

သုဓမ္မာဘိ သိရိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု

တန်ဆိပ်တော်ရ

ပြာသဝဒ်ကျောင်းဆရာတော်

အရှင်သာရဒဿီ

စီရင်တော်မူအပ်သော

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဓာဝိယဇွဲ)

ပါဠိဆရာဦးထွန်းရည်နှင့်
ပိဋကတ်တော်ပြန်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့
ပြုစုပြုစုပြင်ဆင်သည်။

မြန်မာ့ရာဌာန

ပိဋကတ်တော်ပြန်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

ကောင်းစံလမ်းမလေးမြို့။

၁၉၃၇-ခု

၁၉၃၅

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဒါန်း။

ပညာဓိ ပညာစနိ၊ သီလာဓိ သီလစနိ မိုသ်းစွန်ပတ်မျှ၊ ဂုဏ်ပေါင်းလျက်၊
ဂန္ထကာရကြီးအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည်၊ လင်္ကာ
ဒီပ၊ အနုရာဓမြို့၏ တောင်မျက်နှာ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌၊ ယာပိုက်
လေးထွေ၊ မျှနေစေမယ်တော်မူခိုက်တွင်၊ စီရင်ရေးသားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မပဒ
အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို၊ နာဂတ်နောင်လာ၊ ပညာဒုဗ္ဗလ၊ မန္တပုဂ္ဂိုလ်၊ စာသင်ပျို့တို့၊
မငြိုမငြင်၊ သိမြင်လွယ်ကြပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အမရပူရ၊ ပဌမမြို့တည်နန်းတော်၊
နေခြည်လျှံလင်း၊ ရန်ညွန့်နင်းသော၊ မင်းတရားကြီး လက်ထက်၊ ထက်မြက်
လျှင်မြန်၊ အမြင်သန်သော၊ ဉာဏ်ဘော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော “သုဓမ္မာဘိ သီရိဓဇ
မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု” သွန်းထုခတ်နှိပ်၊ တံဆိပ်မင်းစံ။ ဘွဲ့ထူးခံလျက်၊ နိုင်ငံ
နံ့စပ်၊ ဂုဏ်ရောင်လျှပ်သော ပြာသင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊
သီးသီးများစွာ၊ ဘာသာဆုံးဖြတ်၊ နည်း ပညတ်၌၊ တတ်သိလိမ္မာတော်မူသည့်
အတိုင်။ ဆစ်ပိုင်းကျကျ၊ ဘော်ပြတည်ဆွင်၊ စီရင်ဘော်မူခဲ့သော၊ “ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ
နိဿယ” မူစာကို၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၊ နှစ်ထောင်းအားရမ်း၊ ချီးမွမ်း
နှစ်သက်ဘွယ် အထူးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ မူစာအစောင်စောင်တို့နှင့်၎င်း။
မူကွဲအစောင်စောင်တို့နှင့်၎င်း။ စုပေါင်းညှိနှိုင်းလျက်၊ အပိုင်းအဖြတ်၊ သျှောက်ပတ်

နိဒါန်း

တင်တယ်စွာ သုက်သင်ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ လေးအင်စက်ပုံ၊ အလှုံစုံသော၊ မန္တလေးမြို့၏ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ၊ ပညာကျော်လှိုက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ “ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး စာပေဖြန့်ချိရေးတိုက်” က၊ ပုံနှိပ် ထုတ်ဆောင်လိုက်ပါသည်။ ပညာဉာဏ်ရှိ၊ ကဝိန္ဒာယဝင်၊ သူတော်စင်တို့သည်၊ ခင်မင်နှစ်သက်၊ လေ့ကျက်သမှု၊ အာရုံပြု၍၊ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

မှတ်တမ်းချက်

() ဤအဘွင်းရှိစာများသည်။ နိဿယဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အယူအဆအာဘောဂတော် မှတ်တမ်းချက် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေး

စာပေဖြန့်ချိရေး

မန္တလေးမြို့။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာတိကာ။

မျက်နှာနံပါတ်။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။

၁-စူဠေကသာဋကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု			၁
၂-သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထု			၇
၃-လာဇဒေဝဓိတာဝတ္ထု			၉
၄-အနာထပိဏ္ဍိကသေဌိဝတ္ထု			၁၄
၅-အသညတငရိက္ခာရဘိက္ခုဝတ္ထု			၂၂
၆-ဗိဠာလပဒကသေဌိဝတ္ထု			၂၄
၇-မဟာဓနဝါဏီဝတ္ထု			၃၀
၈-ကုက္ကုဋမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု			၃၅
၉-ကောကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု			၄၆
၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု			၅၁
၁၁-တယောဇနဝတ္ထု			၅၅
၁၂-သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျဝတ္ထု			၆၅

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။

၁-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခုဝတ္ထု			၆၉
၂-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခုဝတ္ထု			၇၂
၃-သမ္ပဟုလကုမာရကဝတ္ထု			၇၃
၄-ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု			၇၅
၅-ဝိသာခါဒီနံဥပါသိကာနံဥပပါသထကမ္မဝတ္ထု			၈၅
၆-အဇဂရပေတဝတ္ထု			၈၇
၇-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဝတ္ထု			၉၄
၈-ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခုဝတ္ထု			၁၀၄
၉-သန္တတိမဟာမတ္တဝတ္ထု			၁၀၄
၁၀-ပိလောတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု			၁၂၃
၁၁-သုခသာမဇောရဝတ္ထု			၁၂၇

မေ့ပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာတိကာ။

ပျက်နှာနံပါတ်။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။

၁-ဝိသဘာဝိယသဟာယိကာနိဝတ္ထု			၁၄၆
၂-သီရိမာဝတ္ထု			၁၅၂
၃-ဥတ္တရာထေရိယာဝတ္ထု			၁၆၀
၄-သမ္ပဟုလအဓိမာနိကဘိက္ခုနီနိဝတ္ထု			၁၆၂
၅-ဇနပဒကလျာဏီရူပနန္ဒာသေရိဝတ္ထု			၁၆၅
၆-မလ္လိကာဒေဝိယာဝတ္ထု			၁၇၃
၇-လာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု			၁၈၀
၈-အာနန္ဒတ္ထေရဿပုဋ္ဌဥဒါနဂါထာဝတ္ထု			၁၈၅
၉-မဟာဓမ္မသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု			၁၈၈

၁၂-အတ္ထဝဂ္ဂ။

၁-ဇောမိရာဇကုမာရဿဝတ္ထု			၁၉၄
၂-ဥပနန္ဒသက္ခယပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု			၂၀၃
၃-ပဓာနိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု			၂၀၈
၄-ကုမာရကဿပမာတုထေရိဝတ္ထု			၂၁၁
၅-ဟောသကာလဥပါသကဝတ္ထု			၂၁၉
၆-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု			၂၂၄
၇-သံသဘေဒပရိသက္ခနိဝတ္ထု			၂၂၆
၈-ကာလတ္ထေရဝတ္ထု			၂၂၈
၉-စုဋ္ဌကလူပါသကဝတ္ထု			၂၃၁
၁၀-အတ္ထဒတ္တတ္ထေရဝတ္ထု			၂၃၄

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။

၁-အာညာတရဒဟဓာတ်က္ခယဝတ္ထု			၂၃၇
၂-ယုဒ္ဓေါဒနရာဇဝတ္ထု			၂၄၁
၃-ပဉ္စသတဝိပဿကဘိက္ခုနီဝတ္ထု			၂၄၄
၄-အာယရာဇကုမာရဝတ္ထု			၂၄၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာတိကာ။

မျက်နှာနံပါတ်။

၅-သမ္ပန္နတ္ထေရဝတ္ထု			၂၄၈
၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထု			၂၅၁
၇-ပေသကာရမိတုဝတ္ထု			၂၅၃
၈-တိသဘိက္ခုဝတ္ထု			၂၆၂
၉-စိဉ္စမာဏဝိကာဝတ္ထု			၂၆၄
၁၀-အသဒိသဒါနဝတ္ထု			၂၇၂
၁၁-အနာထပိဏ္ဍိကပုတ္တကာလဝတ္ထု			၂၈၂

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။

၁-မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု			၂၈၇
၂-ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု			၂၉၆
၃-ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု		—	၃၄၂
၄-အာနန္ဒတ္ထေရဥပေါသထပဉ္စဝတ္ထု			၃၅၁
၅-အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထု			၃၅၅
၆-အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု			၃၅၉
၇-အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္စဝတ္ထု			၃၇၁
၈-သမ္ပဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု			၃၇၃

၁၅-သုခဝဂ္ဂ

၁-ဉာတိကလဟဝူပသမနဝတ္ထု			၃၇၅
၂-မာရဝတ္ထု			၃၈၀
၃-ကောသလရညောပရာဇယဝတ္ထု			၃၈၂
၄-အညတရကုလဒါရိကဝတ္ထု			၃၈၄
၅-ဂေါနဋ္ဌဥပါသကဝတ္ထု			၃၈၇
၆-ရာဇပသေနဒိကောသလဝတ္ထု			၃၉၁
၇-တိဿတ္ထေရဝတ္ထု			၃၉၆
၈-သက္ကပဋ္ဌာနဝတ္ထု			၃၉၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာတိကာ။

မျက်နှာနံပါတ်။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။

၁-တယောဇနပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု			၄၀၄
၂-အညတရကုဋ္ဌုမ္ပိကဝတ္ထု			၄၀၉
၃-ဝိသာခါဝတ္ထု			၄၁၂
၄-လစ္ဆဝိဝတ္ထု			၄၁၅
၅-အနတ္တိဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု			၄၁၆
၆-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု			၄၂၂
၇-ပဉ္စသတဒါရကဝတ္ထု			၄၂၅
၈-ဧကအနာဂါမိတ္ထေရဝတ္ထု			၄၂၉
၉-နန္ဒိယဝတ္ထု			၄၃၁

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။

၁-ဇေယျိနီခတ္တိယကညာဝတ္ထု			၄၃၇
၂-အညတရတ္တိယဝတ္ထု			၄၄၄
၃-ဥတ္တရာဥပါသိကာဝတ္ထု			၄၄၇
၄-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရပဉ္စပတ္ထု			၄၆၄
၅-ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု			၄၆၈
၆-ပုဏ္ဏနာမရာဇဂဟဇေ-ဌိဒါသိဝတ္ထု			၄၇၃
၇-အတုလျဉ္စပါသကာဝတ္ထု			၄၇၈
၈-သေဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု			၄၈၄

၁၈-မလဝဂ္ဂ။

၁-မဂါသံဘတကုတ္တဝတ္ထု			၄၈၆
၂-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု			၄၉၅
၃-ပိယတ္ထေရဝတ္ထု			၄၉၈
၄-လာဠုပါယိတ္ထေရဝတ္ထု			၅၀၃
၅-အညတရကုလပုတ္တပတ္ထု			၅၀၈
၆-ပုဉ္ဇသဒ္ဓိဝတ္ထု			၅၁၂

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာဘိနိယယ။

မာတိကာ။

မၤ နိဒ္ဒါနံပါတ်။

၇-ပဉ္စသတဥပပါသကဝတ္ထု			၅၁၇
၈-တိဿဒဟရဝတ္ထု			၅၂၀
၉-ပဉ္စဥပပါသကဝတ္ထု			၅၂၄
၁၀-မေဏှကသေဌိဝတ္ထု			၅၂၉
၁၁-ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရဝတ္ထု			၅၄၇
၁၂-သုတန္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝိတ္ထု			၅၄၉

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဇာတိယ အုပ်စု။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၁-စူဠေကသာဋ္ဌကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

(တဆယ့်လေးဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားရာ သဟဿဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ဟောအပ်သော ပါပဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာတို့တွင် စူဠေကသာဋ္ဌကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ရှေးဦးစွာဖွင့်ခြင်းငှါ “အဘိတ္ထရေထ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

“အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဧကေ-ဤသို့ စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ စူဠေကသာဋ္ဌကဗြာဟ္မဏံ၊ စူဠေကသာဋ္ဌက ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဝိပဿိဒသဗလဿ ကာလသို့၊ ဝိပဿိဘုရား၏ ပွင့်လင်း ထွန်းပသောအခါ၌။ မဟာကေသာဋ္ဌက ဗြာဟ္မဏောနာမ၊ မဟာကေသာဋ္ဌက ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပန၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ စူဠေကသာသနကောနာမ၊ စူဠေကသာသနပုဏ္ဏား
မည်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဧကော နိဝါသနသာသန
ကောနာမ၊ တခုသောအပေါ်ရုံပုဆိုးမည်သည်။ အတောသိ ချီသည်ဖြစ်၏။
ပြာဟ္မဏီယာပိ၊ ပုဏ္ဏားမအားလည်း။ ဧကော၊ တထည့်တည်းသာရှိ၏။ ဥဘိန္ဒမ္ပိ၊
နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဧကမေဝ ပါရုပနံ၊ တခုသော အပေါ်ရုံ
သာရှိ၏။ ဗဟိဂမနံကာလေ၊ အပသို့ သွားသောကာလ၌။ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊
ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏီဝါ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ တံ၊
ထိုပုဆိုးဖြူကို။ ပါရုပတိ၊ ရုံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာခြင်းကို။ ဘောသိတေ၊ ကြွေး
ကြော်လတ်သော်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊
အံ့ရှင်မ။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ဘောသိတံ၊ ကြွေးကြော်၏။ ဒိဝါ၊
နေ့၌။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းသို့။ ဂမိဿသိ ကိံ၊ သွားအံ့လော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါမှ သွားအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပါရုပနဿ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြူ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိ
ခြင်းကြောင့်။ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။ ဂန္တု၊ သွား
ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပြာဟ္မဏိ၊
ပုဏ္ဏားမသည်။ သာမိ၊ မင်းဆရာပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။
ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဠကံ၊ အပေါ်တင်ပုဆိုးကို။ ပါရု
ပိတု၊ ခြုံ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒိဝသဘာဝံ၊
နေအဖို့ကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ရတ္တိံ၊ ည၌။
ဂန္တု၊ သွား၍။ သတ္ထုပုရတော၊ တရားရှေ့မှ။ နိသိန္နောဝ နေလျက်လျှင်။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အသောသိ၊ နာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။
ဝံရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရမာနာ၊ နှလျက်။ ပဉ္စစက္ခုပိတိ၊ မိတ်သည်။ ဥပဇ္ဇိ၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တာရိ၊ တရားကို။ ပုဇိတုကာရမာဟုတွာ၊
ပုဇိတုလုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဓံ သာဠကံ၊ ဤအပေါ်ရုံကို။ သ ဝေဒ ဿာ မိ၊
အကုသိ၍ လူဝှေ့သည်ဖြစ်အံ့။ ပြာဟ္မဏီယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ပါရုပနံ၊
ခြုံရခြင်းသည်။ နေဝဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပါရုပနံ၊

လက်ကန်တော့တင်ရခြင်းသည်။ နာသဝိဿတံ၊ မဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတ္ထိဝိန္နန္တသိ၊
 ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ မစ္ဆေရစိတ္တာနံ၊
 ဝန်တိုသောစိတ်တို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။
 ကေ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ တကြိမ်ကြည်ညိုသောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါ
 စိတ်ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ မစ္ဆေရသဟဿံ၊ ဝန်တို
 ခြင်းတထောင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။
 ဗလဝမစ္ဆရံ၊ အားကြီးသော ဝန်တိုခြင်းကို။ မန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဂဏန္တဝိယ၊ ယူ
 သကဲ့သို့။ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ကို။ ပဋိဗာဟတိယေဝ၊ တားမြစ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။ နဒဿာမိ၊ မလူအံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။
 စိန္တန္တဿ၊ ကြံသော၊ တဿ ဧဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားသာလျှင်။ ပဌမယာမော၊
 ညဦးယာမ်သည်။ ဂတော၊ လွန်၏။ မဇ္ဈိမယာမော၊ မဇ္ဈိမယာမ်သို့။ သမ္ပတ္တော၊
 ရောက်လတ်သော်။ တသ္မိံ ပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဒါတံ၊ လူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊
 မထုတ်နိုင်။ ပဇ္ဈိမယာမော၊ ပဇ္ဈိမယာမ်သည်။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။
 ဒဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ စိန္တန္တသိ၊ ကြံ၏။ မမေသဒ္ဓါစိတ္တေန၊ ငါ၏သဒ္ဓါစိတ်သည်။
 မစ္ဆေရစိတ္တေန၊ ငါ၏ဝန်တိုစိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈန္တဿေဝ၊ စစ်ထိုးစဉ်
 မင်လျှင်။ ဒွိယာမာ၊ နှစ်ယာမ်တို့သည်။ ပိတိဝတ္ထော၊ လွန်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။
 ဧတ္တဿ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဣဒံမစ္ဆေရစိတ္တံ၊ ဤဝန်တိုသော စိတ်သည်။
 ဝဇ္ဇမာနံ၊ ပွားများသည်ရှိသော်။ စတုဟိ ပါယေဟိ၊ အပါယ်လေးပါးတို့မှ။
 ထိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတံ၊ ချီခြင်း၊ ကြွခြင်းငှါ။ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ။
 နံ၊ ထိုအပေါ်တင်ပုဆိုးကို။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊
 ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မစ္ဆေရသဟဿံ၊ ဝန်တိုစိတ်တထောင်ကို။ အဘိ ဘဝိတွာ၊
 နှိပ်စက်၍။ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ သဒ္ဓါစိတ်ကို။ ပုရေစာရိကံ ကတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။
 သာဠကံ၊ ပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တုပါဒမူလေ၊ ဘုရားခြေတော်
 ရင်း၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇိတံ၊ အောင်မြီ။
 ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ တိက္ခန္တံ၊ သုံးကြိမ်။ မဟာသဒ္ဓံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။
 အာကာသံ၊ တြေးကြွေ၏။ ရာဇာပသေနဒ္ဓိ ကောသလော၊ ကောသလ
 ငင်းကြီးသည်။ ဓမ္မသုကန္တံ၊ တရားနာစဉ်။ တ သဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပဇ္ဈိတံ၊ မေးကုန်လော့။ တေနံ၊ ထိုပုဏ္ဏား

သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ ဇိတံ ကိရ၊ အောင်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
 ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ရာဇပုရိသေဟိ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့
 သည်။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလတ်သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော
 စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ရာဇော၊
 မင်းသည်။ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို။ ကတံ၊
 ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။
 ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေသာဋ္ဌကယုဂံ၊ ပုဆိုးတစ်စုံကို။ ဒါပေ
 သိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တံပိ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း။ တထာ
 ဂတဿေဝ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇော၊
 မင်းသည်။ ဒေ၊ နှစ်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးထည်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သောဋ္ဌသ၊ တစ်ဆယ့်
 ခြောက်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခွိဂုဏံ ကတော၊ နှစ်ဆ
 တက်ပြု၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တာနိပိ၊ ထိုပုဆိုး
 တို့ကိုလည်း။ တထာဂတဿေဝ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။
 အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဒုတ္တံ၊ သ
 ယုဂါနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတစ်စုံကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ပြာဟ္မ
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့။ အဂဟေတော၊ မယူမ၍။ လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊
 ရတိုင်းရတိုင်းကို။ ဝိသဇ္ဇေသိယေဝ၊ စွန့်ကြဲသည့်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝါဒမောစနတ္တံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှါ။ တတော၊ ထို သုံးဆယ့်
 နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတစ်စုံမှ။ ကေယုဂံ၊ တစ်စုံကို။ အတ္တနော၊ မိမိအကျိုးငှါ။
 ကေံ၊ တထည်ကို။ ပြာဟ္မဏီယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏ အကျိုးငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ
 ယုဂါနိ၊ နှစ်စုံတို့ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ တိံ၊ အယုဂါနိ၊ အစုံသုံးဆယ့်တို့ကို။
 တထာဂတဿေဝ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ရာဇာပန၊ မင်း
 သည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တကုတ္တံပိ၊ ခုနစ်ကြိမ်လည်း။
 ဒေန္တေ၊ ပေးသည့်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါတုကာမောယေဝ၊ လှူလိုသည်
 သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မဟာကေသာဋ္ဌကော၊
 မဟာကေသာဋ္ဌကသည်။ စတုသဋ္ဌိယာသာဋ္ဌကယုဂေသု၊ ခြောက်ဆယ့်လေး
 စုံသော ပုဆိုးတို့၌။ ဒေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ အယံပန၊ ဤ

(၉) ပါပဝဂ္ဂ ၁-စုဇ္ဈကသာသနကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

၅

ပုဏ္ဏားသည်ကား။ ဗုတ္တိသယကံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်စုံကို။ လဒ္ဓကံလော၊ ရသေ့
 အခါ၌။ ခွေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ အဂ္ဂေဟေသိ၊ ယူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 ပုရိသေ၊ လုလင်တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။
 ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဗုတ္တရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြု၏။
 အန္တေပုရေ၊ နန်းတွင်း၌။ မမ၊ ငါ၏။ ခွေကမ္မလာနိ၊ ဝတ်လဲတော် ကမ္မ
 လာနှစ်ထည်တို့ကို။ အာဟုရာပေယျာထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 စေ၏။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီး မိန့်တော် မူတိုင်း။
 ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတသဟဿဂ္ဂနိကေ၊ အဖိုးတစ်
 သိန်းထိုက်ကုန်သော။ ခွေကမ္မလေ၊ ကမ္မလာ နှစ်ထည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊
 ပေးစေ၏။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မမသရီရေ၊ ငါ၏ကိုယ်၌။ ဣမေ၊
 ဤကမ္မလာတို့ကို။ ဥပယောကံ၊ တင်ခြင်း ဝတ်ခြင်းငှါ။ နအရဟန္တိ၊ မထိုက်
 ကုန်။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ ဘုရားသာသနာအား။ ဧတေ၊ ထိုအထည်တို့သည်။
 အနုစ္စဝိကာ၊ ထိုက်တန်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာတထည်
 ကို။ အန္တော ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတွင်း၌။ သတ္ထုသယနဿ၊ ဘုရားကိန်းတော်
 မူသောအိပ်ရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိတာနံကတွာ၊ ဗိတာနံပြု၍။ အနုဗန္ဓိ၊
 မျက်နှာကြက်၏။ ဧကံ၊ တစ်ထည်ကို။ အတ္တေနော သရေ၊ မိမိအိမ်၌။ နိဗ္ဗံ၊
 မပြတ်။ ဘုဉ္ဇန္တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်း၏။ ဘုတ္တကိစ္စဉာနေ၊
 ဆွမ်းစားရာ အရပ်၌။ ဝိတာနံ ကတွာ၊ ဗိတာနံပြု၍။ ဗန္ဓိ၊ မျက်နှာကြက်၏။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာယနံသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ သတ္ထုသန္တိကံ၊
 ဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ ကမ္မလံ၊ ထိုကမ္မလာကို။ သဉ္ဇာနိတွာ၊
 သိ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ပူဇာကံတာ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို ပြုသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေး၍။ ဧကသာဓုဒကေန၊ ဧကသာ
 ဓုကသည်။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ ဓုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဗြာဟ္မ
 ဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပသာဒဋ္ဌာနေယော၊ ကြည်ညိုရာ အရပ်၌
 သာလျှင်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ စတ္တာရော-
 ဟတ္ထိစ၊ ဆင်လေးစီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော အသေစ၊ မြင်းလေးစီး
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ကဟာပဏံ သဟဿာနိစ၊ အသပြာလေးထောင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသေှာ ဣတ္ထိယောစ၊ မိန်းမလေး ယောက်တို့ကို

လည်းကောင်း။ စတုသော ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မ လေးယောက် ထိုကိုလည်း
 ကောင်း။ စတ္တာရော ပုရိသော၊ မင်းချင်း ယောက်ျား လေးယောက်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ စထုရော ဂါမဝရော၊ အခွန်ထွက်သော ရွာ လေးခုတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဣတိ ခံ၊ ဤသို့။ ယာဝသတ္တမံ၊ ခုနစ်လိ ပြည့်အောင်။
 စတ္တာရိ စတ္တာရိ၊ လေးခု လေးခုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗစတုက္ကံနာ၊
 သဗ္ဗစတုက္က မည်သော အလှူကို။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊
 စကားပြော ဟောကုန်၏။ စူဠေကသာဠကဿ၊ စူဠေကသာဠက၏။ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အဟောအတ္ထရိတံ၊ ဩဌာန် နာမရိယံ
 ၏။ မဟုတ္တမေဝ၊ တစ်ခုချင်းလျှင်။ သဗ္ဗစတုက္ကံ၊ အလုံးစုံသော စတုက္က
 အလှူကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကတေန ကလျာဏ ကမ္မေန၊
 ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ အဇ္ဇမေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဝိပါကေသ၊ ကောင်း
 ကျိုးကို။ ဒိဇန္တာ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။
 အာဂန္တု၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ
 ကထာယ၊ အဘယ်ကောင်းဖြင့်။ သန္တိသိန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊
 ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပစ္စိတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊
 ဤမည်သော ကောင်းကြောင့် ထည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ကေသာဠကော၊ ဤကေသာဠကသည်။ ပဌမယာမံ၊
 ပဌမယာမံ၌။ မယု၊ ငါဘုရားအား။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ သစေ အသက္ခိယ၊
 အကယ်၍ တတ်နိုင်ပြီဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗသောဠသကံ၊ အလုံးစုံ ဘိဝံသိခြောက်ခု
 ရှိသော သောဠသကကို။ အလဘိယ၊ ရလေပြီရ၏။ မဇ္ဈိမသာမေ၊ မဇ္ဈိမ
 ယာမံ၌။ သစေ အသက္ခိယ၊ အကယ်၍ လူနိုင်ပြီဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗဋ္ဌကံ၊ အလုံးစုံ
 ရှစ်ခုနစ်လိကို။ အလဘိယ၊ ရလေပြီရ၏။ ဗလဝပစ္စိမယာမေ၊ အားကြီး
 သော ပစ္စိမယာမံ၌။ ဒိန္နတ္တာပန၊ လှူခြင်းကြောင့်ကား။ သေ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။
 သဗ္ဗစတုက္ကံ၊ လေးခု ခုနစ်လိကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထိုကောင်းသင့်စွ။ ကလျာဏ
 ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုသောသူသည်။ ဥပ္ပန္နိတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာ
 ဖြစ်သောစိတ်ကို။ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍။ တံ ခဏညော၊ ထိုခဏ၌
 သာလျှင်။ ကတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုကောင်းသင့်စွ။ ဒန္တံ၊ နေ့စွာ။ ကတံ၊

ပြုအပ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒဗ္ဗမာနံ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဒန္တမေဝ၊ နံ၊ နွေးစွာလျှင်။ ဒဒါတိ၊ ပေး၏။ တသ္မာ၊ တိုကြောင့်။ စိတ္တပ္ပဒါသမနန္တရမေဝ၊ စိတ်ဥပါဒ်သည်၏အခြားမဲ့သွ်သာလျှင်။ ကလျာဏကံမ္ပ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဝတံ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ စာရေတော၊ အနုသန္တစပ်၍။ ဓမ္မဓေသန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၁၁၆) ဘိက္ခုဓေ၊ တို့။ ကလျာဏ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ အဘိတ္ထဓရထာ၊ လျင်စွာလျင်စွာသာလျှင် ပြုကုန်ရာ၏။ ပါပ၊ မကောင်းမှု။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒန္တံ၊ နွေးစွာ။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုသောသူ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပါပသ္မိံ၊ မကောင်းမှု၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘိတ္ထဓရထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုရိတတုရိတံ၊ သီသံသီသံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ကရေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ အထွေ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဂိဟိနာဝါ၊ လူသည်မူလည်း။ သလာ၊ ကတတ္တဒါနာဒိသု၊ စာရေးတံ ဆွမ်းလှူခြင်းစသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိဒေဝ ကုသလံ၊ တစုံတခုသော ကုသိုလ်ကိုလျှင်။ ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေ၊ တပါးသူတို့သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဝေ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရေတိ၊ ရှေးဦးစွာပြုအံ့ဟူ၍။ တုရိတ တုရိတမေဝ၊ လျင်စွာလျင်စွာသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တာဒိနိ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်စသည်တို့ကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။ အညဿ၊ သူတပါးအား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတော၊ မပေးမူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရေတိ၊ ရှေးဦးစွာပြုအံ့ဟူ၍။ တုရိတတုရိတမေဝ၊ လျင်စွာလျင်စွာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပါပါစိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစရိတာဒိ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသော။ ပါပကမ္မတေဝါ၊ ယုတ်မာသော ဒုစရိုက်မှလည်းကောင်း။ အကုသလ စိတ္တပ္ပဒါသတေဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ္တပ္ပဒါသမှလည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံမှသာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဒန္တံ၊ ဟိကရောတောတိ၊ ဟူသည်ကား။

ယောပန၊ အကြင်သူသည်။ ဒဿမိ၊ ပေးအံ့။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ သမ္ပဇ္ဇိဿ
 တိနုခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ မေ၊ ငါ့အား။ နော၊ မပြည့်စုံအံ့လော။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့လည်း။ စိက္ခလ္လမဂ္ဂေန၊ ညွှန်ရှိသော ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ သွားသ
 သကဲ့သို့။ ဒန္တပုညံ၊ နွေးနွေးသော ကုသိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊
 ထိုသူအား။ ကေသာဋ္ဌကဿဝိယ၊ ကေသာဋ္ဌကပုဏ္ဏားကဲ့သို့။ မစ္ဆေရသဟ၊ သံ၊
 ဝန်တို့ခြင်း တထောင်ရှိသော။ ပါပံ၊ အကုသိုလ်သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။
 လဘတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။
 ပါပသ္မိံ၊ မကောင်းမှု၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ကုသလ
 ကမ္မကရဏ ကာလေယေဝ၊ ကုသိုလ်ကံကို ပြုသော အခါ၌ သာလျှင်။ စိတ္တံ၊
 သည်။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တတော၊ ထိုကုသိုလ်မှ။
 မုဇ္ဈိတော၊ လွတ်၍။ ပါပါနိန္ဒမေဝ၊ မကောင်းမှုသို့ ညွတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ။ဂါထာပရိယော
 သာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ
 ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏ္ဏံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ သော စူဠေကသာဋ္ဌက ပြာဟ္မဏဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဇ္ဇ၊ ၂-သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထု။

(စူဠေကသာဋ္ဌက ပြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ပြီး၍။ သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ခြင်းငှါ “ပါပဇ္ဇေ” စသည်ကို မိန့်၏)။

“ပါပဇ္ဇေ ပုရိသော” တို့ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုရိသော စသော ဤတရား
 ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေစဉ်။ သေယျသကတ္ထရံ၊ သေယျကထေရ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ပန၊ ထိုသေယျသက သည်ကား။
 လာဠုဒါယိတ္ထေရဿ၊ လာဠုဒါယိထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေ

တပည့်တည်း။ အတ္တနာ အနဘိရတိ'၊ မိမိမဒ္ဓုလျော်ခြင်းကို။ တဿ၊
 ထိုလာဠုဒါယီအား။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ တေန၊ ထိုလာဠုဒါယီ
 သည်။ ပဌမသံဃာဒိသေသကမ္မေ၊ ပဌမသံဃာဒိသိသ် ကံကို။ သမာဒပိတော၊
 ဆောက်တည် စေ၏။ ဥပ္ပန္နိပ္ပန္နာယ၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ အနဘိရတိယာ၊
 မမ္မေလျော်ခြင်းဖြင့်။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တဝါတုရား
 သည်။ တဿ၊ ထိုသေယျသက၏။ တံကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ သုတော၊
 ကြား၍။ တံ၊ ထိုသေယျသကကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တံ၊
 သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကရောသိကိရ၊ ပြု၏ ဟူသည် မှန်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊
 ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျောက်လတ်သော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘာရိယံ
 ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသော အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ မောသုရိသ၊ ဖော်
 ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျား။ အနန္တစိကံ၊ လေ့လာပတ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ နာနပ္ပကာရတော၊ အလူးလူး အပြားပြားအားဖြင့်။
 ဝိဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတော၊ ပညတ်၍။ ဝေ
 ရူပံပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေပိ၊
 မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ သမ္မရာယေပိ၊ တမလွန်၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ခ
 သံဝတ္တနိကမေဝ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ သဋ္ဌေတော၊ အနုသန္တေ စပ်၍။
 ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
 မိန့်၏။

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ စေ၊ အကယ်၍။
 ပါပံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ကယိရာ၊ တကြိမ်သာ ပြုမိငြားအံ့။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို။
 ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ တမ္ပိ၊ ထိုအကုသိုလ်၌။ ဆန္တံ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို။ န ကယိရာသ၊ မပြုကုန်ရာ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပါပဿ၊
 အကုသိုလ်၏။ ဥစ္စာယော၊ ပွားခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တလ္လော၊
 ထိုကြောင့်။ န ကယိရာ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကို မပြုရာ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်။ သကံ၊ တကြိမ်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ သစေကရေယျ၊ သကံ ပြု၍

ပြုငြားအံ့။ တံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ပစ္စုကေတုတော၊ ဆင်ခြင်၍။
 ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ အပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နကယိရာ၊
 မပြုရာ။ ဟိ၊ ထိုကောင်းသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုအကုသိုလ်၌။
 ဆန္ဒံဝါ၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း။ ရုစိံဝါ၊ ရှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်စေငြားအံ့။ တံပိ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကိုလည်း။ ဝိနောဒေတော၊
 ဖျောက်၍။ နကယိရမေဝ၊ မပြုရာသည်သာလျှင်တည်း။ ကိံ ကာရဏော၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါပသမ္ပ၊ အကုသိုလ်၏။ ဥစ္စ
 ယောဝစ္စံ၊ ပွားခြင်းသည်။ ဣဓလောကေပိ၊ ဤလောက၌လည်းကောင်း။
 သမ္ပရာယေပိ၊ တမလွန်၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ခောဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို
 သာလျှင်။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
 ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပပါဝဂ္ဂ၊ ၃-လာဇဒေဝဓိတာဝတ္ထု။

(သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍။
 လာဇဒေဝဓိတာဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ
 “ပုညဉ္ဇေ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

“ပုညဉ္ဇေ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုညဉ္ဇေ သော ဤ တရားဟောခြင်း
 ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေစဉ်။ လာဇဒေဝဓိတရံ၊ လာဇာနတ်သမီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုကောင်းသင့်စွ။ အာယသ္မာ

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၃-လာဇဒေဝဓိတာဝတ္ထု။

၁၁

မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ပိပ္ပလိဂူဟာယံ၊ ပိပ္ပလိလိုက်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ စျာနံ သမာသဇ္ဇိတွာ၊ စျာန်ဝင်စား၍။ သတ္ထမ
 ဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဖိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖိဗ္ဗ
 စက္ခု အဘိညာဏ်ဖြင့်။ ဘိက္ခာစာရဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းခံရာအရပ်ကို။ သြလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ကေသာလိခေတ္တပေါလိကံ၊ တခုသော သလေး
 ခင်းကို စောင့်သော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ သာလိသိသေ၊ သလေးနွဲ့တို့ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ရိတ်၍။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ကုရုမာနံ၊ လှော်သည်တို့ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဒ္ဓါနုခေါ၊ ကြည်ညိုအံ့လော။ အသဒ္ဓါနုခေါ၊ မကြည်ညိုအံ့
 လော။ ဣတိဝိမံသိတွာ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်၍။ သဒ္ဓါဘိ၊ ကြည်ညို၏ဟု။ ဥ တွာ၊
 သိ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။
 သက္ခိယတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော့။ နော၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ ဥပ-
 ဓာရေန္တော၊ ဤသို့ စူးစမ်းလတ်သော်။ ဝိသာရဒေါ၊ အလှူရဲသော။ ကုလမိ
 တာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရိယ
 တိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ကတွာစ ပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်းကြီးကို။
 လဘိယတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ စိဝရံပါရုပိတွာ၊ သင်္ကန်းရုံ၍။
 ပတ္တမာဒါယ၊ သပိတ်ကိုလွယ်၍။ သာလိခေတ္တသမိပေယေဝ၊ သလေးစပါး
 အနီး၌သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ကုလမိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပသန္တစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍။ ပဉ္စ
 ဝဏ္ဏာယပီတိယာ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော ပီတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊
 နွဲ့သောကိုယ်ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ဦးလော့။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆို၍။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေဂေန ဂန္တော၊
 လျင်စွာသွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရိတွာ၊
 လောင်း၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ၊ မြင်အပ်သော
 တရား၏။ ဘာဂီအဿံ၊ အဖို့ရှိသည်ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိပတ္တနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ ရှင်ကဿပသည်။ ဧဝံဟောတူတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်
 ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေလော့ဟု။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။
 သာပိ၊ ဟိုသတို့သမီးသည်လည်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနာ၊

မိမိသည်။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးသောအလှူကို။ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်လျက်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ တာယာစ ပန၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်ကား။ ကေဒါရမရိယာဒါယ၊ လယ်ကန်သင်းအပိုင်းအခြား၌။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာလမ်းခရီး၌။ ကေသ္မိမိလေ၊ တခုသောတွင်း၌။ ဘောရဝိသော၊ အဆိပ်ထန်သော။ သပ္ပေ၊ မြေသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သော၊ ထိုမြေသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကာသာယပဋိစ္ဆန္တံ၊ သင်္ကန်းဖုံးလွှမ်းသော။ ဇယံ၊ သလုံးသားကို။ ခုသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတရာ၊ သတို့သမီးသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သပ္ပေ၊ မြေသည်။ မိလော၊ တွင်းမှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ခုသိတော၊ ကိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုလယ်ကန်သင်း၌လျှင်။ ပါတေသိ၊ လဲစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမငယ် လယ်စောင့်သည်။ ပသန္တစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်။ ကာလံကတော၊ သေ၍။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ တိံသယောဇနိကေ၊ ကနကဝိမာနေ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ရွှေဗိမာန်၌။ သုတ္တပဗုဒ္ဓေ၊ ဝိယ၊ အိပ်ပျော်သူတို့၏ နီးခြင်းကဲ့သို့။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတေန သရီရေန၊ သလုံးစုံတန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ဖြင့်။ တိဂါဝုတေန အတ္တဘာဝေန၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော အတ္တဘာဝဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွါဒသယောဇနိကံ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ တစ်ဆယ်နှစ်ယူဇနာရှိသော နတ်ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်၍။ ဧကံ ပါရမိတော၊ တစ်ထည်ကိုရုံ၍။ အတ္တရာသဟဿပရိဝုတာ၊ နတ်သမီးတစ်ဆောင်ခြံရံလျက်။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကို။ ပကာသနတ္ထာယ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။ သုဝဏ္ဏလာဇ ဘရီတေန၊ ရွှေပေါက်ပေါက်ဖြင့်ပြည့်သော။ သြလမ္မကေန၊ တွဲလျားကျသော။ သုဝဏ္ဏသရကေန၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဝိမာနဒွါရေ၊ ဗိမာန်တံခါး၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ သြလောကေတော၊ ကြည်၍။ မေ၊ ငါသည်။ ကိန္နဝေါကတော၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြု၍။ အယံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်းဟု။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းလတ်သော်။ မေ၊ ငါ၏။ အယံဿ၊ အရှင်ကောင်းဖြစ်သော။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား။ ဒိန္နလာဇနိဿန္နေန၊ လှူအပ်သော ပေါက်ပေါက်အကျိုးဆက်ဖြင့်။ လဒ္ဓါတိ၊ ရ၏ဟု။ အညာသိ၊ သိ၏။

သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိတ္တကေနကမ္မေန၊ အနည်းငယ်သော
 ကောင်းမှုဖြင့်။ ဧဝံ ရူပံ သမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စည်းစိမ်ကို။ လဘိတော၊
 ရ၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊
 မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယုဿ၊ အရှင်ကဿပအား။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး
 ဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ ထာဝရံ ကရိယာမိ၊
 အမြဲတည်အောင်ပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောက
 လျင်။ ကနကမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သမ္ပဇ္ဇနိဉ္ဇေဝ၊ တံမြက်ကိုလည်းကောင်း။
 ကစဝရပစ္စိဆန္နနကဉ္စ၊ တံမြက်ချေးစွန့်စရာတောင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊
 ယူခဲ့၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်၏။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝေဏ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 တံမြက်လည်း၍။ ပါနိယ ပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။
 ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒဟရေနဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်
 လည်းကောင်း။ သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊
 ဝတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသလ္လက္ခေတွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။
 ဝသိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဒုတိယဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရေပိ၊ မထေရ်
 သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။ တတိယဒိဝသေပန၊
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ကား။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏။
 သမ္ပဇ္ဇနိသဒ္ဓံ၊ တံမြက်လည်းသံကို။ သုတုစ၊ ကြား၍လည်းကောင်း။ တာလ-
 ဆိဒ္ဓါဒိဟိ၊ သံကောက်ပေါက် လေသာပြုတင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပဝိဋ္ဌသရီရော
 ဘာသဉ္စ၊ ဝင်လာသောနတ်သမီး၏ ကိုယ်ရောင်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ တံမြက်လည်းသော။ သေသော၊
 ဤသူသည်။ ကော၊ အသူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာလာဇဒေဝ
 မိတာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လာဇာ နတ်သမီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧဝံနာမိကာ၊ ဤသို့အမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌာယိကာ
 နာမ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယိကာမသည်။ နတ္ထိန္န၊ မရှိဖူးပါတကား။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာလိခေတ္တံ၊ သလေး

လယ်တောကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်လျက်။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ဒုတိယ၊
 လူ၍။ ပဿန္တစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်သည်ရှိသော်။ သပ္ပေန၊
 မြေသည်။ ဒဋ္ဌာ၊ ကိုက်၍။ ကာလံကတု၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တာဝတိံသ ဒေဝ
 လောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ လာပည့်တော်မ
 သည်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ အယံသမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။
 လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။
 ဝတ္ထုပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။
 ဟာဝရံ ကရိဿာမိ၊ အမြဲသည်အောင်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ ဟိယုပိ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း။ “မနေကလည်းဟူ”။ ပရေပိ၊
 တမြန်နေကလည်းကောင်း။ တယာဝံ၊ သင်သည်လျှင်။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။
 သမ္ပတ္တိတံ၊ တံမြက်လည်းသလော။ တယာဝံ၊ သင်သည်လျှင်။ ပါနီယ ပရိဘော
 ဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပိတံ၊ တည်ထားသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဝတ်ပြုသည်မှန်ပေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒေဝမိတော၊ နတ်သမီး။ အပေဟိ၊ ဖဲလေဆုတ်လေ
 လော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံဝတ္ထံ၊ ပြုမိသောဝတ်ကို။ ကတံဝဟောတု၊
 ပြုဝိုင်းပင်လျှင် ဖြစ်စေတော့။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤမှစ၍။ ဣမံဌာနံ၊ ဤ
 အရပ်သို့။ မာဂမိ၊ မလာစေချင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မောင်းမဲလျက် ဆို၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာ နာသေထ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ တုမ္မာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့အား။ ငတ္ထံကတု၊ ဝတ်ပြု၍။ ငမ သမ္ပတ္တိံ၊ ကျွန်ုပ်စည်းစိမ်ကို။
 ထိရံကတု၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှာ။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 စိတ္တဗီဇနိ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို။ ဂဟေဘူ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နေဟိ၊ နေကုန်
 သော။ ဓမ္မကထိကေဟိ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏အထံသို့။
 အနာဂတေ၊ မရောက်မီ မရောက်ခင်။ ဒေဝမိတော၊ နတ်သမီး။ မာ အပေဟိ၊
 မဖဲမသွားချေသည်ဖြစ်အံ့။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်
 အား။ ကောဒေဝမိတော၊ နတ်သမီးတယောက်သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝတ္ထု
 ပဋိဝတ္တံ၊ ငတ်ကြီးငတ်ငယ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ၊
 သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ ကိရ၊ ထားသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၃-လာဇဒေဝမိတာဝတ္ထု။

၁၅

ဆိုဖွယ်ကို။ မာကရိယံမှားသင်္ကာရှိအောင် မပြုပါလင့်။ ။ (ရှေးက မာသဒ္ဓါ
ကို သည်မှာလည်းယှဉ်၍ပေး)။

ဣတော ဗဒ္ဓာယ၊ ဤမှစ၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ မာဂမိ၊ မလာစေချင်။
ပဋိက္ခမ၊ ဖဲလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည့်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာနာသေထ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိယေဝ၊ တောင်းပန်သည်သာလျှင်တည်း။
ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤနတ်သွီးသည်။ မမဝစနံ၊ ငါစကားကို။
နသုဏာတိ၊ မနာယူ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တုဝံ၊ သင်နတ်သွီးသည်။
ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထရံပဟရိ၊
လက်ခုပ်တီး၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌။ သဏ္ဌာတုံ၊
တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ အညလိပဂ္ဂယ၊ လက်အုပ်ချီ၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ ကျွန်မ နတ်သွီးသည်။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိံ၊ ရသောစည်းစိမ်ကို။
မာနာသေထ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ထာဝရံ၊ အမြဲ။ ကာတုံ၊ တည်ခြင်းကို။ ဒေထ၊
ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်လျက်။ ရောဒန္တိ၊ တကြ။ ကြ။
ငိုလျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၌။ နိသိန္ဒောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တဿာ၊ ထိုနတ်သွီး၏။
ရောဒ္ဓိတသဒ္ဓါငိုသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဩဘာသံ၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်ကို။
ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။ ဒေဝမိတာယ၊ နတ်သွီး၏။ သံမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
နေ၍။ ကထေန္တောဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဒေဝမိတေ၊ နတ်သွီး။ မမပုတ္တဿ၊
ကဿပဿ၊ ငါသားကဿပ၏။ သံဝရ၊ ကရုဏမေဝ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို ပြုခြင်း
သည်သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ပုညတ္ထိကာနိပန၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိ
သော သူတို့၏ကား။ အယံ၊ ဤကောင်းမှုသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ အတ္ထော၊
အလိုရှိအပ်သောအမှုတည်း။ ဣတိသလ္လက္ခေတွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ ပုညကရုဏမေစ၊
ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားနှင့်စွဲ။
ပုညကရုဏံ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဣမမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း။
သမ္ပရာယေဝ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိံ၊ သဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္တေစပ်၍။

ဓမ္မဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ပုညဇ္ဇေ ပုရိသော၊ ကယိရာ၊
ကယိရာ တံ ပုနပ္ပုနံ၊ တမ္ပိ ဆန္ဒံ ကယိရာထ၊ သုခေါ ပုညဿ ဥစ္စယောတိ၊
ပုညဇ္ဇေ။ လ။ ဥစ္စယော၊ ဟူသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၈။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ စေကယိရာ၊
အကယ်၍ပြုအံ့။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။
တမ္ပိ၊ ထိုကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို။ ကယိရာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ကိံကာရဏာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥစ္စယော၊ ပွားခြင်းသည်။
သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့် ပြုရာ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ သစေကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့။ ကေဝါရံ၊
တကြိမ်။ မေဝါ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဟတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧတ္တာဝဘာ၊
ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနောရမိတွာ၊ မဆုတ်နစ်မှု၍။
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကရောတေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊
ထိုသူ၏။ ကရဏက္ခဏေ၊ ပြုဆဲခဏ၌။ တမ္ပိပုညေ၊ ထိုကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံရူစိံ၊
အလိုကို။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောဟေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်
တည်း။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။
ဥစ္စယော၊ ပွားခြင်း ဆည်းပူးခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥစ္စယောဝစိ၊ ပွားခြင်းသည်။ ဣမလောက
ပရလောက သုခါဝဟနတော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက၌ သုခကို
ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟော၏။ ဒေသနာ
ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ပဉ္စစတ္တာလီသ
ယောဇနမတ္တကေ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော ကောင်းကင်ထက်၌။ ဌိတာဝ၊
ရပ်လျက်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ လာဇဝေဒဓိတာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၄-အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

၁၇

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၄-အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

(လာဇဒေဝဓိတာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍။
အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ
“ပါပေါ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

“ပါပေါပိ ပဿတိ ဘဒြ”န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘဒြိ စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိကို။
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊
ခွဲဦးအံ့။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိသည်။ ဝိဟာရမေဝ၊
ကျောင်းကိုလျှင်။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ စတုပဏ္ဏာ သကောဋ္ဌိဓနံ၊ ငါးဆယ့်လေး
ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ဝိကိရိတွာ၊ စွန့်ကြဲ၍။
သတ္တရိ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်
ရှိသော်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တိဏိမဟာဥပဋ္ဌာနာနိ၊ သုံးကြိမ်သော
ဆည်းကပ်ခြင်းကြီးတို့သို့။ ။ (အဓိပ္ပာယ်ကား။ အမြဲသုံးကြိမ်ဆည်းကပ်၏။
သုံးကြိမ်၏ အကြား၌လည်း ရံခါ အနည်းငယ်မျှ ဆည်းကပ်သေး၏)။ ။
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဂစ္ဆန္တောဝ၊ သွား၍လျှင်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်လူဖွယ်
ဝတ္ထုကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတောတိ၊ လာသနည်းဟု။ သာမဏေရာဝါ၊
သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒဟရာဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။
မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ သြလောကေယျ၊ ကြည့်ကုန်ရာ၏။
ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တုစ္ဆဟတ္ထောနာမ၊ လက်ချည်းဖြင့်ကား။ နဂတပုဗ္ဗော၊
မသွားစဖူး။ ပါတော၊ စောစောက။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ယာဂုံ၊
ယာဂုကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကတပါတရာ
သော၊ နံနက်စာ စားပြီးသော်။ သပ္ပိနဝဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ် ဆီဦး အစရှိကုန်
သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။
မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဝတ္ထာဒိနိ၊ ပန်း နံသာ ပျောင်း အဝတ် စသည်တို့ကို။
ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဝိဟာရိ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
နိစ္စကာလမေဝ၊ မြဲသောကာလရှိ၍လျှင်။ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း။ ဒါနံ၊

အလ္လကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အပရဘာဂေါ
 နောက်အဖို့၌။ ဓနက္ခယံ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းပြုန်းတီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 ဝေါဟာဠပဇီဝိနောပိ၊ ကုန်သွယ်၍ အသက်မွေးရသော သူတို့သည်လည်း။
 အဿ၊ ထိုအနာထပိဏ်သဌေး၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ အဋ္ဌာရသကောဋ္ဌိဓနံ၊
 ဟဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာကို။ ဣဏံပဏှိ သု၊ မြို့သူကုန်၏။ နဋိတိရေ၊ မြစ်နား၌။
 နိဒဟိတွာ၊ မြုပ်၍။ ဌပိတာ၊ ထားဒပ်ကုန်သော။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။
 ကုလသန္တကာပိ၊ ဆွေခုနစ်ဆက်မှ ရအပ်သော အမေဥစ္စာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 အဋ္ဌာရသဟိရညကောဋ္ဌိယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ကုန်သော ရွှေ ငွေတို့သည်။
 ကုလေ၊ ကမ်းသည်။ ဘိန္ဒေ၊ ပြုလတ်သော်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တနည်းကား။
 ဥဒကေန၊ ရေသည်။ ကုလေ၊ ကမ်းပါးကို။ ဘိန္ဒေ၊ ဖွဲ့သည်ရှိသော်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာသို့။ ပဝိသံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသဌေးအား။
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဓနပရိက္ခယံ၊ ဥစ္စာ၏ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊
 ရောက်၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ဝေံဘူတောပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။
 သံသဿ၊ သင်္သအား။ ဒါနံ၊ အလ္လကို။ ဒေတိယေဝ၊ ပေးသည်သာလျှင်တည်း။
 ပဏီတံပန၊ အကောင်းအမွန်ကိုကား။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။
 နသက္ကောကိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
 သတ္တာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊ သဌေး။ တေ၊ အား။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ ဒါနံ၊
 အလ္လကို။ ဒိယတိပန၊ လှူရ၏လော။ ဣတိစုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဒိယတိ၊ လှူရပါ၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့လှူရသော်လည်း။ ဗိလင်္ဂ-
 ဒုတိယံ၊ ပုန်းရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကဲ့သို့မင်း
 သာတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။
 သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊ သဌေး။ လူခံဒါနံ၊ ခေါင်းပါးသောအလ္လကို။
 ဒေမိတိ၊ လှူရ၏တကားဟု။ မာစိန္တယံ၊ မကြံလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 စိတ္တသ္မိံ၊ စိတ်သည်။ ပဏီတေ၊ မွန်မြတ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရား စသည်
 တို့အား။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလ္လသည်။ လူခံနာမ၊ ခေါင်းပါးခြင်း
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ တံ၊ သင်သည်။ အဋ္ဌန္တံ၊ အရိယာ-
 ပုဂ္ဂလာနံ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလ္လကို။ အဒါသိ၊
 ပေးရပြီ။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဝေလာမကာလေ၊ ဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်သော

အခါ၌။ သကလဗေဒုဒိဝံ၊ ဗေဒုဒိပါ ကျန်းအလုံးကို။ ဥန္တုလံကတော၊ ထွန်တုံး
 မောက်သည်ပြု၍။ “မထွန်မယက်စေသည်ကိုပြု၍”။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။
 ပဝတ္ထယမာနော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ သရဏဂမနဗ္ဗိ၊ သရဏဂုံမျှ တည်သည်
 လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော သူကို။ နာလတ္ထံ၊ မရအပ်။
 ဒက္ခိဏေယျာနာမ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဧဝံဒုလ္လဘာ၊ ဤသို့
 ရခဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါသည်။ လူခံဒါနန္တိ၊ ခေါင်းပါးသည်ကို
 လူရ၏ဟူ၍။ မာစိန္တယံ၊ မကြံလင့်။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ စသည်ကိုမိန့်၍။ ဝေလာမ
 သုတ္တံ၊ ဝေလာမသုတ်ကို။ အဿ၊ ထိုသဌေးအား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဇ္ဇါရကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။
 အဓိဝတ္ထာဒေဝတာ၊ အစောင့်ဖြစ်သော နတ်သည်။ သတ္ထရိစေဝ၊ ဘုရားသည်
 လည်းကောင်း။ သတ္ထုသဘဝကသုစ၊ ဘုရားတပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။
 ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေသု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားတပည့်
 တို့၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်
 နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဣမေ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဣမံ
 ဂေဟံ၊ ဤအိမ်သို့။ နပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂဟပတိံ၊
 သဌေး အနာထပိဏ္ဍိကို။ ပရိဘိန္တိယာသမိတိ၊ ဖျက်ဆီးအံ့ဟူ၍။ တံ၊ ထိုသဌေးကို။
 ဝတ္တုကာမာပိ၊ ဆိုလိုသော်လည်း။ ဣဿရကာလေ၊ ဥစ္စာအများနှင့်ပြည့်စုံသော
 ကာလ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနီးသောစကားကို။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မဝံ။
 ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အယံ၊ ဤသဌေးသည်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲ၏။
 ဧဝေစနံ၊ ငါ့စကားကို။ ဂဏှိယံတိ၊ နာယူလတ္ထံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တိဘာဂေ၊
 ညဉ့်အဖို့၌။ သေဋ္ဌိယ၊ သဌေး၏။ သိရိဝဗ္ဗံ၊ ကြက်သရေရှိသော တိုက်သို့။
 ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အသူနည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အိုရှင်သဌေး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊
 ရှင်သဌေး၏။ စတုတ္ထဇ္ဇါရကောဌကေ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုခ်၌။
 အဓိဝတ္ထာဒေဝတာ၊ စောင့်သောနတ်မင်း မှန်၏။ တုယံ၊ သင်အား။ ဩဝါ
 ဒတ္ထာယ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်၏။

မဟာသေဌိ၊ သဌေးကြီး။ တယာ၊ သည်။ ပစ္ဆိမကာလံ၊ နောက်ကာလကို။ အနောလောကတော၊ မကြည့်မှီ၍လျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ သာသနံ၊ သာသနာ၌။ ဗဟူဓနံ၊ ဥစ္စာများကို။ ဝိပုကိဏ္ဏံ၊ ပရိတ်ရဲ့ စွန့်ကြဲ၏။ ဒါနိယခုအခါ၌။ ဒုဂ္ဂတောဟုတော့ပိ၊ ဆင်းရဲစွာဖြစ်၍လည်း။ တံ၊ ထိုအလှူကို။ နမုဉ္ဇသိယေဝ၊ မလွတ်ပဲနေသည့်သာဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သာသန္ဓေ၊ ဒနမ္ပိ၊ ဝတ်ရုံ စားရုံမျှကိုလည်း။ နလဘိဿသိ၊ သင်မရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်အား။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတိပရိစ္စာဂတော၊ လွန်စွာစွန့်ကြဲခြင်းမှ။ ဩရမိတွာ၊ ကြည်၍။ ကမ္မဇန္တု၊ ကုန်သွယ် လယ်လုပ် စသော အမှု၌။ ပယောဇေန္တော၊ ယှဉ်လျက်။ ကုဋ္ဌမ္ပံ၊ သူကြွယ်အဖြစ်ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေငါ့အား။ တယာ၊ ရှင်နတ်မင်းသည်။ ဓိန္ဒေ၊ သြဝါဒေါ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သေဌိ၊ သဌေး။ အာမ၊ ဪ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တာဒိသိနံ၊ သင်နတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့၏။ သတေနပိ၊ အရာဖြင့် လည်းကောင်း။ သဟသေနပိ၊ အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတသဟသေနပိ၊ အသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မေတံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ကာ၊ မတတ် နိုင်ရာ။ တေ၊ သင်သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆို၏။ တယာ၊ သင်သည်။ မမ ဂေဟေ၊ ငါ့အိမ်၌။ ဝသမာနာယပိ၊ နေခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိ၊ အကျိုးမရှိ။ သီသံ သီသံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ မေသရာ၊ ငါ့အိမ်မှ။ နိက္ခမာ၊ ထွက် လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုနတ်သည်။ သော ဂာပန္နဿ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယ သာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်သဌေး အနာထပိဏ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဌာတံ၊ စောင့်မြဲစောင့်၍နေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဒါရကေ၊ သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ လက်ဆွဲခေါ်ငင်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ရ၏။ နိက္ခမိတွာစပန၊ ထွက်ပြီး၍ကား။ အညုတ္တံ၊ တမားသော အရပ်၌။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရလတ်သော်။ သေဌိ၊ ရှင်သဌေးကို။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေမြို့ကိုး အရပ်၌သာ

လျှင်။ ဝသိဿာမိ၊ နေပါအံ။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရပရိဂ္ဂါဟကံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို
 စောင့်ရှောက်သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ အတ္တိနာ၊
 မိမိသည်။ ကတပရာဓံ၊ ပြုအပ်သောပြစ်မှားခြင်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။
 ဧဟိ၊ လာလှည့်။ မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ သေဋ္ဌဿ၊ ရှင်သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ခခာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
 ဟောင်းကို။ ဒါပေဟိ၊ ပေးပါစေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ပြည်စောင့်နတ်ကို
 ဆို၏။ သော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်စောင့် နတ်မင်းကြီးသည်။ တယာ၊ သင်သည်။
 အယုတ္တံ၊ မလျှောက်ပတ်သောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တဿသန္တိကံ၊ ထိုရှင်သဌေးအိမ်သို့။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်း လိုက်ခြင်းငှာ။ နဉ္ဇဿဟာမိ၊
 မဝံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုနတ်ကဆိုသော စကားကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။
 သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ စတုန္နံ မဟာရာဇိကာနံ၊ နတ်မင်းကြီး
 လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တံ၊ သွား၍။ ဧဟိ၊ ထိုနတ်မင်း
 တို့သည်။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ၊ သိကြားမင်းသို့။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ တံပဝတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။
 ဒေဝ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဟောင်းကို။
 အသဘာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဒါရကေ၊ သားငယ်သမီးငယ်ဘို့ကို။ ဟတ္ထေန၊
 လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရ၊ ဝိစရာမိ၊ သွားရ၏။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေမြဲအရပ်ဟောင်းကို။ ဒါပေဟိ၊ ကယ်မ
 သနားပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဠတရံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ။ ယာစိ၊
 သိကြားမင်းမှာ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်သားကို။ သော၊
 ထိုသိကြားမင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တဝကာရဏာ၊
 သင် ပြစ်မှားသော အကြောင်းကြောင့်။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။
 နသက္ခိဿာမိ၊ မဝံ။ တေ၊ သင်အား။ ဧကံပနဉ္စပါယံ၊ တခုသောအကြောင်းကို။
 ကထေဿာမိ၊ ပြောဆိုလိုက်အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ သော၊ ထိုနတ်သား
 သည်။ ဒေဝံ၊ သိကြားမင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ကထေဟိ၊ မိန့်တော်မူပါလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့အသနားခံလျှောက်၏။ ဂန္တံ၊ သွားချေ။ သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ အာ
 ယုတ္တကထေ၊ စာရေးအသွင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဌေး၏။
 ဟတ္ထကထာ၊ လက်မှ၊ ပဏ္ဏံ၊ ကံမည်းစာရင်းသို့။ အာရာပေတွာ၊ သက္ကရာဇ်နေ့လ

တင်ထား၍။ ဝေ၊ ဟာရူပဇီဝီဟိ။ ကုန်သွယ်သဖြင့် အသက်မွေးသောသူတို့သည်၊
 ဂဟိတံ၊ ယူသော။ အဋ္ဌာရသကောဋိဓနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာကို။ တေး
 သင်သည်။ အတ္တနောအာနုဘာဝေန၊ မိမိ၏အာနုဘောဖြစ်၍။ သောဘော၊ သုတ်
 သင်၍။ တုစ္ဆဂဗ္ဗ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေတိုက်ငွေတိုက်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်
 စေ၍။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ပဝိဠံ၊ ရေတိုက်၍ ဝင်လေပါလေသော။
 အဋ္ဌာရသကောဋိဓနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ အညံပိ၊ သည်
 မှဟပါးလည်း။ အသုကဋ္ဌာနေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ အသာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်
 မရှိသော။ အဋ္ဌာရသကောဋိဓနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၊
 ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုရှင်သဌေး၏။
 တုစ္ဆဂဗ္ဗ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေတိုက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒဏှကမ္ပံ
 ကတွာ၊ ဒဏ်ထားသောအမှုကိုပြု၍။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လေးလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့အသေအချာ မှာလိုက်၏။

သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဒေဝ၊ ကျေးဇူးရှင် သိကြားမင်း။ သာဓု၊
 ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဝန်ခံ၍။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန တဖန်။ တဿ၊
 ထိုသဌေး၏။ သိရိဂမ္ဘံ၊ ကြက်သရေတိုက်ကို။ ဩဘာသမာနာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်
 ဝါဖြင့် ထွန်းပလျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဒေသော၊
 ဤသုကား။ ကော အသုနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ တေ၊ ရှင်သဌေး၏။ စတုတ္ထဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ လေးခုမြောက်သောတံခါး
 မှန်၌။ အဓိတ္တာ၊ စောင့်သော။ အန္ဓဗာလဒေဝတာ၊ အလွန် မိုက်လူစွာသော
 နတ်တည်း။ မယာ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ အန္ဓဗာလတာယ၊ အလွန်မိုက်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ ရှင်သဌေးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။
 ကထိတံ၊ ဆိုမိ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မေငါအား။ ခမထ၊ သည်းဝံပါလော့။ ဟိ၊ ထို
 စကားသင့်စွာ။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ မေငါသည်၊ စတု-
 ပဏ္ဏာသ ကောဋိဓနံ၊ ငါးဆယ့်လေးကုဋေသောဥစ္စာကို။ သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍။
 တုစ္ဆဂဗ္ဗပူရဏံ၊ အချည်းနှီးသော တိုက်ပြည့်အောင်။ ဒဏှကမ္ပံ၊ ဒဏ်ထားသော
 အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝသနဌာနံ၊ နေမြဲအရပ်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရချေသည်
 ရှိသော်။ ကိလမာမိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာ

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၄-အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

၂၃

ထပိဏ္ဍိ သဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ဒေဝတာ၊ ဤနတ်သည်။ ဒဏ္ဍကမ္မဉ္စ၊
 ဒဏ်ထားသော အမှုကိုလည်း။ မေ၊ ဝါသည်။ ကတန္တိ၊ ပြုပြီးဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 အတ္တနော စ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒေ၊ သံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သမ္မာ-
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုအား။ နံ၊ ထိုနတ်သားကို။ ငဿိဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကသဌေးသည်။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ သတ္ထုသန္တိကံ၊
 ဘုရားအထံသို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ တာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ ကံတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်
 လားသည်။ သတ္ထုပါဒေ၊ ဘုရားခြေတော်ထို့ကို။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိ
 တော၊ ညွတ်၍။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနန္တဗာလတာယ၊
 အလွန်မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ကို။ အဇာနိတာ၊ မသိမူ၍။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော။ ယံ ဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုမိ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခမထ၊
 သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။
 ခမာပေတော၊ သည်းခံစေပြီး၍။ မဟာသေဋ္ဌိံ၊ သဌေးကြီးကို။ ခမာပေသိ၊ သည်း
 ခံစေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ကလျာဏ ပါပကနံ၊ ကောင်းမကောင်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကဝသေန၊ အကျိုး
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ သေဋ္ဌိဉ္စေဝ၊ သဌေးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝတဉ္စ၊ နတ်သားကိုလည်း
 ကောင်း။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလျက်၊ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသဌေး။ ဣဒ၊
 ဤလောက၌။ ပါပပုဂ္ဂလောပိ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ၊
 အကြင်ရွေ့လောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်သေး။
 တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာတို့ကို။ ပဿတိ၊
 မြင်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 သည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပမော၊ မကောင်းကျိုး
 ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ဘဒြပုဂ္ဂလောပိ၊ မကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ ဘဒြိ၊ ကောင်းမှုသည်။
 နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းကျိုး
 တို့ကို။ ငဿတိ၊ မြင်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဒြိ၊ ကောင်းမှုသည်။
 ပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒြမေဝ၊ ကောင်းကျိုးကိုသာလျှင်။

ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိဝိတု၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ သဒ္ဓေတု၊ အနုသန္တေစပ်၍။
ဓမ္မဒေသေဇန္တာ၊ ဘုရားဟောလိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၁၉။ ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။
ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
ပါပေါပိ၊ မကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော သူသည်လည်း။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းခြင်းကို။
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။
ပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောသူသည်။
ပါပါနိ၊ မကောင်းကျိုးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

၁၂၀။ ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊
အကျိုးကို မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဘဒ္ဒေဒ္ဒာပိ၊ ကောင်းမှုရှိသော
သူသည်လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်
အခါ၌ကား။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ ဘဒ္ဒေဒ္ဒာ၊ ကောင်းမှုရှိသော သူသည်။ ဘဒ္ဒာနိ၊ ကောင်းကျိုးတို့ကို။
ပဿတိ၊ မြင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ပါပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနာ၊
ကာယဒုစ္စရိုက် အစရှိသော။ ပါပကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံနှင့်။ ယုတ္တပုဂ္ဂလော၊
ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။
ဗုရိမသုစရိတာနုဘာဝေန၊ ရှေးဖြစ်သော သုစရိုက်၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားသည့်ရှိသော်။
ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းကျိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယာဝပါပံ၊ န ပစ္စတိတိ၊ ဟူသည်ကား။
ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အထ၊ ထိုသို့၏။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှု
ကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ သမ္မာယေဝါ၊ တမလွန်
ဘဝ၌လည်းကောင်း။ ဝိပင်္ကံ၊ အကျိုးကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ယဒါပန၊
အကြင်အခါ၌ကား။ အထ၊ ထိုသို့၏။ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝါ၊
မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း။ သမ္မာယေဝါ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။
ဝိပင်္ကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌။
ဝိဝိဓာကမ္မကာရဏာ၊ အထူးထူးသော ကမ္မကာရဏတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

သမ္ပရာယေဝတမလွန်၌လည်းကောင်း။ အပါယေ၊ အပါယံ၌ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။
 အနုဘောန္တော၊ ခံစားလျက်။ သောပါပေါ၊ ထိုယုတ်မာသော သူသည်။
 ပါပါနိယေဝ၊ မကောင်းကျိုးတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုတိယ
 ဂါထာယပိ၊ ဒုတိယဂါထာ၌လည်း။ ကာယသုစရိတာဒိနာ၊ ကာယသုစရိုက်
 အစရှိသော။ ဘဒြကမ္ပေန၊ ကောင်းမှုကံနှင့်။ ယုတ္တော ပုဂ္ဂလော၊ လှည့်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဟိ၊ တို့စကားသင့်စွ။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပုရိမ
 ဒုစ္စရိတာနုဘာဝေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဒုစရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ ဒုက္ခံ၊
 ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားသည့်ရှိသော်။ ပါပံ ပဿတိ၊
 မကောင်းကျိုးကိုမြင်၏။ ယာဝဘဒြိ န ပစ္စတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ ဘဒြိ ကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေဝါ၊
 မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေဝါ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ယဒါစ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌။
 လာဘသက္ကာရာဒိ သုခံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ စသော ချမ်းသာခြင်းကို။ ပဿတိ၊
 မြင်၏။ သမ္ပရာယေဝါ၊ တမလွန်၌လည်း။ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ သုခံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို။ အနုဘဝမာနောဝ၊ ခံစားလျက်သာလျှင်။ သောဘဒြော၊ ထို
 ကောင်းမှုရှိသော သူသည်။ တဒြာနိယေဝ၊ ကောင်းကျိုးတို့ကိုသာလျှင်။
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။
 သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာက္ခိကာ၊
 အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၅-အသညတ ပရိက္ခာရဘိက္ခု ဝတ္ထု။

(အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍။
 ယခုအခါ အသညတပရိက္ခာရဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်
 ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “မာဝမညေထ” စသည်ကို မိန့်၏)။

မာဝမညေထ ပါပဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပါပဿ- စသော ဤထရား
 ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကေ၊ တပါးသော။ အသညတပရိက္ခာရံ၊ မစောင့်စည်း
 သော ပရိက္ခရာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယံကိဉ္စိ၊
 အမှတ်မရှိသော။ မဉ္ဇူပိဋ္ဌာဒိဘေဒံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသော။
 ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။ ပရိဘုဉ္စိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ တထေဝ၊
 ထိုအပဉ္စလျှင်။ ဆဇ္ဇေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ ပရိက္ခရော၊ ပရိက္ခရာသည်။ ဝဿေနပိ၊
 မိုးရည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာတပေနပိ၊ နေပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပစိကာ
 ဒီဟိပိ၊ ခြံခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပရိက္ခာရောနာမ၊
 ပရိက္ခရာ မည်သည်ကို။ ပဋိသာမိတဗျောနန၊ သိုမှီးအပ်၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ
 ဝုတ္တေ၊ ပျဉ်သို့ ဆိုဆုံးမသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မယာ၊ ငါသည်။
 တေ၊ ဤပရိက္ခရာကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သာ
 တည်း။ တဿ၊ ထိုပရိက္ခရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ နိ မိတ္တံ၊
 အကြောင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တထေဝ၊ ရှေး
 အတူလျှင်။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ သတ္တု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။
 သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ကရေသီတိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စကိရ၊
 မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္တာရာ၊
 ဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတောပိ၊ မေးသော်လည်း။ ဘဂဝ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 ဘုရား။ တေ၊ ဤသည်ကား။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။
 အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်မျှကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အဿ၊ ထိုပရိက္ခရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ နိမိတ္တံ၊ အဖိုးမရှိလွန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထေဝ၊ ရှေးအတူလျှင်။
 အဝမညန္တော၊ မထိမဲ့မြင်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
 ရဟန်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ ကာတံ၊
 ဤသို့ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပါပကမ္မနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်ကို။

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၅-အသညတပရိက္ခာရဘိက္ခုဝတ္ထု။

၂၇

အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်ဟူ၍။ န အဝမညိတဗ္ဗံ၊ မထိမဲ့မြင် မအောက်မေ့အပ်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ တပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဝိဝဋ္ဌမုခံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည် ရှိသော်။ ကေဗိန္ဒုနာ၊ မိုးတပေါက်ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ နေဝ ပူရတိ၊ အကယ်၍ကား မပြည့်၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ပူရတေ၊ ပြည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝမေ၊ ဤအဘူ။ ပါပံ ကရောန္တော ပုဂ္ဂလော၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ မဟန္တံ ပါပရာသိ၊ များစွာသော မကောင်းမှု အစုကြီးကို။ ကရေတိ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတိ ဝဘ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိ၊ သဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္တေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၁။ ။မန္တံ၊ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ကံသည်။ န အာဂမိယတိ၊ ငါ့အား မရောက်လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကို။ မာဝ မညေထ၊ မထိမဲ့မြင် မမှတ်ရာ။ ဥဒဗိန္ဒုနိပါတေန၊ ရေပေါက်ကျဖန်များသဖြင့်။ ဥဒကုမ္ဘောပိ၊ ရေအိုးကြီးသည်လည်း။ ပူရတိယထာ၊ ပြည့်၏သို့။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ ထောက် ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို။ အာစိနံ၊ ပွားစေ၍လည်း။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာဝမညေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ န အဝဇာနေယျ၊ ယုတ်သောအားဖြင့် မသိရာ။ ပါပဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န မန္တံ အာဂမိယတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှ။ မေ ငါသည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေ၊ ဤအကုသိုလ်သည်။ ဝိပစ္စိယတိ၊ အကျိုးပေးအံ့နည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နာဝဇာနေယျ၊ ယုတ်သောအားဖြင့် မသိရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥဒကုမ္ဘောပိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ မုခံ၊ အိုးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ထပိထံ၊ ထားအပ်သော။ ယံကိဉ္ဇံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလာလဘာဇနံ၊ ကြီးစွာသော အိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအိုးသည်။ ဧကေကာယာပိ၊ တခုတခုလည်းဖြစ်

သော။ ဥဒက ဗိန္ဒုနော၊ ရေပေါက်၏။ နိပါတေန၊ ကျခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်အတိုင်း။ ပူရတိ ယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဗာလ
 ဗုဂ္ဂလော၊ မလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထောက် ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်း
 ငယ်သော။ ပါပံပိ၊ အကုသိုလ်သည်လည်း။ အာစိနန္တော ကရောန္တော ဝစုန္တော၊
 ပွားစေသည်ရှိသော်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ပူရတိ ယေဝ၊ ပြည့်သည်သာ
 လျင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊
 ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ သေယံ၊
 အိပ်ရာ နေရာကို။ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍။ ပဋိပါကတိကံ၊ ထားမြဲတိုင်းကို။
 အာကရောဒတာ၊ မပြုသော ရဟန်းအား။ ဣမံ နာမ အာပတ္တိံ၊ ဤမည်သော
 ပါစိတ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။
 ပညာပေဟိ၊ ပညတ်၏။

ပဉ္စမံ၊ ဇော။ အသညတပရိက္ခရာဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣဟိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၆-ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

(အသညတပရိက္ခရာဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ပြီး၍ ဗိဇ္ဇာလပဒကသဋ္ဌေဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို
 ဖွင့်ခြင်းငှာ “မာဝမညေထ” စသည်ကို မိန့်၏)။

မာဝမညေထ ပုညဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာဝမညေထ ပုညဿ-စသော
 ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
 ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌိံ၊ ဗိဇ္ဇာလပဒက သဋ္ဌေကို။
 အာရမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ကေသိံ သမယ၊ တစ်ခုသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သူ
 ပြည်သားတို့သည်။ ဝဂ္ဂဗန္ဓုနေန၊ အပေါင်းအစု ဖွဲ့သဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပမူဓဿ ဘိက္ခု-

သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊
 လှူကုန်၍။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
 အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ အဘဟ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော သူသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။
 ပရံ၊ သူတပါးကို။ န သမာဒပေတိ၊ မတိုက်တွန်း မနှိုးဆော်။ သော၊ ထိုသူသည်။
 နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်းသော ဘဝ၌။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊
 ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။
 နော လဘတိ၊ မရ။ ဧကစ္စော၊ အချို့ သော သူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ ပရိဝါရ-
 သမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ စည်းစိမ်နှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော လဘတိ၊ မရ။ ဧကစ္စော၊ အချို့ ဟောသူသည်။ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း။ နဒေတိ၊ မလှူ။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ နသမာဒပေတိ၊
 မလှူလော့ဟု သူတပါးကို မတိုက်တွန်း။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊
 ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်းသော အရပ်၌။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။
 နောလဘတိ၊ မရ။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော လဘတိ၊
 မရ။ ဝိသံသာဒေါ၊ စားကြွင်းစား လှူဆင်းရဲသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစရဟိ၊
 လှည့်ပတ်သွားလာရ၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့ သော သူသည်။ အတ္တနာစ၊ ကိုယ်တိုင်
 လည်း။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌။
 ဘောဂသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊
 အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ပဏှိတ ပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျား
 တယောက်သည်။ တံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရား ဒေသနာကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဣဒံ-
 ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဟော အဇ္ဈရိယံ၊ ဪ အံဇ္ဈရိယရှိလှ၏။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘယသမ္ပတ္တိ သံဝတ္တနိကံ ကမ္မံ၊ နှစ်ပါးသော
 အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ကရိယာမိတိ၊

ပြုအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိတ္တကေဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ပန၊ ရဟန်းတို့ အားဖြင့်ကား။ တေ၊ အား။ အတ္ထေ၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဗ္ဗဘိက္ခုဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် အလိုရှိပါ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ တော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုဒါယကာသည်လည်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ အဗ္ဗတတ၊ အိုမိခင် ဘခင်တို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်၊ ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘိက္ခုသံသော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာကို။ နိမန္တိတေ၊ ဖိတ်အပ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယတ္ထကာနံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ သက္ကောတိ၊ လှူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တတ္ထကာနံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၊ အား။ ယာဂုအာဒီနံ၊ ယာဂု စသည်တို့၏။ အတ္တာယစ၊ အကျိုးငှာလည်း။ တဏှုလာဒီနိ၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ ဒေတုစ၊ ပေးလော့။ ဧကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တခု တည်းသော အရပ်၌။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ဒါနံ၊ အညှို့ကို။ ဒဿာမ၊ လူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောသန္တေ၊ ကြွေးကြော်လျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဧကောသေဋ္ဌိ၊ သဌေးတစ်ဦးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဟာဒ္ဓါရံ၊ ဆိုင်အိမ်တံခါးသို့။ သမ္ပတ္တိံ၊ ရောက်လာသည်ကို။ ဓိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပဘောနကေ၊ စွမ်းနိုင် ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့ကို။ အနိမန္တေတွာပန၊ မဖိတ် မှု၍ကား။ သကလဂါမံ၊ ပြည်ရွာ အလုံးကို။ သမာဒပေန္တေ၊ နှိုးဆော်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာတိ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ကုဋ္ဌိတွာ၊ အမြက်ထွက်၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂဟိတဘာဇနံ၊ ယူခဲ့သောခြင်းတောင်းကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တိဟိအဂုံလိဟိ၊ လက်သုံးခုချောင်း တို့ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထောကေတဏှုလေ၊ အနည်းငယ်သော ဆန်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မုဂ္ဂေမာသေ၊ အနည်းငယ်သော ပဲနေ့အက် ပဲလွန်းတို့ကို။

အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။
 တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌနာမ၊ ဗိဇ္ဇာလပဒက သဌေး
 မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိဖာဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ်တင်လဲ စသည်တို့ကို။
 ဒေန္တောပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ကရဏ္ဍကဏ္ဍိ၊ ကြုတ်ဖုံးကို။ ကုဋေ၊ အိုး၌။
 ပက္ခိတော၊ ထည့်၍။ ဧကကောဏံကတော၊ တထောင့်ထောင့်၌ ထား၍၊ ဗိန္ဒု၊ ဗိန္ဒု၊
 အပေါက်အပေါက်။ ပဉ္စရာယန္တော၊ ယိုထွက်စေ၍။ ထောက ထောကမေဝ၊
 အနည်းငယ် အနည်းငယ် မျှကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ဥပါသကော၊
 ဆွမ်းဆော် ဝါယကသည်။ အဝသေသေဟိ၊ ဗိဇ္ဇာလသဌေးမှ ကြွင်းသော
 သူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဧကတောကတော၊ တပေါင်း
 တည်းပြု၍။ ဣမိနာ၊ ဤသဌေးသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။
 ဝိသုယေဝ၊ အသီးအခြားသာလျှင်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူခဲ့၏။ သောသေဋ္ဌိ၊ ထိုဗိဇ္ဇာလ
 သဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုဆွမ်းဆော် လှူလိမ္မာ၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ သေ၊ ဤသူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို။
 ဝိသု၊ အသီး အခြား။ ကိန္နုခေါဂဏ္ဍတိ၊ အတယ်ကြောင့် ယူသနည်း။
 ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထို ဆွမ်းဆော် သီတင်းသည်ယောက်ျား
 ၏။ ပစ္ဆိတောပစ္ဆိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ ဧကံစူဠပဋ္ဌာကံ၊ တယောက်သော
 သဌေးကျွန်ယုံ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။
 ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ သေ၊ ဤဆွမ်းဆော်ခေါင်း အကြီးသည်။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဇာနာဟိ၊ သိရအောင် စုစမ်းခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆော် ခေါင်းအကြီးသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 သေဋ္ဌိဿ၊ ကြောင်၏ခြေသည်းလက်သည်းနှင့်တူစွာ အလှူဝတ္ထုကို လက်သုံး
 ချောင်းဖြင့် ယူ၍ ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဗိဇ္ဇာလအမည်ရသော ရှင်သဌေး
 အား။ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလျက်။ ယာဂုဘတ္တပုဝါနံ၊ ယာဂုဆွမ်းမုန့်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။
 ဧကံဒွေတဏှုလေ၊ ဆန်တစေ့နှစ်စေ့တို့ကို။ ပက္ခိပိတော၊ အနှံ့ထည့်၍။ မုဂ္ဂမာ-
 သေပိ၊ ပဲနောက် ပဲလွန်းစေ့ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧလဖာဏိတာဒိ-
 ဗိန္ဒုနိပိ၊ ဆီတင်လဲ စသော အပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဘောဇနေသု၊
 အလုံးစုံသောဘောဇဉ်တို့၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ စူဠပဋ္ဌာကော၊ သဌေးကျွန်ယုံ

အလုပ်အကျွေး ငယ်သည်။ ဂန္ဓာ သွား၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဋ္ဌေးအား။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဋ္ဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိတ်သတ်အလယ်၌။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ သစေဘာသိဿတိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။ မမနာမေ၊ ငါ့အမည်ကို။ ဂဟိတမတ္ထေယေဝ၊ ခေါ်ကာမျှ ဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထိုဆွမ်းဆော်ကို။ ပဟရိတွာ၊ ထောင်းခတ် ရိုက်ပုတ်၍။ မရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝါသနန္တရေ၊ ပုဆိုးကြား၌။ ဆုပိကံဗန္ဓိတွာ၊ ဓားငယ်ကိုချပ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဂန္ဓာ သွား၍။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာ မဏ္ဍပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

သောပုရိသော၊ ထိုဆွမ်းဆော်ယောက်ျားသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော။ တိက္ခသံသံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဇ္ဈာဇနံ၊ လူအမျှားကို။ သမာဒပေတွာ၊ နှိုးဆော်ညီညွတ်၍။ ဣမံဒါနံ၊ ဤအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလှူ၌။ သမာဒပိတမနုဿာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သော လူတို့သည်။ အတ္တနောဗလေန၊ မိမိအစွမ်းဖြင့်။ ဗဟူနိပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ထောကာနိပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တဏှုလာဒိနိ၊ ဆန် စသည်တို့ကို။ အဒိသု၊ လှူကုန်၏။ တေသံသဗ္ဗေသံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့အား။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုဆုတောင်းသော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဋ္ဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသုကေနနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ အစ္စရာယ၊ လက်ဆွမ်းလက်ခုပ်ဖြင့်။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ တဏှုလာဒိနိ၊ ဆန် စသည်တို့ကို။ ဒိန္နာနိတိ၊ ပေး၏ဟူ၍။ မမနာမေ၊ ငါ့အမည်ကို။ ဂဟိတမတ္ထေ၊ ခေါ်ကာမျှဖြစ်သောအခါ၌။ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းဆော်ကို။ မာရေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အယံပန၊ ဤဆွမ်းဆော်သည်ကား။ သဗ္ဗသင်္ဂဟိကံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့အား ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယေဟိပိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ နာဋ္ဌိအာဒိဟိ၊ ပြည်တောင်းစသည်တို့ဖြင့်။ မိနိတွာ၊ ခြင်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှိုက် ထည့်လှိုက်၏။ ယေဟိပိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ အစ္စရာယ၊ တလက်ဆွမ်းဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှိုက်၏။

သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အာ။ မဟပူလံ၊ အကျိုးများသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိဝဒတိ၊ ဤသို့ဆိုတောင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော သူတော်ကောင်းကို။ သစ္စေ န ခမာပေသာမိ၊ အကယ်၍
 မကန်တော့ချေသည်ဖြစ်အံ့။ ဒေဝဒဏ္ဍောနာမ၊ မိုဗ်းကြိုးလောင်မီးမည်သည်။
 မမ မတ္ထကေ၊ ငါ၏ထိပ်၌။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။
 သော၊ ထိုသဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုဆွမ်းဆော်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။
 နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဝင်၍။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိစ၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ တေန၊ ထိုဆွမ်းကဲသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။

တံကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊
 ဤအခြင်းအရာသည်။ ကိ၊ တိ၊ အဘယ်နည်းဟု။ ဒါနဝေယျာဝဋ္ဌိကံ၊ အလှူ၌လုံ့-
 လပြုသသူကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုအလှူရှင်ဆွမ်းကဲသည်။ အတိတဒိဝသ-
 တော၊ လွန်လေပြီးသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယံ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော
 ထိုအကြောင်းကို။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။
 သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ သေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသဌေး။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ မအပ်မရာပြု
 ၍ ဟူသည်မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ မသင့်သောအားဖြင့် မိုက်မှား၍ ကြံမိပေသည်
 ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ
 ရှင်သဌေး။ ပုညံနာမ၊ ကောင်းမှုမည်သည်ကို။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်တကား
 ဟု။ န မညိတဗ္ဗံ၊ မအောက်မေ့သင့်။ မာဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊
 ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒတာ၊ ပေး၍။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်ဟူ၍။ နမညိတဗ္ဗံ၊ မအောက်မေ့ထိုက်။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ပဏ္ဍိတမနုဿ၊ ပညာရှိသူ လူတို့သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို၊ ကံရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဝဋ္ဌိဘာဇနံ၊ ဟင်းလင်းအဝရှိသော
 အိုးသည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရေတိဝိယ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊ အနုက္ကမေန၊
 အစဉ်အတိုင်း ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရေန္တိယေဝ၊
 ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္တိံ၊ သဒေတော၊

အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မဒေသန္ဓေ၌၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၂၂။ ။မန္တံ၊ အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်သည်။ နအာဂမိဿတိ၊ အကျိုးပေးသောအားဖြင့် မရောက်လသလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ မာဝမညေထ၊ နည်း၏ဟု မမှတ်လင့်။ ဥဒဗိန္ဒုနိပါတေန၊ ရေပေါက်ကျဖန်များသဖြင့်။ ဥဒကုမ္ဘောပိ၊ ရေအိုးကြီးသည်လည်း။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ထောက်ထောက်ပိ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကိုလည်း။ အာစိနံ၊ အာစိနန္ဓေ၌၊ ဆည်းပူးသော။ ဓိရော၊ ပညာရှိသည်။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။

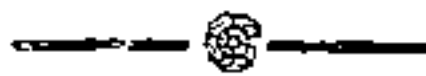
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ ပုညံကတွာ၊ ကောင်းမှုကိုပြု၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ မန္တံ၊ အပ္ပကံ၊ နည်းသော။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ပါကဝသေန၊ အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ နအာဂမိဿတိ၊ မရောက်လတ္တံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နည်းသောကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ကဟံ၊ အဘယ်အခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့်လတ္တံ့နည်း။ အာဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်ကာလတိုင်အောင်။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို။ ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ရအံ့နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိပဇ္ဈိဿတိ၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ မာဝမညေထ န အဝဇာနေယျ၊ ယုတ်သောအားဖြင့် မထိမဲ့မြင်မပြုရာ။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ဥဒကဗိန္ဒုနိပါတေန၊ ရေပေါက်ကျဖန်များသဖြင့်။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ထပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကုလသဘာဇနံ၊ ကြီးစွာသောအိုးသည်။ ပူရတိယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့။ ဧပံတထာ၊ ထို့အတူ။ ဓိရော ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောက်ျားသည်။ ထောက် ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပုညံပိ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း။ အာစိနန္ဓေ၌၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သမ္ပတ္တပရိတာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိတ်

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာဓနဝါဏီဇဝတ္ထု။

၃၅

သတ်အားလည်း။ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာဓနဝါဏီဇ ဝတ္ထု။

(ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
မဟာဓနဝါဏီဇ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ
ဝါဏီဇော စသည်ကို မိန့်၏)။

“ဝါဏီဇောဝါ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝါဏီဇောဝ-စသော ဤတရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္တိကာ၊ ဘုရားသည်။ ဇောဝဒန၊ ဇောဝဒနကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊
နေစဉ်။ မဟာဓနဝါဏီဇံ၊ မဟာဓနမည်သော ကုန်သည်ကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ ဝါဏီဇဿ၊ ထိုကုန်
သည်၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ ပဉ္စသတစစာရာ၊ ခိုးသူ ငါးရာတို့သည်။ သြကာသံ၊
အခွင့်ကို။ ဂဝေသမာနာ၊ ရွာကုန်သည်ရှိသော်။ သြကာသံ၊ ခိုးယူရာယာလကို။
န လဘိ သုကိရ၊ မရကုန်သတတ်။ အပရေန သမယေန၊ နောက်အခါ၌။
ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ပဉ္စသကဿဘာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ဘဏ္ဍာယ၊
ဥစ္စာဖြင့်။ ပူဇရတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊
ကြားစေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်သို့။
ဝါဏီဇတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။ ယေ အယျာ၊ အကြင်
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်၏။ ဧတ
အယျာ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်။ နိက္ခမန္တု၊ ထွက်ခဲ့ကြကုန်လော့။ မဂ္ဂေခရီး၌။
ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ န ကိလမိသန္တိ၊ မပင်ပန်းရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား
လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပဉ္စသတာဘိက္ခု၊ ငါးရာ
သော ရဟန်းတို့သည်။ တေန၊ ထိုကုန်သည်ကြီးနှင့်။ သန္တိ၊ တကွ၊ မဂ္ဂ-
ပဋိပဋိသု၊ ခရီးသွားကုန်၏။ တေပိ စောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်လည်း။ သော

၃၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝါဏီဇော၊ ထိုကုန်သည်လည်းသမားသည်။ နိက္ခန္ဓာကိရ၊ ထွက်သတတ်။
ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ အဋ္ဌသု၊
နေကုန်၏။ ဝါဏီဇောပိ၊ ကုန်သည်သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အဋ္ဌဝိမုခေ၊
တောအုပ်အဝ၌။ ကေသ္မိံဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌။ ဝါသံကတွာ၊ နေခြင်းကိုပြု
၍။ ဒေတယောပိ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက် သုံးရက် တိုင်တိုင်လည်း။ ဂေါဏသ-
ကံဋ္ဌာဒီနိ၊ နွားလည်းစသည်တို့ကို။ သံဝိဒတိ၊ ပြင်ဆင် ကုသ၏။ တေသံ-
ပနဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားကား။ နိဗ္ဗိမ္မံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေတိယေဝ၊
လူသည်သာလျှင်တည်း။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုကုန်သည်သည်။
အတိစိရာယန္တေ၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေကုန်။ တဿ၊ ထိုကုန်
သည်၏။ နိက္ခမနဒ္ဒိဝသံ၊ ထွက်ခဲ့အံ့သော နေ့ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဟိ၊
လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစောရံ၊ ခိုးသူတယောက်ကို။ ပဟိဏိံသု၊
စေလွှတ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ကေသဟာ-
ယကံ၊ တသယာက်သော အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။
ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်သည်။ နိက္ခမိယတိ၊ ထွက်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေး၏။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဒွိဟတိဟုစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်
လွန်သဖြင့်ထွက်လတ္တံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ကိမတ္ထံပန၊ အဘယ်
အကျိုးငှာကား။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသူငယ်ချင်း အဆွေခင်ပွန်းအား။ သော၊ ထိုသူလျှင်
ခိုးသူသည်။ ယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဉ္စသတစောရာ၊ ငါးရာ အစရှိသော ခိုးသူ
တို့တည်း။ တေသတ္ထာယ၊ ထိုကုန်သည်ကြီးကို ဒြေတိုက်ခြင်းအကျိုးငှာ။
အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ဌိတာတိ၊ နေကုန်၏ဟု။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ ဣတရော၊
ရွာသား အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဒြေတိုက်လိုတပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊
သွားလေ။ သိသံ၊ လျင်လျင်။ နိက္ခမိယတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဝါရေမိ ကိန္နုခေါ၊
တားမြစ်ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှုကား။ ဝါဏီဇံ၊ ကုန်သည်ကို။
ဝါရေမိ ကိန္နုခေါ၊ မသွားလေသင့်ဟု တားမြစ်ရအံ့လော။ ဣတိစိန္တေတွာ၊
ဤသို့ကြံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး

ရှိအံ့နည်း။ ဝါဏီဇံ၊ ကုန်သည်ကြီးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍၊ ပဉ္စသတာ ဘိက္ခု၊
ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏၊ ဝါဏီဇေယျ၊ ကုန်သည်
အား။ သညံ၊ သွား၍ အကြောင်းမသင့်သော အမှတ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပြအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ မေတ္တာသက်၍။ သော၊ ထိုရွာနေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ တဿ၊
ထိုကုန်သည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကဒါ၊ အဘယ်နေ့၌။
ဂမိဿယ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ တတိယဒိဝသေ၊
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သွားကုန်အံ့။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။
မယျံစနံ၊ ကျွန်တော်မျိုးစကားကို။ ကရေယ၊ နာပါကုန်လော့။ အဋ္ဌဝိယံ၊
တောအုပ်၌။ တုမ္မာတံ၊ သင်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဉ္စသဘာစောရာ၊ ခိုးသူ
ငါးရာတို့သည်။ ဌိတာ၊ လက်နက်ကိုချီလာ အစုံနှင့်နေကုန်၏။ တာ၊ ဆောဆော
လျှင်လျှင်။ မာ ဂမိဿယ ကိရ၊ မသွားစေချင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ 'ချစ်ခင်လေး
မြက်လျက် မေတ္တာသက်၍ ပြောသတ်သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အ
ကြောင်းဖြင့်။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဣသိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူ
ငါးရာတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မမ၊ ကျွန်တော်၏။ သဟာယော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ခိုးသူ၏။ ကထာယ၊
ပြောဆိုသောစကားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထောဂတေန၊ ဤအရပ်သို့
သွားခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိ စင်စစ်တည်းဟူ။ နိဝတ္တေတော၊ ပြန်လည်၍။
ဂေဟဇမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣဟိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

တသ္မိံ၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ စိရာယန္တေန၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ ပုန၊
တဖန်။ တေဟိ စောရေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သော။
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တံသဟာယကံ၊ ထိုရွာနေ
အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုလူယက်မည့်အကြောင်းကို။
သုတော၊ ကြား၍။ နိဝတ္တေတော၊ ပြန်၍။ ဂေဟဇမေဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာ
ကိရ၊ သွားလိမ့်သဘာ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ ဂန္ဓာ၊ ပြန်လေ၍။ စောရာနံ၊
ခိုးသူတို့အား။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။
စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ တတော၊ ထိုတောအုပ်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်ခဲ့၍။
ဣဘာရမဂ္ဂေ၊ တပါးခရီး၌။ အဋ္ဌသု၊ နေကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုကုန်သည်သည်။

စိရာယန္တေ၊ ကြာပြန်သည်ရှိသော်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တေ ပဉ္စသတာစောရာ၊
 ထိုငါးရာသော ခိုးသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
 ပေသေသံ၊ လေ့လာကုန်၏။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဧတသံ၊ ထိုခိုးသူ
 တို့၏။ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌။ ဌိတဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 ပုန၊ တဖန်။ ဝါဏိဇဿ၊ ကုန်သည်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဝါဏိဇော၊
 ကုန်သည်သည်။ ဣဓာပိ၊ ဤအရပ်၌လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝေကလ္လံ၊ ချို့တဲ့
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတော၊ ထိုအရပ်
 သို့။ နေဝ ဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ န ဂမိဿာမိ၊
 မသွားလော့အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဓေဝံ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ အာဟ၊ လျှောက်
 ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝိလုပ္ပိတုကာမာ၊
 လုယက်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂ၊ ခရီး၌။ ကိရဌိတာ၊ နေကုန်သတတ်။ ပုန၊
 တဖန်။ နိဝတ္တိဿတိ၊ နင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတု၊ ကြား၍။ ဣဘရသ္မိံ-
 မဂ္ဂ၊ ဤမှတပါးသော ခရီး၌။ ဌိတဘိရ၊ နေခဲ့သတတ်။ အဟံ၊ သည်။
 ဧတောဝါ၊ ထိုအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဣတောဝါ၊ ဤအရပ်သို့လည်းကောင်း။
 အာဂန္ဓာ၊ မသွားမူ၍။ ထေဘကံ၊ အတန်ငယ် ကာလမကြာမီ။ ဣဓေဝ၊
 ဤအရပ်၌လျှင်။ ဘဝိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဣဓ၊
 ဤအရပ်၌။ ဝသိတုကာမာ၊ နေလိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝသန္တု၊ နေတော်မူကုန်
 လော့။ ဂန္ဓုကာမာ၊ ကြွလို့ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိံ၊ အလိုကို။
 ကရာန္တု၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နိဝတ္တိဿာမ၊ ပြန်ကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သည်ကို။ အာပုစ္ဆိတု၊ ပန်၍။ ပုန ဒေဝ၊ တဖန်
 လျှင်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတု၊ ဘုရား
 ကို ရှိခိုး၍။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ နေကုန်၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာဓနဝါဏိဇေန၊ ကုန်သည်
 ကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န ဂမိတ္တကံ၊ မသွားကြကုန်ပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတု၊
 ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မသွားကြပါ
 ပြီဘုရား။ မဟာဝါဏိဇဿ၊ ကုန်သည်ကြီးကို။ ဝိလုပ္ပနတ္ထာယ၊ လုဟက် ဖျက်

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာဓနဝါဏိဝေတ္ထု။

၃၉

ဆီးခြင်းငှာ။ ဒွိသုပိ မဂ္ဂေသု၊ ခရီးနှစ်သွယ်တို့၌လည်း။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။
 ပရိယုဋ္ဌိသု၊ နှောင့်ယှက်ဆီးတားကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုကုန်
 သည်ကြီးသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌိတော၊ နေရပ်ပါ၏ ဘုရား။
 မယံ ပန၊ တပည့်တော်တို့သည်သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာခဲ့ပါကုန်၏ဘုရား။
 ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာဓနဝါ-
 ဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိဝိယ၊ မသွားပဲ ကြည်ရှောင်သကဲ့သို့။
 ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်။ ဟလဒံဟလံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။
 ပရိဝဇ္ဇေတိ ဝိယ၊ ကြည်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခုနာပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ တယော
 တဝါ၊ တဝ သုံးပါးတို့သည်။ စောရေဟိ၊ ကိလေသာဟူသော ခိုးသူတို့ဖြင့်။
 ပရိယုဋ္ဌိတမဂ္ဂသဒ္ဓိသော၊ လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်သော ခရီးနှင့်တူကုန်၏။ ဣတိ
 ဉာတော၊ ဤသို့ သိ၍။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပရိဝဇ္ဇေတုံ၊ ကြည်ခြင်းငှာ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍၊ အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတော၊ အနုသန္ဓေ-
 စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဣမံပါထံ၊
 ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၃။ ။ ဘိက္ခဝေတို့။ မဟဒ္ဓိနော၊ များသော ဥစ္စာရှိသော။ ဝါဏိဇော၊
 ကုန်သည်သည်။ အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းသော လှည်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘယံ၊ ခိုးသူ
 ဆီးတားလုယက်သဖြင့် ဘေးဘျမ်းရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယေ ဣဝ၊
 ကြည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်လိုသော သူသည်။
 ဝိသံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေယေ ဣဝ၊ ကြည်သကဲ့
 သို့လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိကော ဘိက္ခု၊ ဝညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ပါပါနိ၊
 အနည်းငယ်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေယေ၊ ကြည်ရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဘယန္တိ၊ ဘယံ ဟူသည်ကား။ ဘာယိတဗ္ဗံ၊ ကြောက်အပ်
 သော သဘောတည်း။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပရိယုဋ္ဌိတတ္တာ၊ လုယက်
 ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သပ္ပဋ္ဌိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 ဤကား အနက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ မဟာဓနဝါနိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းသော

လှည်းရှိ၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပရိဝဇ္ဇေသိယထာစ၊
 ကြဉ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်လိုသော သူသည်။
 ဟလာဟလံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေသိ-
 ယထာစ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇေတထာ၊ ဤအတူ။ ပဏ္ဍိတောဘိက္ခု၊
 ပညာရှိသောရဟန်းသည်။ အပ္ပမတ္တကာနိပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ပါပါနိ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤကား၊ ဂါထာ
 အနက်တည်း။ ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်
 သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တ မဟာဇနဿာပိ၊ ရောက်လာသော
 လူအပေါင်းအားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး
 ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော ပါပဝဂ်၌ ရန်စုမြောက်သော
 မဟာဇနဝါဏိဇ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်ပြီ။
 မဟာဇနဝါဏိဇ ဝတ္ထုသတ္တမံ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၈-ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု။

(မဟာဇနဝါဏိဇ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍
 ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ ပါဏိမိ
 စသည်ကို မိန့်၏)။

“ပါဏိမိစေ” တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပါဏိမိစေ-စသော ဤတရားဟောခြင်း
 ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။
 ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တနာမ၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တ အမည်ရှိသော။ နေသာဒံ၊ မှုဆိုးကို။ အာရတ္တ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။
 ကောသေဋ္ဌိမိတာ၊ သဌေးသွီး တယောက်သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်
 လက်သော်။ သတ္တဘူမိက ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ ကြက်သရေ ရှိသော ထိုက်၌။ အာရက္ခဏတ္တာယ၊

လေဝ်လယ်ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ။ ဧကံ ပရိစာရိကံ၊ ခြေရင်း အလုပ်
အကျွေး ကျွန်မငယ်အယောက်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မာတာပိတူဟိ၊ မိဘတို့သည်။
ပေါသိယမာနာ၊ လုပ်ကျွေး ပြုစုသည် ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝါတပါနေန၊ လေသာနန်းတံခါးဖြင့်။
အန္တရဝီထိံ၊ မင်းလမ်းမကို။ ဩလောကန္တိ၊ ကြည့်လတ်သော်။ ပဉ္စပါသ
သတာနိ၊ ကျော့ကွင်း ငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စသုလသတာနိ၊ ဝါးချွန်
ငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မိဂေသမင် သား-ငါး စသော
သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ဇီဝမာနံ၊ အသက်မွေးသော။ ဧကံ၊ တယောက်
သော။ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တနာမ၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တ အမည်ရှိသော။ နေသာဒံ၊ မူဆိုးကို။
ပဉ္စမိဂသတာနိ၊ ငါးရာသော သားသမင်တို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ တေသံ၊ ထို
သားတို့၏။ မိသေန၊ အသားဖြင့်။ မဟာသကဋ္ဌံ၊ လှည်းအများကို။ ပူရေတွာ၊
အပြည့်တင်၍။ သကဋ္ဌဓူရေ၊ လှည်းဦး၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ မိသံ၊ အသားကို။
ဝိက္ကိဏတ္တာယ၊ ရောင်းခြင်းငှာ။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
တသ္မိံ၊ ထိုတောမူဆိုး၌။ ပဋိဗန္ဓစိတ္တာ၊ တပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။
ပရိစာရိကာယ၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပဏ္ဏာကာရံ၊
လက်ဆောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တေသ၊ ထိုတောသားမူဆိုး၏။
ဂမနကာလံ၊ လာအံ့သော အချိန်ကာလကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့ အသေအချာ သူများမသိရအောင် မှာ၍။ ပေသေသိကီရ၊ စေစား
သတတ်။

သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုတောသားမူဆိုးအား။
ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဆောင်းပါးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
မိသံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။
အသုကဒ္ဓါရေနနာမ၊ ဤမည်သော တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂမိဿာမိ၊
သွားလေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တေန၊ ထိုမူဆိုးသည်။
ကထိတကထံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊
ထိုသဌေးသွီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သေဌိမိတာ၊ သဌေးသွီးသည်။
အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ယူအပ် ဆင်ယင်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။
ဝတ္တာဘရဏဇာတရူပံ၊ အဝတ်တန်းဆာရွှေငွေကို။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်ခန့်ရမိ၍။

ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ မလိနငတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသော ထမိတ်ဘက်ကို။
 နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒါသီဟိ၊ ကျွန်မတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိဝိယ၊ သွားလေဟန်ကဲ့သို့။ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုတောသားမှဆိုး၏။
 အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေနှင့်၏။
 သောပိ၊ ထိုတောသားမှဆိုးသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သကဋ္ဌံ၊
 လှည်းကို။ ပါဇေန္တော၊ နှင်လျက်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသွီးသည်။
 တဿ၊ ထိုတောသားမှဆိုး၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ သော၊
 ထိုမှဆိုးသည်။ တံ၊ ထိုသဌေးသွီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တံ၊
 သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓိတာ၊ သွီးနည်း။ ဣတ္တိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏။ ဓိတာတိ၊
 သွီးတည်းဟူ။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ မံ၊ ငါ့သို့။ မာ အနုဗန္ဓိ၊ မလိုက်လာလင့်။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ သင်မှဆိုးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န ပက္ခောသတိ၊ မခေါ်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ၊ မိမိသဘောဖြင့်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာအံ့။
 တံ၊ သင်သည်။ တုဏှိဟုတွာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ အတ္တနော သကဋ္ဌံ၊ မောင်မင်း
 လှည်းကိုသာ။ ပါဇေဟိ၊ နှင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။
 ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ တံ၊ ထိုသဌေးသွီးကို။ နိဝါရေဝိယေဝ၊ မြစ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမှဆိုးကို။ သာ၊ ထိုသဌေးသွီးသည်။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ သိရိနာမ၊ ကြက်သရေမည်သည်ကို။ အတ္တနော
 သန္တိကံ၊ မိမိအထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို။ နိဝါရေတံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊
 မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ တဿ၊ ထိုသဌေးသွီး၏။
 နိသံသယေန၊ ယုံမှားကင်းသဖြင့်။ အာဂမနကဘုရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသဌေးသွီးကို။ သကဋ္ဌံ၊ လှည်းသို့။ အာရောပေတွာ၊
 တင်၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တဿာ၊ ထိုသဌေးသွီး၏။ မာတာပိတရော၊
 မိဘတို့သည်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ပရိယေသာပေတွာ၊ ရှာစေ၍။
 အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ မတာ၊ သေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မတကဘတ္တံ၊ သူသေထမင်းကို။ ကရိံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ သာပိ၊
 ထိုသဌေးသွီးသည်လည်း။ တေန၊ ထိုမှဆိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်း

ဖော် ယဉ်ပါးခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သတ္တပုဏ္ဏ၊ သားခုနစ်ယောက်တို့ကို။ ဝိဇယိတော၊ ဖွားမြင်၍။ တေ၊ ထိုသားငယ်တို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဃရဗန္ဓနေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓ၊ နှောင်ဖွဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္စုသ-သမယေ၊ မိုးသောက်သအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တံ၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တကို။ သပုတ္တံ၊ သားနှင့်တကွ။ သသုဏ်သံ၊ ချေးမနှင့်တကွ။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကုန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတံ၊ သို့။ ဥပမံ၊ ရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ပန္နရသန္နံ၊ တက်ပိုင်းယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သောတ၊ ပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ပတ္တဝစီရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ လွယ်၍။ တဿ၊ ထိုမူဆိုး၏။

ပါသဌာနံ၊ ကျော့ကွင်းထောင်ရာ တောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗန္ဓော၊ မိသော။ ဧကမိဂေါပိ၊ တစီးသော သမင်သည်မျှလည်း။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သတ္တ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမူဆိုး၏။ ပါသမူလေ၊ ကျော့ကွင်းအနီး၌။ ပဒဝလဉ္စ၊ ခြေတော်ရာ ရွှေစက်ကို။ ဒသေတော၊ ချ၍။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဧကဿ ဂုံဗ္ဗဿ၊ ချုံတခု၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တေဝိ၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ဓနံ၊ လေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါသဌာနံ၊ ကျော့ကွင်းထောင်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဒိတော ပဌာယ၊ အစမှစ၍။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကို။ သြလောကယမာနော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗန္ဓံ၊ မိသော။ ဧကံပိ မိဂံ၊ သမင်တခုကိုမျှလည်း။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ သတ္တပဒဝလဉ္စ၊ ဘုရားခြေတော်ရာ ရွှေစက်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမူဆိုး၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗန္ဓမိကေ၊ ထောင်သော သမင်တို့ကို။

မောစေန္ဒော၊ လွတ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားဟန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊
 ထိုမှဆိုးသည်။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌။ အာသာဠဗန္ဓိတော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့၍။ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားလေသော်။ ဂုဗ္ဗမူလေ၊ ချုံအနီး၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ သတ္တာရိ၊ ဘုရားကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမိနာ၊ ဤရှင်ကြီးသည်။ မမ၊ ငါ၏။ မိဂ၊ သမင်တို့ကို။
 မောစိတာ၊ လွတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ နံ၊ ထိုရဟန်းကြီးကို။ မရိဿာမိ၊
 သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓန္တံ၊ လေးကို။ အာကမ္ဘိ၊ တင်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၊
 သည်။ ဓန္တံ၊ လေးကို။ အာကမ္ဘိတုံ၊ တင်နိုင်စေခြင်းငှာ။ ဒတာ၊ ပေး၍။
 ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ နာဒါသိ၊ မပေး။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ သရံ၊ မြားကို။
 ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။
 ဖာသုကာဟိ၊ နံရိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တောဝိယ၊ ကဲ့အံ့ကျိုးအံ့သကဲ့သို့။ မုခတော၊
 ဝံကွင်းမှ။ ခေဋ္ဌံ၊ တံတွေးသည်။ ပဏ္ဍရန္တော၊ တစ်စိယိုထွက်လျက်။ ကိလန္တရူပေ၊
 ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နော၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ စိရာယတိ၊ ကြာမြင့်
 ခဲ့၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကြာမြင့်ခြင်းသည်။ ကိန္နုခေ၊ အကြောင်းတယ်သို့ရှိသနည်း။
 ဣဘိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ပိတုသန္တိကံ၊ အဘအထံသို့။
 ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ပေသိတာ၊ စေအပ်
 ကုန်သော။ ဧတ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဓန္တနိ၊ လေးတို့ကို။ အာဒါယ၊ တခုစီထမ်း၍။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ ပိတရံ၊ အဘကို။ တထာ၊ ထိုအမြတ်ထွက်၍ မချီတရိသော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိနေသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊
 ဤသူသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ ပစ္စာမိတ္တော၊ ရန်သူသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တပိဇနာ၊ သားခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဓန္တနိ၊
 လေးတို့ကို။ အာကမ္ဘိတော၊ တင်၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၏ အာနုဘော်
 ဖြင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုသားခုနစ်ယောက်တို့၏။ ပိတာ၊ အဘ
 တောသား မှဆိုးသည်။ ဌိတော၊ မတုန်မလှုပ်ပဲ နေရ၏။ တထေဝ၊ ထိုအဘအတူ
 သာလျှင်။ အဋ္ဌသု၊ နေရကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသားတို့၏။ မာတာ၊
 အမိသည်။ မေ ပုတ္တာ၊ ငါ့သားတို့သည်။ စိရာယန္တိ၊ ကြာလှခဲ့ကုန်၏။ ကိန္နုခေ၊
 အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သတ္တဟိ သုတိ

သာဟိ၊ ချွေးမခုနစ်ယောက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေ၊ ထို
လင်နှင့်တကွ သားခုနစ်ယောက်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတေ၊
ကိုးကွယ်ရာမရနေသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူအား
ရည်၍လျှင်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဓန္နနိ၊ လေးတို့ကို။ အာကမ္မိတော၊ တင်၍။
ဌိဘာ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣဟိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။
သတ္တာရံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗာဟာ၊ လက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။
မေ ပိတရံ၊ ငါ့အဘကို။ မာနာသေထာတိ၊ မဖျက်ဆီးပါကုန်လင့်ဟု။ မဟာသဗ္ဗံ၊
သည်းစွာသော အသံကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တော၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တသည်။
တံ သဒ္ဓိံ၊ ထိုသဌေးသမီး၏ အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဝိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ ဝတ၊
စင်စစ်။ နဌော၊ ပျက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သေ-ဧသော၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။
သသုရော ကိရ၊ ယောက်ခမဖြစ်သတတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။
ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ကြံ၏။ အဿ၊ ထိုမူဆိုး၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ သေ-ဧသော၊ သည်။
နော၊ တို့၏။ အယျကောကိရ၊ အဘိုးဖြစ်သတတ်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဘာရိယံ
ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဣဟိ ဝိန္ဓိယိံ သု၊ ဤသို့
ကြံကုန်၏။ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တော၊ ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တသည်။ အသံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သသုရော၊
တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တစိတ္တံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊
ထိုမူဆိုး၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ နော၊ တို့၏။ အယျကော၊ အဘိုး
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေတ္တစိတ္တံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။
အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မာဘာ၊ အမိဖြစ်သော။ သေဌိမိတော၊
သဌေးသမီးသည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓန္နနိ၊ လေးတို့ကို။ ဆဉ္ဇေတော၊ စွန့်ပစ်၍။
မေ၊ ၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ခမာပေထ၊ ကန်တော့ကုန်လော့။ ဣတိအာဘာ၊ ဤသို့
ဆို၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မုဒ္ဓစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ကို။
ဥတော၊ သိ၍။ ဓန္နံ၊ လေးကို။ ဩဘာရေတံ၊ ချီနိုင်စေခြင်းငှာ။ အဒါသိ၊ လုပ်၏။
တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
ဘန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်လျက်။ ခမာပေတော၊ သည်းခံစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
သော အရပ်၌။ နိသိဗ္ဗိံ သု၊ နေကုန်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။

သတ္တဝါ ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗကထံ၊ အစဉ်သော ဝါရားကောင်းကို၊ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တော၊
ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ ပုတ္တေဟိစေတ၊ သားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သုဏိသာဟိစ၊
ချွေးမတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ။ တက္က။ အတ္တပဉ္စဒသမေ၊ မိမိလျှင် တဆယ့်
ငါးယောက်မြောက် ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သတ္တဝါ ဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသဗ္ဗညုကို။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ပေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။
ဂမိတ္ထ၊ ကြွတော်မူကုန်တိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊
ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တဿ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်သော တောသားမူဆိုး၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့ကြွရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပါဏာတိပါတ ကမ္မဿ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်း အမှုကို။
အကာရကော၊ မပြုတတ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ အာမ၊ ဩော်ပြုအပ်သည်မှန်၏။
သော၊ ထိုကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ အတ္တပဉ္စဒသမေ၊ မိမိလျှင် တဆယ့် ငါးယောက်
မြောက်ရှိသည် ဖြစ်လျက်။ အစလသဒ္ဓါယ၊ မတုန်လှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။
ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ တိသုရတနေသု၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၌၊ နိက္ကခေါဟုတွာ၊
ယုံမှား မဲ့ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတကမ္မဿ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းအမှုကို။
အကာရကော၊ မပြုတတ်သည်။ ဇေတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ
၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တုရား။ အဿ၊
ထိုမူဆိုးအား။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ အတ္တိနန္၊ ရှိ၏ မဟုတ်လော။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာမ၊ ရှိသည်မှန်၏။ သာ၊
ထိုမယားသည်။ ကုသဂေဟေ၊ မိဘအိမ်၌။ ကုမာရိကာဟုတွာ၊ သတ္တိသွီး
ငယ်ဖြစ်လျက်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်လေပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်
၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တဿ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တမူဆိုး၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ကုမာရိကာ-

လေဝေ၊ သတို့သွီးငယ် ဖြစ်စဉ် ကာလကပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပစ္စာ၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ သတ္တပုတ္တေ၊ သားခုနစ်ယောက်တို့ကို။ လဘိကိုရ၊ ရသတုံ။
သ၊ ထိုသတို့သသွီးသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ သာမိကေန၊
လင်သည်။ ဓနံ၊ လေးကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လေဘူ။ သရေ၊ မြားတို့ကို။
အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လေဘူ။ သတ္တိံ၊ လုံ့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လေဘူ။ ဇာလံ၊
ကွန်ကို။ အာဟရ၊ ယူခဲ့လေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာနိ၊
ထိုလေးမြား စသည်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သေ၊ ထိုမှဆိုးသည်။ ဟာယ၊
ထိုယေားသည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်သောလုံ စသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။
သောတာပန္နာပိ၊ သောတာပန်ဖြစ်လျက်လည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်
သတ်ခြင်းကို။ ကိံ နုခေါ ကရေန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြုလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အဂန္ဓာ၊ ကြွလာ၍။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကား
ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊
ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်
တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောတာပန္နာ၊
သောတာပန်တို့သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းကို။ နကရေန္တိ၊
မပြုကုန်။ သာပန၊ ထိုမိန်းမသည်ကား။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
ကရေတိ၊ လိုက်နာအံ့ ဟူ၍၊ တဿ၊ ထိုလင်ကဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။
ဣဒံ၊ ဤလေးစသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သေ၊ ဤလင်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရေတူကိ၊ ပြုစေသတည်းဟူ၍။
တဿ၊ ထိုမယာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
ပါဏိတလသ္မိံ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ငဏေ၊ အနာသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝိသံ၊
အဆိပ်ကို။ ဂဏန္တဿ၊ ယူသော သူအား။ တံဝိသံ၊ ထိုအဆိပ်သည်။ အနုဗ္ဗယှိတုံ၊
လောမူခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ။ အကသလ-
စေတနာယ၊ အကုသိုလ် စေတနာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ပါပံ၊ မကောင်း
မှုကို။ အကရေန္တဿ၊ မပြုသောသူအား။ ဓနုအာဒိနိ၊ လေးစသည်တို့ကို။

နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒေတောပိ၊ ပေးသောသူအားလည်း။ ပါပံနာမ၊
မကောင်းမှုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ အနု-
သန္တိ၊ သဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။
ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ။

၁၂၃။ ။ ပါဏိမ္မိ၊ လက်ဝါး၌၊ ငဏော၊ အနာသည်။ ဇေ နဿ၊ အကယ်၍
မဖြစ်ငြားအံ့။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဟရေယျ၊ ဆောင်နိုင်ရာ
၏။ အဗ္ဗဏံ၊ အမာမရှိသော လက်ကို။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ န အန္ဓေတိ၊
မလိုက်နိုင်။ အကုသလစေတနာယ၊ အကုသိုလ်စေတနာ၏။ အဘာဝေန၊
မရှိသဖြင့်။ အကုသဗ္ဗတော၊ မကောင်းမှုကို မပြုသော သူအား။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နဿာတိ၊ နဿ ဟူသည်ကား။ န ဘဝယျ၊ မဖြစ်
ငြားအံ့။ ဟရေယျာတိ၊ ဟရေယျ ဟူသည်ကား။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ၊
သက္ကုဏေယျ၊ တတ်နိုင်ရာ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမကား။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာဗ္ဗဏံ ဝိသမဓန္တတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊
ထိုစကားသင့်စွာ။ အဝဏံ၊ အနာမရှိသော။ ပါဏိံ၊ လက်သို့။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။
အန္ဓေတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှာ နသက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
ဤအတူလျှင်။ ဓနုအာဒိနိ၊ လေး စသည်တို့ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။
ဒေန္တဿာပိ၊ ပေးသောသူအားလည်း။ အကုသလစေတနာယ၊ အကုသိုလ်စေ-
တနာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကုဗ္ဗတော၊ မပြုသော
သူအား။ ပါပံနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဝဏံ၊ အနာမရှိသော။
ဂါဏိံ၊ လက်ကို။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ န အနုဂစ္ဆတိဝိယ၊ အစဉ်မလိုက်သကဲ့သို့။
အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န အနုဂစ္ဆတိ၊
အစဉ်မလိုက်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ။ ဒေသနာဝသာနေ၊
ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ
သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကောင်းပြောဟောကုန်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တဿ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တ၏။
သပုတ္တဿ၊ သားနှင့်တကွ။ သသုဏိသဿ၊ ချွေးမနှင့်တကွ သောတာပတ္တိ-ဂုဿ၊

သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်
 နည်း။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နေသာဒကုလေ၊
 မူဆိုးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရှာလေဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်
 ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေးကုန်
 သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ
 နာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းတည်းဟူ။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်လတ်သော်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကဿပ ဒသဗလဿ၊
 ကဿပ ဘုရား၏။ ဓာတုစေတိယံ၊ ဓာတ်တော်စေတီကို။ သံဝိဒဟန္တာ၊ စီရင်ပြုစု
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေမာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣမဿ စေတိယဿ၊ ဤစေ
 တီအား။ မတ္တိကာ၊ ပကတိ မြေသရွတ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိံနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့
 နည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ ဥဒကံ၊ သရွတ်ရေသည်။ ဘဝိဿတိ ကိံနုခေါ၊
 ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။
 တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟရိတာလ မနောသိလာ မတ္တိကာ၊
 ဆေးဒါန်း မြင်းသိလာဖြင့် ပြီးသော မြေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ြစ်လတ္တံ့။ တိလ-
 တေလံ၊ နှမ်းဆီသည်။ ဥဒကံ၊ သရွတ်ရေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဟရိတာလ မနောသိလာ၊ ဆေးဒါန်း
 မြင်းသိလာတို့ကို။ ကောဇ္ဇေတွာ၊ ကြိတ်၍။ တိလတေလေန၊ နှမ်းဆီဖြင့်။ သံသန္နိ-
 တော၊ နယ်၍။ ဣဋ္ဌကာယ၊ အုတ်ဖြင့်။ သဇ္ဇေတွာ၊ စပ်၍။ သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေဖြင့်။
 ခစိတွာ၊ စီ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ စိနိံသု၊ စီကုန်၏။ ဗဟိမုခေ ပန၊ အပ
 မျက်နှာဝဉ်ကား။ ကေဠန သုဝဏ္ဏဣဋ္ဌကာဝ၊ တခဲနက် ရွှေအုတ် တို့သည်သာ
 လျှင်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကာ၊ အုတ်တချပ် တချပ်သည်။ သတသ-
 ဟဿဂ္ဂနိကာ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့
 သည်။ ယာဝ ဓာတုနိဓာနော၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာသည် တိုင်အောင်။ စေတိ-
 ယေ၊ စေတီသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးလတ်သော်။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ ဓာတုနိ-
 ဓာနကာလေ၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာရာ ပွဲသဘင်၌။ ဗဟုနာ ဓနေန၊ များစွာ
 သော ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သူကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ ခေါင်း
 အကြီးအကဲကို။ ကရောဇနုခေါ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

အထံ၊ ထိုအခါ၌။ ကော ဂါမဝါသိကော၊ ရွာတခု၌နေသော။ သေဋ္ဌိ၊ သဋ္ဌေးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်။ ဘရိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓာတုနိဓာနေ၊ ဓာတ်တော်၌ပနာရာ၌။ ဧကံ ဟိရညဒကာဋ္ဌိ၊ ငွေတကုဋ္ဌေကို။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ တံ၊ တိုငွေတကုဋ္ဌေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရဋ္ဌဝါသိနော၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ အဟံ၊ ဤသဋ္ဌေးသည်။ နဂရသေဋ္ဌိ၊ မြို့နေသဋ္ဌေးတည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ သံဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ဝေရူပေစေတိယေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစေတီ၌။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိတုံ၊ အကြီးဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဂါမဝါသိပန၊ ရွာငယ် သဋ္ဌေးသည်ကား။ ကောဋ္ဌိဓနံ၊ တစ်ကုဋ္ဌေသော ဥစ္စာကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဇေဋ္ဌကော ဇာတောတိ၊ လူတကာ၏ အကြီးဖြစ်လေ၏ဟု။ ဥဇ္ဈာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သော၊ ထိုမြို့နေသဋ္ဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကလံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဒ္ဒ ကောဋ္ဌိယော၊ နှစ်ကုဋ္ဌေသော၊ ဥစ္စာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိဿာမိ၊ အကြီးဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဒ္ဒ ကောဋ္ဌိယော၊ နှစ်ကုဋ္ဌေတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတေရာ၊ ရွာငယ်သဋ္ဌေးသည်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိဿာမိ၊ အကြီးဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿော ကောဋ္ဌိယော၊ သုံးကုဋ္ဌေသော ဥစ္စာတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ နဂရဝါသိ၊ မြို့သဋ္ဌေးသည်။ အဋ္ဌကောဋ္ဌိယော၊ ရွက်ကုဋ္ဌေတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂါမဝါသိနော ပန၊ ရွာငယ်သဋ္ဌေးအားကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နဇကောဋ္ဌိဓနမေဝ၊ ကိုးကုဋ္ဌေသော ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နဂရဝါသိနော၊ မြို့သဋ္ဌေးအား။ စတ္တလိသကောဋ္ဌိဓနံ၊ ကုဋ္ဌေလေးဆယ်သော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ယို့ကြောင့်။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာငယ်သဋ္ဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဇကောဋ္ဌိယော၊ ကိုးကုဋ္ဌေသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ သုစေဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ ဆိုချေသည်ဖြစ်အံ့။ အထံ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ နိနေဘာဝေါ၊ ဥစ္စာမရှိသော အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏သော၊ ထိုရွာ ငယ်သဋ္ဌေးသည်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ သပုတ္တဒါရေဝ၊ သား မယားနှင့် တကွလည်း။ စေတိယဿ၊ စေတီ၏။ ဒါသော၊ ကျန်သည်။

တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တပုတ္တေစ၊ သား ခုနစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ သတ္တသုဏိသ၊ ယောစ၊ ချွေးမခုနစ်ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘရိယဉ္ဇ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အတ္တနာ သိဒ္ဓိ၊ မိမိနှင့် တကွ။ စေတိယဿ၊ စေတီအား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ ရဋ္ဌဝါသိ နော၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ နနာမ၊ ဥစ္စာမည်သည်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အယံ ပန၊ ဤတောရွာသဌေးသည်ကား။ သပုတ္တဒါရောစ၊ သားမယားနှင့်တကွလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ အယမေ၊ ဤသူသည်လျှင်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုသဌေးကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဋ္ဌသပိ၊ တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ စေတိယဿ၊ စေတီ၏။ ဒါသ၊ ကျွန်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရဋ္ဌဝါသိနောပန၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ကား။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဘူဇိဿ၊ တော်လှန်သည်တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဝေသန္တေပိ၊ ဤသို့ တော်လှန်သည်ရှိသော်လည်း။ စေတိယမေ၊ စေတီကိုလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အဘိုင်း။ ဌတွာ၊ နေ၍။ တတောစုတာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ တဆူသော တရားအကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့၏ ရှင်ဂေါတမတရား ပွင့်လင်းထွန်းပသော အခါ၌။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ တတောစဝိတွာ၊ ထိုနတ်ပြည်မှ စုတေ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ ဓီတာ ဟုတွာ၊ သမီးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်လာ၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ကုမာရိကာ စ ဟုတွာ၊ သတို့သမီး ဖြစ်၍လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဒိဋ္ဌသစ္စသနာမ၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး မရှိသောသူ၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေး၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာ၊ ထို သဌေးသမီး၏။ သာမိကော၊ ရှေးဘဝက လင်သည်။ သမ္ပရိဝတ္ထမာနေဒိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်လတ်သော်။ နေသာဒကုလေ၊ မှဆိုးအမျိုး၌။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမူဆိုးကို။ သဟဒဿနေ နေဝ၊ မြင်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လျှင်။ သေဠိမိတရံ၊ သဌေးသမီးကို။ ပုဗ္ဗသိနေဟော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း သည်။ အဇ္ဈောတ္တရံ၊ လွှမ်းမိုးမိစီး၏။ ။တေံ၊ ဤစကားကို။ ပုဗ္ဗေဝ၊ လ။ ကေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌လျှင်။ သန္တိဝါသေန၊ အတူတကွ နေဖူးသဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ တယောက် အစီးအပွားကို တယောက်ဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်း ဖြင့်။ တံ ပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဇာယံတေ ဣဝ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဇာယံတေ၊ ဖြစ်၏။

သ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ပုဗ္ဗသိနေဟေနေဝ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ နေသာဒကုလံ၊ မူဆိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အဿ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ မုတ္တာ ပန၊ သားတို့သည်ကား။ ဒေဝလောကာစဝိတာ၊ နတ်ပြည်မှ ကိုယ်စီ စုတေခဲ့၍။ တဿ၊ ဧဝ၊ ထိုသဌေးသမီး၏သာလျှင်။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိံ သု၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ သုဏိသ ယောပိ၊ ချွေးမတို့သည်လည်း။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်ခဲ့၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ ယေဝ၊ ထို သူတို့၏သာလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံ သု၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုဘုရားစုံသော သူတို့သည်လည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ စေတိယံ၊ ကဿပဘုရား၏ တော်ကို။ ပဋိဇဏိတော၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ သောတာပတ္တိ ဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၉-ကောကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု။

(ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တာတ္ထ၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ကောက သုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထ၌ ဟောရာဂါယာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿ” စသည်ကို မိန့်၏)။

ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ- ဟူသော ဤတရား
 ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကောကံ နာမ၊ ကောက အမည်ရှိသော။ သုနခလုဒ္ဒကံ၊
 ခွေးမုဆိုးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊
 ထိုမုဆိုးသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ခနံ၊
 လေးကို။ အာဒါယာထမ်း၍။ သုနခပရိဝုတော၊ ခွေးအများခြံရံလျက်။ အရညံ၊
 ဘောသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပိဏ္ဏယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တံ၊ ငင်လာသော။ ကေတိ၊ ဘွဲ့၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ မေ၊ ငါသည်။ ကာလကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်ကို။
 ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ အဇ္ဈယနေ၊ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ န လဘိဿာမိ၊ မရပဲရှိလတ္တံ့။
 ဣတိ စိန္တေတော၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ပက္ခံပိ ကိရ၊ ဖဲသ ဘတ်။ ဘေဒရာပိ၊ မထေရ်
 သည်လည်း။ ဝါမေ၊ ရွာ၌။ ပိဏ္ဏယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတော၊ သွား၍။
 ကဘဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
 ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတရောပိ၊ မုဆိုးသည်လည်း။ အရညံ၊ ဘောသို့။
 ဝိ ရိတော၊ သွား၍။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ အလဘိတော၊ မရမူ၍။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊
 ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဈ-
 ယနေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ကာလကဏ္ဍိ၊ ဤသူယုတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 အရညံ၊ ဘောသို့။ ဂတော၊ သွားပါသော်။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ နလဘိ၊ မရ။
 ဣဒါနိ၊ ယခု။ မေ၊ ငါသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ အဘိမုခေ၊ ရှေးရှု။ ဇာတော၊
 ဖြစ်ခဲ့၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့ဖြင့်။ ခါဒါပေဿာမိ၊ ကိုက်စေ
 အံ့။ ဤတိသည်၊ ဤသို့သော အမှတ်ကို။ ဒုတော၊ ပေး၍။ သုနခေ၊ ခွေးတို့ကို။
 ဝိသဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဧဝံ၊ ဂျီသို့။
 စူးစူးဟူ၍။ မာ ကရိ၊ ကိုက်ခြင်းကိုမပြုပါနှင့်။ ဣတိ ယာစိ၊ ဤသို့ ဘောင်းပန်၏။
 အဇ္ဈယနေ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ သင်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိဘူဘတ္တာ၊ မျက်မှောက်တွေ့
 ခြင်းကြောင့်။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုကို။ နာသတ္တံ၊ မရအပ်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ မေ၊
 ငါ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသင့်ကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ ကိုက်စေအံ့။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။
 သုနခေ၊ ခွေးတို့ကို။ ဥယျောဇေသိဝေ၊ စူးစူးဆို၍တိုက်တွန်းသည်သာလျှင်တည်း။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကေ၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်တခုသို့။ အဘိရူဟိတော၊ တက်၍။ ပရိသပ္ပမာဏေ ဌာနေ၊ ယောက်ျားတသူ အတိုင်းအရှည် ရှိသော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံရံကုန်၏။ လုဒ္ဓကော၊ မှုဆိုးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အဘိရူပာဂန္ဓာပိ၊ တက်သော်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ မောက္ခော၊ သေတေးမှ လွတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သရတုဇဏ္ဍန၊ မြားဦးဖြင့်။ ပါဒတလေ၊ ခြေဖဝါးအပြင်၌။ ဝိဇ္ဇိ၊ ထိုး၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကဓရာဟိတိ၊ မပြုလင့်ဟူ၍။ တံ၊ ထိုမှဆိုးကို။ ယာစိ ယေဝ၊ တောင်းပန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတဓော၊ မှုဆိုးသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ အနာဓိယိတော၊ နားမထောင်မှု၍။ ပွဲနပွဲနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဇ္ဇိယေဝ၊ ထိုးသည်သာလျှင်တည်း။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကေသ္မိံ၊ ပါဒတလေ၊ တဘက်သောခြေဖဝါးအပြင်ကို။ ဝိဇ္ဇိယမာနေ၊ ထိုးသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုခြေတဖက်ကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ကြွ၍။ ဒုတိယံ၊ ခြေဖဝါး တဖက်ကို။ သြလဗ္ဗိတော၊ အောက်သို့ချ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုခြေကို။ ဝိဇ္ဇိယမာနေ၊ ထိုးပြန်သည် ရှိသော်။ တံပိ၊ ထိုခြေကိုလည်း။ ဥက္ခိပတိ၊ ကြွ၍ထား၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သောစ၊ ထိုမှဆိုးသည်လည်း။ အနာဓိယိတော၊ မနာယူမှု၍သာလျှင်။ ဌေ ပါဒတလာနိ၊ ခြေဖဝါးပြင် နှစ်ခုတို့ကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိ၊ ထိုး၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံဝိယ၊ ရဲရဲငြိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဧဝံဒနာနုဝတ္တိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသို့ အစဉ်လျှောက်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပတု၊ ရှေးရှု၊ ထင်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ပါရုတစိဝရံ၊ ရံသောသင်္ကန်းသည်။ တဿန္တပိ၊ ကျွတ်သည်ကိုလည်း။ န သလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်နိုင်။ ပဘမာနံ၊ ကျွတ်၍ ကျသော။ တံ စိဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ကောကံ၊ မှုဆိုးကို။ သီသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိက္ခိပန္တမော၊ ရစ်လျက်သာလျှင်။ ပတိ၊ ကျ၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ တေဓော၊ မထေရ်သည်။ ပတိတောတိ၊ သညာယ၊ ကျလာပြီဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ စိဝရန္တံ၊ သင်္ကန်းအတွင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ အတ္ထနောသမိကံ၊ မိမိသခင် မှုဆိုးကို။ ဘုဉ္ဇိတော၊ စားလျက်။ ခါဒန္တာ၊ ခဲကုန်သည်ရှိသော်။

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၉-ကောကသနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု။

၅၅

အဋ္ဌိမတ္တာဝသေသံ၊ အရိုးမျှ အကြွင်းရှိသည်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သုနခါ၊
ခွေးတို့သည်။ စိဝရန္တရတေ၊ သင်္ကန်းအတွင်းမှ။ နိက္ခိမိတော၊ ထွက်၍။ ဗဟိ၊
အပဉ္စ။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နေသံ၊ ထိုခွေးတို့အား။ ကေ
သုက္ခဒဏ္ဍကံ၊ သစ်ကိုင်းခြောက်တခုကို။ ဘဉ္စိတော၊ ချိုး၍။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သုနခါ၊
ခွေးတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။
သာမိကောဝ၊ သခင်ကိုသာလျှင်။ ခါဒိတောတိ၊ ကိုက်၍စားခဲ့ပြီဟု။ ဥတော၊
သိ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်၍ပြေးလေကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
သည်။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သံသယ အလို့လို့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မမ၊ ငါ၏။
စိဝရန္တရံ၊ သင်္ကန်းအတွင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ သေ၊ ဤမှဆိုးသည်။ နဋ္ဌော၊
သေကြေပျက်စီး၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိလံ၊ သိလသည်။ အာရောဂံနုခေါ၊ မပျက်
မစီး အပြစ်ကင်းပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်
သည်။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်မှ။ ဩတရိတော၊ ဆင်း၍။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။
ဂန္ဓော၊ သွား၍။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ၊ အစကစ၍။ သဗ္ဗပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော
အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ မေ၊ စိဝရံ၊ တပည့်တော် သင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
သော ဥပါသကော၊ ထိုဒါယကသည်။ နဋ္ဌော၊ သေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
၏။ ကိစ္စ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္တော၊ ဘုရားသည်။
တထ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပစနံ၊ စကားကို။ သုတုဉ္စ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
တဝ၊ သင်၏။ သိလံ၊ သိလသည်။ အာရောဂံ၊ ကျိုးပျက်ခြင်း အပြစ်မရှိ။ တေ၊
သင်၏။ သမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမှဆိုး
သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌာယ၊ မပြစ်မှားအပ်သော သူအား။ ပဒုဿိတော၊ ပြစ်မှား၍။
ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း။
ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ ပြစ်မှား၍ ပျက်စီးသည်မဟုတ်သေး။ အတိ
တေပိ၊ လွန်လေပြီးသေးအခါ၌လည်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌာနံ၊ မပြစ်မှားအပ်သော သူတို့
ကို။ ပဒုဿိတော၊ ပြစ်မှား၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း

၅၆

ဓမ္မပဒအာဠကစော နိဿယ။

ကို။ ဟောသောန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ အတိတ်၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊
ဆောင်စောင့်မှု၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဧကော ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမားတယောက်
သည်။ ဝေဇ္ဇကမ္မတ္တာယ၊ ဆေးကုခြင်းငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဝိရိတော၊ သွား၍။
ကိဉ္ဇိကမ္ပံ၊ တစ်တခု ဆေးကုအပ်သော အမှုကို။ အလဘိတော၊ မရမူ၍။
ဆဿတဇ္ဈတ္တော၊ မှတ်သိပ်ဆာလေငြိမ်း၍လျက်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။
ဂါမန္တိ၊ ရှေ့ရွာတံခါး၌။ သမ္ပဟုလေ၊ ကုမာရကော၊ များစွာသော သူငယ်တို့ကို။
ကိဋ္ဌန္တေ၊ ကစားသည်တို့ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို။ သပ္ပေန၊
မြေပြင်။ ခုံသာပေတော၊ ကိုက်စေ၍။ တိကိစ္ဆိတော၊ ဆေးကု၍။ အာဟာရံ၊
ထင်းကို။ လဘိဿာမိတိ၊ ရလတ္တံ့ဟူ၍။ ဧကသ္မိံ၊ ရုက္ခပိလေ၊ တခုသော
သစ်ပင်ခေါင်းပေါက်၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ နိပ္ပန္နံ၊
အိပ်သော။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ ဒသေတော၊ မြင်၍။ အမ္ဘော၊ ကုမာရကော၊ အို လူလင်
ငယ်တို့။ ဒေသော၊ ဤငှက်သည်။ သာဠိကပေါတကော၊ သာဠိကာငယ်တည်း။
နံ၊ ထိုသာဠိကကို။ ဂဏှာထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ အဟ ကိရ၊
ဤသို့ဆိုသတတ်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ ကုမာရကော၊ သတို့သားငယ်တယောက်သည်။
သပ္ပံ၊ မြေကို။ ဂါယ၊ လည်၌။ ဒဠိဂဟေတော၊ မြဲစွာကိုင်၍။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ
၏။ သပ္ပဘာဝံ၊ မြေ၏ အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။
အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတဿ၊ နေသော။ ဝေဇ္ဇဿ၊ ဆေးသမား
၏။ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သပ္ပေ၊ မြေသည်။ ဝေဇ္ဇဿ၊ ဆေးသ
မား၏။ ခန္တုဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပရိက္ခိပိတော၊ ရစ်ပတ်၍။ ဒဠိ၊ မြဲစွာ။ ခုံသိတော၊
ကိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊
ရောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေ၊ ဤသူသည်။ ဧကော၊ ကုသုခန လုဒ္ဓကော၊
ဧကော၊ မည်သော ခွေးမူဆိုးသည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊
မပြစ်မှားအပ်သောသူကို။ ပဒုဿိတော၊ ပြစ်မှား၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တော၊
ဘုရားသည်။ ဣမံ၊ အတိတ်၊ ဤ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတော၊

ဆောင်၍၊ အနုသဒ္ဓိံ သဗ္ဗေတွာ၊ အနုသေန္တစပ်၍၊ ခမ္ဘံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟော
လိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၅။ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်
သော။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော။ ရဇော၊ မြူသည်။ တမေဝ၊ ထိုသူသို့သာလျှင်။
ပစ္စေတိ ဣဝ၊ တဖန်ဖြန်၍ ကျသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယော၊ အကြင်
မလိမ္မာသောသူသည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊ အပြစ်မရှိ
သဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အနဂံဏဿ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာ မရှိသော။
ပေါသဿ၊ ဟောကျိးဖြစ်သော။ နရဿ၊ သတ္တဝါအား။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။
တမေဝဗာလံ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူ သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။
ပစ္စေတိ၊ တဖန်ဖြန်၍ ကျ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿာတိ၊ ကား။ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်း
ကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း။
အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ နရဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ
အား။ ဒုဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရဇ္ဈတိ၊ ပြစ်မှား၏။ သုဒ္ဓဿာတိ၊
ဟူသည်ကား။ နိရာပရာဓသေဝ၊ အပြစ်မရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။
ပေါသဿာတိ ဣမံပါ၊ ပေါသဿဟူသော ဤစကားသည်လည်း။ အပရေန၊
အခြင်းအရာဖြင့်။ သတ္တာခိဝစနမေဝ၊ သတ္တဝါကိုဟောသော သဒ္ဓါသည်သာ
လျှင်တည်း။ အနဂံဏဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိက္ကိလေသဿ၊ ကိလေသာမရှိ
သော။ ပစ္စေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတိ တေ၊ တဖန် ရောက်၏။

ပဋိဝါတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေနပုရိသေန၊ ယောကျိးတယောက်
သည်။ ပဋိဝါတေ၊ လေညာ၌။ ဌိတံ၊ နေသောသူကို။ ပဟရိတုကာမတာယ၊
ပစ်ခတ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သုခုမော ရဇော၊
သိမ်မွေ့သော မြူသည်။ တမေဝ ပုရိသံ၊ ထိုယောကျိးသို့လျှင်။ ပစ္စေတိ၊ တဖန်
ရောက်လာပြန်၏။ တဿေဝ၊ ထိုယောကျိး၏လျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတတိ-
ယထာ၊ ကျသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျိးအား။
ပါဏိပ္ပဟရာဒိနာ ဒဏ္ဍေန၊ လက်ဖြင့် သတ်ပုတ်ခြင်း အစရှိသောဒဏ်ဖြင့်။
ပဒုဿဟိ၊ ပြစ်မှား၏။

၅၀

မမ္မပဒမာဠကထာနိဿယ။

တမေဝ ဗာလံ၊ ထို မလိမ္မာသူသို့လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်ဘုရားဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။
 နိရယာဒိသုပိ၊ ငရဲ စသည်တို့၌လည်း။ ဝိပစ္စမံသနံ၊ အကျိုးပေးသည် ရှိသော်။
 တံ ဝါပိ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဝိပါကဒုက္ခဝသေန၊ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲ
 ခြင်းအစွမ်းဖြင့်။ ပစ္စေတိ၊ ကျရောက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္ထော၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော
 ပရိတ်သတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊
 ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော ။ ကောကသုနခလုဒ္ဓကာတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမ္ပတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။

ကောကသုနခမည်သော ခွေးမူဆိုးဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်
 ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဏိကာရကုလူပက တိဿထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏
 အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “ဂဗ္ဘမေကေ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

“ဂဗ္ဘမေကေ” တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂဗ္ဘမေကေ- စသော ဤတရားဟော
 ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေဘဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊
 နေစဉ်။ မဏိကာရကုလူပကံ၊ ရွဲထွင်းသမား၏ဆရာဖြစ်သော။ တိဿတ္ထေရံ၊
 တိဿထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော-
 ထေရော၊ ထိုထေရ်သည်။ ကေသ၊ မဏိကာရဿ၊ ရွဲထွင်းသမား တယောက်
 ၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ ဒွါဒေသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ဘုဉ်းကိုရ၊
 ဆွမ်းစားသတတ်။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဇာယပ္ပတိကာ၊ လင်မယားတို့
 သည်။ မာတာပိတုဋ္ဌာနေ၊ မိဘအရာ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ထေရံ၊ ထေရ်ကို။
 ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိံသု၊ လုပ်ကျွေးပြုစုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
 သော မဏိကာရော၊ ထိုရွဲထွင်းသမားသည်။ ထေရဿ၊ ထေရ်၏။ ပုရတော၊

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၀-မဏိကာရကုလုပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။ ၁၉

ရွှေမှ။ မံသံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ စင်းခုတ်လျက်။ နိသိန္ဒော၊ နေသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ ကောသလ
မင်းကြီးသည်။ ကေမဏိရတနံ၊ တခုသော ပတ္တမြားရတနာကို။ ဣမံ၊ ဤပတ္တမြား
ရတနာကို။ ခောဝိတွာ၊ ပွတ်၍။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထွင်း၍။ ပဟိဏတူတိ၊ ပို့လာလေဘု
ဟု။ ပေသေသိ၊ လေ့လာ၏။ မဏိကာရော၊ ရွှေထွင်းသမားသည်။ သလောဟိ-
တေနော ဟတ္ထေန၊ သွေးရှိသော လက်ဖြင့်လျှင်။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားကို။ ပဋိဂ္ဂ-
ဟေတွာ၊ ခံ၍။ ပေဠာယ၊ ပခြုပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
ဟတ္ထဓောဝနတ္ထံ၊ လက်တို့ကို ဆေးခြင်းငှာ။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊
ဝင်၏။

တသ္မိံ ပန၊ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ပေါသာဝနိယကောဉ္ဇသကုဏော၊ မွေး
ထား အပ်သော ကြိုးကြာငှက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုကြိုးကြာငှက်
သည်။ လောဟိတဂန္ဓေန၊ သွေးအနံ့ဖြင့်။ မံသသညာယ၊ သားတစ်အမှတ်
ဖြင့်။ တံ မဏိံ၊ ထိုပတ္တမြား ရတနာကို။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပဿန္တသေဝ၊
မြင်စဉ်လျှင်။ ဂိလိ၊ မျို၏။ မဏိကာရော၊ ရွှေထွင်းယောက်ျားသည်။ အာဂန္တော၊
လာ၍။ မဏိံ၊ ပတ္တမြားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည့်ရှိသော်။ မဏိံ၊ ပတ္တ
မြားကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဂဟိတောတိ၊ ယူသနည်းဟု။ ဘရိယဉ္ဇ၊
မယားကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တကေစ၊ သားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိပါဠိ-
ယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တေဟိ၊ ထို သား မယားတို့သည်။
န ဂဏှာမာတိ၊ မယူရကုန်ယူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ထေရေန၊ မထေရ်
သည်။ ဂဟိတော ဘဝိဿတိ၊ ယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တောတွာ၊ ဤသို့ကြံ
၍။ ဘရိယာယ သဒ္ဓိံ၊ မယားနှင့်တကွ။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။

ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဂဟိတော ဘဝိဿတိ၊ ယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့တိုင်ပင်၏။ သာမိ၊ သခင်။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ ဧတ္တကံ-
ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။
ကိဉ္စိဝဇ္ဇံ၊ တစုံတခုသော အပြင်ကို။ နဒိဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူး။ သော၊ ထိုမထေရ်
သည်။ မဏိံ၊ ပတ္တမြားကို။ နဂဏှတိ၊ မယူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
မဏိကာရော၊ ရွှေထွင်းသမားသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ တုမေတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဂဟိတံ၊ ယူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ နဂဏှာမိ၊ ငါမယူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမ၊ ဤအိမ်၌။ အညော၊ အရှင်ဘုရားမှ တပါးသော သူသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမေဟိယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဂဟိ-
တော ဘဝိယတိ၊ ခိုးယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြား
ရတနာကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲ၍ တောင်း၏။ သော၊
ထိုရဲထွင်းသမားသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ အသမ္ပဋ္ဌိစ္စန္တေ၊ ဝန်မခံ
သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်၊ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရေန၊ မထေရ်
သည်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ဂဟိတော၊ ခိုးယူ၏။ ပိဋေတွာ၊ နှိပ်စက် ရိုက်ပုတ်
၍။ နံ၊ ထိုဆရာရဟန်းကို။ ပုစ္ဆိယာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊
သခင်။ နော၊ ငါတို့ကို။ မာနဿယိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့
သည်။ ဒါသဗျံ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်
သေး၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝတ္တံ၊ ပြစ်မှား
၍ ဆိုခြင်းငှါ။ နစဝရံ၊ မမြတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သော၊ ထိုရဲထွင်း သမားသည်။ သဗ္ဗေဝ မယံ၊ အလုံးစုံသော ငါတို့သည်
လျှင်။ ဒါသတ္တံ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္တန္တော၊ ရောက်ကုန်သည် ရှိသော။
မဏိမူလံ၊ ပတ္တမြားအဖိုးသည်။ နအတ္ထိ၊ မဆိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ မုဒ္ဒေ၊ ပြီး
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝေဌေ-
တွာ၊ ရစ်၍။ ဒဏ္ဍေန၊ လုံးကန်ဖြင့်။ ဃဋ္ဌေသိ၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၏။ ထေရဿ၊
မထေရ်၏။ သိသတောစ၊ ဦးခေါင်းမှလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍနာသဟိစ၊ နား
ရွက် နှာခေါင်းတို့မှလည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ပဉ္စရိ၊ ယိုစီး
၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ၊ ထွက်အံ့သော အခြင်း
အရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဝေဒနာကာရပ္ပတ္တော၊ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာဖြင့်
ပင်ပန်းသောအဖြစ်သို့ ရောက်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ လဲ၏။ ကောဉ္ဇော၊
ကြိုးကြာငှက်သည်။ လောဟိတဂန္ဓေန၊ သွေးအနံ့ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကြိုးကြာ

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၀၀-မဏိကာရကုလုပကတိသတ္တေရဝတ္ထု။ ၆၁

ငှက်ကို။ မဏိကာရော၊ ရွဲထွင်းသမားသည်။ ထေရော၊ မထေရ်၌။ ဥပ္ပန္န
ကောဝေသေန၊ ဖြစ်သောအမျက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တံ၊ နှင် ငှက်မိုက် ကြိုးကြာ
သည်။ ကိံကးရာသိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သောက်လာဘိသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ကန်ကြောက်၍။ ခိပိ၊
ပစ်၏။ သော၊ ထိုကြိုးကြာငှက်သည်။ ကေပ္ပဟာရေနော၊ ကန်လိုက်သည်နှင့်
တပြိုင်နက်သာလျှင်။ မရိတွာ၊ သေ၍။ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပါသက၊
ဒါယကာ။ သီသဝေဌနံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်၍ချည်သောကြိုးကို။ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ။ မေ၊ ငါ့အား။ သိထိလံကတွာ၊ လျော့ခြင်းကိုပြု၍။ ဣမံ ကောဉ္စံ၊ ဤ
ကြိုးကြာငှက်ကို။ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်ဦးလော့။ မတောဝါ၊ သေလေ
သလော။ နောဝါ၊ မသေသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုဆရာမထေရ်ကို။ သော၊ ထိုရွဲထွင်းသမားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧသော-
ဝိယ၊ ဤကြိုးကြာငှက်ကဲ့သို့။ တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ မရိဿသိ၊ မချွတ်သေပု
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒေါသ အစွမ်း ကားဖြင့်ဆို၏။

ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဣမိနာ၊ ဤကြိုးကြာငှက်သည်။ သောမဏိ၊ ထို
ပတ္တမြားကို။ ဂိလိတော၊ မျိုလေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အယံ၊ ဤ
ကြိုးကြာငှက်သည်။ သဗေ န မရိဘတိ၊ အကယ်၍ မသေသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊
သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရန္တောပိ၊ သေသော်လည်း။ မဏိံ၊ ပတ္တမြားကို။
န အာစိက္ခိယာမိ၊ မကြားတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထို
ရွဲထွင်းသမားသည်။ ဗဿ၊ ထိုကြိုးကြာငှက်သေကောင်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။
ဖါလေဘ္ဘာ၊ ခဲ့၍။ မဏိံ၊ ပတ္တမြားကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဝေဓေန္တော၊ တုန်တုန်
လှုပ်လှုပ်။ သိဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိလျက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။
ပါဒေမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့။ အဇာနန္တေန၊ မသိခြင်းကြောင့်။
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တုယံ၊ သင်အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊
မရှိ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ န၊ မရှိ။ နေသော၊ ရှေ့၏သာလျှင်။

၆၂

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

ဒေါသော၊ အပြင်တည်း။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလက်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ သစေ ခမတ၊ အကယ်၍ သည်းခံပါသည် ဖြစ်ပါကုန်အံ့။ ပကတိ နိယာမေနေဝ၊ ပြကတေ ရွေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဒါနီယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ အန္တောဆဒနံ၊ အမိုး တွင်းသို့။ နပဝိသိဿာမိ၊ မဝင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အန္တောဂေဟ ပဝေသနဿေဝ၊ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ အယံ ဒေါသော၊ ဤအပြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ အာဝဟန္တေသု၊ တည်တံ့စွာ ကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာဿာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ ဓုတင်္ဂံ၊ ဓုတင်ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မုနိနော၊ ရဟန်း၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ကုလေ ကုလေ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း။ ပစ္စတိ၊ ချက်၏။ ထောတံ ထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်ကို။ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိဿာမိ၊ ငါဘွားအံ့။ မမံ၊ ငါ၏။ ဇဗ္ဗံ၊ မြင်းခေါင်း အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣဒဉ္စ ပန၊ ဤစကားကိုလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေနေဝ ဗျာဓိနာ၊ ထိုအနာဖြင့်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ကောဉ္ဇော၊ ကြိုးကြာငှက်သည်။ မဏိ ဘာရဿ၊ ရွှေထွင်းသမား ၏။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှံ၊ ပဋိသန္ဓိနုနု၏။ မဏိကာရော၊ ပွတ်သမားသည်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ၏။ မဏိကာရဿ၊ ပွတ်သမား၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ မုဒုစိတ္တတာယ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြေဖြင့်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အဘိ သမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝသို့လားခြင်းကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။ ၆၃

သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂဗ္ဘေ၊ လူ၏ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာသဝါပန၊ ရဟန္တာတို့သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဣတိဝတှာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိသဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တာ၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၆။ ။ဧကေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ လူ၏ဝမ်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတိနော၊ ကောင်းသော ဂတိရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အနာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ဂဗ္ဘံဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ မနုဿဂဗ္ဘော၊ လူ၏ဝမ်းတိုက်ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဒေသနာသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ ကိုးခုမြောက်သော ပါပဝဂ်၌ ဆယ်ကြိမ်မြောက် ရှိသော မဏိကာရကုလူပကတိဿထေရံ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒေသမံ၊ သော။ မဏိကာရကုလူပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါဠိဝဂ္ဂ၊ ၁၁-တယောဇနဝတ္ထု။

(ရဲ့ထွင်းသမားဆရာ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါသာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ တယောဇနဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါသာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ န. အန္တလိက္ခေ စသည်ကို မိန့်၏)။

“န. အန္တလိက္ခေ” တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ လိက္ခေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ တယော ဇနေ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော်တောမူ၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟုလာဘိက္ခု၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုဒဿနတ္ထာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာလတ်ကုန်သော်။ ဧကံ ဂါမံ၊ ရွာတခုကို။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိ သုကိရ၊ ဝင်ကုန်သတတ်။ ဂါမဝါသိနေ၊ ရွာနေသူတို့သည်။ ဧတသိ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားစေရပ်၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ယာဂုဗ္ဗေတံ၊ ယာဂုဗ္ဗဖွယ်ကို။ ဒတွာ၊ လှူစေ၍။ ပိဏ္ဍပါဝဝေလံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါကို။ အာဂမယမာနာ၊ ငိုလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ သူပဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းလျာကို။ ဓူပယမာနာယ၊ ပူအောင် လှူသော။ ဧကိဿာဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမတယောက်၏။ ဘာဇနတော၊ အိုးမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံသည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်၍။ ဆဒနံ၊ အမိုးကို။ ဂဏှိ၊ လောင်၏။ ကဏော၊ ထိုအရပ်မှ။ ဧကံ တိဏကရဋ္ဌံ၊ တခုသော မြက်ဆုပ် မြက်စည်းသည်။ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ ဇေတဝနံ၊ တောက်ငြိသည်ရှိသော်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပက္ခန္တိ၊ ပျံသွား၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဧကော ကာကော၊ ကျီးတခုသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ ပျံသွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုမီးလျှံ၌။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ တိဏာလ္လိ၊ မြက်နွယ်သည်။ ဝေဌိတော၊ ရစ်လျက်။ ဈာယိတွာ၊ လောင်၍။ ဂါမ မဒဗ္ဗ ရွာလယ်၌။ ပတိ၊

ကျ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသု မြင်၍။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ ဩော် ဝန်လေးလှ၏။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ကာကေန၊ ကျီးသည်။ ဝိပွကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဣမဿ၊ ဤကျီး၏။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ အဿ၊ ထိုကျီး၏။ ကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပက္ခမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

သတ္တုဒဿနတ္တာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရယု၊ တက်၍။ ဂစ္ဆန္တနံ၊ ကူးသွားကုန်သော။ အပရေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ နာဝါ၊ လှေသည်။ သမုဒ္ဓေ၊ သမုဒ္ဓရာ၌။ နိစ္စလာ၊ မတုန်မလှုပ်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤလူ အပေါင်းတို့တွင်။ ကာလကဏ္ဍိယာ၊ လူယုတ်မာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဝိစာရေသုံ၊ စီရင်ကုန်၏။ နာဝိကဿ၊ လှေသူကြီး၏လည်း။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ပဌမဝယေ၊ ပထမအရွယ်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ဖွယ်ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုလှေသူကြီးကတော်အား။ သလာကာ၊ စာရေးတံသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ပုနဝိစာရေထ၊ တဖန်စီရင်ပြန်ကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝိစာရေသုံ၊ စာရေးတံကို ကောက်ကုန်၏။ တိက္ခတ္တုပိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း။ တဿာ ဧဝံ၊ ထိုမိန်းမအားသာလျှင်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သာမိ၊ အရှင်လှေသူကြီး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဝိကဿ၊ လှေသူကြီး၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဩလောကေသုံ၊ ကြည့်ကုန်၏။ နာဝိကော၊ လှေသူကြီးသည်။ ကေဿာ၊ ဤမိန်းမ တယောက်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးကို လိုသဖြင့်။ မဟာဇနံ၊ လူအများကို။ နာသေတံ၊ သေကြေ ပျက်စီးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို။ ခိပထ၊ ပစ်ကြဲကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွင်၍။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ခိပိယမာနာ၊ ပစ်ကုန်

သည်ရှိသော်။ မရဏဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ကြောက်သောကြောင့်။
စိရခံ၊ သည်းစွာသော ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုငိုသံကို။
သုတ္တာ၊ ကြား၍။ နာဝိကော၊ လေ့သူကြီးသည်။ ဣမိဿ၊ ဤမိန်းမ၏။
အာဘရဏေဟိ၊ ဆင်ယင်သော တန်းဆာတို့သည်။ နဋ္ဌေဟိ၊ ပျက်စီးခြင်းတို့
ဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

သဗ္ဗဘရဏာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာတို့ကို။ ဩမုစ္ဆိတု၊ ချွတ်၍။ ဧကံ-
ပိလောတိတံ၊ ထမိနွမ်းတထည်ကို။ နိဝသေတု၊ ဝတ်စေ၍။ နံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်
ကို။ ဆဋ္ဌေထ၊ စွန့်ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံပန၊ ငါသည်
ကား။ တေ၊ ဤမိန်းမကို။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ ပဗ္ဗဝမာနံ၊ ပေါ်သည်
ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ တေတံနိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပဿာမိ၊
မမြင်ရအံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဧကံ ဝါလုကကုဋံ၊ သဲဖြင့်ပြီးသော
အိုးတလုံးကို။ ဂီဝါယ ဗန္ဓိတု၊ လည်၌ ချည်ဆွဲလျက်။ သမုဇ္ဈေ၊ သမုဋ္ဌရာ၌။
ခိပထ၊ ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တထာ၊
ထိုလေ့သူကြီးဆိုတိုင်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။

တံပိ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကိုလည်း။ ပတိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ချရာအရပ်၌သာလျှင်။
မစ္ဆ ကစ္ဆပ၊ ငါး လိပ်တို့သည်။ ဝိလုမ္ပိံသု၊ လုယက်ဖျက်ဆီး၍ စားကုန်၏။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတု၊ ၍။ သတ္တာရံ၊
ဘုရားကို။ ဌပေတု၊ ထား၍။ အညော၊ ဘုရားမှ တပါးသော။ ကော၊ အ
ဘယ်သူသည်။ ဧတိဿ၊ ဣတ္ထိယာ။ ဤမိန်းမ၏။ ကမ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။
ဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ကမ္ပံ၊
အကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊ လိုရာ
လိုရာ အရပ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ နာဝါတော၊ လေ့မှ။ ဩရယု၊ ဆင်း၍။
ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

အပရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဘိက္ခု၊ ခုနစ်ပါးသောရဟန်း
တို့သည်။ သတ္တာရ ဒဿနာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်
သည်ရှိသော်။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဧကံ ငိဟာရံ၊ ကျောင်းတခုသို့။ ပဝိသိတု၊
ဝင်၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဧကသ္မိံ စ လေဏေ၊

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိသတ္ထေရဝတ္ထု။ ၆၇

တခုသော လိုဏ်ဥမင်၌လည်း။ သတ္တမဉ္စ၊ ညောင်စောင်း ခုနစ်ခုတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တဒေဝ၊ ထိုအရပ်ကိုလျှင်။ လဘိတွာ၊ ရ၍။
တတ္ထ၊ ထိုလိုဏ်၌။ နိပန္နာနံ၊ အိပ်ကုန်သော။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ရတ္တိ-
ဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထော၊ စုလစ်မှန်းချွန် ကျောင်းအိမ်အတိုင်း
အရှည်ရှိသော။ ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ ပဝဇ္ဇမာနော၊ လိမ့်လျက်။
အာဂန္တု၊ လာ၍။ လေဏဒ္ဓါရံ၊ လိုဏ်တံခါးကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ နေဝါသိ-
ကာဘိက္ခု၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံလေဏံ၊ ဤ
လိုဏ်ကို။ အာဂန္တုက ဘိက္ခုနံ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား။ ပါပယိမ္မာ၊
ရောက်စေကုန်၏။

အယဉ္စ မဟာပါသာဏော၊ ဤကျောက်ဖျာကြီးသည်လည်း။ လေဏဒ္ဓါရံ၊
လိုဏ်တံခါးကို။ ပိဒဟန္တော၊ ပိတ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ နံ၊ ထိုကျောက်
ဖျာကို။ အပနေဿာမ၊ ပယ်ကုန် ရှားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ။ သတ္တဟိ ဂါမေဟိ၊ ခုနစ်ရွာဘို့မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့ကို။ သန္တိပါ-
တေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဝါယမန္တာပံ၊ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဌာနာ-
စာလေတုံ၊ အရာမှရွှေ့ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အန္တောပဝိဋ္ဌာ၊
လိုဏ်တွင်းသို့ ဝင်ကုန်သော။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝါယမိံ သု-
ယေဝ၊ လုံ့လပြု၍ တွန်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့လုံ့လ
ပြုကုန်သော်လည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာ
ကို။ စာလေတုံ၊ ရွှေ့စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

အာဂန္တုကာ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။
ဆာတဇ္ဈတ္တာ၊ မှတ်သိတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟောဗုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းကို။
အနုဘဝိံသု၊ ခံစားရကုန်၏။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ သယမေဝ ပဝဋ္ဌိတွာ၊ အလိုလိုလိမ့်၍။
အပဂတော၊ ဖဲ့ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ လိုဏ်မှ
ထွက်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣမံ ပါပံ၊ ဤမကောင်းမှုကို။ သတ္တာဓာ၊
ဘုရားသဗ္ဗညုကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇာနိသမိ၊
သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကြကုန်အံ့။ ဣတိနိဗ္ဗာ-
တွာ။ ဤသို့ကြံ၍။ ပတ္တမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

တေ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေ့သွားနှင့်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သမာဂန္ဓာ၊ အညီ အညွတ် ပေါင်းမိသဖြင့် သွား၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကေတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ သဟ္တာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဓာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားသည်။ ကတပဋိသန္ဓာရာ၊ ပြုအပ်သော မေးမြန်းခြင်းဖြင့် စေ့စပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်။ ဒိဋ္ဌာ- နှဘူတာနိ ကာရဏာနိ၊ မြင်ခဲ့ဖူးသော အကြောင်းတို့ကို။ ပဋိပုဋိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ပုစ္ဆံ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဋိပုဋိယာ၊ လျှောက်သည်အစဉ်အတိုင်း။ ဧဝံ ဗျာကာသိ၊ ဤသို့ ကြားတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သောကာကော၊ ထိုကျီးသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သော အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ အတိတကာလေ၊ လွန်လေပြီး သော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဧကော ကဿကော၊ လယ် ထွန် ယောက်ျားသည်။ အတ္တနော ဂေါဏံ၊ မိမိနှားကို။ ဒမေန္တော၊ ဆုံးမသည် ရှိသော်။ ဒမေတုံ၊ အလွယ်တကူ ဆုံးမခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စွာ။ အဿ၊ ထိုလယ်ထွန်သူ၏။ သော ဂေါဏော၊ ထိုနှားသည်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ ရိုးသွား၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ပေါဏေတွာ၊ ပုတ်ခတ် ရိုက်နှက်၍။ ဥဋ္ဌာပိတေပိ၊ ထစေ သော်လည်း။ ထောက်၊ အတန်ငယ် အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သား၍။ ပုန၊ တဖန်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန်သမားသည်။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ တံ၊ ထိုနှားကို။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကောဓာဘိဘူတော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣဟော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေမှစ၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိပဇ္ဇိဿတိ၊ ဝပ်၍။ တစေ၊ နင်နေရ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပလာလပိဏ္ဍဝိယ၊ ကောက်ရိုးစုကိုကဲ့သို့။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပလာလေန၊ ကောက်ရိုးဖြင့်။ တဿ၊ ထိုနှား၏။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ပလိဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အဒါသိ၊ တိုက်ရှို့၏။ ဂေါဏော၊

နှားသည်။ တတ္ထဝဈာယိတော၊ ထိုလည်ပင်း၌ မီးလောင်၍လျှင်။ မတော၊
သေ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
ဖြင့်။ ဟံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဖူး၏။ သော၊ ထိုကျိုးသည်။
တဿ၊ ထိုအကဲ့သို့လ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
ကာလဘတ်လုံး။ နိရယော၊ ငရဲ၌။ ပစိတော၊ ကျက်ပြီး၍။ ဝိပါကဝသေသေန၊
အကျိုးကြွင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ကာက ယောနိယံ၊ ကျိုး
အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍။ ခေခေဝ၊ ဤအဘူလျှင်။ အာကာသေ ဈာယိတော၊
ကောင်းကင်၌ ပျံသွားရာ မီးလောင်၍လျှင်။ မတော၊ သေဖူးသည်သာလျှင်
ဟည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

ဘိ ဂ္ဂဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာပိ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
ကာကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သော ကံ၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘောသိ၊ ခံစား
ရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော
အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကေဿ ဂဟပတိကဿ၊ သူကြွယ်
တဦး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဥဒကဘရဏကောဋ္ဌနပစနာဒီနိ၊ ရေခတ်ခြင်း
မောင်းထောင်းခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်း
သော အမှုကိစ္စတို့ကို။ သဟဇတ္ထနော၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုရ၏။
တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဧကော သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို။ ကုရုမာနံ၊ ပြုသော။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သြလော-
ကေ၊ နန္ဒာဝ၊ ကြည်လျက်လျှင်။ နိသီဒါနေ၏။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။
ဟရန္တိယာ၊ ဆောင်လတ်သော်လည်းကောင်း။ ဒါရုပဏ္ဏာ ဒီနံဝါ၊ ထင်း၊
ဟင်းရွက် စသည်တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။
ဂစ္ဆန္တိယာ၊ သွားသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။ သန္တိ ယော၊
တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသော၊ ခြင်၍။ ဒဟရမနုဿာ၊ လူငယ်တို့သည်။
အတ္တော၊ အချင်းတို့။ သုနခ လုဒ္ဓကာ၊ ခွေးမဆိုးမသည်။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်လာပြီ။
အန္တ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါ့ဘို့သည်။ မိသေန၊ အမဲဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ စားရကုန်
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဇ္ဈေန္တိ၊ ပြက်ရယ်မပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။

တေသံ၊ ထိုသို့ငယ်တို့၏။ ကထာယ၊ ပြက်ရယ်မှုဆိုခြင်းကြောင့်။ မံကု ဟုတော့၊ မျက်နှာမလှဖြစ်၍။ သုနခံ၊ ခွေးကို။ လေဉ္စုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲ၊ လှံတံ စသည်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတော၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပလာပေသိ၊ ထွက်ပြေးစေ၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ နိဝတ္တိတော၊ ပြန်လာ၍။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ တတိယေအတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဘတ္တာ၊ ဆည်းကပ်အပ်သော လင်သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်ဖူးသတတ်။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အရှေ့သော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဇာယာ ဝါ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။ ပတိ ဝါ၊ လင်သည်လည်းကောင်း။ အဘူတပုဗ္ဗနာမ၊ မဖြစ်ဖူးသောသူ မည်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ၏ရှင်။ ပနတထာမိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌လည်းကောင်း။ ဉာတကေသု၊ ဆွေမျိုး ပေါက်ဖော်၌လည်းကောင်း။ အဓိမတ္တော၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော သုနခေါ၊ ထိုခွေးသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဝိဇဟိတုံ၊ မေတ္တာပျက်လျက် စွန့်ပစ်၍ သွားခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တဿ၊ ထိုခွေးအား။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ ခေတ္တေ၊ လယ်ထွန်ရာ၌။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဟရမာနာ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ရဇ္ဈံ၊ ကြိုးကို။ ဥစ္ဆဂေါ၊ ထမီအထက်ဆင့်ကြား၌။ ဌပေတော၊ ချပ်ခဲ၍။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တာယောသဒ္ဓိံ၊ ထိုမိန်းမနှင့်သာလျှင်။ ဂတော၊ လိုက်လာ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ တုစ္ဆကုဋ္ဌံ၊ အချည်းအနှီးသော အိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဧကံ ဥဒကဌာနံ၊ တခုသော ရေရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ သမိပေ၊ အနီး၌။ သြလောကေတော၊ ကြည့်၍။ ဌိတဿ၊ အမြီးတလစ်လစ် ခစား၍ နေလေသော။ သုနဿ၊ ခွေးအား။ သဒ္ဓိံ၊ ကလူကလူဟူသော အသံကို။ အကုသိ၊ ပြု၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ စိရဿံဝတ၊ ကြာမြင့်စွာ တွေ့မြင်ရခြင်းရှိ၏။

(၉) ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။ ၇၁

မေ၊ ငါ့အား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မရုရကထာ၊ သာယာစွာ ခေါ်သံကို။
လဒ္ဓါတိ၊ ရပေ၏ဟူ၍။ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို။ စာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်။ တံ၊
ထိုမိန်းမသို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဂီဝါယ၊
လည်၌။ ဒဠိ၊ ဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်ဆွဲ၍။ ကောယရဇ္ဇ၊ ကောဌိယာ၊ တခုသော
ကြိုးစွန်းဖြင့်၊ ကုဋံ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ အိုးကို မြဲမြဲစွာချည်၍။ ကေ၊ ရဇ္ဇ၊ ကောဌိ၊
တခုသော ကြိုးစွန်းကို၊ သုနဿ၊ ခွေး၏။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။
ကုဋံ၊ အိုးကို။ ဥဒကောဘိမုခံ၊ ရေနက်ရာသို့ ရှေးရှု။ ပဝတ္ထေသိ၊ လိမ့်စေ၏။
သုနဿ၊ ခွေးသည်။ ကုဋံ၊ အိုးသို့။ အနုဗန္ဓန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဥဒကော၊
ရေ၌။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရေ၌လျှင်။ ကာလမကာသိ၊ သေလေ၏။
သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တဿ၊ ကမ္မဿ၊ ထိုခွေးကို သတ်သော အကုသိုလ်ကံ၏။
ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ ဒိသရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ နိရယော၊
ရဲ၌။ ပစိတွာ၊ ခံရပြီး၍။ ဝိပ 'ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်။ အတ္ထ-
ဘာဝသတေ၊ တရာသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်ပြည့်သော။
ကုဋံ၊ အိုးကို။ ဂီဝါယ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ လည်၌ဆွဲ၍။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။
ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနာပိ၊ မိမိတို့သည်
လည်း။ ကတကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သော ကံ၏အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘူတံ၊
ခံစားရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အတိတသ္မိံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။
ဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်လျှင် နေရာရှိကုန်သော။ သတ္တဂေါပါ-
လဒါယကာ၊ နွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ကေသ္မိံ၊ အဋ္ဌဝိပဒေ-
သေ၊ တခုသော တောအုပ်အရပ်၌။ သတ္တာယဝါရေန၊ ခုနစ်ရက်စီ အလှည့်
အလှည့်ဖြင့်။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ ဝိစရန္တော၊ ကျောင်းကုန်ရှိသော်။
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ ဝိစာရေတွာ၊ ကျောင်းပြီး၍။
အာဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ၊ မဟာဂေါခံ၊ ဖွတ်ကြီးတကောင်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အနုဗန္ဓိံသု၊ လိုက်ကုန်၏။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်ကြီးသည်။
ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ကေ၊ ငမ္ဗိကံ၊ တောင်ပို့တခုသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။

တဿ၊ ငမ္ဗိကဿ၊ ပန၊ ထိုကောင်ပို့၏ကား။ သတ္တဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်ခုနစ်ခု
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ မယံ၊

ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုနေ့။ ဂဟေတုံ၊ ဖွတ်ကို အရဖမ်းခြင်းငှာ။ နသက္ခိယာမ၊ မိုးချုပ်၍ မတတ်နိုင်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဂဏိယာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဧကေကော၊ တယောက်တယောက်သော သူငယ်သည်။ ဧကေကံ သာဓာန်မုဋ္ဌိံ၊ သစ်ခက်ချိုး တဆုပ်တဆုပ်စီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တပိ ဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်သော နွားကျောင်းသားတို့ သည်လည်း။ သတ္တဆိုဒ္ဓါနိ၊ တောင်ပို့၊ ခုနစ်ပေါက်တို့ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ဆို့ပိတ် ၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပုန ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံ ဂေါဓံ၊ ထိုဖွတ်ကို။ အမနသိကတွာ၊ မအောက်မေ့မိပဲ။ အညသ္မိံ ပဒေသေ၊ တနေ့သော အရပ်၌။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ စာရေတွာ၊ ကျောင်း၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ အာဒါယ၊ စားကျက်မှလိုက်ခဲ့၍။ အာဂန္ဓန္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ တံဓမ္မိကံ၊ ထိုတောင်ပို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတိံ ပဋိလဘိတွာ၊ သတိရ၍။ တဿ ဂေါဓဿ၊ ထိုဖွတ်ကြီး၏။ ပက္ကမိံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာနုဓေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနာ အတ္တနာပိ၊ မိမိ မိမိတို့သည်လည်း။ ပိဒဟိတာနိ၊ ပိတ်အုပ်ကုန်သော။ ဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ဝိဝရိံသု၊ ဖွင့်လှစ်ကုန်၏။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်သည်။ သဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌။ နိရာလယော ဟုတွာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ် ၍။ အဋ္ဌိဓမ္မာဝုဓေသသာ၊ အရိုးအရေမျှသာကြွင်းလျက်။ ပဝေဓမာနာ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အနုကမ္ပံ ကတွာ၊ သနာခြင်းကိုပြု၍။ နံ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကို။ မာ မာရေထ၊ မသတ်ပါကုန်လင့်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဆိန္နဘတ္တာ၊ အစာစားရခြင်းမှ ပြတ်သည်။ ဇာတာတိ၊ ပြစ်ခဲ့၏ဟု။ တဿ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကြီး၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ ပရိမဇ္ဇိတွာ၊ ဘိုးသပ်၍။ သုဓေန၊ အသက်ချမ်းသာစွာ။ ဂစ္ဆဟိ၊ သွားလေတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဿဇေသုံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဂေါဓာယ၊ ဖွတ်၏။ အမာရိတတ္တာ၊ မသေခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ တာဝေါ၊ ထိုမျှလောက်။ နပစ္စိံသု၊ မခံရကုန်။ တေ ပန သတ္တဇနာ၊ ထို နွားကျောင်းလူငယ် ခုနစ်

ယောက်တို့သည်။ ကေတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ စုဒ္ဓသသု အတ္တ
ဘာဝေသု၊ တစ်ဆယ့်လေးဘဝတို့၌။ သတ္တ သတ္တဒီဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်
တို့ပတ်လုံး။ ဆိန္ဒုဘတ္တာ၊ ထမင်း မစားရကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သတ္တဟိ-
ဂေါပါလကေဟိ၊ နွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
တံကမ္မံ၊ ထိုဖွတ်ကို မထွက်နိုင်အောင်ပိတ်ခြင်း အကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုဖူးပြီ။
ဣတိဓံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

☞ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရား
ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပါပကမ္မံ ကတွာ၊ မကောင်း
မှုကံကိုပြု၍။ အဘူကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတဿာပိ၊ ပျံသောသူအား
လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာသို့။ ပက္ခန္ဓဿာပိ၊ ပြေးဝင်သောသူအား
လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတန္တရံ၊ တောင်ကြားသို့။ ပဝိဋ္ဌဿာပိ၊ ငင်၍အောင်း
သော သူအားလည်းကောင်း။ မောက္ခော၊ မကောင်းကျိုးမှ လွတ်ခြင်းသည်။
ကိံ ပန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝ၊ ဤသင်
တို့ လျှောက်သည့် အတိုင်းလျှင်။ အာကာသာဒီသုပိ၊ ကောင်းကင် စသည်တို့
တွင်လည်း။ ကေ ပဒေသောပိ၊ တခုသောအရပ်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံမှ။
နမုစ္စေယျ၊ မလွတ်လေရာ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ
သဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရား
သည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၂၇။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ။
နမုစ္စေယျ၊ မလွတ်ရာ။ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာအလယ်၌။ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်း
မှုကံမှ။ နမုစ္စေယျ၊ မလွတ်ရာ။ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏။ ဝိဝရံ၊ အကြားသို့။
ပဝိဋ္ဌဿ၊ ငင်၍လည်း။ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှု အကျိုးမှ။ နမုစ္စေယျ၊ မလွတ်
ရာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါပကမ္မာ

မကောင်းမှုကံ အကျိုးမှ။ မုစ္စေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ သောဇကတိပ္ပဒေသော၊
ထိုမကောင်းမှုမှ လွတ်ရာသော မြေအရပ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကောစိ၊
တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤမည်သောအကြောင်း
ဖြင့်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုတံ၏ အကျိုးမှ။
မုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အန္တလိက္ခေဝါ၊ ကောင်း
ကင်း၌ မူလည်း။ နိသိဒေယျ၊ နေလေငြားအံ့။ စတုရာသီတိ ယောဇန သ-
ဟဿ ဂမ္ဘိရံ၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်သော။ မဟသမုဒ္ဒံ၊
မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ မူလည်း။ ပဝိသေယျ၊ ပင်လေငြားအံ့။ ပဗ္ဗ တန္တရေဂါ၊
တောင်ကြား၌ မူလည်း။ နိသိဒေယျ၊ နေလေငြားအံ့။ ပါပကမ္မတော၊
မကောင်းမှုတံ၏ အကျိုးမှ။ နေဝမုစ္စေယျ၊ မလွတ်လေရာ။ ပုရတ္ထိမာဒိသု၊
အရှေ့မျက်နှာ အစရှိကုန်သော။ ဇကတိပ္ပဒေသေသု ပထဝီ ဘာဂေသု၊ မြေအ
ဖို့တို့၌။ ဝါဠုဂ္ဂမတ္ထောပိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်းဖြစ်သော။ သေ ဩကာလော၊
ထိုမကောင်းမှု အကျိုးမှ လွတ်ရာအရပ်သည်။ နအတ္တိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံ
အကျိုးမှ။ မုစ္စိတံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကုဏေယျ၊ မကတ်နိုင်ရာ။ ။
ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏ် သုရောက်
ကုန်၏။ သမ္ပတ္တမဟာဇနဿာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်းအားလည်း။
ဘိသတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ မေဗဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။

ကောဒယမိ၊ သော။ တယောဇနဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၁၂-သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျဝတ္ထု။

(တယောဇန ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ “န အန္တလိက္ခေ” စသည်ကို မိန့်၏)။

န အန္တလိက္ခေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ န အန္တလိက္ခေ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တဝါ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ နိဂြောဓရာမေ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ဟော်ရှိသော။ သက္ကံ၊ ဦးရီးတော် သာကီဝင်မင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အယံ၊ ဤငါတူ ဂေါတမသည်။ မမ ဓိတရံ၊ ငါ့သမီးကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ နိက္ခမန္တောတိ စ၊ တောထွက်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တဿ၊ ထိုငါ့သား၏။ ဝေရိဋ္ဌာနေ၊ ရန်သူအရာ၌။ ဌိဟော စ၊ တည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌။ အာသာဋ္ဌံ ဗန္ဓိတွာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့၍။ ဧက ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ၊ ထိုဘုရားသဗ္ဗညုအား။ နိမန္တနဌာနံ၊ ဆွမ်းဖိတ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားစေခြင်းငှာ။ န ဒဿာမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးမ၌။ သုရံပိဝန္တော၊ သေသောက်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား။ သတ္တရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာ ခြံရံလျက်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတေ၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ သတ္တာ အာဂတောတိ၊ ဘုရားကြွလာပြီဟူ၍။ အာရောဓေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုရဘော၊ ရွှေမှ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်။ တဿ၊ ထိုဂေါတမအား။ ဝဒေထ၊ ဆိုချေကုန်။ အယံ၊ ဤဂေါတမသည်။ မယာ၊ ငါ့ထက်။ န မဟလ္လကတရော၊ ကြီးသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဂေါတမအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ နဒဿာမိ၊ သွားခွင့်မပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ မာတုလသန္တိကာ၊ ဦးရီး

၇၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အထံမှ။ မဂ္ဂံအလဘိတွာ၊ ခရီးကိုမရ၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်တော်
မူခဲ့၏။ သောပိ စ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်လည်း။ ဧကံ စရပုရိသံ၊ သူလျှိုယောက်ျား
တယောက်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ၏။
ကထံသုတွာ၊ စကားကို နားထောင်ခဲ့၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိ၊ ဤသို့
စေလွှတ်၏။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ နိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သိတံကတွာ၊
ပြုံးတော်မူခြင်းကြောင့်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကမ္မဿ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၏။
ပစ္စယော၊ အကြောင်းကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊
ချစ်သားအာနန္ဒာ။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားအား။ မဂ္ဂံ၊ ကြရာလမ်းခရီးကို။
အဒေန္တေန၊ မပေးမူ၍။ ဟေန၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသော
အမှုကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဇသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
သော နေ့၌။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြသော် အောက်၌။ သောပါဏ်မူလေ၊
စောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ပထဝီပဝိသိဿတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။
စရပုရိသော၊ သူလျှိုယောက်ျားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ သန္တိကံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအထံသို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ မမ ဘာဂိ-
နေယျေန၊ ငါ့တူ ဂေါတမသည်။ ကိဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ ယထာ သုတံ၊ ကြားခဲ့တိုင်းသော စကားကို။ အာရော
စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ တဿ၊ ထိုတမန်၏။ ဝစနံ သုတွာ၊ လျှောက်ချက်
စကားကို ကြား၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမဘာဂိနေယျဿ၊ ငါ့တူ ဂေါတမ၏။
ကထာယ၊ ဆိုသောစကား၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ “ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်
လည်းဟူ”။ န အတ္ထိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌ၊ မချွတ်။ အယံ၊ ဤစကားကို။ သော၊
ထို ဂေါတမသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တထေဝ၊ ထို ဆိုတိုင်း

လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေကာမူ။ ဧဝံသန္တပိ၊ ဤသို့ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။
 ဣဒါနိ၊ နံ၊ ထိုတူ ဂေါတမကို။ မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊
 နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဂေါတမသည်။
 သတ္တမေ ဝိဝသေ၊ ဤ။ မံ၊ ကို။ ပထဝီပဝိသိဿတီတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့ဟု။ အနိယ-
 မေန၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်ဖြင့်။ အဝတူ၊ မဆိုမူ၍။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေဝ၊
 ပြာသာဒ်အောက်၌လျှင်။ သောပါဏ ပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်း၌။
 ပထဝီပဝိသိဿတီတိ၊ မြေမျိုလိမ့်မည်ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဒါနိ၊ ဤ။ သောအဟံ၊
 သည်။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ န ဂမိဿာမိ၊
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုဂေါတမကို။ တသ္မိံဌာနေ၊
 ထိုစောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ပထဝီ၊ မြေသို့။ အပဝိသိတူ၊ မမျိုသည်ရှိသော်။
 မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဘောဂဇာတံ၊ အသုံး
 အဆောင်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦကို။ သတ္တဘူမိက-
 ပါသာဒဿ၊ တံခန့်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်သို့။ အာရာပေတွာ၊
 တင်၍။ သောပါဏံ၊ စောင်းတန်း လှေကားကို။ ဟရာပေတွာ၊ ယုတ်စေ၍။
 “ဗျက်စေ၍”။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟာပေတွာ၊ ပိတ်စေ၍။ ဧကေကသ္မိံ ဒွါရေ၊
 တံခါးတခုတခု၌။ ဗ္ဗေဒ္ဓေမလ္လေ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်သော လက်ပမ်းသည်
 ယောက်ျားကောင်းတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပမာဒေန၊
 မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဩရောဟိတုကာမော၊ ဆင်းလိသက်
 လိုသည်။ သပေ ဟောမိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ မံ၊ ကို။ နိဝါရေယျာထ၊
 တားမြစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိဝတူ၊ ၍။ သတ္တမေ ပါသာဒတလေ၊ ခုနစ်ဆင့်
 မြောက်သော ပြာသာဒ်အပြင်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ ကြက်သခရရှိသောတိုက်၌။
 နိသီဒိ၊ နေ၏။

သတ္တာ၊ တုရားသဗ္ဗညုသည်။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုပ္ပဗုဒ္ဓေ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ဧကဝလံ၊ စင်စစ်။
 ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌ နေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဧဝဟာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိသီဒတု၊
 နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ နာဝါယ၊ လျှော့ဖြင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ ပက္ခန္ဓတု၊

ကူးပြေးသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပဗ္ဗတန္တရံ၊ တောင်ကြားဥမင်သို့။ ပဝိသတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ကထာယ၊ စကား၏။ ဒွိဓာတာဒဝါနာမ၊ နှစ်ခုဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဆိုရာအရပ်၌သာလျှင်။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ပထဝိံ၊ ပဝိသိဿတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤ။ အနုသန္တိံ၊ သဋ္ဌေတွာ၊ ဤ။ ဒေသေန္တောဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၂၈။ ။ အန္တလိက္ခေ၊ ၌။ မစ္စုနာ၊ သေခြင်းမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာအလယ်၌။ မစ္စုနာ၊ သေခြင်းမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏။ ဝိဝရံ၊ အကြားသို့။ ပဝိဿ၊ ဝင်လေ၍။ မစ္စုနာ၊ သေခြင်းမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ နပ္ပသဟေယျ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်ရာ။ သောဇဂထိပ္ပဒေသော၊ ထိုမညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရာသော တစုံတခုသော အရပ်မည်သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟော၏။

၁၂၉။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယတ္ထ ဌိတံ နပ္ပသဟေယျ၊ မစ္စုတိ၊ မစ္စုဟူသည် ဘား။ ယသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ နပ္ပသဟေယျ၊ န အတ်ဘဝေယျ၊ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ။ ကေသဂ္ဂမတ္တောပိ၊ တဆံချည်ပျလည်း။ ပထဝိပ္ပဒေသော၊ မြေအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးဂါထာ ဖွင့်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ နောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

သတ္တမေဒိဝေသ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဘိက္ခဝာစာရမဂ္ဂဿ၊ ဆွမ်းခံကြရာ လမ်းခရီးကို။ နိရုဒ္ဓဝေလာယ၊ ပိတ်ဆို့ဆီးတားသောအခါ၌။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်အောက်၌။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏။ မင်္ဂလဿော၊ မင်္ဂလာစီးတော်မြင်းသည်။ ဥဒ္ဓါမောဟုတွာ၊ အဖွဲ့ငြောင်းသည် ဖြစ်၍။ “ကြိုးငြောင်းသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ”။ တံတံဘိတ္တိံ၊ ထိုထိုနံရံကို။ ပဟရိ၊ ကန်ကြောက်၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ဥပရိ၊ နိသိန္နောဝ၊ အထက်

ပြာသာဒ်၌ နေလျက်လျှင်။ ဂဒြဘသဒ္ဓါ၊ မြဲမျိုးမှဖြစ်သော မင်္ဂလာမြင်း ဟိသံကို။
 သုတော၊ ရှိ၊ ဧတံ၊ ဤအသံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
 မင်္ဂလသော၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ဥဒ္ဓါမော၊ အဖွဲ့ငြောင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ပနသော၊ ထိုမြင်းသည်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊
 မြင်မှသာလျှင်။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ဌံ။ နံ၊ ထိုမြင်းကို။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ
 သည်။ ဂဏိတုကာမော၊ ဟုတော၊ ဖမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ နိသိန္နဌာနာ၊ နေရာအ
 ရပ်မှ။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဒွါရာတိမုခေါ၊ တံခါးသို့ရှေးရှုလာသည်။ အဟောသိ၊
 ၏။ ဒွါရာနိ၊ တံခါးတို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဝိဝဋ္ဋာနိ၊
 ပွင့်ကုန်၏။ သောပါဏံ၊ စောင်းတန်း လှေကားသည်။ သကဌာနေ၊ ယေဝ၊
 မိမိတည်မြဲတိုင်း အရပ်၌သာလျှင်။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒွါရေ၊ ဌံ။ ဌိတာ၊
 နေကုန်သော။ မလ္လာ၊ လက်ပမ်းသည် ယောက်ျားကောင်းတို့သည်။ တံ၊
 ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဟေဌာဘိမုခံ၊
 ပြာသာဒ်အောက်သို့။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်။ သံတ္ထသုတလေသုပိ၊ ပြာသာဒ်ခုနစ်ဆင့် အပြင်တို့၌လည်း။ ဒွါရာနိ၊
 တို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဝိဝဋ္ဋာနိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ သောပါဏာနိ၊
 စောင်းတန်းလှေကားတို့သည်။ ယထာဌာနေ၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌။
 ဌိတာနိ၊ ကုန်၏။ ကတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ မလ္လာ၊ ယောက်ျားကောင်း
 လက်ပမ်းသည် လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဂီဝါယ၊ မေဝ၊ ကည်၌သာ
 လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဟေဌာဘိမုခံ၊ ပြာသာဒ်အောက်သို့ရှေးရှု။ ခိပိံသု၊
 ပစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဟေဌာပါသာဒေ၊
 အောက်ပြာသာဒ်၌။ သောပါဏမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်းသို့။ သမ္ပတ္တမေဝ။
 ရောက်သောအခါ၌ သာလျှင်။ မဟာပဏ္ဍဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဝိဝရမာနာ၊
 ဟင်းလင်းပွင့်၍။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကဲ့၍။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိ၊ ခံလင့်၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ
 သည်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ အဝီစိမိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြစ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ ကဆယံနှစ်ခုမြောက်သော။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ပါပဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

နဝမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၁-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခုဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်သော ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပါပဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်သော ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဒဏ္ဍဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် သဗ္ဗေ တသန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“သဗ္ဗေ တသန္တိ”တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ သဗ္ဗေ တသန္တိ- စသေဒ ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူလျက်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္တရသဝဂ္ဂိယေဟိ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနေ၊ ကျောင်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတေ၊ သုတ်သင်ပြုပြင်သည်ရှိသော်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟလ္လကတရာ၊ အထူးအားဖြင့် ကြီးကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တေ၊ ဤကျောင်းသည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ တေဟိ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋိဇဂ္ဂိတန္တိ၊ သုတ်သင် ပြုပြင်ကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ပဟရိံ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။

သတ္တရသဝဂ္ဂိယာ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မရဏဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်ကုန်သောကြောင့်။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသော ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို။ ဝိရဝိံ သု၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တေသိ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဓံ၊ အတံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဣဒံ၊ ဤငိုသံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။

ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤသတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ငိုသံတည်းဟု။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဝေ၊ သို့။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ဖောက်၏ဟူ၍။ ပဟာရဒါန သိက္ခာပဒံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ပညတ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိယထာ၊ လန့်ကုန်သကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ ယထာ၊ ကြောက်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ အညေပိ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပရော၊ တယောက်သော သူကို။ န ပဟရိတဗ္ဗော၊ မပုတ်ခတ်အပ်။ န ဃာတေတဗ္ဗော၊ မသတ်မညဉ်းဆဲ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အနုသန္တိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၉။ ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံကတွာ၊ ဥပမာပြု၍။ န ဟုနေယျ၊ မညဉ်းဆဲရာ။ န ဃာတယေ၊ မသတ်ပုတ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေ တသန္တိ တိ၊ သဗ္ဗေ တသန္တိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဒဏ္ဍေ၊ ဒဏ်သည်။ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်။ တဿ ဒဏ္ဍဿ၊ ထိုဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မစ္စုနောတိ၊ မစ္စုနောဟူသည်ကား။ မရဿာပိ၊ သေခြင်းမှလည်း။ ဘာယန္တိ ယေဝ၊ ကြောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမိဿာယစ ဒေသနာယ၊ ဤ ဒေသနာ၏လည်း။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ။ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား။ သာဝသေသော၊ အကြွင်းရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ရညာ၊ မင်းသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ သန္တိပတန္တ၊ စည်းဝေး ကုန်လော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိယာ၊ စည်ကို။ စရာပိတာယ၊ လည်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ရာဇမဟာမတ္တေ၊ မင်း၏ အမတ်တို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသော သူတို့သည်။ သန္တိပဟန္တိယထာ၊ စည်းဝေးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣမံ၊ ဤအရာ၌။ သဗ္ဗေတသန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ဟတ္ထာ ဇာနေယျော၊ ဆင်အာဇာနည်လည်းကောင်း။ အဿာ ဇာနေယျော၊ မြင်းအာဇာနည်လည်းကောင်း။ ဥသဘာဇာနေယျော၊ နွားလားဥသဘာအာဇာနည်လည်းကောင်း။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးဦးသော သတ္တဝါတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဣမေသု၊ ဤလေးဦးသော သတ္တဝါတို့တွင်။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမရဏသတ္တံ၊ မသေအံ့သော သတ္တဝါကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ န ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ဣတရေ၊ ရဟန္တာမှ တပါးကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးသော သတ္တဝါတို့သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားကြီးသောကြောင့်။ အတ္တနော ပဋိပက္ခဘူတံ၊ မိမိဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို။ အပ္ပဿန္တော၊ မမြင်ကုန်သောကြောင့်။ န ဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤကား အကြွင်းရှိသော အနက်တည်း။ နဟနေယျ နသာတယေတိ နဟနေယျ နသာတယေ ဟူသည်ကား။ အညေပိ သတ္တာ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဟံ အတ္တနာ ယထာ၊ မိမိကိုယ်သည် သူတပါး သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြောက်တိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြောက်လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နေဝ ပဟရေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ န ပဟာရာပေယျ၊ မသတ်ပုတ်စေရာ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယတိက္ခူဝတ္ထူ၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၂-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓ ဆရာသည် “သဗ္ဗေ တသန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သဗ္ဗေ တသန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗေ တသန္တိ- စသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ တေနော ကာရုဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း ဖြင့်လျှင်။ ပုရိမသိက္ခာပဒေ၊ ရှေးဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၌။ သတ္ထရသင်္ဂီယေ၊ သတ္ထရသင်္ဂီရဟန်းတို့ကို။ ပဟရိံ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ တေနော ကာရုဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုသတ္ထရသင်္ဂီ ရဟန်းတို့အား။ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်ကို။ ဥဂ္ဂိရိံ သု၊ မိုးကုန်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသတ္ထရသင်္ဂီ ရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဣဒံ၊ ဤအသံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အသံနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣဒံ နာမာတိ၊ ဤ မည်သော အသံတည်းဟူ။ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်သည် ရှိသော်။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တိက္ခနာနာမ၊ ရဟန်း မည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နကတ္ထဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ကဓရာတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တလသတ္တိက သိက္ခာပဒံ၊ လက်ဝါးပြက် မိုးခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတော၊ ပညတ်တော်မူ၍။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အဟံ၊ သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ မှ။ တသန္တိယထာ၊ လန့်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အညေပိ၊ တပါး သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မယံ၊ ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။

နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယန္တိဉ္စ တွာ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏ဟု သိ၍။ ပရော၊ သူတပါးကို။ န ပဟရိတဗ္ဗော၊ မပုတ်ခတ်အပ်။ န ဗာတေ တဗ္ဗော၊ မညှဉ်းဆဲအပ်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဗဒေတုတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဇန္တာ၊ ဟောလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၀။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံ ကတွာ၊ ဥပမာပြု၍။ နဟနေယျ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။ နဗာတယေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တိဿံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗေသံ ဇီဝိတံ ပိယန္တိယူသည်ကား။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သေသတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်ကုန်၏။ မဓုရံ၊ သာယာကုန်၏။ ခိဏာသဝေ၊ ပန၊ ရဟန္တာသည်ကား။ ဇီဝိတေဝါ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ မရဏေဝါ၊ သေခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဥပက္ခေကောဝါ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝါ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်ထည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ကို။ ပါပုဏိံ သု၊ ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၃-သမ္ပဟုလကုမာရကဝတ္ထု။

(ဒုတိယ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ များစွာကုန်သော သတို့သားတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော ရှင်ဗုဒ္ဓဆော်သဆရာသည် “သုခကမာနိ” အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

သုခကမာမာနိ ဘူတာနိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုခကမာမာနိ ဘူတာနိဟူ
 သောဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္ဗဟုလေ ကုမာရကေ၊
 များစွာကုန်သော သတို့သားတို့ကို၊ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကသ္မိံ ဒီဝသေ၊ တပါးသောနေ၌။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ ခရီးအကြား၌။
 သမ္ဗဟုလေ ကုမာရေ၊ များစွာ ကုန်သော သတို့သားတို့သည်။ ဧကံ၊ တခုသော၊
 ခုရသပ္ပဇာတိကံ၊ ထန်းခေါင်းမြေ အမျိုးဖြစ်သော။ အဟိံ၊ မြေကို။
 ဒဏ္ဍကေန၊ လှံကန်ဖြင့်။ ပဟရန္တေ၊ ပုတ်ခတ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ကုမာရကာ၊ သတို့သားဘို့။ ကိံကရေထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ
 ပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟိံ၊ မြေကို။ ဒဏ္ဍကေန၊
 တုတ်ဖြင့်။ ပဟရာမ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
 ကိံ ကာရဏာတိ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ။ ပုစ္ဆိတု၊ မေး၍။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဥံသနဘယေန၊ ကိုက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပဟရာမ၊
 ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တုဒမ၊ သင်တို့သည်။
 အတ္တနော သုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို ကရိယာမိတိ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဣမံ၊ ဤမြေကို။
 ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ သုခလာဘိ
 နော၊ ချမ်းသာခြင်းကို ရကုန်သည်။ န ဘဝိဿထ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တနော သုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို။ ပတ္ထေန္တေန၊ တောင့်တ
 သဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပဟရိတံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋာတိ၊ မသင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ခုဋေတု၊
 စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣဒါ ဂါထာ၊ ဤဂါထာဘို့ကို။ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၁။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့။ ဘူတာနိ၊ သတ္တာဂီတို့သည်။ သုခကမာမာနိ၊
 ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တနော သုခံ၊ ကို။ သောနနာ၊ ရှာမှီးသော။
 ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ဝိဟိံ သတိ၊ သူတပါး

၈၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

ကိုညှဉ်းဆဲ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န လဘတေ၊ မရ။

၁၃၂။ ဒါရကံ၊ ထို့။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခကမာနိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တနော သုခံ၊ ကို။ သောနော၊ သော။ သောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ န ဝိဟိံသတိ၊ သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲ။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ လဘတေ၊ ရရာ၏။ ဣက္ကိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ယောဒဏ္ဍေနာဘိ၊ ယောဒဏ္ဍေန ဟူသည်ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန ဝါ၊ လှံကန်ဖြင့် ဖြင့်လည်းကောင်း။ လေဇ္ဈအာဒိဟိဝါ၊ ကျောက်ခဲ အုဉ်ခဲစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟေဌတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ပေစွသော နလဘတေ သုခန္တိ၊ သုခံ ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ မနုဿသုခံ ဝါ၊ လူချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသုခံ ဝါ၊ နတ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထဘူတံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနသုခံ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌။ ပေစွ သော လဘတေတိ၊ လဘတေ ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ စုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ တိဝိမံပိ သုခံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ချမ်းသာကိုလည်း။ လဘတိ ရ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ တေ ကုမာရကံ၊ ထိုသဘို့သားတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ သမ္မဟုလကုမာရကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၄-ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု။

(ငါးရာကုန်သော သတို့သားတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဆုံရာ ဆုံကြောင်း ဖြစ်သော နှစ်ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ် ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော နှစ်ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ နာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “မာဝေါစ ဖရသံ” သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

မာဝေါစ ဖရသံ ကိဉ္စိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာဝေါစ ဖရသံ ကိဉ္စိ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ပိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရံ၊ ကောဏ္ဍဓာန အမည်ရှိသော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ကိရ၊ ကြားဖူးသည်ကား။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြု နေမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဧကံ ဣတ္ထိရူပံ၊ တယောက်သော မိန်းမအရုပ်သည်။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ တံ၊ ထိုမိန်းမ အရုပ်ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နပဿတိ၊ မမြင်။ မဟာဇနေ၊ ပန၊ လူ များ အပေါင်းသည်ကား။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တောပိ၊ သွားသည့် ရှိသော်လည်း။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ တဇွန်းတယောက်မမျှသော ဆွမ်းကို။ ဒတု၊ ပေးလှူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤဆွမ်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့။ အဟံ ပန၊ ဤဆွမ်းသည် ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းမအကျိုး ငှာ။ ဟောကု၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း။ ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။

တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေး မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့ မေးငြားအံ့။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဒေသဟာယကာ ဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကမာတုကုစ္ဆိတော၊ တမိဝမ်းတိုက်မှ။ နိက္ခန္တိ- သဒ္ဓိံသ၊ ဖွားမြင်သောသူနှင့် တူကုန်၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သမဂ္ဂါ၊ အငြိအညွတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညေသု၊ ကဿပ ဘုရားရှင်မှ တပါး

ကုန်သော။ ဒိဃာယုက ဗုဒ္ဓကာလေသု စ၊ သက်တော်ရှည်သော ဘုရားလက်
 ထက်တော်၌လည်း။ အနုသံဝတ္ထရံ ဝါ၊ နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း လည်းကောင်း။
 အနုဆမာသံ ဝါ၊ ခြောက်လ တိုင်တိုင် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ဥပေါသတတ္ထာယ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း အကျိုးငှာ။ သန္နိပသန္တိ၊ စည်းဝေး
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသော မထေရ်တို့သည်လည်း။
 ဥပေါသထဂ္ဂံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ဂမိဿာမှာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ ငသနဋ္ဌာနာ၊
 နေရာကျောင်းမှ။ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့ကို။
 တာဝတိံ သဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ကောနိဗ္ဗတ္တဒေဝတာ၊ ဖြစ်
 သော နတ်သားတယောက်သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဣမေဤရဟန်း
 တို့ကို။ ဘိန္နိတုံ၊ ကွဲပြားစေခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။
 ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဗာလဘာယ၊ မိုက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ စိန္တိတသမနန္တရမေဝ၊ ကြံပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။
 အာဂန္တော၊ လာ၍။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေန၊ တယောက်
 သော ရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မဟုတ္ထံ၊ တဏှာမျှ။ အာဂမေဟိ၊
 ငဲ့ဦးလော့။ သရိရကိစ္စေန၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ကိစ္စဖြင့်။ အတ္ထိကော၊
 အလိုရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ-
 ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဧကံ မနုဿိတ္ထိရူပံ၊ တယောက်သော လူမိန်းမ
 အသွင်ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂစ္ဆန္တရံ၊ ချုံတခု
 ၏ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြီး၍။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်လာသော ကာ
 လ၌။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ကေသကလာပံ၊ ဆံစုကို။ ဧကေန၊
 လက်တဖက်ဖြင့်။ နိဝါသနံ၊ ထမိကို။ သဏ္ဌာပယမာနာ၊ ပြုပြင်ဟန်ဆင်လျက်။
 တဿ၊ ထိုကိုယ်လက် သုတ်သင်သော ရဟန်း၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နေ့က
 က နောက်က။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သော၊ ထိုကိုယ်လက် သုတ်သင်သောရဟန်း
 သည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ တမာဂမယမာနော ပန၊
 ထို ငဲ့လင့်၍နေသော။ ပုရတော၊ ရွေးမှ။ ဌိတဘိက္ခု၊ တည်သောရဟန်းသည်။
 နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို
 မိန်းမရုပ်ကို။ တထာကတွာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာပြု၍။ နိက္ခမန္တံ၊

ထွက်သည်ကို။ ပဿိ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေန၊ ထိုငုံနှင့်သော
ရဟန်းသည်။ ဒိဋ္ဌဘူဝံ၊ မြင်သောအဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အန္တရဓာယိ၊
ကွယ်လေ၏။

ဣတရော၊ ငုံနှင့်သော ရဟန်းသည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထို ကိုယ်လက်သုတ်သင်
သော ရဟန်းကို။ အတ္တနော သန္တိကံ၊ မိမိအထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်
လာသောအခါ၌။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ သီလံ၊
သီလသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
မယံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊ ဤသို့ သီလပျက်ခြင်းသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဝေါ၊ ဆို၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ပယာ၊
ငါသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ နိက္ခမမာနာ၊ ထွက်၍လိုက်လာသော။ ကရု၊
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမပျိုသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုသည်ကို။
ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၏။ တံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော
အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကံဝဒေသိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုဘိသနည်း။
ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသနိယာ၊
မိုးကြိုးသည်။ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌။ အဝတ္ထဋ္ဌော ဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာနာသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊
ဤသို့ သဘောရှိသော မာတုဂါမနှင့် ယဉ်ပါးခြင်းသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဣတရော၊ ငုံနှင့်သော ရဟန်းသည်။ မယာ၊
သည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ ကံ၊ အဘယ်
သို့။ တဝ၊ အား။ သဒ္ဓဟိဿာမိ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်
သော်။ ဒဏ္ဍကောဝိဒိယံ၊ တောင်ဌေးစွန်း၌။ ဘိဇ္ဇိတု၊ ခဲ့၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။
ဥပေါသ ထဂ္ဂေပိ၊ ဥပုသ်အိမ်၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ န ကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
သွင်း၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ဣတရော၊ အစွပ်စွဲခံရသော ရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရားတို့။ မယံ၊ ငါ၏။ သီလေ၊ သီလ၌။ အနုမတ္တမ္ပိ၊ အနုပ္ပမ္ပလည်း။
ကာဠိ၊ မည်းနက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။
ကထေသိ၊ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သာမံဒိဋ္ဌန္တိ၊
ကိုယ်တိုင်မြင်၏ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တံ၊ ထိုင်နှင့်သော ရဟန်းကို။ တေန၊ ထို ကိုယ်လက် သုတ်သင်သောရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း ဌာ။ အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ် သော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ ဘာရိယန္တိ၊ ဝန်လေး၏ဟူ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျဿ၊ အရှင်အား။ သီလဘေဒေါ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယာ၊ ပန၊ ကျွန်ုပ် သည်ကား။ ဝိမံသနဝသေန၊ စူးစမ်းလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်း နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုင်နှင့်သော ရဟန်းသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ တဿ၊ ထိုနတ်၏။ ကထေန္တိယာ၊ ဆိုရာ၌။ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြုသော်လည်း။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးကကဲ့သို့။ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလျှင်တည်း။ အာယုဟပရိယောသာနေပန၊ အသက်အဆုံးတိုင် အောင်ပင်လျှင်။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ယထာသုခေန၊ အလိုအတိုင်း ချမ်းသာစွာ။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အဝီစိမ္မိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထို အဝီစိ၌။ ပစိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားသည်ကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဣတ္ထိ ချုပ်၊ မိန်းမ၏ အရပ်သည်။ တထော၊ ထိုအတူလျှင်။ ပညာယံ၊ ထင်၏။ ဘေနေ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရောတိနာမံ၊ ကောဏ္ဍဓာန မထေရ် ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံ သု၊ မှည့်ကုန်၏။

တံ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာန ရဟန်းကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝိစရန္တံ၊ သွား သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာ

ထပိဏ်သဌေးကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မဟာသေဌိ၊ ရှင်သဌေးကြီး။ ဣမံ
 ဒုဿီလံ၊ ဤသီလမရှိသော ရဟန်းကို။ တဝ၊ သင်၏။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။
 နိဟရ၊ နှင်ထုတ်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣမံ၊ ဤသီလမရှိသော ရဟန်းကို။
 နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့အား။ အယသ၊
 အကျော်အစောမဲ့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။
 နတ္ထိကိံ ပန၊ မရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။
 ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိသာခါယပိ၊ ဝိသာခါအားလည်း။ ကထေသုံ၊
 ပြောဆိုကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုဝိသာခါသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။
 တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ ပဋိဝစနံ အဒါသိ၊ စကားတုံ့ပေး၏။ ဘိက္ခုပိ၊
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တေဟိ၊ ထိုအနာထပိဏ်၊ ဝိသာခါတို့သည်။ အသမ္ပုဋိစ္ဆိ-
 တဝစနာ၊ ဝန်မခံအပ်သော စကားရှိသောကြောင့်။ ရညော၊ ကောသလမင်း
 အား။ အရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကောဏ္ဍဓာန အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ဧကံ ဣတ္ထိံ၊
 မိန်းမတယောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားလာလျက်။ သဗ္ဗေသံ၊
 အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏။ အယသံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ တုမ္မာကံဝိဇိတာ၊ သင်၏နိုင်ငံမှ။ နိဟရထ၊
 နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော၊
 ထိုမထေရ်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၍။
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။
 ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တကရသ္မိံ သေနာသနေ၊ အဘယ်ကျောင်း၌။
 ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အသုကသ္မိံ နာမ၊
 ဤမည်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလကုန်။ အဟံ၊ တကာတော်
 သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဏိယာမိ၊ ဖမ်းပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ သာယန္တသမယော၊ ညချမ်းသောအခါ၌။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၏။ တံ သေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းကို။
 ပုရိသေဟိ၊ ယောက်ျားတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်
 ၏။ ဝသနဌာနာဘိမုခေါ၊ နေရာအရပ်သို့ ရွေး၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ မဟာသဒ္ဓိ၊ လူအများကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပမုခေါ၊ ကျောင်းဦး၌။ အဌာသိ၊
 တည်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နိပါး၌။ ဌိတံ၊ တည်နေသော။ တံ
 ဣတ္ထိရူပကံ၊ ထိုမိန်းမ၏ အရပ်ကို။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ အဒ္ဓဿ၊
 မြင်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ အာဂမာနံ၊
 လာခြင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍။
 နိသီဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နဝန္ဓိ၊ ရှိမခိုး။
 တံပိဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း။ နာဒ္ဓဿ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီး
 သည်။ ဒွါရန္တရေပိ၊ တံခါး အနီးအပါး၌လည်းကောင်း။ ဟေဌာမဉ္ဇေပိ၊
 ညောင်းစောင်း အောက်၌လည်းကောင်း။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိ
 သော်။ အာဒိသ္မာဝ၊ မမြင်၍သာလျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကံ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတယောက်
 ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏။ သာဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ န ပဿာမိ၊
 ငါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ ပန၊
 ငါသည်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နိပါးတဖက်၌။
 ဌိတာ၊ တည်၍နေသော မိန်းမကို။ ဒိဌာတိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်
 လည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ န ပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ တေ၊ ဤမိန်းမသည်။ ကိံ နုခေါတိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း
 ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတောင၊ ဤအရပ်မှလျှင်။
 နိက္ခမထ၊ ထွက်ခဲ့လော့။ ဣတိတွာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ထေရော၊
 မထေရ်သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပမုခေါ၊ ကျောင်းဦး၌။ ဌိတေ၊ ရပ်သည်
 ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။
 ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နိပါး၌။ အဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ တံ၊

ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုန၊ တဖန်၊ ဥပရိတလံ၊ အထက်ပြင်သို့။ အဘိရူဟိ၊ တက်၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသောအဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သြလောကေန္တောပိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်လည်း။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ န ပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဣဘိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကထေထ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နံပါး၌။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မဟာဇနေပိ၊ လူများအပေါင်း သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဝိစရတိဘိ၊ လိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ပဋိရူပကေန၊ အတုပြု၍လိုက်သော မိန်းမသည်။ ကဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထလော့။ ဣဘိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သြတခိတု၊ ဆင်း၍။ ပမုခေ၊ အဦး၌။ ဌိတေ၊ ရပ်သည် ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နံဘေးပါး၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပရိတလံ၊ အထက်အပြင်သို့။ အဘိရူဟိ၊ တက်၏။ ပုန၊ တဖန်။ နာဒ္ဓဿ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုကောသလမင်း သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိတု၊ မေး၍။ ဘေန၊ ထိုမထေရ် သည်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ န ပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဣဘိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ် သော်။ ဧတံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပဋိရူပတမေဝ၊ အတုသာလျှင်ကည်း။ ဣဘိ နိဋ္ဌ ကဘူ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သံကိသေဇသ၊ သာသနာဓဟင်္ဂ၏ညစ်နွမ်းခြင်းကို ပြုတတ်သော မာတုဂါမသည်။ တုမှာကံ၊

အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋိတော၊ နောက်မှ။ ဝိစရန္တေ၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ အညော၊
တကာတော်မှတစ်ပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ပြည်သူ ပြည်သား
သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ န ဓဿတိ၊ မလှလတ္တံ့။
နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူ
လော့။ အဟဒမဝ၊ တကာတော်သည်သာလျှင်။ စတုဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊
မထေရ်ကို။ နိမန္တေတော၊ ဘိတ်၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပါပရညော၊ ယုတ်မာ
သောမင်း၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ တေ၊
ဤကောဏ္ဍဓာနရဟန်းကို။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ။ နိဟရ၊ နှင်ထုတ်လော့။
ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုပါသည်ရှိသော်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ စတုဟိ
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ နိမန္တေတော၊ ၍။ ဂတောဘိ၊ သွား၏ဟူ၍။
ဥဇ္ဈ၊ ယိသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တံပိ ထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကိုလည်း။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ အဗ္ဗော ဒုဿိလ၊ အိုသီလမရှိသောရဟန်း။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ
၌လည်း။ ရာဇော၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကောဇ္ဈော၊ ကောဏ္ဍသည်။
ဇောတော၊ ၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို။ ကိဉ္ဇူ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အသက္ကန္တော၊
မတတ်နိုင်သော။ သောပိ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်လည်း။ တုမေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိကုန်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
ကောဏ္ဍော၊ ကောဏ္ဍမည်ကုန်၏။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣတ္ထိ၊
မိန်းမကို။ ဂဟေတော၊ ခေါ်၍။ ဝိစရထ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ပြန်၍ဆို၏။ တေ၊ ထိုအဆိုခံရသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား သခင်အား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်။ အမေဟိ၊
ငါတို့သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန်းမနောက်လိုက်သော ရဟန်းဟုဆိုပါသည်ရှိသော်။
အမေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ဒုဿိလတိ အာဒိနိ၊ ဒုဿိလ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။
အက္ခောသိ၊ ဆဲရေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။
သတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာနကို။ ပက္ခောသာပေတော၊

ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ
 ဝဒေသိ၊ ဤသို့ရေရှုတ်ဆဲရေး၏ ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နားတော် လျှောက်သော်။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆဲရေးသနည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ မယာ၊ တပည့်တော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ကထိတကာရဏာ၊ စကားမြောဟောသော အကြောင်းကြောင့် ဆဲရေးမိပေ၏။
 ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤကောဏ္ဍနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမဿ၊ ဤ
 ကောဏ္ဍ၏။ ပစ္ဆေတော၊ နောက်က။ ဣတ္ထိံဝိစရန္တိ၊ မိန်းမလိုက်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်သောကြောင့်။ ကထေထ၊ ဆိုပေကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နားတော်
 လျှောက်ရာ၌။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ဣတ္ထိံဝိစရန္တိ၊ မိန်းမနောက်ကလိုက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ဝဒန္တိကိရ၊
 ဆိုကုန်သတဲ့။ တံ၊ သင်သည်။ အဒိသ္မာဝ၊ သူတို့မြင်သကဲ့သို့ မမြင်ပဲလျှင်။ ဣမေ
 ဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကထေသိ၊ ဆဲဆိုဘိသနည်း။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ တဝေ၊ သင်၏ သာလျှင်။ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ယုတ်မာစွာ
 သောအယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဇာယတိနန၊ ဖြစ်၏မ
 ဟုတ်လော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိံ၊
 ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို။ ဂဏှာသိ၊ ယူဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ၊
 ဤရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေးဘဝ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုကောဏ္ဍ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမ
 ကောင်းမှုကံကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခု၊ ကောဏ္ဍရဟန်း။ ဣဒံ
 ပါပကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ
 ဝိပဿာရုံ၊ ဤမာတုဂါမ နောက်က လိုက်သောအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သော

အခြင်းအရာကို။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်အား။ ပုန၊ တဖန်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါပိကံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ယုတ်မာစွာသော အယူကို။ ဂဟတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ မာ ကထေဟိ၊ မဆိုလင့်။ မုခဝဋ္ဌိယံ၊ အနားရေး၌၊ ဆိန္ဒကံသထာလသဒိသော၊ ပြတ်သော ကြေးခွက်နှင့် တူစွာ၊ နိသဒ္ဓေါ၊ အသံမရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဧဝံ ကရောန္တော၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနပတ္တောနာမ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း မည်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္နိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဒ္ဓေတော၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလျက်။ တံ၊ ထိုကောဏ္ဍရဟန်းကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၃။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တယောက်သောသူကို။ ဖရသံ၊ ကြမ်း ကြုတ်သော စကားကို။ မာ အဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဋိဝဒေယျံ၊ ဆိုတုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သာရမ္ဘကတာ၊ ချွတ်ချယ်၍ ဆိုသော စကားသည်။ ဒုက္ခာဟိ ဒုက္ခာဝေ၊ ဆင်းရဲ သလျှင်ကတည်း။ ပဋိဒဏ္ဍာ၊ အတုံ၊ ဒဏ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဖုသေယျံ၊ တွေ့ကုန်ရာ၏။

၁၃၄။ ဥပဟတော၊ အနားရေး၌ ပြတ်သော။ ကံသောယထာ၊ ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သစေ နေရေသိ၊ အကယ်၍ မတုန်မလှုပ် ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့။ သေ၊ ဤသို့တတ်နိုင်သော သူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရမ္ဘော၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်။ တေ၊ သင်အား။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ တို့တွင်။ ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိ ဟူသည်ကား။ ကိဉ္စိ ဧကံ ပုဂ္ဂလံပိ၊ အမှတ်မဲ့ တယောက်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ မာ အဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ ဝုတ္တာတိ၊ ဝုတ္တာ ဟူသည်ကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ပရေ၊ တပုဒ်သော သူတို့ကို။ ဒုဿီလာတိ၊ သီလရှိဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော သူတို့သည်။ တံပိ၊ သင့်ကိုလည်း။ တထေဝ၊ သင်ဆိုတိုင်းသလျှင်။ ပဋိဝဒေယျံ၊ ဆိုတုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

သာရမ္ဘ ကထာတိ၊ သာရမ္ဘ ကထာ ဟူသည်ကား။ သော ကာရဏတ္ထရာ
ယုဂဂ္ဂါဟ ကထာနာမ၊ ဤ အလွန်အကြူး ချွတ်ချယ်ခြင်းကိုမူ၍ အင်တူပြု
၍ ဆိုသော စကားမည်သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဋိဒဏ္ဍာတိ၊ ဒဏ္ဍာ
ဟူသည်ကား။ ကာယဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတ
ထူးကို။ ပဟရန္တဿ၊ ပုတ်ခတ်သောသူအား။ တာဒိသ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော။ ပဋိဒဏ္ဍာစ၊ သူတပါးက ပြုအပ်သော ဒဏ်တို့သည်လည်း။ တဝ၊
သင်၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ ပတေယျ၊ ကျကုန်ရာ၏။ သစေနေရေသီတိ၊
သစေနေရေသီ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။

ကံသော ဥပဟတောယထာတိ၊ ယထာဟူသည်ကား။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊
အနားရေး၌။ ဆိန္နိတွာ၊ ပြတ်၍။ တလမတ္တံ၊ အပြင်မျှကို။ ဂေဠာ၊ ပြု၍။
ထပိတကံသထာလံဝိယ၊ ထားအပ်သော ကြေးနွက်ကဲ့သို့။ ဟိ၊ ထိုကောသလံ၌။
ဟတ္ထပါဒေဟိ ဝါ၊ လက်ခြေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍကေနဝါ၊ လှံတန်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဟရန္တပိ၊ ပုတ်ခတ်သော်လည်း။ တာသံ၊ ထိုကြေးနွက်
တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အသံကို။ န ကုရောတိ၊ မပြု။ သေပတ္တော
သီတိ၊ သိဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်
ခြင်းငှာ။ သစေသက္ခိဿတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒံပဒံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော အကျင့်ကို။ ပူရယမာနော၊ ဖြည့်လျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌။ အပ္ပတ္တောပိ၊ မရောက်သော်လည်း။ သော၊ ဤသူသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တော-
နာမ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် မည်၏။ သာရမ္ဘောတေ န ဝိဇ္ဇတီတိ၊ န ဝိဇ္ဇတီ
ဟူသည်ကား။ ဧဝံ သန္တေစဝန၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်ကား။ တံ၊ သင်ကား။
ဒုဿိဗော၊ သီလမရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဒုဿိလာ၊
သီလမရှိကုန်။ ဣတိ ဝေမာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဥတ္တရကရဏဝါစာ-
လက္ခဏော၊ အလွန်အကြူး ပြုသောအားဖြင့် ရမ်းကား၍ ဆိုသော လက္ခဏာ
ရှိသော။ သာရမ္ဘောပိ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်း သည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
န ဘဝိဿတိ ယေဝ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်ကည်း။ ဣတိ အတ္တော၊ ဤ
ကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာဒေဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောလူတို့သည်။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
 ကုန်၏။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရေပိ၊ ကောဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်လည်း။ သတ္တာရာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးတော်မူအပ်သော။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ
 ၌။ ဌတာ၊ တည်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံ၊ ရောက်၏။
 န စိရဿေဝ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
 ၌။ ဥပ္ပတိတာ၊ ခုန်ပျံ့၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလာတံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။
 ဂဏှိ၊ ခံယူ၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၅-ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ ဥပေါသထကမ္မဝတ္ထု။

(ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သော
 ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဝိသာခါ၏ ပုစ္ဆိတဝတ္ထု၌
 ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာတို့ ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ
 ဆရာသည် ယထာ ဒဏ္ဍေနာ တိ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

ယထာ ဒဏ္ဍေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာဒဏ္ဍေန- စသော ဤတရား
 ဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်း၌။
 ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ၊ ဝိသာခါ အစရှိကုန်
 သော ဒါယိကာမတို့၏ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသော အမှုကို။ အာရဗ္ဗ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
 ကေသ္မိံ မဟာ ဥပေါသထ ဒီဝံသေ၊ တရုသော မြတ်သောဥပုသ်နေ့၌။ ပဉ္စသတ-
 မတ္တာ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ ဥပေါသထိ-
 ကာ ဟုတာ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။
 အဂမိံသုကိရ၊ သွားကုန်သတတ်။ တာသု၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့တွင်။
 ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဟေလ္လကိတ္တိယော၊ မိန်းမကြီးတို့သို့။ ဥပသကာမိတာ၊

၁၀- ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၅-ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ ဥပေါသထကမ္မဝတ္ထု။ ၉၉

ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဗ္ဗာ၊ အမိတ္တံ။ ကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဥပေါသထိကာ ဇာတာ၊ ဥပုသ်သုံးသော သဘောရှိကုန်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တာတိ၊ ထိုမိန်းမကြီး တို့သည်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ ပဏ္ဏေတွာ၊ တောင်းတ၍။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော် မဇ္ဈိမိတ္ထိယော၊ အလတ်သော မိန်းမတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာဟိ၊ ထိုအလတ်သော မိန်းမတို့သည်။ သပတ္တိဝါသာမုစ္စနတ္ထာယ၊ ရန်သူဖြစ်သော လင်နှင့် အတူတကွ နေခြင်းမှ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဤတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန်းမလတ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ တရုဏိတ္ထိယော၊ နှုပျိုသောမိန်းမတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာဟိ၊ ထိုနှုပျိုသော မိန်းမတို့သည်။ ပဌမဂဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရာ၌။ ပုတ္တပဋိလာဘတ္ထာယ၊ သားငယ်ကျားကို ရခြင်းငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့နှုပျိုသော မိန်းမငယ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ ကုမာရိကာရော၊ ယောက်ျားတပါး မသွားလာဘူးသော သတ္တိသွီးငယ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာဟိ၊ ထိုသတ္တိသွီးငယ်တို့သည်။ တရုဏဘာဝေယေ၊ ငယ်ရွယ်စင်ကပင်လျှင်။ ပတိကုလံ ဂမနတ္ထာယ၊ လင်၏အိမ်သို့ လိုက်သွားရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ သတ္တိသွီးငယ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့၏။ တံသဗ္ဗံပိ ကထံ၊ ထို အလုံးစုံသော စကားကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တာ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဋိပါဠိယာ၊ ထိုမိန်းမတို့ ပြောစဉ်အတိုင်း။ အာရောဓေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

တံ၊ ထိုကောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသာခေါ ဝိသာခါဒါယိကာမ။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ဇာတိ-အာဒယောနာမ၊ ဇာတိ အစရှိသည်တို့မည်သည်ကား။ ဒဏ္ဍဟတ္ထဂေါပါလက-သဒိသော၊ တုတ်လက်စွဲသော နွားကျောင်းသားနှင့်တူ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ဗျာဓိနော၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဗျာဓိ၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်းသည်။ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။

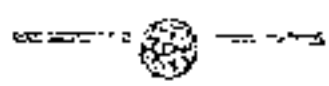
ကုဓာရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ ဆိန္ဒန္တာဝိယ၊ ဖြတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္တေန္တောနာမ၊ တောင့်တသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝဇ္ဇမေဝ၊ သံသာရာဝဋ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္တေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ-ဝဟာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တကို။ သဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၃၅။ ။ဝိသာခေ၊ ခါ။ ဂေါပါလော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ “လုံကန်ဖြင့်လည်းဟူ”။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာသို့။ ပါဇေတိ ယထာ၊ နှင်ထုတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ပါဇေန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ တိသံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပါဇေတိတိ၊ ပါဇေတိဟူသည်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ကေဒါရန္တရံ၊ လယ်ကန်သင်းကြားသို့။ ပဝိသန္တိယော၊ ဝင်ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၌။ ပေနေဝ၊ ထိုတုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပေါထေန္တော၊ မောင်းနှင်လျက်။ သုလဘတိဏောဒကံ၊ ရလွယ်သော ပြက်-ရေရှိသော။ ဂေါစရံ၊ စားကျက်သို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ ပါဇေတိ၊ နှင်၏။ အာယံပါဇေန္တိ ဟူသည်ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ခေပေန္တိ၊ ကုန်စေကုန်၏။ ဂေါပါလကောဝိယ၊ နွားကျောင်းသားနှင့် တူသော။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂေါဏောဝိယ၊ နွားနှင့်တူသော။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဂေါစရဘူမိဝိယ၊ နွား၏ ကျက်စားရာ မြေနှင့်တူသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ တာ၊ ရှေးဦးစွာ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဇရာယ၊ ဇရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဇရာစ၊ ဇရာသည်လည်း။ ဗျာမိနေ၊ ဗျာမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဗျာမိ၊ ဗျာမိသည်။

မရဏဿ၊ သေမင်း၏။ ဆန္တိကံ၊ အထံသို့။ တမော မရဏံ၊ ထိုမရဏကိုလျှင်။
 ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမကား။ ကုဓာရိယာ၊
 ဘေးမဖြင့်။ ဆေဒံဝိသ၊ ဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။
 ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဣတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ ဩပဗ္ဗပဋိပပါဒနံ၊ ဥပမာ ဥပ
 မေးယျ၏ ပြီးခြင်းကို။ ခဉ္စဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအ
 ဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော် သူတို့သည်။ သောဘာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ ဥပေါသထကံဗ္ဗ
 ဝတ္ထု၊ ဝိသာခါ အစရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့၏ ဥပုသ်သုံးသောဝတ္ထုသည်။
 ဣတိသတ္တမံ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၆-အဇဂရပေတဝတ္ထု။

(ဝိသာခါ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ
 ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အဇဂရပေတဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟော
 ကြောင်းဖြစ်သော ‘အထပါပါနိ ကမ္မာနိ’ အစရှိသော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည်။ အထပါ
 ပါနိ ကမ္မာနိ ကမ္မာနိ’ အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။

☞ အထပါပါနိ ကမ္မာနိ တိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ အထပါပါနိ ကမ္မာနိ
 စသော ဤ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊
 ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သတ္တာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ အဇဂရပေတံ၊ စပါးကြီး ပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကေသိံ သမယေ၊ တပါး
 သောအခါ၌။ မောဂ္ဂလာ နတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ လက္ခ-
 ဏဒတ္ထရေန၊ လက္ခဏမထေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂိဇ္ဈကုဋကော၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်
 တောင်မှ။ ဩတရန္တော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ ဦဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိ
 နှင့်တူသော ဒွိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိယော ဇနိကံ၊ နှစ်ဆယ့်ငါး

ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဇကရပတ်နာမ၊ စပါးကြီး ပြိတ္တာ မည်သည်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာ၏။ သိသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ ပရိယန္တံ၊ အမြီးဖျားသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပရိယန္တတော၊ အမြီးဖျားမှ။ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဥဘတော၊ ဦးခေါင်း အမြီးနှစ်ပါးမှ။ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဩတရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ ပြင်၍။ သိတံ ပါတုကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကိုပြု၏။ လက္ခဏတ္ထေရေန၊ လက္ခဏမထေရ်သည်။ လိတကာရဏံ၊ ပြုံးတော်မူသော အကြောင်းကို။ ပုဠော၊ မေးလတ်သော်။ အာဝု၊ ငါ့ရှင်လက္ခဏ။ ဣမသ ပဉ္စဿ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ အဘာလော၊ အခါဟုတ်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုဇ္ဈေယျာသိ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဘ္ဘာ၊ ဆို၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတကာလော၊ ရောက်သောအခါ၌။ လက္ခဏတ္ထေရေန၊ လက္ခဏမထေရ်သည်။ ပုဠော၊ မေးအပ်သော မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်လက္ခဏ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတြ၊ ထိုဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဖေတံ၊ စပါးကြီး ပြိတ္တာကို။ အဒသံ၊ မြင်၏။ တဿ၊ ထိုစပါးကြီး ပြိတ္တာ၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါနာမ၊ အတ္တဘောမည်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ (အတ္တိ-ကား ကြိယာအလို့ငှာသာ ထည့်သည်)။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝဘ္ဘစင်စစ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို။ န စဒိဋ္ဌပုဠော၊ မမြင်စဖူး။ ဣတိ၊ သို့။ သိတံပါတုကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ စက္ခုဘူတာ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိဟရန္တိဝဟ၊ နေကုန်စွာကား။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝရဇ္ဇော၊ ဆိုတော်မူလျက်၊ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ကသံ၊ စကား

ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာပိ၊ ငါဘုရား
သည်လည်း။ ဧသောပေတော၊ ဤစပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ၊
ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်။ ဝိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ စ ပန၊ ဤသို့မြင်သော်
လည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န သဒ္ဓဟေ-
ယျ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုမယုံကြည်ကုန်သော သူတို့အား။
အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
နကထေသိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်
ကို။ သက္ခိံလဘိတွာ၊ သက်သေရ၍။ ကထေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။

ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို စပါးကြီးပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးက
ပြုအပ်သော။ မကောင်းမှုကံကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော ဘုရားသခင်သည်။
ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကင်္ဂလ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်
ထက်တော်၌။ သုမင်္ဂလသေဋ္ဌိနာမ၊ သုမင်္ဂလ အမည်ရှိသော သဌေးသည်။
သုဥဝဏ္ဏိကာဟိ၊ ရွှေအင်္ဂုတို့ဖြင့်။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍။ ဝိသတိ
ဥသဘဋ္ဌာနေ၊ ဥသဘန္တိဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌။ တတ္ထကေနေဝ-
နေန၊ ထိုဥသဘန္တိဆယ်အတိုင်းအရှည်နှင့်လျော်စေသောဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။
ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တာဝတတ္ထကေနေဝ၊ ထိုဥသဘန္တိဆယ်
အတိုင်းအရှည်နှင့်လျော်သော ဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရမဟံ၊ ကျောင်း
ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသုမင်္ဂလသဌေးသည်။
ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သတ္ထု၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ နဂရဒ္ဓါ၊ ရေ၊
မြို့တံခါး၌။ ဧကိဿာ သာလာယ၊ တခုသောစာရပ်၌။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်း
သော ပုဆိုးကို။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရပိတွာ၊ ရုံ၍။ ကလလမက္ခိ-
တေဟိ၊ ညွှန်အလိမ်း လိမ်း ကပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ နိပ္ပန္နံ၊
အိပ်သော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊
ဤသူကား။ ကလလမက္ခိတပါဒေါ၊ ညွှန်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ခြေရှိ၏။
ရတ္ထိံ၊ ည၌။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍။ နိန္ဒပုမနုသော၊
အိပ်သောသူသည်။ ကဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

စောရော၊ ခိုးသူသည်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ သေဌိံ၊ သဌေးကို။
 ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဆိုသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ တေ၊
 သင်အား၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာသာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။
 ဈာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝဇေ၊ ခြံ၌။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။
 ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်၏။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။
 ဈာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ ဧတ္ထကေနပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။
 ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နိဗ္ဗာပေတု၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်
 နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ စုဠပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးငယ်နှင့်။
 သဌိံ၊ တကွ။ မိတ္တသန္ဓဝံ၊ ကတော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့သည်ကိုပြု၍။ တေ၊ သင်၏။
 သေဌိနော၊ သဌေးသည်။ ကိံပိယံ၊ အဘယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဋိပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။ ။ (ပဋိပုဋ္ဌိတော-လည်း
 အချို့ပါငြိရှိ၏။ “မေးသောကြောင့်”ဟု ဟိတ်အနက် ပေးလော။ ။
 ဂန္ဓကုဋ္ဌိတော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိမှ၊ အညံ၊ တပါးကို။ တဿ၊ ထိုသဌေးအား။ ပိယာတရံ၊
 လွန်စွာချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုဆိုသော
 စကားကို။ သုတော၊ ကြားသောကြောင့်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်
 စေ။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ဈာပေတော၊ မီးတိုက်၍၊ ကောပံ၊ အမျက်ကို။
 နိဗ္ဗာပေဿာမိတိ၊ ငြိမ်းစေအံ့ဟူ၍။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ပါနိယ ပရိဘောဇနိယ ဃဋ္ဌေ၊
 သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေအိုးတို့ကို။ ဘိန္ဒိတော၊ ခွဲ၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။
 အဂ္ဂိံ၊ အဒါသိ၊ မီးတိုက်၏။

သေဌိံ၊ သဌေးသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိသည်။ ဈာယတိကိရ၊ မီးလောင်သ
 တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတော၊ ကြားလေသောကြောင့်။ အာဂစ္ဆန္တော၊
 လာသည်ရှိသော်။ ဈာမကာလေ၊ မီးလောင်သော အခါ၌။ အာဂန္တော၊
 လာလတ်၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဈာမံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၌ မီးလောင်သည်ကို။ ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်လသော်။ ဝါလဂ္ဂမတ္တံပိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း။ ဒေ၊ မနသံ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဝါမဗာဟံ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကို။ သမိဉ္ဇိတော၊
 ခွေ၍၊ ဒက္ခိဏေန ဟတ္တေန၊ လကျာလက်ဖြင့်။ မဟာအပ္ပေါထနံ၊ သည်းစွာ

သော လက်ပမ်းပေါက် ခတ်ခြင်းကို။ အပ္ပေါထေသိ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော
 သူတို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ ဧတ္တကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။
 ကတာယ၊ ပြုအပ်သော။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယာ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ဈာမကာလေ၊ မီးလောင်
 သောအခါ၌။ အပ္ပေါထေသိ၊ လက်ပမ်းပေါင်းခတ် သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိံသု၊
 ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်တို့။
 မေမယာ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်ဘော။ ကမ္မိကတွာ၊ ကောင်းမှုကို
 ပြု၍။ အဂ္ဂိအာဒိဟိ၊ မီးအစရှိသည်တို့နှင့်။ အသာဓာရဏေ၊ မဆက်ဆံသော
 ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ နိဒဟိတံနိဒဟနံ၊
 သိမီးခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
 သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊
 ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ လဘိဿာမိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တုဠမာနသော၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပေါထေသိ၊ လက်ပမ်း
 ပေါက်ခတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ပုန၊
 တဖန်။ တတ္ထကံ ဓနံ၊ ထိုမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။
 ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဝိသတိ သဟဿ ဘိက္ခုပရိဝါရဿ၊
 နှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ သတ္ထုနော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။

တံ၊ ထိုသဌေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤသဌေးကို။ အမာရေတွာ၊ မသတ်မှု၍။
 မကို၊ မျက်နှာမသာခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်
 အံ့။ ဟောတု၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။
 မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ နိဝါသန္တရေ၊
 ဝတ်ရုံသော ပုဆိုးအကြား၌။ ဆုရိကံ၊ သန်လျက်ငယ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝိစရန္တောပိ၊ သွားလာ
 သော်လည်း။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ န လဘိ၊ မရ။ မဟာသေဌိပိ၊ သဌေး
 ကြီးသည်လည်း။ သတ္တာဒ္ဓိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရား

အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံဿ၊ ရဟန်းသင်္ဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတု၊
ပေး၍။ သတ္တဝါရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကေနပုရိသေန၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။
သတ္တကုတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ဈာပိတံ၊
မီးတိုက်အပ်ပြီ။ သတ္တကုတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝဇေ၊ ခြံ၌။ ဂန္ဓံ၊ နွားတို့၏။
ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်ပြီ။ သတ္တကုတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်။ မမ၊ ငါ၏။
ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဈာပိတံ၊ မီးတိုက်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂန္ဓကုဋိပိ၊
ဂန္ဓကုဋိကိုလည်း။ တေနော၊ ထိုသူပင်လျှင်။ ဈာပိတာ၊ မီးတိုက်အပ်သည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣသ္မိဒါနေ၊ ဤအလှူ၌။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဒမ္ပိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ၍။ စောရော၊ ခိုးသူ
သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မေယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္ပံ၊
အမှုသည်။ အာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အပရာကောရကေ၊ အပြစ်ကို
ပြုတတ်သော။ မယိ၊ ငါ၌။ ဣမဿ၊ ဤသဌေးအား။ ကောပမတ္တံပိ၊ အမျက်
ထွက်ခြင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိမရှိ။ ဣမသ္မိဒါနေ၊ ဤအလှူ၌လည်း။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ မဃမေဝ၊ လျှင်။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အဟံ၊
သည်။ ဣမသ္မိဒါ၊ ဤသို့သော သူကို။ ဒုဗ္ဘာမိ၊ ပြစ်မှား၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ အခမာပေန္တဿ၊ မကန်တော့သော။
မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဝဒေဏ္ဍာပိ၊ နတ်မင်းဒဏ်သည်လည်း။ မေ-မတ္တကေ၊ ငါ့
ထိပ်ထက်၌။ ပတေယျ၊ ကျရာ၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ သေဋ္ဌဿ၊
သဌေး၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတု၊ ဝပ်၍။ သာမိ၊ သဌေး။ မေ၊
ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတု၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။
သာမိ၊ ငါ့ရှင်သဌေး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကမ္ပံ၊ အမှု
ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ ပြုမိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။
ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ မေးငါ့အား။
 တယာ၊ သင်သည်။ တွေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်ဤမည်
 သောအမှုကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။
 ပုစ္ဆိတု၊ မေးသောကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမကထံ၊ ဩော်ပြုမိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊
 မမြင်စဖူး။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ မေး၊ ငါ့အား။ ကုဗ္ဗိတု၊ အမျက်ထွက်
 ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သော၊
 ထိုခိုးသူသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခန္ဓေန၊ ထွက်သော။
 တေန၊ သင်သဌေးသည်။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ သာရေတွာ၊
 အောက် မေ့စေ၍။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 မေး ငါ့အား။ ကောပေါ၊ အမျက်သည်။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဟ၊ ဆို၏။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားကို။ (“ဝုတ္တဘာဝံ” ရှိမူ “ဆိုအပ်သော အဖြစ်ကို” ဟုပေးလေ)။

☞ သာရေတွာ၊ အောက်မေ့၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမဝုတ္တံ၊
 ဩော်ဆို၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ မေး ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ တာတ၊ ငါ့သား။
 ဥဋ္ဌဟိ၊ ထလော့။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ တာတ၊ အမောင်။
 ဂစ္ဆ၊ သွားလေတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။
 မေး ငါ့အား။ သစေ ခမသိ၊ အကယ်၍ သည်းခံသည် ဖြစ်အံ့။ သပုတ္တဒါရံ၊ သား
 မယားနှင့်တကွ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂေဟေ၊ ရှင်သဌေးအိမ်၌။ ဒါသံ၊ ကျွန်ကို။ ကရောဟိ၊
 ပြုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ တံ၊ သင့်ကို။
 မယာ၊ ငါသည်။ တွေကေ၊ ဤမျှလောက်သော စကားကို။ ကထိတေ၊
 ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္ဓေန၊ ပန၊ နေသဖြင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နာက္ကော၊ တတ်ကောင်း။ ကယာ၊
 သင်သည်။ မေး ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္ဓေန၊ နေသဖြင့်။ ကိစ္စံ၊
 ကိစ္စသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ တာတ၊
 အမောင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

စောရော၊ ခိုးသူသည်။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကတော၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောယာ
 နေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ အဝီဝိမ္ဗိ၊ အဝီစိင်ရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဒိဿရတ္တံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထိုအဝီစိင်ရဲ၌။ ပစိတော၊ ကျက်၍။
 ဝိပါကာဝသေသေန၊ အဝီစိ၌ ခံပြီးသည်မှကြွင်းသောအကျိုးဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တဿ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာ၏။ ပဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။
 ကထေတော၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗာလာနာမ၊ သူမိုက်တို့မည်
 သည်ကား။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကရောန္တော။
 ပြုသည်ရှိသော်။ န ဗုဇ္ဈန္တိ၊ မသိကုန်။ ပစ္ဆာ ပန၊ နောက်မှကား။ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်။ ကတကမ္မေဟိ၊ ပြုအပ်သော်ကံ ကံတို့သည်။ ဥယျန္တော၊ လောင်သည်
 ရှိသော်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါဝဂ္ဂိသဒ္ဓိသ၊
 တောမီးနှင့် အတူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊
 မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇ္ဇေတော၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၆။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ။(အာလုပ်ထည့်သည်)။ ။ဗာလော၊
 မလိမ္မာသော သူသည်။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံ
 တို့ကို။ အထ ကရံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ အကျိုးကိုမသိ။
 ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊
 အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂိဒဇ္ဈေ၊ ကမ္မာပျက် မီးလောင် သကဲ့သို့။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။
 (နိရယေ-ကား အာဓာရထည့်သည်)။ ။တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အထ ပါပါနိတိ၊ အထ ပါပါနိ
 ဟူသည်ကား။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ ကောဝေသေန၊ အမျက်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့ကို။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ ကရောတိ၊ ပြုဆဲကို။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။
 ကရောန္တောပိပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။

အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောန္တောစ၊ ပြုပြီးသော်လည်း။
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုမိ၏ဟူ၍။ အဗုဇ္ဈနကောနာမ၊ မသိသော
 သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမဿ ကမ္မဿ၊ ဤအကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်။ ဝေရူပေါနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဇာနနတယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဗုဇ္ဈတိတိ၊ နဗုဇ္ဈတိဟူ၍။
 ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေဟိတိ၊ သေဟိ ဟူသည်ကား။ သော
 ဒုမ္မေဓော နိပ္ပညော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ သန္တကေဟိ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိ ကမ္မေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံတို့
 ဖြင့်။ နိရုဇ္ဈေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဂ္ဂိဒဇောဝ၊ ကမ္ဘာပျက် မီးလောင်
 သကဲ့သို့။ တပ္ပတိ၊ ကျက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော
 သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ
 သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဇဂရပေတဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဝတ္ထု။

(စပါးကြီးပြိတ္တာ၏ ဝတ္ထု၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဟောကြောင်း
 ဖြစ်သော “ယောဒဏ္ဍေန” အစရှိသော သုံးဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ယောဒဏ္ဍေန” အစရှိသော
 ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယောဒဏ္ဍေနာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဒဏ္ဍေန - စသော
 ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု
 ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊
 မဟာဒမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော

တော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဉ်းအံ့။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဝိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးကုန်၍။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ အာဝုဓသာ၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ မဟာဟုတော၊ များသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ တုမေပန၊ သင်တို့သည်ကား။ ဇာနာထ၊ သိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာမ ဇာနာမ၊ ဪသိပါကုန်၏။ ကေ မဟာမောဂ္ဂလာန်နာမ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မည်သော မထေရ်တပါးသို့။ နိဿယ၊ မိ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်သည်။ ဒေဝလကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေဝတောဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။

ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တာနံပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အားလည်း။ ကမ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အကုသိုလ်ကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ မဟန္တံ၊ များစွာကုန်သော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို။ အတိဟရန္တိ၊ ရှေးရှု ဆောင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။ မာရေတံ၊ သတ်အံ့သောငှာ။ သဗေ သက္ခိယာမ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်အံ့။ သော လာဘသက္ကာရော၊ ထိုလာဘသက္ကာယသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏။

တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဒေသော ဥပါယော၊ ဤ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်။ ကေ-

ဂန္ဓာ၊ တူသောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။ မာရာပေသာမ၊ သတ်စေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သောသူတို့ကို။ သမာဒ ပေတော ပန၊ တောင်း၍ကား။ သဟယံ၊ အသပြာတထောင်ကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ ပုရိသသာတ ကမ္မံ၊ ယောက်ျားကိုသတ်သောအမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ စရန္တေ၊ လှည့်လည် သွားလာကုန်သော၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ မဟာမောဂ္ဂလာန် ထေရောနာမ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ကာလသိလာယံ၊ ကျောက်ညိုဖြင့် ပြီးသောလိုက်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ညိုဖြင့်ပြီးသောလိုက်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ မာရေထ၊ သတ်ပုတ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ကဟာပဏှ၊ အသပြာတို့ကို။ အဓိသု၊ ပေးကုန်၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဓနလောဘေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောသဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ထေရံ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ မာရေသာမ၊ သတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပရိဝါရေသု၊ ခြံရံကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ တေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပရိက္ခတ္တကာဝံ၊ ခြံရံသောအဖြစ်ကို။ ဥ တော၊ သိ၍။ ကုဉ္စိကဆိဒ္ဓေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ပက္ခမိ၊ ဖဲလေ၏။ တေ စောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အဓိသု၊ မမြင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိက္ခိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဥ တော၊ သိ၍။ ကဏ္ဍိကမဏ္ဍလံ၊ အချက်ဝန်းကို။ ဘိန္ဒိတော၊ ဖောက်၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဓိ၊ ပျံထွက်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပထမ မာသေပိ၊ ရှေးဦးစွာသောကာလ၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ မာသေပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ကာလ၌ လည်းကောင်း။ ထေရိရံ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

ပစ္ဆိမ မာသေ ပန၊ အဆုံးဖြစ်သော လသည်ကား။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်

သော မကောင်းမှုကံ၏။ အာကခိုတဘာဝံ၊ ဆွင်သော အဖြစ်ကို။ ဥတု၊
သိ၍။ နအပဂစ္ဆိ၊ မဖဲသွား။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊
မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဂဟေတု၊ ဖမ်း၍။ တဏှလ ကဏမတ္တာနိဝိယ၊
ဆန်ကဲ့ ဆန်ညှာတို့ကဲ့သို့။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဘိန္ဒု၊
သူ၊ ချိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ မတော-
တိ အညာယ၊ သေပြီဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ကေသ္မိံ ဂုဗ္ဗပိဋ္ဌေ၊ တခုသောချုံ
ထက်၌။ ခိပိတု၊ ပစ်၍။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတု၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။
ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဈာနဝေဌနေန၊ ဈာန်၏ရစ်ပတ်
ခြင်းဖြင့်။ ဝေဌေတု၊ ရစ်ပတ်၍။ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကတု၊ ပြု၍။ အာကာ
သေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊
ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အာမ၊ ဪ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်
၏။ ကတ္တ၊ အတယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာလသိ
လာပဒေသံ၊ ကျောက်ညိုဖြင့် ပြီးသော လိုက်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပရိ
နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုဘဲ မြီးကား။ မယံ၊ ငါ့အား။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတု၊ ဟော၍။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ တာဒိဿ၊ ထိုသို့ သ
ဘောဝံရှိသော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကဿ၊ တပည့်ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
သော၊ ထို မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံ
 တက်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ
 ဝိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောနေ့၌ကဲ့သို့။ သော၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။
 နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိယော၊ တန်ခိုးတို့ကို။
 ကတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတော၊ ဟော၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ကာလသိလာယအဋ္ဌဝိံ၊ ကျောက်ညိုဖြင့်ပြီး
 သော လိုက်ရှိသော တောအုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 ၏။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ မာရေသုံ ကိရ၊ သတ်ကုန်
 သဘတ်။ ဣတိအယံပိ ကထာ၊ ဤစကားသည်လည်း။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ အလုံး
 စုံသော ဇမ္ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်များ အပြင်သို့။ ပတ္တရံ၊ ပြန့်၏။ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ အ
 ဇာတသတ်မင်းသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပရိယေသနတ္ထာယ၊ ရှာဖွေ
 သောငှာ။ စရပုရိသေ၊ သူလျှိုအရာ၌ လိမ္မာကုန်သော ယောက်ျားတို့ကို။
 ပယောဇေသိ၊ လွှတ်၏။ တေသုပိ စောရေသု၊ ထိုသူခိုးတို့သည်လည်း။ သုရာ
 ပါနေ၊ သေတင်းကုတ်၌။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝန္နေသု၊ သောက်ကုန်သည်ရှိ
 သော်။ ဧကော၊ တယောက်သော ခိုးသူသည်။ ဧကဿာ၊ တယောက်သော
 ခိုးသူ၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရိတော၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပါတေသိ၊ လည်း
 ဇေ၏။ သော၊ ထိုပုတ်ခတ်အပ်သော ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထို ပုတ်ခတ်
 တတ်သော ယောက်ျားကို။ သန္တေတော၊ ခြိမ်း၍။ အမ္ဘောဒုဗ္ဗိနီတ၊ အို
 သူယုတ်မာ။ တံ၊ သင်သည်။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ ငါ၏။
 ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို ပုတ်ခတ်၍။ ပါတေသိ၊ လည်းစေတိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟရေ ဒုဋ္ဌစောရ၊ ဟယ်ခိုးသူယုတ်။ ဇယာ၊ သင်သည်။
 မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ပဟဋ္ဌော ကိံ ပန၊ ပုတ်ခတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊
 ငါသည်။ ပဟဋ္ဌဘာဝံ၊ ပုတ်ခတ်သော အဖြစ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ နဇာနာ-
 သိ ကိံ ပန၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။
 ပဟဋ္ဌော၊ ပုတ်ခတ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဟဋ္ဌော၊ ပုတ်ခတ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ဣတိတိ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ တေ စရပုရိသော၊ ထို သူလျှိုအရာ၌ လိမ္မာ

ကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ စောရေ၊
ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်းအား။ အာ-
ရာစေသုံ၊ ကြားကုန်ရာ၏။

ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းကြီးသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပက္ခော-
သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ထေရော၊
မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ မာရိတော၊ သတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဩဌာ သတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ-
ဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ဥယျော-
ဇိတာ၊ တိုက်တွန်းကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်
မင်းကြီး။ နဂ္ဂသမဏ၊ ကေဟိ၊ အဝတ် မဝတ်ကုန်သော ရဟန်းယောင်တို့သည်။
ဥယျောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
ရာဇာ၊ အဇာတသတ် မင်းသည်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်
သော။ နဂ္ဂသမဏကေ၊ အဝတ် မဝတ် ကုန်သော ရဟန်းယောင် တို့ကို။
ဂါဟာပေတွာ၊ ဖမ်းစေ၍။ ပဉ္စသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်
သော။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းယင်ပြင်
၌။ နာတ်ပမာနေသု၊ ချက်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အာဝါဠေသု၊ တွင်း
တို့၌။ နိခဏာပေတွာ၊ မြုပ်စေ၍။ ပလာလေဟိ၊ ကောက်ရိုးတို့ဖြင့်။ ပဋိ-
စ္ဆာဒ္ဓါပေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ အဂ္ဂိဒါပေသိ၊ မီးတိုက်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းယောင် ခိုးသူတို့၏။ ဈာမဘာဝံ၊ မီး
လောင်သောအဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အယနဂံလေဟိ၊ သံထွန်သွားတပ်ကုန်
သော သံထွန်တုံးတို့ဖြင့်။ ကသာပေတွာ၊ ထွန်စေ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော
ရဟန်းယောင် ခိုးသူတို့ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ
၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ မဟာ မေဂ္ဂလာနုတ္တေရော၊ မဟာ မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနုနုပမေဝ၊ မလျှောက်ပတ်သည့်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ချောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊
ဖြစ်စေကုန်၏။

သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တုဘိလောကီလတ်၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲခဏ၌။ ကံယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သိန္နိသိန္နဘိ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတု၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ မဟာမောဂ္ဂလာနိသည်။ အတ္တနေဘ၊ ဤ။ မရဏံ၊ သို့။ ပတ္တံ၊ သည်။ ဣမဿဝ အတ္တတာဝဿ၊ ဤအတ္တဘောအားသာလျှင်။ အနန္တရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်။ ပန၊ မလျှောက်ပတ်သည်မှတစ်ပါး လျှောက်ပတ်သည်ကို ဆိုအံ့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ တေန၊ ထိုမောဂ္ဂလာနိသည်။ ကတဿကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံအား။ အနုရူပမေဝ၊ လျော်စွာသာလျှင် ဖြစ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တု၊ မိန့်ဟော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဿ၊ ထိုမောဂ္ဂလာနိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိတ္တာရေတု၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီဝါသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော။ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ တယောက်သော ကုလပုတ္တသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ကောဋ္ဌနပစနာဒီနိ၊ မောင်းထောင်းခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပဋိဇ္ဇိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ္မိ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ အမိအဖတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုကုလပုတ္တကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဘုံ၊ သင်သည်။ ဧကေကော၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ အရညေစ၊ တော၌လည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကိလမသိ၊ ပင်ပန်း၏။ တေ၊ သင်အား။ ဧကံ ကုမာရိကံ၊ တယောက်သော သတ္တိသမီးကို။ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တု၊ ဆိုသောကြောင့်။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ အမ္မတာတ၊ အိုမိခင် ဖခင်တို့။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သော အိမ်ရာထောင်ခြင်း သဘောဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။

၁၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဇီဝထ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊
လုပ်ကျွေးပါအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်သောကြောင့်။
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ တံ၊ ထို ကုလပုတ္တကို။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။
ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ အာနယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုချေးမဖြစ်
သော သတို့သမီးသည်။ ကတိပိဟမေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်သာလျှင်။ တေ၊
ထိုမိဘဖြစ်သော ယောက်ျားမတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ပစ္ဆာ၊
နောက်၌။ တေသံ၊ တို့ယောက်ျားမတို့အား။ ဒဿနံပိ၊ မြင်ခြင်းကိုလည်း။
အနိစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိမူ၍။ တဝ၊ သင်၏ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယိတွာ၊ ငြိစွ စောင်းမြောင်း၍။ တသ္မိံ၊
ထိုကုလပုတ္တသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ အဂဏှန္တိ၊ မယူသည်
ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ ဗဟိဂတကာလေ၊ အပသို့သွားသောကာလ၌။
မကစိဝါကဇဏှာနိစ၊ သင်ပန်းလျော်ပိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယာဂုဗေဏဉ္စ၊
ယာဂုမြုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်၌။
အာကိရိတွာ၊ ကြံ၍။ တေန၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ အာဂန္တု၊ လာလတ်၍။ ဣဒံ၊
ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သူ၏အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။
အာဟ၊ ဆို၏။ ဧတံ၊ ထိုအမှုသည်။ ဣမေသံ၊ အန္ဓမဟုလ္လကံာနံ၊ ဤသူကန်းအိုကြီး
တို့၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုတည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဂေဟံ၊ ကို။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသည်
ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ဤလူကန်းအို
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။
နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာယ၊ ထိုမယားသည်။ နံ၊ ထိုကုလပုတ္တ
ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထယမာနာယ၊ ဆိုသဖြင့်။ ဝေရူပေပိ၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပူရိတ ပါရမ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိသော။
သတ္တော၊ ကုလပုတ္တသည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မိတ္တဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည်။ ဘိဇ္ဇိ၊ ပျက်၏။

သော၊ ထိုကဲ့သို့ပုတ္တသည်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူသည်းဖြစ်စေ။ နေသံ၊ ထိုအမိအဖဘို့၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုအမိအဖဘို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းကျွေး၍။ အမ္မတာတ၊ အိုမိခင်ဖခင်တို့။ အသုကဋ္ဌာနေနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ တုမ္မာတံ၊ သင်တို့၏။ ဉာဘကံ၊ အဆွေအမျိုးသည်။ အာမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပစ္စသီသံ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုအမိအဖဘို့ကို။ ယာနကေ၊ ယာဉ်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အာဒါယ၊ သူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဝိမဇ္ဈံ၊ တောအုပ်အလယ်သို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ ရသ္မိယော၊ ကြီးတို့ကို။ ဂဏှာသ၊ ကိုင်ကုန်လော။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ပတောဒသညာယ၊ နှင်တံ၏အမှတ်ဖြင့်။ ဂမိသန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြတရာမိ၊ ဆင်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ရသ္မိယော၊ ကြီးတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သြတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ဖောက်ပြန်စေ၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ဥဋ္ဌိတသဒ္ဓံ၊ ထသောအသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

မာတာပိတဒရာ၊ အမိအဖဘို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဥဋ္ဌိတတိသညာယ၊ ထပြီဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ တာဘ၊ ချစ်သား။ ခယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟလ္လကာ၊ အိုမင်းပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တာနုမေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုကဲ့သို့ပုတ္တသည်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖဘို့သည်။ တထ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိရဝန္တေပိ၊ မြည်တမ်းကုန်သော်လည်း။ စေရသဒ္ဓံ၊ ခိုးသူအသံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ကောဇဇူတွာ၊ ထောင်းခတ်၍။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်ခွဲ၍။ ပစ္စာဂမိ၊ ပြန်ခွဲ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဣဒံ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤရှေး၌ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ကထေတွာ၊ ဟော်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မောဂ္ဂသာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဧတ္ထာ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်။ အနေကဝဿသတသဟဿာနိ၊

မုားစွာကုန်သော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိရယေငရဲ၌။ ပစိတောကျက်ပြီး၍ ။
 ဝိပါကာဝသေသေန၊ ငရဲ၌ ခံပြီးသည်မှ တပါးသော အကျိုးကြွင်းဖြင့် ။ အတ္တ
 တာဝသတေ၊ အရာသောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။
 ကောဇ္ဇေတွာ၊ ထောင်းခတ်၍။ သံစုဏ္ဍိတော၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေလျက်။
 မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာန်
 သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မာနုရူပမေဝ၊ ကံအားလျော်စွာသာလျှင်ဖြစ်သော။
 မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။

ပဉ္စဟိ စောရသတေဟိ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တံကွ။ ပဉ္စ
 တိတ္ထိယသတေနိ၊ ငါးရာသော တိတ္ထိတို့သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌေ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။
 မမပုတ္တေ၊ ငါ၏သားတော်ဖြစ်သော မောဂ္ဂလာန်၌။ ပဒုဿိတွာ၊ ပြစ်မှား၍။
 အနုရူပမေဝ၊ လျော်စွာသာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဘိံ သု၊ ရကုန်၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော
 သူအား။ ပဒုဿန္တော၊ ပြစ်မှားသည်ရှိသော်။ ဒသဟိကာရဏေဟိ၊ ဆယ်ပါး
 သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့။
 ပါပုဏိယေဝ၊ ရောက်သည်လျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
 အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊
 ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာတရားသည်။ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။
 အဘာသိ၊ ဟောဘော်မူ၏။

၁၃၇။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမဲ့သော။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ အဒဏ္ဍေသု၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်မှ ကင်းကုန်သော။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊
 မပြစ်မှားအပ်ကုန်သော သူတို့၌။ ဒဏ္ဍေန၊ ကာယဒဏ် အစရှိသဖြင့်။ ဒုဿဘိ၊
 ပြစ်မှား၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒသန္ဓိံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဒုက္ခ၏အကြောင်း
 တို့တွင်။ အညတရံဌာနံ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းသို့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာ
 လျှင်။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁၃၈။ ။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ ခေါင်းခဲနာ အစရှိသည်
 သို့လည်းကောင်း။ ဇနိံ၊ ဥစ္စာဆုတ်ယုတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ သရီရဿ၊
 ကိုယ်၏။ ဘေဒနဉ္စ၊ လက်ပျက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂရုကံဝါပိ၊ လေးစွာ

လည်းဖြစ်သော။ အာဗာဓံ၊ မျက်စိပျက်ခြင်း၊ နှုတ်အစရှိသည်သို့လည်းကောင်း။
စိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ ရူးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပုဏ္ဏ၊ ရောက်ရာ၏။

၁၃၉။ ။ ရာဇတောဝ၊ မင်းမှလျှင်။ ဥပသဂ္ဂံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဖျက်
ဆီးခြင်း၊ အထူးမှ နုတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။
အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ၊ စွပ်စွဲခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခ
ယဉ္စ၊ ကုန်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏။ ပဘဂ္ဂံနဉ္စ၊
မိုးရွာခြင်း၊ မီးသွေးဖြစ်ခြင်း၊ ပါစေ့ဖြစ်ခြင်း၊ အိုးခြမ်းကွဲဖြစ်ခြင်း၊ ခြေလက်
ချည့်နဲ့ခြင်း စသော ပျက်စီးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပုဏ္ဏ၊ ရောက်ရာ၏။

၁၄၀။ ။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အဂါရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။
အဂ္ဂိ၊ မိုးကြိုးလောင်မီးသည်။ ဥယျတိ၊ လောင်၏။ ပါဝကော၊ ပကတိမီးသည်။
ဥယျတိ၊ လောင်၏။ ကာယဿဘေဒါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ နောက်၌။
နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဒဏ္ဍေသုတိ၊ အဒဏ္ဍေသု
ဟူသည်ကား။ ကာယဒဏ္ဍာဒိရဟိတေသု၊ ကာယဒဏ္ဍိ အစရှိသည်တို့မှ ကင်း
ကုန်သော။ ခိဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာတို့၌။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသုတိ၊ ဋ္ဌေသုဟူသည်ကား။
ပရေသုဝါ၊ တပါးသောသုတို့၌လည်းကောင်း။ အတ္တနိဝါ၊ မိမိ၌လည်းကောင်း။
နိရာပရာဓေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော သုတို့၌။ အညဟရံဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
ဒသသုဒုက္ခကာရဏေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဒုက္ခ၏ အကြောင်း တို့တွင်။
အညတရံကာရဏံ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းသို့။ ဝေဒနန္တိ၊ ဝေဒနာဟူသည်
ကား။ သီသရောဂါဒိဘေဒံ၊ ခေါင်းခဲနာ အစရှိသည် အပြားရှိသော။ ဖရသံ၊
ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဇာနိန္တိ၊ ဇာနိံ ဟူသည်ကား။
ကိစ္ဆာဓိဂတဿ၊ ငြိငြိသဖြင့် ရအပ်သော။ ခနဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ဇာနိံ၊ ဆုံးရှုံးခြင်း
သို့။ ဘေဒနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထစ္ဆေဒါဒိကံ၊ လက်ပြတ်ခြင်း အစရှိသော။
သရီရဘေဒနံ၊ ကိုယ်၏ပျက်ခြင်းသို့။ ဂရုကန္တိ၊ ဂရုကံ ဟူသည်ကား။ ပက္ခဟတ
ကေစက္ခက ပိဌသပ္ပိ ကုဏိဘာဝ ကုဌရောဂါဒိဘေဒံ၊ ခြေဆွဲခြင်း၊ မျက်စိ
တဖက်ပျက်ခြင်း၊ ခါးကုန်းခြင်း၊ ကောက်ကွေးခြင်း၊ နှုတ်စွဲခြင်း အပြားရှိ

သော။ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော၊ အာဗာဓံဝါ၊ အနာသိုလည်းကောင်း။ စိတ္တက္ခေပန္တိ၊
စိတ္တက္ခေပံ ဟူသည်ကား။ ဥမ္မာဒံ၊ ရူးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဥပသပ္ပန္တိ ဟူသည်ကား။ ယသဝိလောပံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ချို့တဲ့ခြင်း
သို့။ သေနာပတိဌာနာဒိ အတ္ထိန္ဒနာဒိကံ၊ သေနာပတိအရာ အစရှိသည်တို့ကို
ဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသော။ ရာဇတော၊ မင်းမှ။ ဥပသဂ္ဂံဝါ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
လည်းကောင်း။ အဗ္ဘက္ခာနန္တိ ဟူသည်ကား။ အဒိဋ္ဌအသုတ အဝိန္နိတပုဗ္ဗံ၊
မမြင်ဘူး မကြားဖူးသော။ ဣဒံ သန္နိစ္ဆေဒါဒိကမ္မံဝါ၊ ဤခြံစပ်ဖောက်ခြင်း
အစရှိသော အမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ရာဇပရာဓကမ္မံဝါ၊
မင်းအား ပြစ်မှားခြင်း အမှုကိုလည်းကောင်း။ တယာ၊ သည်သည်။ ကတံ၊
ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။
အဗ္ဘက္ခာနံ ဝါ၊ စွပ်စွဲခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပရိက္ခယဉာတိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ သဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထာနံ၊
စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဉာတိနံ၊ အဆွေးအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခယံ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းသို့
လည်းကောင်း။ ပဘဂ္ဂံနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဘဂ္ဂံဘာဝံ ပုတိကာဝံ၊ ပုဂံသော
အဖြစ်သို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ယံ ခညံ၊ သည်။
အတ္တိ၊ ၏။ ။ (အတ္တိ ကား ကြိယာအလို့ငှာထည့်သည်)။

တံ၊ ထိုစပါးသည်။ ပုတိဘာဝံ၊ ပုဂံသောအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ အင်္ဂါရဘာဝံ၊ မီးသွေးအဖြစ်သို့။ မုတ္တာ၊ ပုလဲသည်။ ကပ္ပ-
သဋ္ဌိဘာဝံ၊ ဝါစေ့အဖြစ်သို့။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာသည်။ ကပါလဓဏ္ဍာဒိဘာဝံ၊
အိုးကင်းကဲ့ အစရှိသောအဖြစ်သို့။ ဒွိပဒစတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း၊ အခြေ
လေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ကာဏကုဏာဒိဘာဝံ၊ ကန်းခြင်း၊
ကုန်းခြင်း အစရှိသော အဖြစ်သို့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
ကည်း။ အဂ္ဂိဥယျတိတိ၊ အဂ္ဂိဥယျတိ ဟူသည်ကား။ ဧကသံဝစ္စဓရ၊ တနှစ်၌။
ဒွိတိက္ခတ္တု၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ ဥယျတိ၊ လောင်၏။ အညသ္မိံ၊ ချာဟကော၊ တပါး
သော လောင်တတ်သောမီးသည်။ အဝိဇ္ဇာမာနေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ အသနိ-
သဂ္ဂံဝါ၊ မိုးကြိုးလောင်မီးသည်လည်း။ ပတိတု၊ ကျ၍။ ဥယျတိ၊ လောင်၏။
အတ္တနော၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဥဋ္ဌိတော၊ ထလျက်။
ပါဝကောဝါ၊ ပကတိသော မီးသည်မူလည်း။ ဥယျတိယော၊ လောင်သလျှင်

ကတည်း။ နိရယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဣမေသံ ဒသန္နံဌာနာနံ၊ ဤဆယ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသို့။ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ပက္ကဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော မကောင်းကျိုးကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ နိရယံသောပပဇ္ဇတိတိ ဣဒံစနံ၊ နိရယံသောပပဇ္ဇတိ ဟူသော ဤစကားကို။ ဘဂဝါတာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့ သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ မောဂ္ဂလာနုတ္တေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၈-ဗဟုဘဏ္ဍိက ဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော “န နဂ္ဂစရိယာ” အစရှိသော ဂါထာ ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဆောသ ဆရာသည် “န နဂ္ဂ စရိယာတိ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

န နဂ္ဂစရိယာ တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ န နဂ္ဂစရိယာ-စသော ဤဓမ္မဒေ သနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ၊ များသောပရိက္ခရာ တဏှာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကတထသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ ဧကေ၊ ကုဋုမ္ပိ- ကော၊ တယောက်သော သဌေးသည်။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ ကာလကံ- တာယ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည် ရှိသော်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ပရိဝေဏဉ္စ၊ ပရိဝုဏ်ကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသာလဉ္စ၊ မီးတင်းကုတ်ကိုလည်း

ကောသလံ။ ဘဏ္ဍာဗ္ဗု၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို လည်းကောင်း။ ကရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်ဖြစ်သော။ ဘဏ္ဍာဗ္ဗု၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ တေလသပ္ပိအာ ဒီဟိ၊ ဆီ ထောပတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း ပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတွာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသေ၊ ကျွန်တို့ကို။ ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ယထာရူစိကံ၊ အလိုအတိုင်း။ အာဟာရံ၊ ဘောဇဉ်ခဲဘွယ်ကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ တုဉ်းပေး ၏။ ဗဟုဘဏ္ဍောစ၊ များသော ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း။ ဗဟုပရိက္ခာ ရောစ၊ များသော ပရိက္ခရာသည် လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဝါသနပါရူပနံ၊ ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဝါသန ပါရူပနံ၊ ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရပစ္စန္ဓေ၊ ကျောင်းစွန်း ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဒိဝါအညံ ဝိဟာရပစ္စန္ဓေဝသတိ ဟု ပါဠိရှိ၏။ “ဒိဝါအညံ” ပါသင့်မည်မထင်၊ သို့ဖြစ်၏ အနက်မပေးသည်။)

တဿ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏။ ဧကဒ္ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ စိဝရပစ္စတ္တ ရဏာနိ၊ သင်္ကန်း အိပ်ရာခင်းတို့ကို။ သုက္ခာပေန္တဿ၊ နေပူလှန်းစဉ်။ သေနာ သနစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမာနိ၊ ဤသင်္ကန်း အိပ်ရာခင်းတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ စိဝရပစ္စတ္တရဏာနိ၊ သင်္ကန်း အိပ်ရာခင်း တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ ယေ၊ ငါ၏။ စိဝရပစ္စတ္တရဏာနိ၊ သင်္ကန်း အိပ်ရာခင်းတို့တည်း။ ။ (ဤ နှစ်ပုဒ်ကား နောက်မှ လိုက်သည်။) ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ သော်။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိစိဝရာနိ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။ တုဉ္ဇာသင် သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ အလိုနည်းသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဟုပရိက္ခာရော၊ များစွာသော ပရိက္ခရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။

နေတံ၊ ဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။ အတိဗဟုဘဏ္ဍော၊ အလွန်များသော ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရော-
စေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။

သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ သစ္စ-
ကိရ၊ ပရိက္ခရာ ဘဏ္ဍာများ၏ ဟူသည်မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတံ၊
မေးတော် မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ များသည် မှန်ပေ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရ
ဟန်း။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းစေခြင်းငှာ။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဒေသိတော ပန၊
ဟောအပ်၏ မဟုတ်လော။ ဝေ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူလျက်။ ဗဟုဘဏ္ဍော၊
များသော ဘဏ္ဍာရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ စ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။ (အဝေ၊ စ ကား ကြိယာအလို့ငှာ ထည့်သည်)။ ။

သော၊ ထိုဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းသည်။ တာဝတ္ထကေနေဝ၊ ထိုသို့ဆိုကာမျှဖြင့်
သာလျှင်။ တနည်းကား။ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ကုပိတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား အမျက်ထွက်၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံသော
သင်္ဃန်းကို။ ဆဇ္ဇေတံ၊ စွန့်၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ဧကစီဝရော၊
တထည်တည်းသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းကို။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဥပတ္တမ္ဘယမာနော၊ ထောက်ပံ့တော်မူလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊
သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက် အကြောက်သို့။ ဂဝေသကော-
နန၊ ရှာဖွေ၏ မဟုတ်လော။ ဥဒကရက္ခသ ကာလေပိ၊ ရေစောင့်ဘိလူးဖြစ်
သော ကာလ၌လည်း။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ဂဝေသမာနော၊
ရှာလျက်။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟာသိ၊ နေဖူး၏။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂရုကေ၊ အလေးအမြတ်
ပြု၍ ကျင့်အပ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတံ၊
ရဟန်းပြု၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး ၏ အလယ်၌။ ပါရုပနံ၊ ဝတ်
ရုံသော သင်္ဃန်းကို။ ဆဇ္ဇေတံ၊ စွန့်၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။

ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဟိရောတ္တဗ္ဗံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တံ စီဝရံ၊ ထိုသင်္ဃန်းကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တဿအတ္ထဿာပိ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ အကြောင်းကို။ အာဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဘုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိကိရ၊ ယူသတတ်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ နာမဂဟဏ ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော နေ၌။ မဟိံသကုမာရောတိနာမံ၊ မဟိံသ မင်းသားဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမဟိံသ မင်းသား၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်။ စန္ဒကုမာရောတိနာမံ၊ စန္ဒမင်းသား ဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ မာတရိ၊ အမိသည်။ ကာလင်္ကတာယ၊ သေသည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အညံ၊ ထပါးသောမင်းသမီးကို။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဘုရားကြီးအရာ၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာယံ၊ ထိုမိဘုရားသည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သူရိယကုမာရောတိနာမံ၊ သူရိယမင်းသားဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုတ္တဿအား၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ရှင်မိဘုရားအား။ ဝရံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာပိခေါ၊ ဒေဝီ၊ ထိုမိဘုရားကြီးသည်လည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဣစ္ဆိတကာလေ၊ အလို့ရှိသော

ကလင်္ခာ။ ဂဏှိယာမိ၊ ယုဒံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတု၊ ဆို၍၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏၊
 ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်ရောက်သော ကလင်္ခာ။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ ငါ၏။ “ငါ့အား”။ ပုတ္တဿ၊
 သား၏။ “သားကို”။ ဇာတကံ၊ ဇာတိ၊ ဖွားသောကလင်္ခာ။ ဝရော၊ ဆုကို။
 ခိန္နော၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ဤ၊ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားအား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ဒေဟိ၊
 ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ တောင်း၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဒေပုတ္တော၊ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်။ အဂ္ဂိ
 ခန္ဓာဝိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ ဇလန္တာ၊ တောပက်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်
 ၏။ တဿ၊ ထိုသူရိယမင်းသားအား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။
 နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ပယ်၍။ ပုနပုနံ၊ အပန်
 တလဲလဲ။ ယာစမာနမေဝ၊ တောင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုမိဘုရားကို။
 ခိယု၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမိဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား။
 အနတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမရှိခြင်းကိုလည်း။ ကာရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေ၊
 သားတော်တို့ကို။ ပနက္ကာသာပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တာတ၊
 ချစ်သားတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သူရိယကုမာရဿ၊ သူရိယမင်းသား၏။ ဇာတ
 ကာလေ၊ ဖွားသော ကလင်္ခာ။ ဝရံ၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူရိယမင်းသား၏။ မာဘာ၊ အမိသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။
 ယာစဘိ၊ တောင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသူရိယ မင်းသားအား။
 မာဘာ၊ အမိသည်။ တုမ္မာကံ၊ တို့အာ။ အနတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမရှိခြင်းကိုလည်း။
 ကာရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ တုမ္မာ၊ သင်တို့သည်။ အရညော၊
 တော၌။ ဝသိတု၊ နေ၍။ မမစ္စယန၊ ငါလွန်သဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ရဇ္ဇံ၊
 ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှာထ၊ ယူရန်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊
 လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။
 ပါသာဒါ၊ ဖြစ်သဒ်မု။ ဩတရန္တော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ ရာဇဂ္ဂဏေ၊
 မင်းယင်ပြင်၌။ ကိဋ္ဌမာနော၊ ကံစားလျက်။ သူရိယကုမာရော၊ သူရိယမင်းသား
 သည်။ ခိယု၊ မြင်၍။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍၊ တေဟိ၊
 ထိုနောင်တော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တေသံ၊
 ထိုမင်းသားတို့၏။ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောကလင်္ခာ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဂ္ဂ၊ ခရီးမှ၊ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ အညတရသ္မိံ၊ ရုက္ခမူလေ၊ အမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေ၍။ သူရိယကုမာရံ၊ သူရိယမင်းသားကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တာတ၊ ငါ့ညီ။ တေသရံ၊ ဤအိုင်သို့၊ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နှတွာစ၊ ရေချိုး၍လည်းကောင်း။ ပိဝိတွာစ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ပဒုမိနုပဏ္ဏေဟိ၊ ပဒုမ္မာကြာဖက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။

သော ပန သရော၊ ထိုအိုင်ကို။ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧကေန ဒကရက္ခသေန၊ ရေစောင့်ဘီလူး တယောက်သည်။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဏောစ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုဘီလူးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝဓမ္မံ၊ ဒေဝဓမ္မကို။ ဇာနနကေယေဝ၊ သိကုန်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညေ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဣမံ သရံ၊ ဤအိုင်သို့။ ဩတရန္တိ၊ ဆင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘသိ၊ ရစေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။ ကံသရံ၊ ထိုအိုင်သို့။ ဩတိဏ္ဏောဘိဏ္ဏေ၊ ဆင်းကုန် ဆင်းကုန်သော သူတို့ကို။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ အာဇာနန္တေ၊ မသိကုန်သော သူတို့ကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ သူရိယကုမာရေပိ၊ သူရိယမင်းသားသည်လည်း။ တံသရံ၊ ထိုအိုင်ကို။ အဝိမံသေတွာဝ၊ မစူးမစမ်း မဆင်ခြင်မှု၍သာလျှင်။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ တေနော၊ ထိုဘီလူးသည်လျှင်။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သင်သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော သူရိယမင်းသားသည်။ ဒေဝဓမ္မေနာမ၊ ဒေဝဓမ္မတရားမည်သည်ကား။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ နေတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘဝနေ၊ နေရာဗိမာန်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသူရိယမင်းသား

ကို။ စိရာယန္တံ၊ ကြာမြင့်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ စန္ဒကုမာရံ၊ စန္ဒမင်းသားကို။
ပေသေသိ၊ စေ၏။ သောပိ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း။ တေန၊ ထိုဘီလူးသည်။
ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊
မေးအပ်သော စန္ဒမင်းသားသည်။ ဒေဝဓမ္မောနာမ၊ ဒေဝဓမ္မတရားမည်သည်
ကား။ စတသောဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဒကရက္ခသော၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ တံပိ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း။
ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ထပေသိ၊
ထား၏။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားသည်။
စိရာယန္တံ၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘုဝိကဗ္ဗံ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒိန္နံပိ၊ နှစ်ယောက်
သော ညီတို့၏လည်း။ ဩတရဏပဒံ၊ ရေသို့ဆင်းသော ခြေရာကို။ ဒိသ္မာယေဝ၊
မြင်၍လျှင်။ အယံသရော၊ ဤအိုင်ကို။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဘီလူးသည်
သိမ်းဆည်းအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ခဂ္ဂံ၊ သန်လျက်ကို။ သန္ဓာဟိတွာ၊
နုတ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ရက္ခသော၊ ဘီလူးသည်။ တံ၊ ထိုမဟိသင်းသားကို။
အနောတရန္တံ၊ ရေသို့မဆင်းသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝနကမ္ပိက ပုရိသဝေသေန၊
တောသွားယောက်ျားအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ဆို၏။ သောပုရိသ၊
အိုယောက်ျား။ တံ၊ သင်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော၊ ခရီးပင်ပန်းလျက်။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ဣမံသရံ၊ ဤအိုင်သို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ နုတွာ စ၊ ရေချိုး၍
လည်းကောင်း။ ပိဝိတွာစ၊ ရေသောက်၍လည်းကောင်း။ ဘိသမူလံ၊ ကြာစွယ်
ကြာရင်းကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပိလန္နိတွာ၊ ပန်ဆင်၍။
နဂစ္ဆသိ၊ မသွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
လောင်းသည်။ တံ၊ ထိုတောသွားယောက်ျားကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ကတည်းကလျှင်။
ဧသော၊ ဤသူသည်။ ယက္ခော၊ ဘီလူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။
တယာ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတရာ၊ ညီတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမဂဟိတာ၊ ခြေ ဖမ်းမိ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဂဟိတာ၊
ဖမ်းသနည်း။ ။ (ဂဟိတာ ကား နောက်မှလိုက်သည်)။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ သရံ၊ ဤအိုင်သို့။
 ≡ ဩတိဏ္ဏောတိဏ္ဏော၊ ဆင်းကုန် ဆင်းကုန်သော သူတို့ကို။ လဘာမိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ကိုပင်လျှင်။ လဘသိကိံ ပန၊
 သင်ရသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။
 ဇာနနကေ၊ သိကုန်သော သူတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသေ၊ ကြွင်း
 ကုန်သော သူတို့ကို။ လဘာမိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
 တေ၊ သင်အား။ ဒေဝဓမ္မဟိ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။
 အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာမအတ္ထော၊ ဪ
 အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကထေသာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 တေနဟိ၊ ဟိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ကထေဟိ၊ ဟောပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ကိလိဋ္ဌေန ဂတ္တေန၊ ညစ်နွမ်းသောကိုယ်ဖြင့်။ ကထေတံ၊ ဟော
 ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယက္ခော၊ ဘီလူး
 သည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ပါနီယံ၊
 ရေကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍။ အလင်္ကာရေတွာ၊ တန်းဆာဆင်စေ၍။
 အလင်္ကာတမဏ္ဍပေ မဇ္ဈေ၊ တန်းဆာဆင်သော မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ ပလ္လင်္ကံ၊
 ပလ္လင်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
 ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးကို။
 ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော ယက္ခ၊ အိုဘီလူး။ ။ (ဘောယက္ခ-ကား အာလုပ်ထည့်သည်) ။
 သန္ဓေ၊ မကောင်းမှုကိုငြိမ်းစေထသော။ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပသမ္ပန္န၊ အရှက်အကြောက်
 နှင့် ပြည်စုံကုန်ထသော။ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ၊ ဖြူစင်သောသဘော ရှိကုန်ထ
 သော။ “ဖြူစင်သော သဘောကို ဆောက်တည် ကုန်ထသော လည်းဟူ” ။
 သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ လောကေ၊ လူသုံးပါး၌။ ဒေဝဓမ္မောတိ၊
 ဒေဝဓမ္မ ဟူ၍။ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဟောခြင်းကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညိုစွာ။ အာဟ၊

ဆို၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို
၏။ ဧကံ တာတရံ၊ ညီတယောက်ကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ကတရံ၊ အဘယ်ညီကို။
အာနေမိ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ဖြစ်
သော သူရိယမင်းသားကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တံ၊ သင်သည်။ ဧကဂလံ၊ သက်သက်။
ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာသိယေဝ၊ သိသလျှင်ကတည်း။ ပန
ကထာပိ၊ ထိုသို့သိသော်လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ တေသု၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့၌။
နဝတ္ထိဿတိ၊ မကျင့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကာရဏာ၊
အကြောင်းကား။ ကံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
(ဝုတ္တေကားထည့်သည်)။ ။ဇေဋ္ဌံ၊ အမိဝမ်းပေါက်ဖြစ်သော ညီအကြီးကဲ့။
ထပေတွာ၊ ထား၍။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော သူရိယမင်းသားကို။ အာဟရာ-
ပေန္တော၊ ဆောင်စေသော သင်သည်။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကမ္ပိ၊ အကြီး၌ပြုအပ်သော
အမှုကို။ န ကရောသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယက္ခ၊ ဘီလူး။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဧကသုစ၊
ထိုဒေဝဓမ္မတရားတို့၌လည်း။ ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ ဣမံ အရညံ၊ ဤတောသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
ဧတဿ၊ ထိုသူရိယမင်းသား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ပိတရံ၊ အဖ ခမည်းတော်ကို။ ဧတဿ၊ ထိုသူရိယမင်းသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။
ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖ
သည်။ တံ ဝရံ၊ ဆိုဆုကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
အနုရက္ခဏရတ္ထာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ အရညေဝါသံ၊ ကောဋ္ဌနေခြင်း
ကို။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏။ သောကုမာရေ၊ ထိုသူရိယမင်းသားသည်။ အနိဝတ္တတွာ၊
မပြန်မူ၍။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတော၊ လာ၏။ တံ၊
ထိုသူရိယ မင်းသားကို။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကောယက္ခော၊ ဘီလူးတယောက်
သည်။ ခါဒ္ဓိ၊ စားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ကောစိ၊
တစုံတယောက်သူသည်။ နသဒ္ဓဟိဿတိ၊ မယုံကြည်လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဂရဟဘယတိတော၊ ကဲ့ရဲ့သောဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်။

တမေဝ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကိုသာလျှင်။ အာဟရာပေမိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဗောဓိသက္ကဿ၊ ဘုရားလောင်းအား။ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ တမော၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ ဒေဝဓမ္မေသု၊ ဒေဝဓမ္မတို့၌လည်း။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ (“ဒေဝဓမ္မေသု ဝတ္တတိ” ပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာပါ၌ မပါ။ သင့်အံ့ထင်၍ ထည့်လိုက်သည်။ အချို့ အဋ္ဌကထာပါ၌ ပါဟန် ထင်သည်။ နိဿယများမှာ ပါသည်) ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဒ္ဒ ဘာတရော၊ ညိနွှစ်ယောက်တို့ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ အာဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးကို။ ဗောဓိသက္ခော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ယက္ခဘာဝေ၊ ဘီလူးအဖြစ်၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ ပဉ္စသု သီလေသု၊ ငါးပါးသောသီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သော၊ ထိုမဟိံသမင်းသားသည်။ တေန၊ ထိုဘီလူးသည်။ သံဝိဟိတရက္ခော၊ စီရင်အပ်သောစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ အရညေ၊ တော၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပိတရိ၊ အဘသည်။ ကာလကံတေ၊ နတ်ရွာလားသည်ရှိသော်။ ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စန္ဒကုမာရဿ၊ စန္ဒမင်းသားအား။ ဥပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သူရိယာကုမာရဿ၊ သူရိယမင်းသားအား။ သေနာပတိဋ္ဌာနံ၊ စစ်သူကြီး အရာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူးအား။ ရမဏိယေ၊ ဌာနေ၊ မွေ့လျော်ရာအရပ်၌။ အာယတနံ၊ နေရာပြာသ်၊ ခံတန်ဆောင်းကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။ လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘ်သိပ္ပံကာ ပြန်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိံ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရက္ခသော၊ ရက္ခသည်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာများသောရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သူရိယကုမာရော၊ သူရိယ မင်းသားသည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒကုမာရော၊ စန္ဒမင်းသားသည်။ သာရိပုတ္တော၊

သာရိပုတ္တရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍။ မဟိံသ ကုမာရောပန၊ မဟိံသ မင်းသားသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသာလျှင်တည်း။

ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဧဝံ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ ဂဝေသမာနော၊ ရွှာလျက်။ ဟိရေတ္တပုသဗ္ဗန္ဓော၊ အရှက် အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ ဣမိနာနိဟာရေန၊ ဤသင်္ဃန်းတစ်ထည်ကို ဆောင်သောနည်းဖြင့်။ တွာ၊ တည်၍။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလို့နည်းယောင်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဠက ပဋိက္ခေပါဒိမတ္တေန၊ သင်္ဃန်းကိုပယ်ခြင်းအစရှိသည်မျှဖြင့်။ သမဏောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကို။ ဗုဒ္ဓေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော် မူလိုသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဝိတိဏှကံခံ၊ မကူးမြောက်သော ယုံမှားခြင်းရှိသော။ မစုံ၊ သတ္တဝါကို။ နဂ္ဂစရိယာ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော အကျင့်တို့သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ဇဋ္ဌာ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော အကျင့်တို့သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ပကံ၊ ညွှန်အလိမ်းလိမ်း ကပ်သော အကျင့်တို့သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ အနာသကာ၊ အစာကို မစားသော အကျင့်တို့သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ တဏှိလသာယိကာဝါ၊ မြေ၌အိပ်သော အကျင့်တို့သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ရဇောဇလ္လ၊ မြူအလိမ်းလိမ်း ကပ်စေ၍။ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ အားထုတ် အပ်သော အကျင့်သည်။ န ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထံ ထိုသို့ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ နာနာသကာ တိပဒဿ၊ နာနာသကာ ဟူသောပုဒ်၏။ န အနာသကာတိ ပဒစ္စေဒေါ၊ န အနာသကာ ဟူသောပုဒ် ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဘတ္တပဋိက္ခေပါ၊ ထမင်း

ကို ပယ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တဏှိလသာယိသာတိ၊ တဏှိလသာယိကာ ဟူသည်ကား။ ဘူမိသယနံ သယိကာဝါ၊ မြေ၌အိပ်၍ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဒ္ဒမလေပန ကောရေန၊ ညွှန်အလိမ်းလိမ်းကပ်သောအခြင်းအရာရှိသော။ သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သန္တိဟိတရဇော၊ စုဝေးရာမြို့ရှိသော အကျင့်တည်း။ ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပဓာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကုဒ္ဓိကဘာဝေန၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သော အဖြစ်ဖြင့်။ အာရဒ္ဓိဝီရိယံ၊ အားထုတ် အပ်သော လုံ့လရှိသော သူတည်း။ ဣဒံအဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဇုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ယောမစ္စော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောကနိဿရဏ သံခါတံ၊ လောကမှ ထွက်မြောက်ရာဟု ဆိုအပ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသု နဂ္ဂစရိယာဒိသု၊ ဤ အငတ် မဝတ်ဘဲ ကျင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မိစ္ဆာဒဿနဉ္စေ၊ မိစ္ဆာ အမြင် သည်သာလျှင်။ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ကိလမထဿစ၊ ပင်ပန်းခြင်း ၏လည်း။ ဘာဂီ၊ အရှိဖို့သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ တောနိ၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ဘဲ ကျင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ သုသမာဒိန္နာနိပိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌဝတ္ထုကာယ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ကင်္ခါယ၊ ယုံမှားခြင်း၏။ အဝိတိဏ္ဏဘာဝေန၊ မကူးမြောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဝိတိဏ္ဏကင်္ခံ၊ မကူးမြောက်သော ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို။ နသောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံသော။ ဗဟုတဏှိကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၉-သန္တတိမဟာမတ္တဝတ္ထု။

(ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သန္တတိအမတ်၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “အလင်္ကတော စေတိ” အဖျိသော ပါဠိကို မိန့် သတည်း)။

“အလင်္ကတောစေ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အလင်္ကတောစေ - ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သန္တတိ မဟာမတ္တံ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးကို။ အရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ သိုအမတ်ကြီးသည်။ ကေသ္မိံ ကာလေ၊ တခုသောကာလ၌။ ရညောပသေန ဒိကောသလဿ၊ ပသေန ဒိကောသလ မင်းကြီး၏။ ကုပိတံ၊ သောင်းကျန်းပုန်ကန်သဖြင့် မာန်မူကြသော။ ပစ္စန္ဓံ၊ ပစ္စန္ဓရစ်ကို။ ဝုပသမိတာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအမတ်ကြီး အား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ် ရက်တို့ပတ်လုံး။ ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ နစ္စဂိတကုသလံ၊ ကခြင်း သီခြင်း၌ လိမ္မာသော။ ကေ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတယောက်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ သုရာမဒေ-
မတ္တော၊ သေသစ်သည်။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက် သော နေ့၌။ သဗ္ဗလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသောဟန်းဆာဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော။ ဟတ္ထိခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ တည် သည်။ ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ နှာနတိတ္ထံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ခွံ၊ ရန္တရေ၊ တံခါးအကြား၌။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟတ္ထိခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်မှ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုသော ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိတပါတုကရဏေ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကိုပြုရာ

ဌ်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနန္တတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးတော်မူသောအကြောင်းကို။ အာစိက္ခန္ဓော၊ ကြားတော်မူ လိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သန္တတိမဟာမတ္တံ၊ သန္တတိအမတ်ကြီးကို။ ပဿ၊ မြင်၏ လော။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ သဗ္ဗာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်လျက်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။ စတုပ္ပဒိကဂါထ၊ ဝသာနေ၊ လေးပုဒ်ရှိသောဂါထာ၏ အဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ သတ္တတာလမတ္တော၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တဿ၊ စကားဆိုသော။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား တော်ကို။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ “မှားသောအမြင်ရှိသော သူတို့သည်လည်းဟူ”။ စိန္တယံ၊ သူ ကြံကြကုန်၏။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာ ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ။ (တုမေ-ကား ကတ္တားထည့်သည်)။ ။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ မုခမတ္တမေဝ၊ အမြက်မျှဖြင့်သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ သေ၊ ဤသန္တတိ အမတ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုရာမဒမတ္ထော၊ သေယစ်လျက်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အလင်္ကတောဝ၊ တန်းဆာဆင် လျက်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည်တဲ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ ပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဟိယာမ၊ နှိပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယံ၊ ကြံကုန်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာ အယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ စိန္တယံ၊ ကြံကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ မြတ်သော အာနုဘော်သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွာ။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဗုဒ္ဓါလိဋ္ဌဉ္ဇေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တင့်တယ် ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သန္တတိ မဟာမတ္တလိဋ္ဌေ၊ သန္တတိအမတ်ကြီး၏တင့်တယ်

ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှာ။ လတိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ သန္တတိ မဟာမတ္တောပိ၊ သန္တတိအမတ်ကြီး
 သည်လည်း။ နှာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေအဖို့ပတ်လုံး။
 ဥဒကကိဠု၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကိဠိတော၊ ကစား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာပဂါနဘူမိယံ၊ သေသောက်ရာမြေ၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သာပိ
 ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ ရဂ်မဇ္ဈံ၊ သတင်အလယ်သို့။ ဩတရိတော၊ သက်၍။
 နစ္စဂီတံ၊ ကခြင်း သိခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ အာရတိ၊ အားထုတ်
 ၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သရီရလိဋ္ဌာယ ဒဿနတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ဟင်္တတယ်ခြင်းကို
 ပြအံ့သောငှာ။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အပ္ပါဟာရဘာယ၊ နည်းသော
 အစာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ နစ္စဂီတံ၊ ကခြင်း သိခြင်း
 ကို။ ဒဿယမာနာယ၊ ပြသည်ရှိသော်။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ငမ်းတွင်း၌။ သတ္တက
 ဝါတ၊ ဓားငယ်နှင့်တူသော လေဘို့သည်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံး
 ခွံသားကို။ ကန္တိတော၊ ခွဲ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုကချေသည်သည်။
 တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ မုခေနစေဝ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 အက္ခိဟိစ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဝဇ္ဇေဟိ၊ ဖွင့်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ကာလ-
 မကာသိ၊ သေခဲ့၏။ သန္တတိ မဟာမတ္တော၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးသည်။ နံ၊ ထို
 မိန်းမကို။ ဥပဓာရေထ၊ စုံစမ်းကုန်လော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။
 သာမိ၊ အရှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်လေပြီ။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊
 ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ ဗလဝဒသာကေန၊ ကြီးစွာသောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိ-
 ဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊
 ထိုအမတ်ကြီးအား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတသုရာ သောက်သော
 သေအရက်တို့သည်။ တတ္တကပါလေ၊ အိုးကင်းပူ၌။ ဥဒကဗိန္ဒူဝိယ၊ ကျသော
 ရေပေါက်ကဲ့သို့။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အာဂမာသိ၊ ရောက်၏။

သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ သောက်၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်း
 ကို။ တထာ ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ထား၍။ အညေ၊ တပါး
 သောသူတို့သည်။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ န သက္ခိယန္တိ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗလကာယ ပရိဝုတော၊ မိုလ်ပါ အပေါင်းခြံရံ
 လျက်။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။

၁၃၆

မမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့
သဘော ရှိသော။ သောကော၊ စိုးရိမ် ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊
ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တုမေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာ-
ပေတုံ၊ ငြိမ်းစေ ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမတ်
ကြီးကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊
ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ သမတ္ထဿေ၊ စွမ်းနိုင်သော ငါ၏ သာလျှင်။ သန္တိကံ၊ အ
ထံသို့။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။
ဣမိသရာ ဣတ္ထိယာ၊ ဤမိန်းမ၏။ ဣမိနာဝ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်း
≡ အရာဖြင့်လျှင်။ မတကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ရောဒန္တဿ၊ ငိုသော။ တဝ၊
သင်၏။ ပတ္တရိတအဿုနိ၊ ယိုစီးသော မျက်ရည်တို့သည်။ စတုန္တံ၊ မဟာသမု-
ဒ္ဒါနံ၊ လေးစင်းကုန်သော မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၏။ ဥဒကတော၊ ရေထက်။ အတိရေ-
က တရာနိ၊ အလွန်များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမိ-
ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော အမစ္စ၊ အိုအမတ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ယံ ကိဉ္ဇနံ၊ အကြင်ကိ
လေသာ တည်းဟူသော စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။
(အတ္ထိ ကား ကြိယာအလို့ငှာ ထည့်သည်။)။ ။ တံ ကိဉ္ဇနံ၊ ထိုကိလေသာ
တည်းဟူသော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းကို။ ဝိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။
တေ၊ သင်အား။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကိဉ္ဇနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော
စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းကို။ မာ အဟ၊ မဖြစ်စေလင့်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော
ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌။ စေ နော ဂဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ကိလေသာ တည်းဟူသော
စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်းကို မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော
ကိလေသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောဿာနေ၊ ဂါတာ၏ အဆုံး၌။ သန္တတိ မဟာမတ္တော၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ဖောက်၍။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ “အသက် အပိုင်း အခြားကိုလည်းဟူ”။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရကို ပြုတတ်သောကံ၏။ အပ္ပဝတ္တနဘာဝံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေန၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောကံကို။ ဇာနန္တောပိ၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ မုသာဝဂါဒေန၊ မုသာဝဂါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ နိဂ္ဂဏှနအံ့သောငှာ။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ န လဘိဿန္တိ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌဉ္စေ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သန္တတိမဟာမတ္တလိဋ္ဌဉ္စေ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီး၏ တင့်တယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤအမတ်ကြီးသည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ သုတု၊ ကြားနာရ၍။ ပုညေသု၊ ကောင်းမှုတို့၌။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်တော်မူ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တော စ၊ ဟောသော်လည်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ အကထေတွာ၊ မဟောမူ၍။ သတ္တတာလမတ္တော၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက တာလမ္ပမာဏံ၊ ထန်းတဆင့် ပမာဏရှိသော အရပ်သို့။ ဥဂ္ဂမ္မ၊ တက်၍။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ ငန့်တော၊ ရှိခိုး၍။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သက္ကတာလပ္ပမာဏေ၊ ထန်းခန့်စံဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ပယ်ဖြင့်။ နိသီဒ္ဓိတော၊ နေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးက ပြုအပ်သော ကံကို။ သုဏာထ၊ နာတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿိသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗန္ဓုမတိနာမ နဂရေ။ ဗန္ဓုမတိ အမည်ရှိသောပြည်၌။ ဧကသ္မိံ ကုလေ၊ တခုသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ ဆေဒံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌံဝါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဧကရဏကမ္မံ၊ မပြုအပ်သောကံသည်။ ကိံ နုခေ၊ အသို့ရှိသလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပခာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဓမ္မသောသကကမ္မံ၊ တရားနာစိမ့်သောဌာကြွေးကြော်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို။ သမာဒပေတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောမိပြု၏။ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒိယထ၊ ဆောက်တည်ကုန်လော့။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေယ၊ ပေးကုန်လော့။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခထံ၊ စောင့်ကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓရတနာဒိဟိ၊ ဘုရားရတနာ အစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။ အညံနာမ၊ တပါးသော ရတနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈောသေန္တော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ စရာမိ၊ သွား၏။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဗုဒ္ဓပိတာ၊ ဘုရားခမည်းတော် ဖြစ်သော။ ဗန္ဓုမတိ မဟာရာဇ၊ ဗန္ဓုမတိမင်းကြီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပက္ခောသုပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တိဏ္ဍီရတနာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောရတနာတို့၏။ ဂုဏံ၊

ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပဟာသေတွာ၊ ပြ၍။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ပုညကမ္မေသု၊
 ကုသိုလ်၊ ကောင်းမှုတို့၌။ သမာဒပေန္တော၊ ဆောက်တည်စေလျက်။ ဝိစရာမိ၊
 သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ယာဉ်၌။
 နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။
 ဝိစရသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
 တာတ၊ အမောင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစရိတံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နအရ-
 ဟသိ၊ မထိုက်။ ဣဒံ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ဤပန်းထုံးကို။ ပိလန္ဒိတွာ၊ ပန်ဆင်၍။ အဿပိဋ္ဌေ၊
 မြင်းကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဝိစရ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ မသု၊ ငါ့အား။ မုတ္တဒါမသဒိသံ၊ ပုလဲပန်းကုံးနှင့်တူသော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊
 ပန်းကုံးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော။ အဿံ၊ မြင်းကို။ အဒါသိ၊
 ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဒိန္နာပရိဟာရေန၊
 ပေးအပ်သော အဆောင်အရွက်ဖြင့်။ သထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဥဇ္ဈောသေ
 တွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ဝိစရန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တဒေဝ၊ ထိုမြင်းကို စီး၍သာလျှင်။
 ဝိစရသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။
 အသောပိ၊ မြင်းသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နာနုစ္ဆဝိကော၊ မလျှောက်ပတ်
 သေး။ ဣမ၊ ဤရထား၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ဝိစရ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စတုသိန္ဓဝယုတ္တရထံ၊ သိန္ဓောမြင်းလေးစီးကသော ရထားကို။ အဒါသိ၊ ချေး၏။
 တတိယဝါရံပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။
 တာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊
 သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ တဒေဝ၊ ထိုရထားကို စီး၍သာလျှင်။ ဝိစရသိ၊ သွား၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ ရထောပိ၊ ရထား

သည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နာနန္တဝိကော၊ မလျောက်ပတ်သေး။ ဣတိ၊
ဤသို့။ မယံ၊ ငါ့အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂဉ္စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
ကိုလည်းကောင်း။ မဟာပသာဓနဉ္စ၊ မြတ်သော တန်းဆာကိုလည်းကောင်း။
ဒတု၊ ပေး၍။ ကေဉ္စ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တစီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သွာဟံ-
သေ၊ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သဗ္ဗဘရဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာ
ဆင်လျက်။ ဟတ္ထိခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ အသိတိ-
ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဓမ္မသောသကကမ္မံ၊ တရားနှင့်
လျော်သောကြွေးကြော် သောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ
၏။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ကာသတော၊
ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး အနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ မုခတော၊
ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညီအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်
ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ သော။ ကမ္မိတည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ သော၊
ထိုအမတ်ကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ
ကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိသိန္ဓော၊
နေလျက်သာလျှင်။ တေဇောဓာတု၊ တေဇော ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော
ဈာန်ကိုလည်း။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ပင်စား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သရီရေ၊
ကိုယ်၌။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ မံသလဟိတံ၊ အသား
အသွေးကို။ ဈာပေသိ၊ လောင်၏။ သုဏ္ဏပုပ္ဖါနိဝိယ၊ ရွှေပန်းကဲ့သို့သော။
ဓာတုယော၊ တို့သည်။ အဝသေသိသု၊ ကြွင်းကျန်၏။

သတ္တံ၊ ဘုရားသည်။ သုဒ္ဓ္ဓဝတ္ထံ၊ စင်ကြယ်သော ပုဆိုးကို။ ပသာရေသိ၊
ဖြန့်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ တတ္ထံ၊ ထိုပုဆိုး၌။ ပဟံ၊ သူ၊ ကျကုန်
၏။ တာ၊ ထိုဓာတ်တော်တို့ကို။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ မဟာ
ဇနော၊ လူများသည်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုညဘာဂီ၊ ကောင်းမှုအဖို့ရှိသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးမ လေးဆင့်၌။ ထူပံ၊
စေတီကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရား
သဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဂူသော၊ ငါ
အရှင်တို့။ သန္တတိမဟာမတ္တော၊ သန္တတိအမတ်သည်။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ
ဟောဆို၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အလင်္ကာတပဋိ-

ယတ္တောယေဝ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌။ နိသီဒိတော၊ နေ၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ကိံနုခေါ၊
 အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုသန္တတိအမတ်ကြီးကို။ သမဏောတိပိ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်း။
 ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှုကား။
 ပြာဟ္မဏောတိပိ၊ ပြာဟ္မဏဟူလည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အာဂန္တော၊ လာတော်မူသတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။
 ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်
 သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်မူသော
 ကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊
 နားတော်လျှောက်ပေသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မပပုတ္တံ၊ ငါသားကို။
 သမဏောတိပိ၊ သမဏ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပြာဟ္မ-
 ဏောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သင့်သလျှင်ကတည်း။
 (“ပြာဟ္မဏောတိ” ဟူသောပါဌ်ကား အဋ္ဌကထာ၌ မပါ။ ပါသင့်မည်ထင်၍
 ထည့်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။ ကျပန်ထင်သည်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဟ္မာ၊
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူလိုသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

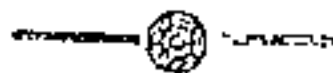
၁၄၂။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ၊ ဤ။
 အလင်္ကတောပိ၊ တန်းဆာဆင်သော်လည်း။ သန္တော၊ ရာဂ အစရှိသဖြင့် ငြိမ်း
 သည်ဖြစ်၍။ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကို မဆုံးမသည်ဖြစ်၍။ နိယတော၊ လေးပါးသော
 မဂ်၌ ပြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသု ဟူယာ
 သု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ၌။ ဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်ကို။ နိဓာယ၊ ချ၍။
 သမံ၊ ညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်အံ့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ ပြာဟ္မဏောတိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍လည်းကောင်း။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထတိသံ ဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ အလင်္ကတောတိ၊ အလင်္ကတော
 ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထာဘရဏေဟိ၊ အဝတ် တန်းဆာတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော၊

တန်းဆာဆင်လျက်။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏ - အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဝတ္ထာလင်္ကာရာ
 ဒီဟိ၊ အဝတ်တန် ဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကာတောစေပိ၊ တန်းဆာဆင်သည်
 လည်း ဖြစ်သော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယဒဏ္ဍာဒီဟိ၊
 ကာယဒဏ္ဍ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ စရေယျ၊ ရာ၏။ သော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂါဒိဝုပသမေန၊ ရာဂ အစရှိသည်တို့မှ ငြိမ်းသဖြင့်။
 သန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဣန္ဒြိယဒမနန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမသဖြင့်။ ဒန္တော၊
 ယဉ်ကျေးသည်။ တေမဂ္ဂနိယမေန၊ လေးပါးသောမဂ်၏မြဲခြင်းဖြင့်။ နိယတော၊
 မြဲသည်။ သေဋ္ဌစရိယာယ၊ ဖြင့်။ မြဟ္မစာရီ၊ ဖြစ်၍။ ကာယဒဏ္ဍာဒီဟိ၊
 ကာယဒဏ္ဍ အစရှိသည်တို့ကို။ ဩရေပိတ တာယ၊ ချဲသဖြင့်။ သဗ္ဗေသု-
 ဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ္ဍကို။ နိဇာယ၊
 ချ၍။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗာဟိ၊
 တပါးပတ္တာ၊ အပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မြဟ္မ-
 ဇောတိပိ၊ မြဟ္မဏဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ သမိတပါပတ္တာ၊
 ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမဇောတိပိ၊ သမဏ
 ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိန္နကိလေသတ္ထော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော
 ကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခုတိပိ၊ ရဟန်း ဟူ၍လည်း။
 ဝတ္ထဗ္ဗောယော၊ ဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။
 ဗဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

နဝမံ၊ သော။ သန္တတိမဟာမတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၁၀-ပိလောတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။

၁၄၃

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၁၀-ပိလောတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။

(သန္တတိအမတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ပိလောတိက မထေရ်ဝတ္ထု၌ဟောရာ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “ဟိရီနိသေဓောတိ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဟိရီနိသေဓော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟိရီနိသေဓော-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇေတဝန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပိလောတိကတ္ထရံ၊ ပိလောတိက မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကေသိံ၊ သမယော၊ တပါးသော အခါ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒမထေရ်သည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ပိလောတိကဇဏ္ဍနိဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးနှုန်းတပိုင်းကိုပတ်လျက်။ ကပါလံ၊ အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ “ကိုင်၍လည်းဟူ”။ ဘိက္ခာစရန္တံ၊ ထမင်းအလို့ငှာသွားသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစရိတွာ၊ သွား၍၊ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတတော၊ အသက်မွေးသော တက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နဥတ္တရိတရောကံ၊ အထူးအဖြင့် မမြတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဗ္ဗာဇေဿတိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗာဇေဿမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ဆိုသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဉ္စပနနိဝတ္ထပိလောတိကဇဏ္ဍံ၊ ထိုပုဆိုးနှုန်း တပိုင်းကို။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပရိသာဝနကရမတ္တမ္ပိ၊ ရေစစ်ကျက်စရာကိုပြုလောက်ရုံမျှကိုလည်း။ ငယျုပဝံ၊ ယူလောက်သော။ ကိဉ္စိပဒေသံ၊ တစ်ခုခုသောအရာကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်၍။ ကပါလေန၊ အိုးကင်းကဲ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေသာရုက္ခိသာခါယ၊ တခုသော သစ်ခက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုပိလောတိကမထေရ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း

ပြုပြီး၍ ။ လဗ္ဗုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်း အဖြစ်သို့ရောက်လတ်သော် ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပန္နလံ ဘသက္ကဉာရံ၊ ပြန်ပြောသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ
 ကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနော။ ဘုဉ်းပေးလျက်။ မဟန္တာနိ၊ အဘိုးများစွာ ထိုက်ကုန်
 သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ဃန်းတို့ကို။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝိစရန္တော၊ သွား
 လျက်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊
 ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ “လူထွက်ချင်၍လည်း”။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇနဿ၊
 လူများအပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ လူအပ်သော သင်္ဃန်း
 ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝိစရန္တေန၊ သွားလာသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပိလောတိတမေဝ၊ ပုဆိုးနှုန်းကိုသာလျှင်။
 နိဝါသိဿာမိ၊ ဝတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနှုန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဟိရိက နိလဇ္ဇံ၊ အရှက်မရှိ
 သော။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့၏။
 အတ္ထာဒနဌာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းအရာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဣမံပိလောတိကဓဏ္ဍံ၊
 ဤပုဆိုးနှုန်းတပိုင်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကပါလဟတ္ထော၊ အိုးကင်းကွဲ
 လက်စွဲလျက်။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်းအလို့ငှာ။ စရိတံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆသိ၊
 သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံအာရမ္မဏံကတွာ၊ ထိုပုဆိုးကိုအာရုံပြု၍။ အတ္တနာဝ၊
 မိမိသည်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သြဝဒါ၊ ဆုံးမ၏။ သြဝဒန္တဿေဝ၊
 ဆုံးမစဉ်လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္ဓိသိဒတိ၊ နစ်၏။ သော၊ ထိုပိလောတိက
 မထေရ်သည်။ တံ ပိလောတိကံ၊ ထိုပုဆိုးနှုန်းကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။
 ပဋိသာမေတွာ၊ သိမ့်၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ နစ်ခဲ့၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့သာ
 လျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထိုပိလောတိကမထေရ်သည်။ ကတိပါ-
 ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ၊
 ဆန့်ကျင်၍။ “လူထွက်ချင်၍လည်းဟူ”။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ဝံတွာ၊
 ဆို၍။ နိဝတ္တိ၊ နစ်ခဲ့၏။ “ပြန်ခဲ့၏လည်းဟူ”။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ တထေဝ၊
 ထို့အတူသာလျှင်။ နိဝတ္တိ၊ နစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုပိလောတိကမထေရ်
 ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ ထိုမုဏ္ဍိလည်း။ ဝိစရန္တံ၊ သွား
 လာသည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
 ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်

၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ 'ဧတေနဝ
နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိလောတိကဓဏ္ဍမေဝ၊
ပုဆိုးအနွမ်းအပိုင်း ကို သာလျှင်။ အာရမ္မဏံ ကိုတော့၊ အာရုံပြု၍။ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ နိသေဓေတွာ၊ မြစ်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်
သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏီ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
န ဂစ္ဆာမိ၊ မသွားသနည်း။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ တေ၊ သင်၏။
ဝိစရဏဝဂ္ဂေါ နနု၊ သွားရာခရီး မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
သံသဂ္ဂေါ၊ ရောနှောခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂတော၊ သွားသည်။
အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရော
နှောခြင်းကို။ ဆိန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
အဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ န ဂစ္ဆာမိ၊ မသွား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘု
ရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ပိလောတိကတ္ထေရော၊ ပိလောတိက မထေရ်သည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
ဗျာကရေတိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့ဆိုသောစကား
ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊
ဪ ဟုတ်၏။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရောနှောခြင်းသည်။
သတိ၊ ရှိသော်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတော၊ သွား၏။
ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ အဿ၊ ထိုငါ့သားအား။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရောနှောခြင်း
ကို။ ဆိန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိသေဓေ-
တွာ၊ မြစ်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

၁၄၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကသ၊ ကြိမ်လုံးကြောင့်။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ ဣဝ၊ မြင်းကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ နိဒ္ဒ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ အပ္ပဗောဓေတိ၊ ပယ်၍နိုး၏။ ဟိရိနိသေခေ၊ ဟိရိဖြင့် အကုသလဝိတက်ကို မြစ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

၁၄၄။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ ကသ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ နိဝိဇ္ဇာယထာ၊ ခတ်မိသကဲ့သို့။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ သံဝေဂိနော၊ ထိပ်လန့်ခြင်း သံဝေဂရှိကုန်သည်။ ဘဏ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ သဒ္ဓါယစ၊ လောကီလောကုတ္တရာ သဒ္ဓါခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သိလေနစ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလနှင့် လည်းကောင်း။ ဝီရိယေန စ၊ ဝီရိယနှင့်လည်းကောင်း။ သမာဓိနာစ၊ သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို သိခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပညာနှင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၊ ပြည့်စုံသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တစ်ဆယ့် ငါးပါး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတိဿတာ၊ ဟင်သောသတိ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို။ ဇဟိဿထ၊ စွန့်ကုန်လတ္တံ့။ ။ (“ပဟိဿထ”) ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။ “ပယ်ရလတ္တံ့” ဟု ပေးလေ။ ဣတိ-ကား၊ ပရိသမာပနတည်း။) ။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ အကုသလဝိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်ကို။ ဟိရိယာ၊ ဟိရိဖြင့်။ နိသေခေတိ၊ မြစ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိရိနိသေခေ၊ ဟိရိနိသေမည်၏။ ကောစိလောကသ္မိန္နိ၊ ကောစိလောကသ္မိံ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်လျှင်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယောနိဒ္ဒန္တိ၊ ယောနိဒ္ဒ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့။ သမက ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။

နိဗ္ဗာန် အိပ်ခြင်းကို။ အပဟရန္တော၊ ပယ်လျက်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ နိုး၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဗောဓေတိ၊ အပ္ပဗောဓေတိမည်၏။ ကသာမိဝါတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပတမာနံ၊ ကျလတ္တံ့သော။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို။ အပဟရတိ၊ ပယ်၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပတိတံ၊ ကျခြင်းငှာ။ န ဒေတိယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဗ္ဗာန် အိပ်ခြင်းကို။ အပ္ပဗောဓေတိ၊ ပယ်သောအားဖြင့် နိုး၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဒုဏ္ဏဘော၊ ရခဲ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယ ဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကသာယ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ နိဝိဇ္ဇော၊ ခတ်မိအံ့။ အဟံပိ နာမ၊ ငါ့ကိုစဉ်လျက်လည်း။ ကသာယ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ ပဟဇ္ဇောတိ၊ ခတ်၏ဟူ၍။ အပရဘာဂေါ နောက်အဖို့၌။ အာတပံ၊ လုံ့လကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ အာတပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ သံဝေဂိနော၊ ထိပ်လန့်ခြင်း သံဝေဂရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်ကောင်း။ လောကိယ လောကုတ္တရာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုဝိဇာယ နှစ်ပါး အပြား ရှိသော။ သဒ္ဓါယ စ၊ သဒ္ဓါခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်လည်းကောင်း။ ကာယိက စေတသိက ဝီရိယေနစ၊ ကာယိက စေတသိက ဟူသော လုံ့လနှင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိသမာဓိနာ စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း။ ကာရဏာ ကာရဏံ ဇာနုနလက္ခဏေန၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပညာနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ တိဿန္တံ ဝိဇ္ဇာနံဝါ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌန္တံ ဝိဇ္ဇာနံ ဝါ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသန္တံ စရဏာနံ ဝါ၊ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော စရဏတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း

၁၄၈

ဓမ္မပဒေသနာကထာနိဿယ။

ကြောင့်။ သမ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌိတ-
သတိတာယ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတိဿတာ၊ ထင်သော
သတိရှိကုန်သည်။ ဟုတော့၊ ဖြစ်၍။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဣဒံဓူဒုက္ခံ၊
ဤဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ပဇဟိဿယ၊ စွန့်ကုန်လော့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော၊ ပိလောတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-၁ဣဒံဓူဒုက္ခံ။ ၁၁-သုခသာမဏေရဝတ္ထု။

(ပိလောတိကမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ သုခသာမဏေ၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာ
ဖြစ်သော အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်
“ဣဒံဓူဒုက္ခံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဣဒံဓူဒုက္ခံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဣဒံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်
မူလျက်။ သုခသာမဏေရံ၊ သုခသာမဏေကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။
က္ခယေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အတိတသ္မိံ၊ လွန်လေပြီးသော
အခါ၌။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိနေ၊ ဗာရာဏသီ သဌေး၏။ ဂန္ဓကုမာရောနာမ-
ပုတ္တော၊ ဂန္ဓ အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊
ဗာရာဏသီ မင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုဂန္ဓသတို့သား၏။ ပိတရိ၊ အဖသည်။
ကာလင်္ကတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဂန္ဓသတို့သားကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍။ မဟန္တေန သက္ကာရေန၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ တဿေဝ၊
ထိုဂန္ဓသတို့သားအားသာလျှင်။ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ တတော့ပဌာယ၊ ထိုပေးသည်မှစ၍။ ဂန္ဓသဌိဘိ၊ ဂန္ဓသဌေးဟူ၍။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဂန္ဓသဌေး၏။ ဘဏ္ဍဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ နေဂဗ္ဘဒ္ဓါရံ၊ ဥစ္စာထားရာ တိုက်တံခါးကို။ ဝိစရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ တေ၊ သင်၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ ပိတုခနံ၊ အဖဥစ္စာတည်း။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာသည်။ ပိတာမဟခနန္တိ၊ အဖိုး၏ ဥစ္စာတည်းဟူ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသဌေးသည်။ ခနရာသိ၊ ဥစ္စာကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုမိဖ ဖိုးဖေးတို့သည်။ ဣမံခနံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကိံပန နဂမိံသု၊ အဘယ်ကြောင့် မသွားကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂတာနာမ၊ သွားသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတကုသလာ၊ ကုသလမေဝ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုဂန္ဓသဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေ၊ ထိုမိဖတို့သည်။ ဗာလတယ၊ သံသရာအကျိုး၌ မလိမ္မာသည် အဖြစ်ကြောင့်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌပေတွာ၊ စုရုံး၍။ ပဟာသ၊ စွန့်၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ တေ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပန၊ ကြံပြီး၍ကား။ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုမူသည်။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ပူဇံဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစိန္တေတွာ၊ မကြံမူ၍။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသဌေးသည်။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဝိဿေဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဖလိကမယံ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော။ နှာနကောဌကံ၊ ရေချိုးအံ့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဖလိက မသမေဝ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသည်လျှင်ဖြစ်သော။ နှာနဖလကံ၊ ရေချိုးပျဉ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နိသိဒနပလ္လကံ၊ နေရာပလ္လင်ကို။ ကာရေသိ၊

ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘောဇနပါတိံ၊ စားတော်ခွက်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿမေဝ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘောဇနဋ္ဌာနေ၊ စားတော်ခေါ်ရာ၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘောဇနပါတိယာ၊ စားတော်ခွက်၌။ အာသိတ္ထကူပဓာနံ၊ တင်စရာဖြစ်သော စားပွဲခုံကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿေနဝ၊
 ၃ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သီဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာပြုတင်းကို။ သဏ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အတ္ထဇနာ၊ မိမိ၏။ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာအကျိုးငှာ။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာယမာသတ္ထာယပိ၊ ညဉ့်စာအကျိုးငှာလည်း။ သဟဿမေဝ၊ တစ်ထောင်ကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ပုဏ္ဏမဒိဝသေဝန၊ လပြည့်နေ့၌ကား။ ဘောဇနတ္ထာယ၊ စားတော် အကျိုးငှာ။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇန ဒိဝသေ၊ စားသောနေ့၌။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ အလင်္ကရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။ ဂန္ဓသေဌိဿ၊ ဂန္ဓသဌေး၏။ ဘတ္တံ၊ စားတော်ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇနာကာရံ၊ စားသော အခြင်း အရာကို။ သြလောကေထူတိ၊ ကြည့်တော့ဟူ၍။ စရာပေသိကိရ၊ လည်စေသတတ်။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ မဉ္ဇာတိ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း အဆင့်ဆင့်တို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ သောပိ၊ ထို ဂန္ဓသဌေး သည်လည်း။ သတသဟဿဂ္ဂနကေ၊ အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော။ နှာနကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအုံ၌။ သတသဟဿဂ္ဂနကေ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ ဖလကေ၊ ပျဉ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ သောဋ္ဌသဟိဂန္ဓောဒကသဇ္ဇေဟိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံး ကုန်သော နံသာရေအိုးတို့ဖြင့်။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ တံပိသီဟပဉ္စရံ၊ ထို ခြင်္သေ့ခံသော လေသာ နန်းပြုတင်းကိုလည်း။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ တသ္မိံ ပလ္လကေ၊ ထိုပလ္လင်၌။ နိသီဒါနေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဂန္ဓသဌေး၏။ တသ္မိံ အာသိတ္ထကူပဓာနေ၊ ထိုစားပွဲခုံ၌။ တံပါတိံ၊ ထိုစားတော်ခွက်ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ၊ တစ်သိန်းအဖိုးထိုက်သော။ ဘောဇနံ၊ စားတော်ထမင်းကို။

ဝဇေယျံ၊ ခူးကုန်၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသဌေးသည်။ နာဠကပရိဝုတော၊ ကချေသည်
 အပေါင်းခြံရံလျက်။ ဧဝရူပါသမ္ပတ္တိယာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြည့်စုံခြင်း
 ဖြင့်။ တံ၊ ဘောဇနံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ အပရေန သမယေန၊
 တစ်ပါးသောအခါ၌။ ကောဂါမိက မနုဿော၊ တောရွာသား တစ်ယောက်
 သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဗ္ဗယာဟရဏတ္တံ၊ ရိက္ခာအကျိုးငှာ။ ဒါရုအာဒိနိ၊
 ထင်းစသည်တို့ကို။ ယာနကော၊ လှည်း၌။ ပက္ခိပိတော၊ တင်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။
 ဂန္ဓာ၊ ရောက်ပြီး၍။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။
 နိဝါသံ၊ တည်းခိုနေထိုင်ခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တဒါပန၊ ထို အခါ၌ကား။
 ပုဏ္ဏမဒ္ဒိဝသော၊ လပြည့်နေ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓသေဌိနော၊ ဂန္ဓသဌေး၏။
 ဘုဉ္ဇနလိဋ္ဌံ၊ စားရာ၌ တင့်တယ်စမှယ်ခြင်းကို။ ဩလောကေတူတိ၊ ကြည့်လော့
 ဟူ၍။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဘေရိံစရာပေသုံ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုတောရွာသားကို။ သော သဟာယကော၊ ထိုမြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။
 အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်သည်။ ဂန္ဓသေဌိနော၊ ၏။ ဘုဉ္ဇနလိဋ္ဌံ၊ စားခြင်း
 ၌ တင့်တယ်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်ဘူး၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊
 အချင်း၏။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို
 တပြီးကား။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသဌေး
 သည်။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘေရိံစရာပေတိ၊ စည်လည်စေ၏။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီး
 စွာသော ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပဿာမ၊ ရှုကြည့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့၊ နဂရဝါသိ၊
 မြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဇနပဒဝါသိံ၊ ဇနပုဒ် တောရွာသား အဆွေခင်
 ပွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ မဟာဇနောပိ၊ လူများ
 သည်လည်း။ မဉ္ဇာတိမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း အဆင့်ဆင့် တို့သို့။ အတိရူဟိတွာ၊
 တက်၍။ ပဿတိ၊ ကြည့်၏။ ဂါမဝါသိ၊ တောရွာသားသည်။ ဘတ္တဂန္ဓံ၊ ထ
 မင်းနို့ကို။ သာယိတွာဝ၊ နမ်း၍လျှင်။ နဂရဝါသိ၊ မြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဘောယပါတိယာ၊ ထိုထမင်းခွက်၌။ ဘတ္တပိဏ္ဍေ၊
 ထမင်းကိုကို။ ပိပါသ၊ မှတ်သိတ်ခြင်း အာသာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ တေ၊ ထိုထမင်းကို။ မာပတ္တယိ၊ မတောင့်
 တလင့်။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို
 ၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ နဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မ

ရှည်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကံ၊
ထိုတောရွာသား အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကော-
န္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိသ ပရိယန္တော၊ ပရိသတ်အစွန်း၌။ ဌတော၊ ၍။
သာမိ၊ အရှင်။ တေ၊ အရှင်အား။ ပဏမာမိ၊ ဦးညွှတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။
တံကုတ္တု၊ သုံးကြိမ်။ မဟာသဒ္ဓါ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ နိစ္ဆာရေတော၊ မြက်
၍။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်
ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ အဟံ၊ ငါပါတည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆို
သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသည်းစွာသော အသံကို။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်ဟစ်သ
နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ အယံ ဂါမ-
ဝါသိ၊ ဤတောရွာသားသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ ရှင်သဌေးတို့၏။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။
ဘတ္တပိဏ္ဍေ၊ ထမင်းတို့ကို။ ပိပါသံ၊ မှတ်သိတ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ
၏။ ဧကံဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ တခုသော ထမင်းဆုပ်ကို။ ဒါပေထ၊ ကယ်မ သနား
တော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ လဒ္ဓု၊ ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ရှင်သဌေး ဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္ပ၊ အချင်းတော
ရွာသား။ တေ၊ သင်သည်။ သုတံကံ၊ သဌေးဆိုသော စကားကို ကြား၏
လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေယော၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားရပေပြီ။
အပိစ၊ ထိုသို့ကြားရသော်လည်း။ လဗ္ဘန္တော၊ ရမှသာလျှင်။ ဇီဝိဿာမိ၊
အသက်ရှင်အံ့။ အလဗ္ဘန္တဿ၊ မရသော။ မေ၊ ငါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုမြို့သားသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝီရဝိ၊ မြည်တမ်း၏။ သာမိ၊
အရှင်သဌေး။ အဟံ၊ ဤတောရွာသားသည်။ အလဗ္ဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။
မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုတောရွာသားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။
ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္ဘော၊ အို-အချင်း။
ဘတ္တပိဏ္ဍေနာမ၊ ထမင်းဆုပ်မည်သည်ကား။ သတံပိ၊ တရာသည်လည်း။
အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။ သတဒ္ဓယမ္ပိ၊ နှစ်ရာသည်လည်း။ အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။
ယောယော၊ အကြင်ကြင်သူသည်။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တဿတဿ၊
ထိုထိုတောင်းသော သူအား။ ဒဒမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။
ကံ၊ အဘယ်ကို။ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ စားရအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ အယံ၊ ဤတောရွာသားသည်။ အလဗ္ဘန္တော၊
မရချေသည်ရှိသော်။ မရိယတိ၊ သေလတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုတောရွာသား၏။
ဇီဝိတံဗေထ၊ အသက်ကို ချမ်းသာပေး တော်မူပါလော့။ ဣတ္တိ အာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ မုခာ၊ လက်အချည်းနှီး။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
 ၉ အလဗ္ဘန္တော၊ မရသောထိုသူအား။ ယဒိပန နဇီဝိယတိ၊ အကယ်၍ အသက်မ
ရှည်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အသက်မရှည်နိုင်သည်ရှိသော်။ တိဏိသံ-
ဝစ္စရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင်။ မမဂေဟ၊ ငါ့ရှင်သဌေးအိမ်၌။ ဘတိံကရောတု၊
အခစား လုပ်စေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါ့ကျွန်ခံသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုတော
ရွာသားအား။ သတ္တပတိံ၊ စားတော်ခွက်ကို။ ဒုပါပေဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ
အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဂါမဝါသိ၊ တောရွာသားသည်။ တံ၊ ထို သဌေးဆိုသော
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သမ္ပ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဧဝံ ဟောတု၊ ဤသို့
သုံးနှစ်ပတ်လုံးကျွန်ခံရသည်ပင်ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသောစကားကို။
သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမကားကို။
ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဘတ္တပတိအတ္တာယ၊ ထမင်းခွက်အကျိုးငှာ။ တိဏိ-
သံဝစ္စရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘတိံကရိဿာမိတိ၊ အခစားအမှုလုပ်အံ့ဟူ၍။
သေဠိဿ၊ သဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သေ၊ ထိုတောရွာ
သားသည်။ ဘတိံကရောန္တော၊ အခစားလုပ်သည်ရှိသော်။ သပ္ပကိစ္စာနိ၊
အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဝေဟော၊
အိမ်၌လည်းကောင်း။ အရညေ ဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊ နေ၌
လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနိကတ္တဗ္ဗကမ္မာနိ၊
အလုံးစုံပြုအပ်သော အမှုတို့ကို။ ကတာနေဝ၊ ရိုသေစွာ ပြုခြင်းတို့သည်သာ
လျှင်။ ပညာယိံသု၊ ထင်ကုန်၏။ သတ္တဘတိကောတိ၊ ဘတ္တဘတိကဟူ၍
လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သောအမည်သည်။ သကလနဂရေပိ၊ ပြည်အလုံး၌
လည်း။ ပညာယိံထင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘတ္တဘက၏။ ဒီဝသေ၊
နေသည်။ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည်သည်ရှိသော်။ ဘတ္တဝေယျာဝဋ္ဋိကော၊ စားတော်ကဲ
သည်။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ ဘတ္တဘတိကဿ၊ ဘတ္တဘတိက၏။ ဒီဝသော၊
နေသည်။ ပုဏ္ဏော၊ ပြည်ပြီ။ တေန၊ ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့
သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ တိဏိ သံဝစ္စရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သတိံ-

ကရောဇ္ဈေန၊ အစား ပြုသဖြင့်။ ကေပိကမ္ပံ၊ တခုသောအမှုကိုမျှ။ န ကော-
 ပိတပုဗ္ဗံ၊ ပျက်ဖူးသော မည်သည်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 အထ၊ ထိုစားတော်ကဲအား။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာယံ
 ပါတရာသတ္ထာယ၊ ည၊ နံနက်စာအကျိုးငှာ။ ဒွေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်တို့
 လည်းကောင်း။ တထ၊ ထို ဘတ္တဘတိက၏။ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာ
 အကျိုးငှာ၊ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ
 သဟဿာနိ၊ သုံးထောင်တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဇ္ဇ၊
 ယနေ့။ မယံ၊ ငါ၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိဟာရံ၊ အဆောင်အရွက်ကို။
 တထေ၊ ထိုဘတ္တဘတိကအားသာလျှင်။ ကရေထ၊ ပြုကြကုန်လော့။
 ဣတိ ဝတွာ စ ပန၊ ဤသို့ ဆိုပြီး၍ကား။ ကေ စိန္တာမဏိံ နာမ၊ တယောက်
 သော စိန္တာမဏိမည်သော။ ပိယဘရိယံ၊ ချစ်လှစွာသော မယားကို။ ထပေတွာ၊
 ထား၍။ အဝသသံဇနံပိ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းသည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 တမေဝ၊ ထိုဘတ္တဘတိကကိုသာလျှင်။ ပရိဝါရေထ၊ ခြံရံကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ နိယျာဒေသိ၊
 ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ ထိုစားကော်ကဲသည်။ သေဠိနော၊ သဌေး၏။
 နှာနာဒကေန၊ ချိုးရေဖြင့်၊ တထေဝ၊ ထို သဌေး၏သာလျှင်။ ကောဌကေ၊
 ရေချိုးအိမ်၌။ တသ္မိံ ဖလကေ၊ ထိုပျဉ်၌။ နိသိန္နော၊ နေစေလျက်။ နှတွာ၊
 ရေချိုး ၍။ တထေဝ၊ ထိုသဌေး၏သာလျှင်။ နိဝါသနသာဌကေ၊ ဝတ်သော
 ပုဆိုးတို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ တထေဝ၊ ထို သဌေး၏ သာလျှင်။
 ပလ္လကေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေစေ၏။ သေဠိပိ၊ သဌေးသည်လည်း။ နဂရေ၊
 မြို့၌။ ဘေရိံ စရာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏။ ဘတ္တဘတိကော၊ ဘတ္တဘတိကသည်။
 ဂန္ဓသေဠိဿ၊ ဂန္ဓသဌေး၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ တိဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ ဘတိံ၊ အခကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘတ္တပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ လတိ၊
 ရ၏။ တထ၊ ထိုဘတ္တဘတိက၏။ ဘုဉ္ဇနသမ္ပတ္တိံ၊ စားခြင်း၌ ပြည့်စုံခြင်း
 ကို။ ဩလောကေန္တု၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေရိံ စရာပေသိ၊
 စည်လည်စေ၏။

မဟာဇနော၊ လူများသည်။ မဉ္ဇာတိ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့်တို့သို့။
 အနိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ ပဿတိ၊ ကြည့်၏။ ဩလောကိတော၊ လောကိတဌာနံ၊

ကြည့်ရာ ကြည့်ရာ အရပ်သည်။ ကမ္မမာနာကာရပုတ္တံ၊ တုန်လှုပ်သော အခြင်း
 အရာသို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နာဠကော၊ ကချေသည်တို့သည်။
 ပရိဝါရက္ခော၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိက၏။
 ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဘတ္တပါတိ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဝဇေတော၊ ခူး၍။ ထပယိံသု၊
 ထားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိက၏။ ဟတ္ထဝေဝန
 ဝေလောယ၊ လက်ဆေးသောအခါ၌။ ဂန္ဓမာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌။ ဧကော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတဆူသည်။ သတ္တမေဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဘိက္ခာစရဏတ္တာယ၊ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္တဘတိကံ၊ ဘတ္တဘတိကကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဧတံ သေသော ပရိဝိတက္ကော၊
 ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤဘတ္တဘတိကသည်။
 တိဏိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘတိံကတော၊ အခယူ၍။ ဘတ္တပါတိ၊
 ထမင်းခွက်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တေဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိကအား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားသည်။ အတ္ထိ၊ နုခေါ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ နုခေါ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။
 ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အတ္ထိတိ စ၊ ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။
 ဥတော၊ သိ၍။ သဒ္ဓါပိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော်လည်း။ ဧကေစ္စ၊ အချို့သော
 သူတို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်။ မေငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 သက္ခိဿတိ၊ နုခေါ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေသိ၊ စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုချီးမြှောက်ခြင်းကို။ သက္ခိဿတိစေဝ၊
 တတ်လည်းတတ်နိုင်လတ္တံ့။ မမ ပန၊ ငါ့အားကား။ သင်္ဂဟကာရဏံ၊ ထောက်ပံ့
 ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဗဟာသမ္ပတ္တိံ၊ များစွာသော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘိဿတိ စ၊ ရလည်းရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥတော၊
 သိ၍။ စိဝရံ၊ သက်နိုးကို။ ပါရုပိတော၊ ရံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အပ္ပဂ္ဂန္ဓော၊ ပျံတက်၍။ ပရိသန္တရေန၊ ပရိသတ်
 အကြားဖြင့်။ အာဂန္ဓော၊ လာ၍။ အဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိက၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။

၉

ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒုဿေသိ၊ ပြ၏။ သော၊
 ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဒိန္နဘာဝေန၊ မလ္လဗူးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဧကိဿာဘတ္တပါတိယာ၊ တခုသော ထမင်းခွက်၏။ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှာ။ တိနိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရ ဂေဟ၊ သူတပါးအိမ်၌။
 ဘတိံ အကာသိ၊ အစားနေခြင်းကို ပြုရ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါသည်။
 ဣဒံ ဘတ္တံ၊ ဤထမင်းသည်။ ဧကရတ္တိဒိဝံ၊ တည၌ တနေ့မျှ။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်
 ရာ၏။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ အယျဿ၊ အရှင်အား။ သဗေ ပန ဒဿာမိ၊ အကယ်၍
 လူအံ့။ မ၊ ငါ့ကို။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသဟဿာနိ၊
 ကမ္ဘာအထောင်တို့ပတ်လုံး။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 အယျဿေဝ၊ အရှင်အားသာလျှင်။ နံ၊ ထို ထမင်းခွက်ကို။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

သော၊ ထို ဘတ္တဘတိကသည်။ တိဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။
 ဘတိံ ကတော၊ အစားပြု၍။ လဒ္ဓဘတ္တပါတိတော၊ ရသော ထမင်းခွက်မှ။
 ဧကံ ပိဏ္ဍိပိ၊ လဆုပ်လေး ထမင်းကိုမျှလည်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အထပေတွာ၊
 မယည့်မူ၍။ ဟလံ၊ စားလိုသော တပ်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပါတိံ၊
 ထမင်းခွက်ကို။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ဟန္တိ၊ လက်၌။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
 ပဉ္စပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပါတိံ၊
 ထမင်းခွက်ကို။ ဂဏိတွာ၊ တောင်းယူ၍။ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အာကိရိ၊ လောင်း
 ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘတ္တဿ ဥပခုသေသကာလေ၊ ဆွမ်း၏
 ထက်ဝက်ကြွင်းသောကာလ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဟန္တိ၊ လက်ဖြင့်။ ပိဒဟိ၊
 ပိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ကောဝပတိဝိသော၊ တခုသော အဖို့ကိုလျှင်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ဖို့နှစ်ဖြာ။
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊ တဘက်ကောင်း၊ မ၊ အကျန်ပိုကို။ ဣဓလောကေ၊

ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ မာ သင်္ဂဏှထ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ပါလင့်။ ပရလောကေ၊ တမလ္လန္တံ
ဘဝ၌။ သင်္ဂဟမေဝ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုသံသလျှင်။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်
လော။ အဝသေသံ၊ အကြွင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ နိဝရသေသမေဝ၊
အကြွင်းမဲ့သာလျှင်။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “လျှောက်၏
လည်းဟူ”။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိတို့။ ထောကံပိ၊
အနည်းငယ်ကိုလည်း။ အနဝသေသေတော၊ အကြွင်းမယားမူ၍။ နိဝရသေသ-
ဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိ လူအပ်သော။ ဒိန္နနာမ၊ အလှူမည်သည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုး
ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုထိုဘတ္တဘတိကသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကရောန္တော၊
ပြုလျက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းကို။ ဒုတော၊ လူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝန္တိတော၊
ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံဘတ္တပါတိံ၊
တစ်ခုသော ထမင်းခွက်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ တိဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။
မေ၊ အကျန်ုပ်သည်။ ပရဂေဟေ၊ တပါးသောသူ၏ အိမ်၌။ ဘတိံက-
ရောန္တေန၊ အခယူသဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘူတံ၊ ခံရလေပြီ။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ ဘဝ၌။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်
သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ-
သေဝ၊ မြင်အပ်သောဘုရား၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရ
လို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ နံ၊ ထို ဘတ္တဘတိကကို။ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဧဝံ ဟောတု၊ ဤသို့ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံ
စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘေ၊ သင်ဘတ္တဘတိကအား။
သဗ္ဗကာမဒဒမာနော၊ အလုံးစုံသောအလိုကို ပေးတော်သော။ စိန္တာမဏိဝိယ၊
စိန္တာမဏိ ပတ္တမြားကျောက်ကဲ့သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ၊
တစ်ဆယ့်ငါးရက် တိထိစက်၌ မပျက်တောက်ထွန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ သင်္ကပ္ပါ၊
အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမောဒနံ၊
အနုမောဒနကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလို၍။ တုယံ၊ သင်အား။ ဣစ္ဆိတံ၊
လိုအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ အပ်သောဆုသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာ
သာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ စန္ဒော ပန္နရသောယထာ၊ တစ်ဆယ့်
ငါးရက် တိထိစက်၌ မပျက်တောက်ထွန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။
 တုယံ၊ သင်အား။ ဣစ္ဆိတံ၊ လိုအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တံအပ်သော ဆု
 သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။
 မဏိဇောတိရသောယကာ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကို ပြီးစေ နိုင်သော မဏိ
 ဇောတိရသ အမည်ရှိသော ကျောက်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
 သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အယံဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။
 ယာပဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတဂမနာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ မ၊
 ငါးကို။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်လျှင်။ တိဋ္ဌတုတိ၊ တည်စေသတည်းဟူ။
 ဟိမိဋ္ဌာယ၊ အခိဋ္ဌာန်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတံ၊
 ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဗဟုဇနောပိ၊ လူများအပေါင်း
 သည်လည်း။ နံ၊ ထို ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပဿန္တော၊ ဖူးမြင်လျက်လျှင်။
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သော၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံပိဏ္ဍပိတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဉ္စသတာနံ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ငါးရာ
 ပုန်သော ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အတ္တဇနော၊ မိမိ၏။ ပဟောနကံ၊
 ယောက်ရံမျှသောဆွမ်းကို။ ဣသု၊ ယူကုန်၏။ အပ္ပေပိဏ္ဍပိတော၊ အနည်း
 ငယ်သော ဆွမ်းသည်။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ပဟောတိ၊ လောက်အံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ နစိန္တေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စတ္တာရိအစိန္တေယျာနံ၊
 လေးပါးသော မကြံအပ်သည်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ တတြ ဝစနေ၊
 ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ မစ္စေကဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့၏ အရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဟာဇနောပန၊ လူအပေါင်းသည်ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တို့အား။ ပိဏ္ဍပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ဒိယျမာနံ၊ လူသည်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သာဓုကာရသဟံသာနိ၊ ကောင်းကြီးတထောင်တို့ကို။
 ပဝဒတ္တသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသနိပိတနသဇ္ဇေဝိယ၊ မိုးကြိုးစုဝေး၍ ကျသော
 အသံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟံ၊ ထိုကောင်းချီပေးသော အသံကို။ သုတ္တာ၊
 ကြား၍။ ဂန္ဓသေဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓသဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဘတ္တဘတိကော၊

ဘတ္တဘတိကောသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ မိန္ဒသမ္ပတ္တိံ၊ ပေးသောစည်းစိမ်ကို။
 ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အယံ
 မဟာဇနော၊ ဤ လူများအပေါင်းသည်။ ပရိယာသံ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးလျက်။ နဒတိမညေ၊
 ဆိုယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို ဂန္ဓသဌေးသည်။ ပဝတ္တိဇာနနတ္ထံ၊
 အကြောင်းကိုသိခြင်းငှာ။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပေသေတိ၊ စေ၏။ ဘော၊ ထိုလူဟူ
 သည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍၊ သာမိ၊ အရှင်။ သမ္ပတ္တိဟရဏကာနာမ၊ ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုဆောင်သော သူတို့မည်သည်ကား။ ဝေရူပါဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်
 သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ အာရောဓေသုံ၊ ကြီးလျောက်ကုန်၏။ ငသဌိ၊ သဌေးသည်။
 တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍သာလျှင်။ ပဉ္စဝဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသော
 အကြောင်းရှိသော။ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိ
 သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အဟော၊ အံ့ဘယ်ရှိစွ။ တေန၊ ထို ဘတ္တဘတိကသည်။
 ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊
 ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကိဉ္စိ တစုံတယောက်သော
 သူကို။ “တစုံတခုသော ပစ္စည်းကိုလည်းဟူ”။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊
 မတတ်နိုင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ တံ၊ ထိုဘတ္တဘတိကကို။ ပက္ခော-
 သ၊ ပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောအမှု
 ကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟူ၍။ ကိရ၊ ငါကြားရသည့်အတိုင်း။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။
 ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်၊ သာမိ၊ အရှင်။ အာမ၊ ဖြော်မှန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဟန္တု၊ ယခု။ ဘဟသံ၊ တစ်သောင်းကို။
 ဂဟတော၊ ယူ၍။ တဝ၊ သင်၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ မယံပိ၊ ငါ့အားလည်း။
 ပတ္တိံ၊ အဖို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ တယာ၊ ထိုသဌေးဆို၍။ အကာသံ၊ ပြု
 ၏။ သေဌိပိ၊ သဌေးသည်လည်း။ အဿ၊ ထို ဘတ္တဘတိကအား။ သပ္ပံ၊ အ
 လုံးစုံသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘိန္နိတော၊
 နှံ့၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သမ္ပဒါနာမ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်သည်ကား။ စတသော၊

လေးပါးတို့တည်း။ ဝတ္ထုသမ္ပဒါ၊ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ပစ္စယ-
သမ္ပဒါ၊ ပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ စေတနာသမ္ပဒါ၊ စေတနာ၏
ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဂုဏာတိရေကသမ္ပဒါ၊ ဂုဏ်၏အလွန်အားဖြင့်ပြည့်
စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊
ထို လေးပါးတို့တွင်။ နိရောဓ သမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊
ထဆဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟာ-
ဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အနာဂါမိဝါ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝတ္ထုသမ္ပဒါနာမ၊ ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်
၏။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ ဓမ္မေနသမေန၊ တရားနှင့်ညီသဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်။ ပစ္စယသမ္ပဒါနာမ၊ ပစ္စည်း၏ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဒါနတော၊ လှူ
သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော စေတနာလည်းကောင်း။ ဒါနကာလေ၊ လှူဆဲ
အခါ၌ဖြစ်သော စေတနာလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘာဂေါ၊ လှူပြီးသည်မှနောက်
အဖို့၌ဖြစ်သော စေတနာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီသုကာလေသု၊
သုံးပါးသော ကာလတို့၌။ စေတနာယ၊ စေတနာ၏။ သောမနဿသဟဂတ
ဉာဏသမ္ပယုတ္တဘာဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောအဖြစ်သည်။
စေတနာသမ္ပဒါနာမ၊ စေတနာ၏ပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဒက္ခိဏေယျဿ၊ အလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဘာဂေါ၊ ထသောအဖြစ်
သည်။ ဂုဏာတိရေကသမ္ပဒါနာမ၊ ဂုဏ်၏ လွန်သောအားဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။ ဣမဿစ၊ ဤဘတ္တဘတိက
အားလည်း။ ။ (နိပ္ပန္နာမှာစပ်) ။။ ခီဏာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား ကုန်
ပြီးသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်
သောအလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ ဘတိကတွာ၊ အစစား
ပြု၍။ လဒ္ဓပစ္စယာဘာဝေန၊ ရအပ်သော ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မတော၊ သ
ဘောအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ တီသုကာလေ-
သု၊ သုံးပါးကုန်သော ကာလတို့၌။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စေတနာယ၊ စင်ကြယ်သော
စေတနာနှင့်။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓသည်။
သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတမတ္တော၊ ထကာမျှဖြစ်၍။ ဂုဏာတိရေ-
ကော၊ ဂုဏ်ဖြင့်လွန်ကဲ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတသောပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်

လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ပြီးကုန်၏။
 တောသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ အာနုဘဝေန၊ အာနု-
 ဘော်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ မဟာ-
 သမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊
 ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ သေဌိနော၊ သဌေး၏။ သန္တိကာ၊
 အထံမှ။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အပရဘာဝေ၊
 နောက်ဖြစ်သော ကာလ၌လည်း။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဣမိနာ၊ ဤ
 ဘတ္တဘတိကသည်။ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ လ၊
 ထိုဘတ္တဘတိကကို။ ပက္ခောသာပေက္ခာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်
 ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တုဗ္ဗေ၊
 နသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သော၊
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သေဌိဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ ဒ၊ ခေါ်၍။
 ပေး၏။ တဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိကအား။ ဘတ္တဘတိကသေဌိတိနာမံ၊ ဘတ္တဘ-
 တိက သဌေးဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘတ္တ-
 ဘတိကသဌေးသည်။ ဂန္ဓသေဌိနာ၊ ဂန္ဓသဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဟာ-
 ယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကတောဝံ၊ တကွနက်သာ
 လျှင်။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ ပိဝန္တော၊ သောက်လျက်။ ယာဓဟာယုကံ၊
 အဆက်အတိုင်း။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စုတော၊
 စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကံ-
 ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗ-
 သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတွာ၊ အစဉ် ခံစားလျက်။
 ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤအရှင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်လင်းလွန်းပတော်
 မူသော ကာလ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိ-
 ပုတ္တရာမဏေရ်၏။ ဥပဌာကကုဇလ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော အမျိုး၌။ ပဋိ-
 သန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှံ၊ ယူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေးဘား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ လဒ္ဓံ
 ဂဗ္ဘ ပရိဟာရာ၊ ရအပ်သော ကိုယ်သန်အစောင့်အရှောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဘိပါ
 ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဉ္စဟိတိက္ခသတေဟိ၊

ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ သတရသဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒတွာ၊ လူ၍။ ကာသာယဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်။ သုဝဏ္ဏသရက်၊ ရွှေခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်း၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌာဝသေသကံ၊ စားကြွင်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျံ၊ စားရမှုကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေါဟဋ္ဌိနိ၊ ချင်ခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တထေဝ၊ ထို ဖြစ်သည်အတိုင်းလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေါဟဋ္ဌိ၊ ချင်ခြင်းကို။ ပဋိဝိနောဒေသိ၊ ဖျောက်စေ၏။

သာ၊ ထိုအမိသည်။ သေသမင်္ဂလေသုပိ၊ ကြွင်းသော မင်္ဂလာတို့၌လည်း။ တထာရူပမေဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွား၍။ နာမဂဟဏဒ္ဓိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေယူသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ဒုက္ခံ နာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ န ဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သုခ ကုမာရေတိ နာမံ၊ သုခကုမာရ ဟူသော အမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ တဒေဝနာမံ၊ ထိုသုခကုမာရ ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ မှည့်၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ အဟံ၊ သည်။ န ဘိန္ဒုဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ကဏ္ဍဝိဇ္ဇန မင်္ဂလာဒိသုပိ၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ စသည်တို့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဒါနံ၊

အလှူကို။ အဒါသိပေး၏။ ကုမာရောပိ၊ သတို့သားသည်လည်း။ သတ္တ ဝဿိက
ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်သော ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ အမ္မ၊ အမိ။
ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သား၊ ထိုအမိသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
တဝ၊ သင်၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ န ဘိန္ဒုဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
ငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ၊ ဤသားကို။ သာယ-
နသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ခွဲ
ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတွာ၊
လွှတ်လိုက်ပြီး၍။ ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ဖြင့်။ သန္တိပါတေတွာ၊ စည်း
ဝေးစေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ အား။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သော ကာလ၌။
ကတ္တဗ္ဗံ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
ဣတိ တွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အလကံရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။
ဟေန္တေန၊ ကြီးစွာသော။ သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တမထေရ်
အား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။

ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ တာတ၊
ချစ်သား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဒုက္ကရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ အဘိရမိတုံ၊
အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိတွာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။
ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝံတွာ၊
ဆိုသည်ရှိသော်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏။
မာတာ ပိတရောပိ၊ အမိအဖတို့သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊
ရှင်အဖြစ်၌။ သက္ကာရံ ကရောန္တော၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ အန္တော
ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ သတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။
ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ သတ

ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒေတွာ၊ လူ၍။
 သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမံသု၊
 သွားကုန်၏။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှင်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
 ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော
 ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သစ်န်း
 ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊
 ဝင်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။
 မာတိကာဒီနိ၊ ရေမြောင်း စသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗဏ္ဍိတ သာမဏေရေ
 ဝိယ၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေကဲ့သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသူသောမဏေ
 အား။ တထေဝ၊ ထိုပဏ္ဍိတသာမဏေအတူလျှင်။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ သာမဏေ
 ရော၊ သာမဏေသည်။ တာနိ ကရဏာနိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ တုဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သစ်န်းကို။
 သစေဂဏေယျာထ၊ အကယ်၍ ယူပါသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နိဝတ္တေယျံ၊ ပြန်ပါအံ့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ထေရေန၊
 အရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုသူသောမဏေ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊
 အလိုကို။ အဘိန္နိတွာ၊ မဖျက်မူ၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ မမ၊ ငါ၏။
 ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သစ်န်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တစီဝ-
 ရေ၊ သပိတ် သစ်န်းကို။ ဂဟိတေ၊ ယူသည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ အရှင် သာရိ
 ပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိယမာနော၊ ပြန်သည်ရှိသော်။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာ-
 ဟာရမာနော၊ ဆောင်ခဲ့ သည်ရှိသော်။ သတ ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော
 အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ အာဟာရေယျ၊ ဆောင်တော် မူခဲ့ပါ
 လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ တံ၊
 ထိုသတ ရသနှင့် ပြည့်စုံအော ဘောဇဉ်ကို။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆိုလတ်သော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 ၏။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ အ လဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အ

ရှင်ဘုရား။ မမ ပုညေန၊ အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းမှုဖြင့်။ လဘိဿယ၊ ရတုနိ
လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကုဉ္ဇိကံ၊ သံကောက်ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။
ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သောပိ၊ ထိုသာမဏေသည်လည်း။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂဗ္ဘံ၊
တိုက်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ပဝိသိတွာ ၍။ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဓာယ၊
ပိတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သို့။
ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဂုဏ တေဇေန၊
ကျေးဇူးအာနန္တဘော်ကြောင့်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ၊ ပဏ္ဍု-
က္ကမ္မလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဥဏှာကာရံ၊ ပြည့်တင်း ခက်မာ ပူဆာသော
အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တေကာရဏံ၊
ဤ အကြောင်းကား။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလော-
ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
သုခ သာမဏေရော၊ သုခ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။
ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ချန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့
ကြံ၍။ စတ္တာရော မဟာရာဇေ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်
တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟာတာ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊
သွားချေကုန်လော့။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ဥပဝနေ၊ အနီးဖြစ်သောတော
၌။ ဒုသဋ္ဌေ၊ မကောင်းသော အသံ ရှိကုန်သော။ သကုဏေ၊ ငှက်တို့ကို။
ပလာပေထ၊ ပြေးဆွေကုန်လော့။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ဥယျာဓေသိ၊ လွှတ်လိုက်
၏။

၃။ တေ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက် တို့သည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားဆို
တိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အ
ရှောက်ကို။ ဂဏိံသု၊ ယူကုန်၏။ စန္ဒိမသုရိယေ၊ လ 'နေတို့ကို။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဝိမာနာနိ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ ဂရောဋ္ဌာ၊ ကိုင်၍။ တိဋ္ဌထ၊ တည်စေ

ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ တေပိ၊ ထိုလနတ်သား
 နေနတ်သား တို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုသိကြားဆိုတိုင်း။ ကရိ'သုပြုကုန်
 ၏။ သယံပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အာဝိဉ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ တံခါးကို ဝင်ရာအရပ်၌။
 အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သန္တိသိန္နော၊
 ဆိတ်ဆိတ်။ နိရဝေ၊ အသံမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာမဏေရော၊
 သာမဏေသည်။ ဧကဂ္ဂေနစီးတ္တံ၊ တည့်ကြည်သော စိတ်ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ တိနိ ဖလာနိ၊ သုံးပါးကုန်သောဖိုလ်
 တို့သို့၊ ပ'ပုဏိ၊ ရောက်၏။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေ
 သည်။ သတ ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်
 ကို။ အာဟရေယျ၊ ဆောင်တော်မူခဲ့ပါလော့။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုလိုက်၏။
 ကဿနုခေ၊ အဘယ်သူ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်းအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိ
 သော်။ အဇ္ဈာသယသမ္ပန္နံ၊ တောင့်တသော အလိုနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဧကံ-
 ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ တယောက်သောအလုပ်အကျွေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတ္ထ၊
 ထိုအိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တေဟိ၊ လာခြင်းတို့ကို။ ကတံ၊
 ပြုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေဟိ၊ ထိုတကာတို့သည်။
 တုဋ္ဌမာနသေဟိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်တို့ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ ဒတွာ၊ လူ၍။
 သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ယာဂုဘတ္တကာလံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ကာလတိုင်
 အောင်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။
 တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ သာရဏီယဓမ္မကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့
 အပ်သော တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ကာလံ၊ ကာလကို။
 သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ သတရသဘောဇနံ၊
 အရာသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒတွာ၊ လူ၍။ တံ၊ ထိုဆွမ်း
 ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တုကာမံ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ထေရံ၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့။ အပရိပိ၊ တပါးကိုလည်း။ ဒဿာမ၊ လူပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပတ္တပူရံ၊ သပိတ်ပြည့်အောင်။ အဒံသု၊ လူကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဆာတောတိ၊ မှတ်သိပ်ခဲ့ပြီဟူ၍။ တုရိတ တုရိတော၊ အဆောတလျှင်လျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတောဂ၊ စောစောကလျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုခသာမဏေရော၊ သုခသာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃန်းကို။ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်ခဲ့၏။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ကိစ္စံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိစ္စသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တိဏ္ဍိယေဝမဂ္ဂဗလာနံ၊ သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့သို့လျှင်။ ပတ္တဘာဓံ၊ ရောက်သော အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤသာမဏေသည်။ အဇ္ဇံ၊ ယနေ့။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံတုံ၊ ရောက်အံ့သောငှာ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ သာရိပုတ္တောပန၊ သာရိပုတ္တရာသည်ကား။ မေ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဆာတောတိ၊ မှတ်သိပ်ခဲ့ပြီဟူ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသာမဏေသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပတ္တေ၊ မရောက်မီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သဓေအာဟရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဆောင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣမဿ၊ ဤသာမဏေ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္ဓော၊ သွား၍။ ဒွါရကောဌကေ၊ မုခ်ဦး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒွါရကောဌကေ၊ မုခ်ဦး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာရက္ခံ၊

အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်လည်း။ ဘတ္တိ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ-
နယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စတ္တာရောပဉ္စ၊ ပြဿနာလေး
ပါးတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပဉ္စာဝိဿဇ္ဇနာဝသာနေ၊ အမေးအဖြေအဆုံး၌။
သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏ်၊
ရောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။
အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။
တေ၊ သင်၏။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။ ဘတ္တိ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊
ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အာကောဋ္ဌေသိ၊ ခေါက်၏။ သာမဏေ
ရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
အား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း
ကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရဿ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဘတ္တေန ဆွမ်းဖြင့်။ အနတ္တိကဘာဝံ၊ အလိုမရှိ
သော အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သတ္တဝသိက ကုမာရော၊ ခုန့်နှစ်အရွယ်ရှိသော
သတို့သားသည်။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပံတ္တော၊ ရောက်၏။ နိဗ္ဗာနဌာနံ၊ ငြိမ်းရာအရပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ခြင်သုံး
သပ်လျက်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပတ္တံ၊ သပ်တံကို။
ဇောဝိ၊ ဆေး၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနေ၊
နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ဝိဿဇ္ဇေသံ၊ လွတ်ကုန်၏။ စန္ဒိမသုရိယာပိ၊ လ၊ နတ်သား၊ နေ၊ နတ်သားတို့
သည်လည်း။ ဝိမာနာနိ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ မုဉ္ဇိသု၊ လွတ်ကုန်၏။ သက္ကောပိ၊
သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဝိဇ္ဇနဌာနေ၊ တံခါးကို ငင်ရာ၌။ အာရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်၏။ သုရိယော၊ နေသည်။ နာမတ္ထံ၊
ကောင်းကင်လယ်သို့။ အတိက္ကန္တောယေဝ၊ လွန်ကာမျှသည်သာလျှင်။
ပညာမိ၊ ထင်၏။

ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ သာယန္တော၊ ညအခါသည်။ ပညာယဟိ၊ လင်၏။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ ကိံနုခေါ၊ ဟုသိနည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပုဗ္ဗန္တော၊ နံနက်အခါသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးစွာ။ ဇာပော၊ ဖြစ်သလော။ သာယန္တော၊ ညအခါသည်။ မန္တော၊ နည်းသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒ္ဓိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ လာတော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု ငါလာတော်မူသဖြစ်လော အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းတည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပုဗ္ဗန္တော၊ နံနက်အခါသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးစွာ။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သာယန္တော၊ ညအခါသည်။ မန္တော၊ နည်း၏။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အထစ ပန၊ ထိုအခါ၌ပင်လျှင်။ သူရိယော၊ နေသည်။ မဇ္ဈာတိက္ကန္တောယေဝ၊ မွန်းတည့် သည်ကို လွန်ခြင်း သည်လျှင်။ ပညာယဟိ၊ လင်၏။

ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းရှိကုန်သော သူတို့၏။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရဏကာလေ၊ ပြုသောကာလ၌။ ဝေမေဝံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ စတ္တာရော မဟာရာဇာန္တော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက် တို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ စန္ဒိမ သူရိယာ၊ လ' နေ တို့သည်။ ဝိမာနာနိ၊ မိမာန်တို့ကို။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဝိဉ္ဇနကေ၊ တံခါးကိုဝင်ရာ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုခသာမဏေရော၊ သုခသာမဏေသည်။ မာတိကာယ၊ ရေမြောင်း၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟရန္တေ၊ ဆောင်ကုန်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ မြောင်းစွာ။

ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ ဥသုကာရေ၊ မြားသမားတို့ကို လည်းကောင်း။
 ၁၆၅။ ကောဒီနိ၊ လည်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော။ တစ္ဆကေ၊
 တစည်းသမား တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။
 ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတှာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ နေတ္ထိကာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သော လယ်
 လုပ် သမားတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊
 မြားသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ ဒယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊
 တစည်းသမား တို့သည်။ ဒါရုံ၊ လစ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ရွှေကုန်၏။ သုဗ္ဗတာ၊
 ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။
 ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

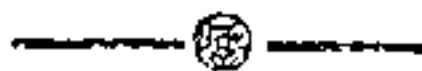
တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါတာ၌။ သဗ္ဗတာတိ၊ ဟူသည်ကား။
 သုဝတာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သုခေန၊ လွယ်သ
 ဖြင့်၊ သြဝဒိတဗ္ဗာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ အနုသာသိတဗ္ဗာ၊ ကမြစ်
 အပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္တော၊ အနက်
 ဟည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဖောဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တန-
 ယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊
 ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-
 ဗလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဧကာဒသမံ၊ သော။ သုခသာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဒဏ္ဍဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ရာဇဝဂ္ဂ။ ၁-ဝိသာခါယ သဟာရိကာ ဝတ္ထု။

(ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော တစ်ဆယ့်တခုသော ဝတ္ထုတို့
ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒဏ္ဍဝဂ်၌ ဟောရာပြစ်သော ဂါထာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့်တခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိုး
ဝတ္ထုတို့၏ အစပြစ်သော ဇရာဝဂ်၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ကိန္နုဟာသော” ဟော
ကိုပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

☸ “ကိန္နု-ဟာသော ကိမာနန္ဓောတိ” ဣမံ ဝမ္မဒေသနံ၊ ကိန္နုဟာ
သော ကိမာနန္ဓော စသော ဤတရားဒေသနာစကားကို။ သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဇေတဝဇန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိယရန္တော၊ နေလောင်ပူလျက်။
ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သဟာယိကာရော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဟုန်ဟော မိန်းမ
တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကယေသိ၊ ကောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဉ္စသတာ ကုလပုတ္တာ၊ ငါးရာကုန်သောအမျိုးသားဟူသည်။
ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝိသာခါအား ဆောက်နှင်းသည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
အပ္ပမာဒဝိဟာရိနိယော၊ မမေ့မလျော့သောနခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝိယန္တိဟိ၊
ဖြစ်လိမ့်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။
ဘရိယာယော၊ မဟားတို့ကို။ ဝိသာခံ ဥပါသိကံ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော
ဒါယိကာမကြီးကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆာပသံ၊ ဆောက်နှင်းကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါးရာ
သော မိန်းမတို့သည်။ ဥယျာနံ ဝါ၊ ဥယျာဉ်သို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ ဝါ၊
ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိယော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ယာယ၊
ထိုဝိသာခါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တာ၊ ထို
ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်။ ကေသ္မိကာလေ၊ ကပါးသောအခါ၌။ သတ္တာကံ၊
ခုနစ်ရက်လုံး၊ သုရာဆဏော၊ သေသောက်ပွဲ ဖတ်သည်။ ဟဝိသာကီယံ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့ သတည်းဟူ။ ဆဏော၊ သေသောက်သတတ်ကို။ ဘံကိဇ္ဈေ၊ ကြွေးကြွေး
ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနောသာမိကာနံ၊ မိမိလင်တို့အား။ သုရံ၊ သေကို။
ပဋိယာဒေသံ၊ စီရင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလောကျားတို့သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး။ သုရာဆဏံ၊ သေသောက်ကို။ ကိဋ္ဌိတော၊ ကစား၍။ အဠမေ မိဝသော၊

ရွှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုလုပ်ရာအရပ်သို့။ ဘရိယာယ၊ မယား
 တို့နှင့်တကွ။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်လျက်။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်၏။ တာ-
 လ္လတ္တိယောပိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာမိကာနံ၊ လင်တို့၏။
 သံမုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုရံ၊ သေကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ န လဘိမှာ၊
 မရကုန်။ အစသေသာသုရာစ၊ ကြွင်းသော သေတို့သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဣဒံ၊ ဤသေကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ ထိုလင်တို့သည်။ န ဇာနန္တိ၊
 မသိကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပိဝိဿာမ၊ သောက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ အယျေ၊ အရှင်မ
 ဝိသာခါ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ဒဠှ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါ
 ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 နိက္ခမထာတိ၊ ထွက်ကုန်လော့ ဟူ၍။ ဇုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထို
 ဝိသာခါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ပဋိစ္ဆန္တာကာရေန၊ ဖုံးလွှမ်းသော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ သုရံ၊ သေကို။ နိဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဥယျာနေ၊
 ဥယျာဉ်၌။ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍။ မတ္တာ၊ မူးယစ်ကုန်လျက်။ ဝိစရိံသု၊
 သွားကုန်၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ ဣမာဟိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
 အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သမဏဿ
 ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝိကာ၊ တပည့်မဖြစ်သော ဝိသာခါသည်။
 သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏ဟူ၍။ တိတ္ထိယာပိ၊
 တိတ္ထိတို့သည်လည်း။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။
 တာ လ္လတ္တိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ အာဟ၊ ၏။ အမ္မာ၊ ရှင်မတို့။ ဂေါ၊ အရှင်မ
 တို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတံ၏။ မပိ၊ ငါ၏လည်း။
 အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပာဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ သာမိကာပိ၊
 လင်တို့သည်လည်း။ ဂေါ၊ သင်တို့ကို။ ကုဇ္ဈိယန္တိ၊ အမျက်ထွက်ကုန်လတ္တံ့။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဝိလာနာလယံ၊ နာကျန်ကို။ “မကျန်းမာ
 ယောင်ကိုလည်းဟူ”။ ဒဿယိဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ သကေနကမ္မေန၊ မိမိအမှုဖြင့်။ ပညာယိဿထ၊ ထင်ကုန်

လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိလာနာလယံ၊ နာကျန်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ ဣတ္ထန္တာမာစ၊ ဤမည်သော မိန်းမတို့သည်လည်း။ ကဟန္တိ၊ အဘယ်မှာနေကုန်သနည်းဟု။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးသောကြောင့်။ ဝိလာနာတိ၊ နာကျန်၏ ဟူသော စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ တောဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သုရာ၊ သေတို့ကို။ ပိတာ၊ သောက်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ သလ္လက္ခေတော၊ ဤသို့မှတ်၍။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ပေါထေတော၊ ထောင်းခတ်၍။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပံ၊ ပေသံ၊ ရောက်စေကုန်၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ အပရသ္မိံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဆဏာဝါရေ၊ သေသောက်သတင်ပွဲ ကြိမ်ပြန်သည်ရှိသော်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတုကာမာ၊ သောက်လိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ အယျေ၊ အရှင်မ ဝိသာခါ။ နော၊ ငါတို့ကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ န နေဿာမိဟိ၊ မဆောင်အံ့ဟူ၍။ ဘာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ကရိဿာမာတိ၊ မပြုပါအံ့ဟု။ သမသာသေတော၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုဝိသာခါသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျေ၊ အရှင်မ ဝိသာခါ။ ဗုဒ္ဓပုဇံ၊ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတုကာမမ္ပာ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နော၊ ငါတို့ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမ္မာ၊ အို အမိတို့။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ပရိဝုတ္တကရေထ၊ သွားအံ့သော အစီအရင်ကို ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ စကေဝဋ္ဌကေဟိ၊ ပန်းပုံစတောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္ဓမာလာဒိနိနံ၊ သာမန်း စသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတော၊ ယူစေ၍။ သုရာပုဏ္ဏေ၊ သေဖြင့် ဖြည့်ကုန်သော။ မုဋ္ဌဝါရကေ၊ သေဗူး ပုလင်း

တို့ကို။ “လက်ဆုပ်အိုးတို့ကို” ။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ သြလဓမ္မေတွာ၊ ဆွဲ၍ ။
မဟာပဋ္ဌေ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကြီးတို့ကို။ ပါရုပေတွာ၊ ရုံ၍ ။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။
ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍ ။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့။ ပဝိသမာနာယ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍ ။ မုဋ္ဌိဝါရကေဟေဝ၊ သေဗူး ပုလင်းတို့
ဖြင့်သာလျှင်။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍ ။ ဝါရကေ၊ သေပုလင်းတို့ကို။
ဆဉ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍ ။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပုရတော၊ ရွှေ့မှ။ နိသီဒိံ သု၊ နေကုန်၏။

ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမာသံ၊ ဤမိန်းမတို့အား။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ တာပိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ မဒဝေဂေန၊ သေအရက်ဟုန်ဖြင့်။
ကမ္မမာနသရီရာ၊ တုန်လှုပ်သောကိုယ်ရှိကုန်လျက်။ နစ္စာမ၊ ကကုန်အံ့။ ဂါယာမ၊
သံကုန်အံ့။ ဣတိ စိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အထ၊
လိုအပ်၍။ မာရကာယိယာ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော။ ဧကော ဒေဝတာ၊
နတ်တယောက်သည်။ ဣမာသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏။ သရီရေသု၊ ကိုယ်တို့၌။ အဓိ
မုတ္တိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပုရတော၊ ရွှေ့မှ။
ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿယိဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ
စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သရီရေသု၊ ကိုယ်တို့၌။
အဓိမုတ္တံ၊ ပူးဝင်၏။ တာသု၊ တို့တွင်။ ဧကံစွာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ့မှ။ ပါဏိံ ပဟရိတွာ၊ လက်ဆုပ်တီး၍။
ဟရိံ သု၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ ဧကံစွာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ နစ္စိတံ၊ ကခြင်း
ငှာ။ အာရဘိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤ
အမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်သည်
ရှိသော်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မာရကာယိကာနံ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်း နတ်တို့အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။
လကိတံ၊ ရစေခြင်းငှာ။ န ဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မယာ၊
ငါဘုရားသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပါရမီ
ယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သဖြင့်။ မာရကာယိကာနံ၊ မာရ်၏

အပင်းအသင်းဖြစ်သော နတ်တို့အား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လတတ္ထာယ၊
ရစေခြင်းငှာ။ န ပူရိတ၊ မဖြည့်အပ်။ ဣတိ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်။ တ၊ ထို
မိန်းမတို့ကို။ သံဝေဇေတုံ၊ ထိတ်လန့်စေခြင်းငှာ။ ဟေဋ္ဌာဘမုကလောမတော၊
အောက်ဖြစ်သော မျက်မှောင်အမွှေးတော်မှ။ ရသ္မိယော၊ ညှိသောရောင်ခြည်
တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တာဝ ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။
အန္တကံရတိမိရာ၊ အလွန်မိုက်လှစွာသော မှောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
တ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဘိတ၊ ကြောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေန၊ ထိုအမိုက်ဟူသော မှောင်ဖြင့်။ မရဏဘယဇ္ဇိကာ၊ သေရအံ့သော
ဘေးဖြင့် ခြိမ်းသောကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းဦး။
သုရာ၊ သေတို့သည်။ ဇီရိ၊ ကျေ၏။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္နပလ္လင်္ကေ၊
နေတော်မူရာ ပလ္လင်မှ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ သိနေရမုဒ္ဒနံ၊ မြင်းမိုရ်
တောင်ထိပ်၌။ ဌတု၊ တည်၍။ ဥဏ္ဏလောမတော၊ ဥဏ္ဏလုံ မေ့ရှင်တော်မှ။
ရသ္မိ၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်တော်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တံ ခဏ
ယေဝ၊ ထိုလွှတ်တော်မူသောခဏ၌သာလျှင်။ စန္ဒသဟဿဂုမနိဝိယ၊ တစ်ထောင်
သော လတို့သည် ထွက်၍ ထွန်းလင်းဘိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
ထိုနောင်မှ။ တာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ အာမန္တေတု၊ ခေါ်တော်မူ၍။
တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ သန္တကံ၊ ငါဘုရားအထံသို့။ အာဂစ္ဆမာနာဟိ၊
လာကုန်လျက်။ ပမတ္တာဟိ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဂန္တု၊ ကပ်ခြင်းငှာ။
နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏။ ပမာဒေနေဝ၊
မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ မာရကာယိကာ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော။
ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ တုမေ၊ သင်တို့
သည်။ ဟဿဒီနံ၊ ရယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရဏဋ္ဌာနေ၊ ပြုရာမဟုတ်သော
အရပ်၌။ ဟဿဒီနံ၊ ရယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိနံ၊
မီးတို့ကို။ နိဗ္ဗာပနတ္ထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဥဿဘံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊
ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၁၄၆။ ဥပါသိကာယော၊ တို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဇ္ဇလိတေ၊ ရာဂ အစရှိသော
တဆယ့်တပါးသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ကိ
နုဟာသော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရယ်ရှင်ရအံ့နည်း။ အာနန္ဒော၊
နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရအံ့နည်း။ အန္ဓကာရေန၊
အင်ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ဖြင့်။ ဩနန္ဒါ၊ မြေးရှက်အပ်သော သင်တို့
သည်။ ပဒ္ဒိပံ၊ ပညာဟူသော ဆီမီးအလင်းကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။
နဂဝေသထ၊ မရှာကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အာနန္ဒောကိ၊ အာနန္ဒာယူသည်ကား။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်
ခြင်းတည်း။ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပာယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဓုတ္တံစုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ လောက သန္တိဝါသေ၊ ဤလူအပေါင်း၌။
ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ဧကောဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။
အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဇ္ဇလိတေ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်
လောင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဟာသောဝါ၊

☞ နယ်ရှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တုဋ္ဌိဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဧကောဒ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ သေ၊ ဤရယ်ရှင်ခြင်းကို။ အကတ္တဗ္ဗ-
ရူပေါယေဝနန္၊ မပြုအပ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်တုံလော့။ ဟိ၊
ကိုးကားသင့်စွ။ အဋ္ဌဝတ္ထုကေန၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။
ဇာဝိဇ္ဇန္ဓကာရေန၊ အင်ဇာဟူသော အမိုက်တိုက်ဖြင့်။ ဩနန္ဒါ၊ မြေးရှက်သည်
ရှိသော်။ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်။ တသေဝအန္ဓကာရဿ၊ ထိုအမိုက်တိုက်ကိုသာ
လျှင်။ ဝိဓိမနတ္ထာယ၊ ဖျောက်လွှင့်ခြင်းငှာ။ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ဉာဏဒီပံ၊ ပညာကည်းသူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ နဂဝေသထ၊ မရှာကုန်ဘိ
သနည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသ
နာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတာ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်။ သောတာ
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား
သည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ အစလသဒ္ဓါယ၊ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါခြင်း
ဖြင့်။ ပကိဋ္ဌိတဘဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ သိနေရမတ္တကာ၊
မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ။ ဩတရိတု၊ သက်၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။
နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ

သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော သုရာနာမ၊ ဤသေ
မည်သည်ကား။ ပါပိကာ၊ ယုတ်မာစွာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရူပါနာမ၊
ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်ကုန်သော။ ဣမာ ဣတ္ထိယော၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
တုမ္ပာဒိသဿဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သဘောရှိသော တုရားရှင်၏။ ပုရတော၊
ရှေ့မှ။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဣရိယာပထမတ္တံပိ၊ ဣရိယာပုထ်မျှကိုလည်း။
သဏ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ အသန္တာန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပါဏိပဟရိတွာ၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသနဂီတနစွာဒီနိ၊
ရယ်ရှင်ခြင်း သီခြင်း ကခြင်းစသည်တို့ကို။ အာရတိံ သု၊ ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝိသာခေါ ဝိသာခါ၊ အာမ၊
ဪ ယုတ်မာသည် မှန်၏။ သော သုရာနာမ၊ ဤသုရာမည်သည်ကား။
ပါပိကာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတံ၊ ထိုသုရာကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အနုယဗျ-
သနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်
တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောပန၊ ဤသေတို့သည်ကား။ ကဒါ၊
အဘယ်ကာလ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဓုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။
တဿ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ သေဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။
အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ကုမ္ဘဇာတကံ၊ ကုမ္ဘဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဝိသာခါယသဟာယိကာ၊ ဝတ္ထု သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ရာဇဝင် ၂-သီရိမာဝတ္ထု။

(ဝိသာခါ၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သောမိန်းမ
တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခု
အခါ သီရိမာဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်
ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ပဿစိတ္တကတံ” စသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။)

“ပဿ စိတ္တကတ”န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပဿစိတ္တကတံ-စသော ဤဓမ္မဒေသနံကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ အာရဟ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ သာဂဏိကာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ကေသ္မိံ၊ ပန၊ အခါ တပါး၌ကား။ အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ သုမန သေဠိ ပုတ္တဿ၊ သုမန သဌေးသား၏။ တရိယာယ၊ မယားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏက သေဠိဿ၊ ပုဏ္ဏက သဌေး၏။ ဓိတာယ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဥတ္တရာနာမာယ ဥပါသိကာယ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမကို။ အပရဇ္ဈိတွာ၊ ပြစ်မှား၍။ တံ၊ ထို ဥတ္တရာဒါယိကာမကို။ ပဿဒေတု ကာမာ၊ ကြည်ညို စေလိုသည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထို ဥတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းသံသံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ကတဘုတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စရှိသော။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့စေ၍။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ဒသဗ္ဗလဿ၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး တည်းဟူသော အား ကိုယ်တော်၏ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် မြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုပမာဒနာကို။ သုတွာ၊ နာ၍။

အ ကောဓေန၊ အမျက်မထွက် သဖြင့်။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊ မကောင်း သောသူကို။ သာဓုနာ၊ ကောင်းသော သဘောဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယံ၊ ဝန်တိုသောသူကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒီနံ၊ မမှန် ပြောသောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၈ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိကိရ၊ ရောက်သတတ်။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိရိမာ ပြည့်တန်းဆာမ ဝတ္ထု၌။ သဓိပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရ ကထာပန၊ ကိုကား။ ကောဝေဂေါ၊ ကောဝေဂ်၌။ အနုမောဒနာ ဂါထာ ဝဏ္ဏနာယမေဝ၊ အနုမောဒနာ ဂါထာ၏ အဖွင့်၌သာလျှင်။

အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ သို့။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်ပြီး၍ကား။ သီရိမာ၊ သီရိမာသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတု၊ ဖိတ်၍။ ပုန ဒိဝသေ၊ တဖန် မိုဃ်းသောက်သော နေ့၌။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတု၊ ပေး၍။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ကို။ နိဗ္ဗာနံ၊ မပြတ်။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဗ္ဗာနံ၊ မပြတ်။ အဋ္ဌ တိက္ခု၊ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံယူကုန်လော့။ ခိရံ၊ နို့ရည်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံယူကုန်လော့။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတု၊ ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဧကေနပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းသည်။ တိဏ္ဍံပိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ စတုန္ဒံပိ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သောဋ္ဌဿ ကဟာပဏံ ပရိဗ္ဗယေန၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်သပြာဟူသော မျိုးရိက္ခာဖြင့်။ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းကို။ ဒိယျတိ၊ လှူအပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ တဿ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတု၊ စား၍။ တိယောဇနမတ္တကေ၊ သုံးယူဇနာထက်၌၊ ဧကံ ဝိဟာရံ၊ တခုသော ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာယံ၊ ညအခါ၌။ ထေရူပဋ္ဌာနေ၊ မထေရ်ကြီးအား စားရာအရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ နေဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ စဟေတု၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ သီရိမာဿ၊ သီရိမာ၏။ အဋ္ဌက ဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ်ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ ဘုတ္တံ၊ ခံယူဆောင်ရပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော ဆွမ်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တဿ၊

ထိုသီရိမာ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဝဏ္ဏေတုံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
နိုင်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော
ဆွမ်းကို။ တိဏ္ဍံပိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ စတုန္ဓံပိ၊
လေးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။
ဒေယျဓမ္မဘောပိ၊ လူဖွယ် ဝတ္ထုထက်လည်း။ တဿာ ပန၊ ထိုသီရိမာကို။
ဒဿနမေဝ၊ မြင်ရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်ကဲ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ သာဏုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဝေရူပါစ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် သာ
လျှင်တည်း။ ဝေရူပါစ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊
ဤသို့ဆိုလျက်။ တဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝဏ္ဏေ-
သိ၊ ချီးမွမ်း၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတယောက်သည်။ တဿာ၊
ထိုသီရိမာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဒဿနေ
နေဝ၊ မမြင်ဘူးဖဲလျှင်။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဒဠ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော ဝဿဂုံ၊ မိမိဝါစဉ်အရေအတွက်ကို။ ကထေတွာ၊
ဆို၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဌိတိကံ၊ ထေရ်စဉ်ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ တသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုသီရိမာအိမ်၌။ တံ၊
သင်သည်။ သံသတ္ထေဓော ဟုတွာ၊ သံသာထေရ် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊
အဋ္ဌကဘတ်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။
တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ ပါတောဝ၊
စောစောကလျှင်။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။
သလာကဂုံ၊ စာရေးတံ တင်းကုပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။
သံသတ္ထေဓော ဟုတွာ၊ သံသာထေရ်ဖြစ်၍။ တဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂေဟေ၊
အိမ်၌။ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ် စာရေးတံကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ယော ပနဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ၌။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ပက္ကာမိ၊
ဖဲသွား၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂတဝေလာယ မေဝ၊ သွားသောအခါ၌သာ

လျှင်။ အဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ရောဂေါ၊ အနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာဘို့ကို။ ဩမုဉ္ဇိဘူ၊ ချတ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်။ အဋ္ဌကဘတ္တံ၊ အဋ္ဌကဘတ် စာရေးကံကို။ လဘိတူ၊ ၍။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေဘူ၊ ယူ၍။ နိသိဒါပေတုံဝါ၊ နေစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပရိဝိသိ-တုံဝါ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အသက္ကောန္တိ၊ မဘတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ အာဏာပသိ၊ စေ၏။ အမ္မာ၊ အမိဘို့။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေဘူ၊ ယူ၍။ အယျေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ နိသိဒါပေတူ၊ နေစေ၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါယေတူ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒုတူ၊ လူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါ၌။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတူ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒေထ၊ လူကုန်လော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ တာ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဝေဓေတူ၊ သွင်း၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါယေတူ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒုတူ၊ လူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါ၌။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတူ၊ ပြည့်စေ၍။ တဿ၊ ထိုရှင်မအား။ အာရောစယိသု၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတူ၊ ချီ၍။ နေထ၊ ဆောင်ပါကုန်လော့။ အယျေ၊ အရှင်ကောင်းတို့ကို။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးပါအံ့။ ဣတိ ဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ တာဟိ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်။ ပရိဂ္ဂဟေတူ၊ ချီ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေဒမာနေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသဘောရှိသော။ သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဩလော-ကေတူ၊ ကြည့်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဂိလာနာယ၊ နာလျက်လည်း။ ဧတိဿ၊ ဤမိန်းမ၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ရူပ သောဘာ၊ ဤအဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ တာ၊ ဆိုဘွယ်မရှိ၏ ရှင့်။ အရောဂ-

ကာလေပန၊ အနာမရှိသော ကာလဉ္စကား။ သဗ္ဗာ ဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတာယ၊
 အလုံးစုံသော တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ ဣမိဿ၊
 ဤသီရိမာ၏။ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာ ဆိုရာရှိအံ့နည်း။ ဣဘိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသိ၊ ထိုရဟန်း၏။ အနေကသယကောဋိသန္နိစိတော၊
 များစွာသော နှစ်အကုဋေပတ်လုံး ကောင်းစွာ စုဝေး၍တည်သော။ ကိလေ-
 သော၊ ကိလေသာသည်။ သမုဒါစရိ၊ ပြင်းစွာဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ အညာဏီဟုတူ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ “မိန်းမောသည် ဖြစ်၍လည်းဟူ”။
 ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ တုဉ္စိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်း
 ကြောင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်
 ပတ်သောအရပ်၌။ ယပေတော၊ ထား၍။ စိဝရကဏ္ဍံ၊ သင်္သန်းစွန်းကို။ ပတ္တ-
 ရိတော၊ ဖြန့်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဧကော
 သဟာယကော ဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်။
 ယာစန္တောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ ဘောဇေတုံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းငှာ။
 နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆိန္ဒာဘတ္တော၊ ပြတ်သော ဆွမ်း
 ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ သာယန
 သမယေ၊ ညအခါ၌။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကာလံ၊ စုဝေးခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။

ရာဇာဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သာသနံ၊ သတင်း
 စကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇိဝကဿ၊ ဇိဝက၏။
 ကနိဋ္ဌဘဂိနီ၊ နှစ်မငယ်ဖြစ်သော။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကာလံ၊ စုဝေးခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊
 ထိုစကားကို။ သုတောဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ရညော၊ မင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်း
 စကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ သိရိမာယ၊ သိရိမာအား။ စျေပနကိစ္စံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
 ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာမကသုသာနေ၊ သုသာန်တစ်စဖြစ်၌။ တံ၊ ထိုသိရိ
 မာကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်။ န ခါဒန္တိ၊
 မစားကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇောပေတော၊ အိပ်စေ၍။ ရက္ခာပေထ၊

စောင့်စေကုန်လော့။ ဣတိပဟိဏိ၊ ဤသို့စေ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။
 တထာ၊ ထိုဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပဋိပဂ္ဂိယာ၊ အစဉ်
 အတိုင်း။ တယောဒိဝသ၊ သုံးရက်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန် သည်ရှိ
 သော်။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ၊ လေးရက် မြောက်သောနေ့၌။ သရီရိကိယံသည်။
 ဥဒ္ဓါမသယိ၊ ဖူးဖူးရောင်၏။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့မှ။
 ပုဋ္ဌဝါ၊ ပိုးလောက်တို့သည်။ ပဉ္စရိသု၊ ယိုစီးကုန်၏။ သကလသရီရိကိယံ
 အလုံးသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။ သာလိတတ္ထစာဋ္ဌိဝိယ၊ သလေးထမင်း ချက်
 သော အိုးစရည်းကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။
 နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂေဟရက္ခကေ၊ အိမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါရကေ၊
 တို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ခြင်း
 ဌာ။ အနာဂစ္ဆန္တာနံ၊ မလာကုန်သော သူတို့အား။ အဋ္ဌ ကဟာပဏော၊ ရှစ်
 သပြာသည်။ ဒဏ္ဍော၊ မင်းဒဏ်သင့်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘေရိစရာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံစ၊
 အထံသို့လည်း။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု-
 သံသော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်း
 ဌာ။ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာစေလော့။ ဣတိပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။
 သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းဌာ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။
 ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြားစေ၏။ သောပိဒဟရဘိက္ခု၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်
 ရှေ့၌။ စတ္တာရောဒိဝသေ၊ လေးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဣဿမိ၊ တစ်တယောက်
 သောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဂယောတွာ၊ မနာယူမူ၍။ ဆိန္နတတ္ထောဝ၊
 ဆွမ်းမှုစားပဲလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။
 ပူတိကံ၊ ပုန်ဆိုးခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ မလံ၊ အညစ်
 အကြေးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းသို့။ သောသ-
 ဟာယကောဘိက္ခု၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းသည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။
 ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ခြင်းဌာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဆာတဇ္ဈတ္တောပိ၊

မုတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း ရှိသော်လည်း။ သိရိမာတိ၊ သိရိမာဟူ၍။ ဂုတ္တပဒေ-
 သေယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ သဟသ၊ အဆာတလျှင်။ ဥဋ္ဌဟိတ၊
 ထ၍။ ကိံ၊ အတယ်ကို။ ဘဏ္ဍသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။
 သတ္တ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ ဒဋ္ဌ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြ၏။
 တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဂမိဿသိ၊ လိုက်အံ့လော။ ဣတိ ဂုတ္တ၊ ဤသို့ဆိုသည်
 ရှိသော်။ အာဂမိဿာမိ၊ ဪလိက်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဆဉ္ဇေတ၊ စွန့်၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဇောဝိတ၊ ရှိ။ ထဝိကာယ၊ အိတ်၌။ ပက္ခိပိတ၊
 သွတ်၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ လိုက်လာ၏။

သတ္တ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဇေတ၊ ရဟန်းသံဃာခြံရံ
 လျက်။ ဧကပဿ၊ နံပါးတဘက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊
 ရဟန်းသံဃာသည် လည်းကောင်း။ ရာဇပရိသာပိ၊ မင်းပရိတ်သတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဥပါသကပရိသာပိ၊ ဒါယကာပရိသတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
 ဧကကပဿေန၊ ပါးတဘက်တဘက်၌။ အဋ္ဌာသု၊ ရပ်ကုန်၏။ သတ္တ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော၊ ဤသူ
 ကား။ ကာ၊ အတယ်အမည်ရှိသောသူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ ဘဂိနီ၊ နှစ်မဖြစ်သော။ သိရိမာနာမ၊ သိရိမာ
 အမည်ရှိသောသူတည်း။ ဣတိ၊ လျှောက်၍။ သော၊ ဤသူကား။ သိရိမာ၊
 သိရိမာလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊
 ဪသိရိမာမှန်ပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို
 တပြီးကား။ နဂရေ၊ ဖြည့်၌။ ဘေရိံ၊ စရာပေဟိ၊ စည်လည်စေလော့။ သဟဿံ၊
 တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ ဂဏန္တု၊ ယူကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စည်လည်စေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှလည်း။ ဟန္တိဝါ၊ ငါယူအံ့
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟောန္တုတိ ဝါ၊ ငါအားဖြစ်စေကုန်လော့ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူမည်သည်။ နအဟောသိ၊ မရှိ။ ရာဇာ၊
 မင်းသည်။ သတ္တ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ နဂဏန္တု၊ ယူသူသည် မရှိပါကုန်။ ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့
 ကြား၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။

အဋ္ဌံ၊ အဘိုးကို။ သြဿာရေဟိ၊ ငါးရာလျော့ဘိလော၊ လူတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်
မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂဏန္တုတိ၊
ယူကုန်လော့ဟု။ ဘေရိ၊ စရာပေတွာ၊ စည်လည်စေ၍။ ဂဏန္တုကံ၊ ယူလိုသော။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော သူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ အစုတိယာ-
နိသတာနိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဧကံသတံ၊ တစ်ရာကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏာသံ၊ ငါးဆယ်ကို
လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝိသတိကဟာပဏော၊ နှစ်ဆယ့်ငါးသပြာတို့ကို လည်း
ကောင်း။ ဒသကဟာပဏော၊ ဆယ်သပြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စကဟာပဏော၊
ငါးသပြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံကဟာပဏံ၊ တသပြာကိုလည်းကောင်း။
အစုံ၊ ငါးမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ပါဒိ၊ တမတ်ကိုလည်းကောင်း။ မာသံ၊
တပဲကိုလည်းကောင်း။ ကာကနိကံ၊ တရွေးကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
သီရိမံ၊ သီရိမာကို။ ဂဏန္တုတိ၊ ယူစေကုန်သတည်းဟု။ ဘေရိ၊ စရာပေတွာ၊
စည်လည်စေ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ယောက်ျားသည်။ တံ၊
ထိုသီရိမာကို။ နုလုစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ၊ မုဓာပိ၊ အချည်းအနှီးလည်း။ ဂဏန္တုတိ၊
ယူစေကုန်လော့ဟု။ ဘေရိ၊ စရာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏။ ဟန္တိဝါ၊ ငါယူအံ့
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟောန္တုတိဝါ၊ ယူခြင်းငှါ သင့်ကုန်၏ ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ဝဒန္တောနာမ၊ ဆိုသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မရှိ။ ရာဇာ၊ မင်း
သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မုဓာပိ၊ အချည်းအနှီးလည်း။ ဂဏန္တော၊
ယူလိုသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လူတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာဇနဿ၊ လူများ
အပေါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿထ၊
ရှုကုန်လော့။ လူမသို့၊ ယေဝ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သဟဿံ၊ တစ်
ထောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ ယဉ်ပါးခြင်း
ကို။ လဘိ၊ သု၊ ရကုန်၏။ လုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မုဓာ၊ အချည်းနှီးပင်။
ဂဏန္တောပိ၊ ယူလိုသော သူသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဓယဝယပ္ပတ္တံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ထသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာထ
သော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မျှသာဖြစ်ထသော။

အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍။ ဤမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၇။ ။ ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုဝံ၊ မြဲသော အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ ဌိတိ၊ တည်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကတံ၊
အဝတ်တန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော။ ဗိမ္ဗု၊ ရွှေရုပ်နှင့်
ထူထသော၊ အရုကာယံ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့၏အစွမ်းဖြင့် အိုင်းအမာနှင့်
တူသော ကိုယ်ရှိထသော။ သမုဿိတံ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့် စိုက်ထားအပ်
ထသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာထသော။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များစွာသော လူ
အပေါင်းသည်များသောအားဖြင့် ကြံအပ်ထသော။ ဣမံ၊ ဤအတ္တဘောတည်း
ဟူသော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စိတ္တကတန္တိ၊ စိတ္တကတံဟူသည်ကား။ ကတစိတ္တံ၊ ပြုအပ်
သော ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိသော။ ဝတ္ထဘရဏ မာလာလင်္ကာရာဒိဟိ၊ အဝတ်
တန်းဆာ ပန်းဆင်ယင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာ
ပြုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗိမ္ဗန္တိ၊ ဗိမ္ဗု
ဟူသည်ကား။ ဒီဃာဒိယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ ရှည်ခြင်း စသည်နှင့် ယှဉ်ရာအရပ်တို့၌။
ဒီဃာဒိဟိ၊ ရှည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ အင်္ဂိပစ္စင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်။
သဏ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောတည်း။ အရုကာယန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ နဝန္ဓဝဏမုခါနံ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်း
အားဖြင့်။ အရုဘူတံ၊ အိုင်းအမာသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်တည်း။
သမုဿိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တိဟိ အဋ္ဌိသကေဟိ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်။
သမုဿိတံ၊ ဆောက်၍ထားအပ်သော၊ အာတုရန္တိ၊ အာတုရံ ဟူသည်ကား။
သဗ္ဗံ၊ ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဣရိယာပထာဒိဟိ၊ ဣရိယာပုထံ စသည်တို့ဖြင့်။
ပရိဟရိတဗ္ဗတာယ၊ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္စတာ၊ အမြဲ။ ဂိလာနံ၊
ပင်ပနီး ကျင်နာသော သူတည်း။ ဗဟုသင်္ကပ္ပန္တိ၊ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ ဟူသည်ကား။
မဲဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်။ ဗဟုဓာ၊ များသောအားဖြင့်။ သင်္ကပ္ပိတံ၊
ကြံအပ်သော။ ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံဌိတိတံ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
၏။ ဓုဝတာဝေါဝါ၊ မြဲစွာဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဌိတိဘာဝေါဝါ၊

အရှည်တည်သော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေန္တေန၊ စင်စစ် အားဖြင့်။ တေ၊ ထိုအတ္တဘောသည်။ ဘေဒေန၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝိကိရက- ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မမေဝ၊ ဖရိုဖရဲရှိခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသ ဟဿာနံ၊ ရှင်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထိုသီရိမာကို မေတ္တာရောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သော တာ ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သီရိမာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၃-ဥတ္တရာ ထေရီ ဝတ္ထု။

(သီရိမာ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည် “ပရိဇိဏ္ဍမိဒန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

“ပရိဇိဏ္ဍမိဒန္တိ” ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရိဇိဏ္ဍမိဒံ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္တာ၊ တရားသခင်သည့်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိယရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဥတ္တရာထေရီ နာမ၊ ဥတ္တရာမည်သော တေရီ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ထေရီမထေရီမ သည်။ ဇာတိယာ၊ အရွယ်အားဖြင့်။ ဝိသတိဝဿသတိကာ၊ အသက် တစ်ရာ နှစ်ဆယ်ရှိမှ ရဟန်းပြုလျက်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတာ၊ သွား၍။ လဒ္ဓပိဏ္ဏပါတာ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းရှိပြီးသော်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအကြား၌။ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတာ၊ ပန်၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အပဋိက္ခိပေတာ၊ မပယ်မှု၍။

ဂဏန္တဿ၊ ယူသည့်ရှိသော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နိရာဟာရာ၊ ပြတ်သော အာဟာရရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယေပိ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ တတိယေပိ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ တဿေဝ ဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏ လျှင်။ တသ္မိံ ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ နိရာဟာရာ၊ အစာကင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ ပန၊ လေးခုမြောက်သောနေ့၌ကား။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တိ၊ သွားသည် ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ သဗ္ဗာဠောနေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်သည် ရှိသော်။ ဩလမ္ပန္တိ၊ တွဲလျားကျသော။ အတ္တနော စိဝရကဏ္ဍံ၊ မိမိသင်္ချာနား စွန်းကို။ အက္ကမိတွာ၊ နင်းမိ၍။ သဏ္ဌာရေတံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှန်၍။ ပတိကိရ၊ လဲသတတ်။ ဘတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဘဂီနိ၊ နှမ။ တေ၊ သင်၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ပရိဇိဏ္ဍံ၊ အိုဗြီ။ “ကြီးရင့်ပြီလည်းဟူ”။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဘိဇ္ဇေတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟာ၊ တောတော်မူ၏။

၁၄၈။ ။ ဘဂီနိ၊ နှမ။ ဟေ၊ သင်၏။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤကိုယ်သည်။ ပရိဇိဏ္ဍံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းဖြင့် အိုမင်း၏။ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသော အနာတို့၏ နေရာလည်း ဖြစ်၏။ ပဘဂုံနံ၊ အမြဲအပုပ်တို့ဖြင့် ယိုစီးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျက်တတ်၏။ ပူတိဒေဟော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇေတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အက္ခော၊ အနက်ကား။ ဘဂီနိ၊ နှမ။ တေ၊ သင်၏။ သရီရသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ မဟလ္လိကဘာဝေန၊ ကြီးသည်၏ အပြစ်ဖြင့်။ ပရိဇိဏ္ဍံ၊ အိုမင်း၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုအိုခြင်းသို့ရောက် သော ကိုယ်သည်လည်း။ သဗ္ဗရောဂါနံ၊ အလုံးစုံသော အနာတို့၏။ နိဝါသ-
နဌာနဌေန၊ နေရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ အနာ၏ နေရာဖြစ်

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၄-သမ္ပဟုလအဓိမာနိကဘိက္ခုဝတ္ထု။

၁၈၉

သော။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်ကား။ တရုဏောပိ သိင်္ဂါလော၊ ငယ်နုသော မြေခွေး
ကိုလည်း။ ဇရသိင်္ဂါလောတိ၊ မြေခွေးအိုဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ တရုဏာပိဝလောစိလဘာ၊ ငယ်နုသော ဆင်ထုံးမနွယ်ကိုလည်း။
ပူတိလတာတိ၊ နွယ်ရင့် နွယ်ပုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ တဒဟုဇာတံ၊ ထိုဒနွှံ့ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်လျှင်မူလည်း။
နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဉ္စရဏဌေန၊ ယိုစီးတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပူတိတာယ၊ ပုပ်
သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဘင်္ဂနံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သေပူတိကော၊ ဤသို့
ပုပ်ခြင်းသဘော ရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ တဝ၊ သင်၏။
သောဒေဟော၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။
န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝေဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင်
အဆုံးရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ
တို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏပရိယောသာနမေဝ၊ သေခြင်း အဆုံးရှိ
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ထေရီ၊ ဥတ္တရာထေရီသည်။ သော
တာ ပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ မဟာ ဇနဿာပိ၊
လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထိယံ၊ သော။ ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၄-သမ္ပဟုလအဓိမာနိကဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ဥတ္တရာမည်သော ထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကို ပြုပြီး၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရလိုချင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌
ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာ
သည် “ယာနိမာနိ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

“ယာနိမာနိ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယာနိမာနိ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အဓိမာနိကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုးခြင်းရှိကုန်သော။ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခု၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဉ္စသဘာဘိက္ခု၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကော၊ ဘုရားအထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သဋ္ဌေန္တော၊ စေ့ဆော်ကုန်လျက်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အ သမုဒါစာရေန၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးပြီ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေယာမာတိ၊ ကြားကုန်အံ့ ဟူ၍။ အာဂမိံ သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဒွါရကောဋ္ဌကံ၊ ထံခါးမုခ်ဦးသို့။ ပတ္တကာလေယေဝ၊ ရောက်သော ကာလ၌သာလျှင်။ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဝိသိတွာ၊ ရှိ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္ပံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာမကသုသာနံ၊ သင်းချိုင်း သုသာန်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဟတော၊ ထိုသုသာန်မှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်စေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ယေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြဝံ၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာမကသုသာနေန၊ သုသာန်သို့သွားသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အဝတွာဝ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍လျှင်။ ဒိသဒသိနာ၊ အရှည်ကို မြင်လေ့ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်တော်မူသည်။ ဟဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ အာမကသုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဟတ္ထံ၊ ထိုသုသာန်၌။ ကုဏပါနိ၊ အကောင်ပုတ်တို့ကို။ ပဿန္တော၊ ရှုကုန်သည်ရှိသော်။ ကောဟဒ္ဒိဟပတိတေသု၊ ချ၍ တစ်ရက် နှစ်ရက် ရှိကုန်ပြီးသော။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၄-သမ္မဟုလအဓိမာနိကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ၁၉၁

ကုဏပေသု၊ အကောင်ပုတ်တို့၌။ အဋ္ဌိသဃံဘတံ၊ အရိုးစုအမှတ်ကို။ ပဋိလကိဘ္ဗာ၊ ရ၍။ တံ ခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ပတိတေသု၊ ပစ်ချလာကုန်သော။ အလ္လသရီရေသု၊ စိုသော ကိုယ်တို့၌။ ဖုဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သံကိလေသဘာဝံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း ကိလေသာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိံသု၊ သိကုန်၏။ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ်၌။ နိသိန္ဓောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံစေ၍။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သမ္ပုဓေ၊ ပျက်မှောက်၌။ ကထေန္တောဝိယ၊ ကောင်းပြောဟောသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းကို။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဋ္ဌိသဃံဘတံ၊ အရိုးစုအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဂရတိံ၊ ထပ်ခြင်း မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတု၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပတိရူပံ နုဓေါ၊ လျောက်ပတ်အံ့သော။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၉။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဒေ၊ တန်းဆောင်မှန်းကာလ၌။ အလာဗု နေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖရိဖရဲကြဲသောဗူးကဲ့သို့။ အပတ္တာနိ၊ တက်ဝန်းကျင်စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ ကာပေ၊ တကာနိ၊ ခို၏အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ ယာနိမာနိ အဋ္ဌိနိ၊ အကြင်အရိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

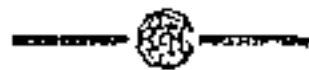
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပတ္တာနိတိ၊ အပတ္တာနိ ဟူသည်ကား။ ဆဒ္ဓိတာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော။ သာရဒေတိ၊ သာရဒေ ဟူသည်ကား။ သာရဒကာလေ၊ တန်းဆောင်မှန်းကာလ၌။ ဝါတာတပ ပဟတာနိ၊ လေဖြင့် ခတ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖရိဖရဲကြဲကုန်သော။ အလာဗု နိဝိယ၊ ဗူးတို့ကဲ့သို့။ ကာပေ၊ တကာနိတိ၊ ကာပေ၊ တကာနိ ဟူသည်ကား။ ကပေ၊ တကဝဏ္ဏာနိ၊ ခိုအဆင်းနှင့် တူကုန်သော။ တာနိ ဒိသ္မာနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ကာမရတိံ၊ ကာမ

ဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိယေဝ နန၊ မအပ်သည် သာလျှင် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာဌိတာဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတှာ၊ ရောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဘိတ္ထဝမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဝန္တိံ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ သမ္ပဟုလ အဓိမာနိကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၅-ဇနပဒကလျာဏီ ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထု။

(အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီဟု အယူရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထု၌ ဟော ရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာ သည် “အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတ” နှစ် စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☞ အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတ နှစ် ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဋ္ဌိနံနဂရံ ကတံ စသော ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္ထော၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီ အမည်ရှိသော။ ရူပနန္ဒထေရီ၊ ထေရီကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ မှောင်ကြီးသည်။ ရဇ္ဇေသိရိ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် အမြတ်ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရာဟုလကုမာရောပိ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ တတ္တာပိ၊ လင်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိ၊ အမိသည် လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဧတ္ထကေညတိဇနေ၊ ဤမျှလောက်သော ဆွေမျိုးအပေါင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိ

သောမိ၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌ နေသဖြင့်။ ကိံကရိဿာမိ၊ အသို့ပြုရအံ့နည်း။
 ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး သွင်းလျက်။ ဘိက္ခုနိ ဥပ-
 သာယံ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။
 ဉာတိသိနေဟေနေဝ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို ချစ်၍သာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။
 သဗ္ဗဂါယ၊ သဗ္ဗါ၍။ နော၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်။ အဘိရူပတဿပန၊ အလွန်
 အဆင်းလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ရူပနန္ဒာတိ၊ ရူပနန္ဒာဟူ၍။ ပညာယံ၊
 ထင်ရှား၏။ သတ္တာ၊ တရားသခင်သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အနှစ်မရှိ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သညာ၊ သညာ
 သည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ မိမိအသို့ မလိုက်တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒတိကိုရ၊
 ဟောသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၏။ သာ၊
 ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒဿနိယေ၊ ရှုဖွယ်ရှိသော။ ပါသာဒိကေ၊
 ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော။ မမရူပေပိ၊ ငါ့အဆင်း၌လည်း။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။
 ကထေယျာတိ၊ ဆိုချေရာ၏ဟု။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမုခိဘာဝံ၊
 မျက်မှောက်အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားဝံ့။ သာဝတ္ထိဝါသိနေော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌
 နေသော ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ ဒတွော၊ ပေး၍။ သမာဒိဏ္ဏုပေါသထော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်
 အပ်သော ဥပုသ် ရှိကုန်လျက်။ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္ဂါ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော
 ပုဆိုးဖြူကို ဝတ်ရုံကုန်လျက်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္တာ၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည်ကို
 လက်စွဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
 သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဘိက္ခုနိသံဃောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမ သင်္ဃာသည်လည်း။
 သတ္ထု၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဘုရားဟောရာ ဓမ္မဒေသနာ၌။ ဥပ္ပန္နဆန္ဒော၊ ဖြစ်သော
 ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံသုတွာ၊ တရား
 နာပြီး၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်
 ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေန္တောဝ၊ ပြောကုန်လျက်လျှင်။
 ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စတုပ္ပမာဏိကေ၊ လေးပါးသော
 မြတ်နိုးခြင်း ရှိသော။ လောကသန္နိဝါသေ၊ လူအပေါင်း၌။ တထာဂတံ၊

ဘုရားသခင်ကို။ ပဿန္တာနံ၊ ဖူးမြင်ကုန်သော။ ယေသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
အား။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေသတ္တာ၊
တို့သည်။ အပ္ပကာဝ၊ အနည်းငယ်တို့သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။
ရူပပမာဏိကာ၊ အဆင်း၌ မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တထာဂတဿ၊
ဘုရားသခင်၏။ လက္ခဏာနုဗျဉ်နပဋိမဏ္ဍိတံ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးသုံးဆယ့်နှစ်
ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏံ၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။
ပဿိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ယောသပ္ပ မာဏိကာပိ၊ အသံ၌ မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်
သော သူတို့သည်လည်း။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတကသတာနိ၊
အရာသော ဘဝဟောင်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏယော သဉ္ဇေပ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်၍ ဆိုသောစကား
ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မဒေ-
သနာယောသဉ္ဇ၊ တရားဟောတော်မူသော အသံကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာ၊
ကြား၍။ ပဿိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ။

(အသံတော်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါးကား။ ဝိသဠောစ သုဝိညေယျော၊ သဝနိ
ယော မုဒုပိစ၊ ဗိန္ဒုဝိသာရိ ဂမ္ဘီရော၊ နိန္ဒာဒိတော မုနိသရော။ ။ အနက်ကား။
မုနိသရော၊ မြတ်စွာဘုရား အသံတော်သည်။ ဝိသဠောစ၊ သန့်ရှင်းသည်လည်း
ကောင်း။ သုဝိညေယျောစ၊ သိလွယ်သည် လည်းကောင်း။ သဝနိယောစ၊
နာချင်ဖွယ်ရှိသည် လည်းကောင်း။ မုဒုပိစ၊ ညံ့သက်သည် လည်းကောင်း။
ဗိန္ဒုစ၊ လုံးသည် လည်းကောင်း။ အဝိသာရိစ၊ ပရိသတ်ကို လွန်၍ မပြန်သည်
လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရောစ၊ နက်သည် လည်းကောင်း။ နိန္ဒာဒိတောစ၊ ပဲ-
တင် ထပ်သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်ကို မှတ်ရန် ထည့်လိုက်သည်)။ ။ လုဗ္ဗ
မာနိကာ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌ မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ စိဝရာဒိလူခတံ၊ သင်္သန်း စသည်ဖြင့် ခေါင်းပါးခြင်း ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပဿိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မပ္ပမာဏိကာပိ၊
တရား၌ မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ သမာဓိ၊ သ

မာမိသည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီလာဒီဟိ၊ သီလအစရှိ ကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ အသမော၊ အတုမရှိ။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော၊ တု ဖက်သင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တာနံ၊ ချီး မှမ်းကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မ လောက်။

ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ ဘိက္ခုနီနဉ္စေ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လည်း ကောင်း။ ဥပါသိကာနဉ္စ၊ ဒါယိကာမတို့၏ လည်းကောင်း။ သန္တိကာ၊ အထံ မှ။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် စပ်သော စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ဤ။ ဘာတိကဿ၊ မောင်တော်ဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ က- ထေန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ကေဒိဝသံပိ၊ တနေမျှလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပေ၊ အဆင်း၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုသည် ရှိသော်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကို။ ကထေဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့နည်း။ ဝါ၊ ဆိုပစေ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အဒဿိတွာဝ၊ မမြင်စေမူ၍လျှင်။ တထာဂတံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်၍။ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိတွာ၊ နာပြီး၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရမူကား။ ယံနန္ဒာ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရာ နာရာသို့။ ဂမိဿာမိတိ၊ လိုက်ပါ အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခု- နိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ရူပနန္ဒာယ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ သတ္ထုဥပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအား ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုကာမတာယ၊ သွားလိုသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ စိရဿံဂတ၊ ကြွာမြင့်လေစွ။ အဇ္ဇေ၊ ယခု။ သတ္တာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဣမံ နိဿာယ၊ ဤရူပနန္ဒာကို အမိပြု၍။ နာနာနယံ၊ အထူး ထူးသော နည်းရှိသော။ ဝိစိတြဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားဒေသနာ ကို။ ဒေသိဿတိဟိ၊ ဟောလတ္တံ့ ဟူ၍။ တုဋ္ဌမာနဿ၊ နှစ်သက်သောစိတ်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုရူပနန္ဒာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၏။ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ နိက္ခန္တကံ၊ လတော၊ ထွက်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနံ၊ ကိုယ်ကို။ နေဝဒယောဿာမိတံ၊ မပြအံ့ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဥပဌာနံ၊ စေားခြင်းသို့။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ ကိဒိသာနုခေါ၊ အတယ်သို့သတောရှိသော။ ဓမ္မဗေသနာ၊ တရားဗေသနာသည်။ သပ္ပါယာ၊ လျှောက်ပတ်သနည်း။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သော၊ ဤရူပနန္ဒာသည်။ ရူပဂရုကာ၊ အဆင်းကို အလေးပြု၏။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ ဗလဝသိနေဟာ၊ အားကြီးစွာ မြတ်နိုးခြင်းရှိ၏။ ကဏ္ဍကေန၊ ဆူးဖြင့်။ ကဏ္ဍကုဒ္ဓရဏံဝိယ၊ ဆူးကိုနှုတ်သကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ ရူပေနေဝ၊ ရုပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ရူပမဒနိမ္မဒနံ၊ ရုပ်၌ မာန်မူခြင်းမရှိအောင် နှိပ်ခြင်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဣတိသန္နိဋ္ဌာနံကတွာ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ် ခြင်းကိုပြု၍။ တဿ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသနသမယေ၊ ဝင်သောကာလ၌။ အတိရူပံ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ သောဌသဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ ရတ္တဝတ္တနိဝတ္တံ၊ နိသောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းရှိသော။ သဗ္ဗဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိယံ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဗီဇနိံ၊ ဖတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဗီဇမာနံ၊ ယပ်ခတ်သော။ ဧကံ ပနဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတယောက်ကို။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ အဘိနိမ္မိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ တံခေါ၊ ပနဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သတ္တုစေဝ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ရူပနန္ဒာစ၊ ရူပနန္ဒာသည်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ပိဋ္ဌပသော၊ နံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နိသိန္ဒာ၊ နေလျက်။ ပါဒန္တတော၊ ခြေဖျားတော်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိ

သော်။ လက္ခဏာဝိစိတ္တံ၊ လက္ခဏာတော် ကြီးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ထသော။
 အနုဗျဉ္ဇနသမုဇ္ဈလံ၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပခြင်း
 ရှိစေသော။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောကသော ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့်။
 ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်ထသော။ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။
 ဒွိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒသသိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။
 မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သမိပေ၊ အနီး၌။
 ဌိတံ၊ တည်သော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထို
 ရူပနန္ဒာသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အတ္တဘာဝံ၊
 မိမိကိုယ်ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇိယာ၊
 ရွှေဟင်္သာမင်းမ၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ကာကိသဒိသံ၊ ကျီးမနှင့်တူသော။
 အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အာမညိ၊ အောက်မေ့၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣဒ္ဓိမယရူပံ၊
 တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော အဆင်းကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယေဝ၊
 စ၍လျှင်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘမိ"သု၊
 လည်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏။ ဧကသာ သော-
 ဘာ၊ ဆံ၏ အင့်တယ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ နုလာဋ္ဌသောဘာ၊
 နဖူး၏ တင်တယ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သဗ္ဗေသံသရီရပ္ပဒေသာနံ၊ အလုံးစုံကိုယ်အစိက်တို့၏။ ရူပသိရိယာ၊ အဆင်း၏
 တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ သမာကမ္ပိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ အာရုံဖြင့် ဆွဲငင်အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဿိ"ရူပေ၊ ထိုအဆင်း၌။ ဗာလသိနေဟော၊ အားကြီး
 စွာ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်။

သတ္တု၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဆင်း၌။
 အဘိရတိ"၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေ-
 သေခန္တာဝ၊ ဟောတော်မူ၍ သာလျှင်။ တံရူပံ၊ ထိုအဆင်းကို။ သောဋ္ဌသဝဿု-
 ဒ္ဓေသိကဘာဝံ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်ရှိသော အဖြစ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊
 လွန်စေ၍။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
 ဣဒ္ဓိ"ရူပံ၊ ဤအဆင်းသည်။ ပုရိမသဒိသံ၊ ရှေးနှင့်တူသည်။ နေဝဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း

သောစိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အနုက္ကမနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့် သာလျှင်။ တဿာ ဣတ္ထိယ၊ ထိုမိန်း၏။ သကံ ဝိဇာတဝဏ္ဏံ၊ ကကြိပ်သားဖွားသောမိန်းမ အသွင်ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမိတ္တိဝဏ္ဏံ၊ မိန်းမလတ်အသွင်ကိုလည်းကောင်း။ ဇရာဇိဏ္ဏမဟလ္လကိတ္တိဝဏ္ဏံ၊ ရင့်ရော်အိုမင်းသော မိန်းမကြီး အဆင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော မိန်းမအဆင်းကို။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သာပိ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗဒနဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မိန်းမသည်လည်း။ အန္တရဟိတံ၊ ကွယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇရာဇိဏ္ဏကာလေ၊ အိုခြင်း ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ ရောက်သော ကာလ၌။ ဝိရဇ္ဇမာနာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ရှိသော်။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ သွားကျိုးမကို။ ပလိတသိရံ၊ ခေါင်းဖြူသော မိန်းမကို။ သြတဂ္ဂဂေါပါဏသံသကံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍ ကိုင်းသော နံရိုးရှိသဖြင့် ကုန်းသောမိန်းမကို။ ပဝေဓမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဒဏ္ဍပရာယနံ၊ တောင်ဌေးလက်စွဲလျက် သွားသော မိန်းမကို။ ဒိသ္မာမြင်၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိရဇ္ဇိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုတန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းသော မိန်းမကို။ ဗျာဓိနာ၊ အနာဖြင့်။ အဘိဘူတံ၊ အလွန်နှိပ်စက်ဟန်။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ သာ၊ ထိုဖန်ဆင်းသော မိန်းမသည်။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဒဏ္ဍဉ္စ၊ တောင်ဌေးကို လည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဏိဉ္စ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို လည်းကောင်း။ ဆဉ္စေတော၊ စွန့်၍၊ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းကို။ ဝိရဝမာနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေတော၊ လည်းစေ၍။ သကေမုတ္တကရီသေ၊ မိမိ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၌။ နိမုဂ္ဂံ၊ နစ်လျက်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ပရိဝတ္တိ၊ လူးလည်း၏။

ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ တံပိ၊ ထိုအနာနှိပ်စက်သော မိန်းမကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိရဇ္ဇိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ သတ္တဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ ဣတ္ထိယ၊ ထိုတန်ခိုးဖြင့် ပြီးသောမိန်းမ၏။ မရဏံ၊ သေသော အခြင်းအရာကို။ ဒသေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဓုမာတကဘာဝံ၊ ဖူးဖူးယောင်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ နဝဟိဝဏ္ဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော

အမာဝတို့မှ။ ပုဗ္ဗဝဋ္ဋိယောစေတိ။ ပြည်အိမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဝါစ၊
ပိုးလောက် တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စရိံ သု၊ ယိစီးကုန်၏။ ကာကာဒယော၊
ကျီးအစရှိသည်တို့သည်။ သန္တိပတိတော၊ စည်းဝေး၍။ ဝိလုမ္ပိံ သု၊ လုယက်ကုန်
၏။ ရူပနန္ဒာပိ၊ ရူပနန္ဒာသည်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သြလောကေတော၊
ကြည့်၍၊ အယံ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌သာ
လျှင်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဗျာဓိံ၊ နာခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊
ရောက်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဣမဿာပိ မေ အတ္တဘာဝ-
ဿာပိ၊ ဤငါ၏ အတ္တဘောသည်လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဇရာ
ဗျာဓိ မရဏာနိ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတို့သို့။ အာဂမိယန္တိ၊ ရောက်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။
ပဿိ၊ ရှု၏။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဘောအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌတ္တာပေ၊ မြင်သောကြောင့်
သာလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အနှစ်မရှိသော
အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာယေဝ၊ မြင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿံ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ တယောဘဝါ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့သည်။
အာဒိတ္တာဝိယ၊ ထိန်ထိန်လောင်သကဲ့သို့။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ဗန္ဓကုဏပိဝိယ၊
ဖွဲ့အပ် ဆွဲအပ်သောအကောင်ပုပ်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌဟိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာ-
ဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရွှေ့၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပက္ခန္တိ၊ ပြေးဝင်၏။

သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တာယစ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏သည်။ အနိစ္စတော၊
မမြဲသောအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တော၊ သိ၍။ သယမေဝ၊
ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ပဘိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိယတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလော
ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နာသက္ခိယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
အပ၌။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ လန္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ
စိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ တဿံ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ သပ္ပာယဝသေန၊
လျှောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်
မူလို၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

နန္ဒော၊ ရူပနန္ဒာ။ အာတုရံ၊ နာကျင်စွာထသော။ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်
ထသော။ ပူတိံ၊ ပုပ်ခြင်းရှိထသော။ ဥက္ခရန္တံ၊ ခံတွင်း နား မျက်စိ နှာခေါင်း

ဟူသော အထက်မှလည်း ယိုထသော။ ပစ္ဆိမန္တံ၊ ဝစ္စမဂ်၊ ပဿာဝမဂ် ဟူသော အောက်မှလည်း ယိုထသော။ ဗာလာနံ၊ ဗုဒ္ဓိမဂ်ဟူသည်။ အဘိပတ္တိတံ၊ အလွန် တောင့်တအပ်ထသော။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာတို့၏အစုကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

ဣဒံယထာ၊ ဤမိန်းမ အကောင်ကဲ့သို့။ ဧတံ၊ ထိုသင်၏ ကိုယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံယထာ၊ ထိုသင်၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ၊ ဤ မိန်းမအကောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဓာတုတော၊ ဓာတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတော၊ အချည်းစည်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း။ ပဿ၊ ရှုလော့။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ပုန၊ တဖန်။ မာအာဂမိ၊ မလာလင့်။ ။ (ရဲကား အာဂုံ)။ ။ ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌။ ဆန္ဒ၊ တပ်ခြင်း ကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ခွါ၍။ ဥပသန္ဓေ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ စရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့သကည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ္တန်ကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ နန္ဒတိက္ခုနိ၊ နန္ဒာ မည်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထံ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နန္ဒာ၊ နန္ဒာ သည်။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ် ကို။ ဧပထေတွာ၊ ဇေ၍။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿံ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ တိဏ္ဍမဂ္ဂဖလာနံ၊ သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဝိပဿနာ ပရိဝါ သတ္တယ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစိမ့်သောငှာ။ သုညတ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သုညတ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤကိုယ်၌။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ မာအတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍။ သညံကရိ၊ အမှတ်ကိုပြုလော့။ ဟိ၊ ထို ကောင်းသင့်စွာ။ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္တဘော၌။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိဏိအဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ထောင်၍။ ဧတံအဋ္ဌိနဂရံ၊ ဤအရိုးတည်းဟူသော မြို့ကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၀။ ။ နန္ဒေ၊ ရူပနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အတ္တဘော၌။ ဇရာစ၊ အိုခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မာနောစ၊ မာန်မူ

ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မက္ခောစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဩဟိတော၊ တည်၏။ သော အတ္တဘာဝေါ၊သည်။ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏။ နဂရံ၊
မြို့သည်။ ဂတံ၊ ဖြစ်၏။ မံသလောဟိတ လေပနံ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့် လိမ်း
ကျံခြင်းရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါယာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။
ပုဗ္ဗဏ္ဍပရဏ္ဍာဒိနံ၊ ကောက်ပဲ စသည်တို့ကို။ ဩဒဟနတ္ထာယ၊ လားခြင်းငှာ။
ကဋ္ဌာနံ၊ သစ်တို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်၍။ ဝလ္လိဟိ၊ ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗိတွာ၊
ချည်၍။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။ ဝိလိမ္ပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ နဂရသခံတံ၊
မြို့ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဂေဟံ၊ အပအိမ်ကို။ ကရောန္တိယထေဝ၊ ပြုကုန်
သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ တိဏိ အဋ္ဌိသတာနံ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ကို။
ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်၍။ နှာရုဝိနဒ္ဓံ၊ အကြောဖြင့် မြွေးယှက်အပ်သော။ မံသ
လောဟိတလေပနံ၊ အသားအသွေးဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ တစပဋိစ္ဆန္နံ၊ အေးရ
ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော။ ဣဒံ အဇ္ဈတ္တိကမ္ပိ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိက ရုပ်သည်လည်း။
ဇီရဏလက္ခဏာယ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဧရာယစ၊ ဧရာ၏လည်း
ကောင်း။ မရဏလက္ခဏာယ၊ သေခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ မစ္စုနောစ၊ စုပေ
ခြင်း၏လည်းကောင်း။ အာရောဟသမ္ပဒါဒိမာနာနံ၊ အလုံးအရပ် ကိုယ်၏
ပြည့်စုံခြင်း စသည်၌ ဖြစ်ကုန်သော မာန်ထောင်လွှားခြင်း စသည်တို့ကို။
ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ မဇ္ဇနလက္ခဏာယ၊ ယဇ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ မာနဿစ၊ မာန်
၏ လည်းကောင်း။ သုကတ ကာရဏဝိနာသန လက္ခဏာယစ၊ ကောင်းစွာပြု
အပ်သောသူ၏ ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော။ မက္ခဿ၊ သူ့
ကျေးဇူးကို ချေခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ဩဒဟနတ္ထာယ၊ တည်ရာဖြစ်စေခြင်း
ငှာ။ နဂရံ ကတံ၊ မြို့ကဲ့သို့ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧဝရူပေါ ဧဝ၊
ဤသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကာယိက စေတသိကော၊ ကိုယ်
စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အတ္တဘော၌။
ဩဟိတော၊ တည်၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ကိဉ္ဇိဂယျ၊ ပင်၊ တ
စုံတခုယူခြင်းငှာ လောက်သော အနက် သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-
အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။
ထေရီ၊ ရူပနန္ဒာ ထေရီသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

မဟာဇနသပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ ဇနပဒကလျာဏိရူပနန္ဒဗ္ဗေရိယာဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၆-မလ္လိကာဒေဝိယာဝတ္ထု။

(ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မလ္လိကာမိဖုရားဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောလ ရောသည် “ဇီရန္တိဝေတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဇီရန္တိဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီရန္တိ-ဝ- အစရှိသော ဤဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မလ္လိကံဒေဝီ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နှာနကောဠကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်၍။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဇောဝိတွာ၊ သစ်၍။ ဩနတသရီရာ၊ ကိုင်းရှိုင်းညွတ်သော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဇယံ၊ သလုံး မြင်းခေါင်းကို။ ဇောဝိတုံ၊ ဆေးခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ တာယစပန၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ပါသော။ ဧကောဂလ္လဘသုနခေါ၊ အကျွမ်းဝင်သော ခွေးတကောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဟထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဩနတံ၊ ကိုင်း၍ညွတ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အသဒ္ဓမ္မသန္တဝံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဖဿံ၊ အတွေ့ကို။ သာဒိဟန္တိ၊ ဘာသာလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာပိ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်လည်း။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အတက်ပြာသာဒ်၌။ ဝါတပါနေန၊ လေသာနန်း ပြုတင်းဖြင့်။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ တံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတော၊ ထိုရေချိုးအိမ်မှ။

အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝသလီ၊ သူယုတ်မ။ နဿ၊ ပျက်၏။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ခွေးနှင့် ယဉ်ပါးခြင်း သဘောကို။
 အကံသိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
 မယာ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆို
 သည်ရှိသော်။ သုနက္ခေန၊ ခွေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေါ၊ သင်မိဖုရားတို့သည်။
 သံသဠာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်
 ရှိသော်။ မယာ၊ ငါသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 တဝ၊ သင်အား။ နသဒ္ဓဟိဿာမိ၊ မယုံနိုင်။ ဝသလီ၊ သူယုတ်မ။ နဿ၊ ပျက်
 ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ယော-
 ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ ဣဒံကောဠကံ၊ ဤရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊
 ဝင်သည်ရှိသော်။ ဣမိနာ ဝါတပါနေန၊ ဤလေသာ ပြုတင်းပေါက်ဖြင့်။ ဩ
 လောကေန္တဿ၊ ကြည့်သောသူအား။ ဧကော၊ ကဇယာက်ကို။ ဒွိဇာဝ၊ နှစ်
 ယောက်ကဲ့သို့။ ပညာယတိတိ၊ ထင်၏ဟူ။ အဘူတံ၊ မဟုတ် မမှန်သည်ကို။
 ကထေသိ၊ လှည့်စားသော အားဖြင့်ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ ကျွန်
 မအား။ သစေနသဒ္ဓဟသိ၊ အကယ်၍ မယုံသည်ဖြစ်အံ့။ ဧတံ ကောဠကံ၊ ဤ
 ရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိသ၊ ပင်တော်မူလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ အရှင်
 မင်းကြီးကို။ ဣမိနာ ဝါတပါနေန၊ ဤလေသာ ပြုတင်းဖြင့်။ ဩလောကေ-
 သာမိ၊ ကြည့်ပါအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 မုဠဓာတုကော၊ ပညာနည်းသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ “မိုက်သော သ
 ဘော ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ”။ တဿံ၊ ထိုမဇ္ဈိကာ မိဖုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား
 ကို။ သဒ္ဓဟိဘ္ဘာ၊ ယုံကြည်၍။ ကောဠကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။
 သာပိခေါ ဒေဝီ၊ ထိုမဇ္ဈိကာ မိဖုရား သည်လည်း။ ဝါတပါနေ၊ လေသာ
 ပြုတင်း၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အန္ဓဗာလ
 မဟာရာဇ၊ လွန်စွာခိုက်လှသောမင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံနာမ၊
 အဘယ်နည်း။ အဇိကာယ၊ ဆိတ်မနင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘော်
 ယဉ်ပါးခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာမိ၊
 မင်းကြီးသည်လည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ မဇ္ဈိကာ မိဖုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေရူပံ၊

ဤသို့ ဆိတ်မနှင့်ယဉ်ပါးခြင်းအဟောကို။ န ကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝုတ္တပိ၊ ဝေပသော်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။
ဒိဋ္ဌော၊ မြင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။

န သဒ္ဓဟိဿာမိ၊ မယုံနိုင်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတော၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဒ္ဓ၊ မချွတ်။ ဣမံ ကောဠကံ၊
ဤရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဧကော၊ တယောက်ကို။ ဒွိဓာဝ၊
နှစ်ယောက်ကဲ့သို့။ ပညာယတိတိ၊ ထင်မြင်ရသည် ဟူ၍။ သဒ္ဓဟိ၊ ယုံကြည်၏။

မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံရာဇာ၊ ဤမင်း
သည်။ အန္ဓဗာလတံယ၊ အလွန်မိုက်လှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ၊
ငါသည်။ ဝဉ္စိတော၊ လှည့်စားအပ်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ မေ၊ ငါသည်။
ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အယညံ၊ ဤမင်းကြီးကိုလည်း။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်။
အဗ္ဘာစိက္ခိတော၊ စွပ်စွဲအပ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကပ္ပံ၊ ဤ အမှုကို။ သတ္ထာပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဇာနိဿဘိ၊ သိသတ္တံ။ ဧဒ္ဒ အဂ္ဂသာဝကာပိ၊
နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကာတို့သည် လည်းကောင်း။ အသိသိ မဟာသာဝ-
ကာပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကာ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနိဿန္တိ၊
သိတုန့်လတ္တံ့။ အဟောဝတ၊ အံ့သွယ်ရှိစွာ။ မေ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အယံ၊
ဤပလ္လိကာသည်။ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏။ အယဒိ၊ ၂၃၁ နေ၊ အတုမရှိသောအလှူကြီး
ကိုပေးရာ၌။ သဟာယိကံ၊ အဆောင်ပွန်းမလည်း။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
တတ္တာစ၊ ထိုအသဒိသဒါန၌လည်း။ ဧကဒိကာ၊ တနေ့သ၌။ ကတပရိစာဂေါ၊
ပြုအပ်သော စွန့်ကြဲခြင်းသည်။ ဓနဿ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာ၏။ စုဒ္ဓသကောဋိ-
အလ္လနကော၊ တဆယ့်လေးကုဋေထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ
ဂတဿ၊ ပြာတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနေ၊ ပေးလှူ၌။ သောဘရောတ္တံ၊ ထီးဖြူသည်လည်း
ကောင်း။ နိသိဒနပလ္လခကံ၊ နေရာပလ္လင်လည်းကောင်း။ အာဓာရကောား
သပိက်ခြေလည်းကောင်း။ ပါဒပိဋံ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ပန၊ ဤအလှူဝတ္ထုတို့သည်ကား။
အနုတ္တာနေဝ၊ အစိုးမျှားစွာ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သာ၊ ထိုမလ္လိကာမိဖုရားသည်။ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌။ ဝေရူပံ၊

ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပရိစ္ဆာန်၊ များစွာသော စွန့်ကြဲခြင်းကို။ နာနု-
 ယရိတွာ၊ မအောက်မေ့မူ၍။ ကထေဝ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်။
 အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့လျက်။ ကာလင်္ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ အဝီစိမှိ၊
 အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော ပန၊ မင်းသည်ကား။ အဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ
 ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်။ ဗလဝသောကာဘိ ဘူတော၊ အားကြီး
 စွာသောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ သရိရ-
 ကိစ္စံ၊ အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ
 ၏မိဖုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။
 သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သတ္တာ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ သာ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ အာဂတ ကာရဏံ၊
 လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နသရတိ၊ မအောက်
 မေ့နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုကောသ
 လမင်းကြီးသည်။ သတ္တုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ သာရဏီယ ဓမ္မကထံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သောစကားကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောကာလ၌။ သရိတွာ၊
 အောက်မေ့၍။ ဘဏေ၊ အချင်းလုလင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မလ္လိကာယ၊
 မလ္လိကာမိဖုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။
 သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပမုဋ္ဌော၊ မေ့လျော့၏။
 သော၊ နှက်ဖြန်။ ပုန၊ တဖန်။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ ပုနဒ္ဒိဝသေပိ၊
 မိုးသောက်သော နေ၌လည်း။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သတ္တာပိ၊ ဘုရား
 သခင်သည်လည်း။ ပဋိပါဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သတ္တဒ္ဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
 လုံး။ သော၊ ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။
 အတာသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထိုမလ္လိကာမိဖုရားသည်လည်း။ သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်
 ရက်သာလျှင်။ နိရုယေ၊ အဝီစိငဲ့၍။ ပစိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသော၊
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တတော၊ ထိုအဝီစိမှိ။ စုတာ၊ စုတေ သည်ရှိသော်။
 တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကသွာ ပန၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူကား။ အဿာ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သတ္တာ။

ဘုရားသခင်သည်။ အသရဏဘာဝံ၊ မအောက်မေ့ နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာအား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပ၊ နှလုံးကိုပွားစေခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ နိရယေ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝေရူပ၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မလ္လိကာသည်။ နိရယေ၊ အဝီစိ၌။ သစေ နိဗ္ဗတ္တာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်သည်မှန်အံ့။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ န ကရိယာမိတိ၊ မပြုအံ့ဟူ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ ပွားသောအယူကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ဘိက္ခု သတနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ နိစ္စဘတ္တံ၊ အမြဲဝတ်တည်သော ဆွမ်းကို။ ဟာပေတော၊ ယုတ်စေ၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အသရဏဘာဝံ၊ မအောက်မေ့နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကက္ခာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ရာဇကုလဒ္ဓါရံ၊ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္တာ အာဂတောတိ၊ ဘုရားကြွလာ၏ဟု။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရူဟိတံ၊ တက်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သတ္တာ ပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ ရထသာလာယ၊ ရထားတင်းကုပ်၌။ နိသီဒိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ တဒတ္ထံ၊ ထိုရထားတင်းကုပ်၌သာလျှင်။ နိသီဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ယာဂုဓဇကေန၊ ယာဂုဓဲဘွယ်ဖြင့်။ ပဋိမာနေတော၊ မြတ်နိုးစေ၍။ ဝန္တံ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မလ္လိကာယဒေဝိယာ၊ မလ္လိကာ မိဖုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တနဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိယာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ အာဂန္တာလာလျက်။ ပမုဋ္ဌော၊ မေ့လျော့ခဲ့၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ ကတ္တနုခေါ၊

အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။
တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ အနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ မပြင်သည်ရှိသော်။
☸ အညော၊ ငါပါးသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိဗ္ဗတ္တိယာတိ၊ ဖြစ်နိုင်လတ္တံ့
နည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာနှင့်။ သဒ္ဓိသ၊ တူသော။
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟံ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဟဿ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။
နိသိန္ဒဋ္ဌာနာဒိသု၊ ထိုင်ခြင်း ရပ်ခြင်း စသည်တို့တွင်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ တဏှာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဣဒံ၊ ဤအလ္လဝတ္ထုကို။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။ ဣဒံ၊
ဤအလ္လဝတ္ထုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ ဒါနသံပိဓာနံ၊ ဤ
လူရန်စီရင်၍နေခြင်းကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိစ္စမေဝ၊
ကိစ္စသည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဿ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။
ပရလောကဂတကာလတော၊ တမလ္လန်ဘဝသို့ သွားလေသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ မေ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကို။ န ဝဟတိ၊ မရွက်ဆောင်နိုင်။ ဣတိ
အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလမင်းကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မာဝိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ အယံ၊ ဤသေခြင်း
သဘောသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ဓုဂဓမ္မော၊ မြဲသော
သဘောတည်း။ ဣတိဝတ္ထံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး။ အယံရထော၊ ဤရထားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ ရထားနည်း။
• ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဟွာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ ကော
သလမင်းသည်။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ အဂ္ဂလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊
• တင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာမဟဿ၊ အဘိုး၏ရထား
တည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အယံ၊ ဤရထားသည်။ ကဿ၊
အဘယ်သူ၏ ရထားနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတု၊ အဘ၏ရထားတည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်
၏။ အယံပန၊ ဤရထားသည်ကား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ရထားနည်း။ ဣတိ
ပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ရထားတည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ဧဝံရုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည့်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတုမဟဿ၊ အဘိုး၏။ ရထော၊
ရထားသည်။ ကေနကာရုဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တဝပိတုရထံ၊
သင့်အဘ ရထားအဖြစ်သို့။ န ပါပုဏိ၊ မရောက်သနည်း။ တဝ ပိတုရထော၊
သင့်အဘရထားသည်။ တဝရထံ၊ သင်၏ရထားအဖြစ်သို့။ န ပါပုဏိ၊ မရောက်
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၍။ ဝေရူပဿနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ကဋ္ဌကလိင်္ဂရဿာပိ၊ သစ်တုံး၏လည်း။ ဇီရဏံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့။
အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အဿအတ္တဘာဝဿပန၊ ထိုခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၏
ကား။ ကိံမဂ်ံ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿေဝ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏သာလျှင်။
ဇရာ၊ အိုခြင်း ဆွေးမြေ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာနံပန၊ သတ္တဝါတို့အား
ကား။ အဇီရကာနာမ၊ မဆွေးမြေ့ခြင်းသဘောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ
ဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၁။ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ခဝ၊ စင်စစ်။ သုစိတ္တာ၊ ရတနာခုနစ်ပါး
စသည်ဖြင့် အလွန်ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ရာဇရထာ၊ မင်း၏ ရထားတို့သည်။
ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ သရီရမ္ပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ ဇရံ၊
ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်တတ်၏။ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ ဇရံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့။
နဥပေတိ၊ မရောက်တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ။ (ဣတိသဒ္ဓါ၊ ထည့်သည်)။ ။
ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်အကယ် မလွဲသဖြင့်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်။ သဗ္ဗိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဝေဒယန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝေတိ၊ ဝေယူသည်ကား။ နိပါကမတ္တာ၊ နိပါတ်မျှ
သာတည်း။ သုစိတ္တာတိ၊ သုစိတ္တာ ဟူသည်ကား။ သတ္တဟိရတနေဟိစ၊ ရတ
နာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ရထာ-
လင်္ကာရေဟိစ၊ ရထား တန်ဆာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။
စိတ္တကာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ရာဇနံ၊ မင်းတို့၏။ ရထာပိ၊ ရထားတို့သည်
လည်း။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ ပျက်စီးကုန်၏။ သရီရမ္ပိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊

သက်သက်။ ရထားဝေ၊ ရထားသည် သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ သုဇဂ္ဂတံ၊
 ကောင်းစွာ သုတ်သင် လုပ်ကျွေး အပ်သော။ ဣဒ္ဓံ သရီရဓ္မိ၊ ဤ ကိုယ်သည်
 လည်း။ ခဏ္ဍိစ္စာဒိနိ၊ သွားကျိုးခြင်း စသည်တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
 ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သတဉ္စ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိနိ၊ ဘု
 ရား အစရှိကုန်သော။ သန္တာနံပန၊ သူတော်ကောင်း တို့၏ကား။ နဝဝိဓော
 လောကုတ္တရဓမ္မောစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊
 တစုံတခုသော၊ ဥပဿာတံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်။ ဇရံ၊ အိုခြင်း
 သို့။ နဥပေတိနာမ၊ မရောက်သည်မည်၏။ ပဝေဒယန္တိတိ၊ ပဝေဒယန္တိ ဟူ
 သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ-
 ဒယေဒ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ သဗ္ဗိပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ ပါဒိ၊
 တကွ။ ကထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဣတ္ထိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော
 သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။
 ပါပုဏံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မလ္လိကာဒေဝိယာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၇-လာဠုဒါယိထေရဝတ္ထု။

(မလ္လိကာမိဖုရား၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုပြီး၍ ယခုအခါ လာဠုဒါယိ မထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော
 ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ သောသ ဆရာသည်
 “အပ္ပသုတာယ” နှစ်-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အပ္ပသုတာယ နှစ် ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပသုတာယံ - စသော
 ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လာဠုဒါယိဧတ္ထရံ၊ လာ
 ဠုဒါယိ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 သော၊ ထိုလာဠုဒါယိ မထေရ်သည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြု

ကုန်သောသူတို့၏။ ဂေဟံ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တိရောကုဋေသုတိ-
 ဌန္တိတိ အာဒိနာနယေန၊ တိရောကုဋေသု တိဌန္တိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။
 အဝမင်္ဂလာဒီနိ၊ မင်္ဂလာ မရှိသောတရား စသည်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။
 အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိသည်ကို။ ကရေန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့၏။ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တိရောကုဋ္ဌာဒီသု၊ တိရောကုဋေသုတ် စသည်တို့ကို။
 ကထေတဗ္ဗေသု၊ ဟောအပ်ကုန်လျက်။ ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စာတိ အာဒိနာ
 နယေန၊ ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ မင်္ဂလာကထာဝါ၊
 မင်္ဂလာစကားကို လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိဝိတ္တိဣဝေါဟုရံဝါတိ၊ ယံကိဉ္စိဝိတ္တိ
 ဣဝေါ ဟုရံဝါ အစရှိသော။ ရတနသုတ္တံဝါ၊ ရတနသုတ်ကို လည်းကောင်း။
 ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုထိုအရာတို့၌။
 အညံ၊ တပါးကို။ ကထေန္တောပိ၊ ဟောလျက်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ က-
 ထေမိတိ၊ ဟော၏ဟူ၍။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊
 ထိုလာဠုဒါယီ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ လာဠုဒါယိဿ၊ လာဠုဒါယီ မထေရ်အား။ မင်္ဂလာ
 မင်္ဂလ ဌာနေသု၊ မင်္ဂလာရှိ မင်္ဂလာမရှိသော အရာတို့၌။ ဂမနေ၊ ရောက်
 သည်ရှိသော်။ အညသ္မိံ၊ တပါးကို။ ကထေတဗ္ဗေ၊ ဟောအပ်လျက်။ အည-
 မေဝ၊ တပါးကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေ၊ ဤလာ
 ဠုဒါယီ မထေရ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊
 ဟောသည်ကား။ န၊ မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အညသ္မိံ၊ တပါးကို။
 ကထေတဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ အညမေဝ၊ တပါးကို သာလျှင်။ ကထေသိ၊
 ဆို၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိုက်ကို။ အာဟရိ၊
 ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။
 အဂ္ဂိဒတ္တဿနာမ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ပြုပ္ပဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပုဏ္ဏော၊
 သားဖြစ်သော။ သောမဒတ္တကုမာရောနာမ၊ သောမဒတ် အမည်ရှိသော သတို့
 သားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဥပဋ္ဌဟိကိရ၊ လုပ်ကျွေးခစားသတတ်။

သော၊ ထိုသောမဒတ်ကို။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေခြင်းရှိ၏။ ပြဟ္မဏောပန၊
 ပုဏ္ဏားသည်ကား။ ကသိကမ္ပ၊ လယ်ထွန်အမှုကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ဇိဝတိ၊ အသက်
 မွေး၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဒွေဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။
 အဟေသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ဧကော၊
 နွားတကောင်သည်။ မတော၊ သေ၏။ ပြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ တာတသောမဒတ္ထ၊ ချစ်သား သောမဒတ်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီး
 ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကံ ဂေါဏံ၊ နွားတကောင်ကို။
 အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောမဒတ္တော၊ သောမဒတ်
 သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ သစေ ယာစိဿာမိ၊ အကယ်၍
 တောင်းသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ လဟုဘာဝေါ၊ ပေါ့သောအဖြစ်သည်။
 ပညာယိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဟာတ၊ ဘခင်။
 တုမေယေဝ၊ ဖခင်တို့သည်သာလျှင်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ယာစထ၊ တောင်း
 ကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတုပြီးကား။ တာတ၊
 ငါ့သား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ယာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံပြဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။
 ဒန္ဓပညော၊ ပညာနွဲ့၏။ အတိက္ကမာဒိဝစနမတ္တပိ၊ ရွှေသို့တက်ခြင်း အစရှိသော
 ကောင်းမျှကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အညတရသ္မိံ၊ တပါးကို။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညမေဉ္ဇ၊ တပါးကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ယောင်၍ဆိုမိ
 တတ်၏။ သိက္ခာပေတွာပန၊ သင်ပြီး၍ကား။ နံ၊ ထိုအဖကို။ နေဿာမိတိ၊
 ဆောင်အံ့ဟူ၍။ သော၊ ထိုသောမဒတ်သည်။ တံ၊ ထိုအဖ ပုဏ္ဏားကို။
 အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဗီရဏတ္ထမ္ဘကံနာမ၊ ဗီရဏတ္ထမ္ဘက အမည်ရှိသော။
 သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တိဏကလာပေ၊ မြက်စည်းတို့ကို။
 ဗဒ္ဓိတွာ၊ ရှိ။ အယံ၊ ဤသူကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။
 ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူ ကား။ သေနာပတိ၊ စစ်သူ
 ကြီးတည်း။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ စသည်ကို ပြ၍။ ပဋိပင်္ဂယာ၊ အစဉ်
 အတိုင်း။ ပိတု၊ အဖအား။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ တုမေဟိ၊ သင် အဖတို့သည်။
 ရာဇကုလံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရွှေသို့တက်

အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းပြီးကို။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ သံတော်ဦးတင်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းကို။ ဝေတ္တဗ္ဗော၊ လျှောက်အပ်၏။ ရာဇာနံ ပန၊ မင်းသို့ကား။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇယတု၊ အောင်တော်မူသစလော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ယာဇေယျာထာတိ၊ ဘောင်းလေတော့ဟူ၍။ ဂါထံ၊ ဂါထာသို့။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေ၊ ဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်နွားနှစ်ကောင်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသမသေ၊ ထွန်ရ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ နွားတကောင်သည်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ ခတ္တိယ၊ ငရဲမြေကိုအစိုးရသောအရှင်မင်းကြီး။ ဒုတိယံ၊ အဖော်နွားကို။ ဒေဟိ၊ ကယ်မသနားပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သံဝစ္ဆရမတ္တေန၊ တနှစ်မျှဖြင့်။ တံ ဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာစွာ။ ကက္ခာ၊ ၍။ ပဂုဏဘူတံ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပုတ္တယ၊ သားအား။ အာရောစေဘူ၊ ကြား၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တာတ၊ ဖခင်။ ကိဉ္ဇိဒေဝ၊ တစ်စုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာကဓာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သေဝစ္ဆထ၊ လာကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသာမိတိ၊ နေအံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏာကဓာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သောမဒတ္တယ၊ သောမဒတ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥဿာဟပတ္တော၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်လျှင်၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းသည်။ တုဠစိတ္တေန၊ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ ကတပဋိ သမ္မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စကား ပြောဟောခြင်းကို ပြုသည်ဖြစ်၍။ တာတ၊ ဖခင်ပုဏ္ဏား။ အာဂတတ္ထံ၊ လာခြင်းကား။ စိရယုဝတ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဣဓာသနံ၊ ဤနေရာ၌။ နိသိဒိသ္မာ၊ နေ၍။ ယေန၊ အကြင် ဝတ္ထု

ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုလိုရာဝတ္ထုကို။ ဝဒထ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ
ဝုတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ငမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓွေ ဂေါဏာ၊ နွား
နှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင် နွားတို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊
လယ်ကို။ ကသာမသေ၊ ထွန်ရ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့
တွင်။ ကော၊ တကောင်သည်။ မတော၊ သေ၏။ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကို အစိုးရ
သော မင်းကြီး။ ဒုတိယံ၊ အဖော်နွားကို။ ဂဏှ၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
တင်၏။

ရညာ၊ မင်းသည်။ တာတ၊ ဘခင်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေသိ၊ သိုသနည်း။
ပုနဝံဒေဟိ၊ တဖန် ဆိုဦးလော့။ ဣတိဝုတ္ထောပိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြန်သော်လည်း။
တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုသာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေန၊
ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝိရဇ္ဈိတော၊ ချွတ်ယွင်း၍။ ကထိတဘာဝံ၊ ဆိုသည်၏အဖြစ်ကို။
ဥတော၊ သိ၍။ သိတံ ကဘော၊ ပြုံးခြင်းကိုပြု၍။ သောမဒတ္ထ၊ သောမဒတ်။
တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ ဗဟူမညေ၊
များယောင်တကား။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ အမိန့်တော်ရှိသောကြောင့်။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ တုမေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဒိန္နာ၊ သနားတော်မူသည်
ရှိသော်။ ဘဝိသန္တိ၊ များကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝုဒတ္တံ၊ ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။
ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏စကားကို။ တုဿိတော၊ နှစ်သက်၍။ အဿ၊
ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သောဠသဂေါဏေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုသော
နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အလင်္ကာရတဏှကံ၊ တန်းဆာဆင်ရန် ရွှေလွယ်ကို
လည်းကောင်း။ နိဝါသနဂါမဉ္စ၊ နေရာရွာကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒေယျံ၊
မြတ်သော ပေးခြင်းကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ မဟဇန္တန ယသေန၊ များသော
စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ဥယျာဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတော၊
ဆောင်၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ လာဠုဒါယိ၊ လာဠုဒါယိ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောမဒတ္တော ပန၊ သောမဒတ်သည်ကား။ အဟ
မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊

ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊
ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ သေ၊ ဤသူသည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ အပ္ပသုဘဘာယ၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အညသ္မိံ၊ တပါးကို။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညဒမဝ၊ တပါးကို
သာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွာ။ အပ္ပသုတပုရိသော၊ နည်းသော
အကြားအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဗလိဗဒ္ဓေဝ၊ နာမ၊ မလိမ္မာ
သော နွားလားနှင့်တူသော မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၂။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပသုတော၊ နည်းသော အကြား အမြင်ရှိ
သော။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဗလိဗဒ္ဓေဝ၊ နွားလားကဲ့သို့။ ဇီရတိ၊ အိုရ၏။
တဿ၊ ထို အကြားအမြင်နည်းသော ယောက်ျား၏။ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်။
ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောယောက်ျား၏။ ပညာ၊
ပညာသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မပွား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပသုတာယန္တိ၊ အပ္ပသုတာသံ ဟူ သည် ကား။
ကေယဝါ၊ တခုသော ပဏ္ဏာသက၏လည်းကောင်း။ ဒွိန္ဒဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်
ကုန်သော။ ပဏ္ဏာသကနံဝါ၊ ပဏ္ဏာသကတို့၏လည်းကောင်း။ အထဝါ၊
တနည်းကား။ ပန္နရသာဂ္ဂါနံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးဝက်တို့၏။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ ယုတ်သော
သပိုင်းအခြားဖြင့်။ ကေယာဝါ၊ တခုသော သုတ်၏လည်းကောင်း။ ဒွိန္ဒဝါ၊
နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာနံဝါပိ၊ သုတ်တို့၏လည်းကောင်း။ အဘာ
ဂေန၊ မရှိသဖြင့်။ အပ္ပသုတော၊ အပ္ပသုတမည်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ကမ္မဋ္ဌာနံ ပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အား
တုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုဿတောလ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်၏။ ဗလိဗဒ္ဓေဝ ဇီရတိ၊ ဇီရတိ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာ
ပြဦးအံ့။ ဗလိဗဒ္ဓေဝ၊ နွားလားသည်။ ဇီရမာနော၊ ကြီးရင့်သည်ရှိသော်။
ဝဇ္ဇမာနော၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်။ မာတု၊ အမိနွားမ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
ငှာ။ နေဝ ဝဇ္ဇတိ၊ မပွား။ ပိတု၊ အဖ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မပွား။
သေသညာဘကနံ၊ မိဘမှကြွင်းကုန်သော ပေါက်ဖော်နွားတို့၏။ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မပွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နိရုတ္တကမေဝ၊

အကျိုးမဲ့သာလျှင်။ ဇီရတိယထာ၊ ကြီးရင့်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အယမ္ပိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဝတ်ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အာစရိယဝတ္ထံ၊ အာစရိယဝတ်ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အာဂန္တုကဝတ္ထာဒိနိ၊ အာဂန္တုကဝတ် စသည်တို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဘာဝနာတ္ထံ၊ ဘာဝနာမျှကို။ နအနုယုညတိ၊ အားမထုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နိမုတ္တကမေဝ၊ အကျိုးမဲ့သာလျှင်။ ဇီရတိ၊ ကြီးရင့်၏။ မိသာနိ တဿ ဝဇုန္တိတိ၊ မိသာနိ တဿ ဝဇုန္တိ ဟူသည်ကား။ ယုဂနိဂ္ဂလာဒိနိ၊ ထွန် ထမ်းပိုး စသည်တို့ကို။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဧသေ၊ ဤနွားသည်။ ဧသမတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိဿဠဿ၊ လွတ်လွတ် လွတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ တဝတ္ထဝံ၊ ထိုတော၌သာလျှင်။ ဝိစရန္တဿ၊ လှည့်လည်လျက်။ ခါဒန္တဿ၊ စားသော။ ပိဝန္တဿ၊ သောက်သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ နွားလမ်း၏။ မိသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝဇုန္တိယလာ၊ ပွားကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဥပဇ္ဈာယာဒိဟိ၊ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည်။ ဝိဿဠဿ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ဇေ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ ဥဒ္ဓဝိရေစနာဒိနိ၊ အထက်သို့ အန်စေခြင်းအောက်သို့ လျှောစေခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပေါသန္တဿ၊ မွေးသော။ ဣမသံ၊ ဤရဟန်း၏လည်း။ မိသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝဇုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ တုလသရီရော၊ ဆူသောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာယံ၊ ထင်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ လောကိယ လောကုတ္တရာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော။ ပညာ ပန၊ ပညာ သည်ကား။ ဧကင်္ဂလမတ္တာပိ၊ လက်တစ်သစ် မျှလည်း။ န ဝဇုတိ၊ မပွား။ အရညေ ပန၊ တော၌ကား။ ဂစ္ဆလတာဒိနိ၊ ချုံနွယ်စသည်တို့သည်။ ဝဇုန္တိဝိယ၊ ပွားကုန်သကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဆဒ္ဓါရာနိ၊ ခြောက်ဒွါရတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကဏှာစေဝ၊ ကဏှာသည်လည်းကောင်း။ နဝ ပိဓ မာနောစ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိသော မာနသည် လည်းကောင်း။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုကံ၊ ရောက်၏။

၂၁၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဇရာ
ငင်၌ ခုနစ်ခုမြောက်သော လာဠုဒါယိ မထေရ်၏ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ လာဠုဒါယိထေရ ဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမက္ခော၊ ပြီးပြီ။

၁၁ဇရာဝဂ္ဂ။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ ဥဒါနဂါထာ ဝတ္ထု။

(လာဠုဒါယိ မထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အာနန္ဒတ္ထေရဿ ဥဒါန ဂါထာ
ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော
အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “အနေကဇာတိ” စသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း) ။

အနေကဇာတိသံသာရ န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနေကဇာတိသံသာ
ရံ- စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဗောဓိရုက္ခ-
မူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်
နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒါနေတွာ၊ ဥဒါန်းကျူး၍။ အပရတာဂေါ-
ငနာကံအဖို့၌။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပုဠော၊ မေးအပ်
သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။
နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အနတ္ထဂံမိတေယေဝ၊
မဝင်မီလျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်၏ စစ်သည်ကို။ ဝိဓိသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။
ပထမယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိစ္ဆာဒကံ၊ ရှေး၌ နေဖူးသော ခန္ဓာ
ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမံ၊ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။
မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ ဝိသောဇေတွာ၊ သုတ်
သင်၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ၊
သနားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ သွင်း၍။ တံ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား

ကို။ အနုလောမပဋိလောမဝသေန၊ အနုလုံ ပဋိလုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မသန္ဓေ၊ သုံးသပ်လျက်။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိလျက်။ အနေကေဟိဗုဒ္ဓသတသဟသေဟိ၊ များစွာကုန်သော ဘုရားအသိန်းတို့သည်။ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်သော။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေန္ဓေ၊ ဆိုလျက်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၅၃။ ။အဟံ၊ သည်။ ဘော ဂဟကာရက၊ အို အတ္တဘော တည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို ပြုတတ်သော တဏှာ ယောက်ျား လက်သမား။ တံ၊ သင် တဏှာ ယောက်ျား လက်သမားကို။ ဂဝေသန္ဓေ၊ ရှာသည်ရှိသော်။ အနေကဇာတိ သံသာရံ၊ များစွာသော ဘဝအသိန်းတို့ဖြင့် ရေဟွက်အပ်သော သံသရာ ဝဋ်ပတ်လုံး။ အနိဗ္ဗိသံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို မရသည် ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝိဿံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ရလေပြီ။ ပုနပျုနံ၊ တဖန်တလဲလဲ။ ဇာတိ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတို့နှင့် ရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆင်းရဲ၏။

၁၅၄။ ။ဂဟကာရက၊ အတ္တဘော တည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုပြင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမား။ ဣဒါနံ၊ ယခုကား။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ခုဋ္ဌော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိသဖြင့် မြင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော ငါ၏အိမ်ကို။ နကာဟာသိ၊ သင်မပြုရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်တဏှာလက်သမား၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ဖါသုကာ၊ ကြွင်းသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ ဟူသော နိရိုးတို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဂ္ဂ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကုဋ္ဌံ၊ သင် တဏှာလက်သမားသည် ပြုအပ်သော အတ္တဘော တည်းဟူသောအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အထွဋ်ဝန်းကို။ ဝိသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိသင်္ခါရာတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဝင်ပြီ။ ဓာဏာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ငါရပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဂဟကာရ ဂဝေသန္တောတိ၊ ဂဝေသန္တော
 ဟူသည်ကား။ ဣမဿ အတ္တဘာဝဂေဟဿ၊ ဤအတ္တဘော ဟူသော အိမ်ကို။
 ကာရကံ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းရှိသော။ တဏှာဝစုကံ၊ တဏှာလက်သမားကို။
 ဂဝေသန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ယေန ဉာဏေန၊ အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်။
 သော၊ ထိုတဏှာလက်သမားကို။ ဒဠှ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။
 တဿဗောဓိဉာဏဿ၊ ထိုဗောဓိဉာဏ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဒီပင်္ကရပါဒ-
 မူလေ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားခြေရင်း၌။ ကတဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ အနေက-
 ဇာတိသံသာရံ၊ အနေကဇာတိသတသဟဿချံ၊ ဘဝအသိန်းမကများစွာသော
 အရေအတွက်ရှိသော။ ဣမံ သံသာရဝဋ္ဋံ၊ ဤသံသာရဝဋ္ဋပတ်လုံး။ တံဉာဏံ၊
 ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အနိဗ္ဗိသံအဝိန္နန္တော အလတန္တောယေဝ၊ မရခြင်း
 ကြောင့်သာလျှင်။ သန္တာဝိဿံ သံသရီ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤကားအနက်တည်း။ ဒုက္ခာဇာတိ ပုနပ္ပ၊ နန္တိဇ္ဇံ၊ ဒုက္ခဇာတိပုနပ္ပနံ
 ဟူသော ဤစကားသည်။ ဂဟကာရကဂဝေသနဿ၊ တဏှာလက်သမားကိုရွာ
 ခြင်း၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ဇရာဗျာဓိမရဏ
 မိဿိတာယ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းနှင့် ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇော-
 ဇာတိနာမ၊ ဤဇာတိမည်သည်ကား။ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥပဂန္တံ၊
 ကပ်ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ သာ၊ ထိုဇာတိသည်။ တသ္မိံ၊
 ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်။ အဒိဋ္ဌေ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ယသ္မာ၊ အကြံ
 ကြောင့်။ နနိဝတ္တတိ၊ မဆုတ်မနစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုလက်သမား
 ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရွာလျက်။ သန္တာဝိဿံ၊ ကျင်လည်ရပြီ။ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤကားအနက်တည်း။ ဒိဋ္ဌောသိတိ၊ ဒိဋ္ဌောသိ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်။ မယော၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုနဂေ-
 ဟန္တိ၊ ဂေဟ်ဟူသည်ကား။ ပုနံ၊ တဖန်။ ဣမသ္မိံ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ ဤသံသာရ
 ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌။ အတ္တဘာဝသင်္ခါတံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော။ မမဂေဟံ၊
 ငါ့အိမ်ကို။ နကာဟသိ၊ သင်မရလတ္တံ့။ သဗ္ဗာတေ ဖါသုကာဘဂ္ဂါတိ၊
 ဘဂ္ဂါဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနဝသေသာ၊

အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ကိလေသာဖါသူက၊ ကိလေသာဟူသော အခြင်နံရိုး
 တို့ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဂ္ဂ၊ ချိုးဖျက်ရကုန်ပြီ။ ဂဟကုဋ်ဝိသင်္ခတန္တိ၊
 ဝိသင်္ခတံဟူသည်ကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ဣမဿ-
 အတ္တဘာဝဂေဟဿ၊ ဤအတ္တဘာဝဟူသောအိမ်၏။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ဟုဆိုအပ်သော။ ကဏ္ဍိကမဏ္ဍလမ္ပ၊ အထွတ်ဝန်းကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။
 ဝိဒ္ဓသိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝိသင်္ခါရဂတံစိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံဟူသည်ကား။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမစိတ္တံ၊ ငါ့စိတ်သည်။ ဝိသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်း
 သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဂတံအနုပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်ပြီ။ တဏှာနံ ခယမဇ္ဈဂါတိ၊ တဏှာနံခယမဇ္ဈဂါ
 ဟူသည်ကား။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ရာဟု ဆိုအပ်
 သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂတော၊ ရသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဣတိပရိသမာပနံ၊ တဆယ့်ဘခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဇရာဝဂ္ဂ၌ ရှစ်ခု
 မြောက်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဉာဏ်ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ အာနန္ဒာတ္ထေရဿဉာဏ်နဂါယာဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၉-မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု။

(အာနန္ဒာတ္ထေရဿဉာဏ်နဂါယာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါယာ
 ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ မဟာဓနသေဋ္ဌိ ပုတ္တဝတ္ထု၌
 ဟောရာဖြစ်သောဂါယာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓသောသ
 ဆရာသည် “အစရိတွာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“အစရိတွာ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အစရိတွာ စသော ဤတရားဒေသ
 နာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့ကျရာဖြစ်သော။
 မိဂဒါယေ၊ သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောမိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊
 နေတော်မူလျက်။ မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ များသောဉာဏ်ရှိသောသဌေးသားကို။
 အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသဌေးသား
 သည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသိတိကောဋိဘဝေ၊ ကုဋေရှစ်

ဆယ် ကြွယ်ဝသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေးသား၏။ မာယာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။
 စိန္တေသုံ ကြံကုန်၏။ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ မဟာဘောဂက္ခန္ဓေခ၊
 များသောဥစ္စာရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ နေ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။
 ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
 ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်လျက်။ အညေနကမ္မေန၊ တပါးသောအမှုဖြင့်။ ကိစ္စံ၊
 ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသားကို။ နစ္စဂီတ
 ဝါဒိတ မတ္တမေဝ၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်။ သိက္ခာပေသုံ၊
 သင်စေကုန်၏။ တသ္မိံ ယေဝနဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ အသိတိ
 ကောဋ္ဌိဝိတဝေ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌။ ကောဓီတာပိ၊
 သမီးတယောက်သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုသမီး၏လည်း။
 မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။
 တံ၊ သမီးကို။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ မတ္တမေဝ၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းမျှကို
 သာလျှင်။ သိက္ခာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏။ ဝယပ္ပတ္တာနံ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်
 သော။ တေသံ၊ လိုသူတို့၏။ အာဝါဟ ဝိဝါဟော၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်း
 ဟူသော ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖ
 တို့သည်။ ကာလမကံသု၊ စုတေကုန်၏။ ဒွေ၊ အသိယိကောဋ္ဌိနေ၊ နှစ်လီသော
 ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာသည်။ ကေသ္မိံ ယေဝ ဂေဟေ၊ တအိမ်တည်း၌သာလျှင်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဌေးသားသည်။ ဒိဝသဿတိက္ခတ္တံ၊
 ကနေသုံးကြိမ်။ ရဉ္ဇေ၊ မင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားပြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။ ဓုတ္တာ၊ သေသောက်
 ကြူးတို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ အယံ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဤသဌေးသား
 သည်။ သုရာဇေ၊ ဧဏော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့။ အမှကံ၊ ငါတို့အား။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာရာရသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ နံ၊ ထိုသဌေးသားကို။ သုရာဇေ၊ ဧဏာဘာဝံ၊ သေသောက်
 ကြူး၏အဖြစ်ကို။ ဥဂ္ဂဏာပေမ၊ သွန်သင်ကုန်အံ့။ ဣတိ စိန္တေသုံ၊ ဤသို့ ကြံ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ သုရံ၊ သေကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။

ခဇ္ဇကမံသေစေဝ၊ ခဲဘွယ်အမဲတို့ကိုလည်းကောင်း။ လောဏသက္ခရာစ၊ ဆားခဲ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ထုပ်၍။ မူလကန္တေ၊
 အမြစ်အဖုတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ရာဇာကုလတော၊ မင်းအိမ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တဿ၊
 လာသော။ တဿ၊ ထိုသဌေးသား၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ သြလောကယမာနာ၊
 ကြည့်လျက်။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုသဌေးသား
 ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ လောဏသက္ခရာ၊ ဆားကို။
 မုခေ၊ ခံတွင်းဝ၌။ ခိပေတွာ၊ ခံ့၍။ မူလကန္တံ၊ အမြစ်အဖုကို။ ခုသိတွာ၊
 ကိုက်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်ရှည်ပါစေအံ့။
 သေဌိပုတ္တကံ၊ သဌေးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ခါဒနံ
 ပိဝနဓမ္မတ္တာ၊ ခဲခြင်း သောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ပါ
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။
 တေသံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ပစ္စတော၊ နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လိုက်သော။ စူဠပဌာကံ၊ အလုပ်ကျွေးငယ်
 ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်
 ကုန်သနည်း။ ဣဘိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဧကံ ပါနကံ၊
 တခုသော အဖျော်အရည်ကိုသောက်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤ
 အဖျော်ရည်သည်။ မနာပ ဇာတိကံ၊ စိတ်ကို နှစ်သက်စေခြင်းသဘောရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဣမသ္မိံ ဇီဝလောကေ၊ အသက်ရှည်
 သော ဤလူ့ပြည်၌။ ဣမိနာ၊ ဤအဖျော်နှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။ ပါတဗ္ဗယုတ္တကံ
 နာမ၊ သောက်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အဖျော်ရည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။ ဧပံ သန္တေ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပါတု၊ သောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတီတိ၊
 သင့်၏ဟူ၍။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်သော သေကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်
 စေ၍။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသဌေးသား၏။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
 လျင်။ တေဓုတ္တာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ ပိဝနဘာဝံ၊ သေသောက်၏
 အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသဌေးသားကို။ ပရိဝါရယိံ သု၊ ခြံရံကုန်၏။
 ဂစ္ဆန္တေကာလေ၊ သွားသောကာလ၌။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်။ မဟာ၊

များသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။ သတေနပိ၊
တရာသောဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ သတဒ္ဓယေနပိ၊ နှစ်ရာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း
ကောင်း။ သုရံ၊ သေကို။ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပိဝန္တော၊ သောက်
သည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေနော၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ နိသိန္နဋ္ဌာနာဒိသု၊
နေရာအရပ် စသည်တို့၌။ ကဟာပဏ ရာသိ၊ အသပြာစုကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။
သုရံ၊ သေကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်လျက်။ ဣမိနာ၊ ဤအသပြာဖြင့်။ မာလံ၊
ပန်းကို။ အာဟာရ၊ ဝယ်လော့။ ဣမိနာ၊ ဤအသပြာဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။
အာဟာရ၊ ဝယ်လော့။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နစ္စေ၊ ကခြင်း၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ
၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဝါဒိတေ၊ တီးမှုတ်ခြင်း၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။
ဣမဿ၊ ဤသူအား။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။
ဣမဿ၊ ဤသူအား။ ဒေ သဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။
ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိကိရန္တော၊ ဖယ်ဖျဲပြုသည်ရှိသော်။ န စိရဿေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အသိတိကောဋ္ဌိမနံ၊
ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ သာမိ၊ အရှင်သား။
တေ၊ ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိကံ၊ မရှိသ
လော။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဣသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တံ၊ ထိုမယားဥစ္စာကို။
အာဟာရထ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံပိ၊ ထိုမယားဥစ္စာကို
လည်း။ တထေဝ၊ ထိုမိမိဥစ္စာ အတူလျှင်။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊
အစဉ်သဖြင့်။ ခေတ္တအာရာမုယျာနယောဂ္ဂါဒိ၊ လယ် အရာမ် ဥယျာဉ်
လှည်းယာဉ် စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ အန္တမဿော၊ အယုတ်သဖြင့်။
ဘာဇနဘဏ္ဍိကမ္ပိ၊ စားခွက်ကို လည်းကောင်း။ အတ္ထရဏပဂ္ဂိရဏနိသိဒ္ဓနံပိ၊
အခင်း အရံ နေရာထိုင်ရာကို လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အ
လုံးစုံသော။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ခါဒိ၊ သောက်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးသားကို။ မဟလ္လက ကာလေ ပန၊ အိုမင်း
သော အခါ၌ကား။ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသဌေးသား၏။
ကုလသန္တကံ၊ အဘဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။

ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ တေ၊ ထိုသဌေးသား လင်မယား တို့ကို။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရိံသု၊ ငင်ထုတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသဌေး သားသည်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပရဇနဿ၊ သူတ ပါး၏။ ဂေဟာဘိတ္တိံ၊ အိမ်နံရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ ကပါလဇဏ္ဍံ၊ အိုးကဲ့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်း တောင်းအံ့ သောငှာ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ဇနဿ၊ သူတပါး၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌကံ၊ စားကြွင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ စားခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးသားကို။ ဧကံဒီဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာ သနသာလာယ၊ ဆွမ်းစား စရပ်၏။ ခွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဒဟ- ရသမဏောရေဟိ၊ သာမဏောငယ်တို့သည်။ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော။ ဥစ္ဆိ- ဌကံ၊ ဘုန်းပေး၍ ကြွင်းသော။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တံ၊ တောင်း သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိတံပါတ္တာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ အာနန္ဒ- ထေရောပိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးခြင်း၏အ ကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ လျှောက်၏။ သတ္တံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ကံထေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ အာနန္ဒ၊ အာ နန္ဒာ၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ နဂရေ၊ ဤ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသိတိကောဌိဓနံ၊ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်ရှိသော ဥစ္စာကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်းတောင်းခြင်းငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ ဣမံ မဟာဓနသေဌိပုတ္တံ၊ ဤမဟာဓန သဌေးကြီး၏ သားကို။ ပဿ၊ မြင်၏ လော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယံ၊ ဤ သဌေးသားသည်။ ပထမဝယေ၊ ပထမအရွယ်၌။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းစသော အမှု၌။ ပယောဇယိ၊ ယှဉ်ခြင်းရှိသည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣမသ္မိံ ယေဝ နဂရေ၊ ဤပြည်၌လျှင်။ အဂ္ဂသေဌိ၊ အထူးအားဖြင့် မြတ်သောသဌေးသည်။ အ ဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိက္ခမိတွာပန၊ အိမ်မှထွက်၍ကား။ သစေပဗ္ဗဇိဿံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်အံ့။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿံ၊ ရောက်လေရာ၏။ အဿံ၊ ထိုသဌေးသား၏။ ဘရိယာမိ၊ မယားသည်လည်း။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာ

ဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿ၊ တည်လေရာ၏။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။
 ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ကြွေးမြီချ
 ခြင်းအမှု၌။ သစေ ပယောဇယိဿ၊ အကယ်၍ အတိုးအပွား ထားသည်ဖြစ်
 ငြားအံ့။ ဒုတိယသေဋ္ဌိ၊ ဒုတိယ သဌေးသည်။ အဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လေရာ၏။
 နိက္ခမိတွာ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သစေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ အ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လေ
 ရာ၏။ အဿ၊ ထိုသဲဌေးသား၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ သကဒါ
 ဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ပဇ္ဈိမဝယေ၊
 ပဇ္ဈိမအရွယ်၌။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ၍။
 ကမ္မန္တေ၊ လယ်လုပ်ခြင်း စသောအမှု၌။ သစေ ပယောဇယိဿ၊ အကယ်၍
 ခန့်ရမ်း စီရင်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ တတိယသေဋ္ဌိ၊ တတိယ သဌေးသည်။ အဘ
 ဝိဿံ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ နိက္ခမိတွာ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်၍။ သစေ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တောပိ၊
 အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်အံ့။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမိသည်။ အဘ
 ဝိဿံ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ အဿ၊ ထို သဌေးသား၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်
 လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿ၊ တည်လေ
 ရာ၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သေ၊ ဤသဌေးသားသည်။ ဂိဟိဘော
 ဂါပိ၊ လူ့ စည်းစိမ်မျှသည်လည်း။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ သာမညတောပိ၊
 မဂ် ဖိုလ် မှလည်း။ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ ပရိဟာယိတွာစ ပန၊ ယုတ်ပြီး၍
 ကား။ သုက္ခပလ္လလေ၊ ခြောက်သော ညွှန်အိုင်၌။ ကောဉ္ဇသကုဏောဝိယ၊
 ကြိုးကြာငှက်ကဲ့သို့။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
 ဣမာ ဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၅။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဗ္ဗနေ၊ ငယ်ရွယ်သော အခါက။ ဗြဟ္မ-
 စရိယံ၊ မြတ်သော သီတင်း သုံးခြင်းကို။ အစရိတွာ၊ မသုံးကုန်မူ၍။ ခနံ၊
 ဥစ္စာကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခိဏမစ္ဆေ၊ ရေမရှိသည်ဖြစ်၍ ကုန်
 ပြီးသော ငါးရှိသော။ ပလ္လလေဝ၊ ညွှန်ပြောင်း၌လျှင်။ ဗိဏ္ဏကောဉ္ဇာ ဣဝ၊
 ကြိုးကြာငှက်အိုတို့ကဲ့သို့။ ဈာယန္တိ၊ မိုင်တွေရကုန်၏။

၁၅၆။ ။ ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ရှိသော အခါက။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ အစရိတွာ၊
 ကုန်မူ၍။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရကုန်မူ၍။ စာပါတိခိဏာဝ၊ လေးမှလွတ်

သည့်ဖြစ်၍ အဟုန်ကုန်သောမြားတို့ကဲ့သို့။ ပုရာဏာနိ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်ကုန်ပြီးသောခဲဖွယ်သောက်ဖွယ် ကခြင်းသီခြင်းစသည်တို့ကို။ အနုတ္တုနံ-အနုတ္တုနန္တံ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်၍ကြည်းညည်းကုန်လျက်။ သေန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အစရိတဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံး၍ နေခြင်းကို။ အဝသိတဘ၊ မနေမူ၍။ ယောဗ္ဗနေတိ၊ ယောဗ္ဗနေဟူသည်ကား။ အနုပ္ပန္န၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္န၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ အနုရက္ခိတုံဝါ၊ စောင့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သမတ္ထကာလေ၊ စွမ်းနိုင်သော အခါ၌။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ အလဘိတဘ၊ မရမူ၍။ ခိဏံ မဇ္ဈေတိ၊ ခိဏမဇ္ဈေဟူသည်ကား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ တေဗာလာ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူတို့သည်။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ခိဏမဇ္ဈေ၊ ကုန်သောငါးရှိသော။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်၌။ ပရိက္ခိဏပတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသော အတောင်ရှိကုန်သော။ ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာဝိယ၊ ကြိုးကြာအိုတို့ကဲ့သို့။ အဝဇျာယန္တိ၊ ကြံ့မိုင်ရကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှော၍ပြဦးအံ့။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အဘာဝေါဝိယ၊ မရှိခြင်းကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဌေးလင်မယားတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ခိဏာဘာဝေါဝိယ၊ ကုန်သောအဖြစ်ကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဌေးလင်မယားတို့အား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ ခိဏပတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသောအတောင်ရှိကုန်သော။ ကောဉ္ဇာနံ၊ ကြိုးကြာငှက်တို့၏။ ဥပ္ပတိတဘ၊ ပျံ၍။ ဂမနဘာဝေါဝိယ၊ မသွားနိုင်သကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဌေးမောင်နှံတို့၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇေ ထလ ပထာဒိဟိပိ၊ ရေကြောင်းကြည်းကြောင်းစသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ သဏ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ အသမတ္ထဘာဝေါ၊ မစွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုလူမိုက်တို့သည်။ ခိဏပတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသောအတောင်ရှိကုန်သော။ ဧတေကောဉ္ဇာ၊ ထိုကြိုးကြာ ငှက်တို့သည်။ အဝဇျာယန္တိဣဝ၊ ကြံ့မိုင်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုကြိုးကြာငှက်အတူ

လျှင်၊ ဗဇ္ဈိတော၊ ငိုမြည်တမ်း၍။ အဝဇ္ဈာယန္တိ၊ ကြံ့မိုင်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာပါတိခိဏာဝါတိ၊ စာပါတိခိဏာဝ
 ဟူသည်ကား။ စာပတော၊ လေးမှ။ အတိခိဏာ၊ အဟုန်ကုန်ပြီးသော။ စာပါ၊
 လေးမှ။ ဝိနိမုတ္တာ၊ လွတ်သော မြားတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။
 ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာပါ၊ လေးမှ။
 ဝိနိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သော။ သရာ၊ မြားတို့သည်။ ဝေဝံ၊ အဟုန်ရှိသမျှကာလ
 ပတ်လုံး။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပတိတာ၊ ကျ၏။ တံ၊ ထိုမြားကို။ ဂဟေတွာဥက္ခိ-
 ပန္တေ၊ ကောက်ယူသောသူသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျရာအ
 ရပ်၌လျှင်။ ဥပစိကာနံ၊ ခြံတို့၏၊ ဘတ္တံ၊ အစာသည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။
 ဝေတထာ၊ ထို့အထူ။ ဣမေပိ၊ ဤသဌေးသား မောင်နှံတို့သည်လည်း။
 တယောဝယေ၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်လျက်။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ခြင်းငှါ။ အသမတ္တတာယ၊
 မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပဂမိယန္တိ၊ လတ္တံ့။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ သေန္တိစာပါတိခိဏာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ပုရာဏာနိအနုတ္တုနန္တိ၊ နံဟူသည်ကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမေဟံ၊
 ငါတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ခါဒိတံ၊ စားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌။ ခါဒိတ ပိဝိတ နစ္စ ဂိတ ဝါဒိတာဒိနိ၊ စားသောက်ခြင်း ကခြင်းသီခြင်း
 တီးမှုတ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်သည်တို့ကို။ အနုတ္တုနန္တာသော-
 စန္ဒာ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်းညည်းလျက် ။သေန္တိ၊
 အိပ်ရကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊
 ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

နဝမံ၊ သော။ မဟာနေသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

ဇရာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကောဒသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၁-ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု။

(တဆယ့်တစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ထိဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှန်အပ်သော အစုရှိသော ဇရာဝဂ်၌ ဟောရာဂါတာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဆယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော အစုရှိသော အတ္တဝဂ်၌ ဟောရာဂါတာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “အတ္တာနံစေ” တိစသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)

“အတ္တာနံစေ” တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တာနံစေ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ပဲဇင်းခန့်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဗောဓိရာဇကုမာရံ၊ ဗောဓိမင်းသားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ပထဝီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အညေဟိပါသာဒေဟိ၊ တပီးကုန်သော ပြာသာဒ်တို့နှင့်။ အသဒိသရူပံ၊ မတူသောအဆင်းရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတမာနဝိယ၊ ပျံတက်သကဲ့သို့သော။ ကောကနုဒ်နာမပါသာဒံ၊ ကောကနုဒ အမည်ရှိသော ပြာသာဒ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဝဇုကိံ၊ လက်သမားကို။ ပုစ္ဆိကိရ၊ မေးသတတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ အညတ္တာပိ၊ တပီးသောအရပ်၌လည်း။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကတပုဗ္ဗောကိံ၊ ပြုဖူးသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆောက်လုပ်ခြင်းသည်။ ပဌမသိပ္ပမေဝကိံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော လက်မှုအတတ်သာလျှင်လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ပဌမသိပ္ပမေဝ၊ ရှေးဦးစွာပြုအပ်သော လက်မှုအတတ်သာလျှင်တည်း။ ဣတိစတုတ္ထေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤလက်သမားသည်။ အညဿာပိ၊ တပီးသူအားလည်း။ ဝေရူပံပါသာဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြာသာဒ်ကို။ သစေကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အယံပါသာဒေါ၊ ဤပြာသာဒ်သည်။ အနုစ္ဆရိယော၊ အံ့ဘွယ်သရဲမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမံ၊ ဤလက်သမားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ မာရေတုံဝါ၊ သတ်ခြင်း

ငှါလည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုလက်သမား၏။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို။
 သိန္ဓိတုံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံဝါ၊
 ထုတ်နှုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။
 အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့။
 ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ တမတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိယသဟာယကဿ၊ ချစ်လှစွာသော အဆွေ
 ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သဉ္ဇိဝက ပုတ္တဿနာမ၊ သဉ္ဇိဝကအမည်ရှိသော။ မာဏဝကဿ၊
 လူလင်ငယ်အား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ သော၊ ထိုလူလင်သည်။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ နိသံသယံ၊ ယုံမှားမဲ့။ သော၊ ဤဗောဓိမင်းသားသည်။ ဝဇ္ဇကိံ၊ လက်
 သမားကို။ နာသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ အနဇ္ဈော သိပ္ပိယော၊ အဖိုးများ
 စွာထိုက်သော အတတ်ရှိသောသူကို။ မယိ၊ ငါသည်။ ပဿန္တေ၊ မြင်လျက်။
 မာနဿတု၊ မပျက်စေလင့်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒဿာမိ၊
 ပေးအံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုလူလင်သည်။ ကံ၊ ထိုလက်သမား
 သို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ သမ္မ၊ အချင်းလက်သမား။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။
 ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ တေ၊ သင်၏။ ကမ္မံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံကိံ၊
 ပြီးပြီလော။ နော၊ မပြီးသေးလော။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင့်ကို။ နာသေတု
 ကာမော၊ ဖျက်ဆီးလို၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခေယျာသိ၊ စောင့်လေလော့။
 ဣတိအာဟ ဤသို့ဆို၏။

ဝဇ္ဇကိပိ၊ လက်သမားသည်လည်း။ သာမိ၊ အရှင် သိန်းစည်းသား။ မမ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ အာရောစေန္တေန၊ ကြားစေသဖြင့်။ ဘဒ္ဒကံကတံ၊ ကောင်းစွာ
 ပြုပေ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကတ္တမ္ပံ၊ ပြုအပ် ပြုသင့်
 ပြုထိုက် ပြုဘွယ်ပြုရာကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီး၍။
 သမ္မ၊ အချင်း။ အမှတ်ကံ၊ ငါတို့၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
 အမှုသည်။ နိဋ္ဌိတံကိံ၊ ပြီးပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇကုမာရေန၊ မင်းသား
 သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နတာဝနိဋ္ဌိတံ၊ မပြီး
 ပါသေး။ အဝသိဋ္ဌံ၊ လုပ်ရန်အကြွင်းသည်။ ဗဟု၊ များသေး၏။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ လုပ်ရန်အကြွင်းဖြစ်သော။ ကမ္မံနာမ၊ အမှုမည်သည်။

ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ။ အာစိက္ခိယာမိ၊ ကြားပါအံ့။ ဒါရူနိ၊ သင်တို့ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 အာဟရာပေထ၊ ဆောင်ခဲ့ပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒါရူနိ
 နာမ၊ သင်တို့မည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မင်းက မေး
 သည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နိဿရာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော။ သုက္ခဒါ
 ရူနိ၊ ခြောက်သောသစ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ သေဝ၊ ထိုဗောဓိ
 မင်းသားသည်။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊
 ထိုသို့ပေးသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ပဉ္စာယ၊ စ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ နာဂန္တဗ္ဗံ၊ မလာလင့်။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။ သုခုမကမ္ပံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပန်း ခြူးနွယ် စသော
 ဆန်းကြယ်စွာသော အမှုကို။ ကရောန္တယ၊ ပြုစဉ်။ အညေဟိ၊ တပါးသူတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လာပေ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကမ္မ
 ဝိက္ခေပေါ၊ အပြောက်ထုရာ အမှု၌ စိတ်ပျံ့လွင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာဟာရ ဝေလာယံပန၊ ထမင်းစားသောအခါ၌ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ဘရိယာဝ၊ မသားသည်သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ အာဟရိယာတိ၊ ပို့လာ
 ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇကုမာရောစ၊ မင်းသားသည်လည်း။
 သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိဿုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။

သောပိ၊ ထို လက်သမား သည်လည်း။ ကေသ္မိံ၊ ဂဗ္ဘေ၊ တခုသော တိုက်၌။
 နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ တာနိဒါရူနိ၊ ထိုသစ်တို့ကို။ တစ္ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ အတ္တနော
 ပုတ္တဒါရဿ၊ မိမိ သားမယားကို။ အန္တော၊ အထဲ၌။ နိသီဒန ယောဂံ၊ နေခြင်း
 ဌာလောက်သော။ ဂရုဠသကုဏံ၊ ဂဠုန်ငှက်ကို။ ကတွာ၊ ပြီစွာထုလုပ်၍။
 အာဟာရဝေလာယ ပန၊ ထမင်းပို့လာသော အခါ၌ကား။ ဘရိယံ၊ မယားကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနကံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောဉာဏံ၊ ဝိက္ခိဏေတွာ၊ ရောင်း၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို။ ဂဏှာဟိ၊
 ယူခဲ့လော့။ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ မှာ၏။ ရာဇကုမာရေပိ၊ မင်းသားသည်
 လည်း။ ဝခုကိဿ၊ လက်သမားအား။ အနိက္ခမနတ္ထာယ၊ မထွက် သွားစေခြင်း
 ဌာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ရံစေ၍။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။

ထပေသိ၊ ထား၏။ ဝဇုကီပိ၊ လက်သမားသည်လည်း။ သကုဏဿ၊ ဂဠုန်ငှက်
ရုပ်၏။ နိဋ္ဌိတကာလေ၊ ထုလုပ်၍ ပြီးသောကာလ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သဗ္ဗေပိ-
ဒါရကေ၊ အလုံးစုံသော သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။
အာဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ လာခဲ့လော့ဟူ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဝတွာ၊ ခေါ်၍။
ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ရှိသော်။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယား
ကို။ သကုဏဿ၊ ဂဠုန်ငှက်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။
ဝါတပါနေန၊ လေသာပြုတင်းပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိ၊
ပြေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝဇုကီ၊ လက်သမားသည်။ ပလာယတိတိ၊ ပြေးခဲ့ပြီ
ဟူ၍။ တေသံ၊ ထိုအစောင့်ထားသော မင်းချင်းတို့၏။ ကန္တန္တာနိ ယေဝ၊
ကြေးကြော်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ သော၊ တိုလက်သမားသည်။ ဂန္တု၊ သွား၍။
ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဧကံ နဂရံ၊ မြို့တခုကို။
မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာနာမ၊ ကဋ္ဌဝါဟန အမည်ရှိသော
မင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ရာဇကုမာရေပိ၊ ဗောဓိမင်းသားသည်လည်း။ ပါသာဒမဟံ၊ ပြဿာဒ်
ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပါသာဒေ၊ ပြဿာဒ်၌။ စတုဘာဘိယ ဂန္ဓဟိ၊
လေးပါးသော နံ့သာမျိုးတို့ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိကံ ကတွာ၊ လိမ်းကျသည်ကိုပြု၍။
ပဌမံ ဥမ္မာရတော၊ ရှေးဦးစွာသော တံခါးခုံမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စေလပဋိကံ၊
ပုဆိုးအခင်းကို။ ပတ္တရိ၊ ဖြန့်ခင်း၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။
အပုတ္တကော ကိရ၊ သားမရှိခဲ့သတိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။
ပုတ္တံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း။ ဓိတရံဝါ၊ သွီးကိုလည်းကောင်း။ သစေ-
လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍အတော်အငြားရပါသည်ဖြစ်အံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးအခင်းကို။ အက္ကမိဿတိ၊ နင်းတော်မူသတ္တံ။ ဣတိ
စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပတ္တရိ၊ ဖြန့်ခင်း၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ သတ္တရိ၊
ဘုရားသခင်သည်။ အာဂတေ၊ ကြွလာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။
ပဉ္စပတိဋ္ဌိ တေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ၊
သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါ
ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

န ပါဝိသိ၊ ဝင်ဘော်မမှု။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်
လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်လည်းကောင်း။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။
သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အပဝိသိတွာဝ၊ မဝင်မူ၍လျှင်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊
အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်။ သြလောကိတ သညာယေဝ၊ ကြည့်တော်မူသော အမှတ်ဖြင့်
လျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနက္ကမဘာဝံ၊ နင်းတော်မမူလိုသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ရာဇကုမာရ၊ ဗောဓိမင်းသား။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။
သံဟရေတု၊ ယုတ်လော့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ စေလပဋိကံ၊ ထိုပုဆိုး
အခင်းကို။ န အက္ကမိဿတိ၊ မနင်းလတ္တံ့။ ပစ္ဆိမဇနကံ၊ နောင်လာသူအပေါင်း
ကို။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ သြလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။
ဣတိတဿှ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးအခင်းတို့ကို။ သံဟရာပေသိ၊ ယုတ်
စေ၏။

သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ သံဟရေတု၊
ယုတ်စေပြီး၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အန္တောနိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့။
ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကေန၊ ယာဂုခဗ္ဗယ်ဖြင့်။ သမ္မာနေတွာ၊
ကောင်းစွာမြတ်နိုးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။
နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။
ဥပကာရကော၊ ဒါယကာတည်း။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ သရဏံဂတော၊
ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကုဗ္ဗိဂတောစ၊ အမိဝမ်း၌ တည်လျက်လည်း။
ကေဝါရေ၊ တကြိမ်။ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကိရမ္ပ၊
ဖြစ်သတက်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ တရုဏဒါရက ကာလေ၊ လုလင်ပျို
ငယ်ရွယ်သော ကာလ၌။ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ တတိယံ၊
သုံးကြိမ်။ ဝိညုတ ဘာဝံ၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာလေ၊
ရောက်သောကာလ၌။ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။
န အက္ကမိတ္တံ၊ နင်းတော်မမူကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
ကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ဆင်သည်။ ကိ ပန၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။

စေလာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ အတ္တရိ၊ ခင်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပုတ္တံ၊ သားကိုလည်းကောင်း။ ဓိတရံ၊ သီးကို လည်းကောင်း။ သစေ လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ ရပါငြားအံ့။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ အက္ကမိဿတိ၊ နင်းလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို။ စိန္တေတွာ၊ အကြံရှိသောကြောင့်။ အတ္တရိ၊ ခင်းပေ၏။ ဣတိ၊ လျှောက်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအခင်းကို။ န အက္ကမိ၊ မနင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို လည်းကောင်း။ ဓိတရံ၊ သီးကို လည်းကောင်း။ နေဝ လစ္ဆာမိ၊ မရလေသနည်း။ ဣတိ၊ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကမာချ၊ မင်းသား။ အာမာ၊ သြာသား မရလတ္တံ့သည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ပုရိမက-အတ္တဘာဝေ၊ ရှေးဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဝေယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ ကာလေ၊ အဘယ်ကာလက မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားအား။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ အနေကသတမနုဿာ၊ အရာမကများစွာကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတိယာ၊ နာဝါယ၊ များစွာသော လှေသင်္ဘောဖြင့်။ “ကြီးစွာသော လှေသင်္ဘောဖြင့်လည်းဟူ”။ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာသို့။ ပက္ခိန္ဒိ၊ သု၊ လွင့်ကုန်၏။ နာဝါ၊ လှေသင်္ဘောသည်။ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာ အလယ်၌။ ဘိဇ္ဇိ၊ ပျက်၏။ ဒွေယမ္ပဟိကာ၊ လင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကံဖလကံ၊ ပျဉ်တစ်ခုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အန္တရဒီပကံ၊ တစ်ခုသော ကျွန်းကြားသို့။ ပဝိသိ၊ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသင်္ဘော ပျက်ရာ၌သာလျှင်။ မရိ၊ သု၊ သေကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ခေါ်ပနဒီပကေ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌။ မဟာသကုဏသံသော၊ များစွာသော

ငှက်အပေါင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ခါဒိတဗ္ဗတံ၊ စားအပ်သော။ အညံ၊ တပါးသော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ဆာတဇ္ဈတ္တာ၊ မှတ်သိပ် ဆာလောင် ခြင်းကြောင့်။ သကုဏအဏ္ဍာနိ၊ ငှက်ဥတို့ကို။ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျီးစုတို့၌။ ပစိတွာ၊ ဖုတ်ကင်၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ တေသု၊ ထို ငှက်ဥတို့သည်။ အပ္ပဟောန္တေသု၊ မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သကုဏတ္ထာပေ၊ ငှက်ငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ ဧဝံ ဤသို့။ ပထမဝယေပိ၊ ပထမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဝယေပိ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမဝယေပိ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ ခါဒိံသုယေဝ၊ စားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧကသ္မိံပိဝယေ၊ တခုသော အရွယ်၌လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇိံသု၊ မရောက်ကုန်။ နေသံ၊ ထိုခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇိံ၊ မရောက်။ သတ္တာ၊ အုရားသခင်သည်။ ဧဿ၊ ထိုဗောဓိကုမာရ၏။ ဣဒံ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တံဟိ၊ သင်လျှင်။ အဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကသ္မိံပိဝယေ၊ တခုခုသော အရွယ်၌လည်း။ ဘရိယာယ၊ ဓယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ သစေ အာပဇ္ဇိဿ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧကသ္မိံပိဝယေ၊ တခုခုသောအရွယ်၌လည်း။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓိတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ ဝေါ၊ သင်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်ယောက်သည်လည်း။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သစေ ပန အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့။ တံ၊ ထို မမေ့ မလျော့သော သူကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓိတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်ကို။ မညမာနေန၊ အောက်မေ့သဖြင့်။ တိသုပိ ဝယေသု၊ အရွယ်သုံးပါး တို့၌လည်း။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗောဟိ-ရက္ခိတဗ္ဗောဝေ၊ စောင့်ရှောက်အပ် သလျှင်ကတည်း။ ဧဝံအသက္ကောန္တေန၊ ဤသို့ အရွယ် သုံးပါး၌ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သောသူသည်။ ဧကဝယေပိ၊ တခုသော အ

၂၇

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရွယ်၌လည်း။ ရက္ခိ တဗ္ဗောယေဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။

၁၅၇။ ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကို။ စေဇညာ၊ အကယ်၍ သိဌားအံ့။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်
ရှောက်အပ်သော။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသောသူသည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးသော အရွယ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တ
ပါး ပါးသော။ ယာမံ၊ အရွယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယာမန္တိ၊ ယာမံ ဟူသည်ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အတ္တနောဓမ္မိဿရတာယစ၊ ကိုယ်တော်သာ တရားကို အစိုးရ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေသနာကုလတာယစ၊ တရားဒေသနာ၌
လိမ္မာတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤဂါထာ၌။ တိဏ္ဏံ
ဝယာနံ၊ သုံးပါးသောအရွယ်တို့တွင်။ အညတရံဝယံ၊ တပါးပါးသော အရွယ်
ကို။ ယာမန္တိ၊ ယာမံဟူ၍။ ကတော၊ ပြုလျက်။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ ဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောအနက်
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို။
သစေဇာနေယျ၊ အကယ်၍ သိဌားအံ့။ ရက္ခေယျနံ သုရက္ခိတန္တိ၊ ရက္ခေယျနံ
သုရက္ခိတံ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။
သုရက္ခိတော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်ကိုစောင့်
သော သူအပေါင်းတို့တွင်။ ဂိဟိသမာနော၊ လူဖြစ်သောသူသည်။ အတ္တာနံ၊
ကိုယ်ကို။ ရက္ခိဿာမိတိ၊ စောင့်အံ့ဟူ၍။ ဥပရိပါသာဒ တလေသု၊ အထက်
ပြာသာဒ်ပြင်တို့၌။ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်သို့။
ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ သမ္ပန္နာရက္ခော၊ ပြည့်စုံသော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။
ဟုတော၊ ၍။ ဝသန္တော၊ နေသည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းဖြစ်အံ့။
ပဗ္ဗဇိတောဟုတော၊ ရဟန်းဖြစ်၍။ သုသံဝုတေ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံသော။ ပိဟိ
တဒ္ဓါရ ဝါတပါနေ၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးမ လေသာပြုတင်းရှိသော။ လေဏေ၊

လိုက်ဥမင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း
 ဖြစ်အံ့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခတိယေဝ၊ စောင့်ခြင်းမည်သည်သာလျှင်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အစောင့်မည်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဂိဟိသမာနော၊ လူဖြစ်
 သောသူသည်။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ဒါနသီလာဒိနိ၊ အလှူပေး
 ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်
 မည်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတောဝါ ပန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူမည်တည်ကား။ ဝတ္တံပဋိဝတ္တံ၊
 ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့်ပြည့်စုံစွာ။ ပရိယတ္တိ မနသိကာရေန၊ ပရိယတ္တိသာသနာကို
 ဆောင်ခြင်း အသင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဥဿကံ၊ လုံ့လ ပြုခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခတိနာမ၊
 စောင့်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တီသု ဝယေသု၊ အရွယ် သုံးပါးတို့၌။
 အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောက်ျား
 သည်။ အညတရသ္မိံ ပိ ဝယေ၊ တပါးပါးသော အရွယ်၌လည်း။ အတ္တာနံ၊
 ကိုယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိယေဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော သူသည်။ ပဌမဝယေ၊ ရှေးဦးစွာသော
 အရွယ်၌။ ခိဒ္ဓပသုတတာယ၊ မြူးတူး ရှင်ပခြင်းဖြင့် လေ့လာသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ န သက္ကောတိ၊
 အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ အပ္ပမတ္တေန၊
 မမေ့မလျော့ခြင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်၏။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေန္တော၊
 ကျေးမွေးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 သစေ န သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ပစ္ဆိမဝယေ၊ ပစ္ဆိမ
 အရွယ်၌။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။
 တေန၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတောဝံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကရောန္တဿပန၊ မပြုသောသူအား။
 အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပိယောနာမ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 နံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ အပါယ ပရာယနမေဝ၊ အပါယ်သို့လားခြင်းကိုသာလျှင်။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်။ ပဌမဝယေ၊ ရှေးဦးစွာ

ဖြစ်သော အရယ်၌။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို။ ကရောန္တောဝါ၊ ပြုသည်
ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တောဝါ၊ ဆောင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။
ဝါစေန္တောဝါ၊ ကြံခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ပို့ချခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။
ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ သစေ ပန
အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရယ်၌။ အပ္ပ
မတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတဗ္ဗော
ပြုအပ်၏။ ပဌမဝယေ၊ ပထမအရယ်၌။ ဥဂ္ဂဟိတ ပရိယတ္တိယာ၊ သင်အပ်သော
ပရိယတ်၌။ အဋ္ဌကထံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဋ္ဌကထာ အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။
ကာရဏာကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။
ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျက်။ မဇ္ဈိမဝယေဝါ၊ မဇ္ဈိမအရယ်၌လည်း။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့
ခြင်းသို့။ သစေ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပဋ္ဌိမဝယေ၊ ပဋ္ဌိမ
အရယ်၌။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို။
ကာတဗ္ဗော ယေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ပြုသော်လည်း။
တေန၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိဇဉ်တောဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည့်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကရောန္တဿပန၊ မပြုသောသူ
အား။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပိယောနာမ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပစ္စာနုတာပေနေဝ၊ နောင်တပူပန်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ တာပေ
တိ၊ ပူပန်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇကုမာရော၊ ဗောဓိမင်းသား
သည်။ သောကာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တ
ပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
ဒေသနာသည်။ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမ္ပတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၂-ဥပနန္ဒသကျပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။

(ဗောဓိကုမာရ မင်းသားဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အရှင်ဥပနန္ဒဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္တဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “အတ္တနုမေဝ ပဌမံ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

အတ္တနုမေဝ ပဌမန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တနုမေဝ ပဌမံ-အစရှိသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တံ၊ တရားသခင်သည်။ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သကျပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်း သားဖြစ်သော။ ဥပနန္ဒံ၊ အရှင်ဥပနန္ဒကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဆေကောကိရ၊ လိမ္မာသတတ်။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဥပနန္ဒ၏။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ အလို့နည်းခြင်း အစရှိ သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တိစိဝရေဟိ၊ သင်္ဃန်းသုံးထည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ သမာဒိယိ သုကိရ၊ ဆောက်တည် ကုန်သတတ်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိဿဉ္ဇပရိက္ခာရေ၊ စွန့်အပ်သော ပရိက္ခရာတို့ကို။ သောယေဝ၊ ထိုအရှင်ဥပနန္ဒသည်သာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သော၊ အရှင်ဥပနန္ဒသည်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောအရပ်၌။ အန္တောဝဿေ၊ ဝါ၏အတွင်း ဖြစ်သောလသည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီသည်ရှိသော်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ် သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဥပနန္ဒကို။ ဧကသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း၌။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မကထိကပေမေန၊ တရားဟောခြင်း၌ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်။ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝဿဉ္ဇပေထ၊ ဝါကပ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြားသောကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤကျောင်း၌။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ် မျှလောက်သော။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ဃန်းကို။ လဘတိ၊ ရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ တေဟိ၊ ထိုသာမဏေငယ်တို့သည်။ ဧကေကော သာ- ဌကော၊ တထည်တထည်သောပုဆိုးကိုရ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိ။

သော်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဥပါဟနံ၊ ဖိနပ်ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညံဝိဟာရံ၊ တပါးကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဒုတိယံ ဝိဟာရံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ကိလဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ ခန္ဓသာဋ္ဌကတံ၊ နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတို့ကိုရကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ကတ္တရယဋ္ဌိ၊ တောင်ဝှေးကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ တတိယံ ဝိဟာရံ၊ သုံးခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဣခံ၊ ဤကျောင်း၌။ ကိလဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တယောသာဋ္ဌကတံ၊ သုံးထည်သော ပုဆိုးတို့ကို ရကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်း၌။ ဥဒကတုမ္ပ၊ ရေဗူးကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ စတုတ္ထံဝိဟာရံ၊ လေးခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ကိလဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ စတ္တာရောသာဋ္ဌကတံ၊ လေးထည်သော ပုဆိုးတို့ကို ရကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသိဿာမိဘိ၊ နေအံ့ဗျူ၍ ဝန်ခံလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ ဂဟဋ္ဌာနဉ္စေ၊ လူတို့အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း ကောင်း။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ သည်။ နံ၊ ထို အရှင်ဥပနန်ကို။ ဗဟူဟိ စေ၊ များစွာကုန်သော အဝတ်ပုဆိုး တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စိဝရေဟိစ၊ သင်္ချန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇေသုံ၊ ပူဇော်ကုန်၏။

သေခံ၊ ထိုဥပနန်သည်။ ဝုတ္ထဝသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣတ-
ရေသုပိ၊ ဝါဆိုရာကျောင်းမှလည်း တပါးကုန်သော။ ဝိဟာရေသု၊ ကျောင်း
တို့၌။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ မယာ၊ ငါသည်။
ပရိက္ခာရဿ၊ ပရိက္ခရာကို။ ထပိတတ္တာ၊ ထားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဿာ-
ဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ချန်းကို။ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ပဟိဏန္တု၊
ပို့လာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သတင်းစကားမှာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။
အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ယာနကံ၊ လည်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
မုယာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း

၌။ ဒွေဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဒွေသာဋကေ၊ ပုဆိုးနှစ်
ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေဉ္စ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာတထည်ကိုလည်းကောင်း။
လဘိတွာ၊ ရ၍။ တုယံ၊ သင့်အား။ သာဋကေ၊ ပုဆိုးတို့သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်လော့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဇေတု၊ သဘောတူခဲ့ခြင်းငှာ၊
အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသမိပေ၊ ခရီးအနီး၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊
ထိုင်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ အငြင်းအခန့် ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းငယ် နှစ်ပါး
တို့အား။ ထေရံ၊ ဥပနန္ဒမထေရ်ကို။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား။ ဘာဇေတွာ၊ ညီမျှအောင်ဝေ၍။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ
ဝဒိံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တုမေယေဝ၊ သင်တို့သည်ပင်လျှင်။ ဘာဇေထ၊
ဝေကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပနန္ဒ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
န သက္ကာမ၊ ဝေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေ၍။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မမ၊ ၏။ ဝဘနေ၊ စ
ကား၌။ ဌဿထ၊ တည်ကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာမ-
ဌဿာမ၊ ဪ တည်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထို
သို့ ဆိုတပြီးကား။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း နှစ်ဦးတို့
အား။ ဒွေသာဋကေ၊ ပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤကမ္မလာ
သက္ကလတ်သည်။ ဓမ္မကထေန္တာနံ၊ တရားဟောကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့
အား။ ပါရုပနာရဟော၊ ကိုယ်ရုံသင်္ကန်းပြုခြင်းငှာထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
၍။ မဟန္တံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော။ ကမ္မလံ၊ သက္ကလတ်ကို။ အာဒါယ၊
ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်။ ဝိပ္ပဋိသာရိနေ၊
နှလုံးမသာယာရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်
ထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြား
လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါ-
နေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ သေ၊ ဤဥပနန္ဒသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တကံ၊
ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ဝိပ္ပဋိသာရိနေ၊ နှလုံးမသာ

ရှိစေခြင်းတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်ကော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ဆိုပြီးအံ့။ အတိတသ္မိံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌။ အနုတိရ စာရီစ၊ ရေတိမ်ရာ မြစ်နားသို့ရှောက်၍ ကျက်စား ခြင်းကြောင့် အနုတိရမည်သော ဖျံ သည်လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရစာရီစ၊ ရေနက်ရာဥပ်၍ကျက် စားခြင်း ရှိသောကြောင့် ဂမ္ဘီရစာရီမည်သော ဖျံသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခွေဥဒ္ဒါ၊ ဖျံ နှစ်ခုတို့သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ရောဟိတ-မစ္ဆံ၊ ငါးကြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ မယံ၊ ငါးအား။ သီသံ၊ ငါးကြင်း ခေါင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ တဝ၊ သင်အား။ နဂုံဌံ၊ အမြီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဤသို့သော အငြင်း အခန့်သို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဒ္ဒဇေတံ၊ သဘောတူ ကြည်ဖြူ၍ ဝေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံသိဂံ၊ လံ၊ မြေခွေးတခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး၊ ဣမံ၊ ဤငါးကြင်း ကို။ ဧနာ၊ ငါးတို့အား။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ ငါးကို။ ရညော၊ မင်းသည်။ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ၊ တရား ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ထပိတော၊ ထားအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့် စွာ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ နေ၍။ ဇသံဝိဟာရတ္တာယ၊ အညောင်းပြေခြင်းငှာ။ အာ-ဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါးအား။ ဩကာဇေသာ၊ ဝေပေးခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မာတုလ၊ ဦးရီးမြေခွေးမင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရေထ၊ အမိန့်မရှိပါနှင့်။ ဘာဇေတွာဇေ၊ ဖေ၍သာလျှင်။ ဒေထ၊ ပေးသနားတော် မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနေ၊ စကား၌။ ဌာထ၊ တည်ကြကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာတုလ၊ ဦးရီးမြေခွေးမင်း။ ဌာသာမ၊ တည် ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သော၊ ထို မြေခွေးသည်။ သီသံ၊ ငါးကြင်း ခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ကိုက်ဖြတ်၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အကာသိ၊ ထား ၏။ နဂုံဌံ၊ ငါးကြင်းမြီးကို။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ အကာသိ၊

ထား၏။ ကတောစပန၊ ထားပြီး၍ကား။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ ဝေါ၊ သင်
တို့တွင်။ ယေန၊ အကြင်ဖုံသည်။ အနုတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ စရိတံ၊ ကျက်
စားခြင်းရှိ၏။ သော၊ ထိုဖုံသည်။ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို။ ဂဏှတု၊ ယူစေလော့။
ယေန၊ အကြင်ဖုံသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသောရေ၌။ စရိတံ၊ ကျက်စားခြင်း
ရှိ၏။ ဘဿ၊ ထိုဖုံအား။ သိသံ၊ ငါးကြင်းခေါင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
အယံ ပန မဇ္ဈိမော ခဏှော၊ ဤ အလယ်ပိုင်းသည်။ ဝိနိစ္ဆိယဓမ္မ၊ တရား
ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ မမ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုဖုံတို့ကို။ သညာပေန္တော၊ သိစေလျက်။ နဂုံဌံ၊
ငါးကြင်းမြီးသည်။ အနုတီရစာရီ၊ အနုတီရ မည်သောဖုံအား။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ သိသံ၊ ငါးကြင်းခေါင်းသည်။ ဂမ္ဘီရစာရိနော၊ ဂမ္ဘီရစာရိမည်
သော ဖုံအား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုမြို့။ အယံမဇ္ဈိမော ခဏှော၊
ဤအလယ်ပိုင်းသည်။ ဓမ္မဌဿ၊ တရားသူကြီး ဖြစ်သော မြေခွေးအား။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ မဇ္ဈိမခဏှံ၊ အလယ်အပိုင်း
ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ပက္ခာမီ၊ ပြေးလေ၏။ တေပိ၊ ထိုဖုံတို့သည်လည်း။
ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာရှိကုန်လျက်။ တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ သြလောကေတွာ၊
မျှော်၍ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံ
အတိတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ သေ၊ ဤ
ဥပနန္ဒသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌လည်း။ တုမော၊
သင်တို့ကို။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာရှိသည်တို့ကို။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူး
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သညာ
ပေတွာ၊ မှတ်စေ၍။ ဥပနန္ဒံ၊ ဥပနန္ဒကို။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သြဝါဒန္တေန နာမ၊ ဆုံးမသောသူ
မည်သည်ကား။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
ပဋိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ တည်စေအပ်၏။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

၁၅၈။ ။ ပဌမံ ရှေးဦးစွာ။ အတ္တနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ပတိ
 ရူပေ၊ လျောက်ပတ်သောဂုဏ်၌။ နိဝေသယေ၊ တည်စေရာ၏။ အထ၊ ထို့
 နောင်မှ။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသေယျ၊ ဆုံးမခြားအံ့။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသောသူသည်။ န ကိလိသေယျ၊ မိမိသည် မညစ်နွမ်းရာ။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပတိရူပေနိဝေသယေတိ၊ သယေ ဟူသည်
 ကား။ အနုစ္စဝိဇ္ဇေ ဂုဏေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသော
 သဘော၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်ပေးခြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆ
 တာဒိဂုဏေဟိ၊ အလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 အရိယဝံသပဋိပဒါဒိဟိ၊ အရိယာတို့၏အနွယ်ဖြစ်သောအကျင့်စသည်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသိတုကာမော၊ ဆုံးမခြင်းငှာ အလို
 ရှိ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။
 ပဌမံ ရှေးဦးစွာ။ တသ္မိံ ဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေ
 ရာ၏။ ဧဝံ သို့။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အညံ၊
 သူတပါးကို။ တေဟိ ဂုဏေဟိ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။
 အနုသာသေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အတ္တနံ၊ ကိုယ်ကို။ တတ္ထ၊
 ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ အ နိဝေသေတွာ၊ မတည်စေမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 ပရမေဝ၊ သူတပါးကိုသာလျှင်။ အနုသာသ မာနော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။
 ပရတော၊ သူတပါးမှ။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ကိလိဿတိ နာမ၊
 ညစ်နွမ်းသည်မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်း စသည်၌။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို။ နိဝေသေတွာ၊ တည်စေ၍။ အနုသာသ မာနော၊ ဆုံးမသောသူသည်။
 ပရတော၊ သူတပါးမှ။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ န ကိလိဿတိ နာမ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း မရှိသည်မည်၏။ ဧဝံ ဤသို့။
 ကဓောန္တော၊ ပြုသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ကိလိသေယျ၊ မညစ်
 နွမ်းရာ။ ဣတိ အတ္တော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုနှစ်ယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ

သု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူများအသုံးလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး ရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ ယော။ ဥပနန္ဒသကုပ္ပတ္တိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္ထဝဂ္ဂ။ ၃-ပဓာနိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု။

(အရှင်ဥပနန္ဒဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပဓာနိကတိဿမထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာ သည် “အတ္တာနုဉ္ဇေ”တိ-စသော ဂါဌ်ကို မိန့်သတည်း။)

“အတ္တာနုဉ္ဇေ”တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ အတ္တာနုဉ္ဇေ စသော ဤတရားဒေ သနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဓာနိကတိဿတ္ထေရံ၊ ကပ္ပဋ္ဌာန်းစိုးဖြန်း သော တိဿမထေရ်ကို။ အာရမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ယော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားသခင်အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အရဉ္စေ၊ တော၌။ ဝဿံဥပဂန္တော၊ ဝါဆိုကပ်၍။ ဓာရုဇေသာ၊ ငါ့ရှင်တို့။ ရေမာနကဿ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဂေါ၊ သင်ဦးစား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟိတံကိရ၊ ယူပြီးသကတ်။ အပ္ပပတ္တာဂ၊ မမေ့ မလျော့ပဲသာလျှမ်း။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထာတိ၊ ပြုကုန် လော့ဟု။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ သယံမိမိမူကား၊ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိပ္ပဇိတွာ၊ လျှော်င်း၍။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဧက ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယာမိ၌။ စက်မိတွာ၊ စကြိုသွား၍။ မဇ္ဈိယာမေ၊ ဝဠိမယာမိ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။

သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ပဗုဒ္ဓကာလေ၊ နိုးသောအခါ ၌။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တုဓမ္မ၊ သင်

တို့သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ လျောင်း၍။ နိဒ္ဒါယိဿာမ၊ အိပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သလော့။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ ဝတုသံ၊ ဤသို့ဆို
 ပြီး၍။ သဃံ၊ မိမိမူကား။ ဂန္ဓာ၊ အိပ်ရာသို့သွား၍။ တထေဝ၊ ထိုရူးအတွက်
 လျှင်။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဣတရေ၊ မိမိမှ အခြားရဟန်းတို့သည်။ မဇ္ဈိမယာမေ၊
 မဇ္ဈိမယာမိ၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ စက္ကမိတော၊ စကြံသွား၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမ
 ယာမိ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီး
 သည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဗုဇ္ဈိတော၊ နိုး၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။
 နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ သဃံ၊ မိမိသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂန္ဓာ၊ အိပ်ရာသို့သွား၍။
 တပထဝ၊ လိုအပ်သောလျှင်။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။
 နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဧဝံ၊ ကရောန္တေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ-
 ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မနုဿိဏာတုံ၊ အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အညတတ္တံ၊
 ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ
 အာစရိယော၊ ငါတို့ဆရာသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊
 သားထုတ်သောလုံ့လရှိ၏။ နံ၊ ထိုဆရာဘုရားကို။ ပဋိဂ္ဂဟိဿာမ၊ စူးစမ်းကုန်
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဂ္ဂဟန္တော၊ စူးစမ်းကုန်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဆရာ၏။
 ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ခိသော၊ ၍။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်
 သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ နော၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တုန္တံ၊
 အချည်းအနှီးဖြစ်လျက်။ ရဝံ၊ မြည်တွန့်တောက်တီးခြင်းကို။ ရဝတိ၊ မြည်တွန့်
 တောက်တီး၏။ ဣတိ ဝဒိံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အတိဝိယ နိဒ္ဒါယ၊ မအိပ်ရ
 မူ၍။ ။ (အတိဝိယ၊ ပုဒ်ကားပဋိသေဓဇောတက) ။ ။ ကိလမန္တာနံ၊ ပင်ပန်း
 ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေဘိက္ခုပိ၊ တယောက်ယောက်
 သော ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဝိသေသံ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တဝဿာ၊
 ဝါကျတ်ကုန်ပြီးသော်။ သတ္တုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။

သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတပဋိသန္ဓာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအစေ့အစပ် ရှိလျက်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိ၊ အသို့နည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟုဘ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိတ္ထ၊ ပြုကုန်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာနရာစေသံ၊ ကြွားလျှောက်လှန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဒဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ အကာသိ ယော၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာဝိတော၊ တောင်းပန် သောကြောင့်။

အမာဘာပိတုသံဝဇ္ဇော၊ အမိအဖတို့၏အထံ၌ မကြီးထသော။ အနာစရိယ ကုလေ၊ ဆရာမရှိသောအမျိုး၌။ ဝသံ၊ နေထသော။ အယံကုက္ကုဋ္ဌော၊ ဤ ကြက်သည်။ ကာလံ၊ တွန်ချိန်ကာလကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။

ဣမံ အကာလရဝိကုက္ကုဋ္ဌဇာတကံ၊ ဤသို့ အခါမဟုတ်ပဲတွန်သော ကုက္ကုဋ္ဌ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ကုက္ကုဋ္ဌော၊ ထိုကြက်သည်။ အယံပဓာနိ- ကတိဿတ္ထေရော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော တိဿမထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပဉ္စသဘာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း တို့သည်။ ဧတမာဏာ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိသာပါ မောက္ခော၊ အရပ်မျက်နှာ၏အကြီးဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာ။ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဩဝဒန္တေနာမ၊ ဆုံးမလိုသော သူမည်သည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစွာ ဆုံးမ ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ သုဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းသည် ဖြင့်အလွန်ယဉ်ကျေးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒမေတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံနာ၊ ဤဝါဆိုကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၉။ ။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အညံ၊ သူတပါးကို၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။
စေ အနုသာသတိ၊ အကယ်၍ ဆုံးမလိုအံ့။ တကံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ ကရိယ၊ ပြုရာ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။
သုဒန္တော၊ မိမိသည် ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍လျှင်။ တံ၊ ထိုသူတပါး
ကို။ ဒမေထ၊ ဆုံးမကုန်ရာ၏။ ဟိ ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်မည်သည်ကား။ ဒုဒ္ဒမော၊ ကိရ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသဘတ်။
ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဘို့ကို။ ပထမ ယာမာဒိသု၊ ပထမသံ စသည်တို့၌၊ စက်-
မိတဗုဒ္ဓိ၊ စကြိုသွားပစ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထော၊ သိုလျက်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဩ-
ဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ သယံ၊ မိမိသည်။ စက်မနာဒိနိ၊ စကြိုသွားခြင်း စသည်တို့
ကို။ အဓိဋ္ဌဟဒန္တာ၊ ဆောက်တည်လျက်။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသတိ-
ယထာ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အတ္တာနုဉ္ဇော၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။
ကရိယာ၊ ပြုရာ၏။ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သုဒန္တောစတ-
ဒပေယာတိ၊ ဒမေထ- ဟူသည်ကား။ ယေန ဂုဏေန၊ အကြင်ဂုဏ်ကျေး-
ဇူးဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဟေန၊ ထိုဂုဏ်ကျေး-
ဇူးဖြင့်။ အတ္တာနာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစွာ ဆုံးမခြင်းရှိသည်။
ဟုတာ၊ ဖြစ်၍။ ဒမေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ အတ္တာဟိကိရ ဒုဒ္ဒမောတိ၊
ဒုဒ္ဒမော ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုကောင်းသင့်စွ။ အယံ အတ္တာနာမ၊ ဤကိုယ်
မည်သည်ကား။ ဒုဒ္ဒမော၊ ဆုံးမခက်၏။ တသ္မံ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာ၊ အ-
ကြင်အခြင်းဖြင့်။ ယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေး
သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒမေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်
၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ
တော်အဆုံး၌။ ပဉ္စသဘာပိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းဘို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပံ
ဏီသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ပဓာနိကုဟိသတ္ထေရံ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၄-ကုမာရကဿပမာတုထေရီဝတ္ထု။

၂၄၇

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၄-ကုမာရကဿပ၊ မာတုထေရီဝတ္ထု။

(ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော တိဿမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အရှင်ကုမာရ ကဿပမထေရ်၏ အမိ ထေရီမ ဝဟ္မာ၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် အတ္တဘဟိ အတ္တနော စသောပါဌ်ကို မိန့်တည်း။ ။

၁။ အတ္တဘဟိ အတ္တနော နာထော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တဘဟိ အတ္တနော နာထော-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတပနေ၊ ဇေတပန် ကျောင်းတော်၌။ ပိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကုမာရ ကဿပ ဧတ္ထေရဿ၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကလေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုထေရီမသည်။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဠိဓိတာကီရ၊ သဌေးသွီးဖြစ်သတတ်။ ပိညုတံ၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာလတော၊ ရောက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပပ္ပဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ မိဘအား တောင်းပန်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစမာနာပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ပပ္ပဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ ပတိဒေဝတာ၊ လင်လျှင် နတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ္မာ၊ ထိုသဌေးသွီးအား။ န စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ကုဇ္ဈိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီးသည်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာစံ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဓဇ္ဈနိတွာ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပပ္ပဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမယားကို။ သော၊ ထိုလင်ယောက်ျားသည်။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ ဘိက္ခုနီဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ သောင်၍။ အဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တပက္ခိကာနံ၊ ဒေဝဒတ် အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊

ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ သန္တကေ၊ အထံ၌။ ဝဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အပရေန-
 အာယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်း မိန်းမတို့သည်။
 တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းသစ်မ၏။ ဂတ္တိနိဘာဝံ၊ ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊
 သိန္န၊ တာဟံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ ကိံ၊ အ
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဣလို့ မေးကုန်သည်နှင့်တော်။ အယျေ၊ အရှင်မ
 တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န ဇာနာမိ၊ မသိ၊ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝတ၊
 စင်စစ်။ မေ၊ ၏။ ဧတံ သီလံ၊ သည်။ အရောဂမေဝ၊ မပျက်သည်သာလျှင်
 လောကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။
 တံ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမငယ်ကို။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ သန္တကံ၊ အထံသို့။
 နေတု၊ ခေါ်၍။ အယံဘိက္ခုနီ၊ ဤရဟန်းမိန်းမသည်။ သဒ္ဓါ၊ သာသနာ
 ကို ကြည်ညို၍။ ပဗ္ဗဇိတ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဣမိဿ၊ ဤ ရဟန်းမအား။
 ဂမ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတကာလံ၊ တည်သောကာလကို။ မယံ န ဇာနာမ၊
 ငါတို့မသိကုန်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရောမ၊ ပြုရပါကုန်
 အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ ဆရာဒေဝဒတ်ကို မေးကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊
 ဒေဝဒတ်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သြဝါဒကာရိကာနံ၊ အဆုံးအမကို ခံလေ။
 ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့
 သည်။ မာဥပုဇ္ဈတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိတ္ထေကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။
 စိန္တတု၊ ကြံ၍။ နံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေသိ၊
 လူထွက်စေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ်စီရင်၏။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ်
 ဖြတ်တမ်းစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သာ ဒဟရာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်
 သည်။ အယျေ၊ ရှင်မတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာ နာသေထ၊ မဖျက်ဆီးပါကုန်
 လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။
 န ပဗ္ဗဇိတ၊ ရဟန်းမပြု။ ထေ၊ ကြပါကုန်လော့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဇေတဝနော၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ သော၊ သတ္တုသန္တကံ၊ သို့။ နေထ၊ ပို့ပါ
 ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ တံ၊
 ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ရဟန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 အာရုဇေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ ဂိဟိ ကာလေ၊ လုံ့လက်ထက်မှ။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္ဒောပိ၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ ပရဝါဒမောစနတ္တံ၊ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်ကင်းခြင်းငှာ။ ရာဇာနံပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကိုလည်းကောင်း။ မဟာ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ မဟာအနာထပိဏ္ဍိသဌေးကြီးကိုလည်းကောင်း။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ္ဍိသဌေးငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိသာခါ ဥပါသိကံ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော ဒါယိကာမကြီးကိုလည်းကောင်း။ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ မဟာကုလာနိစ၊ များစွာကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေတီစေ၍။ ဥပါလိမ္မေရံ၊ ဥပါလိမ္မထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ ခေတီစေ၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣမိသာပောရာယဘိက္ခုနိယ၊ ဤရဟန်းမိန်းမငယ်၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ ပရိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်ဘိလော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိမ္မထေရ်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဝါ၊ ရညောပုရတော၊ ကောသလမင်း မျက်မှောက်မှ။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေတီစေ၍။ ဘေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုအဓိကရဏ်းကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ဝန်ခံစေ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကာစေ၍။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်ကို။ ဟတ္ထ ပါဒ နာဘိ ဥဒရပရိယောသာနိ၊ လက်-ခြေ-ချက်-ဝမ်း အဆုံးရှိသည်တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မာသ ဒိဝသေ၊ လ-နေ့-တို့ကို။ သမာနေတွာ၊ စိစစ်နှိုင်းရှည့်၍။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ့အဖြစ်၌။ ဣမာယ၊ ဤရဟန်းမိန်းမငယ်သည်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရ၏။ ဣဘိဉာတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်အား။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်သည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်၏။ ပရိသုဒ္ဓဘာဝံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဟည်စေ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်သည်။ အပရေန သမယေန၊ နောင်အခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းတော်၌။ ပတ္တိတပတ္တနံ၊

တောင့်တသော အားဖြင့် ဆူးတောင်းခြင်းရှိသော။ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးသော
ဘုန်းအာနုဘော်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။

၎င်း အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။
ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ဥပဿယသမိပေ၊ ကျောင်း၏အနီးဖြစ်သော
ခရီးလမ်းကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒါရကသဒ္ဓံ၊ သူငယ်အသံကို။
သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣဒံ၊ ဤသူငယ်အသံသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊
ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ ရေမြေစိုးရားဝရှင်မင်းကြီး။ ဧကိဿာဘိက္ခုနီ
ယာ၊ ရဟန်းမိန်းမတယောက်သည်။ ပုတ္တော၊ သားကို။ ဇာတော၊ ဖွား၏။
တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏သာလျှင်။ သေ-သော သဒ္ဓေ၊ ဤသူငယ်အသံ
ဖြစ်ပါသည်တုရား။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့သံတော်ဦး တင်သည်ရှိသော်။ တံကု-
မာရံ၊ ထိုသတို့သားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရံ၊ နန်းတော်သို့။ နေတွာ၊
ယူဆောင်၍။ ဓာတိနံ၊ နို့ထိန်းတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ နာမဂဟဏဒိဝသေဝ၊
အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌လည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ကဿပေ၊ တိနာမံ၊
ကဿပဟူသော အမည်ကို။ ကတွာ၊ မှည့်၍။ ကုမာရပရိဟာရေန၊ သတို့သား
၏ အဆောင်အရွက်ဖြင့်။ ဝစိတတ္တာ၊ ကြီးသောကြောင့်။ ကုမာရကဿပေ၊ တိ၊
ကုမာရကဿပဟူ၍။ သဉ္ဇာနိံ သု၊ ခေ၊ ဝေ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုကုမာရကဿပ
သတို့သားသည်။ ကိလာမဏ္ဍလေ၊ ကစားဝိုင်း၌။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။
ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ နိမာတာပိတိကေန၊ အမိအဖမရှိသော
သားသည်။ ပဟဋ္ဌာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။
ဒေဝ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ မံ၊ အကျဉ်းကို။ နိမာတာပိတိကောတိ၊ အမိမဲ့သား
အဖမဲ့သားဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မေ၊ အကျဉ်း၏။ မာတရံ၊ အမိကို။
အာစိက္ခယ၊ မိန့်ပါလော့။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ရညာ၊
ကောသလမင်းသည်။ ဓာတိယော၊ နို့ထိန်း ကိုယ်လုပ်တို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။
ဣမာ၊ ဤမောင်းမကိုယ်လုပ်တို့သည်။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ မာတရော၊ အမိ
တို့တည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ မမ၊ ငါ၏။ ဧတ္တကာ၊
ဤမျှလောက်ကုန်သောနို့ထိန်းတို့သည်။ နမာတရာ၊ အမိမဟုတ်သည်။ ဝိတတဗ္ဗံ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ မေ၊ အကျဉ်း၏။ တံ၊ ထိုအမိရင်းကို။

အာစိက္ခဏ၊ မိန့်တော်မူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဣမံ၊ ဤမင်းသားကို။ ဝဇ္ဇေတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ တဝ၊ သင်၏။ မာတာ၊ အမိကား။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမတည်း။ တံ၊ သင်ချစ်သားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုနီဥပဿယာ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းမှ။ အာနိတော၊ ဆောင်ယူခဲ့၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။

သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ တာဝတ္ထကေနေဝ၊ ထိုမျှသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ သမုပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တာဘ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ သက္ကာရေန၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရပြီးသော။ ကုမာရကဿပတ္ထေရေတိ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ ငသာ၊ ကိုကုမာရမထေရ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ် အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေလုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ ကဖန်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိသေသေတွာ၊ ရှေးကမ္မဋ္ဌာန်းမှ အထူးပြု၍။ ဂဟိဿာမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တော၊ သွားရောက်ပြီး၍။ အန္တဝနေ၊ မိုက်တော၌။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုကုမာရကဿပမထေရ်ကို။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌။ ဧကေတော၊ တကွနက်။ သမဏဓိမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတဘိက္ခု၊ ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ပန္နရသပဉ္စေ၊ ဖန်ဆင်းပါးသော ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ သက္ကာရံ၊ ဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ဗျာကာတံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။

သမတ္တောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ သတ္တ၊ သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာတို့၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဥဂ္ဂဏ၊ ယူလေလော့။ ဣတိဥယျောဇေသိ၊ ဤသို့လွှတ်၏။

သော၊ ထိုကုမာရကဿပမထေရ်သည်။ တထာ၊ ထိုအနာဂါမိတည် ဗြဟ္မာ ဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာကို။ ဝိသုဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ဖြေသည်၏ အဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဿပန၊ ထို ကုမာရကဿပ မထေရ်၏ကား။ နိက္ခန္တဒိဝသတော၊ ထွက်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မာတုဘိက္ခုနီယာ၊ အမိ ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမ၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့သည်။ ပတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမသည်။ ပုတ္တဝိယောဂဒုက္ခိတာ၊ သားနှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿု တိန္တေနော၊ စွတ်သောမျက်ရည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မုခေန၊ မျက်နှာ ဖြင့်။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအသိုဌာ။ စရမာနာ၊ သွားစဉ်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီး အကြား၌။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တပုတ္တာတိ၊ ချစ်သား ချစ်သား ဟူ၍။ ဝိရာန္တိ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ပါပုဏိတုံ၊ အမှီရောက်ခြင်းငှာ။ ဥပဓာဝမာနာ၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ပဋိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ပတိ၊ လဲ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ထနေဟိ၊ သားမြတ်တို့မှ။ ခိရံ၊ နို့ ရည်သည်။ မုဉ္ဇန္တဟိ၊ ယိုကုန်လျက်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ အလ္လစိဝရာ၊ စိုသော သစ်နီးရှိလျက်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဂဏှိ၊ ဆွဲ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤ၎းအမိသည်။ မမ သန္တိကာ၊ ငါ့အထံမှ။ မဓုရဝစနံ၊ အသာအရာဆိုသော စကားကို။ သစေ လဘိဿတိ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဝိနဿိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ထဒ္ဓမော၊ နားမချမ်း သာသော စကားကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမာယ၊ ဤအမိ မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လပိဿာမိ၊ ပြောဟောအံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုအမိထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကံ၊ ကရေန္တိ၊ အသို့ မူ၍။ ဝိစရတိ၊ သွားသနည်း။ သိနေဟမတ္တမ္ပိ၊ ချစ်ခြင်းကိုမျှလည်း။ ဆိန္နိတုံ၊ ဖြတ်၍ကျင့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊ ထိုထေရ်မသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကထာ၊ ဆိုသောစကား

သည်။ အဟောကက္ခန္ဓာ၊ ဪဠာ ခက်ထန်စွာ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။
တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုသည်။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။
ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ တေန၊ ထိုမထေရ်သည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။
ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော ထေရီမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊
ဤသား၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်
တိုင်တိုင်။ အဿနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကော
မိ၊ မတတ်နိုင်။ အယံပန၊ ဤသားသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထဒ္ဒဟဒယော၊
ခက်ထန်သော နှလုံးရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤသားဖြင့်။ ကိံ၊ အ
ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၌ ချစ်ခြင်းကို။
ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ၌လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပဂ္ဂပုဏိ၊ ရောက်၏။

အပရေန သမယေန၊ နောက်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသ-
ဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဟောပြောကုန်
၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဥပနိဿယ သမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုမာရကဿပေါ၊
ကုမာရကဿပကို လည်းကောင်း။ ထေရီစ၊ ရဟန်းမိန်းမကို လည်းကောင်း။
နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သတ္တာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား။ ကေသံ၊ ထိုသူ
တို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လော-
ကာနု ကမ္မကာ၊ လူကို သနားတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်။
အဟော၊ ဪဠာ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွာ။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်
၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲသော အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်
မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သ
နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊
ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟူ။ ဂုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိ
သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရား
သည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ပစ္စယောစ၊ အထောက် အပံ့သည် လည်း
ကောင်း။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာသည် လည်းကောင်း။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။

န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ အဟောသိ ယေဝ၊ ဖြစ်ဖူးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ နိဂြောဓမေဝ၊ နိဂြောဓမည်သော ရှေ့သမင်သို့ သာလျှင်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရာ၏။ သာခံ၊ သာဓမည်သော သမင်ကို။ နဥပသံဝသေ၊ မမှီဝဲရာ။ သာခသ္မိံ၊ သာဓမည်သော သမင်သည်။ ယံ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထို သာဓသမင် အသက်ရှည်သောထက်။ နိဂြောဓသ္မိံ၊ နိဂြောဓ သမင် မင်းသည်။ မတံ၊ သေခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ သာခသ္မိံ၊ သာဓ မည်သော သမင်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။

ဣတိ ဣမံ နိဂြောဓဇာတကံ၊ ဤ နိဂြောဓ သမင် မင်း ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာ-
ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာဓ
မိဂေါ၊ သာဓသမင်သည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ပရိသာပိ၊ သာဓသမင်၏ ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ ဒေဝဒတ္တ ပရိသာ၊ ဒေဝဒတ်
၏ ပရိသတ် တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါရပ္ပတ္တာ၊ အလှည့်သို့ ရောက်သော။
မိဂိ၊ သမင်မသည်။ ထေရီ၊ မထေရီမသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တော၊
သားသည်။ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရ ကဿပသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဂဗ္ဘိနိမိဂိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော သမင်မအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စ
ဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂတော၊ လေးတင်လျက်ရပ်သောမင်းကြီး၏ အထံသို့သွားသော။
နိဂြောဓမိဂရာဇာပန၊ နိဂြောဓမည်သော သမင် မင်း သည်ကား။ အဟမေဝ၊
ငါကုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမော
ဓာနေတွာ၊ ပေါင်းတော်မူ၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၏ ချစ်ခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊
ဖြတ်၍။ ထေရိယာ၊ ထေရီမသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ဂတဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတိ။ ပရဿ၊ သူတဖါး
အား။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဌိတေန၊ တည်သောကောင်းမှုဖြင့်။ (တနည်းကား)။
ပရဿ၊ အား။ ဌိတေန၊ တည်သောကောင်းမှုဖြင့်။ အတ္တနိ၊ ၌။ သဂ္ဂပရာ-
ယနေနဝါ၊ နတ်ပြည်သို့ လားကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂပရာယနေ-
နဝါ၊ မဂ်လေးဖါးသို့ လားကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း

ဌာ။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ
တည်း။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ကိံကရိယတိ၊ အဘယ် ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ
ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂိထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

၁၆၀။ ။ အတ္တာဟိ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊
ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပရော၊ တပါး
သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ကောသိယာ၊
အဘယ်မှာ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ အတ္တနာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ သုဒန္တေန၊ ကောင်း
စွာ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသော။ နာထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆို
အပ်သော ကိုးကွယ်ရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်
မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နာထောတိ၊ နာထော ဟူသည်ကား။ ပတိဋ္ဌာ၊
ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အတ္တနိဋ္ဌိတေန အတ္တနိဗ္ဗမ္မန္တေန၊ မိမိ၌ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။
ကတော၊ ပြု၍။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ မဂ္ဂံ၊
မဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝေတံ၊ ပွားခြင်းငှာ။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း။ သန္တိကတံ၊
မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။
တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပရော၊ တယောက်သည်။
ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ဆူသည်။ ကောနာမသိသာ၊ အဘယ်မှာ
ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။
သုဒန္တေန နိဗ္ဗိသေဝနေ၊ အဆိပ်အတောက်မရှိခြင်းဖြင့်။ အရဟတ္တဖလသင်္ခါတံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲခြင်းရှိသော။ နာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကယ၊
ရည်၍။ ဣဒံ၊ ဤအရာ၌။ နာထံလဘတိ ဒုလ္လဘန္တိ၊ ဒုလ္လဘံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်

သေဒ သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့
သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ကုမာရကဿပ မာတုထေရီဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တနာဝကတံ ပါပန္နိ ၅-မဟာကာလဥပါသကဝတ္ထု။

(ကုမာရကဿပထေရီ၏ မာတုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ
၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မဟာကာလ ဥပါသကဝတ္ထု၌
ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ
သောသဓရာသည် ‘‘အတ္တနာဝ ကတံ ပါပ’’ နှီးစသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း)

အတ္တနာဝ ကတံ ပါပန္နိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တနာဝ ကတံ ပါပံ-ဟူ
သော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ
ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာကာလံနာမ၊ မဟာ
ကာလအမည်ရှိသော။ ဧကံ သောတာပန္နံ ဥပါသကံ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော
ဒါယကာတယောက်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ သော၊ ထိုမဟာကာလသည်။ မာသဿ၊ လ၏။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညည့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓမ္မကထံ၊ တရား
စကားကို။ သုဏ္ဍာတိ ကိရ၊ နာသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌။
စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ကေသ္မိံ ဂေဟေ၊ တခုသောအိမ်၌။ သန္နိံ ဆိန္နိတွာ၊
ခြံစပ်ကို ဖောက်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူခြင်းကြောင့်။
လောဟဘာဇန သဒ္ဓေန၊ ကြေးအိုးခွက်သံဖြင့်။ ပဗုဒ္ဓေဟိ၊ နိုးကုန်သော။
သာမိကေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုဗန္ဓာ၊ လိုက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတဘဏ္ဍံ၊
ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဝလာယိံ သု၊ ပြေးကုန်၏။
သာမိကာပိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်လည်း။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ အနုဗန္ဓိံ သုယေဝ၊
လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဓိသာ၊ အရပ်မျက်နှာ

တို့သို့။ ပက္ခန္ဓိသု၊ ပြေးကုန်၏။ ကောပန၊ ခိုးသုတယောက်သည်ကား။
 ဝိဟာရမဂ္ဂ၊ ကျောင်းသို့သွားရာ လမ်းခရီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဟာကာ
 လဿ၊ မဟာကာလ၏။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊
 နာ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ပေါက္ခရဏိတီရေ၊ လှေကန်နား၌။
 မုခံဓောဝန္တဿ၊ မျက်နှာသစ်စဉ်။ ပုရတော၊ ရွှေ့မှ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။
 ဆုဗ္ဗေတွာ၊ စွန့်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ အနုဗန္ဓိတွာ၊
 လိုက်၍။ အာဂတမနုဿာ၊ လာသောသူတို့သည်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေဟေသန္ဓိံ၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ အိမ်၌
 ခြံစိုက်ကိုဖောက်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဟရိတွာ၊ ခိုး၍။ မေ္မံ၊ တရားကို။
 ဟဏန္တောဝိယ၊ နာသကဲ့သို့။ ဝိစရတီတိ၊ သွား၏ဟု။ တံ၊ ထိုမဟာကာလ
 သီတင်းသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ပေါမေထတွာ၊ ထောင်းထု၍။ မာရေတွာ၊
 သတ်၍။ ဆဗ္ဗေတွာ၊ ရေကန်မှပြင်သို့ထုတ်၍ ပစ်လျက်။ အဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။
 အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာကာလ သီတင်းသည်ကို။ ပါတောဝ၊ စောစော
 ကလျင်။ ပါနိယ ခံသုံ၊ ရေခပ်အိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတာ၊ လာကုန်သော။
 ဒယရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း
 ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ သယိတ ဥပါသကော၊ အိပ်
 သော ဒါယကာသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျှောက်ပတ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။
 လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အာရောဓေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းထို့။ အာမ၊ ဩဋ် သေခြင်းသည် မှန်၏။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တ
 ဘော၌။ ကာလေန၊ ကာလမည်သောငါ့တပည့်သည်။ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျှောက်
 ပတ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရလေပြီ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တေန၊
 ထိုကာလမည်သော ဒါယကာသည်။ ကတကမ္မဿပန၊ ပြုအပ်သော ကံအား
 ကား။ ယုတ္တမေဝ၊ လျှော်သည်ကိုလျှင်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ထေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်ခြင်း
 ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုမဟာကာလ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကို။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီရည်း၊ ဗာရာဏသီမင်း
၏။ ဝိဇီတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ကေယပစ္စန္တဂါမဿ၊ တခုသောပစ္စန္တရင်္ဂုဒါ၏။ အဋ္ဌ-
ဝိမုခေ၊ တောအုပ်အဝ၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပဟရန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီး
ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အဋ္ဌဝိမုခေ၊ တောအုပ်ဝ၌။ ကေရာဇာဋ္ဌ၊
မင်းစား ယောက်ျားတယောက်ကို။ ထပေသိ၊ ကင်းစောင့်ထား၏။ သော၊
ထိုကင်းစောင့် ထောင်မှူးသည်။ ဘတိ၊ ကင်းခွန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဩရတော၊ ဤမှာတက် တောစခန်းမှ။ ပါရံ၊ ထိုမှာတက်
တောစခန်းသို့။ နေတိ၊ ပို့၏။ ပါရတော၊ ထိုမှာတက်တောစခန်းမှ။ ဩရံ၊
ဤမှာတက်တောစခန်းသို့။ နေတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော-
မနုဿော၊ လူတယောက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘိရူပံ၊ အလွန်အဆင်း
ရှိသော။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ စူဠယာနကံ၊ လှည်းငယ်သို့။ အာရောပေတွာ၊
တင်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုကင်းထားရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ရာဇ-
ဘဋ္ဌော၊ မင်းခယောက်ျားသည်။ တံဣတ္တိ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။
သဉ္ဇာတသိနေဟော၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိ၍။ တေန၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျား
သည်။ သမိ၊ အရှင်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အဋ္ဌဝံ၊ တောအုပ်ကို။
အတိက္ကမေဟိ၊ လွန်ပါစေလော့။ ဣတိဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ ဣဒါနိ၊
ယခု။ ဝိကာလော၊ အချိန် မဟုတ်ပါပြီ။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်။
အတိက္ကမေဿာမိ၊ လွန်စေအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုခရီးသွား
ယောက်ျားသည်။ သမိ၊ အရှင်။ သကာလော၊ အခါရှိသေး၏။ ဣဒါနေဝ၊
ယခုပင်လျှင်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ နေဟိ၊ ပို့ပါလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့
ဆိုလတ်သော်။ နိဝတ္တိတော၊ နစ်ဦးလော့။ အမှာကံ ဟေဝဂေဟ၊ ငါတို့အိမ်၌
သာလျှင်။ အာဟာရောစ၊ ထမင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါသောစ၊ နေရာ
သည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မင်းခ
ယောက်ျားဆို၏။ သော၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျားသည်။ နိဝတ္တိတံ၊ ပြန်ခြင်း
ငှာ။ နေဝဣန္ဒြိ၊ အလိုခရှိ။ ဣတဒရာ၊ ကင်းမင်းသည်။ ပုရိသာနံ၊ ကင်းလုလင်
တို့အား။ သညံဒတွာ၊ အမှတ်ပေး၍။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊
နစ်စေ၍။ အနိစ္စန္တဿေဝ၊ တည်နေခြင်းငှာအလိုမရှိသော ခရီးသွားယောက်ျား
လေးလျှင်။ ဗွါရကောဋ္ဌကေ၊ ဝင်ပေါက်သ အနီး၌။ နိဝါသံဒတွာ၊ နေရာချ၍။

အာဟာရံ၊ ကိ။ ပဋိယာဒါပေသိ၊ စိရင်စေ၏။ တဿပန၊ ထိုကင်းမင်း၏ကား။
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧကံမဏိရတနံ၊ တခုသော ပတ္တမြားရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သော၊ ထိုကင်းမင်းသည်။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားရတနာကို။ အဿ၊ ထိုခရီးသွား
 ယောက်ျား၏။ ယာနကန္တရေ၊ လှည်းကြား၌။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။
 ပစ္စူသကာလေ၊ မိုးသောက်သောက်လ၌။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ပဝိဋ္ဌသဒ္ဓါ၊
 ဝင်လေဟန်သောအသံကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊
 ထိုကင်းမင်း၏။ ပုရိသ၊ ကင်းလုလင်တို့သည်။ သာမိ၊ အရှင်။ မဏိရတနံ၊
 ပတ္တမြားရတနာကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟဋ္ဌန္တိ၊ ခိုး၏ဟူ၍။ အာရော-
 စေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုကင်းမင်းသည်။ ဂါမဒွါရေသု၊ ရွာတံခါးတို့
 ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဒန္တောဂါမတော၊
 ရွာတွင်းမှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဝိစိနယ၊ စူးစမ်းကုန်လေသူ။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရောပိ၊ ခရီးသွား ယောက်ျားသည်လည်း။
 ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။
 ပါယာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျား၏။
 ယာနကံ၊ လှည်းကို။ သောစေန္တော၊ သုတ်သင်သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ ထပိတံ၊ ထားသော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 တံ၊ ထိုခရီးသွား ယောက်ျားကို။ သန္တေဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲ၍။
 တံ၊ သင်သည်။ မဏိ၊ ဂဟေတွာ၊ ပတ္တမြားကိုယူ၍။ ပလာသိတိ၊ ပြေးသွား၏
 ဟု။ ပေါဏေတွာ၊ ထောင်းခတ်၍။ သာမိ၊ ရွာစားမင်း။ နော၊ ငါတို့၏
 ပတ္တမြားကို။ ဂဟိတော၊ ယူသော။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတည်းဟု။ ဂါမသော-
 ဇကဿ၊ ရွာစားမင်းအား။ ဒသေသုံ၊ ဆက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရွာစားမင်း
 သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဋ္ဌကဿ၊ ကင်းစားသည်။ တဝ၊ အား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
 နိဝါသံ၊ နေရာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘတ္တံ၊ ထင်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးပါလျက်
 လည်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခိုးယူ၍။ ဂတော၊ သွား၏။ နံပါပ-
 ပုရိသံ၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျားယုတ်ကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းဆီးကုန်လေသူ။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလျက်။ ပေါထာပေတွာ၊ ထောင်းစေ၍။ မာရေတွာ၊ ခတ်စေ၍။
 ဆဋ္ဌာပေသိ၊ စွန့်ပစ်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ တဿ၊ ထို မဟာကာလသီ
 တင်းသည်၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံတည်း။ သော၊ လှိုဏ်းစားမင်း

၂၆၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိကာယ

သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော။ အဝိစိမ္မိ၊ အဝိစိန္တိ။
 နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိန္တိ။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသောကာလ
 ပတ်လုံး။ ပစိတော၊ ကျက်ပြီး၍။ ဝိပါကဘဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်။
 အတ္တဘာဝသတေ၊ အရာသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ တထေဝ၊ ထိုရေကန်နား၌
 မတင့်တယ်သော သေခြင်းနှင့်တူစွာလျှင်။ ပေါထိတော၊ ထောင်းဖတ်လျက်။
 မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ဖူးပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ မဟာကာလဿ၊ မဟာကာလ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။
 ဒသေတော၊ ပြ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေသတ္ထေ၊ ဤသတ္တံ
 တို့ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတပါပကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှု
 ကံသည်သာလျှင်။ စတုသု၊ အပါယေသု၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌။ အဘိမတ္ထ-
 တိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာ-
 ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသ္မမယံ၊ ကျောက်မှဖြစ်ထသော။ ဝဇီရံ၊ ဝ-
 ရဇိန် ဖြစ်ထသော။ မဏိဝ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြု
 အပ်ထသော။ အတ္တဇံ၊ မိမိ၌ ဖြစ်ထသော။ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိကြောင့် ဖြစ်
 သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ဒုမေမံ၊ ပညာမရှိသောသူကို။ အဘိမတ္ထ-
 တိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝဇီရံ အသ္မမယံ မဏိန္ဒြိယံ၊ ကား။ ဝဇီရံ၊ ဝရဇိန်
 သည်။ အသ္မမယံ၊ မိမိမှဖြစ်သော။ မဏိဉ္ဇဝ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ ဤအ-
 ဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ (ဝသ္မမယံ၊ အသ္မမယံ၊
 ဝမှမယံ၊ အမှမယံ၊ ဟု အထွေထွေရှိကြ၏။ သသော၊ ကြိုက်နှစ်သက်ရာကိုသာ
 ကြွယ်၍ ဖြင့် စူးစမ်း၍ ယူကြပါလေကုန်)။ ။ ပါသာဏမယံ ပါသာဏသမ္ဘဝံ၊
 ကျောက်မှ ဖြစ်ထသော။ ဝဇီရံ၊ ဝရဇိန်သည်။ အသ္မမယံ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြု
 စေအပ်ထသော။ တမေဝမဏိ၊ ထိုပတ္တမြားကို။ အတ္တနာ၊ မိမိ၏။ ဥဠာ-
 နသင်္ခါတံ၊ ဖြစ်ရာဟုဆိုအပ်သော။ ပါသာဏမဏိ၊ ပတ္တမြား ကျောက်ကို။
 ခါဒိတော၊ စား၍။ ဆိဒ္ဓံဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်အပေါက်။ ခဏ္ဍဓဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။
 ကတော၊ ပြ၍။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင် ကောင်းသည်ကို။ ကရေတိယ-
 ထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊

ပြုအပ်သော။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိကြောင့်
ဖြစ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ဒုဗ္ဗေခနိပ္ပညံ၊ ပညာမရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ စတုသု၊ အပါယေသု၊ အပါယ် လေးသံတို့၌။ အဘိမတ္တတိ၊ ဝိဒ္ဓိ-
သေတိ၊ ဈာန်ဆီး၏။။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာ
နေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သမ္ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်
ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ မဟာကာလဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္ထဝဂ္ဂ။ ၆-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

(မဟာကာလမည်သော သီတင်းသည်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်
သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု
၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်
ဗုဒ္ဓဿာသ ဆရာသည် “ယဿ အစူန္တ” စသော ပါဠိကို မိန့်သ
တည်း)။

ယဿ အစူန္တ ဒုဿိလျ န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယဿအစူန္တဒုဿိ-
လျ-ဟူသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရား သခင်သည်။
ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသ္မိံ ဒီဝံသေ၊ တံခွံသောနေ၌။ တိက္ခု၊ ရ
ဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာ-
ပေသုံ၊ ဘောပြောကုန်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တာ၊ ဒေဝဒတ်
သည်။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိ။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်သော အကျင့်ရှိ၏။ ဒုဿိ
လ္လုကာရဏေနေတံ၊ သီလ မရှိခြင်း အဖြစ်၏ အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။
တဏှာယ၊ တဏှာကို။ ဝစီတာယ၊ ပွားစေ ခြင်းဖြင့်။ အဇာတသတ္တံ၊ အဇာ
တသတ်ခင်းကို။ သံဂဏိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။ မဟန္တိလာဘကတ္တာရံ၊ များစွာ

သော လာဘ်ပူဇော် သက္ကာကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အဇာတသတ္တံ၊
 အဇာတသတ်မင်းကို။ ပိတုဝဓေ၊ အဖအား သတ်စေခြင်း၌။ သမာဒပေတွာ၊
 ဆောက်တည်စေ၍။ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော၊
 တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝဇာယ၊ သတ်ခြင်း
 ဌာ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်
 ၏။ သတ္တံ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂန္နံ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဧတရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သော အခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်
 သောကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နံ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်
 သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္ထေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး
 ၌လည်း။ ဒေဝဒတ္ထော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဝဇာယ၊ သတ်ခြင်းဌာ။ ပရိ-
 သက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကုရုဂံမိဂဇာတ-
 ကာဒီနိ၊ ကုရုဂံ သမင်မင်းဇာတ် စသည်တို့ကို။ တထေတွာ၊ ဟော၍။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အစ္စဒုဿိလျပ္ပဂ္ဂလံနာမ၊ စင်စစ်သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 မည်သည်ကား။ ဒုဿိလျကာရကာ၊ သီလမရှိခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ တဏှာ၊
 တဏှာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာလုဝါ၊ မာလောန္တယ်သည်။ သာလံ၊
 အင်ကြင်းပင်ကို။ ပရိယော နန္ဒိတွာ၊ မြေးရှက်၍။ သမ္ဘုမ္မာနာဝိယ၊ ဖျက်ဆီးသ
 ကဲ့သို့။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲစသည်တို့၌။ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၂။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ယဿ၊ ၏။ အစ္စန္ဒဒုဿိသုံ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော
 အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ဒုဿိလျံ၊ သီလမရှိသော အဖြစ်သည်။
 မာလုဝါ၊ မာလောန္တယ်သည်။ သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို။ သြတ္ထတံဣဝ၊ ဘိ၍
 နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ သြတ္ထတံ၊ ဘိ၍ နှိပ်စက်၏။ ဒိသော၊ ခိုးသူသည်။ ယထာ၊
 အကြင်ပျက်စီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။
 တထာ၊ ထိုပျက်စီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သော၊

ထိုသီလမရှိသောအဖြစ်တည်းဟူသောမကောင်းမှုသည်။ အတ္တဝဂ္ဂံ၊ မိမိ၏တည်ရာဖြစ်သောသတ္တဝါ၏ ကိုယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုတတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အစူန္တဒုဿိလျန္တိ၊ အစူန္တဒုဿိလျ-ဟူသည်ကား။ ဧကန္တဒုဿိလဘာဝေါ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဂိဟိဝါ၊ လူဖြစ်၍လည်း။ ဇာတိတော၊ ဖွားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒသ အကုသလ ကမ္မပထ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ အစူန္တဒုဿိလော၊ စင်စစ်သီလမရှိသောသူမည်၏။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ ရဟန်းဖြစ်၍လည်း။ ဥပသမ္ပန္နဒီဝသတော၊ ပဉ္စင်းခံသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂရုကာပတ္တိံ၊ ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ အစူန္တဒုဿိလောနာမ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣမ ပန၊ ဤဒေသနာတော်၌ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒွိသုတိသုအတ္တဘာဝေသု၊ နှစ်ဘဝ သုံးဘဝသော ကိုယ်အဖြစ်ဘို့၌။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိ။ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂတိယာ၊ အလားဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဒုဿိလဘာဝံ၊ သီလမရှိသောအဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစကားရပ်၌။ ဒုဿိလျဘာဝေါတိ၊ ဤဟူသည်ကား။ ဒုဿိလဿ၊ ဒုဿိလပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဆဒ္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ဒွါရတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ မာလု ဝါ သာလမိ ဝေ ဝိတ္တတန္တိ၊ မိဝေ ဝိတ္တတံ ဟူသည်ကား။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော။ တံဒုဿိလျံ၊ ထိုသီလမရှိသောအဖြစ်သည်။ ။ (ဦတံမှာ စပ်)။ ။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မာလု ဝါ၊ မာလောန္ဓယ်သည်။ သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ပက္ခေဟိ၊ အရွက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ခံ၍။ သမ္ပုဋ္ဌေန ဝသေန၊ ချိုဖဲ့ဖျက်ဆီးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်ကိုသာလျှင်။ ဩတ္ထတံပရိယောနန္ဒတိယထာ၊ ဘိ၍ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤ ခတူ။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဩတ္ထတံ ပရိယောနန္ဒိတော၊ ဘိ၍ နှိပ်စက်လျက်။ ဦတံ၊ တည်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာလု ဝါယံ၊ မာလောန္ဓယ်သည်။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိတော၊ ချိုး၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတိယမာနော ဝိယ၊ ချသကဲ့

သို့။ ဒုဿိလျသင်္ခါဘာယ၊ ဒုဿိလဟုဆိုအပ်သော။ တာယ၊ တဏှာယ၊
 ထိုတဏှာသည်။ သမ္ဘဉ္ဇိတွာ၊ ချီး၍။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ ပါဘိယမာ
 နော၊ ကျစေ၏။ ဒိသော၊ ခိုးသူသည်။ အနတ္တကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ဣစ္ဆတိ-
 ယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကရောတိ
 နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။
 သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊
 ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌာသော။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထုသည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၇-သံသဘောဒပရိသက္ကနဝတ္ထု။

(ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကိုပြု
 ပြီး၍ ယခုအခါ သင်းခွဲခြင်းငှာ လုံ့လပြုသောဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်
 သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာ
 သည် “သုကရာနိ” စသောပါဌ်ကို မိန့်တည်း။)

သုကရာနိတိ ဣမံဓမ္မ ဒေသနံ၊ သုကရာနိ-စသော ဤတရားဒေသနာ
 ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သံသဘောဒပရိသက္ကနံ၊ သံသံ၏ ကွဲစေခြင်းငှာ
 လုံ့လပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သံသဘော-
 ဒါယ၊ သံသာ၏ကွဲပြားစေခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကန္တော၊ လုံ့လပြုပြီးသော်။ ပိဏ္ဍာယ၊
 ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုကို။ အာရောစေသိ၊
 ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘဝန္တံ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊

သသံန်းရံဘိန္နံ။ ပတ္တဝါရံ၊ သပိတ် သသံန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
 ဣဓ ရာဇဓမ္မံ၊ ဤ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ၊
 စင်၏။ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့။
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တေံ၊ ဤ
 စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဓုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊
 ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြေဝ၊ ကြည်၍လျှင်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာ
 ကို။ အညတြေဝ၊ ကြည်၍လျှင်။ ဥပေါသထံ စ၊ ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း။
 သံသကမ္မဉ္စ၊ သံသကံကို လည်းကောင်း။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့ဆို၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်
 သည်။ သံသံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္နိယတိ၊ ခွဲလတ္တံ့။ ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကို
 လည်းကောင်း။ သံသကမ္မာနိစ၊ သံသကံတို့ကို လည်းကောင်း။ ကရိယတိ၊
 ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၃။ ။ ဘိက္ခုဝေံ တို့။ သာဓုနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သာဓု၊
 ကောင်းသောသဘောကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောသူ
 သည်။ သာဓု၊ ကောင်းသောသဘောကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခဲ၏။ ပါပေန၊ ယုတ်
 မာသောသူသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော သဘောကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။
 အရိယေဟိ၊ မြတ်သောသူတို့သည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ဒုက္ကရံ၊
 ပြုခဲ၏။

၉။ ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ဆိုလျက်။ အာ-
 နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဟိတကမ္မနာမ၊ အစီးအပွားမရှိသော-
 အမှု မည်သည်ကား။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ဟိတကမ္မမေဝ၊ အစီး အပွားရှိ
 သော အမှုသည်သာလျှင်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခြင်းငှာ ခဲယဉ်း၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၄။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယာနိ၊ အကြင်အမှုတို့သည်။ အသာဓုနိ၊ မကောင်းကုန်။ တာနိစ၊ လိုအမှုတို့သည်လည်း။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟိတဉ္စ၊ အစီး အပွားလည်းရှိ၏။ သာဓုဉ္စ၊ အပြစ်မရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းလည်း ကောင်း၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဝေ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ပရမဒုက္ကာရံ၊ လွန်စွာပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင်အမှုတို့သည်။ အသာဓုနိစ၊ မကောင်းကုန်။ သာဝဇ္ဇာနိစ၊ အပြစ်လည်း ရှိကုန်၏။ အပါယသံဝတ္တနိကာနိ၊ အပါယ်သို့ လားခြင်းတို့ကို။ ကတတ္တာယေဝစ၊ ပြုကာမျှလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဟိတာနိစ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိတဉ္စ၊ အစီးအပွား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇေတေန၊ အပြစ်မရှိသော အနက်ကြောင့်။ သာဓုဉ္စ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုဂတိသံဝတ္တနိကဉ္စ၊ သုဂတိဘုံ၌ ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ် သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံပန ကမ္မံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ ပါစိနနိန္ဒာယ ဂင်္ဂါယ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့နိမ့်ရာ ဂင်္ဂါမှ။ ဥဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ပြန်၍။ ပစ္စာမုခကရဏံ၊ အနောက်မျက်နှာသို့ စီးဝင်ခြင်းငှာ ပြုခြင်းသည်။ အတိဒုက္ကရံဝိယ၊ အလွန်ခဲယဉ်းသကဲ့သို့။ အတိဒုက္ကရံ၊ အလွန်ခဲယဉ်း၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သေတဘပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သေတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သံသဘေဒပရိသက္ကနဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၈-ကာလတ္ထေရဝတ္ထု။

(သံဃဘေဒပရိသက္ကန ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ပာရအခါ၌ကား ကာလမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ သောသ ဆရာသည် “ယောသာသနံ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယောသာသနန္တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ။ ယောသာသနံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဘရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကာလတ္ထေရံ၊ ကာလ မည်သော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောဣတ္ထိ၊ မိန်းမတယောက်သည်။ မာတုဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဥပဌဟိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ပတိဝိဿကဒဂဟေ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်၌။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မသုတွာ၊ တရားနာ၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အဟော၊ အစွဲရိယာ၊ ဪ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ မဓုရာ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟော၊ ဆိုဖွယ်မရှိ ကောင်းပေစွ။ ဣတိသံသန္တိ၊ ဤသို့ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ သတ္ထုဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားတရားကို။ သောတုကာမာတိ၊ နာလိုပါ၏ဟု။ တဿ၊ ထို ဆရာကာလမထေရ်အား။ အာရေစေတိ၊ လျှောက်ထား၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအထံသို့။ မာဂမိတိ၊ မသွားလေလင့်ဟု။ တံ၊ ထို ဒါယိကာမကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ သာ၊ ထို အလုပ်အကျွေး မသည်။ ပုနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သော နေ၌လည်း။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် တောင်းပန်ပါသည်ကို။ တေန၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ နိဝါရိယမာနာပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ သောတုကာမာစ၊ ဘုရားတရားကို နာလိုသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကသ္မာပန၊

အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ နိဝါရေသိ၊ တားမြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့။ အဿ၊ ထိုဆရာအား။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သည်ထင်၏။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတော၊ နာခြင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါ၌။ ဘိဇ္ဇတိ၊ သဒ္ဓါပျက်ချေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ တားမြစ်၏။

သော၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကိုကလျှင်။ ဘုတ္တပတိတရာသာ၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးသော်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒိယိတော၊ ဆောက်တည်၍။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အယံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ ပရိဝိသေယျာသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဧတရံ၊ သွီးကို။ အာဏာပေတော၊ ခေခိုင်း၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဧတပိ၊ သွီးသည်လည်း။ တံဘိက္ခု၊ ထို ဆရာရဟန်းကို။ အာဂတကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ ပရိဝိသိတော၊ လုပ်ကျွေး၍။ မဟာဥပသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးကား။ ကုဟိ၊ အဘယ်သို့သွားသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးသည်။ ရှိသော်။ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတာတိ၊ သွား၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဆရာရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သုတောဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဥဋ္ဌိတေန၊ ဖြစ်သော။ အဒိသေန၊ ဒေါသဖြင့်။ သန္တပ္ပမာနော၊ ပူငလောင်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သော၊ ထို ဒါယိကာမကြီးသည်။ မယံ၊ ငါ၌။ ဘိန္နာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်းပျက်ချေပြီဟု။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏမာနံ၊ နာသော ဒါယိကာမကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ခန္ဓာ၊ နို့သောပညာရှိ၏။ သုခုမဓမ္မကထံ၊ သိမ်မွေ့သောတရားစကားကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣမိဿာ၊ ဤဒါယိကာမအား။ ခန္ဓာ၊ ဒိပဋိသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့်စပ်သော။ သုခုမဓမ္မကထံ၊ သိမ်မွေ့သောတရားစကားကို။ အကထေတော၊ မဟောမူ၍။ ဒါနကထံဝါ၊ ဒါနကထာကိုလည်းကောင်း။ သီလကထံဝါ၊ သီလကထာကို လည်းကောင်း။ ကထေတံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဖြစ်

စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုကလးမထေရ်၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ ယုတ်မာသော အလိုကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ မရှိ။ ပါပိကံဒိဋ္ဌိံ၊ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ပဋိက္ခောသေတိ၊ တားမြစ်၏။ အတ္တနောသဘာတယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝါယမသိလံ၊ လပြုဘိ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤ သို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၅။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒုဓမ္မဓော၊ ပညာမရှိသော။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ အရဟတံ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော ကိလေသာ တို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးကုန်ပြီး ထသော။ ဓမ္မဇိဝနံ၊ တရားသဖြင့် အသက်ရှည် ကုန်ထသော။ အရိယာနံ၊ ဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ပါပိ- ကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိက္ခောသတိ၊ ဖျက် ၏။ အဋ္ဌကဿ၊ ဝါးဟု ဆိုအပ်သော သစ်၏။ ဖလာနိဣဝ၊ အသီးတို့ကဲ့သို့။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ အတ္တသဘာတယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။ ဖလတိ၊ သီး၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယောဒုဓမ္မပေဂ္ဂလော၊ အကြင် ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သက္ကာရဟာနိ ဘယေန၊ ပူဇော် သက္ကာရ ယုတ်အံ့သည်ကို ကြောက်သဖြင့်။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ သောဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုမူလည်း။ ဒဏာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိဝဒန္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ပဋိက္ခောသန္တော၊ တားမြစ်သောသူသည်။ အရဟတံ အရိယာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဓမ္မဇိဝနံ၊ တရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ပဋိက္ခောသေတိ၊ တားမြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံပဋိက္ခောသနံ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သာဝပါပိဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုယုတ်မာသောအယူသည်လည်းကောင်း။ ဝေဠုသင်္ခါတဿ- ကဋ္ဌကဿ၊ ဝါးဟု ဆိုအပ်သောသစ်၏။ ဖလာနိဝိယ၊ အသီးတို့ကဲ့သို့။ ဇဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကဋ္ဌကော၊ ဝါးသည်။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့ကို။ ဂဏုန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်။ အတ္တသဘာတယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။

ဖလတိ၊ သီး၏။ အတ္တနောသဘာတကမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းအကျိုးငှာ သာလျှင်။ ဖလတိယထာ၊ သီးသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သောပိ၊ ထို ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အတ္တသဘာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။ ဖလတိ၊ သီး၏။ ဣတိတေ၊ ဤဖလံ ဝေ ကဒလိ(လ) အဿတရိယထာတိ၊ ယထာဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံပိစ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ကဒလိဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကဒလိ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ ဝေဠုဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ နဠုဖလံ၊ ကျွဲသီးသည်။ နဠု၊ ကျွဲပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ ဂဗ္ဘော၊ အဿထိုရ် မြင်းငယ်သည်။ အဿတရိ၊ မိမိအမိကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သက္ကာရော၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ကာပုရိသံ၊ သူယုတ်မာကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ။ (ဆန်းကြောင့်ပျက်ကြွ၊ ယင်းကွက်သွေ၊ ဆောင်လေ နက်ပေးကာ။ ဟူ၍ ဆရာတို့ဆိုသည်နှင့်အညီ။ ကဒလိဖလံ၊ ဟု ဆောင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကဒဠိဖလံ၊ နဠုဖလံ၊ ရှိလိုသည်။ ဆန်းဂိုဏ်းသင့်အောင်။ ကဒဠိ၊ ဝေဠု၊ နဠု၊ ပုဒ်တို့ကိုချေ၍။ ဖလံ၊ ဟုထားသည်။) ။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ။ တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကာလတ္ထေရာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဋ္ဌံ။ ၉-စူဠကလ္လပါသကဝတ္ထု။

(ကာလတ္ထေရာဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဋ္ဌနာ ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ စူဠကလ္လဒါယကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဋ္ဌနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည် “အတ္တနာဟိကတန္တိ” စသောမဂ်္ဂိုကို မိန့်သတည်း။)

အတ္တနာဟိကတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တနာဟိကတံ ဟူသောဤ ဘုရား
 ဒေသနာကို။ သတ္တဝါ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတန် ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ စူဠကလံ၊ စူဠကလအမည်ရှိသော။ ဥပါသကံ၊
 ဒါယကာကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊
 ချဲ့ပြီးအံ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မဟာကာလဝတ္ထုသ္မိံ၊ မဟာကာလဝတ္ထု၌။
 ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဥမဂ်စောရာ၊ ဥမင်ဖြင့် ခိုး
 ကုန်သောသူတို့သည်။ သာမိကေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုပန္နာ၊ လိုက်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ ဝိဟရေ၊ ကျောင်း၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား
 ကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ပါဏောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တဿ၊ လာသော။
 တဿ ဥပါသကဿ၊ ထိုစူဠကလဒါယကာ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဘဏ္ဍိကံ၊
 ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ပလာယိံသု၊ ပြေးကုန်၏။ မန္တဿာ၊ လူတို့
 သည်။ တံ၊ ထိုစူဠကလကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ရတ္တိံ၊ ည၌။
 စောရကမ္ပံ၊ ခိုးမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တောဝိယ၊ နာလေ
 ဟန်ကဲ့သို့။ ဝိစရတိ၊ အယောင်ဆောင်၍ သွား၏။ နံ၊ ထိုစူဠကလကို။ ဂဏှထ၊
 ဖမ်းဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပေါထယိံသု၊ ထောင်းခတ်ကုန်၏။
 ကုမ္ဘဒါသိယော၊ ရေခပ်ကျန်မတို့သည်။ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆမာနာ၊
 သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုထောင်းခတ်သော အခြင်းအကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 သာမိ၊ အရှင်တို့။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ အယံ၊ ဤစူဠကလသည်။ ဧဝရူပံ၊
 ဤသို့ သတောရှိသောအမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊
 ထိုစူဠကလကို။ မောစေသံ၊ လွှတ်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုစူဠကလသည်။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
 မန္တဿေဟိ၊ လူထိုသည်။ နာသိတော၊ ဖျက်ဆီးသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကုမ္ဘဒါ-
 သိယော၊ ရေခပ်ကျန်မတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဇီဝိတံ၊
 အသက်သည်။ လဒ္ဓံ၊ ချမ်းသာရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။
 အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြား
 လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တဝါ ဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊

ကေားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စူဠကလ ဥပါယကော၊
 စူဠကလ ဝါယကသည်။ ကုမ္ဘဒါသိယော၊ ရေခပ်ကျန်မတို့ကို။ နိဿယ-
 စေ၊ မှီ၍လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အကရဏဘာဝေန၊ မကောင်း
 မှုကို မပြုဖူးသူ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗိပိတံ လဘိ၊ အသက်ချမ်းသာ
 ရှိ၏။ ဣမေဟိ နာမသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ မည် သည်ကား။ အတ္တာ၊ မိမိသည်။
 ပါကမ္မံ ကတ္တာ၊ မကောင်းမှုကံကိုပြု၍။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲ စသည်တို့၌။
 အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏။ ကုသလံကတ္တာ-
 ပန၊ ကုသိုလ်ကိုပြု၍မူကား။ သုဂတိဉ္ဇေ၊ နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း၊
 နိဗ္ဗာနဉ္ဇ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 သာလျှင်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၍။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၆။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တနာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 ကို။ ကတံ၊ အပ်၏။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ သံကိလိဿတိ၊ ပူပန်လတ္တံ့။
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်။ အတ္တနာဝ၊
 မိမိသည်လျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဒ္ဓိ၊ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။
 အသုဒ္ဓိ၊ အကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တံ၊ ပြုတတ်သောသူတို့အား အကျိုး
 ကိုဖြစ်စေ၏။ အညော၊ တယောက်သောသူသည်။ အညံ၊ တယောက်သော
 သူကို။ န ဝိသောဓယေ၊ မဖြူစင်စေနိုင်ရာ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်
 မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကား။ ယေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးတို့
 တို့၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 သာလျှင်။ သံကိလိဿတိ၊ ပူပန်ရလတ္တံ့။ ယေန ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြု။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဂတိဉ္ဇေ၊ သုဂတိဘဝသို့လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္ဇ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရောက်လျက်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။
 ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ဖြူစင်၏။ ကုသလကမ္မသင်္ခါတာ၊ အကုသိုလ်ကံဟု ဆိုအပ်သော။

အ သုဒ္ဓိစ၊ အသုဒ္ဓိသည် လည်းကောင်း။ ကာရကတ္တာနံ၊ ပြုတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ပစ္စတ္တံအတ္တနိယေဝ၊ မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ အညောပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးသည်။ အညံပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကို။ န ဝိသောဓေ နေဝ ဝိသောဓယေ၊ မဖြူစင်စေ။ ဣတိ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ န ကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်းလတ္တံ့။ ဣတိ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ကာလော၊ ကာလသည်။ သောတာပတ္တိဖလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တမရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိ ကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ စူဠကာလူပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၁၀-အတ္တဒတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။

(စူဠကာလ ဒါယကာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အတ္တဒတ္တမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “အတ္တဒတ္တ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“အတ္တဒတ္တ” နှို ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တဒတ္တံ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တဒတ္တတ္ထေရံ၊ အတ္တဒတ္တမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ယူတော်မူအံ့သော အခါ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣတော၊ ဤလမှ။ စတုမာ- သစ္စယေန၊ လေးလ လွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူအံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဥပ္ပန္နသံဝေဂါ၊ ဖြစ်သော ထိတ် လန့်ခြင်း ရှိကုန်သော။ သတ္တ သတာ ပုထုဇ္ဇနဘိက္ခု၊ ခုနစ်ရာသော ပုထုဇ္ဇန် ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ အ သံဝိဇဟိတော၊

မစွန့်မူ၍။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ကရိယာမ၊ ပြုပါ
ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြကုန်လျက်။
ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ အတ္တဒတ္တတ္ထေရောပန၊ အတ္တဒတ္တမထေရ်သည်ကား။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္တာ၊ ငါတို့ဆရာဘုရားသည်။ စတုမာသစွယေန၊ လေးလ
လွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလိမ့်သတတ်။ အဟဉ္စ၊ ငါ
သည်လည်း။ အဝိတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရား
သခင်သည်။ ဓရမာနေယော၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်သာလျှင်။ အရဟတ္တတ္ထာ-
ယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှာ။ ဝါယမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊
ဤသို့ကြံ၏။ သေ၊ ထိုအတ္တဒတ္တမထေရ်သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအတ္တဒတ္တမထေရ်ကို။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေဝ
အာဂစ္ဆသိ၊ မလာဘိသနည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ န မန္တေသိ၊
မပွင့်ပင်ပဲ နေဘိသနည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား
သခင် အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤအတ္တ
ဒတ္တ မထေရ်သည်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သဘောရှိသည်ကို။
ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။
သော၊ ထိုအတ္တဒတ္တမထေရ်ကို။ သတ္တာရာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံကရောသိ၊ ဤသို့ပြုဘိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေး
သည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ စတုမာ-
သစွယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်
လတ္တံ့ဟု ကြားခဲ့သတတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမေသု၊ အရှင်ဘုရား
တို့သည်။ ဓရန္တေသုယော၊ ထင်ရှားရှိတော်မူကုန်စဉ်လျှင်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊
ရဟန္တာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါယာမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထို အတ္တဒတ္တမထေရ်အား။
သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဒတ္တတ္ထေရေနဝိယ၊ အတ္တဒတ္တမထေရ်ကဲ့သို့။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော
သူသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာကဏိကမတ္တဗ္ဗိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်းဖြစ်သော။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးဟူသော ကိစ္စကို။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။
သဟဿမတ္တနာပိ၊ ဟစ်ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထေ
န၊ အကျိုးဟူသောကိစ္စကို။ နဟာပယေ၊ မယုံတိစေရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။
အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာကဏိကမတ္တောပိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်းဖြစ်သော။
အတ္တဒတ္ထော၊ မိမိအကျိုးဟူသော ကိစ္စသည်။ ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဘောဇနိယံဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ နိပ္ပူဂေတိတ္ထဝါ၊ ပြီးစေ
သကဲ့သို့။ ပရတ္ထော၊ သူတပါး၏ အကျိုးဟူသော ကိစ္စသည်။ နနိပ္ပူဂေတိ၊
မပြီးစေ။ ဣဒံပန၊ ဤဒေသနာကိုကား။ ဧဝံဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်။ အကထေတွာ၊ မဟောမူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန သီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အရင်းပြု
သဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တဒတ္တံနဟာပယေတိ၊
ပယေဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်
ကား။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စေတိယ ပဋိသင်္ခရ-
ဏာဒိကိစ္စံဝေ၊ စေတိကို တဖန်ပြုပြင်ခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုလည်းကောင်း။

ဥပဇ္ဈာယာဒိဝတ္ထံဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယံစသည်၌ ပြုရာသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ နဟာပေတဗ္ဗံ၊ မယုတ်စေအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဘိသမာ
 စာရိကဝတ္ထံ၊ အဘိသမာစာရိကဝတ်ကို။ ဝုရေန္တောယေဝ၊ ပြည့်မှသာလျှင်။
 အရိယဖလာဒီနိ၊ အရိယာဖိုလ် စသည်တို့ကို။ သစ္စိကရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယံမိ၊ ဤအဘိသမာစာရိကဝတ်ကို ပြည့်စေခြင်းသည်
 လည်း။ အတ္တဒတ္တောဝ၊ အတ္တဒတ္တ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ အစွာရဒ္ဓဝိပဿ
 ကော၊ ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်ကား။ အဇ္ဇေဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း။ သုဝေဝါ၊ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။
 ပဋိဝေခံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ကို။ ပတ္တယမာနေဘ၊
 တောင့်တလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယာဒီနိပိ၊
 ဥပဇ္ဈာယံ စသော ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဟာပေတွာ၊ ယုတ်စေ၍။
 အတ္တနေဘ၊ မိမိ၏။ ကိစ္စမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကိစ္စကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြု
 အပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဒတ္တံ၊ မိမိ
 အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ကိစ္စကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ မေအတ္တနေဘ၊ ငါ၏။
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တောတိ၊ ကိစ္စတည်းဟု။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။
သဒတ္တပညတောသိယာတိ၊ သိယာ ဟူသည်ကား။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်
 သော။ တသ္မိံ၊ အတ္တေ၊ ထိုအကျိုးဟူသော ကိစ္စ၌။ ဥယျုတ္တပယုတ္တော၊ လုံ့လ
 ပြုသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအတ္တော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ထေရော၊ အတ္တဒတ္တမထေရ်သည်။
 အရဟတ္တေ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌။ ပတိဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တဘိက္ခုနမ္ပိ၊ ရောက်
 လာသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊
 တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ အတ္တဒတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

အတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဒွါဒသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၁-အညတရဒဟရဘိက္ခုဝတ္ထု။

၂၇၇

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၁-အညတရဒဟရဘိက္ခုဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သောဆယ်ဝတ္ထုတို့၏အစ ဖြစ်သော အတ္တဝဂ်၌ ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခု အခါ တစ်ဆယ့်သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောတစ်ဆယ့်တဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်း ခြားအပ်သော လောကဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏ နာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိသမ္မရာသည် “ဟိနံဓမ္မန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဟိနံ ဓမ္မန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟိနံ ဓမ္မ-ဟူသော ဤတရားဒေသနာတော် ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဏသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဒရဟဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း ငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိကိရ၊ သွားသတတ်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဉ္စသတနံ ဘိက္ခုနံ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပုဝယာဂုံ၊ မုန့်ယာဂုံကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပညတ္ထာ၊ ဝတ်တည်အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသာခါအိမ်၌။ ယာဂုံ၊ ယာဂုံကို။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်ကို။ နိသိဒါ- ပေတွာ၊ နေစေ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တေနစ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဧတာ၊ သွီးသည်။ အယျိကာယ၊ အဖွားဖြစ် သောဝိသာခါ၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ အား။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီး သည်။ တဿာဒဟရဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ မုနိသာဝေန္တိ၊ စစ်သည်ရှိသော်။ စာဋိယံ၊ အိုးတုပ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ ဒဟရောပိ၊ ရဟန်းငယ်သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသတို့သွီးကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သွီး

သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ဟထမာနံ၊ ရယ်သည်သို့။ ဒိသ္မု၊ မြင်၍။ ဆိန္ဒု-
သိသော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သည်။ ဟသိ၊ ရယ်တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသွီးငယ်ကို။ ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။
တံ၊ သင်သည်။ ဆိန္ဒုသိသာ၊ ဦးခေါင်းပြတ်၏။ တေ၊ သင်၏။ မာတံ၊ ပိတ-
ရောပိ၊ အမိအဖတို့ သည်လည်း။ ဆိန္ဒုသိသာ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသွီးသည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။
မဟာ နသေ၊ စဖိုအိမ်၌။ အယျိကာယ၊ အဖွားမ ဖြစ်သောဝိသာခါ၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣဒံ၊ ငိုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုသတ္တိသွီးငယ်သည်။ တမတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဒဟရဿ၊
ရဟန်းငယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။
မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်သင့်။ တေ၊ ဤသို့ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ နံ၊
မကောင်း။ ဆိန္ဒုကေသနဿ၊ ပြတ်သောဆံ- ခြေသည်း-လက်သည်းရှိသော။
ဆိန္ဒုဝိသနုပဂါရုပနဿ၊ ဓားငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော အဝတ်တို့ဖြင့်ဝတ်ရုံခြင်းရှိ
သော။ မဇ္ဈေဆိန္ဒုကပါလံ၊ အလယ်၌ပြတ်သော အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအ သို့ငှာ။ စရန္တဿ၊ သွားသော၊ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။
အတိဂဓုကံ၊ အလွန် ဝန်လေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒဟရော၊
ရဟန်းသည်။ ဥပဂါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ အာမ၊ ဩဌာ ဝန်လေးသည်မှန်၏။
တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဆိန္ဒုကေသာဒိဘာဝံ၊ ပြတ်သောဆံ အစရှိသည်
၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ ဣမိဿ၊ ဤမိန်းမငယ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ဆိန္ဒုသိသောတိကတော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သည်ကိုပြု၍။ အက္ကောသိတံ၊ ဆဲရေး
ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝိသာခါ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ ဒဟရံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ သညာပေတံ၊ နှစ်သိမ့်စေ
ခြင်းငှာ။ နေဝအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဒါရိကံ၊ သတ္တိသွီးငယ်ကို။ သညာပေတံ၊
နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။

ဇာသိ၊ ခဏောထိုခဏ၌။ ထေရော၊ မင်္ဂလ်ကြီးသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာလတ်၍။
ဥပဂါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ-
ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးစောင့်မှုသောကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတော၊

ကြား၍။ ဒဟရံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ အယံ၊ ဤသတို့သွီးငယ်သည်။
 ဆိန္နကေသနဝတ္ထဿ၊ ပြတ်သောဆံ ခြေသည်း - လက်သည်း အဝတ်ရှိ
 သော။ ဆိန္နကပါလံ၊ ပြတ်သော အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခာယ၊
 ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တဿ၊ သွားသော သင်အား။ န အက္ကောသိ၊ မဆဲရေး။
 သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ တုဏှိ၊
 ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာယိတံ၊ အလုပ်အကျွေးကို။ အ-
 တဇ္ဇိတွာ၊ မချိမ်းခြောက် နှ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တဇ္ဇိဿထ၊ ချိမ်းခြောက်ဘဲ
 သနည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဆိန္နသိသောတိ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ဟူ၍။ အက္ကော-
 သိတုံ၊ ဆဲရေးခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ လာတော်
 မူလတ်၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။
 သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿဒဟရဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ သောတာ-
 ပတ္တိဖလူပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ ဥပနိဿယကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မယာ၊
 ငါသည်။ ဣမံဒဟရံ၊ ဤ ရဟန်းငယ်ကို။ အနုဝတ္တိတုံ၊ အလို့သို့ လိုက်ခြင်း
 ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာ
 ခါကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တဝ၊
 သင့်၏။ ဒါရိကာယ၊ သတို့သွီးငယ်သည်။ ဆိန္နကေသနမတ္ထကေနေယျပြတ်
 သော ဆံ၊ အစရှိကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မမသာဝကော၊ ငါ၏တပည့်သားတို့ကို။
 ဆိန္နသိသကတွာ၊ ဦးခေါင်း ပြတ်သည်ကို ပြု၍။ အက္ကောသိတုံ၊ ဆဲရေးခြင်း
 ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒမာရော၊ ပစ္စန်း
 ငယ်သည်။ တာဝဓေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အန္တလိ၊ လက်
 အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံပ္ပံ၊ ဤ ပြဿနာ
 ကို။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာလျှင်။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ စာနာထ၊
 သိတော်မူကုန်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာယေဝစ၊ ဥပဋ္ဌာယသည်

၂၇၉

လည်းကောင်း။ မဟာ ဥပါသိကာစ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးသည် လည်းကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနုကုလဘာဝံ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဟသနဘာဝေါနာမ၊ ရယ်ခြင်းမည်သည်။ ဟိနညနာမဓမ္မံ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်တရားမည်သည်ကို။ သေဝိတုံစ၊ မှီဝဲခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝသိတုံစ၊ နေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၈။ ။ ဟိနိဓမ္မံ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ် တရားကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သောသူနှင့်။ န သံဝသေ၊ မပေါင်းဖော်ရာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို။ န သေဝေယျ၊ မယူရာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယုတ်သောတရား စသည်ကို မမှီဝဲ။ သော၊ ထိုသူသည်။ လောကဝုဇ္ဈနော၊ သံသရာ၏ ပွားခြင်းသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဟိနိဓမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏံ ဓမ္မံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တရားကို။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုကာမဂုဏ် တရားသည်။ ဟိနေန၊ ယုတ်သောကြောင့်။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ဩဠဂေါဏာဒိဟိပိ၊ ကုလားအုပ်နှား စသည်တို့လည်း။ ပတိသေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဟိနေသု၊ ယုတ်ကုန်သော။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲ အစရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိနေနာနာမ၊ ဟိနမည်၏။ တံ၊ ထိုယုတ်မသောတရားကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ပမာဒေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိဂေါဿဂ္ဂလက္ခဏေန၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပမာဒေနာပိ၊ မေ့လျော့သော သူနှင့်လည်း။ န သံဝသေယျ၊ မပေါင်းဖော်ရာ။ န သေဝေယျာတိ၊ ယျဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမ္ပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုလည်း။ န ဂဏေယျ၊ မယူရာ။ လောကဝုဇ္ဈနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၂-သုဒ္ဓေါဒနရာဇဝတ္ထု။

၂၈၁

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဝဇုနော နာမ၊ လောကဗုဒ္ဓ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကာရဏေ၊ မပြုသည် ရှိသော်။ လောက ဝဇုနော၊ သံသရာ ပွားခြင်းသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဒဟရော၊ ရဟန်း ငယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာကုန်သောပရိသတ်တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ အညတရဒဟရတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၂-သုဒ္ဓေါဒနရာဇဝတ္ထု။

(ဒဟရတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန ဝတ္ထု၌ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ဥတ္တိဋ္ဌေ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။ “ဥတ္တိဋ္ဌေ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဥတ္တိဋ္ဌေ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ရဲ့ဦးအံ့။ ဧကသ္မိံ၊ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမ ဂမနေန၊ ရှေးဦးစွာသော ကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဉာတိဟိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ကတပစ္စုပ္ပန်နော၊ ခရီးဦးကြိုပြုလျက်။ နိဂြောဓာရာမံ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းသို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ ဉာတိနံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ဘိန္ဒနတ္ထာယ၊ ချီးဖျက်အံ့သောငှာ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတန စက်မံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော စင်္ကြံကို။ မာပေတုာ၊

ဖန်ဆင်း၍။ တတ္ထံ၊ ထိုစင်္ကြံ၌။ စက်မန္တော၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဉာတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ပသန္တစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဝန္တိသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တသ္မိဉာတိသမာဂမေ၊ ထိုဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကြာတော၌ရွာသော မိုးနှင့်တူသော ပေါက္ခရမည်သောမိုးကို။ ဝဿံ၊ ရွာစေ၏။ ။ (ပေါက္ခရမည်သော မိုးကား။ ကြာတော၌ရွာသော မိုးနှင့် တူ၏။ ကြာတော၌ရွာသောမိုးသည် အချို့သော ကြာရွက်ကိုသာ စွတ်စေ၍ အချို့သော ကြာရွက်ကို မစွတ်စေသဖြင့် ရွာသကဲ့သို့ စွတ်လိုသောသူအား စွတ်စေ၍ မစွတ်လိုသောသူအား မစွတ်စေမူ၍ ရွာခြင်းသည် ပေါက္ခရမိုးမည်၏)။ ။ တံ၊ ထိုဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပိတာယ၊ ဖြစ်စေသည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ဉာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်၏ အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကြာတော၌ရွာသော မိုးနှင့်တူသော ပေါက္ခရမည်သော မိုးကို။ ဝဿိယေဝ၊ ရွာစေဖူးသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဉာတိသမာဂမေသု၊ စည်းဝေးကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ပက္ကမန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည် ရှိသော်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သောသူမျှလည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နနိမန္တေသိ၊ မဖိတ်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ မယံ၊ ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ မမဂေဟံ၊ ငါ၏ နန်းတော်သို့။ အနာဂန္တော၊ မလာမူ၍။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ အနိမန္တေတွာဝ၊ မဖိတ်မူ၍သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဂန္တောပနံ၊ သွား၍လည်း။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ယာဂု၊ အာဒိနိ၊ ယာဂု စတည်တို့ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။

သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကိံနုခေါ၊ အသို့လျှင်။ အတိတဗုဒ္ဓ၊ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပိတုနဂရံ၊ အဖပြည်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဉာတိကုလံ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိံသု၊ သွားကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ စရိံသုတိ၊ သွားကုန်၏ ဟူ၍။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဌမဂေဟတော၊ ရှေးဦးစွာ အိမ်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူလျက်။ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်သည်။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သာဠတံ၊ ပုဆိုးကို။ အသဏ္ဌာပေန္တော၊ ကောင်းစွာမဝတ်နိုင်မူ၍။ ဝဂ္ဂေ၊ လျင်စွာ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီးဘိသနည်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေန၊ သွားသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ လဇ္ဇော၊ အရှက်ကို။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣမသ္မိံယော နဂရေ၊ ဤပြည်၌သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏ သိဝိကာဒိဟိ၊ ရွှေထမ်းစင် စသည်တို့ဖြင့်။ ဝိစရိတော၊ သွား၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ယုတ္တိနာမ၊ သင့်သည်မဟုတ်လော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ လဇ္ဇောပေသိ၊ ရှက်စေဘိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုလဇ္ဇောပေမိ၊ မရှက်စေ။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုဝတ္တာမိ၊ လိုက်၍ကျင့်၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတော၊ သွား၍။ ဇီဝနဝံသော၊ အသက်မွေးသော အနွယ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝံသော ကိံပန၊ အနွယ်ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော၊ ထိုဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဝံသော၊ အနွယ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သော၊

ဤဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ မမပန၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝံသော၊ အနှယ်
တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဗုဒ္ဓသဟဿာနိ၊
ဘုရားအထောင်တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတာဝ၊ သွား၍သာ
လျှင်။ ဇီဝိံသု၊ အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ
တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၉။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း၌။
နပ္ပမဇ္ဈေယျ၊ မမေ့မလျော့ရာ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊
ဆွမ်းခံခြင်းဟူသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအ
ကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မိံလောကေစ၊ ဤလောက၌လည်း
ကောင်း။ ပရမ္ပိစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊
အိပ်ရ၏။

၁၇၀။ ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဟူ
သောအကျင့်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒုစ္စရိတံ၊ ပြည့်တန်းဆာမ အစရှိသည်
အပြားရှိသော မကျက်စားရာဖြစ်သော အရပ်၌ သွားလျက်။ နံ၊ ထိုဆွမ်းခံအ
ကျင့်ကို။ နစရေ၊ မကျင့်ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မိံလောကေစ၊ ဤလောက၌လည်းကောင်း။ ပရမ္ပိစ၊
တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊
သို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌။ ဥတ္တိဋ္ဌေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌပေတွာ၊ ဆွမ်းခံသွား
၍။ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ ဃရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။
ဂဟေတဗ္ဗပိဏ္ဍေ၊ ယူအပ်ပြီးသောဆွမ်း၌။ နပ္ပမဇ္ဈေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္တံ၊ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ်ကို။ ဟာပေတွာ၊
ယုတ်စေ၍။ ပဏီတဘောဇနာနိ၊ မှန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊
ရှာသောရဟန်းသည်။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌။ ပမဇ္ဈတိနာမ၊ မေ့လျော့သည်
မည်၏။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တောပန၊
သွားသော ရဟန်းသည်ကား။ နပ္ပမဇ္ဈတိနာမ၊ မမေ့မလျော့သည်မည်၏။
ဧဝံ၊ သို့။ ကရာန္တော၊ ပြုလျက်။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း၌။ နပ္ပမဇ္ဈေယျ၊

မမေ့မလျော့ရာ၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနေသနံ၊ မရှာမှီးအပ်သောအစာ
 ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အဘိုင်း။ စရန္တော၊ သွားသောရဟန်း
 သည်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ တမေဝဘိက္ခာစာရိယဓမ္မဉ္စ၊
 ထိုဆွမ်းခံသွားခြင်းဟူသော အကျင့်ကိုလျှင်။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ သုခံသေ-
 တိတိဇေတံ၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှသာတည်း။
 ဘိက္ခာစရိယဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသောအကျင့်ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်လေ့ရှိ
 သော။ ဓမ္မစာရိ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။
 စတုသုပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣရိယာပထေဟိ၊
 ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ န နံ ဒုစရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
 ဝေသိယာဒိတေဒေ၊ ပြည့်တန်းဆာမ စသည် အပြားရှိသော။ အဂေါစရေ၊
 မကျက်စားရာဖြစ်သောအရပ်၌။ ဧရန္တော၊ သွားလျက်။ ဘိက္ခာစရိယဓမ္မံ၊
 ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသော။ ဒုစရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရတိနာမ၊
 ကျင့်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အစရိတုပ၊ မကျင့်မူ၍။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။
 ဒုစရိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်အပ်သော။ နံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နှစ်စရေ၊ မကျင့်ရာ။
 သေသိ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော အနက်
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇာ၊
 သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
 တည်၏။ သမ္ပတ္တာနမ္ပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိသတ်တို့အားလည်း။
 သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သုဒ္ဓေါဒနရာဇဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၃-ပဉ္စသတဝိပဿကဘိက္ခုဝတ္ထု။

(မေည်းတော်ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဝိပဿနာရှုကုန်သော ရဟန်းတို့၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသဆရာ သည် “ယထာပုဗ္ဗဋ္ဌကန္တိ” အစရှိသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။

ယထာပုဗ္ဗဋ္ဌကန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပုဗ္ဗဋ္ဌကံ ဟူသော ဤ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဉ္စသကေ၊ ငါးရာကုန် သော။ ဝိပဿကေ၊ ဝိပဿနာရှုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေဘ္ဘာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသေဘ္ဘာ၊ ဝင်၍။ ဝါယမန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အပ္ပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သောကြောင့်။ ဝိသေသေဘ္ဘာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေသာမ၊ ယူကုန် အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာ- ဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မရိစိ ကမ္မ- ဋ္ဌာနံ၊ တံလုပ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝန္တာဝ၊ ပွားကုန်လျက်လျှင်။ အာဂမိ- သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ပဝိဋ္ဌက္ခဏေယေဝ၊ ငင်သောခဏ၌ပင်လျှင်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့တည်း။ တတ္ထတတ္ထ ပမုခေသု၊ ထိုထိုသောကျောင်း ဦးတို့၌။ ဌတာ၊ ရပ်၍။ ဝါတဝေဂေန၊ လေအဟုန်အလျင်ဖြင့်။ ဥဋ္ဌဟိတာ၊ တိုက်၍။ ဘိဇ္ဇန္တေ၊ ပျက်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗဋ္ဌကေ၊ ရေငွက် ရေမြုပ်ထို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံပိအတ္တဘာဝေါ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ- တွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဘိဇ္ဇနတ္တေန၊ ပျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဋ္ဌက- သဒိသောယေဝ၊ ရေမြုပ်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာ- ရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓ- ကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်သာလျှင်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၄-အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု။

၂၈၇

ကွ။ ကထိတောယေဝ၊ စကား ပြောဟော လျက်လျှင်။ သြတာသံ၊ အရောင်
ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၁။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗဠကံ၊ ရေပွက်ရေမြုပ်ကို။ ပဿေယျ-
ယထာ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မရိစိကံ၊ တံလှုပ်ကို။ ပဿေယျယထာ၊ ရှုသ
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ လောကံ၊ ခန္ဓာ အစရှိသော
လောကကို။ အဝေက္ခန္ဓံ၊ ရှုသောသူကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ န
ပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မရိစိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မာယံ၊ တံလှုပ်ကို။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မာဟာ၊ တံလှုပ်သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ ဂေဟ-
သဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အိမ်သဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတာပိ၊
ထင်စေအပ်သည် ရှိသော်လည်း။ ဥပဂစ္ဆန္တာနံပိ၊ ကပ်၍ ရှုကုန်သော်လည်း။
အဂယျုပဂါ၊ ယူခြင်းငှာ မလောက် သောကြောင့်။ ရိတ္တကာတုစ္ဆကာဝ၊
အချည်းနှီးတို့ သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဘိဇ္ဇနတ္ထေန၊ ပျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဠကံ၊ ရေပွက်ရေမြုပ်
သည်။ ရိတ္တတုစ္ဆာဒိဘာဝေနေဝ၊ အချည်းနှီး အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်အား
ဖြင့်သာလျှင်။ မာယံ၊ တံလှုပ်ကို။ ပဿေယျယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ။ ခန္ဓာဒိလောကံ၊ ခန္ဓာအစရှိသော လောကကို။ အဝေက္ခန္ဓံ၊ ရှုသော
သူကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်
အဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဌိတ ဌာနေဇယံ၊ တည်ရာ
အရပ်၌ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ပဉ္စသတဝိပဿကဘိက္ခု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၄-အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု။

(ဝိပဿနာ ရှုကုန်သော ရဟန်းငါးရာသို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်
သော ဂါထာ၏ အတ္ထဇဏ္ဍနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အဘယမင်း

သား၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ထေ ပဿတိမံလောကံ” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ထေပဿတိမံလောကံ န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထေပဿတိ မံ လောကံ- အစရှိသော ဤ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဘုရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အဘယရာဇကုမာရံ၊ အဘယမင်းသားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပစ္စန္နော၊ သောင်းကျန်းသော ပစ္စန္နရစ်ကို။ ဝူပကမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ အာဂတဿ၊ လာသော။ တဿ၊ ထို အဘယမင်းသားအား။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည်။ တုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ နစ္စဂီတကုသလံ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၌ လိမ္မာသော။ ဧကံ နာဠကိတ္ထိံ၊ တစ်ယောက်သော ကချေသည်မကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တဿ၊ ထိုအဘယမင်းသားအား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုအဘယမင်းသားသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ အနိက္ခန္တော၊ မထွက်မူ၍သာလျှင်။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နဒိတိတ္ထံ၊ မြစ်ဆိပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍။ သန္တတိ မဟာမတ္တာဝိယ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးကဲ့သို့။ တဿ၊ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ နစ္စ ဂီတံ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်းကို။ ပဿန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသီဒါနေ၏။ သာပိ၊ ထိုကချေသည်မသည်လည်း။ တံ ခဏ္ဍညေဝ၊ ထိုခဏ္ဍိပင်လျှင်။ သန္တတိ မဟာမတ္တဿ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီး၏။ နာဠကိတ္ထိဝိယ၊ ကချေသည်မကဲ့သို့။ သတ္တက ဂါတာနံ၊ သတ္တကလေတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကာလံ၊ ဧတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကုမာရော၊ အဘယမင်းသားသည်။ တဿ၊ ထိုကချေသည်မ၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နသောကော၊ ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ သောကံ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းကို။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသော သူသည်။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေ

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၄-အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု။

၂၇၉

ခြင်းငှာ။ န သက္ခိယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ လူတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေထ၊ ငြိမ်းတော်မူပါစေကုန်လော့။ လူတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအဘယ မင်းသားကို။ သမဿာ-
သေတု၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ကုမာရ၊ အဘယမင်းသား။ တယာဟိ၊ သင်သည်လျှင်။
ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ လူမိဿ၊ လူတ္တိယာ၊ ဤမိန်းမ၏။ မတကဒလေ၊
သေသောကာလ၌။ ရောဒန္တေန၊ ငိုသဖြင့်။ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
သော။ အဿုနံ၊ မျက်ရည်တို့၏။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသင်သော အစရှိသော။
သံသာဓရ၊ သံသာ၌။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ လူတိဝတု၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တာယ ဒေသနာယ၊ ထိုဒေသနာဖြင့်။ ဇသက တနုက-
ဘာဝံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ကုမာရ၊
အဘယမင်းသား။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ဗာလဇနာနိ၊ မသိကုန်သော
သူတို့၏။ တေ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ သံသိဒနဋ္ဌာနံ၊ နှစ်မြုပ်ရာအရပ်တည်း။
လူတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ လူမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

၁၇၂။ ။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဇေ၊ လာလှည့်ကုန်။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်
သော။ ရာဇ ရထူပမံ၊ မင်း၏ ရထားနှင့် တူသော။ လူမိလောကံ၊ ဤခန္ဓာ
လောကတည်းဟူသော အတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ယတ္ထ၊ အကြင်
အတ္တဘော၌။ ဗာလာ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝိသိဒန္တိ၊ နှစ်မြုပ်ကုန်၏။
ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိကုန်သော သူတို့အား။ သင်္ဂေ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။
လူတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇေပဿထာတိ၊ ဇေပဿထ-ဟူသောစကားကို။
ရာဇကုမာရမေဝ၊ အဘယမင်းသားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ လူမိလောကန္တိ၊ လူမိလောကံ ဟူသည်ကား။ ခန္ဓာလော-
ကာဒိ သင်္ခါတံ၊ ခန္ဓာလောက စသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ လူမိ အတ္တဘာဝံ၊ ဤ
အတ္တဘောကို။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ ဟူသည်ကား။ သတ္တရတနာဒိဝိစိတ္တံ၊ ရတနာ
ခုနစ်ပါး စသည်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ရာဇရထဝိယ၊ မင်း၏ ရထားကဲ့သို့။

ဂန့်ကောသြမ္ပိုင်စာပေ ၃၇

ဒုတိယအကြိမ်

၂၉၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝုတ္တံလင်္ကာရာဒီဟိ၊ အဝတ်တန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။
 ယတ္ထမာလာတိ၊ ယတ္ထဗာလာ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊
 အကြင်အတ္တဘော၌။ ဗာလာ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ အဝါဏ္ဍိသိ။ ဝိသိ-
 ဒန္တိ၊ နှစ်ကုန်၏။ ဝိဇာနတန္တိ၊ ဝိဇာနတံ ဟူသည်ကား။ ဝိဇာနန္တာနံ၊
 သိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား။ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္တဘော၌။ ရာဂ-
 သင်္ဂါဒီသု၊ ရာဂ စသည်တို့၏ ကပ်ငြိခြင်းတို့တွင်။ ကောပိသင်္ဂါ၊ တစုံတခု
 သော ကပ်ငြိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ရာဇကုမာရော၊
 အဘယမင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
 တည်၏။ သမ္ပတ္တာနမ္ပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိနတ်တို့အားလည်း။ သတ္ထိ-
 ကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၅-သမ္ပဇ္ဇနတ္ထေရ ဝတ္ထု။

(အဘယမင်းသား၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သမ္ပဇ္ဇနမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ
 ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ
 ဆရာသည် “ယောပုဗ္ဗေတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

“ယောပုဗ္ဗေ”တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ယောပုဗ္ဗေ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေ
 သနာကို။ သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္ပဇ္ဇနတ္ထေရံ၊ သမ္ပဇ္ဇနမည်သော မထေရ်
 ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထို
 သမ္ပဇ္ဇနမထေရ်သည်။ ပါတောဝါတိ၊ နံနက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သာယံဝါတိ၊
 ညချမ်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေလံပမာဏံ၊ ကာလအကိုင်အရှည်ကို။ အကတွာ၊
 မပြုမူ၍။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ သမ္ပဇ္ဇနန္တာဝါ၊ တံမြက်လှည်းလျက်သာလျှင်။
 ဝိစရတိကံရ၊ သွားသတတ်။ သော၊ ထိုသမ္ပဇ္ဇန မထေရ်သည်။ ဧဝံ၊

တဒနသဉ္စ။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေသန့်ရာအရပ်၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဓန္တော၊ သူ၏။ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်ကား။ မဟာကုသီတော၊ ကြီးစွာသော ပျင်းခြင်းရှိ၏။ ဇနဿ၊ လူသည်။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍ လူသောဆွမ်းကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ နိသိဒ္ဓတိ၊ နေ၏။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ တေဿ၊ ထိုရေဝတမထေရ်၏။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ ဧကဌာနံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ အဿ၊ ထိုသမ္မဇ္ဇန မထေရ်အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒဿမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်အခါမှ လာရပါအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ နှတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသမ္မဇ္ဇနမထေရ်သည်။ ကထာ၊ ထိုရေဝတမထေရ်ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထို ခါ၌။ နံ၊ ထိုသမ္မဇ္ဇနမထေရ်ကို။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမ္မဇ္ဇန္တေန၊ တံမြက်လှည်းသဖြင့်။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပါတောဝေ၊ စောစောကလျှင်။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွား၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တေန၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲသဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဓုတ္တိဌာနေဝါ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ဒိဝါဌာနေဝါ၊ နေသန့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ နိသိဒ္ဓန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ဒုတ္တိံသာကာရံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ကမ္မဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယိတွာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ ခယပယံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဝဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သာယနေ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ သမ္မဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ နိဗ္ဗာနာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အသမ္မဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်မလှည်းစွာ။ အတ္တနာပိ၊ မိမိ၏လည်း။

ဩကာသောနာမ၊ စီးဖြန်းခြင်း အခွင့်မည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။
 ဣတိဩဝဒတိ၊ ဤသို့ဆိုမ၏။ သော၊ ထိုသမ္မဇ္ဇန မထေရ်သည်။ ထေရဿ၊
 အရှင်ရေဝတမထေရ်၏။ ဩဝါဒံဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။
 နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်
 ၏။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုညဉ့်သန်ရာသောအရပ်၌။ ဥတ္တာပံ၊ အမှိုက်များသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသမ္မဇ္ဇနမထေရ်ကို။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာရုသော သမ္မဇ္ဇနတ္ထေရ၊ ငါ့ရှင်
 သမ္မဇ္ဇနမထေရ်။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုညဉ့်သန်ရာ စသော အရပ်၌။ ဥတ္တာပံ၊ အမှိုက်
 များ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နသမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမြက်မလှည်းသနည်း။ ဣတိ
 ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပမာဒကာလေ၊ မေ့လျော့သောကာလ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တံမြက်လှည်း ခြင်းအမှု
 ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။
 အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဝေဝါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ-
 ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရေတိ၊ ကြား၏။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ အာမ၊
 ဪ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသည်မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပမာဒကာလေ၊
 မေ့လျော့သောကာလ၌။ သမ္မဇ္ဇန္တော၊ တံမြက်လှည်းလျက်။ ဝိစရိ၊ သွား၏။
 ဣဒါနိ မန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မဂ္ဂဖလသုခေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်။
 ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ နသမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမြက်မလှည်း။ ဣတိဝတွာ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်ဟောမူ၏။

☞ ၁၇၃။ ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌လျှင်။ ပမဇ္ဇိတွာ၊
 မေ့လျော့၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်အခါ၌။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊
 မမေ့မလျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက် စသည်မှ။ မုတ္တော၊
 လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာ စသော လောကကို။
 ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝတ္ထဝဋ္ဌိဝတ္တကရဏေနဝါ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို

၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထု။

၂၉၃

ပြုသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဇ္ဈာဒီဟိဝါ၊ သရဇ္ဈာယံခြင်းစသည်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗေတိတု၊ မေ့လျော့၍။ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ။ မဂ္ဂဖလ-
သုခေန၊ မဂ်ဖိုလ်၏ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။
နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗ္ဘာဒီဟိ၊ တိမ်တိုက်စ
သည်တို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒော၊ လသည်။ ဩကာသလောကံ၊ ဩကာသ
လောကကို။ ဩဘာသေတိဣာ၊ လင်းစေသကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
ဖြင့်။ ဣမံခန္ဓာဒိလောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောလောကကို။ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်း
လင်းစေ၏။ ဧကာလောကံ၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊
ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-
ဖလာဒီနိ၊ သောပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ၊ သူ၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ သမ္ပဇ္ဇနတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၆-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထု။

(သမ္ပဇ္ဇနမထေရ်၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကိုပြုပြီး၍ အင်္ဂုလိမာလထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည်
“ယဿပါပန္နိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယဿပါပန္နိ ဣမံ မေဓေသနံ၊ ယဿပါပံ ဟူသောဤမေဓေသနာတော်
ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရံ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကို။
အာရဗ္ဘံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ အင်္ဂုလိမာလ
မထေရ်ဝတ္ထုကို။ အင်္ဂုလိမာလသုတ္တန္တဝသေနေဝ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၏အစွမ်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ထေရောပန၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်
ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗေတိတု၊ ရဟန်းပြု
၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံ၊ ရောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။

အာယသ္မာ၊ ဂ္ဂုညသေဒုအသက်ရှိသေ။ အင်္ဂုလိမာလသော၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်
 သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသန္ဓေိနော၊
 ကိန်းလျက်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသန္ဓေိဒိ၊ ခံစား၏။
 တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤနှစ်သက်သောစကားကို။
 ဥဒါနေသိ၊ မြက်၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ ပမဇ္ဇိတော၊
 မေ့လျော့၍။ ပစ္စွာ၊ နောက်အခါ၌။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့
 လျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက်စသည်မှ။ မုတ္တော၊
 လွတ်သော။ စန္ဒိမာဣဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာစသော လောကကို။
 ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။

ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါ-
 နေတော၊ မြက်၍။ အနုပဒိသေသာယ၊ ဝိပင်္ဂါ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။
 နိဗ္ဗာန ဓာတုယ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဘိက္ခူ၊
 ရဟန်းတို့သည်။ အာရုံသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ထေရော၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်။
 ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣသိ၊ ဤသို့။
 ဓမ္မသကာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ၏။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဧကရဟိ၊ ငါလာတော်မူဆဲသော ကာလ၌။ ကာယကထာယ၊
 အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နော၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ နည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဿ၊ အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာန ကထာယ၊ ဖြစ်ရာ
 အရပ်ကို ပြောဆိုကုန်သဖြင့် စုဝေးပါကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့နားတော်
 လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။
 ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဧတ္ထကေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့ကို။
 မာရေတော၊ သတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဪ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှန်၏။
 ယိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထို အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။

ဧကံကလျာဏမိတ္တကံ၊ တယောဂ်ဒဿအဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ အလသိတွာ၊
မရသောကြောင့်။ ဧတ္တကံ ပါပံ၊ ဤမျှလောက်သော မကောင်းမှုကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္စာပန၊ နောက်မှကား။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းကို။ ပစ္စယံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ လသိတွာ၊ ရသောကြောင့်။
အပ္ပမဇတ္တာ၊ မမေးလျော့သည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
အဿ၊ ဆိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ ကုသလေန၊
အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်သည်။ မိဟိတံ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၄။ ။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကတံပြုအပ်သော။
ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်သည်။
ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်စသည်မှ။
မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာစသော
လောကကို။ ပတာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုသလေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အ
ရဟတ္တမဂ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစ
ကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧဒဏ
နာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းထို့
သည်။ သောကာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပ
ဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အင်္ဂုလိမာလထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃ လောကဝဂ္ဂ။ ၇-ပေသကာရဓီတုဝတ္ထု။

(အင်္ဂုလိမာလ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဇဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သတို့သမီးငယ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော
ဂါထာ၏ အတ္ထဇဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောဘ အရာသည်
“အနိဘူတော” အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူသည်။)

အနိဘူတော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနိဘူတော ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂါဠဝေ စေတိယေ၊ အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌။ (ဝါ)၊ စေတိယေ၊ ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့သည် ပူဇော်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝ ဘီလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ်သော တောအရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဧကံ ပေသကာရဓိတရံ၊ တယောက်သော ယက္ကန်းသည်၏ သွီးကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာဠဝိဝါသိနော၊ အာဠဝိ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ သတ္တရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝိ၊ အာဠဝိပြည်သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ နိမန္တော၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ငမ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ အရဝံ၊ မမြဲ။ မေ၊ ငါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ မြဲ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ မရိတဗ္ဗမေဝ၊ သေရအံ့ သည်သာလျှင်တည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏပရိယောသာနံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ အနိယတံ ဝေ၊ မမြဲ သလျှင်ကတည်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ နိယတံ၊ မြဲ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ မရဏာ နုဿတိ၊ မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ ကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေသံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အဘာဝိတံ၊ မပွားအပ်။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ပစ္စိမေကာလေ၊ နောက် ကာလ၌။ အာသိဝိသံ၊ မြေဟောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိတ အဗ္ဗုပ္ပရိသောဝိယ၊ ကြောက်သော လုံကန်မရှိသော ယောက်ျားကဲ့သို့။ သန္တာ သံပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘေရဝံ၊ ပြင်းစွာသော အသံကို။ ရဝန္တာ၊ ငို မြည်တမ်းကုန်လျက်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုရကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွားအပ်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာသိဝိသံ၊ မြေဟောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍကေန၊ လုံကန်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဌိတပုရိသောဝိယ၊ တည်ရှိသောယောက်ျားကဲ့သို့။ ပစ္စိမေကာလေ၊ နောက်

ကာလ၌။ န သန္တာသန္တိ၊ မထိတ်လန့်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မရဏသ-
 နုဿတိ၊ မရဏသုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ တံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထို တရား ဒေသနာကို။
 သုတံ၊ ကြား၍။ အဝသေသဇနာ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းတို့သည်။ သ-
 ကိစ္စပသုတာဝ၊ မိမိကိစ္စကို လေ့ကျက် ကုန်သည် သာလျှင်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။

သောဠသ ဝဿုဒ္ဓေသိကာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ ကောပန-
 ပေသကာရမီတာ၊ တစ်ယောက်သော ယက္ကန်းသည်၏ သွီးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့၏။ ကထာနာမ၊ စကားမည်သည်ကား။ အဟော အစ္ဆရိယာ၊
 ခြော် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ မယာ၊ သည်။ မရဏသုတိ၊ မရဏသုတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို။ ဘာဝေတံ၊ ပွားစေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရတ္တိ ဒိဝံ၊
 ညဉ့် နေ့ ပတ်လုံး။ မရဏသုတိ မေဝ၊ မရဏသုတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုသာလျှင်။
 ဘာဝေတံ၊ ပွားစေ၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တတော၊ ထို
 အာဠဝီပြည်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်
 သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာပိကုမာရိကာ၊ ထို သတို့သမီးငယ်သည်
 လည်း။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မရဏသုတိ၊ မရဏသုတိ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေတိယေဝ၊ ပွားစေသည် သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌။ ကေဒ္ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စုသသမ-
 ယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ ကုမာရိကံ၊ ထို သတို့သမီးကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် ဟူသော ကွန်ရက်၏။
 အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိန္နုခေါ၊ အသို့။
 တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သနည်း။ ဣတိဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့ စုံစမ်းဆင်ခြင်
 တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမာယ ကုမာရိကာယ၊ ဤ သတို့သမီး ငယ်သည်။
 မမ ဓမ္မဒေသနာ၊ ငါတရားဒေသနာကို။ သုတဒ္ဒိဝသတော၊ ကြားသောနေ့မှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မရဏသုတိ၊ မရဏသုတိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ တတ္ထံ၊ ထိုအာဠဝီပြည်သို့။ ဂန္တော၊ ၍။ ဣမံ ကုမာရိကံ၊ ဤသတို့သမီး

ငယ်ကို။ စတ္တာရောပဉ္စေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ တာယ၊
 ထိုသတို့သမီးသည်။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိယာ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ စတုသု ဌာနေသု၊
 လေးပါးသော အရာတို့၌။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ
 ၏ အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊
 တည်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနဿာပိ၊
 လူများအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊
 ဓမ္မဒေသနာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဉ္စ တော၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။
 ပဉ္စသတဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသောရဟန်း ခြံရံလျက်။ ဇေတဝနာ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိဘ္ဘာ၊ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အဂ္ဂါဠဝ-
 ဝိဟာရံ၊ အဂ္ဂါဠဝကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။

အာဠဝိဝါသိနော၊ အာဠဝီ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာဂတောတိ၊ လာပြီဟူ၍။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဟ္ဘာ၊ ကြား၍။
 တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိမန္တယိံ သု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌။ သာကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ယေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖ
 ဖြစ်သော။ သာမိ၊ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူသော။ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်တော်
 မူသော။ ပုဏ္ဏစန္ဒမုခေါ၊ ပြည့်သောလည်းဟူသော မျက်နှာတော်ရှိသော။
 မဟာဂေါတမ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်သော ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာဂတောတိရ၊ လာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌမာနသ၊
 နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ မေ၊ ငါသည်။ တိဏ္ဍိ-
 သံဝစ္ဆရာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ ဒုတိယ၌။ သုဝဏ္ဏာဏ္ဍော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မြင်ဖူး၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဋ္ဌုစ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ ဓမ္မရောဇံ၊ ချိုမြိန်သော သြဇာရှိသော။ သြဝါဒဓမ္မဉ္စ၊ ဆုံးမ
 သော တရားကိုလည်းကောင်း။ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ။ လဘိဿာမိ၊ ရပါ
 လတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ပိတာပန၊

အဖသည်ကား။ သာလံ၊ ရက်ကန်းယက်ရာ တင်းကုပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရသန္တကော၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သာဠကော၊ ပုဆိုးကို။ အာရောပိတော၊ ယက် အပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဆိုး၏။ ဝိဒတ္ထိမတ္ထံ၊ တလွှာမျှ အတိုင်းအရှည်သည်။ အနိဋ္ဌိတံ၊ မပြီး။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နိဋ္ဌပေဿာမိတံ၊ ပြီးစေအံ့ ဟု။ သီသံ၊ လျင်စွာ။ မေ၊ ငါ၏။ တသရံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရောက်၍။ အာဟရေယျာသိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထို သတ္တိသမီးငယ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာမိ၊ နာရအံ့လော့။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ် မှကား။ ပိတု၊ အဖ၏။ တသရံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရောက်၍။ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ရအံ့လော့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင် မှ။ အဿ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တသရေ၊ ယက်ဖောက်ကို။ အနာဟရိယမာနေ၊ မဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ပေါထေယျာပိ၊ ရိုက်မှုလည်း ရိုက်ရာ၏။ ပဟရေ- ယျာပိ၊ ပုတ်ခတ်မှုလည်း ပုတ်ခတ်ရာ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တသရံ၊ ယက် ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုအဖအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမိ၊ နာအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပိဌကေ၊ မင်းပျဉ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ တသရံ၊ ယက်ဖောက် ကို။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ရောက်၏။

အာဠဂိဝါသိနောပိ၊ အာဠဂိပြည်သားတို့သည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ပတ္တံ၊ သမိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုမောဒနိတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာအကျိုးငှါ။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံကုလဓိတရံ၊ အကြင်သတ္တိသမီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိံ၊ သယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အာဂတော၊ လာ၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်။ 'အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့လည်း။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နုလဘတိ၊ မရသည်ဖြစ်အံ့။ တာယ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်။ သြကာသေ၊ အခွင့်ကို။ လဇ္ဈေ၊ ရသည်ရှိသော်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ ကို။ ကရိဿာမိတံ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ တုဗ္ဗေတုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒိ၊ နေထော့

မူ၏။ ဧဝံ ဤသို့။ တုဏှိဘူတမ္ပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသော်လည်း။ သတ္တဝါရုံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ လူ၌။ ဧကောစိ၊
 တစ်ဆယ့်သောက်သောသူသည်။ ကိဉ္စိ၊ ဝတ်တရသောစကားကို။ ဝတ္ထု၊ လျှောက်
 ခြင်းငှါ။ နဝိသဟတိ၊ မဝံ။ သာပိခေါကုမာရိကာ၊ ထိုသတ္တဝါသမီးသည်လည်း။
 တံသရုံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရောက်၍။ ပစ္ဆိယံ၊ စောဒင်း၌။ ထံ-
 ပေတွာ၊ ထည့်၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွား
 သည်ရှိသော်။ ပရိသ ပရိယဇန္တိ၊ ပရိသတ်၏ အဆုံး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။
 သတ္တဝါရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလောက ယမာနာဝ၊ ကြည့်လျက် သာလျှင်။
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ ဂိဝံ၊ လည်တော်
 ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မော်၍။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါသမီးကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်
 တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသတ္တဝါသမီးသည်။ ဩလောကိတကာရဏေန၊ ကြည့်
 ဆောအခြင်းအရာဖြင့်။ အညာသိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ-
 ရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်
 ၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။
 မမဂမနံ၊ ငါ၏လာခြင်းကို။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။ အတ္ထုနေဒ၊ ကိုယ်
 တော်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စာ-
 သိသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထို သတ္တဝါသမီး ငယ်သည်။
 တသရပစ္စိံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ နံ၊ ထို သတ္တဝါသမီးငယ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ-
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ဤမိန်းမငယ်သည်။ ဧတ္ထောဝ၊ ဤ အရပ်မှသာ
 လျှင်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုထုဇ္ဇန ကာလကိရိယံ၊ ပုထုဇ္ဇန်၏
 သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနိယတ ဂတိကာ၊ မမြဲသော ဂတိရှိသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။
 ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။
 ပတွာ၊ ရောက်၍။ နိယတဂတိကာ၊ မြဲသောဂတိရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

တုသိတဝိမာနေ၊ တုသိတာနုတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့် ကြည့်၏။ တဿ၊ ထိုသဘို့သမီးငယ်သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုခန့်၌။ မရဏ-
 တော၊ သေခြင်းမှ။ မုတ္တောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိကိရ၊ မရှိသဟတ်။
 သာ၊ ထိုသဘို့သမီးငယ်သည်။ ဩလောကိတသညးဏေနေဝ၊ ကြည့်သော
 အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥသကံမိတု၊ ကပ်၍။
 ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိအန္တရေ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် ထို၏ အကြား၌။
 ပဝိသိတာ၊ ဝင်၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧရုပါယ၊ ဤ
 သို့သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိဒ္ဓိတု၊
 နေ၍။ တုဏှိတုတံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတက္ခဏေယေဝ၊ တည်သော ခဏ၌သာလျှင်။ တံ၊ ထို
 သဘို့သမီးငယ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကုမာရိကေ၊ သဘို့သမီး။ ကုမာရ၊
 အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး
 တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့ လျှောက်
 ၏။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုသ
 ဘို့သမီးငယ်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဣတိစတ္တာရောပဉ္စေ၊ ဤလေးပါး
 သော ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။
 ဥဇ္ဈာယိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ အယံပေသကာရမီတာ၊ ဤယက္ကန်း
 သည်၏ သမီးငယ်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတံ၊ လိုရာလိုရာကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို
 ၏။ ဣမာယ၊ ဤသဘို့သမီးငယ်သည်။ ကုတော၊ အဘယ် အရပ်မှ။ အာ-
 ဂစ္ဆထ၊ လာသနည်း။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ပေသ-
 ကာရဂေဟတော၊ ယက္ကန်းသည်အိမ်မှ လာခဲ့၏။ ဣတိဝတ္တံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်

သည်။ သိယာနနနာမ၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ကုန်လော။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ပေသကာရသလံ၊ ယက္ကန်းသည် ဇရပ်သို့ သွားပါအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်။ သိယာနနနာမ၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ ဥဇ္ဈာယိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဇနံ၊ လူများ အပေါင်းကို။ နိဿဒ္ဓိ၊ အသံမရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကုမာရိကေ၊ သတို့သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိ၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပေသကာရဂေဟတော၊ ယက္ကန်းသည် အိမ်မှ။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်၏။ ကုဒတာ၊ အဘယ်မှ။ အာဂတောသိတိ၊ လာသနည်းဟူ၍။ ပုစ္ဆန္တပန၊ မေးရာ၌ကား။ ကုတော၊ အဘယ်ဘဝမှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဣမ၊ ဤဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆထ၊ မေးတော်မူကုန်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောဘဝမှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဣပန၊ ဤဘဝ၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အသ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရိကေ၊ သတို့သမီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်း၏ကောင်း၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဉ္စော၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာဓုကရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒုတိယံ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်းဟု။ ပုန၊ တဖန်။ ပဌာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါ၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တသရပုစ္ဆိ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပေသကာရသလံ၊ ရက်ကန်းသည် ဇရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိတိ၊ သွားလတ္တံ့သတည်းဟု။ ဇာနာထ၊

သိတော်မူကုန်၏။ ဣဘောပန၊ ဤဘဝမှကား။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကတ္ထ၊
 အဘယ်ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆထ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူကုန်၏။ အဟဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ စုတာ၊ စုတေ
 သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သတည်းဟု။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣဘ်အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဉ္စောယေဝ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာ
 လျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိယမ္ပိ၊
 နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သာမုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရိပိ၊
 အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ နဇာနာသိ၊ မသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဇာနာမိတိ၊ သိပါ၏ဟု။ ဝဒသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး
 တော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ မရဏဘာဝံ၊ သေအံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမိ၊ ဆို၏။ ဣတိ
 အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်
 အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဉ္စောယေဝ၊
 မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာလျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေ
 ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သာမုကာရံ၊
 ကောင်းချီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟု။ ဝဒသိ၊ ဆို
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မရဏဘာဝေမဝ၊ သေခြင်း၏
 အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ရတ္တိဒီပပုဗ္ဗန္တာဒိသုပန၊ နေ့ညဉ့် နံနက်အခါ စသည်
 တို့တွင်ကား။ အသုကဏာလေ နာမ၊ ဤမည်သောကလ၌။ မရိဿာမိတိ၊
 ၉ သေအံ့ဟု။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမိ၊
 ဆို၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မယ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဉ္စောယေဝ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာ
ကိုသာလျှင်။ တယ၊ သင်သည်။ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စတုတ္ထံပိ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတု၊
ပေး၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာမန္တေတု၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တုမေ၊ သင်တို့
သည်။ ဣမာယ၊ ဤသတို့သမီးငယ်သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဧတ္ထကံနာမ၊
ဤမျှလောက်သောစကားကို။ န ဇာနာထ၊ မသိကုန်။ ဟုမေ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ
ဥဇ္ဈာယန္တေဝ၊ သက်သက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ တတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊
သင့်စွ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ပညာစက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အန္ဓာစေပ၊ ကံန်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေသံ၊
အကြင်သူတို့အား။ ပညာစက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဝေ၊ ထို
သူတို့သည်သာလျှင်။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်၏။ ဣတိဝဟာ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၅။ ။ဘောန္တော၊ အို လူအများတို့။ အယံ လောကော၊ ဤလောကီ
လူအပေါင်းသည်။ အန္ဓိဘူတော၊ အကန်းသာဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလူအပေါင်း၌။
တနုကော၊ အနည်းငယ်သော လူသည်။ ဝိပဿတိ၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်း
ဖြင့် မြင်၏။ ဇာလမုတ္တော၊ ပိုက်ကွန်မှ လွတ်သော။ သကုဏော၊ သည်။
အပ္ပေ၊ ဣဝ၊ နည်းသကဲ့သို့။ အပ္ပေ၊ အနည်းငယ်သော လူသည်။ သဂ္ဂါယ၊
နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ လောကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ လော
ကီယ မဟာဇနော၊ ဤလောကီ လူအပေါင်းသည်။ အန္ဓဘာဝေန၊ ကန်းသော
ပညာမျက်စိရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အန္ဓိဘူတော၊ အမိုက်သာဖြစ်၏။ တနု-
ကေတ္တာ တိပဒဿ၊ တနုကေတ္တ ဟူသောပုဒ်၏။ တနုကောတ္ထောတိ ပဒစ္စေ
ဒေါ၊ တနုကောတ္ထေဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
လောက၌။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တနုကော-
ဇနော၊ အနည်းငယ်သောလူသည်။ ဝိပဿတိ၊ မြင်၏။ ဇာလမုတ္တောဝါတိ၊
ဟူသည်ကား။ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော။ သာကုဏိကေန၊ ငှက်ခက်သမားသည်။
ဇာလေန၊ ကွန်ဖြင့်။ ဩတ္ထရိတော၊ ထောင်၍။ ဇန္တုကေသု၊ ငှက်တို့ကို။ ဂဏှ-

မာနေသု၊ ဖမ်းကုန်သည် ရှိသော်။ ကောစိဒေဝ၊ အနည်းငယ်သော ငှုံးသည်
လျှင်။ ဇာလတော၊ ကွန်မှ။ မုစ္ဆတိ၊ လွှတ်၏။ သေသာ။ ကြွင်းကုန်သော
ငှုံးတို့သည်။ အန္တောဇာလမေဝ၊ ကွန်တွင်း သို့သာလျှင်။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊
ဝင်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မရဏဇာလေန၊ သေခြင်းတည်းဟူသော
ကွန်ဖြင့်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဩတ္တဋ္ဌေသု၊ ထောင်၍ သတ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။ အပါယ ဂါမိနော၊
အပါယ်သို့ လားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပေ၊ နည်းသော။
ကောစိဒေဝ၊ တံစုံတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။
သဂ္ဂါယသုဂတိံ ဝါ၊ သုဂတိ ဘဝသို့ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနာဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
လည်းကောင်း။ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊
အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ကုမာရိကာ၊
သတို့သမီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်
၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်း အားလည်း။ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။
မိမ္မဒေသနာ၊ တရား ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သာပိ၊ ထို သတို့သမီး သည်လည်း။ တသရပစ္စိံ၊ ယက်ဖောက် တောင်းကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။
သော၊ ထိုယက္ကန်းသည်သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိဒ္ဒါယိ၊
အိပ်ပျော်၏။ ကဿာ၊ ထို သတို့သမီးငယ်အား။ အသံလက္ခိတွာ၊ အိပ်
ပျော်မှန်း မသိ၍။ တသရပစ္စိံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ဥပနာမေန္တိယာ၊
ညွတ်၍ ပေးလေတော်။ တသရပစ္စိံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းသည်။ ဝေမကော-
ဋီယံ၊ လွန်စွန်း၌။ ။ (သမ္မောအဋ္ဌကထာအလို ယောက်တံစွန်း၌)။ ။
ပဋိဟညိတွာ၊ ထိခိုက်၍။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုလျက်။ ပတိ၊ ကျ၍
ဖိတ်၏။ သော၊ ထိုအဖသည်။ ပဗုဇ္ဈိတွာဝ၊ နိုး၍လျှင်။ ဂဟိတနိမိတ္တေနော၊
ယူအပ်သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေမံ၊ လွန်းကို။ သံကဗ္ဗိ၊ ငင်၏။ ဝေမ-
ကောဋီယံ၊ လွန်းဖျားသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တံ ကုမာရိကံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။
ဥရေ၊ ရင်၌။ ဗဟရိ၊ ထိုးမိ၏။ သာ၊ ထို သတို့သမီးငယ်သည်။ တတ္တော၊
ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကို ပြု၍။ တုသိတ ဘဝနေ၊
တုသိတာနက်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို

သတ္တိသမီးငယ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ တံ၊ ထိုအတ္တိသမီးငယ်ကို။ သြလော-
 ကေန္တော၊ ရှိသော်။ လောဟိတ၊ မကွဲတော့။ သွေး အလိမ်းလိမ်း ရှိသော။
 သကလသရီရေန၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ဖြင့်။ ပတိတော၊ လည်း၍။ မတံ၊ သေ
 ခြင်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယက္ကန်းသည်အား။
 မဟာသောကော၊ ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထို ယက္ကန်းသည် သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အညော၊
 မြတ်စွာဘုရားမှ တပါးသောသူသည်။ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ-
 သတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ သတ္တုသန္တိ-
 ကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစေတော၊ ၍။ ဘန္တော၊ ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေထ၊ ငြိမ်းပါစေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုယက္ကန်းသည်ကို။ သမသာသေ-
 တော၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ မာ သောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အနမတဂ္ဂသ္မိံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊
 သံသရာ၌။ တဝ၊ သင်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဓိတု၊ သမီး၏။ မရဏ
 ကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ပဏ္ဍရိတအဿ၊ ယိုစီးသော မျက်ရည်သည်။
 စတုန္နံ၊ မဟာသမုဒ္ဒါနံ၊ လေးစင်းကုန်သော မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၏။ ဥဒကတော၊
 ရေထက်၊ အတိရေကတရံ၊ အလွန်များ၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 အနမတဂ္ဂကထံ၊ အနမတဂ္ဂသုတ္တံနှင့် ဒေသနာ တော်ကို။ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သော၊ ထိုယက္ကန်းသည် သည်။ တနုဘူတသောကော၊ နည်း
 သော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကို။ ယဘူတော၊ တောင်းပန်၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရ
 သည်ရှိသော်။ န စိရသေဝ၊ မမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
 ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သတ္တမံ၊ သော၊ ပေသကာရဓိတုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ဂ-တိံသဘိက္ခု ဝတ္ထု။

(ယက္ကန်းသည် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ဟော
ရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသော
သ ဆရာသည် “ဟံသာအာဒိစ္စပထေ” တိ- အစရှိသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း)။

ဟံသာ အာဒိစ္စပထေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟံသာအာဒိစ္စပထေ-ဟူသော
ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တိံသဘိက္ခု၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့
ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟံ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
ဧကသ္မိံဒီဝသေ၊ တခုသောနေ့၌။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော။ ဒိသာဝါသိကာ၊ အရပ်မျက်နှာ၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ အာနန္ဒတ္ထေ-
ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝတ္ထကရဏ-
ဝေလာယ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုချိန်အခါ၌။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တေ ဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေဟိ၊
ဤရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဟု။ ပဋိသန္ဓာရေ၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတေ၊
ပြုသည်ရှိသော်။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွါရကော-
ဌကေ၊ မုခ်ဦး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။
တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဟု။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတော၊
ပြု၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သာရဏီယဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော
တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္တာ၊
ကြား၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ပြင်ဖြင့်။ အဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိရာယန္တေသု၊ ကြာမြင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနေဝ၊

ယခု ပင်လျှင်။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။-တိက္ခူ၊ ရဟန်း
တို့သည်။ အာဂတဘ၊ လာကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဟိံ၊ အဘယ်
အရပ်သို့ သွားသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဂတဘ၊
သွားကုန်ပြီ။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတဒရ-
နမဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့် သွားကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်သွားကုန်၏။ ဣတိ-
အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ ခိဏာသဝါ၊
ရဟန္တာတို့လော။ ဣဟိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အာမ၊
ရဟန္တာမှန်၏။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊
နာ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဘ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအဝေါစ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မိံပနခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဟံသာ၊ ဟံသာတို့သည်။
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်
သည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿခေါပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ စတ္တာ-
ရောဣဒ္ဓိပါဒါ၊ လေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိတာ၊ လေ့လာ
ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟံသောဝိယ၊ ယခုသို့လာသော ဟံသာကဲ့သို့။
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၆။ ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဟံသာ၊ ဟံသာတို့သည်။ အာဒိစ္စပထေ၊
နေ၏သွားရာဖြစ်သောကောင်းကင်၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး
နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ယန္တိ၊
သွားကုန်၏။ ခိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ
သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇေတွာ၊ အောင်တော်မူ၍။ လောကမု၊
လောကမှ။ နိယန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဣမေ ဟံသာ၊ ဤဟံသာ
တို့သည်။ အာဒိစ္စပထေ၊ နေသွားရာဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ယေသံပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားကား။ ဣဒ္ဓိပါဒါ သု-
ဘာဝိတာ၊ လေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုလေ့လာကုန်၏။ တေပိမိရာပဏ္ဍိ-
တာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အကာသေ၊ ကောင်း

ကင်၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော။ မာရံ၊
 မာရ်နတ်သားကို။ ဇေတွံ၊ အောင်၍။ ဣမမှာ ဝဇ္ဇလောက၊ ဤဝဋ်ဟု ဆို
 အပ်သော လောကမှ။ နိယန္တိနိယရဏန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့။ ပါပုဏိံ၊ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဒေသနာသမာနေ၊ ဒေသနာစတင်အဆုံး၌။ ဗည၊ များစွာကုန်သော
 သူ၏သည်။ သောတာပတ္တိဖလောဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။
 ပါပုဏိံ၊ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဟိံသတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၉-စိဉ္စမာဏဝိကာဝတ္ထု။

(သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ စိဉ္စမာဏဝိကာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ
 ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာ
 သည် “ဧကံဓမ္မန္တိ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

☞ ဧကံ ဓမ္မန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဧကံဓမ္မံ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။
 သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဧသာနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ စိဉ္စမာဏဝိကံ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာကို။ အာရဗ္ဗ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပဌမ-
 ဗောဓိယံ၊ ပထမဗောဓိ၌။ “အဝါနန္တိဆယံ အတွင်း၌လည်းဟူ”။ ဒသဗလဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ပုထုသုတေသု၊ များစွာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝ-
 ကေသု၊ သာဝကတို့သည်။ အပ္ပမာဏေသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့သည်။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယဘုံသို့။ ဩက္ကန္တေသု၊
 သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္ထဋ္ဌဂုဏသမုဒယေ၊ ပြန့်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်
 ဖြစ်သောကြောင့်။ မဟာလာဘသက္ကာရေ၊ များသောလာဘ် ပူဇော်သက္ကာ
 သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တိတ္ထိယ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သူရိယဂ္ဂမနေ၊
 နေထွက်သောအခါ၌။ ခဇ္ဇောပနကသဒိသာ၊ ပိုးမြည်မြူးနှင့် တူကုန်သည်။
 အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတလာဘသက္ကာရ၊ ပျက်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာ

မှီကုန်၏။ တေ၊ ထိုဟိတ္ထိတို့သည်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအကြား၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သမဏောဂေါတမေဝ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဗုဒ္ဓေါကိံ၊ ဘုရားလော။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့တည်း။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တသော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ ပေးသောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသလော။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဒိန္နံ၊ ပေးသော အလှူသည်။ မဟပ္ပလမေဝ၊ အကျိုးကြီးသည်သာတည်း။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝိညာပေန္တောပိ၊ သိစေသော်လည်း။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ အလတိတွာ၊ မရသောကြောင့်။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ကေန နုခေါ ဥပါယေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နာသေမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တယိံ သု၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ စိဉ္စမာဏဝိကာနာမ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော။ ဧကောပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ တယောက်သောပရိဗ္ဗာဇိမသည်။ ဥတ္တမ ရူပဓရံ၊ မြတ်သောအဆင်းကိုဆောင်၏။ သောဟဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ တင့်တယ်ခြင်းအထူးသို့ ရောက်၏။ ဒေဝဗ္ဘရာဝိယ၊ နတ်သမီးကဲ့သို့။ အဿာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာ၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ရသ္မိယော၊ အရောင်တို့သည်။ နိစ္ဆရန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခရမန္တိ၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော အတိုင်အပင်ရှိသော။ ဧကော၊ တယောက်သော တိတ္ထိသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ စိဉ္စမာဏဝိကံ၊ ကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နာသေယျာမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိ၊ ကြံ၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဒေသောဥပါယော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာသည်။ တိတ္ထိယာရာမံ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္နိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။

တယ၊ ထိုစိဉ္ဇမာဏဝိကာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ န ကထေသံ၊ စကားမဆိုကုန်။ သာ၊ ထိုစိဉ္ဇမာဏဝိကာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောနုခေါဒေါသော၊ အဘယ် အပြစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်း တို့။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောနုခေါဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ကထေသ၊ စကားမဆိုကုန် သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝိဟေဌေသိ၊ ညည်းဆဲ၏။ ဟတလာဘသက္ကာရေ၊ ပျက် သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြုလျက်။ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်သည် ကို။ နဇာနာသိကိံ၊ မသိသလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျာ၊ တို့။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကိံပန၊ အဘယ်သို့ လျှင်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တံ၊ သည်။ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ သစေ- ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ သမဏသဂေါတမသ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါ- ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာတို့။ နာသေဟိ၊ ဖျက်ပါလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုစိဉ္ဇမာဏဝိကာသည်။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ သာမ၊ ကောင်းပါပြီ။ သော၊ ဤအမှုသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ ဣတိဝတွာ၊ ၍။ ပက္ခမိတွာ၊ ဖဲ၍။ ဣတ္ထိမာယာယ၊ မိန်းမ တို့၏ မာယာ၌။ ကုသလတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို နေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သာဝတ္ထိဝါသိနံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ဇေတဝနာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမန သမယေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဣန္ဒဂေါပကဝဏ္ဏံ၊ ပိုးပရန် အဆင်းနှင့် တူသော။ ပဋိ၊ ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ ပန်းနံ့သာ စသည်ကို လက်စွဲလျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဘိမုခိ၊ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣမာယဝေလာယ၊ ဤအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။

တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ငါ၏။ ဂမနဋ္ဌာနေန၊ သွားရာအရပ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ဇေတဝနသမိပေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ အနီး၌။ တိတ္ထိယာရာမေ၊ တိတ္ထိတို့၏ အရာမ၌။ ဝသိ-
 တော၊ နေ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ အဂ္ဂဝန္ဓနံ၊ မြတ်သောရှိခိုးခြင်းကို။ ဝန္တိယာမာတိ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့ဟူ၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်သော၊
 ပုပ္ပါသကဇနေ၊ ဒါယကာ အပေါင်း၌။ တနည်းကား။ ဥပ္ပါသကဇနေ၊ ဒါယကာ အပေါင်းသည်။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဇေတဝနအန္တော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၏ အတွင်း၌။ ဝုတ္တာဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝုတ္တာသိ၊ နေသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ငါ၏။ ဝုတ္တိဋ္ဌာနေန၊ နေရာအရပ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုစဉ်မာဏ ဝိကာသည်။ အစုမာသစ္စယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တိယမာနာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကေဂန္ဓကုဋိယာ၊ တခုသော ဂန္ဓကုဋိ၌။ ဝုတ္တံ၊ နေသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့အား။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ သစ္စနုခေါ၊ မှန်သလော။ နော၊ မမှန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ကမ်၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာစ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း။ တေ မာလတုမာ သစ္စယေန၊ သိုးလ၊ လေးလ လွန်သဖြင့်။ ပိလောတိကာဟိ၊ ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဝေဌေတွာ၊ ရင်၍။ ဂမ္ဘိနိဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောအသွင်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ရတ္တပဋ္ဌံ၊ နီသောပုဆိုးကို။ ပါရူပိတွာ၊ ရံ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ အန္ဓဗာလေ၊ အလွန်မိုက်သော သူတို့ကို။ သဒ္ဓဟာပေတွာ၊ ယုံကြည်စေ၍။ အဋ္ဌံ၊ နလော သစ္စယေန၊ ရှစ်လ ကိုးလ လွန်သဖြင့်။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ ဒါရုမဏ္ဍလိကံ၊ သစ်ခွံဝမ်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဋ္ဌံ၊ ပုဆိုးကို။ ပါရူပိတွာ၊ ရံ၍။ ဟတ္ထပါဒပိဋိယော၊ လက်ဖမိုး ခြေဖမိုးတို့ကို။ ဂေါဟနုကေန၊ နွားမေးရိုးဖြင့်။ ကောဠပေတွာ၊ ခေါက်စေ၍။ ဥဒရေ၊ ဝမ်းကို။

ဒေသေတွာ၊ ပြ၍။ ကိလန္တိန္ဒိယာ၊ ညစ်နွမ်းသော လူနွမ်း ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အလင်္ကတဓမ္မာသနေ၊ တန်းဆာဆင်သော တရားဟော ပလ္လင်
 ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်
 မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရား သဘင်သို့။ ဂန္ထာ၊ သွား၍။ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ မဟာသမဏ၊
 ရဟန်းကြီး။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ မရုံရော၊
 ချိုမြိန်သာယာပေ၏။ ဒန္တဝုရဏံ၊ သွား နှုတ်ခမ်းကို ဖွင့်ခြင်းသည်။ သမ္မ-
 သိတံ၊ ကောင်းစွာ စေ့စပ်ပေး၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ရှင်ဂေါ
 တမကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပရိပုဏ္ဏဂဗ္ဘာ၊
 ရင့်သော ကိုယ်ဝန် ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဿတိဂရံ၊
 သားဖွားရာ အိမ်ကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ။ နဝသပ္ပိတေလာဒိနိ၊ အသစ်
 သော ထောပတ်၊ ဆီစသည် တို့ကို။ နဇာနာသိ၊ ပေးရမည့်ကိုလည်း သင်
 မသိ၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အကရောန္တော၊ မပြုသော်လည်း။ ဥပဋ္ဌာကာနမ္ပိ၊
 အလုပ်အကျွေး တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော။ ကော-
 သလရာဇာနံ ဝါ၊ ကောသလ မင်းကို လည်းကောင်း။ အနာထ ပိဏ္ဍိကံ ဝါ၊
 အနာထပိဏ္ဍိ သဌေးကို လည်းကောင်း။ ဝိသာခံ မဟာဥပါသိကံ ဝါ၊ အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်သော ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးကို လည်းကောင်း။ ဣမိဿာ
 စိဉ္စမာဏဝိကာယ၊ ဤ စိဉ္စမာဏဝိကာ အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်
 ယှဉ်သော အမှုကို။ ကရောဟံ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝဒေတိ၊ မဆို။
 အဘိရမိတုယေဝ၊ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်းကို သာလျှင်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။
 ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်၏ အစောင့် အရှောက်ကို။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂုထပိဏ္ဍံ၊ မစင်စုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်း
 ကို။ ဒုသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သောငှာ။ ဝါယမန္တိဝိယ၊ လုံ့လပြုသကဲ့သို့။ ပရိ-
 သမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ တထာဂတံ၊ ကို။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏။

တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မကတံ၊ တရားစကားကို။ ထ-
 ပေတွာ၊ တန့်ရပ်စေတော်မူ၍။ သိဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ အဘိန-

ဒန္တော၊ ကျူးရဝံတော်မူလျက်။ ဘင်္ဂနီ၊ နှမ။ တဃာ၊ သင်သည်။ ကထိ-
 တဿ၊ ဆိုသောစကား၏။ တဃဘာဝံ ဝါ၊ မှန်သော အဖြစ်ကို လည်း
 ကောင်း။ ဝိတဃဘာဝံ ဝါ၊ မမှန်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အဟ-
 မေဝစ၊ ငါသည် လည်းကောင်း။ တုဉ္စ၊ သင်သည် လည်းကောင်း။ ဇာနာမ၊
 သိကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာ သမဏ၊ ရဟန်းကြီး။
 အာမ၊ သြော်- မှန်၏။ တဃာစ၊ သင်သည်လည်းကောင်း။ မယာစ၊ ငါ
 သည်လည်းကောင်း။ ဉာတဘာဝံ၊ သိသော အဖြစ်သို့။ ကေ၊ အဘယ်သူ
 တို့သည်။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်အံ့နည်း။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ
 ၌။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘဝနံ၊ နေရာဖြစ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလာ
 ကျောက်ဖျာသည်။ ဉာဏာကာရံ၊ ပူပြင်းခက်မာသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿသိ၊
 ပြ၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။
 စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမသည်။ တထာဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ အက္ကောသတိ၊
 ဆဲရေး၏။ ဣတိဉာတော၊ ဤသို့သိ၍၊ ဣဒံတ္ထံ၊ ဤအမှုကို။ သောဓေယာမိ၊
 သုတ်သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုယံ ဒေဝပုတ္တေဟိ၊ လေးယောက်သော နတ်
 သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့
 သည်။ မုသိကပေါတကာ၊ ကြွက်ငယ်တို့သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဒါရု-
 မဏ္ဍလိကဿ၊ သစ်ခွံဝမ်း၏။ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကေ၊ ဖွဲ့သောကြိုးတို့ကို။ ကေမ္မဗာ-
 ရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဆိန္ဒိံသု၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါရုတပဋ္ဌံ၊ ရုံသော
 မုဆိုးတို့ကို။ ဝါတော၊ လေနတ်သားသည်။ ဉက္ခိပိ၊ လွင့်၏။ ဒါရုမဏ္ဍလံ၊ သစ်
 ခွံဝမ်းသည်။ ပတမာနံ၊ ကျဆည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထို စိဉ္စမာဏဝိကာ၏။
 ပါဒပိဋ္ဌိယံ၊ ခြေဖမ်း၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ ဉတော၊ အဂ္ဂပါဒါ၊ နှစ်ခုသောခြေဖျား
 တို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ကျိုးကုန်၏။ မနုဿာမိ၊ လူတို့သည်လည်း။ ကာလကဏ္ဍိ၊
 ဟယ်သူယုတ်မ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးဘိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးကို။ ပါတေတော၊
 ထွေး၍။ လေဠုဒဏ္ဍာဒိဟတ္တာ၊ အုတ်ခဲ လုံကန် အစရှိသည်ကို လက်စွဲကုန်
 လျက်။ ဇေတဝနာ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိဟရိံသု၊ နှင်တုတ်ကုန်
 ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာအား။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တကာလေ၊ လွန်သောကာလ၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဘိဇ္ဇိတော၊ ကွဲ၍။ ဝိဝရံ၊ ပွင့်ခြင်းကို။ အခါသိ၊ ပေး၏။ အဝိစိတော၊ အဝိစိငရဲမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏။ သာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏဝိကာသည်။ ကုလဒတ္တိယံ၊ ဆွေမျိုးတို့ချစ်၍ ပေးအပ်သော။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလံကို။ ပါရုပိယမာနဒဝိယ၊ ရုံသကဲ့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဝိစိမ္ပိ၊ အဝိစိဉ္စ။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ အပြစ်သော တိတ္ထိတို့အား။ လာဘသက္ကခရော၊ လာဘပူဇော်သက္ကာသည်။ ပရိဟာယံ၊ ယုတ်၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအထက်အလွန်။ ဝဓိ၊ လာဘ်သတ်ပဏာ ပြန်ပွား၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ စာရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌာရဂုဏံ၊ ပြန်ပြောသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသော။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူဒတန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အက္ခောသိဘော၊ ဆဲရေး၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ 'အာဂန္ဓာ၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာတော်မူဆဲ ဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္ဓာ၊ ကောင်းစွာ စဉ်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော် ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌လည်း။ သော၊ ဤစိဉ္စမာဏဝိကာသည်။ အဘူတေန၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားဖြင့်။ အက္ခောသိဘော၊ ဆဲရေး၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာယေဝ၊ ရောက်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိစတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။

ဣဿရော၊ အစိုးရသော မင်းသည်။ ပရတော၊ သူကပါးမှ။ အဇ္ဈိတ္ထလာနိ၊ ကြီးကြီး ငယ်ငယ် ဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း

အားဖြင့်။ နာဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အပဋိဝေက္ခိယ၊ မဆင်ခြင်ဘဲ။
ဒဏှံ၊ ဒဏ်ကို။ ဥပဏယော၊ ဆောင်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွါဒသနိပါတော၊ ဒွါဒသနိပါတ်၌။ ဣမံမဟာပဒုမဇာတကံ၊
ဤမဟာပဒုမဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဓာဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ဤစိဉ္စမာဏဝိကသည်။ ဗောဓိသတ္တံဿ၊ ဘုရား
လောင်းဖြစ်သော။ မဟာပဒုမကုမာရဿ၊ မဟာပဒုမမင်းသား၏။ မာတု၊
အမိ၏။ သပတ္တိကာ၊ ရန်သူမသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရား
ကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အသဒ္ဓမ္မေန၊
သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတို့၏ မေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ဖြား
ယောင်း၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အလဘိတွာ၊ မရ
သောကြောင့်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဝိပ္ပကာရံ၊
ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂိသာနာလယံ၊ နာကျန်ကို။
ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
အနိစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိပါဘဲ။ ဣမံဝိပ္ပကာရံ၊ ဤ မေထုန်မှီဝဲခြင်း တည်းဟူသော
ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေဘိ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသိကိရ၊ ကြားသတတ်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
သည်။ ဂုဇ္ဈေ၊ အမျက်ကွက်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။
စောရပပါတော၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာဖြစ်သောချောက်၌။ ခိပိ၊ ပစ်ချ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ပဗ္ဗတကုစ္ဆိယံ၊ တောင်ဝှမ်း၌။ အဓိဝတ္ထာ၊
စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ နာဂရာဇဿ၊
နဂါးမင်း၏။ ဖဏဂဇ္ဈ၊ ပါးပျဉ်းဟူသောတိုက်၌။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ ရှိ။ နာဂရာဇာ၊
နဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထိုပဒုမမင်းသားကို။ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့။ နေတွာ၊
၍။ ဥပစုရဇ္ဇေန၊ ထက်ဝက်သော ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့်။ သမ္မာနေသိ၊ ကောင်းစွာ
ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနဂါးပြည်၌။
သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်
ဖြစ်၍။ ဟိမဝန္တ ပဒေသိ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍။ ဈာနဘိညာယော၊ ဈာန်အဘိညာဏ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်
စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဧကောဝနစာရိကော၊ တောမူဆိုး

တယောက်သည်။ ဒီသွား၊ မြင်၍။ ရသော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား
၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သော အစေ့အစပ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံ
သော။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား
လောင်းကို။ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တံပန၊ သင်သည်ကား။ ဒသ ရာဇမဓ္မေ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော မင်းကျင့်တရား
တို့ကို။ အကောပေတု၊ မပျက်စေမူ၍။ အဂတိဂမနံ၊ မလားအပ်သည်သို့
လားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။
ကာရေဟိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိသြဝဒန္တော၊ ဤသို့ဆုံးမအပ်သော မင်းသည်။
အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ရောဒိတု၊ ငို၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အမစ္စေ၊ အမတ်
တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။
ဝေ၊ ဤတို့။ အာစာရသမ္ပန္နေန၊ အကျင့်အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုတ္တေန၊
သားကောင်းရတနာနှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဂ္ဂမဟေသိယ၊
မိဖုရားကြီးကြောင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ
အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊
စောက်ထိုး။ ဂဟေဘူ၊ ကိုင်၍။ စောရပပါဒေတ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာဖြစ်သော
ချောက်၌။ ခိပါဒပတု၊ ပစ်စေ၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ ဓမ္မေန၊
တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
မဟာပဒုမ ကုမာရော၊ မဟာပဒုမ မင်းသားသည်။ သတ္တော မဟာသတ္တော၊
ငါဘုရားလောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ စိဉ္စမာဏဝိကာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ
သည်။ မာတု၊ ၏။ သပတ္တိ၊ ရန်သူမိဖုရားကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပကာ-
သေတု၊ ပြု၍။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧကဓမ္မံ၊ တခု
သောတရားဟု ဆိုအပ်သော။ သစ္စဝစနံ၊ မှန်သောစကားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
မုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ ဝိဿဋ္ဌ-
ပရလောကနံ၊ လူတ်အပ်သော တမလွန်လောကရှိသော သူတို့အား။ အကတ္တဗ္ဗံ၊

မပြုသော။ ပါပကမ္မနာမ၊ မကောင်းမှုကံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝတုဒ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၇။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကေမံမံ၊ တခုသောသစ္စာတရားကို။ အတိတဿ၊ လွန်သော။ မုသာဝါဒိဿ၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသော။ ဝိတ္ထိဏ္ဏပရလောကဿ၊ လွန်သော တမလွန်လောကရှိသော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါ အား။ အကရိယံ၊ မပြုအပ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကေဓမ္မန္တိ ဟူသည်ကား။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်သာ တည်း။ မုသာဝါဒိဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒသ သုဝစနေသု၊ ဆယ်ပါးသောစကားတို့တွင်။ ကေပိ၊ တခွန်းသောစကားသည် လည်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မုသာဝါဒိနော၊ ပျက်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသောသူသည်။ ဝိတ္ထိဏ္ဏပရ လောကဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဿဋ္ဌပရလောကဿ၊ လွတ်အပ်သော တမလွန်လောကရှိသော။ ဟိ၊ ကိုစကားသင့်စွ။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာတိဿောပိသမ္ပတ္တိယော၊ ဤသုံးပါးလော စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ နတ္ထိပါပန္တိ၊ နတ္ထိပါပံ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော။ ဣတိ ဣဒံ နာမပါပံ၊ ဤမည်သော မကောင်းမှု မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်လော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိပရိသမာနံ၊ တစ်ဆယ့်သုံးခုတို့၏။ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော လောကဝဂ် ၌ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော စိဉ္ဇမာဏဝိကာဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ နဝမံ၊ သော။ စိဉ္ဇမာဏဝိကာဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၁၀-အသဒိသဒါနဝတ္ထု။

၃၁၉

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၁၀-အသဒိသဒါနဝတ္ထု။

(စိဉ္စမာဏဝိကာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မြဲပြီး၍ ယခုအခါ အသဒိသဒါန ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “နဝေ ကဒရိယာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

နဝေ ကဒရိယာ တိ ဣဒံ ဓိဗ္ဗဒေသနံ၊ နဝေကရိယာ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အသဒိသဒါနံ၊ အလှူမရှိသော အလှူကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားအကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကေသွံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတွာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍။ ဗုဒ္ဓသဓာတိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တော၊ ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဂန္တုကဒါနံ၊ ဧည့်သည်တို့၏အလှူကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဿန္တု၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ ပက္ခောသိ၊ ခေါ်၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုနပိဒိဝသေ၊ တဖန်၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တော၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပဿတု၊ ကြည့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဟိဏိံ သု၊ စေတုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုပြည်သူတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေဟိ၊ ဤပြည်သူတို့သည်။ မမဒါနတော၊ ငါ့အလှူထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အလွန်ကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဇာရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေသိ၊ စီရင်၏။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူတို့သည်

လည်း။ တံ၊ ထိုမင်းကြီးအလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော
နေ့၌။ သဇ္ဇယိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှာ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်း
ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဆဋ္ဌေဝါရေ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင်။ နဂရာ၊ တို့သည်။
သတဂုဏံ၊ အရာသော အဆကို။ သဟဿဂုဏံ၊ အထောင်သော အဆကို။
ဝဇေတုာ၊ ပွားစေ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော
အလှူသည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိ၏ဟူ၍။
ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇယိံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊
ထိုပြည်သူတို့၏အမှုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေသံ၊ ပြည်သူတို့
၏။ ဒါနတော၊ အလှူထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အလွန်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
သစေ နုသက္ခိယာမိ၊ အကယ်၍မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိဇိတေန၊
နိုင်ငံကိုအစိုးရသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပါယံ၊
အကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
နံ၊ ထိုမင်းကြီးသို့။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဥပသကံမိတုာ၊
ကပ်၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ နိပ္ပဇ္ဇော၊ အိပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ။
(တေန ကားအနက်မရှိ)။ ။တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်။
ကိလမန္တာဝိယ၊ ပင်ပန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ တံ၊
သင်သည်။ န ဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားအား။
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ ပထဝိဿ-

ရောရာဇာ၊ မြေကြီးကို အစိုးရသော မင်းသည်။ နာဂရေဟိ၊ ပြည်သူတို့မှ။
 ပရာဇိသမာနော၊ ရှုံးစေခြင်းမည်သည်ကို။ ကလံ၊ အသို့လျှင်။
 သုတပ္ပဗ္ဗောဝါ၊ မြင့်ဘူးသလော။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောဝါ၊ ကြားဘူးသလော။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သံဝိဒ-ဟိဿာမိ၊
 စီရင်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိတအလှူ
 ကို။ သံဝိဒဟိတုကာမတာယ၊ စီရင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
 ဧဝံတော၊ ဤသို့ဆို၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာလကလျာဏိပဒ-
 ရေဟိ၊ ကညင်သားပျဉ်တို့ဖြင့်။ “သာလကလျာဏိမည်သော ပျဉ်တို့ဖြင့်
 လည်းဟူ” ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့၏။ အန္တော-
 အာဝဇ္ဇော၊ နန်းတော်ဘွင်း အကွေ့၌။ နိသီဒနမဏ္ဍပံ၊ နေရာမဏ္ဍပ်ကို။
 ကာရေဟိ၊ ပြုစေလော့။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဗဟိအာဝဇ္ဇော၊
 ပြင်ပ နန်းတော်ကွေ့၌။ နိသီဒိယန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့။ ပဉ္စသေတစ္ဆတ္တသတာနံ၊
 ငါးရာကုန်သော ထီးဖြူတို့ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေလော့။ တာနိ၊ ထိုထီးဖြူတို့ကို။
 ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ ပဉ္စသတာဟတ္ထိ၊ ငါးရာသော ဆင်တို့သည်။
 ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်
 ၌။ ဓာရိယမာနာ၊ ဆောင်ကုန်လျက်။ ဌာယန္တိ၊ မိုး၍နေကုန်လတ္တံ့။ အဠဝါ၊
 ရှစ်စင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသဝါ၊ ဆယ်စင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ရတ္တသုဝဏ္ဏ နာဝါယော၊ ရွှေပုဇွန်ခုံအုပ်သော လှေတို့ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေ
 လော။ တာ၊ ထို ရှစ်စင်း၊ ဆယ်စင်းသော လှေတို့သည်။ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍပ်
 အလယ်၌။ ဘဝိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဒိန္တိ ဒိန္တိ ဘိက္ခုနံ၊ နှစ်ယောက် နှစ်
 ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား အကြား၌။ ဧကေကာစတ္ထိ
 ယဓိတာ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မင်းသမီး တို့သည်။ နိသီဒိတော၊
 နေ၍။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ပိသိယန္တိ၊ ဆွေးကုန်လတ္တံ့။ ဧကေကာစတ္ထိယ
 ဓိတာ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မင်းသမီး တို့သည်လည်း။ ဗီဇေနံ၊
 သားမြီးယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်၍။ ဒေ ဒေ ဘိက္ခု၊ နှစ်ပါး နှစ်ပါးသော
 ရဟန်းတို့ကို။ ဗီဇမာနာ၊ ယပ်လေခပ်၍။ ဌာယန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ သေသာ၊
 ကြွင်းကုန်သော။ ခတ္ထိယဓိတာရော၊ မင်းသမီးတို့သည်။ ပိဓေ၊ ပိသေ၊ ကြိတ်
 ကုန် ကြိတ်ကုန် ပြီးသော။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ဟရိတော၊ ဆောင်ကုန်၍။

သုဝဏ္ဏနံဝါသု၊ ရွှေလှေတို့၌။ ပက္ခိပိဿန္တိ၊ ထည့်ကုန်လတ္တံ့။ တဒသု၊ ထို
မင်းသမီးတို့တွင်။ ဧကစ္စ၊ ခတ္ထိယမိဘဧက၊ အချို့သော မင်းသမီးတို့သည်။
နီလပ္ပလ ကလာပေ၊ ကြာညိုစည်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သုဝဏ္ဏနံဝါသု၊
ရွှေလှေတို့၌။ ပက္ခိတ္တဂန္ဓေ၊ ထည့်သော နံ့သာရေတို့ကို။ အာလောဋ္ဌေတွာ၊
နှောက်နဲ့၍။ ဝါသံ၊ အထုံကို။ ဂဟာပေဿန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ့။ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ ခတ္ထိယ မိဘဧက၊ မင်းအမီး
တို့သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ သေတ ဆတ္တာနိ၊ ထီးဖြူတို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိ
ကုန်။ ဟတ္ထိယော၊ ဆင်တို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ လှိုကြောင့်။
ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။
ပရာဇိဿန္တိ၊ ရှုံးကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ခေါ၊ ဤသို့။
ကဧဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ တေ၊ သင်၏။
ကထိတံ၊ စကားသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိအာ-
ဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ကထိတနိယာမေနော၊
ဆိုသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေ၏။ ဧကဿ
ဘိက္ခုနော ပန၊ တယောက်သော ရဟန်းအားကား။ ဧကောဟတ္ထိ၊ ဆင်တစီး
သည်။ နပ္ပမဟာတိ၊ မလောက်။ “မရှိလည်းဟူ”။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အတယ်
မိဖုရား။ ဧကဿ ဘိက္ခုနော၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ ဧကောဟတ္ထိ၊
ဆင်တစီးသည်။ နပ္ပမဟာတိ၊ မလောက်။ ဝါ၊ မရှိ။ ကိံ ကရိဿာမိ အ
ဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပဉ္စဟတ္ထိသ
တာနိ၊ ငါးရာသော ဆင်တို့သည်။ နတ္ထိကိံ၊ မရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဝသေသာ၊
ကြွင်းကုန်သော ဆင်တို့သည်။ ဒုဋ္ဌဟတ္ထိနော၊ ဆင်ကြမ်းတို့တည်း။ တေ၊ ထို
ဆင်တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ဝေရမ္ဘဝါ-
တာဝိယ၊ ဝေရမ္ဘလေကဲ့သို့။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဧကဿ ဒုဋ္ဌဟတ္ထိ ပေါတကဿ၊ တကောင်သော ကြမ်းသော ဆင်ငယ်၏။

ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ရာ အရပ်ကို။ ဇာနာမိ၊
သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကတ္တံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နံ၊ သို့ ဆင်ကြမ်းကို။
ထပေဿာမိ၊ ထားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျဿ အင်္ဂုလိမာ-
လဿ၊ အရှင် အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်၏။ အန္တိကေ၊ အထံ၌။ ထပေဿာမိ၊
ထားအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထို
မဇ္ဈိကာ မိဖုရား ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်
ငယ်သည်။ ဝါဠမိ၊ အမြီးကို။ အန္တရသတ္တိမ္ပိ၊ ပေါင်ကြား၌။ ပက္ခိပိတွာ၊
သွင်း၍။ ဥဘောကဏ္ဏေ၊ နား နှစ်ဖက်တို့ကို။ ပါတေတွာ၊ ချ၍။ အက္ခိနိ၊
မျက်စိတို့ကို။ နိမ္မိလိတွာ၊ မှိတ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဟောဇနော၊ လူများ
အပေါင်းသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ စဏ္ဍဟတ္ထိနော နာမ၊
ကြမ်းသောဆင် ဖြစ်လျက်လည်း။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။
ဣတိ၊ သို့။ ။ (ဣတိသဒ္ဓါကား ဂမ္ပမာန်)။ ။ ဟတ္ထိမေဝ၊ ဆင်ကိုသာ
လျှင်။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
သံဃာကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဒါနဂ္ဂေ၊ ဤ
မြတ်သော အလှူ၌။ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော။ ယံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံဝါ၊ အကြင်အပ်
သော ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း။ ယံအကပ္ပိယ ဘဏ္ဍံဝါ၊ အကြင်မအပ်သော
ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ တုမ္ဘာကံဝေ၊
အရှင်ဘုရားတို့ အားသာလျှင်။ ဒမ္ပိ၊ လူပါ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
၏။ တသ္မိံ ပန ဒါနေ၊ ထိုအလှူ၌။ ကေဒိဝသေနေဝ၊ တနေ့ချင်း ဖြင့်သာ
လျှင်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သော။ စုဒ္ဓသကောဋ္ဌိဓနံ၊ တစ်ဆယ့် လေးကုဋေ
သော ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထုပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား။
သေဟစ္စတ္တံ၊ ထီးဖြူ လည်းကောင်း။ နိသိဒနပလ္လင်္ဂေဝ၊ တရားဟော ပလ္လင်
လည်းကောင်း။ အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေ လည်းကောင်း။ ပါဒပိဋက၊
ခြေဆေးအင်းပျဉ် လည်းကောင်း။ ဣတိ စတ္တာရံ၊ ဤလေးပါးသော ဘဏ္ဍာ
တို့သည်။ အနတ္တာနေဝ၊ အဖိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
ပုန၊ တဖန်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊

မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ
မည်သည်။ နာ ဟောသိ ၊ မဖြစ်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တံ၊ ထိုအလှူ
သည်။ အသဒိသဒါနန္တိ၊ အတုမရှိသော အလှူဟူ၍။ ပညာယံ၊ ထင်၏။
ကိရ၊ စင်စစ်။ တံ၊ ထိုအလှူသည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောမြတ်စွာဘုရား
တို့အား။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
သဗ္ဗေသဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အလှူတို့ကိုလည်း။ ဣတ္ထိ ယေဝ၊ မိန်းမသည်သာ
လျှင်။ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏။ ရညောပန၊ မင်း၏ကား။ ကာလောစ၊ ကာလ
အမတ်လည်းကောင်း။ ဇုဏှောစ၊ ဇုဏှအမတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဒေဝံအမစ္စာ၊ အမတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊
ထိုအမတ် နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကာလော၊ ကာလအမတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
ရာဇကုလဿ၊ မင်း၏ ဥစ္စာ၏။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းတို့သည်။ အဟော၊
အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ကေဒိဝသေနေဝ၊ တမက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ စုဒ္ဓသကောဋ္ဌိဓနံ၊
တစ်ဆယ့်လေးကုဋေသောဥစ္စာသည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
ဣမေ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဣမံ ဒါနံ၊ ဤအလှူကို။ ဘုဉ္ဇိတု၊ စား၍။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ နိပ္ပန္နာ၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒါယိဿန္တိ၊ အိပ်ကုန်လတ္တံ့။ ရာဇကုလံ၊
မင်း၏ဥစ္စာသည်။ အဟောနဋ္ဌံ၊ ဖြော်လျောက်ပြီ။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဇုဏှော၊
ဇုဏှအမတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ရညော၊ မင်း၏။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာပေး
အပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
ရာဇဘာဝေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌။ အဋ္ဌိတေန၊ မတည်သောသူသည်။ ဧဝရူပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား။ ပတ္တိံ၊
အလှူအဖို့ကို။ အဒန္တာနာမ၊ မပေးခြင်းမည်သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ အဟံ ပန၊
ငါသည်ကား။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ဤအလှူကို။ အနုမောဒါမိ၊ အနုမောဒနာပြုအံ့။
ဣတိစိန္တေသိ၊ ၏။ သတ္တု၊ ဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း
ကိစ္စအဆုံး၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ တရားဟောစီမံသောငှာ။
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ရညော၊ မင်းသည်။ မဟောသံ၊
ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို။ ပဝတ္တေန္တေနဝိယ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့။ မဟာဒါနံ၊

ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လူ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ သက္ခိန္နခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့
 လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ နော၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံအစွာနံ၊ ထိုအမတ်တို့
 ၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဥတု၊ လိမ္မော်မူ၍။ ရညော၊ မင်း၏။
 ဒါနာနုစ္ဆဝိကံ၊ အလှူအားလျှောက်ပတ်သော။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနကို။
 သန္တကရိယာမိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ကာလဿ၊ ကာလအမတ်၏။
 မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တခာ၊ ခုနစ်စိပ်။ ဖလိယာဘိ၊ ကဲ့သို့။ ဇုဏှော၊
 သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌပိယတိ၊ တည်
 လတ္တံ။ ဣတိဥတု၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။ ကာလေ၊ ကာလအမတ်၌။ အနုကမ္ပံ၊
 သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ ရညာ၊ မင်းအား။ စတုပ္ပါဒိကံ၊
 လေးပါးရှိသော။ ဂါထမေဝ၊ ဂါထာကိုသာလျှင်။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။
 အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ ကြွတော်
 မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အင်္ဂုလိမာလံ၊ အင်္ဂုလိမာလ မလေရ်ကို။
 ဗုဒ္ဓိံသု၊ မေးကုန်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတွာ၊ ၍။
 ဌိတံ၊ သော။ ဒုဋ္ဌကတ္တိံ၊ ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ကိန္နုခေါ၊ အသိနည်း။ ဘာယံ၊
 ကြောက်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ။ (ဣတိသဒ္ဓါဂမ္ပမာန်) ။ ။
 အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နဘာယံ၊ မကြောက်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
 အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိ
 မာလသည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကဏှေသိ၊ ကြား၏။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အင်္ဂုလိမာ-
 လော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်။ နဘာယသိ၊ မကြောက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ခိဏာသဝဉ္ဇသဘာနံ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဇေဋ္ဌကဉ္ဇသဘာ၊
 ဉ္ဇသဘအကြီးဖြစ်ကုန်သော။ မမပုတ္တသဒိသာ၊ ငါသားနှင့်တူကုန်သော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်

တော်မူ၍။ ပြာဟ္မဏ ဝဇ္ဇေ၊ ပြာဟ္မဏဝဂ်၌။ ဣမဂါယံ၊ ဤဂါယာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥသဘံ၊ ဥသဘဒ်မြောက်ထသော။ ပဝရံ၊ မြတ်ထသော၊ ခီရံ၊ မြဲမြံသော ပညာလည်းရှိထသော။ မဟသိ၊ သိလက္ခဏ်အစရှိသော ကျေးဇူးကိုရှာလေ့ရှိထသော။ ဇိဝီတာဝိနံ၊ အောင်အပ်သော မာရ်ရှိထသော။ အနေဇံ၊ ဇောမည်သော တဏှာကင်းထသော။ နှာတကံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကို ဆေးလျော်ပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပြာဟ္မဏန္တိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေရူပါယနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတုာ၊ ပေး၍။ ဌိာယ၊ တည်သော။ မယံ၊ ငါ့အား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကတုာ၊ မပြုမူ၍။ ဂါထမေဝ၊ ဂါထာမျှကို သာလျှင်။ ဝတုာ၊ မိန့်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဠာယ၊ ထ၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အကတုာ၊ မပြုမူ၍။ အနုစ္စဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော အလှူကို။ ကတံ၊ ပြုမိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ အဒေတုာ၊ မပေးမူ၍။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံဝါ၊ မအပ်သောဘဏ္ဍာကိုမူလည်း။ ဒိန္နံ၊ လှူမိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကုပိတေန၊ အမျက်ထွက်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေအသဒိသဒါနံ နာမ၊ ဤအသဒိသ အလှူမည်သည်ကား။ ဒါနာနုဂ္ဂံ၊ အလှူအားလျော်စွာ။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကာလံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္နေတုာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတုာ၊ ရှိခိုး၍။ တောစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျောက်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့်ယှဉ်

သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နဒိန္ဒကိန္နုခေါ၊ မလ္လမိသလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့
မဟုတ်မှုကား။ ဒါနာနုရူပံ၊ အလှူအားလျော်စွာ။ ကပ္ပိယတဏှံ၊ အပ်သော
တဏှာကို။ အဒတှာ၊ မလှူမရှိ။ အကပ္ပိယတဏှမေဝ၊ မအပ်သောတဏှာကို
သာလျှင်။ ဒိန္ဒကိန္နုခေါ၊ လ္လမိသလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်
နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဒါနာနုစ္စဝိကာ၊ အလှူအားလျော်စွာ။ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာ
ကို။ နကတ၊ မပြုပါခဲ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အနုစ္စဝိကမေဝ၊ လျောက်ပတ်
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိန္ဒ၊ လှူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။
တေအသဒိသဒါနံနာမ၊ ဤအသဒိသအလှူမည်သည်ကို။ ကေသဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူ
သော ဘုရားရှင်အား။ ကေဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။
သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝေရူပံ နာမ ဒါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော အလှူမည်သည်ကို။ ဒုဒ္ဓဒံ၊ လူနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
အထ၊ ထိုသို့ဆိုလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဒါနာနုရူပံ၊ အလှူနှင့်လျော်စွာ။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ နကရိတ္ထ၊
ပြုတော်မူတိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ အသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
နကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မူ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။
ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဧဝံ၊ အသော၊ အပြစ်သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဒိန္ဒပိ အမစ္စာနံ၊ နှင်သောက်သော အမတ်တို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံ
ကို။ အာရောစေတှာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ကာလေ၊ ကာလအမတ်၌။ အနုကမ္မံ၊
အစဉ်သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာ၏။ အကတ
ဘာဝံ၊ မပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာဇိက္ခံ၊ ကြားတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
သည်။ ကာလ၊ ကာလအမတ်။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေဝိန္နိတံ၊ ဤသို့ ကြံခြင်း
သည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ သစ္စန္တိ၊

မှန်၏ဟူ။ ဝုတ္တေ၊ ရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တကံ၊ ကို။ အဂဟေတွာ၊ မယူ
မူ၍။ မမပုတ္တဒါရေဟိ၊ ငါ့သားမယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မယိ၊ ငါသည်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒေန္တေ၊ သော်။ တုယံ၊ သင်အား။
ကပိဋ္ဌာ၊ အဘယ်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။
မယာ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်စည်းစိမ်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်
သည်။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
မေ၊ ငါ၏။ ရဋ္ဌတောပန၊ တိုင်းမှကား။ နိက္ခမ၊ ထွက်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
လျက်။ တံ၊ ထိုကလအမတ်ကို။ ရဋ္ဌာ၊ ပြည်မှ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဇုဏှ၊
ဇုဏှအမတ်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ၍။ တေ၊ သင်သည်။ ဇဝံစိန္တိတံ၊ ဤသို့
ကြံခြင်းသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။
သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မာတုဿ၊
ဦးရီ။ တံ၊ ကို။ ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မမ ပရိဇနံ၊ ငါ
ပရိသတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နနိယာမေနေဝ၊ လှူသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်
စည်းစိမ်ကို။ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောက်နှင့်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဗာလဿ၊ မလိမ္မာသော သူ၏။
ကရဏံ၊ အမှုအရာကို။ ပဿထ၊ ကြည့်တော်မူပါကုန်လော့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိန္နဒါနေ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၌။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်
ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော ဇင်းကြီး။ အာမ၊ ဪ မှန်၏။
ဗာလာနာမ၊ မလိမ္မာသော သူမည်သည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍။ ဒုဂ္ဂတိပရာယနာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လား
ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓီရာပန၊ ပညာရှိ တို့သည်ကား။
ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့၏လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အနုမောဒိတွာ၊ အနု
မောဒနာပြု၏။ သဂ္ဂပရာယနာဝေ၊ နတ်ပြည်သို့ လားခြင်း ရှိကုန်သည်သာ
လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊
ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၀။ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကဒရိယာ၊ ခက်ထန်ဝန်တို့
 ကုန်သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ နဝဇန္တိ၊ မသွားကုန်။
 ဟဇဝ၊ စင်စစ်။ ဗာလာ၊ မလိမ္မာကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဒါနံ၊ သူတ
 ပါးအလှူကို။ နပ္ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်။ မိရောဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။
 ဒါနံ၊ သူတပါးအလှူကို။ အနုမောဒမာနော၊ အနုမောဒနာပြု၏။ တေနော၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သောဓိရော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။
 သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကဒရိယာတိ၊ ကဒရိယာ ဟူသည်ကား။ ထဒ္ဓ၊
 မစ္ဆရိနော၊ ခက်ထန်ဝန်တို့ခြင်း ရှိသော သူတည်း။ ဗာလာတိ ဗာလာဟူ
 သည်ကား။ ဣဓ လောကပရလောကံ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန် လော
 ကကို။ အဇာနကော၊ မသိသောသူတည်း။ မိရောတိ မိရောဟူသည်ကား
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူတည်း။ သုခိပရတ္ထာတိ၊ သုခိပရတ္ထ ဟူသည်
 ကား။ တေနော၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်။ သောဓိရော၊ ထို ပညာရှိသည်။
 ဒါနာ နုမောဒန ပုညေန၊ အလှူ၌ အနုမောဒနာပြုသော ကောင်းမှုကြောင့်။
 ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ အနု-
 ဘဝန မာနော၊ ခံစားလျက်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဇုဏှော၊ ဇုဏှအမတ်သည်။
 သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တိ
 ပရိသာယပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိသတ်အားလည်း။ သတ္တိကာ၊ အကျိုး
 ရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဇုဏှောပိ၊ ဇုဏှအမတ်သည်လည်း။ သောတာပဇ္ဇော၊ သောတာပန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နနိ-
 ယာမေနော၊ ပေးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊
 ပေး၏။

ဒသမံ၊ သော။ အသဒိသဒါနဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၁၁-အနာထပိဏ္ဍိက ပုတ္တကာလဝတ္ထု။

(အသဒိသဒါန ပတ္တု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကာလဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ
၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဘောဓိ သရာသည်
“ပထဗျာဓကရဇ္ဇေနာ” တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပထဗျာဓကရဇ္ဇေနာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပထဗျာ ဓကရဇ္ဇေနာ
ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုလျက်။ ကာလံနာမ၊
ကာလ အမည်ရှိသော။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သဌေး၏။ ပုတ္တံ၊
သားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသံ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊
ထိုကာလသည်။ တဿဝိခံဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သဒ္ဓါ၊ သမ္မန္တဿ၊
သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော။ သေဌိနေ၊ သဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။
နေဝ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတ ကာလေ၊ လာသော
ကာလ၌။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ သံသဿ၊ သံသ၏။
ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။
ပိတရာ၊ အဖသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ခေ၊ ဤသို့။ မာ ကရိ၊ မပြုလင့်။
ဣတိ ဝုတ္တောပိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ တဿ၊ ထိုအဖ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
န သုဏာတိ၊ မနာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊
အဖသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘော
ရှိသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားလာသည်ရှိ
သော်။ အဝိစိ ပရာယနေ၊ အဝိစိသို့ လားခြင်းသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
မယံ၊ ငါသည်။ ပဿန္တေ၊ မြင်စဉ်။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ နိရယံ၊ ငရဲ
သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ အကြံကြောင့် သွားရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့သွားခြင်းသည်။
န ခေါ ပန ပတိရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်လေ။ ဣမသ္မိံ ခေါ ပန လောကေ၊
ဤလောက၌။ ဓန ဒါနေန၊ ဥစ္စာကို ပေးသဖြင့်။ အဘိဇ္ဇနတသတ္တောနာမ၊
မပျက်သော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓနန- ဓနဒါနေန၊ ဥစ္စာပေး
သဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို။ ခနိန္ဒိယာမိ၊ ဖျက်အံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာလကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝုတွာ၊ နာ၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ကဟာ-
ပဏသတံ၊ တစ်ရာသောအသပြာကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ ဒဿထ၊ ပေးကုန်အံ့လော။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
သော်။ သော၊ ထိုကာလသည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်ပြောက်အောင်။
ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူစ၍။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနေ-
ပန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်း၌ကား။ အထ၊ ထိုကာလအား။ ကိစ္စံ၊
ပြုတတ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဖါသုကဋ္ဌာနေသု၊
ချမ်းသာယာအရပ်တို့၌။ သယိတွာ၊ အိပ်ပြီး၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။
ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုကာလ၏။
ပိတာ၊ အဖသည်။ မေ ပုတ္တော၊ ငါသားသည်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံး
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သီသံ၊ လျင်စွာ။ အထ၊ ထိုကာလအား။ ယာဂု-
အာဒိနိ၊ ယာဂု စသည်တို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့ဆို၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ ကဟာပဏော၊
အသပြာတို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ န ဘုဉ္ဇိဿာမိဟိ၊ မစားအံ့ဟူ၍။
အာဟဋ္ဌာဟဋ္ဌံ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်း ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော ယာဂု စသည်ကို။ ပဋိက္ခိပိ၊
ပယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ပိဋ္ဌံ၊
နှိပ်စက်ခြင်းကို။ အသဟန္ဓော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကဟာပဏဘဏ္ဍံ၊
အသပြာထုပ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ အာဟာရံ၊
ယာဂု စသော အာဟာရကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
ကာလကို။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ တာတ၊
ချစ်သား။ ကဟာပဏသံဟဿံ၊ တစ်ထောင်သော အသပြာကို။ တေ၊ သင်
အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ့မှ။ ဌတွာ၊
ရပ်၍။ ကေခမ္မပဒံ၊ တခုသောတရား၏အစုံကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ၊ သင်၍။ အာဂစ္ဆေ-
ယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထို

ကာလသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌတော၊ ရပ်၍လျှင်။ ဧကမေဝ ဓမ္မပဒံ၊ တခုသော
တရားအစုကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်၍။ ပလာယိတုကာမော၊ ပြေးလို့သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုကာလအား။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသလ္လက္ခဏာကာရံ၊ မမှတ်နိုင်သော အခြင်းအရာကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ တံ ပဒံ၊ ထိုပုဒ်ကို။ အသလ္လက္ခဏတော၊
မမှတ်နိုင်၍။ ဥပရိပဒံ၊ အထက်ပုဒ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိဿာမိ၊ သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတော၊ ၍။ အသောသိ ယေဝ၊ ကြွားသလျှင်ကတည်း။ ကိရ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
သုဏန္ဓာဝ၊ နာလျက်သည်သံလျှင်။ ဥဂ္ဂဏိဿာမိတိ၊ သင်အံ့ဟူ၍။ ဝဒန္ဓော၊
ဆိုသောသူသည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တိနာမ၊ နာသည်မည်ကုန်၏။
ကိရ၊ စင်စစ်။ ဝေဉ္ဇ သုဏန္တနံ၊ ဤသို့ နာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မော၊
တရားသည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒယော၊ သောတာပတ္တိမဂ် - အစရှိသည်တို့ကို။
ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ သောပိ၊ ထိုကာလသည်လည်း။ ဥဂ္ဂဏိဿာမိတိ၊ သင်အံ့
ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အသလ္လက္ခ-
ဏာကာရံ၊ မမှတ်နိုင်သော အခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သောပိ၊
ထိုကာလသည်လည်း။ ဥပရိပဒံ၊ အထက်ပုဒ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိဿာမိ၊ သင်အံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆို၍။ သုဏန္ဓာဝံ၊ နာလျက်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။

သော၊ ထိုကာလသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပမုခေန၊
ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွ
သာလျှင်။ သာဝက္ကိံ၊ သာဝက္ကိပြည်သို့။ ပါဠိသိ၊ ဝင်၏။ မဟာသေဌိ၊ သဌေး
ကြီးသည်။ တံ၊ ထိုကာလကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မမ ပုတ္တဿ၊
ငါ့သား၏။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။
ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ကဿပိ၊ ထိုကာလ၏လည်း။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ အဇ္ဇ၊
ယနေ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကဟာပဏေန၊ အသပြာ
ဖြင့်။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ အဟောဝတ၊ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ရာ၏။ ကဟာပဏ-
ကာရဏော၊ အသပြာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပေါ-

သထိကဘာဝံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စာဒေယျ၊ ဝန်ခံရာ၏။ ဣတိတေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ကဟာပဏဿကာရဏာ၊ အသပြာ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဥပေါသထိကဘာဝံ၊ ဥပုသ်သုံးသည်၏အဖြစ်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ မဟာသေဠိ၊ သဌေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒါပေတွာ၊ လူစေ၍။ ပုတ္တဿပိ၊ သားအားလည်း။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ နိသိဒိတွာ၊ လိုင့်၍။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ခါဒိ၊ ခဲ၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဠိ၊ စား၏။ မဟာသေဠိ၊ သဌေးကြီးသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးသောအဆုံး၌။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ သဟဿဘဏှိကံ၊ တစ်ထောင်သော ဥစ္စာထုပ်ကို။ ထပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒပေတွာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပတိတော၊ စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊ သင်၏။ သဟဿံ၊ ထောင်ထုပ်တည်း။ ဣတ္တိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ သတ္တုပုရတော၊ မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှ။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဒိယုမာနေ၊ ပေးသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လဇ္ဇန္တော၊ ရှက်သောကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကဟာပဏေဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ အလံ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝံစွမာနောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ နဂဏှံ၊ မယူ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ မေ ပုတ္တဿ၊ အကျွန်ုပ်သား၏။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာသေဠိ၊ သဌေးကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သော၊ ဤသူကို။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ ကဟာပဏသဟဿံ၊

အသပြာတထောင်ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပေသိတော၊ စေအပ်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သော နေ၌။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ အဂဟေတွာ၊ မရမူ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့မူကား။ ဒိယျမာနေပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ နဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ မဟာသေဠိ၊ သဌေးကြီး။ အာမ၊ ဩော်အလိုမရှိသည်မှန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိတောပိ၊ စကြဝတေးမင်းစည်းစိမ်ထက်လည်းကောင်း။ ဒေဝလောက ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိဟိပိ၊ နတ်စည်းစိမ် ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ်တို့ထက်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလမေဝ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဘ္ဘာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၉။ ။မဟာသေဠိ၊ ကြီး။ တဝ၊ ၏။ ပုတ္တဿ၊ အား။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်းဟူသော စည်းစိမ်သည်။ ပထဗျာကေရဇ္ဇေန၊ စကြဝတေးမင်း၏စည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ သဂ္ဂဿဂမနေနဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေန၊ အလုံးစုံသော လောကကို အစိုးရခြင်းထက်လည်းကောင်း။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပထဗျာကေရဇ္ဇေန နာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇေန၊ စကြဝတေးမင်းစည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ သဂ္ဂဿဂမနေနဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆဗ္ဗသတိဝိဓဿ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော။ သဂ္ဂဿ အဓိဂမနေနဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုရသောထက်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗလောကာဓိ ပစ္စေနာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတ္ထကေလောကေ၊ ဤလောက၌။ နာသုပဏ္ဏဝေမာနိကပေတေဟိ၊ နဂါးဂဠုန် ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ သဗ္ဗလ္လိံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌။ အဓိပစ္စေနဝါ၊ အစိုးရခြင်းထက်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလံ ဝရန္တိ၊ ဝရံဟူသည်ကား။ ဧတ္ထကေဌာနေ၊ ဤမျှသော အရပ်၌။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ကာရေတွာပိ၊ ပြု၍သော်လည်း။ နိရယာဒိဟိ၊ ငရဲစသည်တို့မှ။

အမုတ္တာဝ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဟိတပါယဒွါရော၊
 ပိတ်အပ်ပြီး သောအပါယ်တံခါး ရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလောပိ၊
 အလုံးစုံအောက် အားနည်းသည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်ထသော။ သောတာပနာပိ၊
 သောဟာပန်သော်လည်း။ အဋ္ဌမေ ဘဝေ။ ရှစ်ခုမြောက်သော ဘဝ၌။ ယသ္မာ၊
 အကြံကြောင့်။ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ လိုကြောင့်။ သောတာပတ္တိ-
 ဖလမေဝ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်သာလျှင်။ ပရံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာန၊ ဒေသနာတော်
 အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပက္ကိဖလာဒိနိ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါဠိဏိံသု၊ ပျောက်ကုန်၏။

ကေဒသမံ၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကပုတ္တကာလဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

လောကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။
 တေရသမာ၊ သော။ ဝဂ္ဂါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၁-မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်တစ် ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ် ပိုင်းခြားအပ်သော တစ်
 ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော လောကဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါ
 ထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍။ ယခုအခါ ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်
 ပိုင်းခြားအပ်သော တစ်ဆယ့် လေးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝဂ်၌
 ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူ လိုသော
 အရှင် ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “ယဿဇိတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ” စ
 သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

☞ ယဿဇိတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယဿဇိတံ ဟူသော ဤတရားဒေသ
 နာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိမဇ္ဈေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ဝိဟ-
 ရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မာရဓိတရော၊ မာရ်နတ်သား၏ တဏှာဟူသော
 သမီး၊ အရတိ ဟူသောသမီး၊ ရာဂါဟူသော သမီး၊ သုံးယောက် တို့ကို။

အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပန၊ ဒေသနာသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သမုဇ္ဈိတာ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ၊ တဖန်။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရဋ္ဌေထိုင်း၌။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရဋ္ဌေထိုင်း၌။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ ဝိတာသမီးသည်။ မာဂဏ္ဍိယာ ဧဝနာမ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ-
 ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဥတ္တမရူပရာ၊ မြတ်သော အဆင်းကို ဆောင်၏။ တံ၊ ထို 'မာဂဏ္ဍိ' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသမီးကို။ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနေကပြာဟ္မဏ မဟာသာလာစေ၊ များစွာကုန်သော ပြဟ္မဏ ဟောသလမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ခတ္တိယ မဟာသာလာစ၊ များစွာကုန်သော ခတ္တိယမဟာသာလမျိုး ဖြစ်ကုန်သော သဌေး သူကြွယ် သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိတရံ၊ သမီးမာဂဏ္ဍိကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဒေတု၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ မာဂဏ္ဍိယဿ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏ အထံသို့။ ပဟိဏိ၊ သူ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဧတု၊ သမီးအား။ န အနုစ္စဝိကာ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့ကို။ ပဋိက္ခိပတေဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ပစ္စုသ-
 သမယေ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလောကေ-
 န္တေ၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာ-
 လဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဓိဋ္ဌံ၊ ငင်လာသော။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ပြာဟ္မဏံ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိန္နုခေါ၊ တဝိသတိတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်းဟူ၍။ ဥပဓာရေန္တော၊ စုစမ်း ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏိယာစ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏ လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍမဂ္ဂပလာနံ၊ သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ နိဗ္ဗေ၊ မပြတ်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိ၊ စရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောက်လျှင်။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ဃန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြံတော်မူလာ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ရူပသိရိံ၊ အသရေရှိသော အဆင်းတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဣသ္မိံလောကေ၊ ဤ လောက၌။ ဣမိနာ၊ ဤသူနှင့်။ သဒ္ဓိသော၊ တူသော။ ပုရိသောနာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယံ၊ ငါ၏။ ဓိတု၊ သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ မေ၊ ငါ၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ မမ၊ ငါအား။ ကောဓိတော၊ သမီးတယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ ကဿစိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သူအား။ န အဒါသိ၊ ငါမပေး။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုငါ့သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ပါဒပရိစာရိကံ ကတွာ၊ ခြေးရင်း အလုပ်အကျွေးကိုပြု၍။ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နံ၊ ထို ချစ်စွာသော သမီးကို။ အာနေမိ၊ ဆောင်အံ့။ တာဝ၊ ထို မျှလောက်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ တိဌာဟိတိ၊ ရပ်လင့်ဦးလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ နေဝအဘိနန္ဒတိ၊ ငမ်းမသာ။ န ပဋိကောသိ၊ စိတ်မဆိုး။ ပြဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေဓိတု၊ ငါ့သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ နံ၊ ထိုသမီးကို။ ဒဿာမာတိ၊ ပေးကုန်အံ့ဟူ၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်းဆာဆင်စေ၍။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအ

ရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဟောဇနောပိ၊ လူများ သည်လည်း။
ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝုတ္တဌာနေ၊
မှာခဲ့သောအရပ်၌။ အဌတ္တာ၊ မရပ်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ပဒစေတိယံ၊
ရွှေစက်တော်ရာကို။ ဒဿေတ္တာ၊ ပြ၍။ အညသ္မိဌာနေ၊ တပါးသောအရပ်၌။
အဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဣဒံပဒစေတိယံ၊ ဤခြေတော်
ရာ စေတီကို။ အသုကောနာမ၊ ဤမည်သော သူသည်။ ပဿတု၊ ဖူးမြင်စေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဌဟိတ္တာ၊ ဓိဌာန်၍။ အက္ကန္တဌာနေယေဝ၊ နင်းချ
တော်မူရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပညာယတိကိရ၊ ထင်သတတ်။ သေသဌာနေ၊
ဓိဌာန်၍ နင်းချသောအရပ်မှ တပါးသောအရပ်၌။ တံ၊ ထိုရွှေစက်တော်ကို။
ပဿန္တောနာမ၊ ဖူးမြင်ရသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတမာနာယ၊ လိုက်လာသော။ ပြာဟ္မ-
ဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ သော ပုရိသော၊ ထိုအမောင်သားမက်ယောကျ်ား
သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုဌော၊ ဤသို့ မေးအပ်သော ပုဏ္ဏား
သည်။ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ တိဌာဟိတိ၊ ရပ်လင့်ပါလော့ ဟူ၍။
ဒဝစန္တိ၊ ပွားခဲ့၏ဟူ၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပဒဝလဉ္စိ၊
ခြေတော်ရာကို။ ဒိသ္မံ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿပဒဝလဉ္စိ၊
ထိုယောကျ်ား၏ ခြေရာပင်တည်းဟူ။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။
လက္ခဏမန္တဟုသလတာယ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်ကို သိကြောင်းဖြစ်သောပေဒင်၌
လိမ္မာပြွမ်းတီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာ
သည်။ ကာမဘောဂိနေ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာ
သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ တံ၊ နင်သည်။ ဥဒကပါတိမ္ပိ၊ ရေခွက်၌။ သုသု-
မာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ပဿသိ၊ မြင်ဘိ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သောသမဏော၊
ထိုရဟန်းကို။ ဒိဌော၊ မြင်အပ်၏။ တေ၊ အား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိတိ၊
ပေးအံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဇေနာပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။
မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဓိဝါသိတံ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့
ဆိုသည်ရှိသော်။ ပြာဟ္မဏ၊ အမောင်ပုဏ္ဏား။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

ကိဉ္ဇာပိဝဒေသိ၊ အကယ်၍ဆို၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်သည်း။ ဣဒံ၊ ဤ
ခြေရာသည်။ နိက္ခိလေသသေဝ၊ ကိလေသာကုန်ပြီးသော သူ၏သာလျှင်။ ပဒံ၊
ခြေရာတည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
ဆို၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ရတ္တဿ၊ အလုံကြီးသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။
ဥက္ကဋ္ဌိတံ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်သော သူ၏ ခြေရာကဲ့သို့ ဖနောင့်ရာ နက်၍
ဖဝါးရာ တိမ်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ဒေါသကြီးသောသူ၏။ ပဒံ၊
ခြေရာသည်။ သဟသာနံပိဋ္ဌိတံ၊ ဖနောင့်ရာတိမ်သဖြင့် အလယ်ပြတ်၍ ဖဝါးရာ
နက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဋ္ဌဿ၊ မောဟကြီးသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာ
သည်။ အဝကဗျူဟံ၊ နောက်၌ ငင်ဆွဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝဋ္ဌဇ္ဈေဒဿ၊
ဝဋ်ပြတ်ပြီးသောသူ၏။ ဣဒံ၊ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ဣဒိသံ၊ ဤသို့သောသဘော
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အလ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်။ ဘောဘိ၊ အိုရှင်မ။ မာဝိဒုဝိ၊ မမြည်တမ်းလင့်။ တုဏှိဘူတာဝ၊ ဆိတ်
ဆိတ်သာလျှင်။ ဧဟိ၊ လာလျှည့်။ ဣတိ ဂစ္ဆန္တော၊ ဤသို့ဆို၍ သွားသော
ပုဏ္ဏားမောင်နှံတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊
ဤသူကား။ သော ပုရိသောတိ၊ ထိုယောက်ျားပင်တည်းဟူ။ တဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏားမအား။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ဧတရံ၊ သမီးကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိတိ၊
ပေးအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါသည်။
တဝမိတာယ၊ သင့်သမီးဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မဆို
မူ၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ကာရဏံ၊ ဟုတ်မှန်
သော အကြောင်းကို။ ကထေဿာမိ၊ ငါဆိုအံ့။ သုဏိဿသိ၊ သင်နာအံ့လော။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘောသမဏ၊ အိုရဟန်း။ ကထေသိ၊
ဟောလော့။ သုဏိဿာမိ၊ နာပါအံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်
သည်ရှိသော်။ အဘိနိက္ခမနတော ပဌာယ၊ တောထွက်သည်မှ စ၍။ အတိတံ၊
လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အဟာရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဒဿေသိ၊
ပြတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ပြရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပ-

ကထာ၊ အကျဉ်းစကားတည်း။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရဇ္ဇသိရိ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍကမြင်းကို။ အာရယျ၊ တက်စီးပြီး၍။ ဆန္ဒ သဟာယော၊ ဆန္ဒလျှင် အဖော်ရှိလျက်။ အဘိနိက္ခမန္တော၊ တောထွက်သည်ရှိသော်။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ ဌိတေန၊ ရပ်သော။ မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်။ သိဒ္ဓတ္ထ၊ ရှင်သိဒ္ဓတ်။ နိဝတ္ထ၊ ပြန်လော့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ တေ၊ သင်အား။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ပါတုဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ မာရေ၊ မာရ်နတ်သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ ဤစကြာရတနာ ရောက်လာလတ္တံ့သည်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တေန၊ ထိုစကြာရတနာဖြင့်။ န အတ္တော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ နိက္ခမသိ၊ တောထွက်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သဗ္ဗညုတဉာဏတ္ထာယ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် အကျိုးငှာ။ နိက္ခမိ၊ တောထွက်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဒဇ္ဇတောပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ကာမဝိတက္ကာဒိနံ၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့တွင်။ ကေမ္ပိဝိတက္ကံ၊ တခုသော အကြံ ကိုလည်း။ သစေ ဝိတက္ကေဿသိ၊ အကယ်၍ ကြံသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုကြည့်လျက်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အနုဗန္ဓိ၊ ၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဒုက္ကရကာရိကံ၊ ပြုခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသော အမှုသာလျှင် ဖြစ်သော ဒုက္ကရ စရိယာကို။ စရိတာ၊ ကျင့်၍။ ပစ္စတ္တံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပုရိသ ကာရံ၊ ယောက်ျားမြတ်၏ အားအစွမ်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတာ၊ ထိုးထွင်းသောအားဖြင့် သိ၍။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယမာနေ၊ ခံစားတော်မူအပ်သော။ ပဉ္စမသတ္တာဟေ၊

ပဉ္စမသတ္တာဟ ဖြစ်သော။ အဇပါလနိဂြောဓမူလေ၊ ဆိတ် ကျောင်းသားတို့ စိုက်အပ်သော ညောင်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။

☞ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ အယံ၊ ဤ သူကို။ တွေ့ကံကာလံ၊ ဤမျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓိတော၊ အစဉ်လိုက်၍။ သြတာရာပေက္ခောပိ၊ အခွင့်ကို ကြည့်သော်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤသိဒ္ဓတ္တ မင်းသားအား။ ကိဉ္စ ခလိတံ၊ တစုံတခု ချွတ်ယွင်းသည်ကို။ နာဒ္ဒ- သံ၊ မမြင်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယေ၊ ဤသိဒ္ဓတ္တ မင်းသားသည်။ မမဝိသယံ၊ ငါ၏ နိုင်ငံကို။ အတိက္ကန္တောတိ၊ လွန်ခဲ့ပြီ ဟူ၍။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာ ခြင်းသို့ရောက်လျက်။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ တဏှာ၊ တဏှာမည်သောသမီးလည်းကောင်း။ အရတိ၊ အရတိမည်သော သမီးလည်းကောင်း။ ရာဂါ၊ ရာဂါမည်သောသမီး လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာ တိဿော ဓိတရော၊ ဤသုံးယောက်သောသမီး တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ သည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဝါ၊ မမြင် ပါတကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်မှာ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကိယမာနာ၊ ကြည့်ကုန်သည် ချိုသော်။ တံ၊ ထို အဖကို။ တထာနိသိန္နံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် နေသည်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တာတ၊ ဖခင်။ ဒုက္ခိ၊ နှလုံး ဆင်းရဲခြင်း သည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ ယေ၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ တာသံ၊ ထို သမီးတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဖကို။ တာ၊ ထိုသမီးတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ဖခင်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္တမင်းသားဘုရား ကို။ အတ္တနော ဝသေကတော၊ ငါတို့၏ အလိုသို့ လိုက်သည်ကို ပြု၍။ အာ- နေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မာ၊ အို ချင် သမီးတို့။ ယေ၊ ဤဘုရားကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ကာတုံ၊ လိုက်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ အယံ ဣတ္ထိယောနာမ၊ အကျွန်ုပ်မိန်းမ တို့မည်သည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ရာဂပါသာ-

ဒီဟိ၊ ရာဂဟူသော ကြော့ကွင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ အာနန္ဒဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ တုမော၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္တာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင် ရဟန်း။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌ နေ၍။ ပရိစာရေမ၊ လုပ်ကျွေး ပါကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နေဝမနသာကာသိ၊ နှလုံးမပြု။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိဘို့ကို။ ဥပ္ပလိတော၊ ဖွင့်၍။ န ဩလောကေသိ၊ မကြည့်။ ပုန၊ တဖန်။ မာရဓိဘရော၊ မာရ်နတ်မင်းသ မီးတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပာယာ၊ အလိုတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အကြီးအငယ်ကို အလိုရှိကုန်၏။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော ယော ကျားတို့သည်။ ကုမာရိကာသု၊ သတို့သမီးငယ် တို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော ယောကျားတို့သည်။ ပထမဝယေ၊ ပထမအရွယ်၌။ ဌိတာသု၊ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော ယောကျားတို့သည်။ မဇ္ဈိမာဝယေ၊ ဌိတာသု၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော ယောကျားတို့သည်။ ပစ္ဆိမဝယေဌိတာ သု၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ တံ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမကို။ ပလောဘေဿာမ၊ ဖြားယောင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမေကာ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီ။ ကုမာရိက ဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ မိန်းမငယ်အဆင်း စသည်အစွမ်းဖြင့်။ သတံသဘံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ အရာအရာသောကိုယ်တို့ကို။ အဘိနိမ္မိနိတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ အဝိဇာတာ၊ သားမဖွားသေးကုန်သော။ ကုမာရိယောစ၊ သဘို့သမီးယေဘို့ကို လည်းကောင်း။ သကိံဝိဇာတာ၊ တကြိမ်သားဖွားဟန်ရှိကုန်သော။ မဇ္ဈိမိတ္ထိ ယောစ၊ အလတ်သော မိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟလ္လကိတ္ထိယောစ၊ မိန်းမကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဘ္ဘာ၊ ပြု၍။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဘဂဝန္တံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေပရိစာရေမ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်ပါကုန်အံ့။ ဣတိအာ-

တံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တံပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ ငါတုရားသည်။ ယထာယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ဥပဓိသင်္ခါရေ၊ ဥပဓိသင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ တံတေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ န မနသာကာသိ၊ နှလုံးမပြု။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ ဧတ္တကေနပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ အနဂစ္ဆန္တိယော၊ မသွားလို့ကုန်သော။ တာ၊ ထိုသမီးသုံးယောက်တို့ကို။ အပေထ၊ ဖဲလေကုန်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ငါယမထ၊ လုံ့လပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဝေရူပံနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်ကို။ ဝိတရာဂါနံ၊ ရာဂကင်းသောသူတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တထာဂတဿပန၊ ငါတုရားအားကား။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုငါတုရားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောထော်မူ၏။

၁၈၀။ ။ဘောမာရဓိတရော၊ အိုမာရ်မင်းသွီးတို့။ ယဿ၊ အကြင်ငါတုရား၏။ ဇိကံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာသည်။ နာဝဇိယတိ၊ တဖန်အောင်ခြင်းငှာမလိုက်။ အဿ၊ ထိုငါတုရား၏။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာအပေါင်းသို့။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော ကိလေသာသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ နောယာတိ၊ မလိုက်။ အနန္တဂေါစရံ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါတုရားကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

၁၈၁။ ။ယဿ၊ အကြင် ငါတုရားအား။ ဇာလိနီ၊ ကွန်ရက်နှင့် တူထသော။ ဝိသတ္တိကာ၊ ကပ်ငြိခြင်းရှိထသော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ကုဟိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော ဘဝသို့။ နေတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနန္တဂေါစရံ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရှိထသော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါတုရားကို။ ကေနပဒေန၊

အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန် အံ့နည်း။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဿဇိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ သမ္မာဿမ္မုဒ္ဓဿ၊ အကြင်ငါဘုရား၏။ ရာဂါဒိကိလသဇာတံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်းကို။ တေနတေန မဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ အသမုဒါစာရတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာဝဇိယတိ၊ တဖန် အောင်ခြင်းငှာမထိုက်။ ဒုဇိတံနာမ၊ မကောင်းသော အောင်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နောယာတိတိ၊ နောယာတိဟူသည်ကား။ နဉယျာတိ၊ နောက်၌ဖြစ်ခြင်းမည်သည်မရှိ။ ယဿ၊ အကြင်ငါဘုရားအား။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော။ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာအပေါင်းသို့။ ရာဂါဒိသု၊ ရာဂစသည်တို့တွင်။ ကောစိ ကော ကိလေသောပိ၊ တခုသော ကိလေသာသည်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ပစ္ဆတောဝဏ္ဏိနာမ နဟောတိ၊ နောက်သို့လိုက်ခြင်း မည်သည်မရှိ။ နာနုဗန္ဓတိ၊ မလိုက်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အနန္တဂေါစရန္တိ၊ အနန္တဂေါစရံဟူသည်ကား။ အနန္တာရမ္မဏဿ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပရိယန္တဂေါရံ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော။ ကေနပဒေနာတိ၊ ကေနပဒေနဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ငါဘုရား၏။ ရာဂပဒါဒိသု၊ ရာဂစသော အကြောင်းတို့တွင်။ ကေပဒံပိ၊ တခုသော အကြောင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုငါဘုရားကို ကေနပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဗုဒ္ဓံပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ ကေပဒံပိ၊ တခုသောအကြောင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပဒံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌။ သော တဏှာနာမ၊ ဤတဏှာမည်သည်ကား။ သံသိပ္ပိတပရိယောနန္ဓနဋ္ဌေန၊ ချုပ်ခြင်း ထက်ဝန်ကျင်းမှ ရှက်ခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ အဿာ၊ ထိုတဏှာအား။ ဇီလံ၊ ကိလေသာဟူသော ကွန်ရက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိမည်၏။ ဇာလကာရိကာ၊ ကွန်ရက်ကိုပြုလေ့ရှိ၏။ ဣတိပိ၊ ထို့ကြောင့်

လည်း။ ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်၏။ ဇာလူပမာ၊ ကွန်ရက်ဥပမာရှိ၏။ ဣတိပိ၊
 ထိုကြောင့်လည်း။ ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်၏။ ရူပါဒီသုအာရမ္မဏေ-သုပိ၊
 ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌လည်း။ သတ္တတာယ၊ တပ် ငြိ ခြင်း ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိက မည်၏။ ဝိသတ္တမနတာယ၊ တပ်
 ငြိခြင်းစိတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသာဟရတာယ၊ တ
 ကျာဟူသော အဆိပ်ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝိသပုပ္ဖတာယ၊ တကျာဟူသော အဆိပ်အပွင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ ဝိသဖလတာယ၊ တကျာဟူသော အဆိပ်သီး ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသပရိဘောဂတာယ၊ တကျာဟူသော သုံးဆောင်
 ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိက
 မည်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာတဏှာ၊ ထို တဏှာသည်။
 ယဿ၊ အကြင်ဘုရား ငါအား။ ကုဟိဉ္စိဘဝေ၊ တစုံတခုသော ဘဝသို့။
 နေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ အပဒါ၊ ဣဂ စ
 သော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ကေန ပဒေန၊ အ
 ဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ
 ကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသဘနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟုနံ-
 ဒေဝတာနံ၊ များစွာကုန်သော နတ်တို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေး
 ပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာရ ဓိတဇရာပိ၊
 မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အန္တရဇာ-
 ယိံသု၊ ကွယ်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာကို။ အာ-
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သေမ္မာဒီဟိ၊ သလိပ်ချွန်အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်။ အပလိဗုဒ္ဓေန၊ နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသော။ သုဝဏ္ဏန္ဓသဒိသေန၊ ဇမ္ဗူ
 ရစ်ရွှေတုံးနှင့် တူသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
 စုံကုန်သော။ ဣမာတိသောမာရဓိတဇရာ၊ ဤသုံးယောက်သော မာရ်မင်းသ
 မီးတို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မေ၊ အား။ မေထုန-
 သိဉ္စိ၊ မေထုန်မှီဝဲလိုခြင်း၌။ ဆန္နေ၊ အလိုသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တဝ၊
 သင်၏။ ဓိတုသရီရံ၊ သမီး၏ ကိုယ်သည်။ ဒုတ္တိံ သာကာရကုဏပ ပရိပူရံသုံး

ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော အပုပ်ဖြင့် ပြည့်ခြင်းရှိ၏။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။
 ဝိစိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။ အသုစိုသဋ္ဌာဝိယ၊ မစင်အိုးနှင့် တူ၏။ ဟိ၊
 သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေကို။ အသုစိမက္ခိတော၊ မစင်ဖြင့် ခမ်းကျံ
 သည်။ သဓေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အယဉ္ဇ၊ ဤသင့်သမီးသည်
 လည်း။ ဥမ္မာရဋ္ဌာနေ၊ တံခါးခုံအဖြစ်၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ငြားအံ့။ တထာ-
 ပိ၊ ထိုသို့ တည်ငြားသော်လည်း။ အဿာ၊ ထိုသူ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ နဖုသေယျံ၊ မသူတ်ရာ။ ဣတိဝတော၊ ဤ
 သို့ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား။ တဏှဉ္စ၊ တဏှာမည်သော သမီးကို လည်း
 ကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ အရတိမည်သော သမီးကို လည်းကောင်း။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂ
 မည်သော သမီးကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါအား။ မေထုန
 သ္မိံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၌။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ မုတ္တက
 ရိသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီးဖြင့် ပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤသင့်သမီးကို။ ကိမေဝ၊
 အဘယ်ပြုအံ့သည်လျှင်တည်း။ ပါဒါပိ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသင့်သမီး
 ကို။ သမ္ဗုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆေ၊ အလိုမရှိ။ ဣဟိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဥဘောပိ ဇာယပုတိကာ၊ နှစ်
 ယောက်သောပုဏ္ဏား သမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်
 ၌။ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကုန်၏။

ပထမံ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂံ၊ ၂-ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု။

(မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုပြီး၍ ဒေဝေါရောဟဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည် “ယေ-
 ဟာန” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ယေ ဟာနမသုတာ တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ယေ ဟာနမသုတာ-
 ဟူသော ဤ တရားဒေသနာ တော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံ-

ကဿ နဂဓုဒ္ဓါရေ၊ သံကဿ မြို့တံခါး၌။ ဗဟူဓဓမနုဿေ၊ များစွာသော
 နတ်လူတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကဿေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေ-
 သနာပန၊ ဒေသနာ သည်ကား။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဖြစ်၌။ သမုဒ္ဓိတာ၊
 ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ ရာဇ-
 ဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ် သဌေးအည်။ ပရိယယ မောစနတ္ထဉ္စေဝ၊ မိကျောင်း
 စသော ဘေးရန်မှ လွတ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ပဓာဒေန၊ မေ့လျော့
 ခြင်းဖြင့်။ ဂလိတာနိ၊ လျော့ကျကုန်သော။ အာဘရဏာဒီနိ၊ ဒါလိမုတ်ပုတီး
 ဘယက်စသော တန်းဆာတို့ကို။ ရက္ခနတ္ထဉ္စ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းငှာ လည်း
 ကောင်း။ ဇာလကရဏ္ဍကံ၊ သံကွန်ယက်ဖြင့် ပြီးသောချိုင့်ကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊
 ရံစေ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဥဒကကိဋ္ဌံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိ၊ ကစား၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကောရတ္တစန္ဒန ရုက္ခော၊ တခုသော စန္ဒကူးနီပင်သည်။
 ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏။ ဥပရိတိရေ၊ အညာကမ်းနား၌။ ဇာတော၊ ပေါက်၏။
 ဝင်္ဂေါဒကေန၊ ဂင်္ဂါရေယဉ်သည်။ ခောတမူလော၊ တိုးဝှေ့ အပ်သော အမြင်ရှိ
 လျက်။ ပတိတွာ၊ လည်း၍။ တတ္ထ တတ္ထပါသာဏေသု၊ ထိုထိုကျောက်ဆောင်
 တို့၌။ သံဘဉ္ဇမာနေ၊ တိုက်ခိုက်၍ ကွဲလျက်။ ဝိပ္ပကိရိ၊ ဖရိုဖရဲ မျော၏။
 တဇတာ၊ ထိုမျောရာမှ။ ပါသာဏေဟိ၊ ကျောက်တို့ဖြင့်။ ဗံသီယမာနာ၊ ထိ
 ခိုက်ခြင်းရှိသော။ ဥဒကဉ္စိမိဟိ၊ ရေလှိုင်းထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ပေါထိယမာနာ၊
 ပုတ်ခတ်ခြင်းရှိသော။ ကောသုဋ္ဌပုမာဏသဋ္ဌိကာ၊ တခုသော အိုးစရည်းကြီး
 ပမာဏရှိသော စန္ဒကူးတုံးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။
 ဝုယုမာနာ၊ မျောသည်ရှိသော်။ သေဝါဏပရိယောနန္ဒာ၊ မှော်သေးမှော်ညှင်း
 မြွေးယှက်လျက်။ အာဂန္ဓာ၊ လံ၍။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဇာလေ၊ သံကွန်
 ရက်၌။ လဂ္ဂိ၊ ငြိ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်
 နည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဓမ္မာသဋ္ဌိကာတိ၊ သစ်လုံးတည်း
 ဟု ဆိုသည်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုသစ်တုံးကို။ အာဟရာပေတွာ၊
 ဆောင်စေ၍။ ဧတိ၊ ဤသစ်တုံးသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော သစ်တုံး
 နည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပမာရဏတ္ထံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ ဝါသိကဏ္ဍေန၊
 ပဲကွပ်သွားဖြင့်။ တစ္ဆာပေသိ၊ ရွှေစေ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အလတ္တက
 ပဏ္ဏိ၊ ချိပ်ရည်အဆင်းနှင့်တူသော။ ရတ္တစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနီသည်။ ပညာယ၊ ထင်

၃၄၈

မွေပဒေသနာကဏ္ဍနိဿယ။

ရှား၏။ သေဌိပန၊ သဌေးသည်ကား။ နေဝသမ္မာဒိဌိ၊ ကောင်းသော အယူရှိသည်လည်း မဟုတ်။ မိစ္ဆာဒိဌိ၊ မှားသောအယူ ရှိသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ မဇ္ဈတ္တဓာတုကော၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသဘောရှိ၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယံ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ရတ္တစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနိသည်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤစန္ဒကူးနိဖြင့်။ ကိံ နုခေါ၊ ကဓရာမိ၊ အသို့ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တာသိ၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ ဝတ္တာရာ၊ ဆိုသောသူတို့သည်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကံ အရဟန္တံပိ၊ တယောက်သော ရဟန္တာကိုမျှလည်း။ န ပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘမံ၊ ပွတ်ခုံကို။ ယောဇေတွာ၊ တပ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ လိခါပေတွာ၊ ဖွတ်ခံစေ၍။ သိက္ခာယ၊ ဆိုင်း၌။ ထပေတွာ၊ ၍။ ဝေဠုပရံပရာယ၊ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ သဌိဟတ္ထမတ္ထေ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဩလမ္မာပေတွာ၊ ဆွဲစေ၍။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သုစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဣမံ၊ ဤစန္ဒကူးသပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တုတိ၊ ယူစေကုန်သတည်းဟု။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဂဟေဿတိ၊ ယူလတ္တံ့။ ိုတဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သပုတ္တဒါရော၊ သားယေားနှင့်တကွ။ သရဏံ ဂမိဿာမိ၊ ဆရာပြု၍ ကိုးကွယ်အံ့။ ဣတိ ဝက္ခာမိ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ စိန္တေသိ၊ နိဿမေနေဝ၊ ကြံသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တံ၊ ကို။ လိခါပေတွာ၊ တွင်ခံစေ၍။ ဝေဠုပရံပရာယ၊ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဥဿာပေတွာ၊ ၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဟ၊ ရဟန္တာမှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊ ၍။ ဣမံ ပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။ ဂဏ္ဍတုတိ၊ ယူစေသတည်းဟု။ အာဟ၊ ၍။

≡ ဆသတ္တာရာ၊ ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်။ အမှာကံ ယေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ အနုစ္စဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ အမှာက မေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ နံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိဝဒ္ဓိံ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်

၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊
 လာ၍။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဆဌေဒိဝသေ၊ ခြောက်ရက်ခံမြောက်သော နေ၌။ နာဠုပုတ္တော၊ ကချေသည်မ
 သားဖြစ်သော။ နိဂန္ဓော၊ တက္ကတုန်းသည်။ အန္ဓေဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။
 ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ သေဌိံ၊ သဌေးကို။ ဧဝံ ဝဒေထ၊
 ဤသို့ဆိုလေကုန်။ အမှာတံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ အန္တစ္စ-
 ဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်၏။ ကာရဏာသ၊
 အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂမနံ၊ လာ
 ခြင်းကို။ မာကရိ၊ မပြုပါလင့်။ ဧတံ ပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊
 လှလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကိုဆို၍။ ဘေ၊ ထိုတက္ကတုန်း၊ တပည့်တို့
 သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေဌိံ၊ သဌေးကို။ တထာ၊ ထိုတက္ကတုန်းဆရာပြော
 တိုင်း။ ဝဇ္ဇိံ သု၊ ဆိုကုန်၏။ သေဌိံ၊ သဌေးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဂဏှိတံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သမတ္ထောဝ၊ စွမ်းနိုင်သော
 သူသည်သာလျှင်။ ဂဏှတူတိ၊ ယူစေသတည်းဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ နာဠုပုတ္တော၊
 ကချေသည်မ၏သားဖြစ်သော တက္ကတုန်းသည်။ ဣယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂန္တုကာ-
 မော၊ သွားလိုသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ အန္ဓေဝါသိကာနံ၊ အန္ဓေဝါသိက
 တပည့်တို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေ-
 ဟတ္ထဉ္စ၊ လက်တဘက်ကိုလည်းကောင်း။ ကေပါဒဉ္စ၊ ခြေတဘက်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဥက္ခိပိတု၊ ကြွ၍။ ဥပ္ပတိဟုကာမောဝိယ၊ ပျံခြင်းငှာ အလိုရှိသကဲ့
 သို့။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာစရိယ၊
 ဆရာ။ ကိံကရေထ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ဒါရုမယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီး
 သော သပိတ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။
 အရဟတ္တဂုဏံ၊ ရဟန္တာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူမျှားအား။
 မာဒဿယိတ္ထ၊ မပြုပါလင့်။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟတ္ထေသုစ၊
 လက်တို့၌လည်းကောင်း။ ပါဒေသုစ၊ ခြေတို့၌လည်းကောင်း။ ဂဟေတု၊
 ဆွဲ၍။ အာကုန္တသ၊ ငင်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေယျာထ၊ လည်းစေကုန်
 လော့။ ဣတိ ဝတု၊ ဤသို့ ဆို၍။ သော၊ ထိုတက္ကတုန်း ပရိပိုင်သည်။ တတ္ထ၊
 ထို စန္ဒကူး သပိတ်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သေဌိံ၊ သဌေးကို။

၉၅၀

ဓမ္မပဒအာဠကထာနိဿယ

အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာသေဌိ၊ သဌေးကြီး။ မယံ၊ ငါ့အား။ အယံ ပဏ္ဍိတော၊ ဤသပိတ်သည်။ အနုစ္စဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ နာနုစ္စဝိကော၊ မလျောက်ပတ်။ တေ၊ သင့်အား။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်၏။ ကာရဏာဝ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတနံ၊ ပျံတက်ခြင်းကို။ မာရုစိ၊ မနှစ်သက်လင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံတက်၍လျှင်။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နာဠုပုဒတ္တာ၊ ကချေသည်မ သားဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိတက္ကတွန်းသည်။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္တေဝါသိကေ၊ အန္တေဝါသိကတပည့်တို့ကို။ အသနေတွာ၊ ဖဲစေ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိသမာမိတိ၊ ပျံတက်အံ့ဟူ၍။ ဧကံဟတ္ထဉ္စ၊ ဇာန် တဘက်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ ပါဒဉ္စ၊ ခြေတဘက်ကိုလည်းကောင်း။ ဥက္ခိပိ၊ ကြ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ အန္တေဝါသိက၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ကိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤကောင်းကင်သို့ ပျံခြင်းကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဆဂဿ၊ လူ၏ဦးခေါင်းခွံနှင့်တူသော။ လာမကဿ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဒါရု၊ မယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော သပိတ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္စန္ဒဂုဏေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရဟန္တာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ မဟာဇနဿ၊ လူများအား။ ဒဿိတေန၊ ပြသဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်၊ ခြေတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ အာကဓေတွာ၊ ငင်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေသု၊ လည်းစေ့ကုန်၏။ သော၊ ထိုဘက်တွန်းသည်။ သေဌိံ၊ သဌေးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာသေဌိ၊ သဌေးကြီး။ ဣမေ၊ ဤအန္တေဝါသိကတပည့်တို့သည်။ ဥပ္ပတိတံ၊ ပျံတက်ခြင်းငှာ။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ ဓုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံ၍သာလျှင်။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဆဒိဝံသနိ၊

ခြောက်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝါယမိတွာပိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
န၊ လက်သုယေဝ၊ မရ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သုတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောအသက်ရှိသော။ မဟာမောဂ္ဂလာ နဿစ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း
ကောင်း။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇံ၊
ဇေယစ၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ မထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ရာဇဂဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိယာမိတံ၊ သွားကုန်အံ့ ဘူ၍။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိံပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ တခုသော ကျောက်ဖျာ၌။ ဌတော၊
ရပ်၍။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပနကာလေ၊ ရုံသောကာလ၌။ ဓုတ္တကာ၊
သေသောက်ကြူးတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။
အမ္ဘော၊ အိုအခြင်းတို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဆသတ္တာရော၊ ခြောက်ဦးသော
ဆရာတို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တာ၊
ရဟန္တာတို့သည်။ အမှာတံ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍။ ပိစရိံ၊ သုလျည့်ပတ်သွားလာကုန်၏။
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိနောပန၊ သဌေး၏ကား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်
ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ဝါးအဆင့်ဆင့်ပိုက်လျက်။ ထပိတော၊ ထားသော။
ဒိဝသော၊ နေ့သည်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ရက်မြောက် ရှိခဲ့၏။
အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သစေပနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ အာကာသေန၊
ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဂဏှတု၊ ယူစေသတည်း။ ဣတိဝဒန္တဿ၊
ဤသို့ဆိုစဉ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အရဟာတံ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတန္တော၊ ပျံတက်သော။ ကောပိ၊ တယောက်သော
ရဟန္တာသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇ္ဇေ၊ ယခုပင်လျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။
အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ နတ္ထိတာဝေါ၊ မရှိသောအဖြစ်သည်။ ဉာတော၊
ထင်ရှား၏။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ တံကထံ၊ ထိုသေသောက်
ကြူးတို့၏စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ အာယသ္မန္တပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇံ၊ အရှင်ပိဏ္ဍော
လဘာရဒွါဇကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော ဘာရဒွါဇ၊ ငါ့ရှင်ဘာရဒွါဇ။
တေတယာ၊ သင်သည်။ သုတံ၊ ကြား၏လော။ ဣမေ၊ ဤသေသောက်ကြူးတို့
သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ပရိဂ္ဂဟန္တာ-

ဝိယ၊ စုံစမ်းလိုသကဲ့သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တုဉ္စ၊ သင်သည်လည်း။ မဟိဒ္ဓိ-
ကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ မြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏။
ဂစ္ဆ၊ ကြွသွားပါလေ။ တံပတ္တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အာဝုသော မဟာမောဂ္ဂလာန၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ တံ၊ သင်သည်။
ဣဒိမန္တာနံ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော သူတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ တံ၊ သင်
သည်။ ဧတံ၊ ဤ သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ တယိပန၊ သင်သည်ကား။
အဂဏှန္တေ၊ မယူလိုသည်ရှိသော်။ အဟံဂဏှိယာမိတံ၊ ငါယူအံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
သော်။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍေလ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင် ပိဏ္ဍေလဘာရဒ္ဒါဇ
သည်။ အဘိည ပါဒကံ၊ အဘိညာဏ် အခြေဖြစ်သော။ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထ
ဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စား၍။ ပါဒဂုံဌာယ၊ ခြေမဖြင့်။ တိဂါဝုတံ၊
သုံးဂါဝုတ် ရှိသော။ ပိဋ္ဌပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။ ပါဒန္တေန၊ ခြေဖျား
ဖြင့်။ ဝဋ္ဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ ညှပ်လျက်။ တုလပိဇုဝိယ၊ လဲဝါဝွမ်းစုကဲ့သို့။ အာကာ-
သော၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ တည်စေ၍။ ရာဇဂဟနဂရဿ၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ အနုပရိယာယံ၊
အစဉ်လျဉ်းသွား၏။ သော၊ ထိုကျောက်ဖျာသည်။ တိဂါဝုတပမာဏဿ၊
သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ နဂရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ပိဓာနဝိယ၊
ဖုံးအုပ်တိသကဲ့သို့။ ပညာယံ၊ ထင်၏။ နဂရဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူတို့
သည်။ ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ အဝတ္ထရိတော၊
ဖိလတ်၍။ ဂဏှတိတံ၊ အသက်ကို ယူငြားအံ့သတည်း ဟူ၍။ ဘိတာ၊ ကြောက်
ကုန်လျက်။ သပ္ပါဒီနိ၊ စကောဘန်း စသည်တို့ကို။ မတ္တကော၊ ထိပ်ထက်၌။
ကတွာ၊ အုပ်၍။ နိလယိံ သု၊ ပုန်းကုန်၏။ သတ္တမေဝါရော၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်
၌။ ထေရော၊ ပိဏ္ဍေလ မထေရ်သည်။ ပိဋ္ဌပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။
ဘိန္ဒိတော၊ ခွဲ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ မဟာဇနော၊ လူ
များသည်။ ထေရံ၊ ပိဏ္ဍေလမထေရ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ဘန္တေ ပိဏ္ဍေ-
လဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘုရား ပိဏ္ဍေလဘာရဒ္ဒါဇ။ တဝ၊ သင်၏။ ပါသာဏံ၊
ကျောက်ဖျာကို။ ဒဋ္ဌိကတွာ၊ မြို့စွာပြု၍။ ဂဏှ၊ ဆွဲပါလော့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံး

စုံကုန်သော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ မာနာသယံ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ဣတိ အ
 ဝေါစုံ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ ပိဏ္ဍောလ မထေရ်သည်။ ပါသာဏံ၊
 ကျောက်ဖျာကို။ ပါဒန္တေန၊ ခြေမစွန်းဖြင့်။ ခိပိတော၊ ပစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်
 ၏။ သော၊ ထို ကျောက်ဖျာသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယထာ ဌာနေယေဝ၊
 တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ ပတိဌာသိ၊ တည်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်။ သေဌိဿ၊ သဌေး၏။ ဂေဟမတ္ထကေ၊ အိမ်ထက်၌။ အဌာသိ၊ ရပ်လျက်
 နေ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ ဥရေန၊ ရင်
 ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဝပ်၍။ သာမိ၊ အရှင်ဘုရား။ ဩတရထ၊ ဆင်းပါလော့။
 ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဩတိဏ္ဍံ၊ ဆင်း
 သော၊ ထေရ်၊ ပိဏ္ဍောလမထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ပတ္တံ၊ စန္ဒကူး
 သပိတ်ကို။ ဩတရာပေတော၊ ချစေ၍။ စတုမဇ္ဈပုဏ္ဏံ၊ ထောပတ်ဆီ ပျားသ
 ကာဟူသော စတုမဇ္ဈအရသာဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်ကို။ ကံတော၊ ပြု၍။ ထေရဿ၊
 မထေရ်အား။ ပတ္တံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဝိဟာရာဘိမုခေါ၊ ကျောင်းသို့ ရှေးရှု။ ပါယာ
 သိ၊ သွား၏။ အထ၊ ၌။ အရညဂတာဝါ၊ တော၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ သုညာဂါရဂတာဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုပိဏ္ဍောလ မထေရ်၏။ တံပါဠိဟာရိယံ၊
 ထိုတန်းခိုး ပြာဋိဟာကို။ နာဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သန္နိ-
 ပတိတော၊ စည်းဝေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။
 ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ဒဿေဟိတံ၊ ပြပါလော့ဟူ၍။ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို။ အနုဗန္ဓိံသု၊ လိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တေသံ တေသံ၊
 ထိုထိုလူတို့အား။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတော၊ ပြ၍။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထို ပိဏ္ဍောလသို့။ အနုဗန္ဓိတော၊
 လိုက်၍။ ဥန္နာဒေန္တဿ၊ ပဲ့တင်ထပ်မျှသော။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ သဒ္ဓါ၊
 အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သောသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံ
 သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ အသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးတော်မူ
 ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇေန၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ

သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဥပ္ပတိတော၊ ပျံ့တက်၍။ စန္ဒနပဏ္ဏော၊ စန္ဒကူးသမိတ်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူ၏။ တဿ၊ ထိုဓမ္မဏောလ၏။ သန္တိကော၊ အတံ၌။ ဘေဝေသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံဖြစ်၏။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၍။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ဘာရဒ္ဒါဇကို။ ပဏ္ဏောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ကတန္တိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတိ ဓမ္မဏော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတန္တိ၊ ပြုဘိသနည်းဟု။ ထေရဿ၊ ဘာရဒ္ဒါဇကို။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့တော် မူ၍။ တံ ပတ္တံ၊ ယိုသပိတ်ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဘေဒါပေတော၊ ခဲ့စေ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဉ္ဇနပိသနတ္ထာယ၊ မျက်စဉ်းမှန် ကြိတ်စေခြင်းငှါ။ ဒါပေတော၊ ပေးစေ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်ဟော်မူ၏။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တံ ပတ္တံ၊ ယိုသပိတ်ကို။ ဘေဒါပေတော၊ ခဲ့စေ၍။ ပါဠိဟာရိယဿ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုစေခြင်းငှါ။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိကိရ၊ ပညတ်သတတ်။ ဣတိ သုတော၊ ဤသို့စကားကို ကြား၍။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဇီဝိတဟေတုနာပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ ရက္ခိဿတေဝ၊ စောင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ လဒ္ဓေါဟိ၊ ရပြီဟူ၍။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ နဂရပီထိသု၊ မြို့လေးမျက်နှာ လမ်းခရီးတို့၌။ အာရောစေန္တော၊ ကြားကုန်လျက်။ ဝိစရိသု၊ သွားကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြား၍ လှည့်လည်သနည်းဟူမူကား။ ။ (ထည့်သည်)။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတ္တနော ဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ကုန်လျက်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒါရမယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောသပိတ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တနောဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ န ဒဿယိမှာ၊

မပြရံသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်။ ပတ္တကာရံဏာ၊ သပိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တ-
 နော ဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူများအား။ ဒသေသယံ၊ ပြကုန်
 ၏။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္တနော ပဏ္ဍိတတာယ၊
 မိမိ ပညာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဘေဒါပေတွာ၊ ခဲ့စေ၍။
 သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေနော၊ ရဟန်းဂေါတမနှင့်
 လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။
 ဣတိဝဒိံ၊ သု၊ ဤသို့ဆို၍ လှည့်လည်ကုန်၏။

ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိတံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပါဠိဟာရိယဿ၊ တန်ခိုး
 ပြာဋိဟာကို။ အကရဏတ္တာယ၊ မပြုစေခြင်းငှါ။ သာဝကနံ၊ တပည့်သာဝက
 တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံကိရ၊ ပညတ်၏ ဟူသည် မှန်ပေ
 သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 အာမ၊ ဪ သြ မှန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တိတ္ထိ-
 ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပါဠိဟာရိယံ၊
 တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ ပြုပါအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေသု၊ ထိုဝံတို့တို့သည်။
 ကရောန္တေသု၊ ပြုလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။
 ပညတ္တံနန္၊ ပညတ်ပြီးသည်မဟုတ်လော့။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်အား။ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ န ပညာပေသိ၊ မပညတ်။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သာဝကနံ၊
 သာဝကတို့အား။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညတ္တိ၊
 တပုဒ်သော အရှေ့၌။ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံနာမံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းမည်

သည်။ ဘတံ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သော မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တမေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်။
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တေ၊
 သင်၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။
 မဟာဇနေ၊ လူများသည်။ အမ္မာဒိနိ၊ သရက်သီး စသည်တို့ကို။ သစေခါ-
 ဒေယျ၊ အကယ်၍ စားသုံးအံ့။ ကိံကတ္တဗ္ဗံ၊ အသို့ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒဏ္ဍော၊ မင်းဒဏ်ပေးရပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ ပန၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ခါဒိတံ၊ စားခြင်းငှါ။
 လဘတိ၊ ရပါအံ့လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊
 ဩဋ္ဌာ-ရပါ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနေ၊ သန္တကံ၊ အကျွန်ုပ်ဥစ္စာကို။ ခါဒိတံ၊ စားခြင်းငှါ။
 လဘာမိ၊ ရပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။
 တဝ၊ သင်၏။ တိယောဇန သဘိကေ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော။ ရဇဇေ၊ နိုင်ငံ၌။
 အာဏာ၊ အာဏာသည်။ ပဝတ္တတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အတ္တနေ၊ ဥယျာနေ၊
 မိမိဥယျာဉ်၌။ အမ္မာဒိနိ၊ သရက်သီး စသည်တို့ကို။ ခါဒန္တယံ၊ စားသော
 သူအား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ အညေသံ၊ သူတပါး
 တို့အား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ အတ္ထိ ယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ။
 စက္ကဝါဠကောဋ္ဌိသတသဟယေ၊ စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်း၌။ မမ၊ ငါဘုရား
 ၏။ အာဏာ၊ အာဏာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ နှံစေ၏။ အတ္တနေ၊ မိမိအား။
 သိက္ခာပဒ ပညတ္တိယာ၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အတိက္ကမော နာမ၊
 လွန်ကျူးခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညေသံ ပန၊ သာဝကတို့ကား။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ဖက်
 ပြိုင်အံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တံ ကထံ၊ ထိုဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို။
 သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာဝကာနံယေဝ၊

သာဝကဘို့အကျိုးငှာသာလျှင်။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးပှာ။ နပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကတ္ထုကာမောတိကံ၊ ပြုခြင်းငှာ အလို့ရှိသတုံ။ ကိန္နခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ကဗျာမ၊ ငါတို့ပြုရ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိစိန္တယိံ၊ ဤသို့တိုင် ပင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပါဠိဟာယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဣတော၊ ဤနမူ။ စတုမာသစွယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ အာသာဠိပုဏ္ဏမာယံ၊ နွယ်တာ လပြည့်နေ၌။ (တနည်းကား)။ ဝါဆိုလပြည့်နေ၌။ ကရိဿမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ကရိဿမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပန၊ စောဒနာသောနောပုဒ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုရဋ္ဌာနံ၊ ဝေးရာအရပ်ကို။ အပ္ပဒိသိ၊ ညွှန်းဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားတို့၏။ မဟာပါဠိဟာရိယကရုဏဋ္ဌာနံ၊ ကြီးစွာသော ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူရာ အရပ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဒိသိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ အပိစ အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို။ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကတာဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သန္နိပါတနတ္ထာယပိ၊ စည်းဝေးခြင်း အကျိုးငှာလည်း။ ဒုရဋ္ဌာနမေဝ၊ ဝေးသော အရပ်ကိုသာလျှင်။ အပ္ပဒိသိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဖြေတည်း။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ဣတော၊ ဤလမှ။ စတုန္ဒ မာသာနံ၊ လေးလတို့ကို။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သမဏော ဂေါဘမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿတိတိရ၊ ပြုလိမ့်မတုံ။ ဣဒါနိ၊ ယခု

အခါ၌။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ အမု၌တွာဝ၊ မလွတ်၍လျှင်။ အနုဗန္ဓိယာမ၊
 လိုက်ကုန်အံ့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဣတိ-
 ပုစ္ဆိယတိ၊ ဤသို့မေးလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုလူ
 အပေါင်းအား။ ဝက္ခာမ၊ အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊
 ရဟန်းဂေါတမနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။
 ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိဝဒိမ္မာ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သော၊
 ထိုရဟန်းဂေါတမသည်။ ပလာယယိ၊ ပြေး၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 ဂေါတမအား။ ပလာယိတံ၊ ပြေးစေခြင်းငှာ။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ အနုဗန္ဓာမ၊
 လိုက်ကုန်၏။ ဣတိဝဒိမ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍ လိုက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ သွားပြီး၍။
 နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိဘူသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏။ ပစ္ဆတောဝ၊ နောက်ကသာလျှင်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဘတ္တကိစ္စဌာနေ၊
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကို ပြုတော်မူရာအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဝသိဘဌာနေ၊
 နေပြီးသော အရပ်၌။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတရာသံ၊ နံနက်
 စံစားခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မနုဿေဟိ၊
 လူတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဘုရားနောက်သို့လိုက်ခြင်းသည်။ ကိ၊ အကြောင်း
 အသို့။ ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဟေဌာ၊ အောက်
 ဖြစ်သောရှေး၌။ စိန္တိတနိယာမေနော၊ ကြံပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။
 အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာဇနောပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။
 ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပဿိယာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍။ အနုဗန္ဓိ၊ အမှီလိုက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။
 တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိတို့သည်လည်း။ တေန၊ ထိုရဟန်းဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ယေဝ၊
 တကွသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို။
 သမာဒေပတွာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသောမျိုးရိက္ခာကို။
 လဘိတွာ၊ ရ၍။ ခဒိရထဓမ္မဟိ၊ ရှားသည်တိုင်တို့ဖြင့်။ ပဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်ကို။
 က၊ ရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ နိလပ္ပလေဟိ၊ ကြာညီပွင့်တို့ကို။ ဆာဒါပေတွာ။

မိုးစေ၍။ ဣမံ ဤမဏ္ဍပ်၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ နိဿိဒိံ သု၊ ဤသို့နေကုန်၏။

ရာဇာပသေနိ ကောသလော၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိတ္ထိပေ ဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ မဏ္ဍပေါ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရတော၊ ဆောက်လုပ်ချေပြီ။ အဟံ၊ တကာတော်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ဆောက်ပါအံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အလံ၊ တကာတော် ဆောက်လုပ်ခြင်းသည် မသင့်။ မယံ၊ ငါ့ဘုရားအား။ မဏ္ဍပကာရကော၊ မဏ္ဍပ် ဆောက်မည့်သူ ဒါယကာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ တကာတော်ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တကာတော်မှ တပါးသော။ ကော၊ အဘယ် ဒါယကာသည်။ ကာတံ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကဏ္ဍမ္မရုက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော သရက်ပင်ရင်း၌။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ အဗ္ဗရုက္ခမူလေ၊ သရက်ပင် အနီ၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿတိကိရ၊ ပြုတော်မူမည်တဲ့။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ယောဇနဗန္ဓရေဌာနေ၊ တစ်ယူဇနာ အတွင်း အရပ်၌။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ တဒဟုဇာတမ္ပိ၊ ထိုနေ့ပေါက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အဗ္ဗပေါတကံ၊ သရက်ပင်ငယ်ကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ နှုတ်စေ၍။ အရညော၊ တော၌။ ခိပါပေသံ၊ ပစ်စေကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသဠိပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ အန္တောနဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ရညောမိ၊ မင်း၏လည်း။ ဥယျာန ပါလော၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့် ဖြစ်သော။ ကဏ္ဍောနာမ၊

ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်များသည်။ ပိင်္ဂလကိပ္ပိလိကေဟိ၊ ခါချဉ်တို့
သည်။ ကတပုဋ္ဌဿ၊ ပြုအပ်သော အထုပ်၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မဟန္တံ၊
ကြီးသော။ ကေအဗ္ဗပက္ကံ၊ ကပ်လုံးသော သရက်သီး မှည့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
တဿ၊ ထိုသရက်သီး၏။ ဂန္ဓရသလောဘေန၊ အနံ့ အရသာ၌ တပ်မက်မော
သဖြင့်။ သမ္ပတန္တေ၊ အနီး၌ ကျကုန်သော။ ဝါယသေ၊ ကျိုးတို့ကို။ ပလာ-
ပေတွာ၊ ပျံ့ပြေးစေ၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ခါဒနတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်စေ
ခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာ-
မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ဣမံအဗ္ဗံ၊ ဤသရက်သီးကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။
မယံ၊ ငါ့အား။ အဋ္ဌဝါကဟာပဏေ၊ ရှစ်ကျပ်သော အသပြာ တို့ကို လည်း
ကောင်း။ သောဋ္ဌသဝါကဟာပဏေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက် သပြာ တို့ကို လည်း
ကောင်း။ ဒဒေယျ၊ ဆုတော်ချရာ၏။ တံ၊ ထို ဆုတော် ပေးသည်ကို။ မေ၊
ငါ့အား။ ကေအတ္တဘာဇေပိ၊ တခုသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း။ ဇီဝိတဝုတ္တိ-
ယာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ နာလံ၊ မလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရားအား။ ဣမံ၊ ဤသရက်သီးကို။ သစေဒဿာမိ၊ အကယ်၍လူရသည်
ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသရက်သီးအလှူသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒိဿကာလံ၊ ဖြစ်လေ
ရာရာ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်ပတ်လုံး။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဟိတာဝဟံ၊
အစီးအပွားကို ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊
ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဥယျာဉ်များသည်။ တံ အဗ္ဗံ၊ ထို သရက်သီးမှည့်ကို။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။
သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကြည့်တော်မူသော အခါ၌။ အဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စတုမဟာ-
ရာဇဒတ္တိယံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်သား လေးယောက်သည် လှူအပ်သော။ ပတ္တံ၊
ကျောက်သပိတ်ကို။ နိဟရိတွာ၊ သပိတ်အိပ်မှ ထုတ်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်
၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပ-
နာမေတွာ၊ စောင်း၍။ အဗ္ဗံ၊ သရက်သီးကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ တတ္ထေဝ၊
ထိုအရပ်၌လျှင်။ နိသိဒနာကာရံ၊ နေတော်မူလိုသော အခြင်းအရာကို။ ဒသေ-

သိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပညာ-
 ပေက္ခာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တုသ္မိံ၊ ထိုခင်းထား
 သော သင်္ကန်းနေရာ၌။ နိသိန္ဓေ၊ နေသည်ရှိသော်။ အထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 အား။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပရိသာဝိတော၊
 စစ်၍။ အဗ္ဗပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို။ မဒ္ဒိတော၊ နှယ်၍။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။
 ကတော၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗ္ဗပါနကံ၊
 သရက်ဖျော်ကို။ ပိဝိတော၊ ဘုဉ်းပေး၍။ ကဏ္ဏံ၊ ကဏ္ဏအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်
 စောင့်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမံအဗ္ဗဋ္ဌိံ၊ ဤသရက်စေ့ကို။ ဣဓေဝ၊ ဤ အရပ်
 ၌ပင်လျှင်။ ပံသု၊ မြေမှန်ကို။ ဝိယူဟိတော၊ ယက်၍။ ရောပေဟိ၊ စိုက်လော့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။

သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာ-
 သိ၊ စိုက်၏။ သတ္တော၊ ဘုရားသခင်သည်။ တထာ၊ ထိုသရက်စေ့၏။ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓောဝိ၊ ဆေးတော်မူ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဓောဝိတမတ္ထေ-
 ယေဝ၊ ဆေးတော်မူကာမျှပင်လျှင်။ နဂံလ သီသမတ္တက္ခန္ဓော၊ ထွန်တုံးမျှ
 အညောက်ပင်စည်ရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်။
 ပဏ္ဏာသဟတ္ထော၊ အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော။ အဗ္ဗရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်။
 ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ စတုသုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ဧကေကော၊
 တကိုင်း တကိုင်းစီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့ မတ်မတ်တက်သည်
 ကား။ ဧကော၊ တကိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စမဟာသာခါ၊
 ခက်မကြီး ငါးခုတို့သည်။ ပဏ္ဏာ သဟတ္ထော၊ အ တောင် ငါးဆယ်တို့သည်။
 အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသရက်ပင်သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုဧက၌လျှင်။
 ပုပ္ဖလသဉ္ဇန္ဓော၊ အပွင့် အသီးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
 ဧကေကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခု တခုသော အရပ်၌။ ပရိပက္ကအဗ္ဗပိဏ္ဏိမရော၊ မှည့်သော
 သရက်သီးအခိုင်ကို ဆောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိတော၊ ဘုရားသခင်
 နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဗ္ဗ-
 ပက္ကာနိ၊ သရက်သီးမှည့်တို့ကို။ ခါဒန္တာဝေ၊ စားကုန်လျက်သာလျှင်။ အာဂ-
 မိံသု၊ သွားကုန်၏။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အမ္မ-
 ရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်။ ဥဋ္ဌိတောကိရ၊ ပေ၊ ပေသတတ်။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ နံ၊ ထိုသရက်ပင်ကို။ ကောစိ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူသည်။ မာဆိန္ဒ၊ မဖြတ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရက္ခံ၊
 အစောင့်အရှောက်ကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သောပန၊ ထိုသရက်ပင်သည်ကား။
 ကဏ္ဏေန၊ ကဏ္ဏအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ရောပိတတ္တာ၊ စိုက်ထား
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဏ္ဏမ္မရုက္ခောတော၊ ကဏ္ဏသရက်ပင်- ဟူသော
 အမည်သည်သာလျှင်။ ပညာယံ၊ ထင်ရှား၏။ ဓိတ္တကာပိ၊ သေသောက်ကြူး
 တို့သည်လည်း။ အမ္မပက္ကာနိ၊ သရက်သီးမှည့်တို့ကို။ ခါဒိတော၊ စား၍။ ဟရေ-
 ဒုဋ္ဌတိတ္ထိယာ၊ ဟယ် ယုတ်မာလှစွာသောတိတ္ထိတို့။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်။ ကဏ္ဏမ္မရုက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဏအမည်ရှိသော သရက်ပင်ရင်း၌။ ပါဠိ-
 ဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိယတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။
 တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ယောဇနဗ္ဗန္တရေ၊ ယူဇနာအတွင်း၌။ တဒဟုဇာတာ၊
 ထိုနေ့ပေါက်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ အမ္မပေါတကာပိ၊ သရက်ပင်တို့ကိုလည်း။
 ဥပ္ပါဋ္ဌာပိတာ၊ နုတ်စေအပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသရက်ပင်သည်။ ကဏ္ဏဓမ္မာ-
 နာမ၊ ကဏ္ဏသရက်ပင် အမည်ရှိ၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။
 ဥစ္ဆိဋ္ဌအမ္မဋ္ဌဟိ၊ ထွေးအပ်သော သရက်စေ့တို့ဖြင့်။ ပဟရီ၊ သူ၊ ပစ်ကုန်၏။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝါတဝလာဟကံ၊ လေကိုလာစေတတ်သော။
 ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။
 မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့ဖြင့်။ ဥပ္ပါဋ္ဌေတွာ၊ နုတ်စေ၍။ ဥက္ကာရ-
 ဘူမိယံ၊ မစင်တီးပြင်မြေအရပ်၌။ ခိပါပေဟိ၊ ပစ်ချလော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊
 ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုလေနတ်သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ သူရိယံပိ ဒေဝပုတ္တံ၊ နေနတ်သားကိုလည်း။ အာဏာပေသိ၊
 စေ၏။ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ နေအဝန်းကို။ နိကစ္ဆန္တော၊ အောက်သို့ငင်လျက်။
 တာပေဟိ၊ ပူစေလော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုနေနတ်
 သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။
 ဝါတဝလာဟကံ၊ လေနတ်သားကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ဝါတမဏ္ဍလံ၊
 လေပွေကို။ ဥဋ္ဌာပေန္တော၊ ထစေလျက်။ ယာဟိ၊ လာစေလော့။ ဣတိအာဏာ-

ပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုလေနတ်သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်း
 ဆိုတိုင်း။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ပဉ္စရိတသေ-
 ဒသရီရေ၊ ယိုသောချေးရှိသောကိုယ်၌။ ရဇဝဋ္ဌိယာ၊ မြူဖြင့်။ ဩကိရိ၊ လောင်း
 ၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ တမ္ပမတ္တိကသဒ္ဓိသာ၊ တောင်ပို့နှင့်တူကုန်သည်။
 အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဿဝလာဟုကံပိ၊ မိုးနတ်သားကိုလည်း။ အာဏာပေသိ၊
 စေ၏။ မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သော။ ဗိန္ဒုနိ၊ မိုးပေါက်တို့ကို။ နိပါတေဟိ၊
 ကျစေလော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုမိုးနတ်သားသည်။
 တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။ အကံသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊
 ထိုတိတ္ထိတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကဗရ ဂါဝိသဒိသော၊ နွားပြောက်
 နွားကျားနှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တေနိဂန္ဓာ၊ ထိုတိတ္ထိ တက္ကတုန်းတို့သည်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်ကုန်သည်။
 ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ သမ္မုခ သမ္မုခဌာနေယေဝ၊ မျက်နှာလှည့်ရာ မျက်နှာလှည့်ရာ
 အရပ်သို့သာလျှင်။ ပလာယိံ သု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပလာယန္တေ သု၊
 ပြေးကုန်သည်ရှိသော်။ ပုရာဏကဿပဿ၊ ပုရာဏကဿပ အမည်ရှိသောတိတ္ထိ
 ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဧကောကဿကော၊ လယ်ထွန်
 ယောက်ျားတယောက်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ အယျာနံ၊
 ဆရာဖြစ်ကုန်သော အရှင်တို့အား။ ပါဠိဟာရိယံ ကရဏဝေလံ၊ တန်ခိုးပြာဠိ
 ဟာကို ပြသောအခါတည်း။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာ
 ကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ ဂေါနေ၊ နွားတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတု၊ လွှတ်၍။
 ပါတောဝ၊ စောစောကံလျှင်။ အာဘဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ယာဂုဿဋ္ဌေဝ၊
 ယာဂုအိုးကိုလည်းကောင်း။ ယောတ္ထကဉ္စ၊ ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတု၊
 ယူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ပလာ-
 ဃန္တံ၊ ပြေးသော။ ပုရာဏံ၊ ပုရာဏ ကဿပကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာ
 ဠိဟာကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ တုမေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလာကုန်အံ့နည်း။
 ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ တေ၊ သင်အား။ ပါဠိဟာရိယေန၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာ
 ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမံ ကုဋေ၊ ဤအိုးကို

၃၆၄

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

လည်းကောင်း။ ဣမံ ယောတ္တဉ္စ၊ ဤကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဖေဟိ၊ ပေးလော့။
ဣတိဗာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘော၊ ထိုပုရာဏကဿပသည်။ တေန၊ ထိုလယ်ထွန်
သမားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ကုဋ္ဌဉ္စ၊ အိုးကိုလည်းကောင်း။ ယောတ္တဉ္စ၊
ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဒီတီရံ၊ မြစ်နားသို့။ ဂန္ထံ၊
သွား၍။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ ယောတ္တေန၊ ကြိုးဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂီဝါယ၊
လည်၌။ ဗန္ဓိတု၊ ဖွဲ့၍။ လဇ္ဇန္တော၊ ရှက်သောကြောင့်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော
စကားကို။ အကထေတု၊ မဆိုမူ၍။ ရဟဒေ၊ ရေဝဲ၌။ ပတိတု၊ ချ၍။
ဥဒက ပုဗ္ဗုဠေ၊ ရေပွက်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ကာလံကတု၊
သေခြင်းကိုပြု၍။ အဝီစိမ္မိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။ (သက္ကောလည်းရှိ၏။ သိကြားမင်းသည်။
ပေး)။ ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတနစက်မံ၊ ရတနာစင်္ကြံကို။
မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တဿ၊ ထိုရတနာစင်္ကြံ၏။ ကောကောဋိ၊ တခုသော
အစွန်းသည်။ ပါစိနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စင်္ကြံဝဠာ အနားရေးသို့ ဆိုက်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကော ကောဋိ၊ တခုသောအစွန်းသည်။ ပစ္ဆိမ-
စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက်စင်္ကြံဝဠာ အနားရေးသို့ ဆိုက်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္တိပတိတာယ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး
သော။ ဆတ္တိံ သယောဇနာယ ပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်း
အရှည်ရှိသော ပရိတ်သတ်၌။ ဝဇုမာနကစ္ဆာယာယ၊ နေအရိပ်ပွားသောအခါ
၌။ “မုန်းယိမ်းလတ်သော်လည်းဟူ”။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပါဠိဟာရိယ-
ကရဏဝေလာတိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူအံ့သော အခါတည်းဟူ။
ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်၍။ ပမုခေ၊ ကျောင်းဦး၌။
အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရား
သခင်သို့။ သရဏီနာမ၊ သရဏီအမည်ရှိသော။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
အာနုဘော်ရှိသော။ ကော အနာဂါမိ ဥပါသိကာ၊ အနာဂါမိတယောက်
ဖြစ်သော သီတင်းသည်မသည်။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
မာဓိသာယ၊ တပည့်မကဲ့သို့။ ဧတရိ၊ သမီးကောင်းရတနာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနာယ၊
ရှိလျက်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကိလမနကိစ္စံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိစ္စသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။

ကရိယာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သရဏီ၊ သရဏီအမည် ရှိသော သီတင်းသည်မ။ တံ၊ သင်သည်။ ကထံကရိယသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကသ္မိံ၊ စက္ကဝါဠ ဝဗ္ဗေ၊ တခုသော စကြဝဠာတိုက်၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေအပြင်ကို။ ဥဒကံဂဟတံ၊ ရေ ဖြင့် ပြည့်သည်ကို ပြု၍။ ဥဒကသကုဏိကာဝိယ၊ ရေကြက်မငယ်ကဲ့သို့။ နိမုဇ္ဈိတံ၊ အနောက် စကြဝဠာအနားမှ ငုပ်၍။ ပါစိန စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြဝဠာအနားရေ၌။ အတ္တဒနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿိယာမိ၊ ဖော်ပြအံ့။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရ ဒက္ခိယ စက္ကဝါဠမုခ ဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြဝဠာအနားမှငုပ်၍ အနောက်စကြဝဠာအနား၊ တောင်စကြဝဠာ အနားမှငုပ်၍ မြောက်စကြဝဠာအနား၊ မြောက်စကြဝဠာ အနားမှငုပ်၍ တောင်စကြဝဠာ အနား၌ ပေါ်အံ့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မဇ္ဈေ၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စကြဝဠာအနား၊ မြောက်စကြဝဠာ အနားမှ ငုပ်၍ အလယ်၌ပေါ်အံ့။ သော၊ ဤသို့ကား။ ကာ၊ အသွန်နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုကြသည်ရှိသော်။ သော၊ ဤရေကြက်မအားကား။ သရဏီနာမ၊ သရဏီမည်၏။ ဧတိယာဣတ္ထိယာ၊ ဤသရဏီမည်သော သီတင်း သည်မ၏။ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ ဤအာနုဘော်သည်။ တာဝ ဟောတိ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါပန၊ ဘုရားတန်ခိုးအာနုဘော်တော် သည်ကား။ ကိဒိသော ဘဝိယတိ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိဝိသည်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုသရဏီကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သရဏီ၊ သရဏီ။ တေ၊ သင်၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သတော ရှိသော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ ဘာဝံပန၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုကား။ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အယံမာ- လာပုဋ္ဌော၊ ဤအစည်းအဝေးပေါင်းကို။ “ဤပန်းကုံးကိုလည်းဟူ”။ ဖု၊ သင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ န ဗဒ္ဒေါ၊ ငါမဖွဲ့။ ဣတိဝတံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသရဏီသည်။ မမ၊ ငြိအား။ သတ္တာ၊ သည်။ န အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ မဟာ၊ ငါထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊

လွန်စွာ။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အတ္တိတိ၊ ၏ဟု။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂုဏော၊ သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဆတ္တိံ သယောဇနာယ ပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက် ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းအသံနှင့်တူသော မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သော အသံကို။ နဒိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဣတိမညမာနော၊ ဤသို့အောက်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အပရေပိ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝေ၊ ဤသို့ဤသို့လျှင်။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တုပုရတောဝ၊ ဘုရားသခင် ရွှေတော်မူလျှင်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသော အသံကို။ နဒိံ သု၊ လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်။ စူဠအနာထမိဣကော၊ စူဠအနာထပိုဏ် သဌေးသည်။ မာဒိသေ၊ ငါကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ အနာဂါမိဥပါသကေ၊ အနာဂါမိ ဒါယကာဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တေ၊ သားကောင်းရတနာတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏။ ကိလမနကိစ္စံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္တိကိရ၊ မရှိသင့်စွတကား။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သော သဌေးသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ဗြဟ္မဒတ္တဘာဝံ၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ အတ္ထဘောကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဣမိဿာပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ မဟာမေသဂဇ္ဇိတသဒိသေန၊ မိုးကြီးချုန်းဟီးသည်နှင့်တူသော။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ဗြဟ္မ-အပ္ပေါဋ္ဌနံနာမ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏လက်ပန်းပေါက်ခတ်ခြင်းမည်သည်ကို။ အပ္ပေါ-ဋ္ဌေဿာမိ၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ငွေသော၊ ဤအသံကား။ ကိသဒ္ဓေါနာမ၊
 အဘယ်အသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိ-
 ကဿ၊ စူဠအနာထပိဏ္ဍိသဌေး၏။ ဗြဟ္မာအပ္ပေါဋ္ဌန သဒ္ဓေါနာမကိရ၊ ဗြဟ္မာမင်း
 လက်ပန်းပေါက်ခတ်သံဖြစ်သတတ်။ ဣတိဝက္ခန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကြကုန်၏။ တိတ္ထိယာ၊
 တိတ္ထိတို့သည်။ ဂဟပတိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ငွေသော အာနုဘာဝေါ၊ သည်။
 တာဝဟောတိကိရ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏
 အာနုဘော်သည်။ ကိဒိသေဝံ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်ဝံ့၍သာလျှင်။ ပလာ-
 ယိဿန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ပဇာနာမိ၊
 သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဿပိ၊ ထိုစူဠအနာထပိဏ္ဍိအားလည်း။ တံထေဝ၊ ထို
 ဆရာ၏အတူသာလျှင်။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပါဠိကာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ
 ပြစေခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်မလွှတ်။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပဋိသမ္ဘိဒပုတ္တာ၊ ပဋိသမ္ဘိဒသို့ရောက်သော။ သတ္ထ-
 ဝဿိကာ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ ကော၊ တယောက်သော။ စီရသ္မာမဏေရိနာမ၊
 စီရအမည်ရှိသော သာမဏေမသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး
 ပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စီရေ၊
 စီရအမည်ရှိသော သာမဏေမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိနေရဉ္စ၊ မြင်းမိုရ်
 တောင်ကို လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတဉ္စ၊ စကြဝဠာတောင်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဟိမဝန္တဉ္စ၊ ဟိမဝန္တာကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။
 ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ထပေတော၊ ထား၍။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသသကုဏ္ဍိဝိယ၊ ဟသံသကဲ့သို့။ တတောတတော၊
 ထိုထိုအရပ်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ အသဇ္ဇမာနာ၊ မငြိမကပ်ပဲ။ ကရိဿာမိ၊
 ပြုပါအံ့။ ။ (ဂမိဿာမိဟူ၍လည်းရှိ၏။ သွားပါအံ့။ ယောဇနာလေ) ။ ။
 မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤသို့
 ကား။ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။

စီရသမဏေရိတိ၊ စီရအမည်ရှိသော သာမဏေတပည့်မတည်းဟူ။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆို
ကုန်လတ္တံ့။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သတ္တဝသိကာယ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။
သာမဏေရိယာ၊ သာမဏေမ၏။ အယံအာနုဘာဝေါ၊ ဤအာနုဘော်သည်။
တာဝံဟောတိ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အာနု
ဘော်သည်။ ကိဒိသောဘဝိယတိ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်ဝံ့၍သာလျှင်။ ပလာယိသန္တိ၊
ပြေးပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတော၊ ဤစကား
ရပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝစနာနိ၊ စကား
တို့ကို။ ဝုတ္တာနုသာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို အစဉ်မှီးသဖြင့် သာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တဿာပိ၊ ထိုသာမဏေမအားလည်း။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊
သိ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပါဠိဟာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာ ပြစေ
ခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပဋိသမ္ဘိဒပ္ပတ္တော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်သော၊ ခိဏာ-
သဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ဧကော၊ တပါးသော။ ဇာတိယာ၊
ဖွားသည်မှ။ သတ္တဝသော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော၊ စုန္ဒသာမဏေရောနာမ၊ စုန္ဒအမည်
ရှိသော သာမဏေသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။
ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဠော၊ မေးအပ်သော စုန္ဒသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၏။ ဇေဘူတံ၊ တံခွန်
သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မဟာဇမ္ဗုရက္ခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေပင်ကြီးကို။ ခန္ဓေ၊ ပရုံး၌။
ဂဟေတွာ၊ ထမ်း၍။ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍။ မဟာဇမ္ဗုပေသိယော၊ မဟာဇမ္ဗု
သပြေသီးတို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ချွေ၍။ ဣမံပရိသံ၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းကို။
ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအံ့။ ပါရိဆတ္တကကုသုမာနိစ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပွင့်တို့
ကိုလည်း။ အာဟရိတွာ၊ ယူဆောင်၍။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္တိသာမ၊
ရှိခိုးပါကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

တေ၊ သင်၏။ အနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တဿ၊ ထိုစုန္ဒသမဏေ၏။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာ ပြုလိခြင်းကို။
ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ၊ ဥပလဝဏ်အမည်ရှိသော ထေရီမ
သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊
တပည့်ဘော်မသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုပါအံ့။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ကထံကရိယသိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့
နည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သော ဥပလဝဏ်မသည်။ အာဟ၊ လျှောက်
၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အထူရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။
ဒဿေတော၊ ပြ၍။ အာဝဇ္ဇကော၊ လည်စေလျက်။ ဆတ္တိံသ ယောဇနာယ၊
သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ပရိဝု-
တော၊ ခြံရံလျက်။ စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
အာဂန္တော၊ လာ၍။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္တိယာမိ၊ ရှိခိုးပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အနုဘာဝံ၊
အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿာပိ၊ ထိုဥပလဝဏ်မ၏
လည်း။ ပါဠိဟာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို ပြုခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပိ၊
ပယ်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တေရော၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုပါအံ့။
ဣတိဝတော၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ကထံကရိယသိ၊ အဘယ်သို့ပြုပါ
အံ့နည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇံ၊
မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို။ ဒန္တန္တရေသွားကြား၌။ ထပေတော၊ ထား၍။ မာသ သာ-
သပဗ္ဗိဇိယ၊ ပဲနောက်၌ မုန်းညှင်းစေ့ကဲ့သို့။ ခါဒိယာမိ၊ ကျေအောင်ဝါးပါ
အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အညံ၊ တပါးကို။ ကိံကရိယသိ၊ အဘယ်
သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိပုဋ္ဌံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဣမံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကို။

ကဋ္ဌသာရကဝိယ၊ သပေါသင်ဖြူးကဲ့သို့။ သံဝလ္လိတော၊ လိပ်၍။ အင်္ဂုလန္တရေ၊
 လက်ချောင်းကြား၌။ နိက္ခိပိဿာမိ၊ ထားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ အညံ၊ ထိုမှတပါးကို။ ကိံကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
 ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာပထဝိံ၊ မြေကြီးကို။ ကုလာလစက္ကဝိယ၊ အိုးထိန်း
 စက်ကဲ့သို့။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လှန်စေ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပထဝေါဇ၊
 မြေဆီသြဇာကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
 ၏။ အညံ၊ တပါးကို။ ကိံကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူ၏။ ဝါမဟတ္ထေ၊ လက်ဝဲလက်ကို။ ပထဝိံကတွာ၊ မြေပြင်ကဲ့သို့ပြု
 ၍။ ဣမေသတ္ထေ၊ တို့ကို။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊
 ဆွဲငင်၍။ အညသ္မိဒိပေ၊ တပါးသော ကျန်း၌ ကဲ့သို့။ ထပေဿာမိ၊
 ထားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အညံ၊ တပါးသော တန်ခိုးပြာဋိ
 ဟာကို။ ကိံကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူ၏။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဆတ္တဒဏ္ဍကတွာ၊ ထီးရိုးပြု၍။
 မဟာပထဝိံ၊ မြေကြီးအပြင်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ တဿ၊ ထိုထိရိုး၏။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ ထပေတွာ၊ တင်ထား၍။ ဆတ္တဟတ္ထော၊ ထီးလက်စွဲသော။
 အိက္ခုဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဧကဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ၍။
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စက်မိဿာမိ၊ စကြံသွားပါအံ့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊
 ထန်ခိုးအာနုတော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 တဿာပိ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏လည်း။ ပါဋိဟာရိယ ကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ
 ပြုခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်မပေးလေ။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဃာ၊ ငါ့ထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်ကဲစွာ။ ပါဋိဟာရိယံ၊
 တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော သူကို။
 ဇာနာတိ မညေ၊ သိတော်မူယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အယံ မာလာပုဋ္ဌော၊ ဤ သုံးဆယ့်ခြောက်
 ယူဇနာရှိသော ပရိသတ်အစည်းအဝေးတည်းဟူသောပန်းတုံးကို။ တဝ၊ သင်၏။

အတ္ထုဿ၊ အကျိုးငှါ။ န ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့တော်မူ။ “ပွဲကြီးသဘင် ပြတော်မူ” ။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အသမ ဓုရော၊ သူတပါးနှင့်
 မတူသော ဝန်ရှိ၏။ မမဓုရံ၊ ငါ၏ဝန်ကို။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။
 ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမဓုရံ၊ ငါ၏ဝန်ကို။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။
 သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ ယံ ဘဝယျ၊ အကြံကြောင့် ဖြစ်
 ငြားအံ့။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အနတ္ထရိယံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသည့်သာလျှင်
 တည်း။ အဟေတုက တိရစ္ဆာန် ယောနိယံ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော
 တိရစ္ဆာန်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေပိ၊ ဖြစ်သောကာလ၌လည်း။ မမဓုရံ၊ ငါ့ဝန်ကို။
 အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊
 စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ ယေဝ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ
 ၌။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရေန၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 သည်။ ပုဠော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိတံ၊
 လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

ယတောယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ ဂရုဓုရံ၊
 လေးစွာသောဝန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ယတော၊ အကြင်
 အရပ်၌။ ဂမ္ဘီရဝတ္တနိ၊ အစောက်နက်သော ရေညွန့်ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 ကဏှ၊ ကဏှမည်သောနှားကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ယုဉ္ဇန္တိ၊ ကကွန်၏။ သော၊
 ထိုကဏှမည်သော နှားသည်။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝဟတေ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ။
 (အဿု အဿုဒံ- ပုဒ်တို့ကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ။ ဣတိ ဣဒံ-
 ကဏှဥသဘဇာတကံ၊ ဤကဏှဥသဘဇာတကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ပုန၊
 တဖန်။ တမေဝ ဝတ္ထု၊ ထိုအကြောင်းကိုလျှင်။ ဝိဿသေတွာ၊ အထူးပြု၍။
 ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

မနာဗဇမဝ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။
 ကုဒါစနံ တရံတဆစ်မျှ။ အမနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်မရှိသောစကားကို။ န ဘာ-
 သေယျ၊ မဆိုရာ။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောစကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ ဆိုသော

သု၏။ ဂရုံဘာရုံ၊ လေးစွာသောဝန်ကို။ ဥဒဗ္ဗတိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရွက်ဆောင်၏။ နံ၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော ပုဏ္ဏားအား။ နေဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ အလတေသိ၊ ရစေပြီ။ တေန၊ ထိုဥစ္စာကိုရသောကြောင့်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဣတိ ဣဒံ နန္ဒိဝိသာလ ဇာတကံပိ၊ ဤနန္ဒိဝိသာလဇာတ်ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကထေတွာစ ပန၊ ဟောပြီး၍ ကာ။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရတန စင်္ဂမံ၊ ရတနာစင်္ကြံသို့။ အဘိရုယျ၊ တက်တော်မူ၍။ ပုရတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ ဒွါဒသ ယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပစ္ဆတောစ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ ဒွါဒသ ယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်၏။ ဥတ္တရတောစ၊ မြောက်အရပ်မှလည်း။ ဒွါဒသယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်၏။ ဒက္ခိဏတောစ၊ တောင်အရပ်မှလည်း။ ဒွါဒသယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်၏။ ဥဇုကံ ပန၊ အဖြောင့်အားဖြင့်။ စတုဝိသတိ ယောဇနိကာယ ပရိသာယ၊ နှစ်ဆယ့်လေးယူဇနာရှိကုန်သော ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ တဂဝါ၊ သည်။ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ အကာသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ပါဠိတော၊ အစဉ်အားဖြင့်။ “ပါဠိတော်အားဖြင့်လည်းဟူ”။ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ၊ ထိုအစဉ်သော ပြာဠိဟာသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယမကပါဠိဟာရိယေ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာပြတော်မူခြင်း၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ သော၊ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဥပရိမကာယတော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သောကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌမကာယတော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌမကာယတော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးအလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။

ဥဒကခရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရတ္ထိမကာယတော၊ ရှေ့အဖို့
 ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ မီးလျှံဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပတ္ထိမကာယတော၊ နောက်
 အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ပတ္ထိမကာယတော၊ နောက်အဖို့
 ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ မီးလျှံဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရတ္ထိမကာယတော၊ ရှေ့
 အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏက္ခိတော၊ လက်ျာမျက်စိ
 မှ မီးလျှံဖြစ်ရှိသော်။ ဝါမက္ခိတော၊ လက်ဝဲမျက်စိမှ ရေအယဉ် ဖြစ်၏။
 ဝါမက္ခိတော၊ လက်ဝဲမျက်စိမှ မီးလျှံဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏက္ခိတော၊ လက်
 ယာမျက်စိမှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဍသောတတော၊ လက်ယာနားတွင်း
 တော်မှ မီးလျှံဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါမကဏ္ဍသောတတော၊ လက်ဝဲနားတွင်း
 တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဝါမကဏ္ဍသောတတော၊ လက်ဝဲနားတွင်းတော်မှ
 မီးလျှံဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏကဏ္ဍသောတတော၊ လက်ယာနားတွင်းတော်
 မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏနာသိကသောတတော၊ လက်ဟာနွာခေါင်းတော်
 တွင်းမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမနာသိကသောတတော၊ လက်ဝဲ
 နွာခေါင်းတော်တွင်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမနာသိကသောတတော၊
 လက်ဝဲနွာခေါင်းတော်တွင်းမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏနာသိ-
 ကသောတတော၊ လက်ယာ နွာခေါင်းတော်တွင်းမှ ရေအယဉ်ကို ဖြစ်စေ၏။
 ဒက္ခိဏအံသကုဋတော၊ လက်ယာပခုံးစွန်းမှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။
 ဝါမ အံသကုဋတော၊ လက်ဝဲပခုံးစွန်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမအံသကု-
 ဋတော၊ လက်ဝဲပခုံးစွန်းမှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏအံသကုဋ-
 တော၊ လက်ယာပခုံးစွန်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏဟတ္ထတော၊ လက်
 ယာ လက်မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမဟတ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မှ
 ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမဟတ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်
 ရှိသော်။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထတော၊ လက်ယာလက်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏ
 ပဿတော၊ လက်ယာနံဘေးမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမပဿတော၊
 လက်ဝဲနံဘေးမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမပဿတော၊ လက်ဝဲနံဘေးမှ မီး
 လျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏပဿတော၊ လက်ယာနံဘေးမှ ရေအယဉ်
 ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏပါဒတော၊ လက်ယာခြေတော်မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်
 ရှိသော်။ ဝါမပါဒတော၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမ-

ပါဒတော၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏပါဒ
တော၊ လက်ယာခြေတော်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အင်္ဂုလီဟိ၊ လက်ချောင်း
ခြေချောင်းတော်တို့မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အင်္ဂုလန္တရိကာဟိ၊
ခြေချောင်းကြား၊ လက်ချောင်းကြားတို့မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အင်္ဂုလန္တ-
ရိကာဟိ၊ ခြေချောင်းကြား၊ လက်ချောင်းကြားတို့မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်
ရှိသော်။ အင်္ဂုလီဟိ၊ ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတို့မှ ရေအယဉ် ဖြစ်စေ၏။
ဧကေက လောမကူပတော၊ တခု တခုသော မွေးတွင်းတော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီး
လျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေက လောမကူပတော၊ တခု တခုသော
မွေးတွင်းတော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။

နီလာနံ၊ ညိုကုန်သော။ ပီတကာနံ၊ ရွှေကုန်သော။ လောဟိတကာနံ၊ နီ
ကုန်သော။ သြဗါတာနံ၊ ဖြူကုန်သော။ မဉ္ဇေဋ္ဌာနံ၊ မောင်းကုန်သော။ ပဘဿ-
ရာနံ၊ ပြီးပြီးပြတ်ရှိကုန်သော။ ဆန္ဒဝဏ္ဏာနံ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်
တော်တို့ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ ပကတိအစစ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
စင်္ဂမတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓနိမ္မိတော၊ နိမ္မိတဘုရားသည်။ တိဋ္ဌတိဝါ၊
ရပ်မူလည်း ရပ်၏။ နိသီဒတိဝါ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်၏။ သေယျံဝါ၊ အိပ်ခြင်း
ကိုမူလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘဂဝါ၊ ပကတိအစစ်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မြတ်
သည်။ စင်္ဂမတိဝါ၊ စင်္ကြံကြွမူလည်း ကြွ၏။ တိဋ္ဌတိဝါ၊ ရပ်မူလည်း ရပ်၏။
နိသီဒတိဝါ၊ နေမူလည်း နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ယမကပါဠိဟာရိယေညဏံ၊ ယမကပါဠိဟာရိယညဏ်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဣဒံ ပန ပါဠိဟာရိယံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တသ္မိံ စင်္ဂမေ၊ ထိုရတနာစင်္ကြံ၌။ စင်္ဂမိတွာ၊ စင်္ကြံကြွ၍။ အကာသိ၊
ပြတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တေဇဇာကသိဏသမာပတ္တိဝိသေန၊
တေဇဇာကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပရိမကာယ
တော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။ အာပေါကသိဏံ သမာပတ္တိဝိသေန၊ အာပေါကသိုဏ်းကိုအာရုံပြုသော
သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်
တော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကဓာရာပဝတ္တန-
ဋ္ဌာနတော၊ ရေအယဉ်ဖြစ်ရာ အရပ်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ န ပန ပဝတ္တ-

တံ၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂိခန္ဓဿ၊ မီးလျှံ၏။ ပဝတ္ထန ဌာနတော၊ ဖြစ်ရာအရပ်မှ ။ ဥဒက-
ဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ န ပန ပဝတ္ထတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော ဥပရိမကာယတောတံ၊
ကာယတော-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။

တ္ထေပန၊ ဤရေမီးအစုံအစုံကို ပြတော်မူရာ၌ကား။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံ
သည်။ ဥဒကဓာရာယ၊ ရေအယဉ်နှင့်။ အသမ္ပိယော၊ ရောယှက်ခြင်းမရှိသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ အဂ္ဂိခန္ဓေဟိ၊ မီးလျှံတို့နှင့်။
တထာ၊ ထိုအတူ။ အသမ္ပိယော၊ ရောယှက်ခြင်းမရှိ။ ဧတံ ဥဘယံပိ၊ ယိုနှစ်ပါးစုံ
သော ရေမီးအစုံသည်လည်း။ ယာဝဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။
ဥဂ္ဂန္ဓော၊ တက်၍။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ စကြဝဠာ အနားရေးသို့။ ပတတိကံရ၊
ဆိုက်၍တည်သတတ်။ ဆန္ဒဝဏ္ဏာနန္တိ၊ ဆန္ဒ ဝဏ္ဏာနံဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာပန၊ ဆိုသော
ကြောင့်ကား။ အဿ၊ တိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်
သော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ သဇ္ဇေဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်။ အာသိဉ္ဇမာနံ၊ သွန်း
လောင်းအပ်သော။ ဝိလိန သုဝဏ္ဏံ ဝိ ၊ ရွှေမှုန့်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယန္တ-
နာလိကတော၊ ယန္တရားစက်ကြည်မှ။ နိက္ခန္တသုဝဏ္ဏရသဓာရာဝိယစ၊ ထွက်သော
ရွှေရည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကစက္ကဝါဠ ဂဗ္ဘတော၊ တခုသောစကြဝဠာတိုက်
မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓော၊ တက်၍။ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်လျက်။
ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ စက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိမေဝ၊ စကြဝဠာအနားခမ်းရေးကိုသာ
လျှင်။ ။ ဂဏ္ဍံ သု၊ ကုန်၏။ ဧကစက္ကဝါဠဂဗ္ဘံ၊ တခုသောစကြဝဠာတိုက်သည်။
ဝက်ဂေါပါဏသိကံ၊ ကောက်သောအခြင်ရှိသော။ ဗောဓိသရံဝိယ၊ ဗောဓိအိမ်
ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကလောကံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ သတ္တာ၊ သည်။ စက်မိတွာ၊ စကြံ
ကြွလာတော်မူ၍။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်
မူလျက်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ ဆိုဦးအံ့။ ကထေဇ္ဇောစ၊
ဟောတော်မူသော်လည်း။ နိရုဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကင်းသည်ကို။ အက-
တွာ၊ မပြုမူ၍။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ အဿာသဝါသံ၊ သက်သာ

၃၇၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

စွာနေခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္ထနကာလေ၊ ဖြစ်သော ကာလ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟတိယာ၊ ကြီးစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သြလောဘကန္ဓော၊ ကြည့်တော်မူလျက်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သူအား။ သောဠသန္ဓိအာကာရာနံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားရာ အာရုံကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လဟကပရိဝတ္တံ၊ လျင်သောအပြန်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောယော၊ အကြင် အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မိံ ဓမ္မေ၊ အကြင်တရား၌ လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ ပါဠိဟိရေ၊ အကြင် တန်ခိုးပြာဋိဟာ၌လည်းကောင်း။ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ တဿတဿ၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈာသယဝသေနော၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ ၏။ ပါဠိဟိရဉ္စ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း။ အကာသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော် လည်းကောင်း။ ပါဠိဟိရေ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြတော်မူ သည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဓမ္မာဘိ- သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ တသ္မိံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညံ၊ တပါးသူ ကို။ ပညံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှာ။ သမတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ နိမ္မိတဗုဒ္ဓံ၊ နိမ္မိတဘုရားကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တေန၊ ထိုနိမ္မိတဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော။ ပညံ၊ ပြဿနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို။ သော၊ ထိုနိမ္မိတဘုရား သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇက်မန- ကာလေ၊ စင်ကြယ်တော်မူသောကာလ၌။ နိမ္မိတော၊ နိမ္မိတဘုရားသည်။

ဌာနီနာသု၊ ရုပ်ခြင်းစသော လူရိယာပုတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော
 လူရိယာပုတ်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ နိမ္မိတဿ၊ နိမ္မိတဘုရား၏။ စက်မနကာလေ၊
 စကြံကြွသွားသောကာလ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌာနာဒိသု၊
 ရုပ်ခြင်းစသော လူရိယာပုတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော လူရိယာပုတ်
 ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒဿဟံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 နိမ္မိတောစက်မတိဝါတိအာဒိ၊ နိမ္မိတောစက်မတိဝါ၊ ဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ တသ္မိံသမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။
 ဝိဘတိယာပါဏကောဠီနံ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှ လောက်သော သတ္တဝါတို့အား။
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဠိဟိရံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကရောန္တော၊
 ပြုတော်မူပြီး၍လျှင်။ ကတ္တနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတိတဗ္ဗဒ္ဓါ၊ လွန်လေပြီး
 သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဣဒံပါဠိဟိရံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဤသို့
 ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဝဿံ ဥပ-
 ဂန္တာ၊ ဝါသို့ ကပ်၍။ မာတု၊ အမိအား။ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်
 ကို။ ဒေသေန္တိတိဟောတော်မူကုန်၏ဟု။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒက္ခိဏပါဒံ၊ လက်ယာ
 ခြေတော်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြွ၍။ ယုဂန္ဓရ မတ္ထကေ၊ ယုဂန္ဓရံ တောင်ထိပ်၌။
 ထပေတွာ၊ ထား၍။ ဣတရံပါဒံ၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြွ၍။
 သိနေရမတ္ထကေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ထပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ အဋ္ဌအဋ္ဌိယောဇနသတသဟဿဌာနေ၊ ယူဇနာတသိန်းခြောက်သောင်း
 ရှစ်ထောင်ရှိသော အရပ်၌။ တယောပဒဝါရာ၊ သုံးဘဝါးတို့သည်။ အဟေသု၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဒွေပါဒဆိဒ္ဓါနိ၊ နှစ်လှမ်းတို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်တော်
 မူ၍။ အက္ကမိ၊ နင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န သလ္လက္ခိတဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။
 ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွာ။ တဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ ပါဒံပနကာလေယေဝ၊
 ခြေတော်ကို ချီသောကာလ၌ သာလျှင်။ တေပဗ္ဗတာ၊ ထို တောင်တို့သည်။

ပါဒမူလာနိ၊ ခြေဘော်ရင်းတို့သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတ္တံ သုခံကုန်၏။ သတ္တာရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခမနကာလေ၊ နင်းတော်မူသော ကာလ၌။ တေပဗ္ဗတာ၊ ထို တောင်တို့သည်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ သကဋ္ဌာနေယော၊ မိမိတို့၏ တည်ရာအရပ်၌ သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဝဿာဝါသံ၊ ဤမှီးလာကို။ ဥပေဿတိ၊ မညေ၊ ကပ်ယောင်တကား။ ဗဟုနဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ ဥပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္တရိပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတေ၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ အညာဒေဝတာ၊ တပါးသော နတ်တို့သည်။ ဟတ္ထံပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ထပေတုံ၊ ထားခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ အယံခေါပန ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာ၊ ဤပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဒိသတော၊ အလျား အားဖြင့်။ သဋ္ဌိယောဇနာ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ ပဏ္ဍာသယောဇနာ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ် ရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အထူ အားဖြင့်။ ပန္နရသယောဇနာ၊ တစ်ဆယ့် ငါးယူဇနာရှိ၏။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသော်။ တုန္တံ၊ အချည်းစည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်၏။ သံဃာဋ္ဌိံ၊ ဒုက္ခကို။ သိလာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာကို။ ပဋိစ္စာဒိယမာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းစေလျက်။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋိစ္စာဒိယမာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းစေလျက်။ ခိပိ၊ ပစ်လွှားတော်မူ၏။ သယံပန၊ ကိုယ်တော်သည်ကား။ ပရိတ္တကေဌာနေ၊ အနည်းငယ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သိကြားမင်း၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ နိစပိဌကံ၊ အင်းပျဉ်ငယ်ကို။ မဟာပံသုကုလိကော၊ မြတ်သော ပံသုကု သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။

အန္တောစိဝရဘာဂေ ယေဝ၊ သင်္ကန်းရုံအတွင်း၌လျှင်။ ကတွာ၊ ဤ။ နိသိဒ္ဓိဝိယ၊
ကဲ့သို့။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာကို။ အန္တော စိဝရ-
ဘာဂေ ယေဝ၊ သင်္ကန်းရုံ အတွင်း၌သာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်
မူ၏။

(နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို ပြပြီး၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ကျန်
ရစ်သော လူအပေါင်းကို ပြခြင်းငှာ “မဟာဇနောပိ”
စသည်ကို မိန့်သတည်း)။

မဟာဇနောပိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ ကျန်ရစ်သော လူအပေါင်း သည်လည်း။
တံ ခဏညေဝံ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလော-
ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နာဒ္ဒဿ၊ ပမြင်။ စန္ဒဿ၊ လ၏။ အတ္ထဂံမိတ-
ကာလောဝိယစ၊ ဝင်သော အခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သူရိယဿ၊ နေ၏။
အတ္ထဂံမိတကာလောဝိယစ၊ ဝင်သော အခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ဣမံ ပရိဒေဝနာဒ္ဒံ၊ ဤငိုကြွေးသံကို။
ပရိဒေဝေန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိတ္တကုဋ္ဌံဝါ၊ စိတ္တ-
ကုဋ္ဌိတောင်သို့မူသည်။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ ကေလာသံဝါ၊ ကေ-
လာသ တောင်သို့မူသည်။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ ယုဂန္ဓရံဝါ၊ ယု-
ဂန္ဓီရံ တောင်သို့မူသည်။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ နရာသဘံ၊ လူနတ်
တို့ထက် မြတ်တော်မူထသော။ လောကဇေဉ္ဇံ၊ လောကသုံးပါး၏အကြီးလည်း
ဖြစ်တော်မူသော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ နဒေက္ခေမ၊
မမြင်ရကုန်။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ပရိဒေဝံ၊ ငိုကြွေး
၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ သတ္တာနာမ၊ ဘုရား မည်သည်
ကား။ ပရိဒေဝံ ရတော၊ စိတ်ငြိမ်ရာ၌ ဓမ္မလျော်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။
ဝေရူပံ၊ သော။ ပရိပူဇိတံ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ လဇ္ဇာယ၊
ရှက်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ရဇ္ဇံဝါ၊ တိုင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဇနပဒံဝါ၊
ဇနပုဒ်သို့ လည်းကောင်း။ ဂဒေသ၊ ကြွသွားသည်။ ဘပိဿဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဒက္ခိဿာမ နန္ဒ၊ ဖူးမြင် ရအံ့သည်။ မဟုတ်ပြီတကား။ ဣတိပရိဒေဝန္တော၊ ဤသို့ ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘဟ၊ ဆို၏။

ပဝိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ မွေ့လျော်တော် မူလေ့ရှိသော။ ဓိရော၊ မြဲမြံသော သမာဓိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့။ ပုန၊ တဖန်။ နဟိ၊ မလာလတ္တံ့ သတည်း။ နရာသဘံလူ နတ် တို့ထက် မြတ်တော်မူထသော။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လောက၏ အကြီး ဖြစ် တော်မူထသော။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ နဒက္ခေမု၊ မမြင်ရကုန်ပြီတကား။

တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ သတ္ထဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အံဘယ်အရပ်မှာ ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထို ရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇာနန္တောပိ၊ သိလျက်လည်း။ ပရေသံပိ၊ သူတပါး တို့အားလည်း။ ဂုဏပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ။ အဇ္ဈာသယေန၊ မြတ်သော အလိုတော် ဖြင့်။ အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးလေကုန်။ ဣတိအဘဟ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ တထာ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဆိုတိုင်း။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အံဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပဏ္ဍုကမ္မလ သီလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။ ဝသံဥပဂန္တော၊ ဝါသိုက်ပိ၍။ မာတု၊ မယ်တော်အား။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသေတု၊ ဟော ခြင်းငှာ။ ဂံတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကံဒါ၊ အဘယ်ကာလမှ။ အာဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူ လာပါအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ထိုသို့မေးကုန်၏။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ ပတ်လုံး။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောပြီး၍။ မဟာပဝါရုဏဒိဝသေ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ သတ္ထဝရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသ္ဗာ၊ မမြင်မူ၍။ နဂမိဿာမ၊ မပြန်ကုန်အံ့။ ဣတိ-
မနသိ ကရောန္တော၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းကုန်လျက်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်
၌သာလျှင်။ ခန္ဓဝါရံ၊ သစ်ခက်တပ်ကို။ ပဇ္ဇံသု၊ ရံကြကုန်၏။ နေသံ၊ ထို
သူတို့၏။ ဆဒနံ၊ အမှီးသည်။ အာကာသမေဝ၊ ကောင်းကင်သည်သာလျှင်။
အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ တာယ ပရိသာ-
ယစ၊ ထိုပရိသတ်၏လည်း။ သရီရနိသံခသာနာမ၊ - သရီရနိဿန္နော၊ မစင်
ကျန်ကြီး ကျင်ငယ် ချဲ့ခန်း သလိပ်တို့ကို စွန့်လိုသည်။ ပညာယိ၊ ထင်အံ့။
ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောအရပ်၌။ ဘူမိတလံ၊ မြေအပြင်သည်။ ပရိသုဒ္ဓမေဝ၊ စင်ကြယ်
သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပထမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ မဟာ-
မောဂ္ဂလာနုတ္တေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ-
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတိဿာ-
ပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေယျာသိ၊ ဟောရစ်လော့။
စူဠ အနာထပိဏ္ဍိကော စူဠ အနာထပိဏ်သည်။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။
ဒဿတိ၊ ပေလတ္တံ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။
တံသေမာသံ၊ ထိုဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကောပိ၊ အနာထ
ပိဏ် သဌေးငယ် သည်လည်း။ တာယာပရိသာယ၊ ထိုလေးပါးသော ပရိသတ်
အား။ ပါတရာသကာလေ၊ နံနက်စာ စားအံ့သောအခါ၌။ ယာဂု ဘတ္တဉ္စ၊
ယာဂု တမင်းကို လည်းကောင်း။ ခါဒနိယတဗ္ဗလဂေလဂန္ဓမာလပိလန္ဓနာနိစ၊
ခဲဖွယ် ကွမ်း ဆီ နဲ့ သာပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မဟာ-
မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊
ဟော၏။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိယာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။
အာဂတာဂတေတိ၊ လာကုန်လာကုန်သော သူတို့သည်။ ပုဠပဉ္စေစ၊ မေးအပ်
သော ပြဿနာတို့ကိုလည်း။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။

(သာဝတ္ထိပြည်၌ ကျန်ရစ်သော လူအပေါင်းကို ပြပြီး၍ တာ-
ဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပြတော်
မူလိုသော ဆရာသည် “သတ္တာရိပိ” စသည်ကို မိန့်သတည်း)။

မာတု၊ အမိအား။ အဘိဓမ္မ ဒေသနတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်
မူခြင်းငှာ။ ပဏ္ဍုကမ္ဘလသိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ ကျောက်နေရာ၌။ ဝဿံ၊
ဝါသို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။ သတ္တာရံပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ဒသ-
သဟဿ စက္ကဝါဠ ဒေဝတာ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော
နတ်တို့သည်။ ပရိဝါရယံ ဆု၊ ခြံရံကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တာဝတိံသေ၊
(လံ) ဝိရောစတိတံ၊ ဝိရောစတိဟူ၍။ ဓုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ပါရိ-
ဆတ္တကမ္ဘလမှီ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌။ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္ဘလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘ-
လာ အမည်ရှိသော ကျောက်ဖျား၌။ ပုရိသုတ္တမေ၊ ယောက်ျား တို့တွင်
ယောက်ျားတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟာသိ၊
နေတော်မူ၏။

ဒသသုလောကဓာတုသု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။ သန္တိပါ-
ပါတေတွာန၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ နဂမ္ပန္တနိ၊ မြင်းမိုရ်
တောင်ထိပ်၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပယိရူပါသန္တိ၊
ဆည်းကပ်ကုန်၏။

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်း
ဖြင့်။ သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နဝိရောစတိ၊ မတင့်တယ်နိုင် မလွန်းပနိုင်။
တနည်းကား။ သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်းကြောင့်။ နဝိ-
ရောစတိ၊ မတောက်ပဝံ့။ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်။
သဗ္ဗေဒေဝေ၊ အလုံးစုံသောနတ်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိရောစတိ၊
တင့်တယ်၏။

ဣတိဇော၊ ဤသို့။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့ကို။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ သရီရပ္ပတာယ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်။ အဘိတပိတွာ၊ နှိမ်နင်း၍။
နိသိန္နဿ၊ သော။ အဿပန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ကား။ မာတာ၊ မယ်တော်
သည်။ တုသိတ ဝိမာနတော၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါး၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ဣန္ဒကောပိ ဒေဝပုဏ္ဏော၊
ဣန္ဒက နတ်သားသည်လည်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဒက္ခိဏပဿေယေဝ၊ လက်ယာ
နံပါး၌သာလျှင်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အင်္ဂုရော၊ အင်္ဂုရနတ်သားသည်။ ဝါမ-

ပဿေ၊ လက်ငဲ့နံပါးဌ်။ နိဿိဒိ၊ နေ၏။ သေ၊ ထိုအကုံရနတ်သားသည်။
 မဟေသက္ခာသု၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာသု၊ နတ်သားတို့သည်။
 သန္တိပတိတာသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂန္နာ၊ ဖဲ၍။ ဒွါဒသယော-
 ဇနိကေဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ကွာလှမ်းသော အရပ်၌။ ဩကာသံ၊
 နေရာအရပ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုလက်ယာနံပါးဌ်သာလျှင်။ နိဿိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေ-
 ဉဘောပိ၊ ထိုနတ်သားနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဒက္ခိဏေယျ-
 ပုဂ္ဂလာနံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နဒါနဿ၊
 ပေးအပ်သောအလှူ၏။ မဟပူလဘာဝံ၊ အကျိုးအမြတ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။
 ပညာပေဟုကာမော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အကုံရ၊ အကုံရနတ်သား။ ဟယာ၊ သင်သည်။ ဒီသမန္တရေ၊ ရှည်ကြာသော
 အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဒသ ဝဿသဟဿ ပရိမာဏကာလေ၊ အနှစ်
 တစ်သောင်း အပိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊
 တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ဥဒ္ဓနပန္နိံ၊ ခနောက်အစဉ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူ၏မဟုတ်လော။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ
 ၌။ မမသမာဂမံ၊ ငါ၏အစည်းအဝေးသို့။ အာဂန္နာ၊ ရောက်၍။ ဒွါဒသ
 ယောဇနိကေ ဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌။
 ဩကာသံ၊ နေရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေးခတ်မူ၏။ စသစ္စံ၊
 ထိုစကား မှန်၏။ ဩလောကေတွာ၊ (လ) သန္တိကေတိ၊ သန္တိကေဟူသော။
 တေဝစနံ၊ ဤကောင်းကို။ စုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သာလျှင်ကတည်း။

အကုံရဉ္စာပိ၊ အကုံရနတ်သားကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒကဉ္စ၊ ဣန္ဒကနတ်
 သားကို လည်းကောင်း။ သမ္ပုဓန္ဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩလောကေတွာန၊
 ကြည့်၍။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်
 မူလို၍။ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဗြဝိ၊ ဆိုတော်မူ၏။

☞ အကုံရ၊ အကုံရနတ်သား။ ဟယာသင်သည်။ ဒီသမန္တရေ၊ ရှည်စွာသော
 အနှစ်တစ်သောင်းတိုင်တိုင်။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူ၏။

၃၈၄

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟေ့ဟေ့။ မမသန္တိကေ၊ ငါ၏ ထံပါးအနီးသို့။ အာဂန္တု၊ ရောက်ပါပြီး
လျှောက်။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နိသိန္ဒေ၊ နေရသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ခဲ့၏တကား။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

သော သဒ္ဓေါ၊ ထိုမေးသော အသံသည်။ ပထဝီတလံ၊ မြေအပြင်သို့။
ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုအသံကို။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ အသောသံ၊ ကြားကုန်၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်
တော်မူသည်ရှိသော်။

ဘာဝိတတ္ထေန၊ ထင်ရှားပြစေခြင်းငှာ အလိုရှိသဖြင့်။ စောဒ္ဓိတော၊ တိုက်
တုန်းအပ်သော။ အကုရော၊ အကုရနတ်သားသည်။ တေ၊ ဤစကားကို။
အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တေန ဒါနေန၊ ထိုအလှူကြီးပေး
သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဒက္ခိဏေယျေန၊ မြတ်သောအလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ သညတံ၊ ဆိတ်၏။

အယံ သော ဣန္ဒကောယက္ခော၊ ဤဣန္ဒကနတ်သားသည်။ ပရိတ္တကံ၊
အနည်းငယ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇော၊ လှူ၍။ တာရဂဏေ၊ ကြယ်အပေါင်း
၌။ စန္ဒော၊ လရောင်သည်။ အတိရောစတိ ယထာ၊ အလွန်တင့်တယ်သကဲ့သို့။
အမေဟံ၊ ငါတို့ထက်။ အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒဇ္ဇောတိ၊ ဒဇ္ဇောဟူသည်ကား။ ဒတွာ၊ လှူ၍။
ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ အကုရနတ်သား လျှောက်ပြီးသည် ရှိသော်ကား။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣန္ဒကံ၊ ဣန္ဒကနတ်သားကို။ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။
ဣန္ဒက၊ ဣန္ဒကနတ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ မမ ဒက္ခိဏပသော၊ ငါ၏လက်ယာနံ
ပါး၌။ နိသိန္ဒေ၊ နေပြီး၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနုပဂန္တု၊ မဖယ်မူ
၍သာလျှင်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော
လယ်ရာမြေ၌။ အပ္ပကဗီဇံ၊ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကို။ ဝပ္ပန ကဿကောဝိယ၊
စိုက်ပျိုးသော လယ်ထွန်သမားကဲ့သို့။ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒံ၊ မြတ်သော အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အလတ္ထံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒက္ခိဏေယျံ၊
မြတ်သောအလှူခံကို။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလို၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ဥစ္စင်္ဂလေ၊ ကျပ်တည်းသော မြေအပြင်ရှိသော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ ဗဟုကံ
မျှားစွာသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအံ့။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော
သော။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ န ဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ကဿကံ၊
လယ်လုပ်သမားကို။ နာပိ တောသေတိယထာ၊ မနှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ။
တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဗဟုကံ၊
မျှားစွာ။ မတိဋ္ဌိတံ၊ ပေးထားအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော
သော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒါယကံ၊ အလှူရှင်ကို။
နာပိ တောသေတိ၊ မနှစ်သက်စေတတ်။

ဘဒ္ဒက၊ ကောင်းသော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မျှ။ ရော-
ပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဗီဇံပိ၊ မျိုးစေ့သည်လည်း။ သမ္မာဓာရေ၊ အရည်
ထန်စွာ။ ပဝတ္ထန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ ကဿကံ၊ လယ်
လွန်သမားကို။ တောသေတိယထာ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ။ တထေဝ၊ ထို
အတူလျှင်။ သီလဝန္တေသု၊ သီလဝန် ဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏဝန္တေသု၊ ဂုဏဝန်
ဖြစ်ကုန်သော။ တဒိသု၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အပ္ပကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ကာရံ၊
ပူဇော်အပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကနတ်သား၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ
သည်။ ကံ၊ အတယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆေယျံ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သော၊ ထိုဣန္ဒြေ
ကနတ်သားသည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်အား။ အန္တောဂါမံ၊
ရွာတွင်းသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ကဋ္ဌစ္ဆုဘိက္ခံ၊ တယောက်မမျှသောဆွမ်း
ကို။ ဒါပသိကိရံ၊ လှူစေသတတ်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တဿ၊ ထိုဣန္ဒြေကနတ်
သား၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အကုရေန၊ အကုရနတ်သားသည်။ ဒသဝဿ
သဟဿာနိ၊ အနှစ်တစ်သောင်း တို့ပတ်လုံး။ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ ကစ်ဆယ့်
နှစ်ယူဇနာ-တိုင်တိုင်။ ဥဒ္ဓနပန္နိံ၊ ခနောက် အစဉ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒိန္နဒါ-
နတော၊ ပေးအပ်သော အလှူထက်။ မဟပ္ပလတရံ၊ အလွန် အကျိုး ကြီးမြတ်
သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရနုတ်သား။ ဒါနိနာမ၊ အလှူမည်သည်ကား။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ လှူသည် ရှိသော်။ သုခေတ္တေသု၊ ကောင်းသော လယ်တို့၌။ ဝုတ္တဗိဇိဝိယ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ န အကသိ၊ မပြု။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုး ရှိသည်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်။

≡ အင်္ဂုရ၊ အင်္ဂုရ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုး၏။ တတ္ထံ၊ ၌။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော အလှူကို။ သုဂတဗ္ဗသဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣဓ ဇီဝလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သုခေတ္တေသု၊ လယ်ကောင်းတို့၌။ ဝုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗိဇာနိယထာ၊ မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်သော အလှူတို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ၊ များသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဥတ္တရံပိ၊ အလွန်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေဝါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ရာဂဒေဝါသာ၊ ရာဂတည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဝိတရာဂေသု၊ ရာဂကင်းကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေဝါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ မောဟဒေဝါသာ၊ အဝိဇ္ဇာ

တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဝိတမောဟေသု၊
မောဟ ကင်းသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ခိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။
မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိ
ကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တပါ အပေါင်းသည်။ ဣစ္ဆာဒေါသာ၊ မကောင်း
သော အလိုရမ္မက် တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်
လျှင်။ ဝိဂတစ္ဆေသု၊ ကင်းသော အလိုရမ္မက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၌။ ခိန္နံ၊
ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ၏။

ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ အင်္ဂုရောစ၊ အင်္ဂုရနတ်
သားသည်လည်းကောင်း။ ဣန္ဒကောစ၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်လည်းကောင်း။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သူ တည်ကုန်၏။ တာ
ဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူသော
ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သတ္တိကာ၊ အ
ကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဇော ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိတ်သတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်
မူလျက်။ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကုလလာဓမ္မာ၊
အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာကတာဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ
ပိဋကတ်ကို။ ဗုဒ္ဓဗေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ခံ၊ ဤသို့။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့
ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗန္တရံ၊ မပြတ်။ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ကထေန္တောနေ၊ ဟောပြီး၍ကား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊
ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ ဗမ၊ ငါဘုရား၏။ ယာဝ အာဂမနာ၊ ကြွလာသည်
တိုင်အောင်။ ဧတ္တကံနာမ ဓမ္မံ၊ ဤမျှလောက်သော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်
ကို။ ပာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ နာဂ
လတာ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ နာဂလကာမည်သော ဒန်ပူကို။ တနည်းကား။ နာဂလတာ
ဒန္တကဋ္ဌံ၊ နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော နွယ်ချို ဒန်ပူကို။ ခါဒိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။
အနောဒတ္တဒဟေ၊ အနာဝဒတ်ဒိုင်း၌။ မုခံဝေဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူ၍။

ဥတ္တရကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဍပဒိတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်
၍။ မဟာသလမာဠကေ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးအဝန်း၌။ နိဿိန္နော၊ နေတော်
မူလပျက်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။

သာရိပုတ္တတ္ထေရာ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာအန
ဝဒတ်အိုင်၏ အနီး အင်ကြင်းတောသို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
အား။ ငတ္ထံ၊ ပတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသော်။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တွေ့ကော
နာမ ဓပေသ၊ ဤမျှလောက်သော အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဘာသိတော၊ ဟော
အပ်ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနေသ၊ ၏။ အန္ဓေဝါသိကာနံ၊ အတွင်းတပည့်
ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်း တို့အား။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချလေ
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ ကထေ-
သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယမကာဂ္ဂိဟိရေ၊ ရေ မီး အစုံအစုံ တန်ခိုး ပြာဋိဟာ
ပြုတော်မူရာ၌။ ပသိဒိတော၊ ကြည်ညို၍။ ပဉ္စသကာ ကုလပုတ္တော၊ ငါးရာသော
အမျိုးသားတို့သည်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဂန္ဓိကေ၊ အထံ
၌။ ပဗ္ဗဇီသုကိရ၊ ရဟန်းပြုကုန်သတည်း။ ငတ၊ လို ငါးရာသော ရဟန်းတို့
ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ငထရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်ကို။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝဟ္တာစပန၊ ဟောတော်မူပြီး
၍ကား။ ဒေဝလောကံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။
နိမ္မိတဗုဒ္ဓေန၊ နိမ္မိတဘုရားသည်။ ဒေသိတဋ္ဌာနကော၊ ဟောတော်မူရာအရပ်
မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ သယံ၊ ကိုယ်ဝိုင်း။ ဓမ္မံ၊ သာဝိဓမ္မာတရားကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ထေရေပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တေ-
သံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ဓာဝိဓမ္မာတရားကို။
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ငတ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထရံ၊
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဝိဟ-
ရန္တေယေဝ၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်။ သတ္တပကရဏိကာ၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းကို
ဆောင်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့

သည်။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ခုဒ္ဒကဝဂ္ဂုလိ-
ယော၊ လင်းနို့ငယ်ကိုသည်။ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍။ ကေသိ၊ ဂဗ္ဘန္တရေ၊ တခုသောဥမင်
လိုက်ခေါင်း၌။ ဩလမ္ပန္တာ၊ တွဲလျားဆွဲကုန်လျက်။ စက်မိဘွာ၊ စကြံသွား၍။
အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ သဇ္ဈာယန္တာနံ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သော။ ခိန္န-
ထေရာနံ၊ နှစ်ဦးစေတီမထေရ်၌၏။ သဇရ၊ အသံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။
အဂ္ဂဟသိုက်ရ၊ ယူကုန်သဘတ်။ တေ၊ ထိုလင်းနို့သားတို့သည်။ ဣမေ၊
ဤသည်တို့ကား။ ခန္ဓာနာမ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား
ဓာတုသောနာမ၊ ဝက်မည်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်
ကို။ အဇာနိဘွာ၊ မသိမူ၍။ သရေ၊ ၌။ နိမိတ္တဂဟဗန္ဓာတ္တမေဝ၊ အာရုံ
ကို ယူခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်။ တဘော၊ ထိုလင်းနို့အဖြစ်မှ။ စုဘော၊ စုတ
ကုန်သည် ရှိသော်။ ဒေဝဗောဓကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ၏။ တေ၊ ထိုနတ်
သားတို့သည်။ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်သုသော ဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားကာလ
ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိဘွာ၊ အစဉ်အတိုင်းခံစား
၍။ တတေ၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စဝိဟွာ၊ စုတ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကုလသရေ၊
သူ၊ အမျိုးကောင်းအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယမ၊ ဝပါနိဟိရေ၊
ယခိုက်ပြာဇ္ဈိကာ ပြတော်မူရာအရပ်၌။ ဥပန္နာသဘဒါ၊ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေယျဿ၊ အရှင် ဘုရားပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တိဓေ၊ ၌။ ဝဗ္ဗဇိဟွာ၊
၍။ သဗ္ဗန္တော၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရွေးဦးစွာ။ သတ္တပ္ပကရဏိကာ၊
အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းကို လေ့လာကုန်သည်။ အယသို၊ ၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်သည်။ ဝေဒနဝိကာရေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်။ တေမာသံ၊
ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ကံ၊ အဘိဓမ္မံ၊ လိုအဘိဓမ္မာတရားဟော်ကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၍။ ဒေ၊ ဝနာဝသဘဒေန၊ ၌။ အသိဘိဒကောဋိသဟဿာနံ၊ ကုဋေ
ရှစ်သောင်းကုန်သော။ ဒေ၊ ကာနံ၊ အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကို ဟိသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ မာဟာပိ၊ မယ်တော်
မာယာသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဧကောပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊
တည်၏။

(တာဝကိ သာနာသ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာဒေသနာဒတော်ကို ဟောပြီး
သည်ကို ပြပြီး၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ ကျန်ရစ်သော လူအပေါင်းကို တဖန်

ပြလိုသောဆရာသည် “သာပိ ခေါ် ဆတ္တိံသ” စသည်ကို မိန့်သတည်း။)

သာပိ ခေါ် ဆတ္တိံသ ယောဇန ပရိမဏ္ဍလပရိသာ၊ ထိုသုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာအဝန်းရှိသော ပရိသတ်တို့ သည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ချက်မြောက်သောနေ့၌။ မဟာ ပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ်ပြည့်နေ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတော၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍။ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ဥပသကံမိတာ၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရောဟဏံဒိဝသံ၊ ဆင်းတော်မူအံ့သောနေ့သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပဇ္ဇတိ၊ သင့်ပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ မသံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိဿာ မဖူးမြင်ရမူ၍။ န ဂမိဿာမ၊ မပြန်ကုန်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာယသွားမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ၍။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟူ။ ဝတော၊ ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ တက္ကေပထဝိယံ၊ ထိုသာဓဇ္ဇိပြည်၏အနီး မြေကြီး၌လျှင်။ နိမုဂ္ဂေါ၊ ငုပ်လျှိုး၍။ သိနေရူပါဒံ၊ မြင်းမိုရ်တောင် ခြေရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဘိရူဟန္တံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်သည်ကို။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဤသို့ဓိဋ္ဌာန်၍။ မဏိရုတနေန၊ ပတ္တမြားရတနာဖြင့်။ အာဝုတံ၊ သီအပ်သော။ ပဏ္ဍုကမ္ပလသုတ္တံဝိယ၊ ဖြော့တော့ သောအဆင်းရှိသော ကပ္ပလာနီကြိုးကဲ့သို့။ ပညာယမာနရူပေါ၊ ထင်ရှားသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ သိနရုမဇ္ဈေန၊ မြင်းမိုရ်တောင်လယ်ဖြင့်။ အဘိရူဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဧကံ ယောဇနံ၊ တယူဇနာလမ်းခရီးသို့။ အဘိရူဠော၊ တက်၍ရောက်ပြီ။ ခွံ ယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာ လမ်းခရီးသို့။ အဘိရူဠော၊ တက်၍ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကယိံသု၊ ကြည်ကုန်၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံတို့ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဥက္ခိပေန္တော ဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ အဘိရူဟိတော၊ တက်၍။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။
 ဒိသ္မာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။
 ကဒါ၊ အဘယ် ကာလ၌။ ဩရောဟိဿထ၊ ဆင်းတော်မူပါကုန်အံ့နည်း။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တေ၊ သင်၏။
 ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ
 သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌ ဝါဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သင်္ကဿနဂရေ၊ သင်္ကဿပြည်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတော၊
 ကပ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
 ဟော ပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ သင်္ကဿ နဂရဒ္ဓါရေ၊
 သင်္ကဿပြည် တံခါး၌။ ဩတရိသာမိ၊ ဆင်းအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊
 ဖူးမြင်လိုသော သူတို့သည်။ ဟတ္ထ၊ ထိုသင်္ကဿပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေ
 ကုန်လော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်မှ။ သင်္ကဿနဂရ ဒ္ဓါရံ၊ သင်္ကဿပြည် တံခါးသည်။ တိံသ ယောဇနာနိ၊
 ယူဇနာ သုံးဆယ်ကွာလှမ်းသော ခရီးထောက် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တတ္ထကေ မဂ္ဂေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိလော ခရီး၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူအား။ ပါဏေယျ ကိစ္စံ၊ မျိုးရိက္ခာ ဆောင်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဓုရဝိဟာရံ၊
 အနီးကျောင်းသို့။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိယ၊ သွားကုန်
 သကဲ့သို့။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ လာစေကုန်လော့။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို။ တေ၊ ထိုပရိသတ်တို့ကို။ အာရောစေထ၊ ကြားကုန်လော့။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တထာ၊
 ထိုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူတိုင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။

သတ္ထော၊ လူနတ်တို့၏ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓုတ္တဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ပြီး
 သော်၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။ အာရော-
 စေသိ၊ ကြား၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောသိကြားမင်း၊ မနုဿပထံ၊ လူ့ပြည်
 ခရီးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ အာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ သက္ကော၊

သိကြားမင်းလည်း။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်း
 ကောင်း။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်းကောင်း။
 ရတနမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တီဏိ သောပါနာနိ၊ သုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့ကို။ မာပေသိဖန်ဆင်း၏။
 တေသံ၊ ထိုသုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သင်္ကဿ-
 နဂရဒ္ဓါရေ၊ သင်္ကဿပြည်၏တံခါး၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သိဿာနိ၊
 စောင်းတန်း လှေကားဦးတို့သည်။ သိနေရမုဒ္ဒနိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။
 ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့တွင်။
 ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါး၌။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊
 စောင်းတန်းသည်။ ဒေဝကာနိ၊ နတ်တို့အား။ အဟောသိ၊ ဆင်းသွားရာဖြစ်
 ၏။ ဝါဝပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ရတနမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊
 စောင်းတန်းသည်။ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့အား။ အဟောသိ၊ ဆင်းသွား
 ရာဖြစ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊
 စောင်းတန်းသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သတ္ထပိ၊ လူနတ်တို့၏စာရာ ဟောမုနိသည်လည်း။ သိနေရမုဒ္ဒနိ၊ မြင်းမိုရ်
 တောင်ထိပ်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ဒေဝေါရောဟဏသမယေ၊ နတ်ပြည်မှဆင်း
 တော်မူသော အခါ၌။ ယကေပါဠိဟာရိယံ၊ ယမိုက်ပြာဠိဟာကို။ ကတောပြု
 တော်မူလိုသောကြောင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။
 ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ကေဂံဏာ၊ တခုသောအပြင်
 တို့သည်။ “အလုံးစုံ ဖြစ်ရကုန်သည်လည်းဟူ”။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အဓော၊ အောက်သို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ယာဝအဝီစိတော၊
 အဝီစိတိုင်အောင်။ ကေဂံဏံ၊ တခုတည်းသော အပြင်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒိသာဝိဒိသာ၊ ထိုထိုအရပ်တို့သို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။
 အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ စက္ကဝါဠသုတသဟဿာနိစ၊ စကြဝဠာတသိန်း
 တို့သည်လည်း။ ကေဂံဏာနိ၊ တခုတည်းသော အပြင်တို့သည်။ အဟောသု၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿိံသု၊ မြင်ရကုန်၏။
 မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ပဿိံသု၊ မြင်ရကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်။ သမ္ဗုခါဝ၊ မျက်မှောက်ကဲ့သို့။

ဗသိံသု၊ မြင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိယော၊
 ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။
 တံဒီဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဗုဒ္ဓသိရိံ၊ ဘုရား၏ ကြက်သရေတော်ကို။ ဩလောကေ-
 တွာ၊ ကြည့်၍။ ဆတ္တိံသ ယောဇနပရိမဏ္ဍလာယပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်
 ယူဇနာအဝန်းရှိသော ပရိသတ်၌။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်မျှသည်လည်း။
 ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ အပတ္ထေန္တောနာမ၊ မတောင့်တသောသူမည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။

သုဝဏ္ဏသောပါနေန၊ ရွှေစောင်းတန်းဖြင့်။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဩတရိံသု၊
 ဆင်းကုန်၏။ ရဇတသောပါနေန၊ ငွေစောင်းတန်းဖြင့်။ မဟာဗြဟ္မာနော၊
 ဗြဟ္မကြီးတို့သည်။ ဩတရိံသု၊ ဆင်းကုန်၏။ မဏိသောပါနေန၊ ပတ္တမြား
 စောင်းတန်းဖြင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩတရိ၊ ဆင်းတော်
 မူ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၏ သားဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိနတ်
 သားသည်။ ပေဠုဝဝိဏံ၊ အုတ်ရှစ်သီးမည့်။ အဆင်းနှင့်တူသောစောင်းကို။
 အာဒါယ၊ လွယ်၍။ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂန္ဓဗ္ဗမဓုရဒိဗ္ဗဝိဏာသဒ္ဓေန၊ ဂန္ဓဗ္ဗမည်သော သာယာစွာ
 သောနတ်၏စောင်းသံဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကံရောန္တော၊ ပြုလျက်။
 ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ မာတလိသင်္ဂါဟကော၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်သော မာတလိနတ်
 သားသည်။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓမာလာပူပံ၊
 နတ်၌ဖြစ်သော နံ့သာပန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုး
 လျက်။ ပူဇံကတွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ မဟာဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဓာရေသိ၊ မိုး၏။ သုယာမော၊ သုယာမနတ်
 သားသည်။ ဝါဠဗိဇနိံ၊ သားမြီးယပ်ကို။ ဓာရေသိ၊ ခပ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣမိနာပရိဝါရေန၊ ဤသို့သော အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ သင်္ကဿနဂရဒ္ဓါရေ၊ သင်္ကဿပြည်တံခါး၌။ ပတိဌဟိ၊
 တည်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။
 အာဂန္တော၊ ကြွလာ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏အသရေတော်ဖြင့်။ ဩတရန္တော၊

ဆင်းတော်မူသော။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဖူး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂဂတော၊ ကရဝိတ်ငှက်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူစွာ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသာယာသောအသံဖြင့် စကားကောင်းကိုဆိုဘော် မှတ်တော်သော။ သတ္တာ၊ လွန်တို၏ ဆရာဖြစ်သော ဘုရားသည်။ တုသိတာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ ဂဏိ၊ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်ဟံ ခါး၏အနီးမြေအပြင်သို့။ အာဂတော၊ ကြွလာခြင်းကို။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေမယာ၊ ငါသည်။ နဒိဋ္ဌေ၊ မမြင်စဖူး။ ဥဒ၊ လျှိုမြို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော ဘူ၏ထံမှ။ နသုတော၊ မကြားစဖူး။

☸ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ပကာသေတာ၊ ပြု၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ကုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော။ ဝတ္ထန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တာ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ဂေရူပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့ကို။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့သည်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်။ ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၂။ ။ ယေဒိရာ၊ အကြင်ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဈာနပ္ပသုဘာ၊ လက္ခဏုပဈာန် အာရမ္မဏုပဈာန်တို့၌ အာဝဇ္ဇနစသော ငါးပါးသော ဝသိဘော်တို့နှင့် လေ့လာခြင်းရှိကုန်သည်။ နေက္ခမ္မုပသမေ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိက္ခမ၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ သတိမတံ၊ သတိရှိကုန်သော။ ကေသံဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်လူတို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေဗျာနပ္ပသုတာတိ၊ ယေဗျာနပ္ပသုတာဟူသည်
 ကား။ လက္ခဏပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏာသို့ကပ်၍ ရှုခြင်းရှိသောဗျာန်လည်းကောင်း။
 အာရမ္မဏပနိဇ္ဈာနံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုခြင်းရှိသော ဗျာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဣမေသုဗျာနေသု၊ ဤနှစ်ပါးသော ဗျာန်တို့၌။ အာဝဇ္ဇနသမာပဇ္ဇ-
 နအဓိဋ္ဌာနပစ္စင်္ကေဏယံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ဝင်စားခြင်း ခိဋ္ဌာန်ခြင်း ဗျာန်မှထ
 ခြင်းဗျာန်၏အင်္ဂါကို ဆင်ခြင်ခြင်းတို့နှင့်။ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ခြင်း အမြဲယှဉ်
 ခြင်းရှိကုန်၏။ နေက္ခမ္မပသမေရတတိတ္ထေ၊ သမေရတဟူသော ဤ
 ပုဒ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နိက္ခမန္တိ၊ နိက္ခမဟူ၍။ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူ
 အပ်ကုန်။ ကိလေသဝူပသမနိဗ္ဗာနရတိ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်ရာဟုဆိုအပ်သော
 နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဒေဝါဒိဝိ၊ ဒေဝါပိဟူသည်ကား။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဇနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
 အား။ ပိဟယန္တိ ပဏ္ဏန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ သတိမတန္တိ၊ သတိမတိဟူ
 သည်ကား။ ဝေရူပဂုဏာနံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိကုန်လ
 သော။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။
 တေသံသဗ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အား။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားတို့သည်။ အဟောဂက ဘဒဝယျာမ၊ ဩဇာဖြစ်ပါလိုကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆမာနာ၊ အလိုရှိကုန်သော လူနတ်တို့
 သည်။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာဘော်အစိုး၌။ တိသမတ္တာနံ ပါဏဧကော
 ဋီနံ၊ ကုဋေသုံးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမ-
 ယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။
 ပဉ္စသတတိက္ခု၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။
 ပဟိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့၏။
 အဝိဇ္ဇဟိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ယမကပါဋိဟိရံ၊ တန်ခိုး
 ပြာဋိဟာကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ ဒေဝလောကဝဿံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌
 ဝါကို။ ဝသိတော၊ ဆိုပြီး၍။ သင်္ကသနဂရဒ္ဒါရေ၊ သင်္ကသပြည်တံခါးသို့။

ဩတရကံ၊ ဆင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တတ္ထပန၊ ထိုသက်သေပြည်၌ကား။
ဒက္ခိဏပါဒဿ၊ လက်ယာခြေကို။ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်။ အစလ-
စေတိယဋ္ဌာနံနာမ၊ မတုန်မလှုပ်သော စေတိတည်ရာ အရပ်မည်သည်လည်း
ကောင်း။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

တတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသက်ပြသည်၌။ ဌတု၊
တည်တော်မူ၍။ ပုထုဇ္ဇနာဒိနံ၊ ပုထုဇ္ဇန် စသည်တို့၏။ ဝိသယေသု၊ အရာတို့၌။
ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အတ္တ-
နော၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို။ ဝိသဇ္ဇေတု၊ ဖြေ၍။
သောတာပန္နဝိသယေ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရာ၌။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။
ဝိသဇ္ဇေတု၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိယံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တံထာ၊ ထိုအတူ။
သကဒါဂါမိအာဒိနံ၊ သကဒါဂါမိ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။
သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နာသက္ခိယံ၊
မတတ်နိုင်ကုန်။ မဟာမောဂ္ဂလာန ဝိသယော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အရာ၌။
သေသမဟာသာဝကော၊ ကြွင်းကုန်သော မဟာသာဝက တို့သည်။ နာသက္ခိယံ၊
မတတ်နိုင်ကုန်။ သာရိပုတ္တဇ္ဈေရဿ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝိသယေ၊
အရာ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ နာသက္ခိယံ၊ မတတ်နိုင်။
ဗုဒ္ဓဝိသယေစ၊ ဘုရား၏ အရာ၌လည်း။ သာရိပုတ္တောပိ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ
သည်လည်း။ ဝိသဇ္ဇေတု၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိယေဝ၊ မတတ်နိုင်သည်သာ
လျှင်တည်း။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါစိနဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ
ကို။ အာဒိကတု၊ အ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗ ခိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့သို့။ ဩ-
လောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ကေဂ်ဏ-
မေဝ၊ တခုတည်းသော ဟင်းလင်း အပြင်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အဋ္ဌသု ခိသာသု၊ အရပ် ရှစ်မျက်နှာ တို့၌။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယာဝဗြဟ္မာ-
လောကော၊ ဗြဟ္မာပြည် တိုင်အောင်သော။ ဒေဝမနုဿာစ၊ နတ် လူ ပြည်တို့
သည် လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။
ယက္ခာ နာဂါ သုပဏ္ဏာစ၊ ဘီလူး၊ နဂါး၊ ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း။
အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတု၊ ချီ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤ
လောက၌။ တဿ ပဉ္စဿ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဝိသဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေနိုင်သောသူ

သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတ္ထော၊ ဤ အရပ်၌သာလျှင်။ ဥပဓာရေထ၊ စုစမ်းရှာ
ဖွေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကိလမဘိ၊ ပင်ပန်း၏။ ။

မာရိယ၊ ဆင်းရဲမရှိသော အချင်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယေစ သင်္ခတဓမ္မာ၊
အကြင် ကောင်းစွာ သိအပ်ပြီးသော သင်္ခါရတရားရှိသော ရဟန္တာတို့သည်
လည်းကောင်း။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ ယေစ သေခါ၊ အကြင်သေကွပွဲ
သည် လည်းကောင်း။ အာသေ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသေကွ အသေကွတို့
၏။ အရိယာ၊ အကျင့်ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ နိပကော၊ ရင့်သော
ပညာလည်း ရှိထသော။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗြူဟိ၊ ကြားဘိ
လော့။

ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ ဣတိ ဣမံ ဗုဒ္ဓ ပဉ္စ၊ ဤ
ဘုရားပြဿနာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
သေခါသေခါနံ၊ သေကွ အသေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာဂမနံ ပဋိပဒံ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ သေ-ပဉ္စေ၊
ဤသို့မေးသောပြဿနာ၌။ ကိဉ္ဇာပိ နိကခေါ၊ အကယ်၍ကား ယုံမှားမရှိ။ ပန၊
ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း။ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာ-အစရှိသည်တို့တွင်။ ကတရေန-
မုခေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣမံ ပဋိပဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။
ကထေန္နော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဂဏိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နုခေါ၊ စင်စစ်။ န သက္ခိယာမိတိ၊
မတတ်နိုင်အံ့ဟူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဇ္ဈာသယေ၊ အလို၌။ ကင်္ခတိ၊
ယုံမှားခြင်းရှိ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
နယေ၊ နည်းကို။ အဒိန္နေ၊ မပေးသည်ရှိသော်။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာ-
သက္ခိယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ အယ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာအား။ နယံ၊ နည်းကို။
ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ နယံ၊ နည်းကို။ ဒဿေန္နော၊ ပြလို၍။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သော။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။
သမနုပဿတိ၊ ရှုလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ဧဝံ၊ ဤအကြံတော်သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။

ဂဏေတွာ၊ ယူ၍။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ခန္တဝသေန၊ ခန္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကထေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ နယဒါနေန၊ နည်း ပေးသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သောပဉ္စေ၊ ထိုပြဿနာသည်။ နယသတေန၊ နည်းအရာဖြင့်။ နယသဟဿေန၊ နည်းအထောင်ဖြင့်။ နယသတသဟဿေန၊ နည်းအသိန်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထို ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နနယေ၊ ပေးတော်မူသော နည်း၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တံ ပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ် စွာဘုရားကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ သာရိ- ပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ ဖြေခြင်းသို့။ ပါပုဏ်တံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိ သတတ်။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ သီဟနာဒံ၊ ခြသေ့မင်း၏အသံ နှင့် တူသောအသံကို။ နဒိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သကလကပ္ပပိ၊ တကမ္ဘာ ပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝုဠေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော။ ဗိန္ဒုနိ၊ မိုး ပေါက်တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤ မျှလောက်ကုန်သော မိုးပေါက်တို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ တာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှလောက်သော မိုးပေါက်တို့သည်။ ပဗ္ဗ- ဟေ၊ တောင်၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဣတိ ဂဏေတွာ၊ ဤသို့ရေတွက်၍။ လေခံ၊ ဂဏန်း အရေးသို့။ အာရောပေတံ၊ တင်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင် ၏။ ဣတိနဒိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင် သည်လည်း။ နံ၊ ထိုရှင်သာရိ ပုတ္တရာကို။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေတယာ၊ သင်သည်။ ဂဏေတံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထတာဝံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိ သော။ တဿ၊ ထိုရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဥပမာ နာမ၊ နှိုင်းရှည့်ရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဂင်္ဂါယလ၊ ဗုဒ္ဓိယာတိ၊ ဗုဒ္ဓိယာ-ဟူသော။ တေ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဝါလုကာ၊ သဲသည်။ ခီယေ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော် ကုန်ရာ
၏။ မဟုဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ခီယေ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော်
ကုန်ရာ၏။ မဟိယာ၊ မြေ၌။ မတ္တိကာ၊ မြေမုန့်သည်။ ခီယေ- ရေတွက်သည်ရှိ
သော် ကုန်ရာ၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဗုဒ္ဓိကာ၊ ပညာသည်။ န ခီယေ၊ မကုန်နိုင်ရာ။

ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နလောကနာထ၊ ဘုန်းပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်
ရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေသ္မိ-
ပဉ္စေ၊ တခုသောပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ကေဝါလုကံဝါ၊
သဲတလုံးကိုလည်းကောင်း။ ကေဥဒကဗိန္ဒုဝါ၊ ရေတပေါက်ကိုလည်းကောင်း။
ကေဝံသုခဇ္ဈဝါ၊ မြေမုန့်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။ ပဉ္စာနံ၊
ပြဿနာတို့ကို။ သတေနပါ၊ အရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿေနပါ၊
အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တတသဟဿေနပါ၊ အသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။
ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဝါလုကာဒိသု၊ သဲအစရှိ
သည်တို့တွင်။ ဧကေကံ၊ သဲတလုံးတလုံးစသည်ကို။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော
အရပ်၌။ သစေခိပေယျ၊ အကယ်၍ပစ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပတရံ၊ လျင်စွာ၊ ဂင်္ဂါဒိသု၊
ဂင်္ဂါစသည်တို့၌။ ဝါလုကာဒယော၊ သဲစသည်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း
သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့ကို။
ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ ပက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နတောဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်
ကုန်ရာ။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာညောပိ၊ ပညာကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌။ ပုဋ္ဌပဉ္ဇဿ၊ မေးအပ်သောပြဿနာ၏။
အန္တဝါ၊ အဆုံးကိုလည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌိဝါ၊ အစွန်ကိုလည်းကောင်း။
အဒ္ဓိသော၊ မမြင်သောကြောင့်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခိန္နနယေ၊
ပေးအပ်သောနည်း၌။ ဌတောဝ၊ တည်၍လျှင်။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊
ဖြေရ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယံပဉ္စံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။
ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗောပိအနော၊ အလုံးစုံသော လူနတ်သည်လည်း။
ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဓမ္မသေ-

နာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိ
 သော။ ဧကကောဝ၊ မထေရ်တပါးသည်သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဖြေနိုင်၏။
 ဣတိသမုဋ္ဌာပေတုံ၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ထံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။
 သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ယံပဉ္စ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ မဟာဇနေ၊
 လူများအပေါင်းသည်။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တံ၊
 ထိုလူအပေါင်းဖြေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေသည်
 ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌လည်း။ အနေန၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်။
 ဝိဿဇ္ဇိတောဝေ၊ ဖြေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်တော်မူခြင်းငှာ။

ဘောန္တော၊ အိုရသေ့အပေါင်းတို့။ သမာဂတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်း
 ဝေးကုန်သော ရသေ့တို့တွင်။ ပရောသဟဿမ္ပိ၊ တစ်ထောင်အလွန်လည်း ဖြစ်
 ကုန်ထသော။ အပညာ၊ ပညာစည်း။ မရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့
 သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ကန္ဓေယျံ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုရသေ့တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရသေ့သည်။ တာသိတဿ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဟူ၍
 ငါဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ သပညော၊ ပညာရှိ
 ထသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်တည်းသော။ သောဒေဝ ပုရိသော၊ သည်လျှင်။
 သေသံ၊ ကြွင်းသောရသေ့တို့ထက်။ သေဟျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဣမံဇာတကံ၊
 ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ သော၊ ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမုတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၃-ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု။

(ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကံပြုပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်
သောဂါထာ၏ အတ္ထပတ္တနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ သရာ
သည် “ကိစ္ဆောမနုဿပဋိလာဘော” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ကိစ္ဆောမနုဿပဋိလာဘောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိစ္ဆောမနုဿပဋိ
လာဘော စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ သတ္တသိရိသ
ကရက္ခမူလေ၊ ကုက္ကိုဇုနစ်ပင်တို့၏ အနီး၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုစဉ်။
ရေကပတ္တံ၊ ရေကပတ္တ အမည်ရှိသော။ နာဂရာဇံ၊ နဂါးမင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကဿပဗုဒ္ဓသာသနော၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
၌။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်သည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။ ဂင်္ဂိယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ နာဝံ၊
လှေကို။ အဘိရုဿ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကေသ္မိံ၊ ရေက-
ဂူဗွေ၊ ကခုသော ပိန်းချို၌။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်ကို။ ဂဟေဟ္မာ၊ ဆွဲ၍။
နာဂါယ၊ လှေ၏။ ဝေဂဿ၊ အဟုန်ဖြင့်။ ဂစ္ဆမာနာယပိ၊ သွားသော်လည်း။
န မုဉ္ဇိ၊ ဆွဲရာပိန်းရွက်ကို မလွှတ်မီ။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်သည်။ ဆိဇ္ဇိတော၊ ပြတ်
၍။ ဂတံကိရ၊ သွားသတတ်။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တေ၊ ဤအာပတ်
သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ် သာတည်း။ ဣတိမနသိကတော၊ ဤသို့နှလုံး
ပြု၍။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ အဒေသေတော၊ ဒေသနာ မကြားမှု၍။ ဝိသ-
တိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ အရညေ၊ တော၌။
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတောပိ၊ ပြု၍လည်း။ မရဏကာလေ၊ သေခါ
နီးကာလ၌။ ရေကပတ္တေန၊ ပိန်းရွက်သည်။ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ ဂဟိတော-
ဝိယ၊ ဆွဲသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ ဒေသေတု ကာမော၊ ဒေ-
သနာ ကြားလိုသည်။ ဟုတူပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ အညဘိက္ခု၊ တပါး ရဟန်း
ကို။ အပဿမာနော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ မေ ငါ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။
အမရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်။ ဣတိ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နဝိပ္ပဋိသာရော၊ ဖြစ်သောနှလုံး
မသံယာခြင်း ရှိလျက်။ တတော၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်မှ။ စဝိတော၊ စုတေ၍။

၄၀၂ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကေရုက္ခဒေါဏိကနာဝပ္ပမာဏော၊ တခုသော စားကျင်းရှိသော သစ်သား ပိန်း
 ကောလေ့ ပမာဏရှိသော။ နာဂရာဇော၊ နဂါးမင်းသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို နဂါးမင်း၏။ ရေက ပတ္တောတွေဝနာမံ၊ ရေက
 ပတ္တဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။
 နိဗ္ဗတ္တိက္ခဏေယေဝ၊ ဖြစ်သော ခဏ၌သာလျှင်။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။
 ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဧတ္တကံနာမကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလ
 ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ အဟောတုကယော-
 နိယံ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေသောအမျိုး၌။ မဏ္ဍုကဘက္ခဋ္ဌာနေ၊ ဖားကိုစား
 ရာအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောမှိတိ၊ ဖြစ်ရချေ၏ဟု။ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံး မသာယာရှိ
 သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အရပဘာဂေါ နောက်
 အဘို့၌။ ကေဓိတရံ၊ သမီးတစ်ယောက်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊
 ဂင်္ဂါအလယ်၌။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဖဏံ၊ ပါး
 ပျဉ်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ တသ္မိံ၊ ထို ပါးပျဉ်း၌။
 တပေတွာ၊ ထား၍။ နစ္စာပေတွာ၊ ကစေ၍။ ဂါယံာပေသိ၊ သီချင်းကို သီ
 စေ၏။ အဿ၊ ထိုနဂါးမင်း၏။ ဧဝံ၊ ဤအပြ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 သတတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဝ၊ ဤလောက်၌။ ဣမိနာ-
 ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သုဏိဿာမိ၊
 ကြားရအံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်
 သူသည်။ မေ၊ ငါ့သမီး၏။ ဂီတဿ၊ သီချင်း၏။ ပဋိဂီတံ၊ တဖန်သီချင်းကို။
 အာဟရတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။
 နာဂဘဝနေန၊ နဂါးစည်းစိမ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိ၊
 ပေးအံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အန္တုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဥပေါသထ-
 ဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ၌။ တံဓိတရံ၊ ထိုသမီးကို။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်း၌။ တပေသိ၊
 ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုပါးပျဉ်း၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။
 နစ္စန္တိ၊ ကကုန်လျက်။

အဓိပ္ပတိ၊ အစိုးရသော။ ရာဇော၊ မင်းကား။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။
 ရဇ္ဇိဿရော၊ မင်းတို့ကို အစိုးရသော။ ရာဇော၊ မင်းကား။ ကိံသု၊ အဘယ်

နည်း။ ကထံကေနကောရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သုဝိရဇော၊ အလွန် မြို့မကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ ကေနကောရဏေန၊ အဘယ်ကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။

ဣတိ ဣမံ ဂီတံ၊ ဤသီချင်းကို။ ဂါယတိ၊ သီလေ၏။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပ-
ဝါသိနော၊ အလုံးစုံ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ နာဂမာ-
ဏဝိကံ၊ နဂါး မင်းသမီးကို။ ဂဏှိယာမိတိ၊ ယူကုန်ခံ့ဟု။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်း
တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သီကုန်၏။ သာ၊ ထိုနဂါး မင်းသမီးသည်။
တံ၊ ထိုဇမ္ဗုဒ္ဓိပါ ကျွန်းသားတို့ သီချင်းတို့ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ တဿ၊
ထို နဂါး မင်းသမီး၏။ အန္ဓုမာသံ၊ လွှဲတကြိမ်။ ဖဏ၊ ပါးပျဉ်း၌။ ဌတွာ၊
ရပ်၍။ ဝေ၊ သို့။ ဂါယန္တိယာဝ၊ သီလျက်လျှင်။ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော
ဘုရားရှင်တို့၏တစ်ခုသော အကြားကာလသည်။ ဝီတိဝတ္တံ၊ လွန်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
ဖြစ်၍။ ကေဝိဝသံ၊ တနေသ၌။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။
လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဇရေက-
ပတ္တံ၊ ဇရက် နဂါးမင်းကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဥတ္တရမာဏဝိနာမ၊
ဥတ္တရအမည်ရှိသော လူလင်ကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊
သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကုန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ ကံနုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ဇရေက ပတ္တဿ၊ ဇရက် နဂါးမင်း၏။
ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဖဏ၊ ပါးပျဉ်း၌။ ထပတွာ၊ ထား၍။ နစ္စာ ပန ဒိဝ-
သော၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တို့ကိုပြုစေသော နေ့တည်း။ အယံဥတ္တရမာဏဝေါ၊
ဤဥတ္တရ လူလင်သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်း
တို့ကို။ ဂဏှန္တောဝ၊ သင်၍သာလျှင်။ သောတာပန္တော၊ သေ တပန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုငါကပေးသော သီးချင်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
နဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ သော၊
ထိုဇရေကပတ္တနဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထိုသီချင်းတို့ဂါထာကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဒန္နာတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဥတု၊ သိ၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုနဂါးသည်။ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်။ မဟာသမာဂမ၊ များစွာသော အစည်းအဝေး၌။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ကထေသာမိ၊ ဟောရအံ့။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ စတုရာသိတိယာ ပါဏာသဟဿနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ အဒဿ၊ ဤသို့မြင်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ သတ္တသိရိသကရုက္ခော၊ ကုက္ကို ခုနစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုကုက္ကို ခုနစ်ပင်တို့သည်။ ကေဿ၊ ကုက္ကိုတပင်၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇမ္ဗုဒိပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ ဂီတပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတုံ့သီးချင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သန္တိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အဝိဒူရေဌာနေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ ဥတ္တရမာဏဝံ၊ ဥတ္တရလူလင်ကို။ ဒိဟံ၊ မြင်၍။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလူလင်။ ဟိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဟိ၊ လာဦးလော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္တိ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုဥတ္တရလူလင်ကို။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ရေကပတ္တဿ၊ ရေကနဂါးမင်း၏။ မိတု၊ သမီး၏။ ဂါယနဋ္ဌာနံ၊ သီချင်းသီရာ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂီတပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ ဇာနာသိပန၊ သင်သိ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ နံ၊ ထိုသီချင်းတုံ့ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုစမ်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနနိယာမေနေဝ၊ သိသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒန္တံ၊ ဆိုသော။ နံ၊ ထိုဥတ္တရ လူလင်ကို။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလူလင်။ တေ၊ ဤသင်

အမှတ် အစွဲပြုသော ဂါထာသည်။ န ပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာမဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ ဒဿမံ၊ ပေးအံ့။ နံ၊ ထိုသီချင်းတုံ့ ဂါထာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂမိဿသိ၊ သင် သွားသော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ အသ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဥက္ကရ၊ လူသင်ကို။ သက္ကာ၊ မြက်စွာဘုရားသင်သည်။ ဥက္ကရ၊ ဥက္ကရလူသင်။ တံ သင်သည်။ နာဂမာဏဝိကာယ၊ နဂါးမ၏။ ဂီတကာလေ၊ သီချင်းသီသော ကာလ၌။

ဆဒ္ဒါရာဓိပ္ပတိ၊ ခြောက်ဒွါရကို အစိုးရသောသူ သည်။ ရာဇာ၊ မင်းမည်၏။ ရဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းရှိသောသူသည်။ ရဇ္ဇိဿရော၊ ရဇ္ဇိဿရမင်းမည်၏။ အရဇ္ဇံ၊ တပ်ခြင်းမရှိသောသူသည်။ ဝိရဇဇော၊ မြို့ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဇ္ဇံ၊ ကာမဂုဏ်၌လပ်သောသူကို။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ပရုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣတိ ဣမံပဋိဂီတံ၊ ဤသီချင်းတုံ့ပြန်သော ဂါထာကို။ ဂါယေယျာသိ၊ သီလေသော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မာဏဝိကာယ၊ နဂါးမ၏။ ဂီတဿ၊ သီချင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကိံသု အဓိပ္ပတိ ရာဇာတိ၊ ရာဇာဟူသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဓိပ္ပတိ၊ အစိုးရသောသူသည်။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိံသု ရာဇရဇ္ဇိဿ ရောတိ၊ ရဇ္ဇိဿရောဟူသည်ကား။ ကထံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရဇ္ဇိဿရောနာမ၊ ပြည်ကို အစိုးရသောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ သုဝိရဇဇော တောတိဟိ၊ ဟောတိ ဟူသည်ကား။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဝိရဇဇောနာမ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤသို့ မေး၏။ ပဋိဂီတဿပန၊ အတုံ့ပြန်သော သီချင်း၏ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဆဒ္ဒါရာဓိပ္ပတိ ရာဇာတိ၊ ဆဒ္ဒါရာဓိပ္ပနတိရာဇာဟူ သည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဆန္ဒဒ္ဒါရာနံ၊ ခြောက်ဒွါရတို့၏။ အဓိပ္ပတိ၊ အရှင်ဖြစ်၏။ ကေ ဒွါရေပိ၊ တခုသော ဒွါရ၌လည်း။ ရူပါဒီဟိ၊ ရူပါရုံစသည် တို့ဖြင့်။ အနုဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အယံ ဤသူသည်။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်၏။ ရဇ္ဇမာနော ရဇ္ဇိဿရောတိ၊ ရဇ္ဇိဿရော ဟူသည်ကား။

ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ တေသု အာရမ္မဇဏသု၊ ထိုအာရုံတို့၌။ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်တတ်၏။ သောရဇ္ဇမာနော၊ ထိုသို့ တပ်ခြင်းသည်။ ရဇ္ဇိယရောနာမ၊ ရဇ္ဇိယရမည်၏။ အရဇ္ဇန္တိ၊ အရဇ္ဇံ ဟူသည်ကား။ အရဇ္ဇမာနောပန၊ တပ်ခြင်း မရှိသော သူသည်ကား။ ဝိရဇောနာမ၊ ဝိရဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဇ္ဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းရှိသောသူကို။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုဥတ္တရအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတုံ့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလုလင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိံ ဂီတေ၊ ဤသီချင်းဂီတတုံ့ကို။ ဂါယိတေ၊ သီသည်ရှိသော်။ ဣမဿ ဂီတဿ၊ ဤသီချင်းတုံ့၏။ ဣမံပဋိဂီတံ၊ ဤအတုံ့ဖြစ်သောသီချင်းကို။ ဂါယိဿန္တိ၊ သီကုန်လတ္တံ့။

ဗာလော၊ သူမိုက်ကို။ ကေန၊ အဘယ်တရားသည်။ ဝုယုတိ၊ မျှောသည်။ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ နုဒတိ၊ ပယ်သနည်း။ ယောဂက္ခေမိ၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ တံ၊ တုံ ပြဿနာကို။ ပုဏ္ဍိတော၊ မေးအပ်သော သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနဂါးမင်းသမီး၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံပဋိဂီတံ၊ ဤသို့ သီချင်းတုံ့ကို။ ဂါယေယျာသီတိ၊ သီလော့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ သြဗေန၊ သြဗလေးပါးဖြင့်။ ဝုယုတိ၊ မျှော၏။ ယောဂေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ နုဒတိ၊ သြဗလေးပါးကို နုတ်၏။ သဗ္ဗ ယောဂဝိသီယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော ယောဂ လေးပါးနှင့် မယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယောဂက္ခေမိတိ၊ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကာမောဃာဒိနာ၊ ကာမောဃ အစရှိသော။ စတုဗ္ဗိဓေန၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သြဗေန၊ သြဗလေးဖြင့်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝုယုတိ၊ မျှော၏။ ကံသြဗံ၊ ထိုသြဗကို။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ သမပ္ပဓာနသင်္ခါတေန၊ သမပ္ပဓာန် ဟုဆို

အပ်သော။ ယောဂေန၊ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ နှုတ်၊ ပယ်၏။ သဗ္ဗေဟံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမယောဂါဒိဟံ၊ ကာမယောဂစသည်တို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ ယှဉ်ခြင်းမရှိသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းရှိသောသူ မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣထိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလူလင်သည်။ ဣမံ ပဋိဂီတံ၊ ဤသီချင်းတို့ဂီတာကို။ ဂဏ္ဍန္တောဝ၊ သင်စဉ်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟံ၊ ဟည်၏။ သော၊ ထိုဥတ္တရလူလင်သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဝံဂါထံ၊ ထိုဂီတာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၏။ အဗ္ဘော၊ အို အချင်းတို့။ ခယာ၊ ငါသည်။ ဂိတဝဋ္ဋိတံ၊ သီချင်းတို့ဂီတာကို။ အာဟဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဧ၊ ငါ့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိရန္တရံ၊ ပြတ်။ ပြီဇာ၊ တည်သော။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဇက္ကုနာ၊ ပုဆပ်ဒူးဖြင့်။ အက္ကမန္တော၊ နင်းလျက်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ နာဂမာဏ ဝိကာ၊ နဂါးမငယ်သည်။ ပိတုဇဏေ၊ အဖ ပါးပျဉ်း၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ နစ္စမာနာ၊ ကလျက်။ ကိံသုအဓိပ္ပတိရာဇာတိ၊ ရာဇာဟူသော။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါဟဟိ၊ သီ၏။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလူလင်သည်။ ဆဒ္ဓါရာဓိပ္ပတိရာဇာတိ၊ ရာဇာဟူသော။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတို့ကို။ ဂါယိ၊ သီ၏။ ပုန၊ တဖန်။ မာဏပိကာ၊ နဂါးမသည်။ ကေနဿဝုယုတိတိ၊ ဝုယုတိဟူ၍။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရလူလင်အား။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါယတိ၊ သီပြန်၏။ အထ၊ လို နောင်မှ။ အဿာ၊ ထို နဂါးမအား။ ပဋိဂီတံ၊ သီချင်းတို့ကို။ ဂါယန္တော၊ သီလိုသော။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလူလင်သည်။ သြဗေနဝုယုတိတိ၊ ဝုယုတိဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂီတာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထို စကားကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဖယာ၊ ငါသည်။ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏တစ်ခုသော အကြား ကာလပတ်လုံး။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သူ၏။ သဒ္ဓိနာမ၊ စကားသံမည်သည်ကို။ နသုတပဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ တုဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဂိုဋ္ဌေန၊ အမြီးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေ

ကို။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ မဟာဝိစိယော၊ ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏။ ဥဘောတိရာနိ၊ ကမ်းနှစ်ဖက် တို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ပြို ကုန်၏။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဥသဘမတ္တေဌာနေ၊ တဥသဘ မျှလောက်သော အရပ်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမဇ္ဇိံသု၊ နှစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ မဟာ- ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်း၌။ ထပေတွာ၊ တင်၍။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဆယ်လျက်။ ထလေ၊ ကြီးကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုနဂါး မင်းသည်။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရလူလင်သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ သာမိငါးသား ဥတ္တရလူလင်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော နဂါးမင်း။ ကေသိံ ရက္ခ- မူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ သာမိသခင်သားဥတ္တရလူလင်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရေန၊ ဥတ္တရ လူလင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်။ တေန၊ ထိုနဂါးမင်းဥတ္တရလူလင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွလာ လျှင်။ ဂတော၊ သွားကြ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားပြီး၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိနံ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်ဟို့၏။ အန္တရံ၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝနိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ရောဒ- မာနော၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနဂါးမင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်စောနဂါးမင်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ နှလုံးကြည်ကဲ့ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ၏ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သောပိသမဏဓမ္မေဝ၊ ထိုရဟန်းတရားသည်လည်း။ နိဒ္ဒါ၊ ရေတုံ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေမှ ထုတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်း ငယ်မျှသော။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်ကို။ ဆိန္ဒုမတ္တံ၊ ဖြတ်မိကာမျှကို။

နိဿယ၊ မှီ၍။ အဟေတုက ပဋိသန္ဓိ။ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ဥရေန၊ ဝမ်းဖြင့်။ ပရိသက္ကနဋ္ဌာနေ၊ တွား၍သွားရာဖြစ်သော အရပ်၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ကဿပ ဂေါတမ ဘုရားတို့၏
 တစ်ခုသောအကြား၌။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ နေဝ လတာမိ၊ မရနိုင်။
 သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်တရား၌ ကြားရခြင်းကို။ နလတာမိ၊ မရပါ။
 တုမ္မာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားအား။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်
 ခြင်းကို။ နလတာမိ၊ မရခဲ့။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ကာရဏံ၊ ကံကို ဝမ်း
 နည်းသောအကြောင်းတည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုနဂါး
 ၏။ ကထံ၊ လျှောက်ချက်စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်လော
 နဂါးမင်း။ မနုဿတ္တံနာမ၊ လူ၏အဖြစ်မည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘပေတ၊ ရခဲသည်
 သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုအတူ။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်တရားကို နားရခြင်း
 သည်။ ဒုလ္လဘ၊ ရခြင်းငှာ ရဲယဉ်၏။ တဿ၊ တူ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း
 ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲစွာ၏။ ဣဒံ၊ ဤလူ၏အဖြစ် သည်ကို။ ကိစ္ဆေန၊
 ငြိငြင်ခြင်းဖြင့်။ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ လမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣသိ၊ တွာ၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို့သော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာယ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၃။ ။မဟာရာဇ၊ နဂါးမင်း။ မနုဿပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရ
 ခြင်ကား။ ကိစ္ဆော၊ ငြိငြင်စွာ၏။ မစွာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 ရှည်ခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ငြိငြင်စွာ၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။
 နာရခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ငြိငြင်စွာရခဲ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော
 ကာလကို။ ကိစ္ဆော၊ ရခဲစွာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်တူ။
 မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တေန၊
 များစွာသော။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနုဿပဋိလာဘောနာမ၊ လူ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းမည်သည်
 ကား။ ကိစ္ဆောဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ကသိကမ္မာဒိနိ၊ လယ်လုပ်
 ခြင်းစသောအမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေ ခြင်းကို။
 ဃဇေန္တောပိ၊ လုံ့လပြုလျက်လည်း။ ပရိတ္တဋ္ဌာရိကာယ၊ အလွန်တိုသောအသက်

၏တည်ရာအရပ်၌။ ထပိတံပိ၊ ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ငြိငြင်၏။ အနေကာသုပိ၊
 များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကပ္ပေသု၊ ကမ္ဘာတို့၌။ ဓမ္မဒေသကဿပုဂ္ဂလဿ၊
 တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒုလ္လဘတာယ၊ ရခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓိပ္ပသဝ-
 နံပိ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရခြင်းသည်လည်း။ ကိစ္ဆံ၊ ငြိငြင်ခဲ
 ယဉ်း၏။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ အဘိနိဟာရဿ၊
 ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း၏။ သမိဇ္ဈနတော၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သမိဒ္ဓါဘိ-
 နိဟာရဿ၊ ပြည့်စုံစွာ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းရှိသောဘုရား၏လည်း။ အနေ-
 ကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသဟဿေဟိပိ၊ ကမ္ဘာကုဋေအထောင်တို့
 ဖြင့်လည်း။ ဒုလ္လဘပ္ပ၊ ဒေတာ၊ ခဲယဉ်းစွာဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား
 တို့၏။ ဥပ္ပါဒေပိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ကိစ္ဆောယေဝ၊ ငြိငြင်ခဲယဉ်းသည်
 သာလျှင်တည်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရသီတိယာ ပါဏ သဟဿာနံ၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာ
 လေပါတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရာဇာပိ၊ နဂါးမင်းသည်
 လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ သောတာပတ္တိ ဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။
 လဘေယျ၊ ရရာ၏။ တိရစ္ဆာန ဂတတ္တာပန၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောကြောင့်ကား။
 နာလဒ္ဓါ၊ မရအပ်။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတစဟနဝိဿ-
 ဌနိဒ္ဓေါက္ကမန သဇာတိယာမေထုနသေဝနစုတိသင်္ခါတေသု၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း
 အရေကို စွန့်ခြင်း လွတ်လွတ်စိတ်ကိုပြု၍အိပ်ခြင်း ဇာတ်တူရှိသောနဂါးမနှင့်
 မေထုန်မှီဝဲခြင်း စုံတိခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေသုပဉ္စသုဌာနေသု၊ အကြင်
 ငါးပါးသော အရာတို့၌။ နဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ နာဂသရီရမေဝ၊ ဖြစ်တိုင်း
 သော နဂါးကိုယ်ကို သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်း
 ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးပါးသော အရာတို့၌။ အကိလမနဘာဝံ၊ မပင်ပန်း
 သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ မာဏဝရူပေနော၊ နတ်လုလင်၏အသွင်
 ဖြင့်လျှင်။ ဝိစရိတံ၊ လှည့်လည်သွားလာခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။

တတိယံ၊ သော။ ရေကပတ္တနာဂရာဇေတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

နုတိယအကြိမ်

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၄-အာနန္ဒတ္ထေရ ဥပေါသထပဉ္စဝတ္ထု။

၄၁၁

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၄-အာနန္ဒတ္ထေရ ဥပေါသထပဉ္စဝတ္ထု။

(ရေကပတ္တ နဂါးမင်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗပါပဿအကရဏံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ မေခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဒွိဝါဠာနေ၊ နေသန့်ရာ အရပ်၌။ နိသိန္တော၊ နေလျက်။ စိဝန္တသိကိရ၊ ကြံသတတ်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခုနစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏။ မာတာ ပိတရော၊ မယ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း။ အာယုပရိစ္ဆေဒေါ၊ အသက် အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။ ဗောဓိ၊ ပွင့်ရာ ဗောဓိကို လည်းကောင်း။ သာဝက သန္နိပါတော၊ သာဝက အစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝက သန္နိပါတော၊ အဂ္ဂသာဝက အစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးကို လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥပေါသထော ပန၊ ဥပုသ်ကိုကား။ အ ကထိတော၊ ဟောတော်မူ။ ကိန္နုဒေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ တေသံပိ၊ ထိုခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ အယပေဝ ဥပေါသထော၊ ဤ ဥပုသ် သည်ပင်လျှင်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ အညော၊ သည်မှ တပါးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို အာနန္ဒာသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ တေသံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကာလ ဝေဒေါ၊ ကာလ အပြား ရှိသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကထာ ဘေဒေါ၊ ကထာ အပြားသည်။ န ဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဝိပဿိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တမေ သတ္တမေ သံဝစ္ဆရေ၊ ခုနစ်နှစ် တစ်ကြိမ် ခုနစ်နှစ် တစ်ကြိမ်။

ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဿ၊ ထို
 ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သော။
 ဩဝါဒေါယေဝ၊ အဆုံးအမ သည်သာလျှင်။ သတ္တန္တံ သံဝစ္ဆရာနံ၊ ခုနစ်နှစ်
 ကျိပ်ပတ်လုံး။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိခိစ၊ သိခိဘုရား
 သခင်သည် လည်းကောင်း။ ဝေဿဘူစ၊ ဝေဿဘူ ဘုရားသခင်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဆဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေသံဝစ္ဆရေ၊ ခြောက်နှစ် တစ်ကြိမ် ခြောက်နှစ်တစ်ကြိမ်။
 ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ ကကုသန္ဓောစ၊ ကကုသန် မြတ်
 စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ ကောနာဂမနောစ၊ ကောနာဂံ မြတ်စွာဘုရား
 သည် လည်းကောင်း။ သံဝစ္ဆရေ သံဝစ္ဆရေ၊ တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်။
 ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ ကဿပ ဒသဗလော၊ အားဆယ်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေမာသေ၊
 ခြောက်လတစ်ကြိမ် ခြောက်လတစ်ကြိမ်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊
 ပြုတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဿ၊ ထိုကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သော။ ဩဝါဒေါယေဝ၊ အဆုံးအမ
 သည်သာလျှင်။ ဆန္တိမာသာနံ၊ ခြောက်လကျိပ်ပတ်လုံး။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့အား။ ဣမံ ကာလဘေဒံ၊ ဤကာလ အထူး အပြား
 ကို။ ဒာရောစေတော၊ ကြား၍။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဩဝါဒ ဂါထာ-
 ပန၊ အဆုံးအမ ပေးသော ဂါထာ သည်ကား။ ဣမာယေဝ၊ ဤ ဂါထာတို့
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော
 သာဝကတို့အား။ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်
 ကို။ အာဝိကရောန္တော၊ လင်ရှား ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊
 ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို။ ယံ
 အကရဏံ၊ အကြင် မပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်၏။
 ယာ ဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယံ သမိတ္တပရိ-
 ယောဒပနံ၊ အကြင် မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း။

၁၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိတိက္ခာ၊ တိတိတွံဟု ဆိုအပ်သော။ ခန္တိ၊ သည်ခံခြားသည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ယိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပရူပသာတိ၊ သူတပါးကို။ သတ်ပုတ်သောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကိလေသာကို နှင်ထုတ်သောသူမည်သည်။ န ဘောဘိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူဘာကြီးကို၊ ဝိမဟဌယန္တော၊ ညည်းဆဲခြင်းရှိသော သူသည်။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၁၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုပဝါဒေ၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ မစွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပသာတော၊ သူတပါးကို မသတ် မညည်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ အကြီးဖြစ်သော သီလကိုလည်း။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ဆွမ်းကိုစားခြင်း၌။ မတ္တညုတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ သန္တဉ္စ သယနာသနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသောကျောင်း၌ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော အဓိစိတ္တသိက္ခာ၌။ အာယောဂေါစ၊ လုံ့လပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သဗ္ဗပါပဿာတိ၊ သဗ္ဗပါပဿ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော။ အကုသလ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဒါတိ၊ ဥပသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ အဘိနိက္ခမနတော၊ တောထွက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဥပ္ပါဒနံစေဝ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒိကဿစ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကိုလည်း။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းတည်း။ သမိတ္တပရိယောဒပနန္တိ၊ သမိတ္တပရိယောဒပနံ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဟိ နိဝရဏဟိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့မှ။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဝေါဒါပနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓါနု-

သံသနန္တိ၊ တေ ဗုဒ္ဓါနုသာသနံ-ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောတရားရှင်တို့၏။ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမဒတ်တည်း။
ခန္တိတိ၊ ခန္တိဟူသည်ကား။ တိတိက္ခသင်္ခါတာ၊ တိဘိက္ခဝာ ဟုဆိုအပ်သော။
ယာ သော ခန္တိနာမ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊
ဤသည်းခံခြင်းသည်။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပရမံ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝရန္တိ ဗုဒ္ဓါတိ၊
နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝရန္တိ ဗုဒ္ဓါ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါစ၊ တရားသခင်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တရားသခင်တို့သည်လည်းကောင်း။
အနုဗုဒ္ဓါစ၊ တရားကို အမှီပြု၍ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်သော သာဝကတို့
သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣဒမ တယော ဗုဒ္ဓါ၊ ဤသုံးဦးသော တရားသခင်
တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
နဟိ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ နဟိ ပဗ္ဗဇိတော ဟူသည်ကား။ ပါဏိအာဒိဟိ၊ လက်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဥပဟနန္တော ဝိဟေဌေန္တော၊ ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းရှိသော။ ပရူပသာတိ၊ သူတပါးကို သက်လေ့ရှိသောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော-
နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ န သမဏောတိ၊ န သမဏော
ဟူသည်ကား။ ဗုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရံ၊
သူတပါးကို။ ဝိဟေဌယန္တောပိ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသောသူသည်လည်း။ သမဏော၊
ရဟန်းသည်။ န ဟောတိ ယော၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အနုပဝါဒေါတိ၊
အနုပဝါဒေါ ဟူသည်ကား။ အနုပဝါဒနဉ္စေ၊ မိမိကိုယ်တိုင် စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ အနုပဝါဒါပနဉ္စ၊ သူတပါးကို စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့စေခြင်းသည်
လည်းကောင်းတည်း။ အနုပဿာတောတိ၊ အနုပဿာတော ဟူသည်ကား။
အနုပဿာတနဉ္စေ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သတ်ပုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပ
ဿာတာပနဉ္စ၊ သူတပါးကို သတ်ပုတ်စေခြင်းသည် လည်းကောင်းတည်း။
ပါတိမောက္ခေတိ၊ ပါတိမောက္ခေ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌတံသီလံ၊ အကြီးဖြစ်
သော သီလကို။ သံဝရောတိ၊ သံဝရော ဟူသည်ကား။ ပိဒဟနံ၊ ပိတ်ပင်
ခြင်းတည်း။ မတ္တညုတာတိ၊ မတ္တညုတာ ဟူသည်ကား။ မတ္တညုဘာဝေါ
ပမာဏဇာနံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော အဖြစ်တည်း။ သန္တန္တိ၊ သန္တံ ဟူ
သည်ကား။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်း။ အဓိဓိတ္တေတိ၊ အဓိဓိတ္တေ ဟူသည်

ကား။ အဋ္ဌသမာပတ္တိ သင်္ခါတေ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော။
 အဓိတ္တေ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာပုဒ်၌။ အာယောဂေါတိ၊ အာယောဂေါ-ဟူသည်
 ကား။ ပယောဂကရဏံ၊ လုံ့လပြုခြင်းတည်း။ ဧတန္တိ၊ ဧတံ ဟူသည်ကား။
 ဧတံ၊ ဤအဆုံးအမတော်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့
 ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ဩဝါ
 ဒဂါသာတို့တွင်။ အနုပဝါဒေန၊ မကဲ့ရဲ့၊ မစွပ်စွဲခြင်းဖြင့်။ ဝါစသိကံ၊ နှုတ်၌
 ဖြစ်သော။ သီလံ၊ သီလကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ အနုသာတေန၊ မသတ်ပုတ်
 ခြင်းဖြင့်။ ကာယိကသီလံ၊ ကာယိကသီလကို။ ကထိတံ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခေစ-
 သံဝရောတိ ဣမိနာ၊ သံဝရော ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသီလဉ္စေ၊
 ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရဉ္စ၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ
 ကိုလည်းကောင်း။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ မတ္တညုတာဝ၊ မတ္တညုတာဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိစေ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း။
 ပစ္စယသန္နိဿိတသီလဉ္စ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကိုလည်းကောင်း။ ကထိတံ၊
 ဆိုအပ်၏။ သန္တသေနာသနေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ နေသဖြင့်။ သပ္ပါယ-
 သေနာသနံ၊ လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဓိစိတ္တေန၊
 အဓိစိတ္တ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။
 ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။
 တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ ကထိတာဝေ၊
 ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား
 အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။
 ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရဥပေါသထပဉ္စဝတ္ထုသည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၅-အနဘိရတိ ဘိက္ခုဝတ္ထု။

(အာနန္ဒပဉ္စ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အနဘိရတိ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဘောဓသဆရာသည် “နကဟာပဏ ဝဿေနာ” တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

နကဟာပဏ ဝဿေနာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နကဟာပဏဝဿေန-
စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ တရားသည်။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်
သော။ အနဘိရတိဘိက္ခု၊ မမေ့လျော့သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာသနေ၊ သာ
သနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြုပြီး၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သော
ပဉ္စင်း အဖြစ်ရှိပြီးသော်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိတိ၊ သင်လေလော့ဟု။ ဥပဇ္ဈာ-
ဟေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
သို့။ အဂမာသိကိရ၊ သွားသတက်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း
၏။ ပိတုနေ၊ အဖ၏။ ဧရာဂါ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအဖ
သည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဒဠုကာမော၊ ဖူးမြင် လိုသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
တံ၊ ထိုသားကို။ ပက္ခောသိတုံ၊ ပင့်ခေါ်ခြင်းငှာ။ နမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ အလဘိတော၊ မရသောကြောင့်။ ပုတ္တသော
ကေန၊ သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိပ္ပလန္တောယေဝ၊ ယောင်ယမ်းမြည်
တမ်းလျက်သာလျှင်။ အာသန္နမရဇဏာ၊ သေခြင်း၏ အနီးသို့ ရောက်သည်။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ မေ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ပတ္တစိဝရ
မူလံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းဖိုးကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ တစ်ရာကို။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
ဒတာ၊ ပေးခဲ့၍။ ကာလမကာသိ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၏။ သော၊ ထိုပထွေးသည်။
ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း
၌၊ နိပဟိတော၊ ဝပ်၍။ ပာတေန္တော၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒ္ဓိတော၊ ငို၍။ ဘန္တေ၊ အ
ရှင်တရား။ တေ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဝိပ္ပလပန္တောယေဝ၊ ယောင်ယမ်းမြည်

တမ်းလျက်လျှင်။ ကာလံကတော၊ စုတေခြင်းသို့ ရောက်၏။ မယံပန၊ ငါ၏ကား။
 တေန၊ ထိုအဖ တကာကြီးသည်။ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ တစ်ရာကို။
 ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပိတံ၊ ထားခဲ့၏။ တေန၊ ထို အသပြာဖြင့်။ ကိံကရေမိ၊
 အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။
 မေ၊ ငါ့အား။ ကဟာပဏဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။
 ဣတိပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ဤသို့ပယ်ပြီး၍။ အပရတာဒေ၊ နောက်အဖို့။ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရကုလေ၊ သူတပါးအိမ်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။
 စရိတွာ၊ သွား၍။ ဇိပိတေန၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိ
 အံ့နည်း။ တံ ကဟာပဏသတံ၊ ထို အသပြာ တစ်ရာကို။ နိဿာယ၊ ပို့၍။
 ဇိပိတုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းငှာ။ သက္ကော၊ တယ်ကောင်း၏။ ဝိဗ္ဗမိဿာမိ၊ လူလွှတ်
 အံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ လော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ အနဘိရတိယာ၊
 မမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋိတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဠသဇ္ဈာယကမ္ပဠာ
 နော၊ လွှတ်အပ်သော သဇ္ဈာယ်ခြင်း ကမ္ပဠာန်း စီးဖြန်းခြင်းရှိလျက်။ ပဏ္ဍု-
 ရောဂေါဝိယ၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိလျက် အနာ နှိပ်စက် သလုံ့လို့။
 အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ ဒဟသုဘမဟေ
 ရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ညစ်နွမ်းသောကိုယ် ရှိခြင်းသည်။
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊
 ပြီးငွေ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဓုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိ-
 ယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား။ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားကုန်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ ဟေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကံ၊
 မြတ်စွာဘုရား အထံသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိ-
 တောကိရ၊ ပြီးငွေ့၏ ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး
 သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ မှန်ပေ၏။ ဣတိဓုတ္တေ၊
 ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤ
 သို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ တေ၊ သင်၏။ ဇိပိတ
 ပစ္စယော၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ ရှိပါ၏။

ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ ကိ၊
 အဘယ်မျှလောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ တစ်ရာသည်။ အတ္ထိ
 ရှိပါ၏။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌။ သက္ကရုံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။
 အာဟရ၊ ဆောင်ခွဲလေ့။ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။
 တာဝတ္တကေန၊ ထိုမျှ လောက်သော အသပြာဖြင့်။ ဇီ၊ ဝိ တုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
 ဌာ။ သက္ကဝါ၊ တတ် နိုင် ကောင်း အံ့လော။ နော ဝါ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။
 ဤတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။
 သက္ကရုံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊
 ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပရိဘော-
 ဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဌာ။ ပဏ္ဏာသံ၊ အသပြာငါးဆယ်ကို။ ထပေဟိ၊
 ထားလော့။ ဒွိန္ဒဂေါဏာနံ၊ နှားနှစ်ခုတို့သည်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးဌာ။
 စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးသပြာကို။ ထပေဟိ၊ ထားလော့။ တွေ့ကံနာမ၊
 ဤမျှလောက်သောအသပြာကို။ ဗိဇတ္ထာယ၊ မျိုးစေ့အကျိုးဌာလည်းကောင်း။
 ယုဂနဂံလတ္ထာယ၊ တွန်ထမ်းပိုးအကျိုးဌာလည်းကောင်း။ ကုဒါလ ဝါသိပရသု၊
 အတ္ထာယ၊ ပေါက်တူးပဲကွပ် ပေါက်ဆိန်အကျိုးဌာလည်းကောင်း။ ထပေဟိ၊
 ထားလော့။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဂဏိယမာနေ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော်။
 တံကဟာပဏသတံ၊ ထိုအသပြာတစ်ရာသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ အထ၊
 ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 တာဝ၊ သင်၏။ ကဟာပဏာ၊ အသပြာသည်။ အပ္ပကာ၊ အနည်းသာဖြစ်၏။
 ဧတေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ နိဿာသ၊ မှီ၍။ တဏှ၊ တပ်ခြင်းလောဘသည်။
 ကထံပူရေဿဘိ၊ အဘယ်မှာ ပြည့်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟမိန့်တော်
 မူ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ စက္ကဝတ္တိရာဇံ၊ စကြဝတေးမင်း
 ၏အဖြစ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ အဗ္ဗေဂ္ဂိတမဇတ္တန၊ လက်ပန်းပေါက်
 ခတ်ကာမျှဖြင့်။ ဒွါဒသယောဇနဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော အရပ်၌။
 ကဋ္ဌိပ္ပမာဏေန၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ရတနဝဿံ၊ ရတနာမိုးကို။ ဝဿာ-
 ပေတုံ၊ ရွာစေ့ခြင်းဌာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။

ဆတ္တိသသက္ကာ၊ သုံးကျိပ် ခြောက်ယောက်သော သိကြားသို့သည်။ စဝုန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ ဧတ္ထကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊
 ၁။ ထာဝတိံသာနတ်စည်းစိမ်ကို။ ကာရေတွာပိ၊ ပြု၍လည်း။ မရဏကာလေ၊
 သေသောအခါ၌။ တဏှံ၊ တောင့်တခြင်း လောဘကို။ အပ္ပရေတွာ၊ မပြည့်မူ
 ၍လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။
 တေန၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသခင်
 သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်
 တော်မူ၍။ မန္ဓာတုဇာတကံ၊ မန္ဓာတ်မင်းဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။

စန္ဒိမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်။ ယာဝံ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်တို့သို့။
 ပရိဟရန္တိ၊ လည်၍သွားကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာ
 တို့သည်။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်လျက်။ ဘန္တိ၊ ထွန်းလင်းကုန်၏။
 ယေပဂါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝိနိဿိတာ၊ မြေကိုမှီ၍နေကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေပဂါဏာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ မန္ဓာတု၊ မန္ဓာတ်
 မင်း၏။ ဒါသာ ကျန်တို့ချည်းတည်း။ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိဿဂါထာယ၊
 ဤဂါထာ၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ ဣမာဒွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၇။ ။ ကဟာပဏဝဿေန၊ အသပြာမိုး ရွာသဖြင့်လည်း။ ကာမေသု၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌။ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်း မည်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပသာဒါ၊ ခဏသာ ကောင်းကုန်၏။ ဒုခါ၊ မောပန်းသဖြင့်
 ဆင်းရဲခြင်းများကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သောသူသည်။

၁၈၈။ ။ ဝိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာမေသုအပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 လည်း။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ နဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံသာဝကော၊
 မြတ်စွာဘုရား တပည့်သားဖြစ်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဏှက္ခယရ-
 တော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-
 အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ကဟာပဏဝဿေနာတိ၊ ကဟာပဏဝဿေန
 ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုမန္ဓာတ်မင်းသည်။ အပ္ပောဋ္ဌေတွာ၊ လက်ပန်းပေါက်

ခတ်၍။ ယံသတ္တရတနဝဿံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော ရတနာမိုးကို။ ဝဿာပေသိ၊ ရွာစေ၍။ တံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောမိုးကို။ ဣဓ၊ ဤဂါထာ၌။ ကဟာပဏဝဿန္တိ၊ ကဟာပဏဝဿံဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဟေနပိ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောရတနာမိုးဖြင့်လည်း။ ဝတ္ထုကံ၊ မ ကိလေသကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့၌။ တိတ္ထိနာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သောတဏှာ၊ ဤတောင့်တခြင်းလူ့စွာသည်။ ဒုပ္ပုရာ၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့၏။ အပ္ပသာဒါတိ၊ အပ္ပသာဒါ ဟူသည်ကား။ သုပိနကူပမသဒိသဘာယ၊ အိပ်မက်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိတ္တသုခါ၊ နည်းသော ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခာဟူသည်ကား။ ဒုက္ခန္ဓန္ဓာဒိသု၊ ဒုက္ခအစုအစုရှိသည်တို့၌။ အာဂတဒုက္ခ ဝသေနပန၊ လာသောဒုက္ခ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ဗဟုဒုက္ခာဝေ၊ များစွာသော ဒုက္ခရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝိညာယာတိ၊ ဝိညာယ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေကာမေ၊ ဆိုကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ အဝိဒိဗ္ဗေသုတိ၊ အဝိဒိဗ္ဗေသု ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဥပကပ္ပနက ကာမေဟိ၊ ကံ၏ အနံ့ဘော်ကြောင့် အထူးထူးဖန်ဆင်းအပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သစေနိမန္တေယျအပိ၊ အကယ်၍ ဖိတ်ငြားကဲ့။ အာယေသ္မာသမိဒ္ဓိဝိယ၊ အဂ္ဂင်သမိဒ္ဓိမထေရ်ကဲ့သို့။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ တေသုကာဝမေသု၊ လိုကာမဂုဏ်တို့၌။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ နဝိန္ဒတိယေဝ၊ မရသည်သာလျှင်တည်း။ တဏှက္ခယ ရတောတိ၊ တဏှက္ခယရတော ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တစေတ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်းကောင်း။ အဘိရတောစ၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်လည်း။ ဟောတိဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္တယမာနေတ၊ ကောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကောတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော ဟူသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိယဿ၊ ဟောအပ်သော။ မေဿ၊ တရားတော်ကို။ သဝနန္တောနာခြင်းကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ ယောဂါဝစရတိက္ခ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းရှိသော ရဟန်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သော တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာ-

ယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။
ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၆-အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

(အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိဆရာသည် “ဗဟုံ ဝေ
သရဏံ” ဟောသော ဝါဠုကို မိန့်သတည်း)။

“ဗဟုံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ” တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဗဟုံ ဝေ သရဏံယန္တိ-
စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဝါလုကရာသိမ္မိ၊
သဲစု၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ အဂ္ဂိဒတ္တံ နာမ၊ အဂ္ဂိဒတ္တအမည်ရှိသော။ ကော-
သလ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။
မဟာ ကောသလဿ၊ မဟာကောသလမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်
ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သဘာ်။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုအဂ္ဂိ
ဒတ္တကို။ ပိတရိ၊ အဖ မဟာကောသလမင်းကြီးသည်။ ကာလင်္ကတေ၊ သေ
သည်ရှိသော်။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။
မေ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ အဖဖြစ်သော။ မဟာကောသလဿ၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊
တည်း။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ တသ္မိံ ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုပုရော
ဟိတ် အရာ၌သာလျှင်။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ တဿ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တ၏။ အတ္တနေ၊
မိမိကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခံစားခြင်းသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပစ္စုဂ္ဂ-
မနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဣဓ၊ ဤ

အရပ်၌။ နိဿိဒထ၊ နေလေဘူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာနာသနံ၊ တူသောနေရာ
ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ
ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ မယံ၊ ငါ၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေ
ခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ရာဇနံ၊ မင်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိစ္စကာလမေဝ၊
မြဲသောကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ န ခေါ်ပန သက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သမာနဝယေနဝ၊ တူသော အရွယ်ရှိသော
သူနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဇ္ဇသုခံ နာမ၊ မင်း၏ ချမ်းသာကို ခံစားခြင်း
မည်သည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါ
သည် သာလျှင်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်သော အရွယ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ယုတ္တန္တိ၊ သင့်၏ဟု။ သော၊ ထို
ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနု-
ဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဘေရိံ၊ စရာပေတွာ၊ စည်လည်
စေ၍။ သတ္တာဟေန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးသော။ အတ္တနော ဓနံ၊
မိမိဥစ္စာကို။ ဒါနုမုခေ၊ အလှူဝ၌။ ဝိသေဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဗာဟိရ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာ
သနာမှ အပြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တံ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တ
ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဒသပုရိသ သဟဿာနံ၊ တစ်သောင်းသော ယောက်ျား
တို့သည်။ အနုပဗ္ဗဇိံ သု၊ လိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။
တေဟိ၊ ထိုတစ်သောင်းသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အင်္ဂမဂေ ရဋ္ဌဿစ၊
အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း၏လည်းကောင်း။ ကုရုရဋ္ဌဿစ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း၏လည်း
ကောင်း။ (အဋ္ဌကထာ၌ ကုရုရဋ္ဌဿစ ဟူသော ပုဒ်သည် မပါပဲရှိ နေသည်။
အန္တရေပုဒ်ကိုထောက်လျှင် ရှိအံ့ထင်၏)။ ။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝါသံ၊
နေခြင်းကို။ ကပေတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။
တာတာ၊ ငါ့ရှင် ချစ်သားတို့။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊
ကာမဝိတက် စသည်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
နဒိတော၊ မြစ်မှ။ ဧကေကဝါလုကပုဋ္ဌံ၊ သဲ တစ်ဆုပ် တစ်ဆုပ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊
ထုတ်၍။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရပ်၌။ ဩကိရတု၊ လောင်းလေဘူ။ ဣတိဩဝဒေ-
တိ၊ ဤသို့ အဆုံးအမပေး၏။ တေ၊ ထိုတစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည်။
သာရူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကာမဝိတက္ကာဒိန္နံ၊ ကာမ

ဝိတက် စသည်တို့၏။ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သေးအခါ၌။ တထာ၊ ထိုသြဝါဒ
ပေးတိုင်း။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ မဟာဝါလုကရာသိ၊ သဲစုကြီး
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသဲစုကြီးကို။ အဟိဆတ္တောနာမ နာဂ-
ရာဇာ၊ အဟိဆတ္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူ၏။
အဂ္ဂံ မဂဓ ဝေါသိနောစ၊ အဂ္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း၌ နေကုန်သော သူတို့သည်
လည်းကောင်း။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့
အား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ နက္ကာရံ၊ ပူဇော် သက္ကာကို။ အဘိဟရိတွာ၊
ရှေးရှုဆောင်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့အား။ အဂ္ဂိဒတ္တော၊ အဂ္ဂိဒတ္တသည်။ ဣမံ သြဝါဒံ၊
ဤအဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ခြင်းသို့။ ယာထ၊ ရောက်ကုန်လော့။ ဝနံ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို။ သရဏံ သရ-
ဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ ဟူ၍။ ယာထ၊ ရောက်ကုန်လော့။
အာရာမံ၊ အရာမကို။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍ ချမ်းသာကို ပေးတတ်၏
ဟူ၍။ ယာထ၊ ဆည်းကပ်သော အားဖြင့် ရောက်ကုန်လော့။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်
ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်သော အားဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသို့။ ယာထ၊ ရောက်
ကုန်လော့။ ဧတံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ် ချီးမြှင့်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခတော၊ အလုံး
စုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိယထ၊ လွတ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိသြဝါဒံ၊ ဤသို့ ဆုံးမ
ပေး၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အန္တေဝါသိကေပိ၊ အတွင်းတပည့် တို့ကိုလည်း။
ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤသို့သော အဆုံးအမဖြင့်။ သြဝါဒံ၊ ဆုံးမ၏။ ဗောဓိ
သတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ကတာဘိနိက္ခမနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
တောထွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတွာ၊
ရောက်၍။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏား ရဟန်းပြုသော အခါ၌။ သာ-
ဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန် ကျောင်း
တော်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပစ္စုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ
အခါ၌။ လောကံ၊ လူ အပေါင်းကို။ ဝေါလော ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ
သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။
အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတ္တနော၊

ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သာယာ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဂ္ဂိဒတ္တ ဗြာဟ္မဏံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏားကို။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်မဟုတ်သဖြင့်။ ပက္ခန္ဓာပေန္တံ၊ ပြေးဝင်စေသည်ကို။ ပဿသိကံ၊ မြင်၏လော။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတေ၊ ဤလူတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ဧက ကဿ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်းသာ ဖြစ်သော။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဝိသယှာ၊ မဝံ့ပါကုန်။ တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ အာဂမိဿထ၊ အကယ်၍ ကြွဟော်မူကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝိသယှာ၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှာ ခံ့ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာဂမိဿာမိ၊ ကြွလာအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ပုရတော၊ ရွှေက။ ယာဟိ၊ သွားနှင့်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ပုရတော၊ ရွှေက။ ဂစ္ဆန္တောဝ၊ ခရီးသွားစဉ်လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဗလဝန္တောစေ၊ ခွန်အားလည်း ကြီးကုန်၏။ ဗဟူစ၊ များလည်း များကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ကို။ သမာဂမဋ္ဌာနေ၊ တညီတညွတ် စည်းဝေးရာ အရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနီးသော စကားကို။ သစေ ကထေဿာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုချေသည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ သည်လည်း။ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂေန၊ အစုအစုဖြင့်။ ဥဋ္ဌပေယျံ၊ ထကုန်ရာ၏။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တူလဖုသိတကံ၊ ကြမ်းတမ်းသော မိုးပေါက်ရှိသော။ ဒေဝံ၊ မိုးကို။ ဝုဋ္ဌပေသိ၊ ရွာစေ၏။ တေ၊ ထို ပရိမိတ်ရဟန်းတို့သည်။ ထူလဖုသိတကေသု၊ ကြမ်းတမ်းသော မိုးပေါက် တို့သည်။ ပတန္တေသု၊ ကျကုန် သည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌပယုဋ္ဌပယ၊ ထ၍ ထ၍။ အတ္တနော

အတ္ထနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဏာသလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသို့။ ပဝိသိ-
 သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အဂ္ဂိဒတ္တဿ၊ အဂ္ဂိ
 ဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပဏ္ဏသလဒ္ဓါရေ၊ ရွက်သစ်
 မိုးသောကျောင်း တံခါး၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ အဂ္ဂိဒတ္တတိ၊ အဂ္ဂိဒတ္တဟူ၍။
 အာယ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂ
 လာန်၏ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ သုတော၊ ၍။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။
 မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပိတံ၊ ခေါ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော-
 နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလဝတိ၊ ခေါ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ မာနထဒ္ဓတာယ၊ ခေါ်ဝေါ်ရာ အသံ၌ မာန်မူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 သော၊ ဤရဟန်းကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ ကိံ၊ အသံကို။
 ဝဇေယျံ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ့အား။
 ကေရတ္ထိံ၊ တည်မြဲ။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။
 အာစိန္တာဟိ၊ ကြားလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော် ဣမ၊ ဤအရပ်၌။
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ တည်နေရာအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောပဏ္ဏသလံ၊ တဆောင်
 သာလျှင်ဖြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသော စရပ်သည်။ ကေဿ၊ တစ်ယောက်သော
 သူအား။ ပဟောတိ၊ နေခြင်းငှာလောက်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အဂ္ဂိဒတ္တ၊ ငါ့ရှင်အဂ္ဂိဒတ္တ။ မနုဿာနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ မနုဿာနံ၊
 လူတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဂါဝဂါ၊ နွားတို့သည်။ ဂုန္တံ၊
 နွားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိဘာ၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။
 မာကရိ၊ မပြုလင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒေဟိ ပေး
 လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတောကိံ၊
 ရဟန်းဟုတ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။
 အာမအေမ္ပိ၊ ဪဩဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သစေ ပဗ္ဗဇိတော၊
 အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည်မှန်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ခါရိတဏှာ၊ ပြာစစ်ထမ်းပိုး
 ရေအိုးကရား ခြင်းတောင်း တံချုံ့များသည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတ ပရိက္ခာ-

ရော၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာသည်လည်းကောင်း။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပရိက္ခရာရော၊ ပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိတုံ၊
 လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဗ္ဘန္တရေနော၊ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိစရာမိ၊ သွား၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊
 ထိုအဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားသည်။ ဂဟေတွာ၊ ငါ၏။ ခမည်ကိုယူ၍။ ဝိစရိယတံ၊ သွား
 ရလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ ဧေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။
 ကုဇ္ဈိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တကို။ သော၊ ထိုရှင်
 မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
 မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။
 အာစိက္ခာဟံ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကေသ္မံ -
 ပနဝါလုကရာ သိမ္မိ၊ ဤသံပုံစဉ်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝသတိ၊ နေသ
 နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကောနာဂရာဇာ၊ တစ်ခုသောနဂါးမင်းသည်။
 ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတံ၊ ဤနေရာကို။
 ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ မောဂ္ဂလာန်ဆို၏။ ဧတဿ၊ ဤနဂါး
 မင်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌။
 နသက္ကာ၊ နေခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့အဂ္ဂိဒတ္တဆို၏။ ဟောတု၊
 ထိုသို့ ဝန်လေးသည်ပင် ဖြစ်စေ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ
 အာဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟံ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တံဝေ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။
 ဇာနာဟံ၊ သိတော်မူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဝါလုကရာသိ၊ သံပုံစသို့။ အဘိမုခေါ၊
 ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ နဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာ
 သော။ တံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဝိသ္ဿ၊ မြင်၍။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်း
 သည်။ ဣတော၊ ဤနေရာအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ မေ၊ ငါ၏။
 အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာဘိမညေ၊ မသိပါလေတကား။

ဓမ္မာယိတော၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၍။ နံ၊ ထိုဟုန်းမောဂ္ဂလာန်ကို။ မာရိယာမိ၊
သတ်အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆို၍။ ဓမ္မာယိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၏။ ထေရော၊ အရှင်
မောဂ္ဂလာန်သည်။ ယယံနာရာဇာ၊ ဤနဂါးမင်းကို။ အာဟမေဝ၊ ငါသည်သာ
လျှင်။ ဓမ္မာယိတံ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်ခြင်းငှာ။ သက္ခောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အညော၊
တပါးသော သူတို့သည်။ နသက္ခောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန် ဣတိမညော၊ ဤသို့
အောက်မေ့လျက်။ ဘလ္လဇေဓူသိ၊ မှတ်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိ
သည်လည်း။ ဓမ္မာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏။ ဒိန္နံပိ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏
လည်း။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ဥဂ္ဂတာ၊ ထွက်၍တက်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အခိုးတို့
သည်။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဥဠဟိံသု၊ တခဲနက်နဲ့
တက်ကုန်၏။ ဥဘောပိဓမ္မာ၊ နှစ်ပါးသော အခိုး အလျှံတို့သည်လည်း။ ထေဝံ၊
အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ အဗာမိတော၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်မူ၍။ နာရာဇာ-
နမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ နာရာဇာ၊ နဂါးမင်း
သည်။ ဓမ္မာဝေဝံ၊ အခိုးအလျှံအဟုန်ကို။ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။
အသက္ကန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။ ထေရေပိ၊
အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ ဧကဇောဓာတုံ၊ ဧကဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ
ရှိသော သမာသတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စား၍။ တေန၊ ထိုနဂါးမင်းနှင့်။
သဒ္ဓိယေဝ၊ လက္ခဏာလျှင်။ ပဇ္ဇလိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၏။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီး
လျှံတို့သည်။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဥဠဟိံသု၊ ထိန်
ထိန်လောင်၍ တက်ကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးသော မီးလျှံ တို့သည်လည်း။
ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့။ အဗာမိတော၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ နာရာဇာနမေဝ၊
နဂါးမင်းကိုသာလျှင်။ ဗာဓယိံသု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ အထ၊ ဌ။ အဏ၊ တို့
နဂါးမင်း၏။ သမေသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဥက္ကာဟိ၊ မီးရှူးတို့ဖြင့်။
ပရိဗုယျိတံပိယ၊ လောင်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣသိဝဏော၊ ရဟန်း
အပေါင်းသည်။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြည့်၏။ နာရာဇာ၊
နဂါးမင်းသည်။ သမဏံ၊ ရဟန်း မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓမ္မာပေသံ၊ လောင်စေ၏။
ဏာ၊ စင်စစ်။ အပု ဟံ၊ ငါတို့၏။ ဝဇနံ၊ ကောင်းကို။ အသုဏိတော၊ နား
မထောင်ခြင်းကြောင့်။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ နဇ္ဈာ၊ ပျက်ခြင်းသည်။
ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ ရဟန်းယောင်တို့ ကြံကုန်ပါ။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မာန်ဟူသော အဆိပ်အတောက် မရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါလုကရာသိမ္မိ၊ သဲစုဉ်း။ နိသီဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဝါလုကရာသိမ္မိ၊ သဲစုဉ်း။ ဘေဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံ၍။ ကုဋ္ဌာဂါရကုစ္ဆိပမာဏံ၊ စုလစ် မှန်းချွန် တပ်သော ဧရပ်ဝန်းပမာဏရှိသော။ ဖဏိံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်း၏။ ဣသိဂဏာ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစော ကြီးကလျှင်။ သမဏဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ မတဘာဝံဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အ မတ ဘာ ဝံ ဝါ၊ မသေ သည် ၏ အ ဖြစ် ကို လည်း ကောင်း။ ဇာနိသံသမာတိ၊ သိရကုန်အံ့ဟူ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဝါလုကရာသိ မတ္ထကေ၊ လူစု၏ အထက်၌။ နိသီန္တိ၊ နေတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ချီးမွမ်း ထောပနာ ကုန်လျက်။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ နာဂရာဇေန၊ နဂါးမင်းသည်။ နဗာမိတော၊ မနှိပ်စက်လေသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ ပရိဗိုဇ်တို့က မေး၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဖဏိံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ဓာရေတွာ၊ မိုး၍။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ ကိံ န မသံထ၊ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မမြင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တောမူ၏။ တေ၊ ထို ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏။ ဝေရူပေါနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ နာဂရာဇာ၊ ကို။ ဒမိတော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ အစ္စရိယံဝတ၊ ဪ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဣသယော၊ ရဟန်းယောင်တို့သည်။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ရဟန်းကြီးသည်။ တယာပါသင့်

ထက်လည်း။ မဟန္တတရော၊ ကြီးမြတ်သလော။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်
ကုန်၏။ ယေဝ၊ ဤရဟန်းကြီးကား။ ဘဂဝ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော။ သတ္ထာ၊ ငါတို့ဆရာ ဘုရားတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊
ဤဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ဣတိ အာဟံ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါလုကရာသိမတ္တကော၊ သဲစုအထက်၌။ နိသီဒါ၊ နေတော်
မူ၏။ ဣသိဂဏော၊ ပရိဗိုဇ် ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သာဝကဿ၊ တပည့်ဖြစ်
သော ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာနုဘာဝေါ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ အယံ-
တာဝ၊ ဤဗျူဟာဘက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဣမဿ ပန၊ ဤဆရာဖြစ်သောဘုရား
သခင်၏ကား။ အာနုဘာဝေါ၊ တန်ခိုး တော်သည်။ ကိဒိသော ဘဝိဿတိ၊
အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အည္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယျ၊
ချီ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်း၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တကို။ အာမဇန္တုတာ၊ ခေါ်၍။ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တံ။ တံ၊ သင်သည်။ တဝ၊ သင်၏။ သာဝကာ
နည၊ သာဝက တို့အားလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာ နည၊ အလုပ်အကျွေးဒါယ
ကာ တို့အားလည်းကောင်း။ ကိ၊ အသို့။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒဒမာ-
နောတိ၊ ပေးသနည်းဟူ။ ဝတှာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော။ ဣတိဝုတ္ထော၊
ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဧတံ ပဗ္ဗတံ၊ ဤတောင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
၍။ ဂစ္ဆထ၊ ရောက်ကုန်လော့။ ဝနံ၊ တောကို။ အာရာမံ၊ အရာမကို။ ရုက္ခံ၊
သစ်ပင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့။ ဟိ၊ ထို
စကားသင့်စွ။ ဧတာနိ၊ ဤတောင် စသည်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
ဂတော၊ ရောက်သောသူသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းမှ။ ပမုစ္စ-
တိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတသံ၊ ထိုသာဝက- ဥပသကာ တို့အား။
သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တံ။ ဧတာနိ၊ ဤတောင်စသည်
တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ရောက်သော သူသည်။ ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲခြင်းမှ။ နခေါပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ ပန၊ ဘုရား တရား
သံဃာကိုကား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဂန္တော၊ ရောက်၍။ သကလဝဋ္ဌ-
ဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိဝတံ

ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၉။ ။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏား။ ပဗ္ဗတာနိစ၊ ဣသိဂိလိ စသောတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနာနိစ၊ မဟာဝုန်စသော တောတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာရာမရုက္ခစေတျာနိစ၊ ဝေဠုဝန်အစရှိသောဥယျာဉ်ဥဒေနစေတီဂေါကမစေတီအစရှိကုန်သော သစ်ပင် စေတီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘယကဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့်တိတ်လန့်သည့်ဖြစ်၍။ စေ၊ အကယ်၍။ သရဏံ၊ သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၉၀။ ။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်မဟုတ်။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ န ဥတ္တမံ၊ မမြတ်။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော သမ္ပလည်း။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ဇာတိဒုက္ခ အစရှိသောခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခမှ။ န ပမုစ္ဆာမိ၊ မလွက်။

၁၉၁။ ။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မာပညာယ၊ မဖောက် မပြုန်သော ဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

၁၉၂။ ။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်သနည်း။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။ အတိက္ကမဉ္စ၊ လွန်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

၁၉၃။ ။ တဿ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မြင်သောသူ၏။ ဧတံခေါ၊ သရဏံ၊ အလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ခေမံ၊ ဘေးကင်း၏။ ဧတံသရဏံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသောကိုး

ကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဒုက္ခမှ။
ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော၏။

တတ္ထ တာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဗဟုန္တိ၊ ဗဟုံဟူသည်ကား။
ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ပဗ္ဗတာနီတိ၊ ပဗ္ဗတာနီဟူသည်ကား။ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌။ ဣသိဂီလိပေပုလ္လပေဘာရာဒိကေ၊ သသိဂီလိ ပေပုလ္လ ပေဘာရ
အစရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗတေစ၊ ဘောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာဝနပေါသိဂီ-
သာလဝနာဒီနိ၊ မဟာဝန်တောနှားဦးချိကဲ့သို့ အခက်အရှက်ဖူး အညွန့်ထွက်
ခြင်းရှိသော အင်္ဂုဏ္ဍင်းပင်တော အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဠုဝနဇီ-
ဝကမ္မဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်-ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်အစရှိကုန်သော။
အာရာမေစ၊ အရာမ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒေနစတိယဂေါတမစတိယာ-
ဒီနိ၊ ဥဒေန စတိ ပေါဘမ စတိ အစရှိကုန်သော။ ရုက္ခဒစဘျာနိစ၊ သစ်ပင်
ဟုဆိုအပ်သော စတိတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေ တေ မနုဿာ၊ ထိုထိုလူတို့
သည်။ တေနတေန ဘယေန၊ ထိုထိုသော ဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇိဘာ၊ ခြိမ်းချောက်
ကုန်သောကြောင့်။ ဘယတော၊ ဘေးမှ။ မုစ္စိတုကာမာ၊ လွတ်လိုကုန်သည်ဖြစ်
၍လည်းကောင်း။ ပုတ္တလဝတာဒီနိ၊ သားရခြင်း စသည်တို့ကို။ ပတ္တယမာနာဝါ၊
တောင့်တကုန်၍လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်
၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

နေတံ သရဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံသ-
ရဏံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ နေဝခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်မဟုတ်။ န ဥတ္တမံ၊
မမြတ်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇာတိအာဒိဓမ္မေသု၊
ပဋိသန္ဓေနေခြင်း စသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။
ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သည်မျှလည်း။ ဇာတိအဒိတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
အစရှိသော။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ နစပမုစ္စတိ၊ လွတ်လည်း
မလွတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ယောစာတိ ဣဒံ၊ ယောစ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ အခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်မ
ဟုတ်သော။ အနုတ္တမံ၊ မမြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဒဿေတော၊
ပြပြီး၍။ ခေမံ ဘေးမရှိသော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။
ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏။ အတ္ထော၊

အနက်ကား။ ယောစ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ အကြင်လူသည်လည်းကောင်း။ ယောစ-
 ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဣတိပိ ယော ဘဂဝါ-
 အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ အာဒိကံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ ဤသို့ အစရှိသော။ ဗုဒ္ဓ
 ဓမ္မ သံဃာ နုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ- ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်ကို အောက်
 မေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာနံကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ သေဋ္ဌာသေန၊ မြတ်
 သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း
 ကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
 ဂတော၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တမ္ပိသရဏာဓိဂမနံ၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ခြင်း
 သို့ ရောက်ခြင်းသည်လည်း။ အညတိတ္ထိယဝန္ဓနာဒီဟိ၊ သာသနာတော်မှ အပ
 ဖြစ်သော တိတ္ထိတို့ကို ရှိခိုးခြင်း စသည်ကို ပြုကာမျှတို့ကြောင့်။ န ကုပ္ပတိ-
 မပျက်။ န ခလတိ၊ မတုန်လှုပ်။ တဿ ပန၊ ထိုသရဏဂုံ၏ကား။ အစလဘာဝံ၊
 အမြဲမတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။
 အာဂတသရဏမေဝ၊ လာသော သရဏဂုံကိုသာလျှင်။ ပကာသေန္တော၊ ထင်
 ရှား ပြလို၍။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ-သမ္မာပညာယ ပဿတိတိ၊ သေတိဟူ၍။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ။ (အဓိပ္ပာယ်ကား- လောကုတ္တရာ သရဏဂုံသည် မပျက်။
 လောကီ သရဏဂုံသည် မပျက်။ လောကီ သရဏဂုံသည် ပျက်၏။ အဘယ်သို့
 ပျက်သနည်းဟူမူကား- သေသဖြင့် ပျက်၏။ အပြစ်မရှိ။ သာသနာတော်မှ
 အပဖြစ်သော တိတ္ထိကို ဆရာဟူ၍ညွှန်းအံ့ ပျက်၏။ အပြစ်ရှိ၏။ ။ သရဏဂုံ
 ယူခြင်းမှာ ဆွေမျိုးအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘေးကို ကြောက်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း ယူအံ့။ သရဏဂုံမရ၊ ယူသည်မမည်) ။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧတေသံ၊ သစ္စာနံ၊ ထိုသစ္စာ
 တို့ကို။ ဒဿနဝသေန၊ မြင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧတာနိ၊ ထိုရတနာ သုံးပါး
 တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဧတံ
 သရဏံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေမဉ္စ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ ဥတ္တမဉ္စ၊ မြတ်
 လည်း မြတ်၏။ သောစ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဧတံ သရဏံ ဤသို့
 သောကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သကလသ္မာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။
 တန္တုဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ လိုကြောင့်။ ဧတံ
 ခေါ၊ သရဏံ ခေမန္တိအာဒိ ခေမံ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေသနာဝသာနော၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 တေ ဣသယော၊ ထိုရဟန်းယောင်တို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ
 လေးပါးတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာဏံ သု၊
 တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ စိဝရဂဗ္ဘတော၊
 သင်္ကန်းဟူသောတိုက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ လက်ယာလက်ကို။ ပသာရေတု၊ ဆန့်၍။
 ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝ၊ ရှိသေတုပ်ကွ လာကုန်ကြလော့။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကို။ သမ္မာစရထ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ နှုတ်မြက်၍။ ဧဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။
 တံ ခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အဋ္ဌပရိက္ခာရရော၊ သင်းပိုင်၊ ခါးပန်း၊
 ကိုယ်ဝတ်၊ ဒူးကုဋ်အားဖြင့် အတွင်းလေးပါး၊ သပိတ်၊ ပဲခွပ်၊ ရေစစ်၊ အပ်အားဖြင့်
 အပလေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာတို့ကို ဆောင်ကုန်လျက်။ ဝဿသဋ္ဌိ-
 ကတ္ထေရောစိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အင်္ဂံ မဂ ခကုရုရဋ္ဌဝါသိနံ၊ အင်္ဂံ
 တိုင်း၊ မဂခတိုင်း၊ ကုရုရဇ်တိုင်း၌ နေကုန်သော သူတို့၏။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်
 သက္ကာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယောစအာဂမနဒိဝသော၊ အကြင်လာသော
 နေသည်သာလျှင်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသုံးရပ်သော တိုင်းသားတို့
 သည်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်
 သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဣသယော၊ ထိုရဟန်း
 ယောင်တို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိန္နုခေါ၊
 အဘယ်သို့နည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂိဒတ္တ ဗြာဟ္မဏော၊ အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏား
 သည်။ မဟာ၊ အကြီးဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ သမဏော
 ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟာ၊ အကြီးဖြစ်သလော။ ဣသိစိန္တေတု၊
 ဤသို့ကြံ၍။ သမဏသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အာဂတတ္တာ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ
 ပုဏ္ဏားရှိရာ မြစ်နားသို့သို့ ကြွလာသောကြောင့်။ အဂ္ဂိတ္ထောဝ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ
 ပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်။ မဟာ၊ မြတ်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိမညိံ သု၊ ဤသို့အောက်မေ့
 ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရပ်ရပ်သော တိုင်းသား

တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ။
 ပရိသယ၊ ပရိသတ်၏။ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ယုံအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း။ ဒတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တရင်း
 ငြိမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အစွမ်းဖြင့်။
 သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဓာ၊ ပျံတက်၍။
 ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဩရုယ၊ ဆင်း၍။ သတ္တာရံ၊ တုရားသခင်ကို။ ဝန္တိတွာ၊
 ငိုနိုး၍။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော အရှင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း။
 အဟံ၊ ငါသည်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 လျှောက်၍။ သာဝကတ္ထံ၊ သာဝက၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၇-အာနန္ဒဇ္ဈေရပုစ္ဆိတပဉ္စဝတ္ထု။

(အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကို ပြုပြီး၍ အာနန္ဒဇ္ဈေရပုစ္ဆိတပဉ္စ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော
 ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည်
 “ဒုလ္လဘောတံ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

“ဒုလ္လဘော”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုလ္လဘော စသော ဤတရားဟော
 ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒဇ္ဈေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉ္စ၊
 ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွ။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
 ဒိဝါဌာနေ၊ နေသန့်စရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဟတ္ထာ-
 ဇာနီယော၊ ဆင်အာဇာနည်သည်။ ဆဒ္ဓန္တကုလေဝါ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မျိုး၌လည်း

ကောင်း။ ဥပေါသထကုလေဝါ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုး၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဿာဇာနီယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ သိန္ဓဝကုလေဝါ၊ သိန္ဓဝ
 အမျိုး၌လည်းကောင်း။ ဝလာဟကဿရာဇကုလေဝါ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်း
 အမျိုး၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥသဘောဂေါအာဇာနီယော၊
 နွားလားဥသဘအာဇာနည်သည်။ ဒက္ခိဏပထေ၊ ဒက္ခိဏပထအရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထိအာဇာနီယာဒိနိ၊ ဆင်အာဇာနည် အစရှိ
 သည်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ဖြစ်ရာအရပ် စသည်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏။ ပုရိသာဇာနီယောပန၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်သည်ကား။ ကဟံ
 နုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။
 သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိတွာ၊
 နေ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပုရိသာဇာနီယောနာမ၊ ယောကျ်ားအာဇာ
 နည် မည်သည်ကား။ သပ္ပတ္တ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥဇုက
 တောပန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်အားဖြင့်ကား။ တိယောဇန သတုယာမေ၊ အလျား
 ယူဇနာ သုံးရာရှိသော။ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ အခုတေယသဘာနိ၊
 ယူဇနာ နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိသော။ အာဝဇ္ဇတော၊ အဝန်းအားဖြင့်။ နဝယောဇန
 သတပမာနေ၊ ယူဇနာကိုးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမပဒေသဋ္ဌာနေ၊ မဇ္ဈိမ
 ဒေသအရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တောစ၊ ဖြစ်၍လည်း။ ယသ္မိံ ဝါ၊ ဘသ္မိံ ဝါ
 ကုလေပန၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအမျိုး၌ကား။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ခတ္တိယ
 မဟာသလ ဗြာဟ္မာမဏသလကုလာနံ ပန၊ များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော
 မင်းမျိုးများသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုးတို့တွင်။ တညတရသ္မိံ မယဝ၊
 တပါးပါးသော အမျိုး၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အ-ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၄။ ။ ပုရိသာဇာညော၊ ယောကျ်ား အာဇာနည်ကို။ ဒုလ္လတော၊ ရခဲ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်။ သပ္ပတ္တ၊
 အလုံးစုံသောအရပ်၌။ နုဇောယတိ၊ မဖြစ်။ မိရော၊ မတုန်မလှုပ် ပညာရှိသော။

သော၊ ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဧတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုလ္လဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုရိသာဇညော၊ ယောကျ်ား အာဇာနည်သည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ ဟတ္ထိ အာဇာနီ ယာဒယောဝိယ၊ ဆင်အာဇာနည် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ နသုလဘော၊ မရလွယ်။ သော၊ ထိုပုရိသအာဇာနည်သည်။ သဗ္ဗတ္ထပစ္စန္ဓဒေသေဝါ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စန္ဓရာဇ်အရပ်၌လည်းကောင်း။ နိစကုလေဝါ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အရပ်မျိုး၌လည်းကောင်း။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်။ မဇ္ဈိမဒေသပိ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌လည်း။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အတိဝါဒနာဒိ သက္ကာရံ ကရဏဋ္ဌာနေ၊ ရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်၌။ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏကုလာနံ၊ မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့တွင်။ အညတရသ္မိံ ကုလေ၊ တပါးပါးသောအမျိုး၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာယမာနောစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ သော၊ ထိုပုရိသအာဇာနည်သည်။ ဓီရော၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော။ ဥတ္တမပညော၊ မြတ်သော ပညာရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်အားဖြင့်သိသော ဘုရားသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကုလံ သုခမေတိတိ၊ မေဓတိ ဟူသည်ကား။ သုဓပ္ပတ္တမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်စေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရစ္စိတပဉ္စဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ဂ-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု။

(အာနန္ဒတ္ထေရ ပုစ္ဆိတပဉ္စ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သမ္ပဟုလ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည် “သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္ဒ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္ဒံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္ဒ- စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော် မူလျက်။ သမ္ပဟုလနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေ သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပဉ္စသ- တဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဥပဋ္ဌာနသဘာယံ၊ ညီမှုခံရာ စရပ် ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပသ္မိံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ စကား ပြောကြားရာ၌။ ဧကစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရဇ္ဇသုခသဒိသံ၊ ပဒေ သရာဇ်မင်း၏ စည်းစိမ်၊ စကြဝတေး မန္တာတ်မင်းတို့၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့် တူသော။ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ကာမ သုခ သဒိသံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းနှင့် တူသော။ သုခံနာမ၊ သာယာသပ်သော သုခမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ- အာဟံသု၊ ဣသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သာလိမံသ- ဘောဇနာဒိ သဒိသံ၊ သလေး ဆန်ကောင်းကို သားပြွမ်းကျို၍ စားရခြင်း စသည်၌ သာယာခြင်းသုခနှင့်တူသော။ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္တု၊ ကြွတော်မူ လာ၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ တညီတညွတ် စည်းစဝေးကြ ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတု၊ ဤသို့

မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်
တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ကိံ၊ အသို့။ ကံထေထ၊ ပြောကြကုန်သနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဣဒံ သုခံ၊ ဤ မင်းစည်းစိမ် ချမ်းသာအစရှိသည်။
ဝဇ္ဇ ဒုက္ခ ပရိယာပန္နမေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျမ်းဝင်သည် လာလျှင်တည်း။
ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို နာရခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ သံဃ သာမဂ္ဂိသမောဒမာနဘာဝေါ၊ သံဃာ ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍
တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမံဒေဝ၊ ဤ
သဘောတရား သည်သာလျှင်။ သုခံ၊ သုခမည်၏။ ဣတိ ဝတှာ၊ ဤသို့မိန့်
တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၅။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သု-
ခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ဟောခြင်း
သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ညီ
ညွတ်ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သမဂ္ဂါနံ၊ သဘောတူမျှသော စိတ်ရှိ
ကုန်သော သူတို့၏။ တပေါ၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ
၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ တိ၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ ဟူသည်
ကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနံ၊
လူအပေါင်းကို။ ရာဂကန္တာရာဒိဟိ၊ ရာဂသားလျှင်ဖြစ်သော ခရီးစသည်တို့မှ။
ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်။ တရေန္တိ၊ ကယ်တင်တော် မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမော၊
မြတ်သော။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်၏။ သဒ္ဓမ္မဒေသနံ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို ဟောခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဇာတိအာဒိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
စသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိ အာဒိဟိ၊ ပဋိ
သန္ဓေနေခြင်း စသည်တို့မှ။ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ဟောခြင်း
သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ။ (သဒ္ဓမ္မသဝနာ ဟူ၍လည်း ရှိ၏။

သင်အံ့ ထင်၏။ သမ္ပမဂ္ဂိ တိ၊ သမ္ပမဂ္ဂိ ဟူသည်ကား။ သမ္ပမိတ္တကံ၊ တူမျှ
 သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာပိ၊ ထို ညီညွတ်ခြင်း သည်လည်း။
 သုခ၊ ဝေ၊ ချမ်းသာသည် သာလျှင်တည်း။ ဧကမိတ္တာနံ၊ တူသော စိတ်ရှိ
 ကုန်သော။ သမ္ပမဂ္ဂါနံ ပန၊ ညီညွတ်သော သူတို့၏ကား။ ဗုဒ္ဓ နေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားစကားကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတံ၊ သင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ဧတင်္ဂါနိ၊ ဧတင်
 တို့ကို။ ပရိဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သမ္ပမဏဒမ္ပ၊ ရဟန်း
 တရားကို။ ကံတံ၊ ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္ပမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်သောသူ
 တို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ သုခေါတိ၊ ချမ်းသာ၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 အပ်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ယာဝဉ္စိမ ပရိဟာနိတိ၊ ပရိဟာနိဟူ၍။
 အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ယာပ၊ အကြင်
 မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ သန္တိ-
 ပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်လတ္တံ့။ သမ္ပမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဝုတ္တဟိဿန္တိ၊ ထကုန်
 လတ္တံ့။ သမ္ပမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ သံသကရဏိယာနိ၊ သံသကံတို့ကို။ ကရိ-
 သန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုတ္တိ-
 ယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ပရိဟာနိ၊
 ယုတ်ခြင်းကို။ နောပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာ
 တော်အဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ၌။ ပထိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။
 သာတ္ထိကံ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟော-
 သိ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမ္ပဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ် အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

စုဒ္ဓသမောသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရံ၊ ဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၁-ညတိကလဟ ဂူပသမနဝတ္ထု။

(ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော သုခဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “သုသုခဝတာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☞ သုသုခ ဝတာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သုသုခဝတ-အစရှိသော ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကလဟ ဂူပသမနတ္ထံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဉာတကေ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ သာကိယာ၊ သာကီဝင် မင်းတို့သည်။ ကပိလဝတ္ထုနဂရဿစ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌လည်း။ ကောင်း။ ကောလိယ နဂရဿစ၊ ကောလိယပြည်၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ရောဟိနီနာမနဒီ၊ ရောဟိနီအမည်ရှိသောမြစ်ကို။ ဧကေနဝ-အာဝဏေန၊ တစ်ခုသော ပိတ်ဆို့ဆီးတားခြင်းဖြင့်လျှင်။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ကန်ပေါင်ရိုးတက်၍။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ကရောန္တိ ကိရ၊ လုပ်ဆောင်ကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇေဋ္ဌမူလမာသေ၊ နယုန်လ၌။ သဿေသု၊ ကောက်ပင်တို့သည်။ မိလာယန္တေသု၊ ညှိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဘယနဂရဝါ-သိကာနမ္ပိ၊ နှစ်ပြည်ထောင်၌ နေကုန်သောသူတို့၏လည်း။ ကမ္မကာရာ၊ လယ်ထွန်သမားတို့သည်။ သန္တိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပြည်ထောင်သားတို့တွင်။ ကောလိယ နဂရ ဝါသိနော၊ ကောလိယပြည်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။ ဥဘယတော၊ နှစ်ပြည်တောင်သားတို့ လုပ်ရာလယ်တာသို့။ ဟရိယမာနံ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ တုမ္ဟာတံ၊ သင်တို့အား။။ နေဝပဟောဿတိ၊ မလောက်လတ္တံ့။ အမ္မာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း။။ နေဝပဟောဿတိ၊ မလောက်လတ္တံ့။ အမ္မာကံ ပန၊ ငါတို့၏ကား။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ ဧက ဥဒကေနော၊ ရေတကြိမ် သွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မှည့်၍ရိတ်ရလတ္တံ့။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။

အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣတရေပိ၊ ကပိလဝတ် ပြည်သားတို့သည်လည်း။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမေသု၊ သင်တို့သည်။ ကောဋ္ဌကေသု၊ ကျီတို့ကို။ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတေသု၊ နေကုန်သည့်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ရတ္တသုဝဏ္ဏနီလမဏိကာလကဟာပဏေ၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေနီ ညိုသော ပတ္တမြား မည်းနက်သော အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဗ္ဗိသိဗ္ဗကာဒိသု ဟတ္တာ၊ တောင်း အိတ်စသည်ကို လက်စွဲလျက်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်၍နေခြင်းငှာ။ နသက္ခိယာမ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သယံ၊ ကောက်သည်။ ကေ ဥဒကေနေဝ၊ တကြိမ်ရေသွန်းခြင်းဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိယာတိ၊ အောင်လတ္တံ့။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ န ဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ကော၊ တစ်ယောက်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။ ကေသု၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ ပဟာရုံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသူအား။ အဒါသိ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေး၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ရာဇကုလာနံ၊ မင်းမျိုးတို့၏။ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ ထိခိုက်ချုပ်ချယ်၍။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ဝဇဟိံသု၊ ပွားစေကုန်၏။

ကောလိယ ကမ္မကာရာ၊ ကောလိယပြည့်က လယ်လုပ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကပိလဝတ္ထုဝါသိနော၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒါရက၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောဏသိဂါလာဒယောဝိယ၊ အိမ်ခွေး မြေခွေး စသော သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘဂိနိဟိ၊ နှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်လျက်။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဟတ္ထိဒနာစေဝ၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဿာစ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒလကာဝုဓာနိစ၊ ကာဒိုင်းလက်နှက်တို့

သည်လည်းကောင်း။ အမှတ်၊ ငါတို့အား။ ကိံကရိယန္တိ၊ အဘယ်သို့အသက်
 အန္တရာယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာကိယ-
 ကမ္မကာရာပိ၊ ကပိလဝတ်ပြည်က လယ်လုပ်သမားတို့သည်လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဋ္ဌိနော၊ နှုတ်သော။
 ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်။ နိဂေဟိကာ၊ နေရာအိမ်
 မရှိကုန်။ တိရစ္ဆာနာဝိယ၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့။ ကောလိယရုက္ခေ၊ ကလောပင်၏
 အခေါင်း၌။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ဒေတသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဟတ္ထိနောစ၊ ဆင်တို့
 သည်လည်းကောင်း။ အဿာစ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလကာဝုဓော၊
 ဒိုင်းကာလက်နက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အမှတ်၊ ငါတို့အား။ ကိံကရိယန္တိ၊
 အဘယ်မှာ အသက်အန္တရာယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဂန္တု၊ သွား၍။ တသ္မိံကမ္မေ၊ ထိုအမှု၌။ နိယုတ္တာနံ
 အမဗ္ဗာနံ၊ စီရင်ကုန်သော အမတ်တို့ကို။ ကထယိံသုံ၊ ဆိုကုန်၏။ အမစ္စာ၊
 အမတ်တို့သည်။ ရာဇကုလာနံ၊ မင်းဆွေ မင်းမျိုးတို့ကို။ ကထေသုံ၊ ဆိုကုန်၏။
 ကတော၊ ထိုနောင်မှ။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ဘဂိနိဟိ၊ နှမ
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုပြု၍။ ဝသိတကာနံ၊ နေ
 ထိုင်ကုန်သော သူတို့၏။ ထာမဉ္ဇ၊ အစွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဗလဉ္ဇ၊ အားကို
 လည်းကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ဆင်
 ကုန်လျက်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ ကောလိယာပိ၊ ကောလိယမင်းသားတို့
 သည်လည်း။ ကောလိယရုက္ခဝါသိနံ၊ ကလောပင်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ကောလိယ
 မင်းသားတို့၏။ ထာမဉ္ဇ၊ အစွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဗလဉ္ဇ၊ အားကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ဆင်ကုန်
 လျက်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။

၉ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်အခါ၌။
 လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။
 ဉာတကေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။
 အနာဂစ္ဆန္တေ၊ မသွားသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နာသိယန္တိ၊ ပျက်
 စီးကုန်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝနုတိ၊ သင့်၏။

ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ အာကာ
 သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြံ၍။ ရောဟိနိနဒိယာ၊ ရောဟိနိမြစ်၏။
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လက္ခေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။
 နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဉာတကော၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့သည်။ သတ္တုရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊
 စွန့်၍။ ဝန္တိသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းအပေါင်းတို့။ သေသောကလဟောနာမ၊ ဤခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။
 ကိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ ပသိပါဘုရား။ ဣတိ အဝေါစုံ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဇာနိဿသိ၊ သိ
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဥပရာဇာ၊ ဒိမ်ရွှေမင်းသည်။
 ဇာနိဿကိ၊ သိလတ္တံ။ သေနာပတိ၊ အမတ် စစ်သူကြီးသည်။ ဇာနိဿသိ၊
 သိလတ္တံ။ ဣတိဣပိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ယာဝဒါသကမ္မ-
 ကရေ၊ ကျန်အမှုလုပ် တိုင်အောင်သော သူတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူသော
 ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥဒကကလံဟော၊ ရေကိုလိုကုန်သောကြောင့်
 ခိုက်ရန်အဓိကရုဏ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဟိ အာတံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းတို့။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ကိ၊ အဂ္ဂတိ၊ အဘယ်မျှ
 ထိုက်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အပ္ပံ၊
 အနည်းငယ်မျှသာထိုက်၏။ ဣတိအဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ
 မြတ်သောမင်းတို့။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်။ ကိ၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဘယ်မျှ ထိုက်
 ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခတ္တိယာနာမ၊
 မင်းတို့မည်သည်ကား။ အနတ္တော၊ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိအဝေါစုံ၊
 ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်
 သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အနတ္တေ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်၊
 သော။ ခတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကို။ နာသေတံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်
 သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ သတ္တု၊

မြက်စွာတုရားသည်။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းတို့။ ဝေရုဗ္ဗံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ကရောထ၊ ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ မယံ၊ ငါတုရားသည်။ အသန္တေ၊ မရှိသည်ရှိ
သော်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ လောဟိတံနဒီဝ၊ သွေးမြစ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တိဿထ၊ စီးကုန်
လတ္တံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။
တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ပဉ္စဟိဝေရေဟိ၊ ငါးပါးသောရန်တို့ဖြင့်။ သဝေရာ၊ ရန်ရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာထ၊ နေကုန်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝေရော၊ ရန်မရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိလေသာတုရာ၊ ကိလေသာအာဖြင့်
ကျင်နာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ အနာတုရော၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာခြင်းမရှိ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
ကာမဂုဏပရိယေသ - နုဿုကာ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးအံ့သောငှာ လုံ့လပြုကုန်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အနုဿု-
ကော၊ လုံ့လကြောင့်ကြမရှိပဲ။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်
တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၆။ ။ မဟာရာဇာနော၊ မြတ်သောမင်းတို့။ ဝေရိနေသု၊ ရန်ပြုကုန်သော
သူတို့၌။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ သုသုခံ၊
ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊ အကြင်
ငါတို့သည်။ ဝေရိနေသု၊ ငါးပါးသော ရန်ရှိကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။
အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။

၁၉၇။ ။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ အာတုရေသု၊ ကိလေသာအားဖြင့် ကျင်နာ
သောသူတို့၌။ အနာတုရော၊ ကျင်နာခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သုသုခံ၊ အလွန်
ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊ တို့သည်။
အာတုရေသု၊ ကျင်နာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ အနာတုရော၊ ကိလေ
သာဖြင့်မကျင်နာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။

၁၉၈။ ။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ ဥဿုကေသု၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုရှာအံ့
သောငှာ လုံ့လပြုသောသူတို့၌။ အနုဿုကာ၊ လုံ့လမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုသုခံ၊
အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊
တို့သည်။ ဥဿုကေသု၊ လုံ့လကြောင့်ရှိကြကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။

အနုဿကော၊ လုံ့လကြောင့်ကြမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်ပူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သုသုခန္တိ၊ သုသုခဟူသည်ကား။ သုဠုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဇုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေဂိဟိနော၊ အကြင်လူတို့သည်။ သန္တိန္ဒေဒါဒိဝသေန၊ ခြံစပ် ဖေါက်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇိဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းသို့။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာဝါပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝေဇ္ဇကမ္ပာဒိဝသေန၊ ဆေးကုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇိဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ဣတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုလူရဟန်းတို့သည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝဘ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ မသမေဝ၊ ငါတို့သာလျှင်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဝဘ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဟိဒေရီဟိ၊ ငါးပါးသော ရန်တို့ဖြင့်။ ဝေရိနေသု၊ ရန်ရှိကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလေသာတုပျာသု၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ နိက္ခိလေသတာယ၊ ကိလေသာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာဘုရာ၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စကာမဂုဏပရိယေသနေသု၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းတို့၌။ ဥဿုက္ကေသု၊ လုံ့လပြုကုန်သောသူတို့၌။ တာယပရိယေသနာယ၊ ထိုသို့သောရှာခြင်း၏။ အဘာဒေဝန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနုဿကော၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဉာတိကလဟဝုပသမနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုသုခဝဂ္ဂ။ ၂-မာရဝတ္ထု။

(ကလဟဝုပသမနဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ မာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “သုသုခဝဂ္ဂ” တိ-စ
သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သုသုခဝဂ္ဂဇိဝါမာတိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုသုခဝဂ္ဂ-စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စသလာယ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိ
ရှိသော။ ဗြဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ရွာ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မာရံ၊
မာရ်နတ်သားကို။ အာရမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။
ဟိ၊ ထို စကား သင့်စွာ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ပဉ္စသတာနံ၊ ကုမာရိကာနံ၊ ငါးရာ ကုန်သော သတ္တိသမီး တို့၏။
သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တိ ဂါမံ၊ ထိုရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံရွာ အမှီပြု
၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တာပိ၊ ကုမာရိ ကာယော၊ ထို သတ္တိသမီးတို့
သည်လည်း။ ကေသိ၊ နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ ကင်္ခသော နက္ခတ် ပွဲသဘင်၌။ နဒိ၊
မြစ်သို့။ ဂန္တော၊ သွားပြီး၍။ အလကံတပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်
သည်ဖြစ်၍။ ဂါမာဘိမုခိယော၊ ရွာသို့ ရှေ့ရှု။ ပါယံ၊ သု၊ သွားကုန်၏။
သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ ဂါမံ၊ ထို ရွာသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်
၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ
၌။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ သကလဂါမဝါသိနံ၊ အလုံးစုံသော ရွာ၌
နေကုန်သော သူတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမုဉ္ဇိတော၊ ပူးဝင်၍။ ယထာ၊
အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကဋ္ဌစူဘတ္တမတ္တမ္ပိ၊ တစ်
ယောက်မမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဝေ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။
ကက္ကာ၊ ပြု၍။ ယထာ ဓောတေန၊ ကျောင်းက ဆေးမြဲတိုင်းသော သပိတ်
ဖြင့်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါမ ခ္ဋါရေ၊ ရွာ
တံခါး၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ အာဘ၊ လျှောက်၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ပိဏ္ဏပါ-
တံ၊ ဆွမ်းကို။ လဘိတ္ထအပိပန၊ ရပါ၏လော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်

၏။ ပါပိမ၊ ယုတ်မာစွာသော မာရ်နတ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ ပန၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပိဏ္ဏ-
 ပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ န လဘေယျ၊ မရရာ။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ အက-
 သိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့မရတပြီးကား။ ပုန၊ တဖန်။ ပဝိသထ၊ ဝင်ပါကုန် ဦးလော့။
 ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သားအား။ ဧဝံ၊ ဤ အကြံသည်။
 အဟောသိ ကိရ၊ သတတ်။ သစေ ပန ပဝိသတိ၊ အကယ်၍ ဝင်သည့်ဖြစ်အံ့။
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ သရိရေး၊ ကိုယ်၌။ အဓိပ္ပာယ်တော်၊ ပူးဝင်၍။
 ဣမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပုရဘော၊ ရှေ့မှ။ ပါဏိံ၊ လက်ခုပ်ကို။ ပဟ-
 ရိတွာ၊ တီး၍။ တဿ၊ ထိုအရှင် ဂေါတမအား။ ဝေလိံ၊ ပျက်ရယ်ကို။ က-
 ရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့အကြံရှိ၍ လျှောက်၏။ ဝေယျံ၊ ဝဏ၊ ထို
 ခဏ၌။ တာ ကုမာရိကာယော၊ ထို သလ္လိမ္မိမီးတို့သည်။ ဂါမန္တိရိယျာဟံခါး
 သို့။ ပတွာ၊ ရောက်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ ပြင်၍။ ဝန္တိကွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။
 မာရောပိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်
 ရှိသော်။ ဇိဆန္တာဒုက္ခေန၊ ငတ်မှုတ်ခြင်းဟူသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ပိဋိတာ၊
 နှိပ်စက်သည့်။ အတ္ထအပိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ် နတ်သား။
 မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ အလဘိတွာပိ၊ မရ၍လည်း။ အာဘဿ-
 ရ လောဘကော၊ အာဘဿရ ဘုံ၌။ မဟာဗြဟ္မာနောဝိယ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့ကဲ့သို့။
 ပီတိ သုခေနော၊ ပီတိဟူသော ချမ်းသာခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝီတိနာမေဿာမ၊
 လွန်စေကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၉။ ။ အန္တက၊ မာရ်ယုတ်နတ်သား။ ယေသံနော၊ အကြင် ငါတို့
 အား။ ကိဉ္စနံ၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ မယံ၊ တို့သည်။
 သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာလျှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ အာ-
 ဘဿရာ၊ အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပီတိဘက္ခာ-

ယထာ၊ ပီတိဟူသော အစာရှိကုန်သကဲ့သို့။ ပီတိဘက္ခာ၊ ပီတိဟူသော အစာရှိ
ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောသော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေသံနော တိ၊ ယေသံနော ဟူသည်က ။ ယေ-
သံအမှာကံ၊ အကြင် ငါတို့အား။ ပလိဗုဇ္ဈနတ္ထေန၊ နှောက်ရှက် တတ်သော
အနက်ကြောင့်။ ရာဂါဒိသု ကိဉ္စနေသု၊ ရာဂ- အစရှိကုန်သော ကြောင့်ကြ
ခြင်းတို့တွင်။ ကေပိကိဉ္စနံ၊ တစ်ခုခုသော ကြောင့်ကြခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပီတိဘက္ခာ တိ၊ ပီတိဘက္ခာ ဟူသည်ကား။ အာဘဿရာဒေဝါ၊ အာ
ဘဿရတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ပြဟွာတို့သည်။ ပီတိဘက္ခာ၊ ပီတိ ဟူသော အစာ
ရှိကုန်သည်။ ဟုဘ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟိနာမေန္တိယထာ၊ လွန်စေ ကုန်သကဲ့သို့။
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ပါပိမ၊ ယုတ်။ ယေပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုကို။ အလဘိတော၊ ၍။ ပီတိဘက္ခာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်
အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ပသာနေ၊ ဒေသနာ
တော် အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုမာရိ-
ကာယော၊ သတို့သမီး တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
ပတိဉ္ဇဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ မာရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၃-ကောသလရညော ပရာဇယဝတ္ထု။

(မာရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါတု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး
၍ ကောသလမင်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါတု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည် “ဇယံ ဝေရန္တိ” စသော
ပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

☞ “ဇယံ ဝေရန္တိ” ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇယံဝေရံ စသော ဤတရားဟော
ခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတာနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပရာဇယံ၊
စစ်မှန်ခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊
ထိုကောသလမင်းသည်။ ကာသိကဂါမံ၊ ကာသိကချောင်တိုင်း၌ဖြစ်သော ရွာ

ဇယ်ကို။ နိဿာယ၊ မိ၍။ ဘာဂိနေယျန၊ တူဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ၊
 အဇာတသတ်မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈာန္တော၊ စစ်ထိုးသည်ရှိသော်။ တေန၊
 ထိုကောသလမင်းသည်။ တယောဝါရေပိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း။ ပရာဇိ-
 တော၊ ရှုံးခြင်းကြောင့်။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ စိန္တေသိ ကိရ၊
 ကြံသံတတ်။ အဟံ၊ သည်။ ခိရမုခကမ္ပိ၊ ခံတွင်း နို့ရည်ငွေ့ မစင်သေးသည်
 လည်း ဖြစ်ထသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်အဇာတသတ်ကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေ
 ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇိဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်း
 ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊
 ထိုကောသလမင်းသည်။ အာဟာရူပစ္ဆေဒံ၊ အစာပြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကော
 သလမင်း၏။ သာ ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သကသနဂရဉ္စ၊ ပြည်အလုံးကို
 လည်း။ ပတ္တရိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ကာသိကဂါမကံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း ရွာငယ်
 ကို။ နိဿာယ၊ မိ၍။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပရာဇိတောကိရ၊ ရှုံးခဲ့
 သတတ်။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရာဇိတွာ၊
 ရှုံး၍။ အာဂတော၊ ၍။ ခိရမုခဒါရကံ၊ နို့ခံတွင်းမစင်သေးသော သူငယ်ကို။
 ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇိဝိတေန၊
 အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ-
 ရူပစ္ဆေဒံ၊ အစာပြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌။
 နိပ္ပဇ္ဇော၊ အိပ်၏။ ဣတိ အဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇိနန္တောပိ၊ နိုင်ရသော်လည်း။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ပသဝတိ၊
 ပွား၏။ ပရာဇိတော ပန၊ ရှုံးခြင်းကြောင့်ကား။ ဒုက္ခာ၊ နှလုံးမသာမယာ
 ဆင်းရဲလျက်။ သေတိယေဝ၊ အိပ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၀။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇယံ ဇယန္တော၊ သူတပါးကို အောင်သော သူ
 သည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသောသူသည်။

ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာ ရှိသော ရဟန္တာသည်။ ဇယ ပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်၍နေရ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော် မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇယန္တိ၊ ဇယံ ဟူသည်ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇိနန္တော၊ အောင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဂဋ္ဌိလဘတိ၊ ရ၏။ ပရာဇိ-
တောတိ၊ ပရာဇိတော ဟူသည်ကား။ ပရေန၊ တပါးသောသူသည်။ ပရာဇိ-
တော၊ ရှုံးစေအပ်သောသူသည်။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပစ္စာမိတ္တဿ၊
ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ဒဠှ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်
ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ သဗ္ဗိရိယာ
ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊
နေရ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တော
ဟူသည်ကား။ အဗ္ဘန္တရော ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပသန္တရာဂါဒိကိလေသော၊ ငြိမ်း
သောရာဂ အစရှိသော ကိလေသာရှိသော။ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဇယဉ္စ၊ အောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရာဇယဉ္စ၊ ရှုံးခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ သဗ္ဗိရိယာ-
ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာစွာလျှင်။
ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာ
နေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာ
ပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ကောသလရညော ပရာဇယဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၄-အညတရကုလဒါရိက ဝတ္ထု။

(ကောသလမင်းဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကိုပြုပြီး၍ အညတရကုလဒါရိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ
၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “နတ္ထိရာဂ
သမောတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

နတ္ထိရာဂသမေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတ္ထိရာဂသမေတိ စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကိုးသတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
၌။ ဝိဟနန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလဒါနိကံ၊
အမျိုးသမီးငယ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
တဿ၊ ထိုဒါယိကာမငယ်၏။ မာတာပိတဓရာ၊ အမိအဖဘို့သည်။ အဝါဟံ၊
ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မင်္ဂလာဒီဝသေ၊ မင်္ဂလာဆောင်သော
နေ့မှ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တယိံ သုကိရ၊ ဆွမ်းဖိတ်ကုန်သတတ်။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံသပုရိဝတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံ
လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သာပိခေါဝရံကာ၊
ထိုချွေးမငယ်သည်။ ဘိက္ခုသံသဿ၊ ရဟန်းသင်္ဃာ၏။ ဥဒကပရိသာဝနာဒိနိ၊
သောက်ရေစစ်စသည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။
သဉ္ဇရတိ၊ သွားလာ၏။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏။ သာမိကောပိ၊ လင်သည်
လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်၏။ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဩလောကေန္တဿ၊ ရပ်လျက်ကြည့်သော။
တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အန္တော၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိလသော၊ သည်။ သမု-
ဒါစရတိ၊ အကြိမ်မျှားစွာဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ အညာဏာတိ-
ဘူတော၊ မသိခြင်း လက္ခဏာရှိသော အဝိဇ္ဇာဟူသော မောဟမှောင်ဖြင့် နှိပ်
ကပ်ခြင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ နေဝဥပဋ္ဌယိ၊ မလုပ်ကျွေး။ အသိဘိမဟာ-
ထေရ၊ ရှစ်ကျိပ်ဝေသာ မဟာထေရ်တို့ကို။ နဥပဋ္ဌယိ၊ မလုပ်ကျွေး။ ဟတ္ထံ၊
လက်ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ တံဝဓုကံ၊ ထိုချွေးမငယ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊
ဆွဲငင်အံ့။ ဣသိပနစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို။ အကသိ၊ ပြု၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို။
ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဈာသိ၊
ထိုမိန်းမငယ်ကို။ နုပဿတိ၊ မမြင်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အကသိ၊ ပြုရန်
မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်း
ကြောင့်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။
(ထိုဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ ဩလော-
ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဌိတကာလေ၊ ရပ်သောကာလ၌။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။

ကုမာရက၊ သတို့သားငယ်။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဟူသောမီးနှင့်။ သဒိသ၊ တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသကလိနာဝါ၊ ဒေါသဟူသောပြစ်မှားခြင်းနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူသော။ ကလိနာမ၊ ပြစ်မှားခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓပရိဟရဏဒုက္ခေနဝါ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သဒိသံ၊ တူသော။ ဒုက္ခနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗာနသုခသဒိသံပိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့်လည်းတူသော။ သုခနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိယော၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

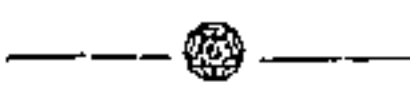
၂၀၁။ ။ ကုမာရက၊ သတို့သား။ ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ကလိ၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓာသမော၊ ခန္ဓာကိုယ်ရွက်ဆောင်ရသော ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တူကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။ သန္တိပရံ၊ နိဗ္ဗာန်ထက် လွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌။ နတ္ထိ ရာဂသမောတိ၊ ရာဂသမောဟူသည်ကား။ ဓမ္မံဝါ၊ အခိုးကိုလည်းကောင်း။ ဇာလံဝါ၊ အလျှံကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂါရံဝါ၊ မီးသွေးကိုလည်းကောင်း။ အဒဿေတော၊ မမြင်စေမူ၍။ အန္တယေဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဈာပေတော၊ လောင်၍။ မုဋ္ဌိကာတံ၊ ပြာဆုပ်ကိုပြုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာယေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ရာဂေန၊ ရာဂနှင့်။ သမော၊ တူသော။ အညောအဂ္ဂိနာမ၊ တပါးသောမီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကလိတိ၊ ကလိဟူသည်ကား။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှားခြင်းနှင့်။ သမော၊ တူသော။ အပရာဇောပိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓသမောတိ၊ ခန္ဓာသမောဟူသည်ကား။ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့နှင့်။ သမော၊ တူကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိဟရိယမာနာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခာယထာ၊ ဆင်းရဲကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။ အညော၊ တပါးသော။ ဒုက္ခောနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သန္တိပရန္တိ၊ ပရံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်ထက်။

ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ အညံသုခံပိ၊ တပါးသောချမ်းသာခြင်းသည်လည်း။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အညံ၊ နိဗ္ဗာန်မှတပါးသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းမျှသာတည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။
 ပရမသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာ၏။ ဣဘိအတ္ထော၊ ဤဘေးအနက်တည်း။
 ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကုမာရိကာစ၊ သတ္တိသမီးသည်အစွမ်းကောင်း။ ကုမာရကောစ၊ သတ္တိသားသည်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မိခဇော၊ ထိုအစွဲ၌။
 သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသုတို့အား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 ဒဿနာကာရံ၊ မြင်သောအခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးခုတို့ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော သုခဝဂ်၌ လေးခုမြောက်သော အညတရကုလဒါရိက ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အညတရကုလဒါရိကဝတ္ထု။
 မထင်ရှားသော သတ္တိသမီးငယ် ဝတ္ထုသည်။
 ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၅-ဂေါနဋ္ဌဥပါသဋ္ဌကဝတ္ထု။

(အညတရကုလဒါရိကာ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကေဥပါသက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည် “ဇိဃစ္ဆာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ဇိဃစ္ဆာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇိဃစ္ဆာ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝီပြည်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥပသကံ၊ ဒါယကာ တင်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ကေသ္မိ၊ စီဝသေ၊ တစ်ခုသောနွဲ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိဇ္ဇန္တေ၊ နေတော်မူလျက်

လျှင်။ ဗုဒ္ဓဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂဏ္ဌာန်၊ ဓိသောက္ခိယ အခါ၌။ လောကံ၊ လူ့ အပေါင်းကို။
 ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်၌။ ကေ-
 ဣတမနုဿံ၊ ထူဆင်းရဲ တစ်ယောက်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုလူဆင်းရဲ
 ၏။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။
 ဗုဒ္ဓသတသိတ္ထုဗရိဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ အာဠဝိ၊
 အာဠဝိပြည်သို့။ အဂမသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ အာဠဝိဝါသိနေဝ၊ အာဠဝိ
 ပြည်သူပြည်သား တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တယိံသု၊ ဖိတ်
 ကုန်၏။ သောပိ ဣတ မနုဿော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်လည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာဂတောကံရ၊ လာတော်မူသတတ်။ ဣတိသုတု၊ ဤသို့ကြား
 ၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမိတိ၊
 နာအံ့ဟူ၍။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံဒိဝသာမေဝ၊ ထို နေ၌လျှင်။
 အဿ၊ ထိုလူဆင်းရဲ၏။ ကော ဂေါကောစ၊ နွားတစ်ကောင် သည်လည်း။
 ပလာယိ၊ ပြေး၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။
 ဂေါကံ၊ နွားကို။ ပရိယေသိသာမိ၊ ရွာရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှ
 ကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာမိ၊ နာရအံ့လော။ ဣတိစိန္တေတု၊ ဤသို့ ကြံ
 သည်ရှိသော်။ ဂေါကံ၊ နွားကို။ ပရိယေသိတု၊ ရွာပြီး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကြီးက
 လျှင်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အာဠဝိဝါသိနေပိ၊ အာဠဝိပြည်
 ၌ နေကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု-
 သံဃံ၊ ရဟန်း သံဃာကို။ နိသိဒါပေတု၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသိတု၊ ဆွမ်းလုပ်
 ကျွေး၍။ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ တရားအနုမောဒနာ ပြုစေခြင်းငှာ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်
 ကို။ ဂဏှိသု၊ ယူကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤ သူဆင်းရဲကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တိသယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ခရီးသို့။ အာ-
 ဂတော၊ လာ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဂေါကံ၊ နွားကို။ ပရိယေသိတု၊
 ရွာခြင်းငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဠော၊ ဝင်လေသေး၏။ တသ္မိံ၊ ထို သူ
 ဆင်းရဲသည်။ အာဂတောယေဝ၊ လာသော်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာ-

သေဿာမိတံ၊ ဟောအံဟူ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ၊ နေတော်မူ၏။
 သောပိမနုဿော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂေါဏဂကေ၊ နွားအပေါင်း၌။ ဗက္ခိပေတော၊ သွင်းထားခဲ့၍။
 အညံ၊ တပါးသော အမှုသည်။ သစေပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။
 သတ္တုဝန္တနမတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းအမှုကိုလည်း။ ကရိဿာမိတံ၊ ပြုအံ့
 ဟူ၍။ ဇိသတ္တာပိဋ္ဌိတောပိ၊ မှတ်သိပ်ခြင်း နှိပ်စက်သော်လည်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
 ဂမနာယ၊ သွားခြင်းငှား။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်
 စွာ။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သတ္တာ-
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သူဆင်းရဲ
 ၏။ ဌိတကာလေ၊ နေသောကာလ၌။ ဒါနဝေယျာဝဋ္ဌိကံ၊ အလှူ၌ အမှုကြီး
 ငယ်ကို ရှက်ဆောင်သောသူကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ကိဉ္စိ-
 အတိရိတ္တဘတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှကြွင်းကျန်သောထမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။
 ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။
 ဣမံ၊ ဤသူဆင်းရဲကို။ ပရိဝိသဟိ၊ မွေးကျွေးလော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုအလှူကို ဆောင်ရွက်သောသူသည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနော၊ ဆိုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုသူဆင်း
 ရဲကို။ နိသီဒါပတော၊ အစုန်း၌ နေစေ၍။ ယာဂုခါဒနိယ ဘောဇနိယေဟိ၊
 ယာဂု ခဲဘွယ် ဘောဇဉ် တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။
 သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဘုတ္တဘတ္တော၊ ထမင်းစားပြီးသည်ရှိသော်။ မုခံ-
 ဝိခါလေသိ၊ လုပ်ဆေး၏။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ထပေတော၊ ထား၍။
 တိသ္မံ ပိဋကေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌။ အညတ္တံ၊ ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှ တပါး
 သော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဂတာဂတဿ၊ ရောက်လာသော ဧည့်သည် အာဂန္တု
 အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘတ္တဝိစာရဏံနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်တော် ထမင်း
 ကို စီရင်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိသတတ်။ ပဿဒ္ဓဒရထဿ၊ ငြိမ်းပြီး
 သော ပူပန်ခြင်းရှိသော။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊
 တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

၄၅၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ သစ္စာနိ၊
 သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဒေသနာ၊
 ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
 ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနုမောဒနံ၊
 အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဒဠာယ၊ ထ၍။ ပက္ခာမိ၊
 ဖဲ၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဂန္ဓာ၊
 မိုလိက်၍။ နိဝတ္တိပြန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တယေဝ၊ သွားကုန်လျက်သာလျှင်။ ဥဇ္ဈာယိံ၊ သူ၊
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကမ္မိ၊ အမှုကို။
 ပဿိတ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ အညေသုဒ္ဓိဝသေသု၊ တပါးသော နေတို့၌။
 ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇ္ဇ ပန၊ ယနေ့မှကား။ ဇေတံမနုဿံ၊
 ဤလူဆင်းရဲကို။ ဒိသ္မာဓ၊ မြင်၍လျှင်။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂု အစရှိသည်တို့ကို။
 ဝိစာရေတွာ၊ စိရင်၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ ဥဇ္ဈာယိံ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဝဇ္ဇေတွာ၊ မျက်နှာလှည့်တော်မူ၍။
 ဌိတကော၊ ရပ်လျက်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကထေထ၊
 ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊
 ကြား၍။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဪ ထမင်းစီရင်၍ ကျွေးသည် မှန်
 ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိံသယောဇနံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။ ကန္တာရံ၊
 ခရီးခဲကို။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ တဿ ဥပါသကဿ၊ ထိုဒါယကာ
 ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ သော၊
 ထိုသူဆင်းရဲသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဇိဗန္ဓိတော၊ မှတ်သိပ်သည်ဖြစ်
 ၍။ ပါတေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပဠာယ၊ စ၍။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ပရိယေ-
 သေန္တော၊ ရွာလျက်။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိစရိ၊ သွားလာ၏။ ဇိဗန္ဓုဒုက္ခေန၊
 မှတ်သိပ်ခြင်းရှိသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိယမာနေပိ၊
 ဟောသော်လည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ။ နာ သက္ခိယတိ၊ မတတ်
 နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အစေ့အစပ်ပြုခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇိဗန္ဓာယ၊

မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ရောဂသဒိသော၊ ကျင်နာခြင်းနှင့်တူသော။
ရောဂေါနာမ၊ အနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝက္ခာ၊ ဤသို့ပိန်တော်မူ၍။
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်၏။

၂၀၂။ ။ဇိဃန္တော၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်။ ပရမာ၊ အနာတို့
ထက် လွန်သော။ ရောဂါ၊ အနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ သင်္ခါရာ၊
ခန္ဓာတည်းဟူသော သင်္ခါရတို့သည်။ ပရမာ၊ လွန်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခတို့
တည်း။ ဧတံ၊ ဤအနက်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း။ ဥတု၊ သိ၍။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိဟရေတိ၊ မျက်
မှောက်ပြု၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမံ၊ ချမ်းသာတကာကိုထက် လွန်မြတ်
သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇိဃန္တောပရမာရောဂါတိ၊ ရောဂါ ဟူသည်
ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညောရောဂေါ၊ တပါးသော အနာကို။
သကိံ၊ တစ်ကြိမ်။ တိကိစ္ဆကော၊ ဆေးကုစားသည်ရှိသော်။ ဝိနယတိဝါပိ၊
ပျောက်မူလည်း ပျောက်၏။ တဒင်္ဂဝသေန၊ တခဏ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဟိယျတိဝါ၊
ပယ်မူလည်း ပယ်နိုင်၏။ ဇိဃန္တော ပန၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းတို့သည်ကား။
နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တိကိစ္ဆာတဗ္ဗာ ယေဝါ၊ ကုစားအပ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘောသရောဂါနံ၊ ကြွင်းကုန်သော အနာ
တို့ထက်။ အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ ပရမာနာမ၊ လွန်သည်မည်၏။ သင်္ခါရာ
တိ၊ သင်္ခါရာ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တည်း။ ဧတံ
ဥတုတိ၊ ဧတံ ဥတု ဟူသည်ကား။ ဇိဃန္တောသမော၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်
ခြင်းနှင့်တူသော။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓပရိဟရဏသမံ၊ ခန္ဓာ
ဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်တူသော။ ဒုက္ခနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။
ဥတုနံ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိ-
ဟရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံပရမံသုခန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသုခါနံ၊
အလုံးစုံသော ချမ်းသာခြင်းတို့ထက်။ ပရမံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်း

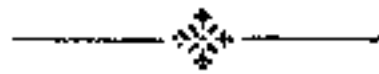
၄၅၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သာခြင်းမည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊
ဒေတနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-
ဖလာဒ္ဓိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ ကေခဂါနဋ္ဌဥပါသက ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ဇိ-ရာဇပသေနဒိကောသလဝတ္ထု။

(ကေဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကိုပြုပြီး၍။ ပသေနဒိ ကောသလမင်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော
ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည်
“အာရောဂျာ ပရမာ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အာရောဂျာပ ရမာ လာဘာ တီ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အာရောဂျာ-
ပရမာ လာဘာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
ဇေယဝဒန၊ ဇေတန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ရာဇာနိ-
ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု
၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကေသ္မိ'သမယေ၊
တရုသောအခါ၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ တဏှုလဒေါဏဿ၊
ဆန်တစရွတ်၏။ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို။ တဒန္တုပိယေန၊ ဟိုဆန်တစရွတ်ချက်
ထမင်းနှင့် တူမျှသော။ သုပဗျဉ္ဇနေန၊ အမဲဟင်းလျာဖြင့်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးသော်။
ဘတ္တသမ္ဗဒံ၊ ထမင်းယစ်ခြင်းကို။ အဝိနောဒေတွာ၊ မပျောက်မူ၍ သာလျှင်။
သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်း
သော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဣတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ သမ္ဗရိဝတ္တတိ၊
တပြောင်းပြန်ပြန်လူးလည်း၏။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်မည်းခြင်းဖြင့်။ အဘိဘူယ
မာနောပိ၊ နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍လည်း။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတံ၊
အိပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကောသလ

မင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ ကိ၊ အတယ်ကြောင့်။ အဝိသမိတွာဝ၊ အပင်အပန်း
မဖြေမှု၍သာလျှင်။ အာ၊တော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊
ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်မူ၏။ ဘုတ္တကာလ-
တောပဌာယ၊ ထမင်းစားသည်မှစ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီး
စွာသော ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလပင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အတိဗဟုဘောဇနံ၊ အလွန်များစွာ စားခြင်း
သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အတိဗဟုဘောဇနံ၊ လွန်စွာစားကြူးသော သူ
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟက္ခာသာ၊ စားကြူးသော
သူသည်။ မိဒ္ဓိစ၊ ငိုက်မည်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
နိဝါပဝုဠော၊ အစားကြူးသော။ မဟာဝရာဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။ ယော-
ပုရိသော၊ သည်။ နိဒ္ဓါယိတာ၊ အိပ်မောကျလျက်။ သမ္ပရိဝတ္တသာယီစ၊ တပြောင်း
ပြန်ပြန်အိပ်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တော၊ ပညာနည်းသော။
သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဂစ္ဆ၊ အမိဝမ်း
တိုက်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။

ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ သြဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ ဘောဇနံနာမ၊ စားခြင်းမည်သည်ကား။ မတ္တာယ၊
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်
စွာ။ မတ္တဘောဇနာ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်စားခြင်းရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
စွာ နေရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။
သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမနတ၊ သတိရှိသသော။
လဒ္ဓဘောဇနံ၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို။ မတ္တဇာနတော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိ
တသော။ အဿမနိန္နဇယ၊ ထိုလူအား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊

ခေါင်းပါးကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆနိကံ၊ နှေးနှေး။ အာယု၊ အသက်
ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဇီရတိ၊ အိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှိတံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊
မတတ်နိုင်။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတံ၊ နေသော။ သုဒဿနံနာမ၊ သုဒဿနအမည်
ရှိသော။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော။ မဇဏဝံပန၊ လူလင်ကိုကား။ တာတာ၊
ချစ်သား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှ၊ သင်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဆို၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှိတံ၊ သင်၍။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံကရေမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုလူလင်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရညော၊ မင်း၏။
ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ထမင်းစားသည် ရှိသော်။ ဩသာန ပိဏ္ဏပါတ ကာလေ၊ အဆုံး
ထမင်းဆုပ်ကို စားသောကာလ၌။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝဒေယျာသိ၊
ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္ထံ၊ ဂါထာ၏ အ
နက်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ယံပိဏ္ဏံ၊ အကြင် ထမင်းဆုပ်ကို။ ဆဇ္ဈဿတိ၊
စွန့်လွှတ်၍။ တသ္မိံ ပိဏ္ဏံ၊ ထိုထမင်းဆုပ်၌။ သိတ္ထဂဏနာယ၊ ထမင်းလုံးအရေ
အတွက်ဖြင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘတ္တပနကာလေ၊ စားတော်မူ ထမင်းချက်
သော ကာလ၌။ တတ္တကေ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ တဏှုလေ၊
ဆန်စေ့တို့ကို။ ဟရေယျာသိ၊ ယုတ်လျော့စေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်
တော်မူ၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီ
ဟူ၍။ သာယံပိ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတောပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း
ကောင်း။ ရညော၊ မင်းသည်။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ထမင်းစားသည်ရှိသော်။ ဩသာ-
န ပိဏ္ဏကာလေ၊ အဆုံးထမင်းလုပ်ကို စားသောကာလ၌။ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာ
ကို။ ဥဒါဟရိတွာ၊ ဆောင်၍ ရွတ်ခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ ဆဉ္စိ-
တ ပိဏ္ဏေ၊ စွန့်အပ်သော ထမင်းဆုပ်၌။ သိတ္ထဂဏနာယ၊ ထမင်းလုံးအရေအ
တွက်ဖြင့်။ တဏှုလေ၊ ဆန်စေ့တို့ကို။ ဟာပေသိ၊ ယုတ်ပေ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်း
သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသုဒဿန၏။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။
သဟဿံသဟဿံ၊ တစ်ထောင် တစ်ထောင် သော ဥစ္စာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ
၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အပုရေန သမယေန၊ နောက်အခါ၌။ နာဠိကော-

ဒနပရံမတာယ၊ တကွမ်းစား အတိုင်းအရှည် ချက်သောထမင်းဖြင့်။ သဏ္ဌ-
ဟိတော၊ တည်စေ၍။ သုခပ္ပတ္တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ နောက်သည် ဖြစ်၍။
တနံသာရော၊ ခေါင်းပါးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အာဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး
၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်စေပြီ။ မိဂံပိ၊ သမင်ကို
လည်းကောင်း။ အသိပိ၊ မြင်းကို လည်းကောင်း။ အနုပန္နိတော၊ လိုက်၍။
ဂဏှနသမတ္တော၊ ဖမ်းခြင်းငှာစုမ်းနိုင်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာဂိနယေယျန၊ တူနွဲ့။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ယုဒ္ဓမေဝ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဇီရကုမာရိနာမ၊ ဝရီရသတ္တိသမီး အမည်ရှိသော။ ဇီတရံ၊
ချစ်စွာသောသမီးကို။ ဘာဂိနယယဿ၊ တူအား။ ဒတော၊ ၍။ သောဂါမေ၊
ထိုကာသိကရာဇ်ရှာကို။ တဿာယေဝ၊ ထိုသတ္တိသမီးအားသာလျှင်။ နှာနစဏ္ဍ
မူလံ၊ နန္ဒင်းဖိုးကသယ်မှုန့်ဖိုးကို။ ကတော၊ ၍။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ တေန၊
ထိုတူနွဲ့။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းသည်။ ဝုပသန္ဓော၊ ငြိမ်း
၏။ မေ၊ အား။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုခ
မေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ကုလသန္တကံ၊ အဖ၏
အမ္မဉ္စာဖြစ်သော။ ဖေရိတနံ၊ ပတ္တမြား ရတနာသည်။ နော၊ ငါတို့၏။

၁၅ ဂေဟေ၊ ၌။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်၏။ တံပိ၊ ထိုပတ္တ
မြား ရတနာသည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟတ္ထပတ္တံ၊ လက် တွင်းသို့။
အာ၊ တံ၊ နောက်သ၏။ ဣမိနာကာရဏေနပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ မေ၊
ငါ့အား။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တုမ္မာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာဝကေဟိ၊ ဟပည့်ထို့နွဲ့။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိသာသံ၊
အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္နေန၊ အလိုရှိသဖြင့်။ ဉာတိဇီတပိ၊ အရှင်ဘုရား
တို့၏ အမျိုးသမီးသည်လည်း။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဂတာ၊
ရောက်လာ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း
ဖြင့်လည်း။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ

အာဟာ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာရောဂျ၊ အနာ မရှိခြင်းသည်။ ပရမေသလာဘောနာမ၊ မြတ်သော လာဘ်ရခြင်းမည်၏။ ယထာလဇ္ဇေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌိတာဝသဒိသံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့် တူသော။ ဓနံပိ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသာသဒိသာဝ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းနှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရမာဉာတိ၊ မြတ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗာန သဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော။ ပရမသုခနာမ၊ မြတ်သော ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

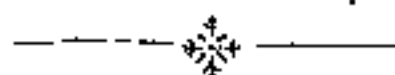
၂၁၃။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာရောဂျ၊ အနာမရှိသော အဖြစ်သည်။ ပရမ၊ လွန်မြတ်သော။ လာဘာ၊ ရအပ်သောလာဘ်တည်း။ သန္တုဋ္ဌိ၊ မိမိရအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ ပရမ၊ လွန်မြတ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဝိသာသာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ပရမ၊ အဆွေအမျိုးတို့ထက် လွန်မြတ်သော။ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးတည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အာရောဂျ၊ ပရမာ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူသည်ကား။ အာရောဂတာဝံ၊ အနာမရှိသောအဖြစ်သည်။ ပရမလာဘာ၊ မြတ်သော လာဘ်ရခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ရောဂိနော၊ အနာရှိသောသူအား။ လာဘာ၊ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘသည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အလာဘာယေဝ၊ လာဘ်သပ်ပကာ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာရောဂဿ၊ အနာမရှိသောသူအား။ သဗ္ဗလာဘာ၊ အလုံးစုံသော လာဘ်တို့သည်။ အာဂတာဝံ၊ လာကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာရောဂျ၊ ပရမာ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သန္တုဋ္ဌိပရမေနန္တိ၊ ဓနံ ဟူသည်ကား။ ဝိဟိနော ဝါ၊ လူ၏လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿဝါ၊ ရဟန်း၏လည်းကောင်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယံသန္တကံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနော၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။

တုဿနဘာဝေါ၊ နှစ်သက်သော အဖြစ်သည်။ သန္တုဋ္ဌိနာမ၊ သန္တုဋ္ဌိမည်၏။
 သော၊ ထိုသန္တုဋ္ဌိသည်။ သေသနေဟိ၊ ကြွင်းသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ထက်။
 ပရမံ နေ၊ မြတ်သောဥစ္စာရှိသည်မည်၏။ ဝိသာသာပရမာညတိတိ၊ ဉာတိ
 ဟူသည်ကား။ မာတာဝါ၊ အမိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပိတာဝါ၊
 အဖသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယေန၊ အကြွင်သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။
 ဝိသာသော၊ အကျမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ အညာ-
 တကောဝ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယေန ပန၊ အကြွင်သူနှင့်
 ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝိသာသော၊ အကျမ်းဝင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ အသမ္ပန္နောပိ၊ အဆွေအမျိုးမစပ်သော်လည်း။ ပရမော ဥတ္တမော၊
 မြတ်သော။ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးမည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသာသာပရမာ
 ဉာတိတိ၊ ဉာတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နိဗ္ဗာနံ လမိသံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော။
 သုခံနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။
 နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခန္တိ၊ သုခံဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ
 တော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာ
 ဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပသေနဒ္ဓိကောသလဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိဿမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၇-တိဿတ္ထေရာတ္ထ။

(ကောသလမင်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကို ပြုပြီး၍ တိဿမထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည် “ပဝိဝေကရ
 သန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“ပဝိဝေကရသန္တိ” ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပဝိဝေကရသံ ဟူသော ဤတရား
 ဒေသနာကို။ သတ္ထဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။
 ငိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို

စကားသင့်စွ။ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ စတုဟိ၊ မာသေဟိ၊ လေးလ လွန်ခြင်းတို့ဖြင့်။
 ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရအံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သတ္တဘိက္ခုသတနိ၊ ခုနစ်ရာ
 သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္တာသံ၊ နှလုံး၏ ပူပန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိံသု၊ ရောက်
 ကုန်၏။ ခိဏာသဝါနိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ ဓမ္မအားဖြင့်
 ထိတ်လန့်ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုထုဇ္ဇေန၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။
 အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်
 နိုင်ကုန်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂါ၊ အစုအစု။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ ကိံ
 နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿာမ၊ ပြုရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တန္တော၊
 တိုင်ပင်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တိဿတ္ထေ-
 ရောနာမ၊ တိဿမထေရ် အမည်ရှိသော။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိ-
 နိဗ္ဗာယိဿတံကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိမ့်သတတ်။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း။ အဝိတ
 ရာဂေါ၊ ရာဂကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရ-
 မာနေယေစ၊ သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုသု
 ဣရိယာ ပထေသု၊ ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့၌။ ဧကကော၊ တယောက်အထီး
 တည်းသာလျှင်။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။
 ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧကနစံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
 ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတိဿမထေရ်ကို။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသောတိဿ၊ ငါ့ရှင် တိဿ။
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊
 ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ ဧတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 ကထံ၊ စကားကို။ န သုဏာတိ၊ နားမထောင်။ ဧတ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 တဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေသု၊

အရှင်ဘုရားတို့၌။ တိဿတ္ထေရဿ၊ တိဿမထေရ်၏။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ လိုတိဿ ရဟန်းကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်တော်မူစေ၍။ တိဿ၊ တိဿ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ အကသိ၊ ဤသို့ ပြုသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ တေန၊ ယုံတိဿမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တိဿ၊ ငါသားတိဿ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပယံ၊ ငါဘုရား၌။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော သူသည်။ တိဿသဒိသေ၊ တိဿနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လော့။ ပံ၊ ပိုစေသင့်စွ။ ပယ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂန္ဓမာသာဒိပံ၊ နံ့သာပန်းစသည်ကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ နေပ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည် မမည်ကုန်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇမာနာယေဝ ပန၊ ကျင့်ကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည် မမည်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ထု၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၄။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝိဝေကရသဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အရသာကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမဿ၊ ကိလေသာဟူသော အပူ၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏။ ရသဉ္စ၊ အရသာကိုလည်းကောင်း။ ပိတ္တာ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ ဓမ္မပီတိရသံ၊ ကိုးပါးကော သောကုတ္တရာဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ဘော ပီတိတည်းဟူသောအရသာကို။ ပိဝံ ပိဝန္တောပိ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒရောစ၊ ရာဂစသော အပူကင်းသည် လည်းကောင်း။ နိပ္ပာပေါစ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပဝိဝေကရသဉ္စ၊ ရသံဟူသည်ကား။ ပဝိဝေကတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပန္နံ ရသံ၊ ဖြစ်သောအရသာကို။ ကေတိတာဒေ၊ တယောက်အထီးတည်း နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ပိတ္တာတိ၊ ပိတ္တာဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာ-

ပရိညာတာဒိနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ သစ္စိကိရိယာဝသေန၊ မျက်မှောက် ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ဥပသမဿတံ၊ ဥပသမဿစ ဟူသည်ကား။ ကိလေသဝူပသမဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း ရှိသော။ နိပ္ပာနဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်း။ ရသံ၊ အရသာကို။ ပိတွာ၊ သောက်၍။ နိဒ္ဒရော ဟောတီတိ၊ ဟောတံဟူသည်ကား။ တေန ဥဘယ ရသ ပါနေန၊ ထိုနှစ်ပါးသော အရသာကိုသောက်ခြင်းဖြင့်။ ခိဏာသဝေါ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဣဂဒရထာဒိနိ၊ ဣဂဟူသော ပူပန်ခြင်းစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ နိဒ္ဒရောစေတ၊ ဣဂစသော ပူပန်ခြင်းကင်းသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ နိပ္ပပါပေါစ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ရသံပိဝိဝန္တိ၊ ရသံပိဝိဟူသည်ကား။ နဝဝိဓ လောကုတ္တရ ဓမ္မဝသေန၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ရသံပိ၊ အရသာကို လည်း။ ပိဝိဇ္ဇောပိ၊ သောက်လျက်လည်း။ နိဒ္ဒရောစ၊ ဣဂစသော ပူပန်ခြင်း ကင်းသည်လည်းကောင်း။ နိပ္ပပါပေါစ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂံ၊ ၈-သက္ကုပဋ္ဌာနဝတ္ထု။

(တိဿမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ သိကြားမင်းဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “သာဟုဒဿနန္တိ” စသောပါဠိကို မိန့်သနည်း)။

သောဟုဒဿနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သောဟုဒဿနံ-စသော ဤ တရား
ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေလုဝဂါမကေ၊ ဝေလုဝရွာ၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။
ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွာ။ တဿ ဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ ဝိသဠေ၊ လွှတ်တော်မူသည် ရှိ
သော်။ လောဟိတပက္ခန္တိကာဗာဓဿ၊ သွေးလွန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအနာ
၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။ သက္ကော ဒေဝ-
ရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္တုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား
အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂိလာနုပဋ္ဌာတံ၊ သူနာအလုပ်အကျွေးကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိတံ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတု၊ ကြံ၍။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ၊ သုံး
ဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘာကို။ ဝိဇဟိတု၊ စွန့်
၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။
ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပရိမဇ္ဇိ၊ သုံးသပ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧသော၊
ဤသုကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂ-
တာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရား ဟူသည်။ ဂိလာနော၊ နာရာ၌။ ဥပဋ္ဌဟိတုံ၊
လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
သက္ကဒေဝါနံ၊ သိကြားနတ်မင်းတို့အား။ မနုဿာဂန္ဓာ၊ လူနဲ့ သည်။ ယောဇန
သတတော၊ ယူဇနာ တစ်ရာထက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂလေ၊ လည်၌။ ဗန္ဓနကု
ဏပိဝိယ၊ ဖွဲ့ကားအပ်သော အကောင်ဝယ်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုံ၊ သည်။
ဂစ္ဆ၊ ပြန်သွားလေ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာ၊ သူနာအလုပ်အကျွေး
ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စတုရာသီတိ-
ယောဇနံ သဟဿမတ္ထကေ၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြင့်သော မြင်း
မိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သိလ

၄၆၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဂန္ဓံ၊ သီလဟူသောအနံ၊ ဘယ်တော့၊ လှိုင်သောကြောင့်။ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ အဟမေဝံ၊ အကျန်ုပ်သည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။ ဣတိအဝေ၊ ၁၈၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သော၊ ထို သိကြားမင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရဝလဉ္စန ဘာဇနံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်း၌ အညစ်အကြေးဟု ဆိုအပ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ဝမ်းသွေးထည့်ရာအိုးကို။ အညဿ၊ သူတပါး၏။ ဟတ္ထေနာပိ၊ လက်ဖြင့်လည်း။ ဖုသိတံ၊ ထိစေခြင်းငှာ။ အဒတံ၊ မပေးမူ၍။ သိသေယေဝ၊ ဦးခေါင်း၌သာလျှင်။ ထပေတံ၊ ထား၍။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်သည် ရှိတော်။ မုခသံကောစန မတ္တမ္ပိ၊ မျက်နှာ၏တူန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ န အကသိ၊ မပြု။ ဂန္ဓဘာဇနံ၊ နံ့သာအိုးကို။ ပရိဟန္တောဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇဉ်တံ၊ သုတ်သင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဖါသုက ကာလေယေဝ၊ ချမ်းသာသော အခါ၌သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွာ။ ဧဝုပ္ပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ နာမ၊ နတ်စည်းစိမ် မည်သည်ကို။ မဟာယ၊ စွန့်၍။ မုခသံကောစန မတ္တပိ၊ မျက်နှာ၏ တူန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ အကတံ၊ မပြုမူ၍။ ဂန္ဓဘာဇနံ၊ နံ့သာအိုးကို။ နိဟရန္တောဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရဝလဉ္စန ဘာဇနံ၊ ကိုယ် လက် သုတ်သင် ခြင်း၌ သွေးဝမ်းကျရာ ခံသော အိုးကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လျက်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိဝဒေသ၊ အဘယ်စကားကို ပြောဟောကြကုန်သနည်း။ သုက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ ယံသိနေဟံ၊ အကြင် ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရေတံ၊ ပြု၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ အနစ္စရိယံ၊ မအံ့အပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အယံသက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ ဤသိကြားနတ်မင်း

သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧရသက္ကဘာဝံ၊ အိုလေပြီးသော သိကြားအဖြစ်ကို။ ပိဗေဟိတော၊ စွန့်၍။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်လျက်။ တရုဏသက္ကဿဘာဝံ၊ ပျိုနုသော သိကြား အဖြစ်သို့။ ပဉ္စ၊ ၅၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စသိခ-
ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တံ၊ ပဉ္စသိခနတ်သား ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားကို။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ အာ
ဂဘကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ ဣန္ဒသာလဂူဟာယံ၊ နဘဲပင် ရောက်ရာ
လိုက်၌။ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နဿ၊
နေစဉ်။ မရဏဘ တဇ္ဇိဘဿ၊ သေဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်သော။ အဿ၊
ထိုသိကြားမင်းအား။

ဝါသဝ၊ သိကြားနတ်မင်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ယံကိဉ္စိပဉ္စံ၊ တစ်စုံကင်္ဂ
အမှတ်မရှိသော ပြဿနာကို။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမျိုး။ တံပဉ္စံ၊
ထိုပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ တေ၊ သင်၏။ တဿ တဿေဝ ပဉ္စဿ၊
ထိုပြဿနာ၏သာလျှင်။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အတံ၊ ငါသည်။ ကရောမိ၊ ပြု၏။
☞ ဣဘိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ကမ်ဝိနော-
ဒေန္တော၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်လျက်။ ဓပ္ပံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဂဟေ၏။
ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ စုဒ္ဓသန္နပါဏကောဋီနံ၊ တစ်သယံ
လေးကုဋေသော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား
ကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ကာပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။
ယထာ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်၍ နေမြဲတိုင်းသာလျှင်။ သောတာပတ္တိ ဖလံ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ တရုဏသက္ကော၊ ပျိုသော သိကြား
ငယ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား။ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသိကြား
နတ်မင်း၏။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ သိနေဟောနာမ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမည်သည်။
အနန္တရိယော၊ အံ့ဖွယ်မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အရိယာ
နံ၊ အရိယာတို့အား။ ဒဿနံပိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း။ သုဝံ၊ ချမ်းသာ၏။
တေန၊ ထိုအရိယာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုကည်းသော အရပ်၌။
သန္နိဝါသောပိ၊ အတူတကွ နေခြင်းသည်လည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။
ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာကုန်သော သူမိုက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ပန၊ တက္ကဖြစ်၍ကား။ တေံ

သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ ဝတံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၅။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ဖြစ်ကုန်သော သူတော်
ကောင်းတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဟု-သုတေ၊ ကောင်းကျိုး
စီးပွားချမ်းသာသုံးပါးကို ဆောင်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
သန္တဝါသော၊ အရိယာအဖွဲ့နှင့်တကွ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြု၍ နေရခြင်းသည်။
သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်ဘို့ကို။ နိစ္စမေဝ၊ အပြုလျှင်။ အဒဿ-
နေန၊ မပြင်ခြင်းဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၂၀၆။ ။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဗာလသံဂတိစာရိ၊ မလိမ္မာသောသူနှင့်
အတူတကွ ပေါင်းဖော်၍။ သန္တိန္တေဒနစသော၊ မကောင်းသော အမူအရာကို
ပြု၍ ကျက်စားလျက် သွားလာခြင်းရှိသောသူသည်။ ဒိဿံ၊ ရှည်ကြာစွာသော။
အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ အမိတ္တေန၊ ရန်သူနှင့်။
သံဝါသော၊ အတူတကွနေရခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခော ဣဝ၊
ဆင်းရဲသကဲ့သို့။ ဝေဝံ၊ ဂျှိအတူ။ ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာသောသူတို့နှင့်။ သံဝါသော၊
အတူတကွ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၂၀၇။ ။ဉာဏိနံ၊ မိဘ စသော သွေးမျိုးတို့နှင့်။ သမာဂမေ၊ အတူတကွ
ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သုခေါဣဝ၊ ချမ်းသာခြင်းကဲ့သို့။ မိစ္ဆေ၊ ပညာရှိ
လောဘနှင့်လည်း။ သံဝါသော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သုခ-သုခေါ၊ ချမ်း
သာ၏။ ဣသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ မိရဉ္စ၊ မြဲမြံသော သမာဓိလည်း ရှိထ
သော။ ပဉ္စဉ္စ၊ ခိုင်ခံ့သောပညာလည်းရှိထသော။ ဗဟုသုတဉ္စ၊ အာဂမ-
အဝိဂမ ဟူသော ဗဟုသုတလည်း ရှိထသော။ ဧဝရဟ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်စေတော်မူသည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝန်ကိုသောင်ကပ်သော အလေ့အထရှိ
ထသော။

၂၀၈။ ။သီလံတဝန္တံ၊ သီလအကျင့် စုတင်အကျင့်လည်း ရှိထသော။
အရိယံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ တံဘာဒိသံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော။ သုမေဓံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ပညာရှိထသော။

သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ နက္ခတ္တံပထံ၊ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်အပေါင်း
တို့၏ သွားရာဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ဘဇေထဣဝ၊
ဆည်းကပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘုဇထေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတွင်။ သာဟူတိ၊ သာဟု ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရံဘဒ္ဒကံ၊
ကောင်းခြင်းရှိ၏။ သန္တိဝါသောတိ၊ သန္တိဝါသော ဟူသည်ကား။ ကေပလံ၊
သက်သက်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာတို့အား။ ဒဿနမေဝ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်သာ
လျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ တေန၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံပန၊ တကွ
မူကား။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ နိသီဒနာဒိ ဘာဝေါပိ၊ နေ
သည်၏အဖြစ် စသည် လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ လဘနဘာဝေါပိ၊
ရသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သာဓုယေဝ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။
ဗာလသံဂတ စာရိဟိတိ၊ စာရိဟိ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
ဗာလေန၊ မလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဟစာရိ၊ တကွ ကျက်စားလေ့ရှိ၏။ ဒီဃ-
ဗဒ္ဓါနန္တိ၊ ဒီဃမဒ္ဓါနံ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗာလသာယာယေန၊
မလိမ္မာသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။ သန္တိဇ္ဈေဒါဒိနိ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခြင်း စသည်
တို့ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဟေ၊ လာလျှည့်။ ဣတိ ဝုစ္စမာနေ၊ ဤသို့ဆို
လျက်။ တေန၊ ထိုမလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဋ္ဌန္တော၊ တူသော
အလိုရှိသည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ တာနိ၊ ထိုခိုးမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။
ဟတ္ထဇ္ဈေဒါဒိနိ၊ လက်ဖြတ်ခြင်း စသည်တို့သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊
ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သဗ္ဗဒါတိ၊
သဗ္ဗဒါဟူသည်ကား။ အသိဟတ္ထေနဝါ၊ သန်လျက် လက်စွဲသောသူနှင့်လည်း
ကောင်း။ အမိတ္တေနဝါ၊ ရန်သူနှင့်လည်းကောင်း။ အာသိဝံသာဒိဟိဝါ၊ မြေ
ပွေး မြေဟောက် စသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတောဝါ-
သော နာမ၊ အတူတကွနေရခြင်းမည်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒုက္ခောယထာ၊ ဆင်းရဲ
သကဲ့သို့။ ဟထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

မိရောစ သုခသံဝါသောတိတ္ထေ၊ သံဝါသော ဟူသော ဤပုဒ်ကား။
 တေန၊ ဤပညာရှိသောသူနှင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွာသော။ ငါသော၊ နေ
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သုခသံဝါသော၊ သုခသံဝါ
 သ ပည့်၏။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခု
 တည်းသောအပိုင်း။ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်
 ကတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤဘုရားအနက်တည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
 ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဉာတိနိဝံ သမာဂမောတိ၊
 ဝ သမာဂမောဟူသည်ကား။ ဉာတိနိဝံ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်း။ သမာဂမော၊
 အတူတကွ နေရခြင်းသည်။ သုခေါ ယထာ၊ ချမ်းသာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တသ္မာဟိတံ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်။ ပာလေယံ၊ မလိပ္ပာသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသော၊ နေရ
 ခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သံဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။
 သမာမိတိသမ္ပန္နံ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မိရဉ္စ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောသ
 မာမိရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ လောကီယ လောကုတ္တရ ပညာသမ္ပန္နံ၊ လောကီ
 လောကုတ္တရာပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပညဉ္စ၊ ပညာလည်းရှိထသော။ အာ-
 ဂမာဓိဂမ သပ္ပန္နံ၊ အာဂမာဓိဂမနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဿတဉ္စ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ အရဟတ္တပါပနသင်္ခါတာယ၊ အရတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်စေသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓုရဝဟနသီလတာယ၊ ဝန်ကိုဆောင်လေ့
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဓောရယသီလံ၊ ဆောင်အပ်ပြီးသောအလေ့ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ထသော။ သီလစတေနဇေဝ၊ သီလအကျင့်ကို ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဓုတင်္ဂဝတေနစ၊ ဓုတင်္ဂအကျင့်ကို ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝတဝန္တံ၊ အကျင့်ကို ဆောင်ခြင်း ရှိထသော။ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ။
 အာရကတ္တာယ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယံ၊ မြတ်ထသော။ တထာရုံပံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ သောဘဏပဉ္စ၊ ကောင်းသော ပြဿနာ ရှိသော။
 သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ နိမ္မလနက္ခတ္တပထသင်္ခါတံ၊ အညစ်အကြေး
 ကင်းသော နက္ခတ်တို့၏သွားရာ လမ်းခရီးဟု ဆိုအပ်သော။ အာကာသံ၊
 ကောင်းကင်ကို။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ဘဇတိယထာ၊ ဆည်းကပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊

ဤအတူ။ တဇေထပယိရပါသေထ။ ဆည်းကပ်ကုန်လော့။ ဣတိအတ္ထော။
ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊
များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓါနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စ
သည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သူ၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ အတ္ထုပဋ္ဌာနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။
သုခဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။
ပန္နရသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယ ဝဂ္ဂ။ ၁-တယောဇနပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်
ပိုင်းခြားအပ်သော သုခဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော ပိယဝဂ်၌ဟောအပ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓာဆရာသည် “အယောဂေ”
တိစသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☞ အယောဂေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အယောဂေ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာ
ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တယော ပဗ္ဗဇိတေ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်း
တို့ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကသ္မိံ ကုလေ၊ တစ်ခုသော အမျိုး၌။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖ
တို့အား။ ဧကပုတ္တကော၊ တစ်ယောက်သောသားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်
သတတ်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်၏။ သော၊
ထိုကုလပုတ္တသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိမန္နိတာနံ၊
ဖိတ်အပ်ကုန်သော။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။

ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာဘာပိတရော၊ အမိ
 အဖတို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ ထိုအမိ
 အဖတို့သည်။ နာနုဇာနိံသု၊ ခွင့်မပြုကုန်။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ ဧတံ၊
 ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖ
 တို့၏။ အပန္နာနံ ယေဝ၊ မမြင်စဉ်လျှင်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဗဟိ၊
 အပသို့။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤသားကို။ ရက္ခေယျာသိ၊
 စောင့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ အပ်နှင်း၏။
 မာတာ၊ အမိသည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမန္တာပိ၊ ထွက်သော်လည်း။ ပိတရံ၊
 အဖကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ အပ်နှင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုလ
 ပုတ္တ၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပိတရံ၊ အဖသည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂတေ၊
 လွှားသည်ရှိသော်။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ရက္ခိဿာမိတိ၊ စောင့်
 အံ့ဟူ၍။ ကေဒုရဗာဟံ၊ တံခါးပေါက်တစ်ခုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကေ-
 ပါဒေဟိ၊ ခြေတစ်ဖက် တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပိလေတွာ၊ ကန်၍။ ဆမာယ၊ မြေ၌။
 နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ကန္တတိ၊ ငင်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တ
 သည်။ ဣမံ၊ ဤအမိကို။ ဝဉ္စေတွာ၊ လှည့်စား၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ
 စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အမ္မ၊ အမိ။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အပေဟိ၊ ဖဲ
 လော့။ သရီရဝလဉ္စ၊ ကိုယ်သက် သုတ်သင် ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တာယ၊ ထိုအမိသည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမိဉ္စိ-
 တေ၊ ကျွေးသည်ရှိသော်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်း ပြုပါကုန်
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကုလပုတ္တ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဝေဂေန၊
 လျင်စွာ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။
 ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

သမိ၊ သခင်သား။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤ အရပ်၌။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုအဖသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သား
 သည်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို ကုလပုတ္တကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မှ၍။ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြု
 သောအဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကန္ဓိတော၊ မြည်တမ်း၍။ ရောဒိသ္မာ၊ ငိုကြွေး
 ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာသေတိ၊ ဖျက်
 ဆီးဘိသနည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ မပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ ပဗ္ဗဇိ-
 တေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌။ ကိံ၊ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိ
 သည်လည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊
 ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ မာတာပိ၊ အမိသည်
 လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ပတိ၊ လင်သည်
 လည်းကောင်း။ စိရာယံ၊ ကြာမြင့်စွာ၏။ ကိံနုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့
 ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကစ္စံ၊ အသို့နည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထို
 သားအဖဘို့ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လိုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။
 ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည် တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ပဗ္ဗ
 ဇိတ ကာလေ။ ရဟန်းပြုသော အခါ၌။ မေ၊ ငါအား။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။
 ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိသည်
 လည်း။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တေ၊ ထို သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊
 ရဟန်းပြု၍လည်း။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်
 နိုင်ကုန်။ ဝိဟာရေပိ၊ ရဟန်း ယောက်ျားတို့၏ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း။
 ဘိက္ခုနိ ဥပဿယေပိ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း။ ကေ-
 တောဝ၊ တကွနက် သာလျှင်။ နိသိဒိသ္မာ၊ နေ၍။ သလ္လပေန္တာ၊ စကားပြော

ကုန်လျက်။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံး
ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့ကို လည်းကောင်း။
ဘိက္ခုနီယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗဠာ၊ နှိပ်စက်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၉။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဧဝံသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
နေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပက္ခောပေတွာ၊ ခေါ်
စေ၍။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောထကိရ၊ ပြုကုန်၏ဟူသည်။
သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ သစ္စန္တိ၊
မှန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်သနည်း။ သေ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိ-
တာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယောဂေါ၊ လျှောက်ပတ်သည်။ နဟိ ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလံ၊ တော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။
ပဋ္ဌာယံ၊ စ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်။ ပိယာနံ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကို။ အဒဿနဉ္စ၊
မမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တေသုစ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း။ သင်္ခါရေသုစ၊
သင်္ခါရတို့၌ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ ပိယံဝါ၊ ချစ်ခြင်းလည်း
ကောင်း။ အပ္ပိယံဝါ၊ မချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊
မအပ်။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။
အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၉။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယောဂေ၊ မယှဉ်သင့်သည်၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို။ ယုဉ္ဇေ၊ ယုဉ္ဇန္တော၊ ယှဉ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ယောဂသ္မိံ၊
ယှဉ်သင့်သည်၌။ အယောဇယံ-အယောဇယန္တော၊ မယှဉ်သောသူသည်လည်း
ကောင်း။ အတ္တံ၊ အဓိသီလ အစရှိသော သုံးပါးသော အကျိုးကို။ ဟိတွာ၊

စွန့်၍။ ပိယဝ္ဂါဟံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော ချစ်ခြင်းကို ယူလေ့ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ယူလေ့ရှိသောသူသည်။ အတ္တနုယောဝိနံ၊ ကိုယ်၏ အစီး
အပွားအလို့ငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။
ပိယေတံ၊ အလိုရှိတတ်၏။

၂၁၀။ ။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံ
တဆစ်မျှ။ မာသမာဂဉ္စီ၊ မပေါင်းဖက်လင့်။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော
သူတို့နှင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်။ မာသမာဂဉ္စီ၊ မပေါင်းဖက်လင့်။ ပိယာနံ၊
ချစ်အပ်သောသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကို။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရခြင်းသည်သာလျှင်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အပိယာနဉ္စ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း။
ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။

၂၁၁။ ။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောသတ္တဝါသင်္ခါရကို။
ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကရိယာ၊ မပြုကုန်ရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပိယာပါ-
ယော၊ မုန်းခြင်းသည်။ “ချစ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကင်းခြင်းသည်လည်းဟူ”။ ပါပကော၊
ယုတ်မာ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပိယာပိယံ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဂန္ဓာ၊ လေးပါးသော ဂန္ဓတို့
သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယောဂေတိ၊ အယောဂေ ဟူသည်ကား။
အယုဉ္ဇိတဗ္ဗေ၊ မယှဉ်အပ်သော။ အယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်သော
နှလုံးမသွင်းရာ၌။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝေသိယာဂေါစရာဓိဘေဒဿ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၌
ကျက်စားခြင်း စသည် အပြားရှိသော။ ဆဗ္ဗိဒဿ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော။
အဂေါစရဿ၊ မကျက်စားအပ်သည်ကို။ ဧဝံနံ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤ
အရာ၌။ အယောနိသော မနသိကာရေနာမ၊ အသင့်သော နှလုံးမသွင်းခြင်း
မည်၏။ တသ္မိ၊ အယောနိသောမနသိကာရေ၊ ထိုမသင့်သောနှလုံးသွင်းရာ၌။
အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ယုဉ္ဇန္တော၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောဂသ္မိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တဗ္ဗိဝရိတေ၊ ထိုမှ
ပြန်သော။ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့် နှလုံးသွင်းရာ၌လည်း။
အယုဉ္ဇန္တော၊ မယှဉ်ခြင်းတည်း။ ဣအတ္ထော၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း။
အတ္တံဟိ တွာတိ၊ အတ္တံဟိတွာဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြု

သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဓိသီလာဒိသိက္ခတ္တယံ၊ အဓိသီလ အသိရှိသော သိက္ခာသုံးပါးသည်။ အတ္ထောနာမ၊ အနက်မည်၏။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဟိတုာ၊ စွန့်၍။ ဝိယဂ္ဂါဟိတိ၊ ပိယဂ္ဂါဟိ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏသင်္ခါတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပိယမေဝ၊ ချစ်ခြင်းကိုသာ လျှင်။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူကို။ ပိဟေတတ္တာနုယော ဂိနန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တာယပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။ သာသနတော၊ သာသနာ တော်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူအဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်၍။ ပစ္စာ၊ နောက်အခါ၌။ ။ (ပိဟေကိမှာဇပ်) ။ ။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ အတ္တာနုယောဂံ၊ ကိုယ်၏ အစီးအပွားနှင့်စပ်သော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊ အားကုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီလာဒိနိ၊ သီလစသည်တို့ကို။ သမ္ပါဒေတုာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံပ။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပိဟေတိ၊ အလိုရှိ၏။ ကိံပိဟေတိ၊ အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း။ ။ (ထည့်သည်) ။ ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအခြင်း အရာသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရမှုကား။ အဟောတဝ၊ ဪ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ ဣစ္ဆန္တိ၊ ဤသို့အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ဗာဝိယေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တေဟိဝါ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်လည်း ကောင်း။ သင်္ခါရေဟိဝါ၊ သင်္ခါရတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ် ပျ။ ကေကုဏံပိ၊ ဟေဏပျလည်းကောင်း။ နသမာဂစ္ဆေယျ၊ အတူမသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကဝိယေဟိ၊ မုန်းသေသူတို့နှင့်။ နသမာဂစ္ဆေယျ၊ အတူ မသွားရာ။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပိယာနံ၊ ချစ်သောသူတို့၏။ ပိယောဂဝသေန၊ ကွေကွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဒဿနံ၊ မပြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပိယာနဉ္စ၊ မချစ်အပ်သော သူတို့သို့လည်း။ ဥပသင်္ကခနဝသေန၊ ကပ်ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲသည် မည်၏။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ဣဒံ ဥဘယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည် လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၂-အညတရကုဋ္ဌမြွေက ဝတ္ထု။

၄၇၉

သင်္ခါရံဝါ၊ သင်္ခါရကိုလည်းကောင်း။ ပိယံနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်ကို။
 နုကဓရေယျ၊ မပြုရာ။ ပိယဒပါယောဟိတံ၊ ဟူသည်ကား။ ပိယေဟိ၊
 ချစ်သောသူတို့နှင့်။ အပါယောပိယောဂေါ၊ ကွေးကွင်းခြင်းမည်၏။ ပါပ
 ကောတိ၊ ပါပကောဟူသည်ကား။ လာမကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဂန္ထာတေသံ-
 နပိန္နာန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသံအကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ဓော၊
 အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ဓကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
 အပ္ပိယံ၊ မုန်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဗျာပဒေါ-
 ကာယဂန္ဓော၊ ဗျာပါဒကာယဂန္ဓကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်၏။ တေသု ပန ဒွိသု၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့ကို။ ပဟိနေသု၊ ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သေသဂန္ဓော၊ ကြွင်းသော
 ဂန္ဓတို့ကို။ ဗဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ လုံးကြာ၍။
 ပိယံဝါ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိယံဝါ၊ မချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 နကတ္ထဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့
 သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊
 ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ပန တယောဇနာ၊ ထိုသုံးယောက်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘပိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။
 နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဗ္ဗမိတော၊ လူထွက်၍။ ဂေဟော၊
 အိမ်သို့လာလျှင်။ အဂမိံသု၊ ပြန်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ တယောဇနပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၂-အညတရကုဋ္ဌမြွေက ဝတ္ထု။

(တယောဇနပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရကုဋ္ဌမြွေက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော
 ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည်။
 “ပိယတော ဇာယာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ခုတ်ယအကြိမ်

ပိယတော ဇာယတိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပိယတော ဇာယတိ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇောဝနေ၊ ဇောဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုဋုမ္ပိကံ၊ သူကြွယ်ကို။ အာရဗ္ဗံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ ၏။ သောပိ၊ ထိုသူကြွယ်သူသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တေ၊ သား သည်။ ကာလကံတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ပုတ္တသောကာဘိဘူတော၊ သား၌ ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ အာဠာဟနံ၊ သင်းချိုင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ ပုတ္တသောကံ၊ သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းကို။ သန္ဓာရေတံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သော ကာလ၌။ လောကံ၊ လူ အပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်ဘေး။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပိဏ္ဍိတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကံ ပစ္စာသမဏံ၊ တယောက်သော ခနာက်လိုက်ရဟန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မယာ၊ ငါနှင့်။ ဂဋ္ဌိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဝေသေ၊ တွာ၊ ဝင်စေ၍။ ဂဟ မဇ္ဈေ၊ အိမ်အလယ်၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေ- တွာ၊ ခင်းစေ၍။ သတ္ထရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္ဓေ၊ နေသည်ရှိသော်။ အာဂန္ဓာလာရံ၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပသကာ၊ ဒါယကာ။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ တေန၊ ထိုသူ ကြွယ်သည်။ ပုတ္တ ဝိယောဂ ဒုက္ခေ၊ သားနှင့် ကွေးကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဣဒံ မရဏံ နာမ၊ ဤသေခြင်းမည်သည်ကား။

ကေသိယဝဋ္ဋာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်
 ကား။ န၊ မဟုတ်။ ကေသေဝ၊ ကင်ယောက်သောသူအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သည်ကား။ နစ၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ
 လောက်။ ဘဝုပ္ပတ္တိနာမ၊ ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။
 တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။
 ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကေသင်္ခါရောပိ၊ တစ်ခုသောသင်္ခါရ
 သည်လည်း။ နိစ္စေနာမ၊ မြဲသောသူ မည်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မရဏဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။
 မတံ၊ သေ၏။ ဘိဇ္ဇန ဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသောသူသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်
 ၏။ န သောစိတဗ္ဗံ၊ မစိုးရိမ်အပ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပေါရာဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ဂျေးပညာ
 ရှိတို့သည်လည်း။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဗေတကာလေ၊ သေသောကာလ၌။
 မရဏ ဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။ မတံ၊ သေ၏။ ဘိဇ္ဇန ဓမ္မံ၊
 ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောကံ၊
 စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ မရဏဿဘိမေဝ၊ မရဏဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုသာလျှင်။ ဘာဝယိံသု၊ ပွားစေကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကံသု၊ ပြုကုန်သ
 နည်း။ ကဒါစ၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်။ အကံသု၊ ပြုကုန်သနည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား
 အာစိက္ခယ၊ ကြားတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ ယာစိတော၊ ဤသို့ ကောင်းပန်
 သောကြောင့်။ တဿတ္တဿ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။
 အတိတံ၊ လွန်လေ ပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။
 ကုဋ္ဌမိက၊ သူကြွယ်။ ဥရဂေါ၊ မြေသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီးသော။
 သံတနံ၊ ပါးသော။ တစံ၊ အရေကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ ဣဝ၊ သွားသကဲ့
 သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပေတေ၊ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသည်ရှိသော်။ ကာလကံ-
 တေ၊ သေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နိဗ္ဗောဂေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ကင်းသော။ သရီရေ၊
 ကိုယ်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

ဥယျမာနေ၊ မီးဖြင့် ဖုတ်ကြည်းအပ်သော သေသောသူသည်။ ဉာတိနံ၊
 မိဘစသော ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုကြွေးသည်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင့်။ န ဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သေသောသူ
ကို။ န သောစာမိ၊ ပစိုးရိမ်။ တဿ၊ ထိုသေသောသူ၏။ ယာဂတိ၊ အကြင်
လားလှသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂတိံ၊ ထိုဂတိသို့။ သော၊ ထိုသေသောသူသည်။
ဂတော၊ သွားလေ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စနိပါတေ၊ ပဉ္စနိပါတ်၌။ ဣဒံ၊ ဥရဂဇာတကံ၊ ဤဥရဂ
ဇာတ်ကို။ ပိတ္တာရေဟာ၊ ချဲ့၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိတို့သည်။ ပိယ ပုဏ္ဏေ၊ ချစ်သော သားသည်။ ကာလကံတော၊ သေသည်
ရှိသော်။ တေရဟိ၊ ယခုဘ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေ-
ဟာ၊ စွန့်၍။ နိရာဟာရော၊ ကင်းသော အစာရှိသည် ဖြစ်၍။ ရောဒန္တော၊
ငိုလျက်။ ပိစယ သိဒ္ဓသဿ၊ သွားလာသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဝိစရိတော၊
မသွားလှ၍။ ပရဏဿဟိဘာဝနာဗလေန၊ မရဏဿဘိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အာနု-
ပဿိဖြင့်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အာဟာရဉ္စ၊
အာဟာရကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိသု၊ စားကုန်၏။ ကမ္မန္တဉ္စ၊ အမှုကိုလည်း။ ယသ္မာ၊
အပြင်ပြော၍။ အပိဋ္ဌဟိသု၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဧ၊ ငါ၏။ ပိယပုဏ္ဏေ၊ ချစ်စွာသောသားသည်။ ကာလကံတောတိ၊ သေ၏
ဟု။ မာမိန္ဒယိ၊ မကြံလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သောကောဝိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝိ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊
ဖြစ်သော်။ ပိယမေဝ၊ ချစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။

၂၁ ။ ။ ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။
ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊
ဖြစ်၏။ ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊
စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတောံ အတ္ထိ၊ အဘယ်
မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပိယတောတိ၊ ပိယတော ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထို
ကောသင့်စွ။ ဝဋ္ဋမူလတော၊ ဝဋ္ဋဘည်းဟူသော အပြစ်ရှိသော သူအား။

သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်
 လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပိယမေဝ၊ ချစ်အပ်သည်သာ
 လျှင် ဖြစ်သော။ သတ္တံဝါ၊ သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း။ သင်္ခါရံဝါ၊ သင်္ခါရကို
 လည်းကောင်း။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော ပန၊ လိုသို့ချစ်
 ခြင်းမှကား။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ ဧတံ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးသော
 စိုးရိမ်ခြင်း ဘေးဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 ဒေတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသဒေန၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။
 ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာကုန်သော သူကိုအားလည်း။
 သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟော သိပြီ၏။
 ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရကုဋုမ္ပိကဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၃-ဝိသာခါဝတ္ထု။

(ကုဋုမ္ပိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
 အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိသ ခဏှံ ဟည်။ “ပေမ-
 တောဇာယတီ”တိ-အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ပေမတော ဇာယတီ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပေမနော ဇာယတိ-
 ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေ-
 တဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူလျက်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါ
 အမည် ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကမာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဓိတ-
 ရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ သုဒတ္တံနာမ၊ သုဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိ
 သမီးငယ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ဝေပတွာ၊ တား၍။
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ဝေယျာစစုံ၊ အပူကြီးငယ်
 ကို။ ကာရေသိကိရ၊ ပြုစေသတတ်။ သာ၊ ထိုသုဒတ္တသည်။ အပရေနသမယေ

န၊ တပါးသော အခါ၌။ ကာလမကာသိ၊ သေခွဲ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။
 တဿာ၊ ထိုသူဒတ္တ၏။ သရီရနိက္ခေပံ၊ သေပြီးသော အကောင်ကို သင်းချိုင်း
 ၌ ချခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သောတံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ သန္ဓာရေတွံ၊
 တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲလျက်။
 ဒုမ္ပနာ၊ နှလုံးမသာယာလျက်။ သတ္တုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊
 ၁ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထို ဝိသာခါကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္ပနာ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အသု-
 မုခါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိလျက်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ နိသိန္ဓာ၊
 နေသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။ သာ၊ ထို ဝိသာခါသည်။
 တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိယာ၊ ချစ်စွာသော။ သာကုမရရိကာ၊ ထိုသတို့
 သမီးငယ်သည်။ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား။
 တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်ရ။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။
 မုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကိတ္တကာပန၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤ
 ပုစ္ဆမေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဘေဟိယဝ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာ
 လျှင်။ သတ္တဇနကောဋ္ဌိယာပိ၊ ခုနစ်ကုဇေသော လူရှိကုန်၏ဟူ၍။ ကထိတံ၊
 ဟောဘူးသည် မဟုတ်လော။ ပန၊ ငါဟောသော စကားကို ကြားဘူး၏ဟု
 ဆိုခြင်းသည် ကောင်းပြီး။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှ လောက်သော။ အယံဇနော၊
 ဤလူ အပေါင်းသည်။ တာ၊ သင်၏။ နတ္တာယ၊ ပြေးနှင့်။ သဒိသော၊ ထူ
 သော သူသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုပြေးကို။ ဣစ္ဆေ-
 ယျာသိ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အာမ၊ ဪ မှန်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ပန၊ ဆတ်
 ၍ဆိုဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ကတိဇနာ၊ အဘယ်မျှသော လူ
 အပေါင်းတို့သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေတိုင်း။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကဗျေန္တိ၊
 ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။

ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဧဝံသန္ဓေ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တာ၊ သင်၏။ အသောစနကာလော၊ မစိုးရိမ် အပ်သော
 အခါသည်။ န ဘဝေယျနန၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော။ ရုတ္တိဒီဝံ၊ ညဉ့်နေ့
 ပတ်သုံး။ ရောဒန္တိယေဝ၊ ငိုလျက် သာလျှင်။ ဝိစာရေယျာသိ၊ သွားလာဘိ
 သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟောတု၊
 ထိုသို့မူသည်။ ဖြစ်စေ။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ဝိသာခါသည်။ ဉာတံ၊ သိပြီ။ ဣတိ-
 အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။
 သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်း
 ကောင်း။ ပေမတောဝ၊ ချစ်ခြင်း ကြောင့်သာလျှင်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

၂၁၃။ ။ ဝိသာခေ ခါ။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကော၊
 စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊
 ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်
 သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေး
 သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပေမတော တိ၊ ပေမတော ဟူသည်ကား။ ပုတ္တ-
 ဓိတာသု၊ သားသမီး စသည်တို့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပေမမေဝ၊ ခစ်
 ခြင်းကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ-
 ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗ ဘူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သော-
 တာပတ္တိ ဖလဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဝိသာခါဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယဝဂ္ဂ။ ၄-လိစ္ဆဝိဝတ္ထု။

(ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိဆရာသည် “ရတိယာ ဇာယတိတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

“ရတိယာဇာယတိ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ရတိယာဇာယတိ-ဟူသော၊ ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ကုဋ္ဌာဂါရသလ္လာယံ၊ စုလစ်မုန်းချွန်တပ်သောစာရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ ဧကသ္မိံ၊ ဆာဒိဝသေ၊ တစ်ခုသော ပွဲလမ်းသဘင်ခံသောနေ့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒ္ဓိသေဟိ၊ မတူကုန်သော။ အလင်္ကာရေဟိ၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရိတော၊ တန်းဆာဆင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂမနတ္ထာယ၊ သွားခြင်းငှါ။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိံသုကိရ၊ တွက်ကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်ပူသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လိစ္ဆဝိယော၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို။ ပဿသ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ယေဟိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနက်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဘူးကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဓေ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို။ ဩလောကေန္တု၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်လည်း။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ နဂရသောဘိဏိံ၊ ပြည်ကိုတန်းဆာဆင်တတ်သော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပြည်ကို တန်းဆာဆင်တတ်သော မိန်းမကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဣဿာဘိဘူတာ၊ ငြူစုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်း

ချင်း။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ လောဟိတာ၊ သွေးတို့သည်။ နဒီဝိယ၊ မြစ်ရေ အယဉ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တိံသု၊ စီးကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေ၊ ထိုလစ္ဆဝိ မင်း သားတို့ကို။ မဉ္ဇေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထမ်း၍။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ကတ-
တတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်သော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ လိစ္ဆဝိယော၊ လိစ္ဆဝိ မင်းသားတို့ကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိယမာနေ၊ ဆောင်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လိစ္ဆဝိရာဇာနေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောက လျှင်။ အလကံတပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝါဝိယ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ကေဣတ္ထိံ၊ တစ်ယောက်သောမိန်းမကို အမှီပြု၍။ ဣမံ ပျသနံ၊ ဤ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောကောဝါ၊ စိုးရိမ် ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတ္ထိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁၄။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေး သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရတိယာတိ၊ ရတိယာ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမ-
ဂုဏရတိတော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို

၎င်း

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

ကာမဂုဏ်ကို။ နိဿယ၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ သို့။ ပါပုဏိ သူ၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ လိစ္ဆဝိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၅-အနိတ္တဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု။

(လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အနိတ္တဂန္ဓကုမာရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာ သည် “ကာမတော ဇာယတိ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သ တည်း။)

ကာမတော ဇာယတိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကာမတော- ဟူသော ဤဓမ္မ ဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ပိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အနိတ္တဂန္ဓ ကုမာရံ နာမ၊ မိန်းမအနံ့ကို အလိုမရှိသော သတို့သား မည်သည်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ပြဟ္မလောကာ စုတသတ္တော၊ ပြဟုံ၊ ပြည်မှ စုတေသော သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော။ သော၊ ထို အနိတ္တဂန္ဓ သတို့ သားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဇာတဒ္ဓိဝသတော၊ ဖွားသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣတ္ထိ သမိပံ၊ မိန်းမ၏ အနီးသို့။ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ခြင်း ကို။ န ဣစ္ဆသိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတ္ထိယ၊ မိန်းမသည်။ ဂယမာနေ၊ ယူသည် ရှိသော်။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ ဝတ္ထုမ္ပုဋ္ဌကေန၊ အဝတ်ခွေ ခေါင်းခုဖြင့်။ နံ၊ ထို သတို့သားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထညံ၊ နို့ကို။ ပါယန္တိ၊ စို့စေ ကုန် ၏။ သော၊ ထို အနိတ္တဂန္ဓ သတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက် သည်ရှိသော်။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊

သင့်အား။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတ္တိ-
 ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမဖြင့်။ န
 အတ္တော၊ အလိုမရှိ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ ပုနပုနံ၊ အဖန်
 တလဲလဲ။ ယာစိယာမာနော၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍။ ရတ္တသုဝဏ္ဏနိက္ခယဟဿံ၊ ရွှေနီ၏ နိက္ခတစ်ထောင်ကို။ ဒါပေတွာ၊
 ပေးစေ၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော။ သန
 ကောဋိမံ၊ တခဲနက် သွန်းထူအပ်သော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ကာရေတွာ၊
 ပြုစေ၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ပုန၊ တဖန်။ မာတာပိတုဟံ၊ အမိအဖတို့သည်။
 တာတ၊ ချစ်သား။ တယံ၊ သင်သည်။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို။ အ က
 ရောန္တေ၊ မပြုသည် ရှိသော်။ ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်။ န ပဟိဋ္ဌ-
 ဟိဿတိ၊ မှုတည်လတ္တံ့။ တေ၊ သင်အား။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။
 အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတ္တိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟံ၊
 ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိ ကုန်သော။
 ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ သစေ အာနေဿထ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ငစနံ၊ စကားကို။ ကရိယာမိ၊ လိုက်နာအံ့။ ဣတံ၊
 ဤသို့။ တံ သုဝဏ္ဏရူပတံ၊ ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓသတို့သား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဖတို့သည်။ အဘိညာတေ၊ သိကြားလိမ္မာကုန်သော။ ပြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တော၊ သား
 သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသော တုန်းပညာရှိ၏။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဣမိနာ၊
 ဤသတို့သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထပုည ကုမာရိကာ၊ ပြုဖူးသော ကုသိုလ်
 ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆထ၊
 သွားလေကုန်။ ဣမံ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ဤရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ ဂဟေ-
 တွာ၊ ယူ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။
 အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိံ သု၊ စေလိုက်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ စာရိကံ၊ လှည့်ပတ်
 သွားလာခြင်းကို။ စရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရောင်တိုင်း၌။

သာဂလ နဂရံ၊ သာဂလမြို့သို့။ ဂတ၊ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မိံ စ နဂရေ၊
 လှည့်လည်လည်း။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သောဠ သဝ ဘုဒ္ဓေသိကာ၊
 တစ်ဆယ့် ငါးနှစ် အရွယ်ရှိသော။ အဘိရူပ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။
 ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။
 မာတာပိတဇော၊ အမိအဖတို့သည်။ သတ္တ ဘူမိကဿ၊ ဘုံ ခုနစ်ဆင့်ရှိသော။
 ပါသာဒဿ၊ မြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ ပရိဝါရေသုံ၊ နေ
 စေကုန်၏။ တေပိခေါ၊ ပြဟ္မာဏာ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤပြည်
 ၌။ ဝေရူပ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ သစေ
 ဘဝိဿဟိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣမံ၊ ဤရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤ ရွှေရုပ်သည်။ အသုကဿ ကုလဿ၊ ဤ အမည်
 ပြုကာ အမျိုး၏။ မိဘာဝိယ၊ သမီးကဲ့သို့။ အဘိရူပ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ သုဝဏ္ဏ ရူပကံ၊
 ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ တိတ္ထမဒဂ္ဂ၊ ရေချိုးဆိပ်ခရီး၌။ ထပေတွာ၊
 လား၍။ ဧကမန္တံ၊ လျော့နည်းပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ နေကုန်၏။
 ယဿ၊ ယိုအခါ၌။ အဿာ ကုမာရိကာယ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ ဓာဘိကံ၊ နို့
 ယိန်းပသည်။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ သယံ-
 ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ နှာယိတုကာမာ၊ ရေချိုးလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိတ္ထံ၊
 ရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂဟာ၊ လာ၏။ တံ ရူပကံ၊ ထို ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမ
 ရုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ ဓိတာဘိ သညာယ၊ ငါးသမီးဟူသော အမှတ်
 ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗိနိတာ၊ ဆုံးမခက်သော သတို့သမီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနေဝ၊
 ယခုပင်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ သင့်ကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။
 နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့၏။ တံ၊ သည်။ မယာ၊ ငါ၏။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 ဣမ၊ ဤရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂတ၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဟဒတ္တန၊ လက်ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ထဒ္ဒတာငဉ္စော၊ ခက်
 ထရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗိကာရတဉ္စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ဥ တွာ၊ သိ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။
 မေဓိတာတိ သညံ၊ ငါးသမီးဟူသောအမှတ်ကို။ အဘာသိ၊ ပြု၏။ တေ၊
 ဤရွှေရုပ်သည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအထိန်းကတော်ကို။ တေ၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 တို့သည်။ အမ္မ၊ အမိ။ တေ၊ သင်အား။ ဝေရူပ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊
 ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆံ သု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။
 အယံ၊ ဤရွှေရုပ်သည်။ မမဓိဘုသန္တိကေ၊ ငါ့သမီးအထံ၌။ ကိံ အဂ္ဂတိ၊ အဘယ်
 အဖိုး ထိုက်အံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
 တေ၊ သင်၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒသေဟိ၊ ပြပါလော့။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုအထိန်းကတော်သည်။ တေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာမိကာနံ၊ အမိအဖ
 တို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေဟိ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊
 ပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတပဋိသမ္မောဒမာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဝမ်း
 မြောက် ဝမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဩတာရေတွာ၊ ဆင်းစေ၍။
 ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ အောက်ပြာသာဒ်၌။ သုဝဏ္ဏရူပကဿ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော
 မိန်းမရုပ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ထပေသံ၊ ထားကုန်၏။ သုဝဏ္ဏရူပံ၊
 ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်သည်။ နိပ္ပတံ၊ အရောင်မရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်သည်။ သပ္ပာဘ၊ အရောင်ရှိသည်။ အဟော-
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံ၊ ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။
 တေသံ၊ ထိုမိဖတို့အား။ ဒတွာ၊ အပ်ခဲ့၍။ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။
 သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆေတွာ၊ ဝန်ခံ စေ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အနိတ္ထိဂန္ဓ ကုမာရဿ၊ မိန်းမအနံ့
 ကို အလိုမရှိသော သတို့သား၏။ မာတာပိဘူနံ၊ အမိအဖဘို့အား။ အာရောစ-
 ယိံ သု၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ တုဋ္ဌမာနသ၊ နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ နံ၊ ထိုသမီးငယ်ကို။ သိသံ၊
 လျင်စွာ။ အာနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တေန၊ များစွာ
 သော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ ပဟိဏိံ သု၊ စေလိုက်ကုန်၏။ ကုမာ-
 ရောပိ၊ သတို့သားသည်လည်း။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 ကဉ္စနရူပတောပိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ထက်လည်း။ အဘိရူပတရာ၊ လွန်
 သော အဆင်းကိုဆောင်သော။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊
 မှီသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သဝန ဝသေနေဝ၊ ကြားသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သိသံ၊

လျင်စွာ။ အာနေတု၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သာပိခေါ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်လည်း။ ယာနံ၊ ယာဉ်ထက်သို့။ အာရော-
 ပေတွာ၊ တင်၍။ အာနိ၊ အာမာနာ၊ ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတိသုခုမာလ-
 တယ၊ အလွန် သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာနုတ္တတေန၊ ယာဉ်
 ချောက်ချားသဖြင့်။ သမုပ္ပါဒိတ ဝါတရောဂါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော လေနာ
 ကြောင့်။ အန္တရာမဂ္ဂေယဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊ သေခွဲ
 ၏။ ကုမာရောပိ၊ သတို့သားသည်လည်း။ အာဂတာ၊ လာပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အတိသိနေဟေန၊ အလွန် ချစ်ခင်ခြင်းဖြင့်။
 ပုစ္ဆန္တဿ၊ မေးသော။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သဟသာဝ၊ အဆော
 တလျင်လျင်။ အနာရောစေတွာ၊ မကြားမူ၍။ ကတိပါဟံ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်။
 ဝိက္ခေပံ၊ စကား၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
 အာရောစယံ၊ သု၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ တထာရူပါယ၊
 ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိယာနာမ၊ မိန်းမမည်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သမာဂမံ၊ အတူတကွ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ နုလတ္ထန္တိ၊ မရ၏ဟူ၍။ ဥပ္ပန္နဒေါ-
 မနသော၊ ဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်သည်။
 အဇ္ဈောတ္တဇောဝိယ၊ ဇီသကဲ့သို့။ သောကဒုက္ခေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းဟူသောဆင်းရဲ
 ခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္တဇော၊ ပီသည်။ အံကောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိ
 သယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ တံဂေဟဒ္ဓါရံ၊ ထိုအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်
 တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ မာတပိတရော၊
 အမိအဖတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အန္တော၊ အိမ်တွင်းသို့။
 ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ပရိဝိသိံ၊ သု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်
 ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ
 ပြီးသည်ရှိသော်။ အနိတ္တိန္ဒကုမာရော၊ မိန်းမအနံ့ကို အလိုမရှိသော သတို့
 သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ သော၊ ဤသူသည်။ အာဟာရူပစ္စေဒံ၊ အာဟာရ၏ ပြတ်ခြင်း
 ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အန္တောဂဗ္ဗေ၊ တိုက်တွင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။

ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်
 ကုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်စေ၍။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ အာဂန္ဓာ၊
 လာ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကုမာရ၊ သတို့သား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဗလဝသောကော၊ အား
 ကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေး
 သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော် အာကြီးစွာ စိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်
 သည် မှန်၏။ ဝေရူပါနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။
 အန္တရာမတ္တေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကာလကံတာတိ၊ သေပြီဟု။ သုတော၊ ကြား၍။
 ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တတ္ထံပိ၊
 ထမင်းကိုလည်း။ နန္တောဒေတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရ၊
 သတို့သား။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တေ၊ သင်အား။
 သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဇာနာသိပန၊ သိ၏
 လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ မသိပဲ။
 ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို။
 နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကုမာရ၊ သတို့သား။ ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသော
 စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောကောဝိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ဘယံဝိ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေ
 သာ ကာမကို။ နိဿာယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတော၊
 ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣဒံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁၅။ ။ကုမာရ၊ သား။ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ
 ကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမတော၊
 ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။
 သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတော၊ အတ္ထိ၊
 အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကာမတောတိ၊ ကာမတော ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထု
 ကာမ ကိလေသကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမကြောင့်။ ဧတံဒုဝိဇ္ဇာ-
 ကာမံ၊ ဤနှစ်ပါးသောကာမကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဓသာနေ၊ ဒေသနာ
 တော် အဆုံး၌။ အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရော၊ အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္တိသားသည်။ သောတာ
 ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယဝဂ္ဂ။ ၆-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

(အနိတ္ထိဂန္ဓ သတ္တိသားဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာ
 ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ
 ဆရာသည် “တဏှာယ ဇာယတိတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“တဏှာယ ဇာယတိ” တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တဏှာယ ဇာယတိ-ဟူ
 သော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်
 မရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်
 သော။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကေဒီဝသံ၊ တနေသ၌။ နဒီတိရံ၊ မြစ်နားသို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓေတိကိရံ၊ သုတ်သင်သတတ်။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿယည်း
 နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၍။ သန္တိကံ၊
 အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်သော်လည်း။ သာမိစိကမ္ပံ၊ အရိုအသေပြုအပ်သော
 အမှုကို။ အကတူ၊ မပြုမူ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာလပိတော၊ ခေါ်၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓေမိ၊ သုတ်သင်၏။ ဣတိအဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှလောက် သော စကားကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ပနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသိတုံ၊ ထွန်ခြင်းငှါ။ အာဂတဿ၊ လာသော။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာမိ၊ ထွန်၏။ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူသောကြောင့်။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ ပနဒိဝသေပိ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ဝပါမိ၊ စိုက်ပျိုး၏။ နိဇ္ဈေမိ၊ ရေသွန်း၏။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်၏။ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူသောကြောင့်။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧက ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောနေဒိဝသတော၊ သုတ်သင်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ သစေသမ္ပဇိဿဟိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံသည့် ဖြစ်အံ့။ တုယံပိ၊ သင်အားလည်း။ သံဝိဘာဝံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ တုယံ၊ သင်အား။ အဒတော၊ မပေးမူ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ န ခါဒိဿာမိ၊ မစားအံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ဝဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ၊ သင်သည်။ မမသဟာယော၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ သမ္ပဇိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏။ သော၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ယခု။ လာယာ-

ပေဿာမိ၊ ခိုတ်စေအံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လာယနတ္ထံ၊ ခိုတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။
 ကတ္တဗ္ဗကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ကိစ္စရှိသော။ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌။
 မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ဝဿိတွာ၊ ရွာ၍။ သဗ္ဗံ သဿံ၊ အလုံးစုံသော
 ကောက်ကို။ ဟရိ၊ ဆောင်၏။ ပဝါဟေတွာ၊ မျှော၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။
 ယဇ္ဇေတွာ၊ ရွှေချော၍။ ထပိတ သဒ္ဓိသံ၊ ထာသည့်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ သတ္တာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ပဌမဒီဝသေယော၊ ရွေးဦး
 စွာသော နေ့ကပင်လျှင်။ တံ သဿံ၊ ထိုကောက်သည်။ န သမ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မပြည့်
 စုံလတ္တံ့။ ဣတိ အနာသိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ဩလကေဿာမိတိ၊
 ကြည့်အံ့ဟု။ ဂတော၊ သွား၏။ တုန္တံ ခေတ္တံ၊ အချည်းနှီးသော လယ်မြေတို့။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နဗလသောကေရံ၊ ဖြစ်သော အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သမဇဏာဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။
 မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓန ဒီဝသသော၊ သုတ်သင်သော နေ့မှ။
 ပဌာမယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်း
 ဧကိတမကို။ ဣမသ္မိံသဿ၊ ဤကောက်သည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိ
 သော်။ တုယှပိ၊ သင်အားလည်း။ သံဝိဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။
 တုယှံ၊ သင်အား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ န ခါဒိဿာမိ၊
 မစားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ တံ၊
 သည်။ မမသဟာယော၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစံ၊ ဆိုမိ
 ဖူး၏။ သောပိ၊ ထိုကောက်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ မနောရထော၊ နှလုံး
 အလိုသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ န ပါပုဏိံ၊ မရောက်။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့
 ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အာဟာရူပဇ္ဇေဒိ၊ အာဟာရ၏ပြတ်ခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။
 ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
 မေ၊ ငါ၏။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣမ၊ ဤ
 အရပ်၌။ နိသိဒါပေထ၊ နေစေ့ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပရိဇနော၊

အခြင်းအရင်း ပရိသတ်သည်။ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုံး၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိဓိတော၊ နေ၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဂဗ္ဘေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပက္ခောသ၊ ပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္တံ၊ နေသောပုဏ္ဏားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောနေ ဒီဝသတော၊ သုတ်သင်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ သဿေ၊ ကောက်သည်။ နိပ္ပန္နော၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သံဝိဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစံ၊ ဆိုမိပူဇ်၏။ သော၊ ထိုကောက်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ အနိပ္ပာန္နော၊ မပြီး။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ နန္တုဒေတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တေ၊ သင်၏။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိပန၊ သိ၏လော၏။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အို-ရှင်ဂေါတမ။ န ဇာနာမိ၊ မသိပါ။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အာမ၊ ဩဝါသိသည်မှန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သော။ သောကောပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝိ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ တဏှံ၊ ခြောက်ခွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁၆။ ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တဏှာယ၊ ခြောက်ခွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊

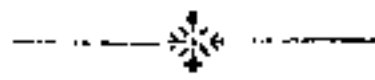
၄၉၀

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာကြောင့်။ ဘယ်၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာမှ။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယ်၊ ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တဏှာယာတိ၊ တဏှာယ ဟူသည်ကား။ ဆဒ္ဓါရိကာယတဏှာယ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ဖြစ်သော တဏှာကြောင့်။ ဧတံ တဏှံ၊ ထိုတဏှာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာဒန၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အညတရ ပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယ ဝဂ္ဂ။ ၇ - ပဉ္စသတဒါရက ဝတ္ထု။

(အညတရပုဏ္ဏားဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သူငယ်တို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် “သီလဒဿနသမ္ပန္နန္တိ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

☞ သီလဒဿနသမ္ပန္နန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သီလဒဿနသမ္ပန္နံ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပဉ္စသတံ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသိတိ၊ မဟာထေရေဟိ၊ ရှစ်ကျိပ်ကုန်သော မဟာထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စသတဘိက္ခုပရိဝါရော၊

ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။
 ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည် ရှိသော်။ ကေသ္မိ-
 ဆဏဒီဝသေ၊ တစ်ခုသောပွဲလမ်းသတင်ခံသောနေ့၌။ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ပုဝပစ္ဆိယော၊ မုန့်တောင်းတို့ကို။
 ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ထမ်းစေ၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်
 သို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုသူငယ်တို့
 သည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ပက္ကမိံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ ဧကံဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတပါး
 ကိုမျှလည်း။ ပုဝံ၊ မုန့်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝဒိံသု၊
 မဆိုကုန်။ သတ္တာ၊ မြတ်ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ ဂတကာလေ၊
 သွားသောကာလ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ပုဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ခါဒိဿထ၊ ဘုဉ်းပေးကြကုန်အံ့လော။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုဝါ၊ မုန့်တို့သည်။ ကဟံ၊
 အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပုဝပစ္ဆိယော၊ မုန့်
 တောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ထမ်းစေ၍။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်၍ သွားကုန်
 သော။ တေဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ကိံပန ပဿထ၊ မြင်ကြကုန်၏ မဟုတ်
 လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရူပါ၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဒါရကာပိ၊ သူငယ်တို့သည်လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံ
 တယောက်သော ရဟန်းအား။ ပုဝံ၊ မုန့်ကို။ န ဒေန္တိ၊ မလှကုန်။ ဣတိအဝေ၊ ဤ
 သို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ မံဝါ၊
 ငါဘုရားကိုလည်းကောင်း။ တုမှေဝါ၊ သင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဝေဟိ၊
 မုန့်တို့ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ န နိမန္တယိံသု၊ အကယ်၍ကား မဖိတ်ကုန်၏ရှင်။
 ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မဖိတ်ကုန်သော်လည်း။ ပုဝသာမိကော၊ မုန့်ရှင်သည်။
 ဘိက္ခုပစ္ဆိတော၊ ရဟန်းတို့နေထိုင်ရာ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လိုက်လာ၏။ ပုဝေ၊ မုန့်တို့
 ကို။ ခါဒိတွာဝ၊ ဘုဉ်းပေး၍သာလျှင်။ ဂန္တံ၊ ကြွသွားခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ ၏။
 ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဧက ပုဂ္ဂလေပိ၊ တစ်ယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ဣဿာဝါ၊ ငြုစု စောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဒေါသော ဝါ၊ ပြစ်မှာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 သံဃာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဧကသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသေခသစ်ပင်ရင်း၌။
 ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒါ၊ နေတော်မူ၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။
 မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ပစ္ဆိယော၊ နောက်မှ။
 အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နသိနေဟာ၊ ပြစ်သောချစ်
 မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်လျက်။ ပီတိဝေဂေန၊ ပီတိ အဟုန်ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏသရိဏ၊
 ပြည့်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိယော၊ မုန့်တောင်းတို့ကို။
 သြတာရေတော၊ ချ၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိ-
 တေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။
 ပစ္ဆိဟိ၊ တောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီ၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ဝဒိသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုသူငယ် တို့ကို။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သေသတ္ထာ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဂဟေတော၊ ခေါ်၍။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း
 ၌။ နိသီန္တော၊ နေတော်မူ၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လူဖွယ်ငတ္ထု
 ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
 သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်း
 ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တိတော၊ ပြန်၍။ ထေရေန၊ ရှင်မဟာ ကဿပနှင့်။
 သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ဒတော၊ လူ
 ၍။ သြလောကိယမာနာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်
 သောအရပ်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ပရိဘောဂါဝသနေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူသော
 အဆုံး၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဒံသု၊ လူကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာ
 ယိသု၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့သည်။ မုခေါလောက နေန၊
 မျက်နှာကြီးငယ် ကြည့်သဖြင့်။ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းဟူသော မုန့်တို့ကို။ ဒိန္နံ၊ လူ

အပ်ကုန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ မဟာထေ-
 ရော၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ ပူဇော်ဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ အနာပုစ္ဆိတော၊
 မပန်ကြားမူ၍။ မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို။ ဒိယံ၊
 မြင်၍။ ပစ္ဆိဟိ၊ မုန့်တောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ ဣတိဥဇ္ဈာယိံသု၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။
 သုတော၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တေန၊ သားတော်ဖြစ်သော။
 မဟာကဿပေန၊ ရှင်မဟာကဿပနှင့်။ သဒိသော၊ တူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ကို။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ စတုပစ္စယေန၊
 ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရေန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁၇။ ။ သီလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်
 အမြင်နှင့် ပြည့်စုံတသော။ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား၌တည်
 ထသော။ သစ္စဝါဒိနံ၊ သစ္စာဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကို ဆိုးလ၊ ရှိတသော။ အတ္တ-
 နော၊ မိမိ၏ ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ သိက္ခတ္တသင်္ခ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုတတ်တသော။ တံ-
 ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇနော၊ လောကီ လူအပေါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်း
 ကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သီလဒဿနသမ္ပန္နန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပါရိ-
 သုဒ္ဓိ သီလေနစေ၊ လေးပါးသော ပရိသုဒ္ဓိသီလနှင့် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလ
 သမ္ပယုတ္တေန၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော။ သမ္မာဒဿနေနစ၊ ကောင်းသောအမြင်
 နှင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတသော။ ဓမ္မဋ္ဌန္တိ၊ ဓမ္မဋ္ဌဟူသည်ကား။
 နဝဝိဓ လောကုတ္တရာဓမ္မံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၌။ ဌိတံ၊
 တည်သော။ သစ္စိကဿ လောကုတ္တရာဓမ္မံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော လောကုတ္တ
 ရာ တရားရှိတသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သစ္စဝါဒိနန္တိ၊

သစ္စဝါဒိနံ၊ ဟူသည်ကား။ စတုနံ သစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၏။ သောဠသာ
 ဟာကာရေဟိ၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။ သစ္စိ-
 ကတတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သစ္စဉာဏေန၊ သစ္စဉာဏ်
 ဖြင့်။ သစ္စဝါဒိနံ၊ အမှန်ကိုမှဆိုလေ့ရှိသော။ အတ္တနောကမ္မကုဗ္ဗာနန္တိ၊
 ကုဗ္ဗာနံ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မနာမ၊ အမှု မည်သည်ကား။
 တိဿော သိက္ခာ၊ သိက္ခာ သုံးပါးတို့သည်။ တ၊ ထို သိက္ခာသုံးပါး တို့ကို။
 ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုလေသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
 တံဇနော တိ၊ တံဇနော ဟူသည်ကား။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လော-
 ကိယ မဟာဇနော၊ လောကီ လူအားပါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရော-
 တိ၊ ပြု၏။ ဒဠကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဝန္တိတုကာမော၊ ရှိခိုး
 ခြားငှာ အလိုရှိသည်။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်။ ပူဇေတုကာမော၊ ပူဇော်
 ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
 ဌ်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဒါရကာ၊ ထို သူငယ်တို့
 သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်
 ၏။

သတ္တမံ၊ သေ။ ပဉ္စသတဒါရကဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယဝဂ္ဂ။ ၈-ကေအနာဂါမိတ္ထေရဝတ္ထု။

(ပဉ္စသတဒါရကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါယာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကို ပြုပြီး၍ အနာဂါမိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါယာ၏ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ဆန္ဒဇာတော
 တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

“ဆန္ဒဇာတော”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန္ဒဇာတော-စသောဤတရား
 ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အနာဂါမိတ္ထေရံ၊

အနာဂါမ်မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦး
 အံ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသဉ္စ။ တံထေရံ၊ ထိုအနာဂါမ်မထေရ်ကို။ သဒ္ဓိဝိဟာ-
 ရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသော တပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို ရခြင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။
 ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အနာဂါမ်ဖလံ၊ အနာဂါမ်ဖိုလ်ကို။ ဂဟဋ္ဌာပိ၊ လူတို့
 သည်လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်သေး၏။ ဟိ၊ တကယ်အဟုတ်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တကာလေယေဝ၊ ရောက်သောအခါမှသာလျှင်။ တေဟိ၊
 ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေဿာမိ၊ ပြောဟောအံ။ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးရကား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကား
 ကို။ အကထေတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ကာလကံတော၊ စုတေခြင်းကိုပြုလျက်။ သုဒ္ဓါ-
 ဝါယ ဒေဝလောကေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မပြည့်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ်မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်တို့
 သည်။ ရောဒိတွာ၊ ငို၍။ ပရိဒေဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝနိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ရောဒန္တာဝ၊ ငိုကုန်လျက်သာလျှင်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။
 သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒထ၊ ငိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေး
 တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 ဆရာသည်။ ကာလကံတော၊ စုတေခြင်းကို ပြု၏။ ဣတိ အဝေ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟောတု၊ ထိုသို့စုတေသည်ပင်ဖြစ်စေ
 ကာမူ။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ သော၊ ဤသေခြင်းသည်။ ဓုဝဓမ္မော
 နာမ၊ မြဲသောသဒ္ဓါမည်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အာမဇာနာမ၊ ဪ မြဲသော
 အဖြစ်ကို သိပါကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရခြင်းကို။ ပုစ္ဆိမ္မာ၊
 မေးကုန်ပါသည် ဖြစ်လျက်။ သော၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု

၅၀၄

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သော စကားကိုမျှ။ အကထေတွာ၊ မဆိုမ၍သာလျှင်။ ကာလံကံတော၊ စုတေ
 ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိအဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။
 ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ၊
 ရောက်၏။ ဂိဟိပိ၊ လူတို့စဉ်လျက်လည်း။ ဧတံ၊ ဤအနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုကန္တိ၊
 ရောက်ကုန်သေး၏။ သော၊ တို့သင်တို့ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့။ ပတွာဝ၊ ရောက်မှသာလျှင်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေဿာမိ၊
 ပြောဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟရာယန္တော၊ ရှက်နိုးလျက်။ တုမ္ဟကံ၊ ဆင်တို့
 အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ အကထေတွာ၊ မဆိုမ၍။ ကာလံကံတွာ၊
 စုတေခြင်းကိုပြုလျက်။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ နိဗ္ဗေတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဿာသထ၊ သက်သာ
 ရာကို ရကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။
 ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။ အပဋ္ဌိဗန္ဓစိတ္တံ၊ မတပ်သောစိတ်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
 ဣမံဂါယံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁၈။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြွင်ရဟန်းသည်။ အနက္ခာ
 တော၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ဆန္ဒဇာတောစ၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။
 မနုဿာ၊ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်စိတ်ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောစ၊ တွေသည်လည်း။ သိယာ၊
 ၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။ အပဋ္ဌိဗန္ဓ စိတ္တောစ၊ မတပ်
 သော စိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓံသော-
 တောတိ၊ ဥဒ္ဓံသောတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်
 မူ၏။

ဇတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဆန္ဒဇာတောတိ၊ ဆန္ဒဇာတော ဟူသည်ကား။
 ကတ္ထုကာမတာဝသေန၊ ပြုလိုကာမတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇာတဆန္ဒော၊ ဖြစ်သော
 အလိုသည်။ ဥဿာဟပတ္တော၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အနက္ခာတောတိ၊

အနိက္ခာတေ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနေ၊ ဌ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အသုကေန၊ ဤမည်သော သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ နိလာဒိသု၊ အညှိစသည်တို့တွင်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အဝတ္ထဗ္ဗတာယ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနက္ခာတံ နာမ၊ အနက္ခာတ မည်၏။ မနသ ဗုဒ္ဓော သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌိမေဟိ၊ အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တိဟိ မဂ္ဂဖလ-စိတ္တေဟိ၊ သုံးပါးသောမဂ်ဖိုလ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓောပုရိကော၊ ပြည့်သည်။ ဘဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပဋိဗန္ဓစိတ္တောတိ၊ စိတ္တော-ဟူသည်ကား။ အနာဂါမိမဂ္ဂဝသေန၊ အနာဂါမိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ တပ်ငြိသောစိတ်မရှိ။ ဥဒ္ဓံသောတောတိ၊ ဥဒ္ဓံသောတောဟူသည်ကား။ အပိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအဝိဟာဘုံ၌မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့။ ဂစ္ဆန္တော သွားသော။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓံသောတောတိ၊ ဥဒ္ဓံသောတ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဧတ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကေအနာဂါမိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၉-နန္ဒိယဝတ္ထု။

(အနာဂါမိတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ နန္ဒိယဝတ္ထု၌ ဟော ရာ ဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “စိရပ္ပပါသိန္နိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း) ။

ဝိရပ္ပဝါသိန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စိရပ္ပဝါသိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ ကျရာအရပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣသိပတန အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ နိန္ဒိယံ၊ နိန္ဒိယသတို့သားကို၊ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နဿ၊ သဒ္ဓါခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလဿ၊ အမျိုးသား၏။ နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုနန္ဒိယသည်။ မာတာ ပိတုနံ၊ အမိအဖတို့နှင့်။ အနုရူပေါ၊ လျော်စွာ။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစွာ။ သံသာဌာနကာဝ၊ သံသာ၏အလုပ်အကျွေးသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ လိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဝယပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ဆောက်သော ကာလ၌။ သံမုခဂေဟတော၊ မျက်နှာစာအိမ်မှ။ ရေဝတိနာမ၊ ရေဝတီအမည်ရှိသော။ မာတုလဓိတရံ၊ ဦးရီးသမီးကို။ အာနေတုကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ ပန၊ လို ရေဝတီသည်ကား။ အသဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်း မရှိ။ အဒါနသီလာ၊ ပေးကမ်းလေ့မရှိ။ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယသတို့သားသည်။ တံ၊ ထိုရေဝတီကို။ နဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ လိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ရေဝတိ၊ ရေဝတီကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ရေဝတီ။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိဂေဟေ၊ ဤငါတို့အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ နိသဇ္ဇနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဥပလိမ္ပိတော၊ နံ့သာရည် စသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံလျက်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာယေဟိ၊ ခင်းလေ့။ အာဓာရကေ၊ သပိတ်ခြေတို့ကို။ ထပေဟိ၊ ထားလေ့။ တိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ နိသိဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မကရိုဏ်ဖြင့်။ ပါဏိယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိသာဝေတော၊ စစ်၍။ ဘုတ္တကာလေ၊ ဆွမ်းစားသောကာလ၌။ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဓောဝ၊ ဆေးလေ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားသည်။ အာရာမိတာ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ သွန်သင်၏။ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်။ တထာ၊ ထိုအဒေါဆို့

တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတီသည်။ တာတ၊
သား။ သြဝါဒက္ခမာ၊ ဆုံးမခြင်းငှာခံသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အာရောစေတော၊ ကြား၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယ၊ ဝန်ခံ၏။ ခြိဝသံ၊ နေ့ရက်ကို။ ဝ ဝတ္ထာပေ-
တော၊ မှတ်သားပိုင်းခြား၍။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။ ကရိသု၊ ပြုကုန်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတီကို။ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယသည်။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဘိက္ခုသံသဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ-
ပိတရော၊ မိဖဘွဲ့ကိုလည်းကောင်း။ သစေ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ သင်
လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံဂေဟေ၊
ဤအိမ်၌။ ဝသိတုံ၊ မွေ့လျော်စွာနေရခြင်းငှာ။ လဘိဿသိ၊ သင်ရလတ္တံ့။
အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သ၊ ထိုရေဝတီသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ပဋိသုဏိတော၊ ဝန်ခံ
၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ သဒ္ဓါဝိယ၊ ကြည်ညိုလေဟန် ကဲ့သို့။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဘတ္တာရံ၊ လင်ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးစဉ်။ ဧဝံ ပုတ္တေ၊
သား နှစ်ယောက် တို့ကို။ ဝိဇာယ၊ ဖွားမြင်၏။ နန္ဒိယဿပိ၊ နန္ဒိယ၏လည်း။
မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလမကံသု၊ စုတေ ကုန်၏။ ဂေဟေ၊
အိမ်၌။ သဗ္ဗိဿရံယံ၊ အလုံးစုံသော အစိုးရခြင်းသည်။ တဿယေဝ၊ ထို ရေ
ဝတီအားသာလျှင်။ အာဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒိယောပိ၊ နန္ဒိယ သည်။ လည်း
မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့၏။ ကာလကိရိယတော၊ စုတေခြင်းကို ပြုသည်မှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မဟာဒါနပတိ၊ မြတ်သော အလှူရှင်သည်။ ယုတော၊ ဖြစ်၍။
ဘိက္ခုသံသဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံပိ၊ အထီးကျန်သူ ခရီးသွားသူ တို့အားလည်း။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊
အိမ်တံခါး၌။ ပါကာတ္တံ၊ ထမင်း ဝတ်ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊
ထို နန္ဒိယသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တု ဓမ္မဒေသနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား တရားတော်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အာဝါသဒါနော၊ ကျောင်းဟူ
သော အလှူ၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ မဟာ
ဝိဟာရေ၊ မြတ်သော သူတို့၏ နေရာဖြစ်သော။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန
ဥယျာဉ်၌။ တနည်းကား။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မဟာ

ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက် ကြီး၌။ စတူဟိ ဂဗ္ဘဟိ၊ တိုက်လေးသွယ် တို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သော။ စတုသလံ၊ မုခ်ထွက်လေးခု ရှိသော ကျောင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ မဉ္ဇူပိဋ္ဌာဒိနိ၊ ညောင်စောင်အင်း ပျဉ် စသည်တို့ကို။ အတ္တရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်း ကို။ နိပ္ပါဒေန္တော၊ ပြီးစေလျက်။ ဗုဒ္ဓပမုဿ တိက္ခသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော ရဟန်းသံဃာ အပေါင်းအား။ နိယျာဒေန္တော၊ ဆောင်နှင်းလျက်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒက္ခိ-
ဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ပါတေတွာ၊ သွန်းချ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္တု ဟတ္ထေ၊ မြတ်စွာဘုရား ရွှေလက်တော်၌။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်သည်။ ပတိဋ္ဌာပနေန၊ တည်ခြင်း ကျစေခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွ သာလျှင်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံး စုံသော အရပ်မျက်နှာ တို့၌။ ခွါဒသယော ဇနိကော၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့ မတ်မတ်တက်သော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်ကား။ ယောဇနသ တုပ္ပေခေ၊ ယူဇနာတစ်ရာ အစောက် မြင့်သော။ သတ္တရတနမ-
ယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော။ နာရီဂဏသမ္ပန္နော၊ နတ်သမီးအပေါင်း ဖြင့် ပြည့်သော။ ဒိဗ္ဗပါသာဒေါ၊ နတ်၏ ပြာသာဒ်သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပေါက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသေ၊ တနေ့သ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မလေရ်သည်။ ဒေသစာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ ရပ်စဉ်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တေ၊ နတ်သားတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အတ္တရာဂဏပရိဝုတော၊ နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ဒေသဒိဗ္ဗပါသာဒေါ၊ ဤနတ်၏ပြာသာဒ် သည်။ တဿ၊ အဘယ်သူ၏ပြာသာဒ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတို့သည်။ ဝိမာနသာမိကံ၊ မိမာန်ရှင်ကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နန္ဒိယေနနာမ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိ သော။ ယေနဂဟပတိပုတ္တေန၊ အကြင် သူကြွယ်သားသည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ကျရာအရပ်၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။

ကောရေတွာ၊ ဆောက်၍။ ဒိန္နော၊ လူအပ်၏။ တဿတ္ထာယ၊ ထိုနန္ဒိယ၏အကျိုး
 ဌာ။ တေဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ အတ္ထရာသံသောပိ၊ နတ်သမီးအပေါင်းသည်လည်း။ နံ၊ ထို
 ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပါသာဒအော၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩရောဟိတွာ၊
 ဆင်း၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယသတို့သား၏။ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးတို့သည်။
 တဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့ဟူ၍။ ဣမ၊ ဤပြာသာဒ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တံပန၊ ထိုနန္ဒိယကိုကား။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သောကြောင့်။ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မတ္တိက-
 ပါတိံ၊ မြေခွက်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခဲ့၍။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဟဏံဝိယ၊
 ယူခြင်းကဲ့သို့။ မနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ်ကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗာသမ္ပတ္တိံ၊
 နတ်စည်းစိမ်ကို။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို။ ။(ဝဒေယျမှာစပ်)။ ။ ဣမ၊
 ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ လာခြင်းအကျိုးဌာ။ နံ၊ ထိုနန္ဒိယကို။
 ဝဒေယျ၊ အမိန့်ရှိပါလေလော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ထေ-
 ရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။
 အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊
 မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မနုဿ-လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။
 ဌိတာနံယေဒ၊ တည်ကုန်လျက်လျှင်။ ကတကလျာဏာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်း
 မှုရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိန္ဒုခေါ၊ ဖြစ်
 ပါအံ့လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တေတယာ၊
 သင်သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယ၏။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်
 သော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌာနုခေါ၊ မြင်ခဲ့ပြီ
 မဟုတ်လော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း။
 ဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဣတိအာရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။
 မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။
 ကထေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဟိတပ္ပါကဋီကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုအံ့။

စိရပ္ပဝုဋ္ဌံ၊ ကြာမြင့်စွာကွေ့ကွင်းခြင်းရှိသော။ ပုတ္တံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း။
 ဘဒတရံဝါ၊ ညီအစ်ကိုကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသတောဝါ၊ ကွေ့ကွင်းရာ
 အရပ်မှလည်း။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဌိတော၊
 တည်သော။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ အသုကောနာမ၊
 ဤပည်သောသူသည်။ အာဂကော၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိအာရောယေ၊ ဤသို့
 ကြားရာ၏။ အထ၊ ထိုနေ့၌။ အထ၊ ထိုသူ၏။ ဉာတက၊ အဆွေအမျိုးတို့
 သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ အလွန်ရှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ အာဂတောသိ၊ လာသည်ဖြစ်၏လော။ တာတ၊
 ချစ်သား ချစ်သမီးတို့သည်။ အရောဂါသိ၊ အနာမရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုလျက်။ တံ၊ ထိုကွေ့ကွင်းသောသူကို။ အဘိနန္ဒေယုယထာ၊
 အလွန်နှစ်သက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမော၊ ဤအထူးလျှင်။ ဣမ၊ ဤလူ့ပြည်၌။
 ကတကလျာဏံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကကို။
 ဧဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံသွားသော။ ဣတ္ထိံဝါ၊
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသံဝါ၊ ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအမြားရှိသော။ ဒိဗ္ဗပဏ္ဏာကာရံ၊ နတ်၏လက်
 ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဟံပုရတော၊ ငါးဦး၏။ အဟံပုရတော၊ ငါးဦး
 ၏။ ဣတိပစ္စုဂ္ဂန္တု၊ ဤသို့ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဧတိနန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။

၂၁၉။ ။မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာနံ။ စိရပ္ပဝါသိံ၊ အခါလေးမြင့်စွာ ကွေ့
 ကွင်းခြင်းရှိသော။ သောတ္ထိံ၊ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာ
 ခြင်းရှိသော။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာသောအရပ်မှ။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။
 ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ဉာတိမိတ္တာစ၊ မိမိမျိုးဖမျိုးဖြစ်ကုန်သောသူ အတူတကွ
 စားဖူး သောက်ဖူး မြင်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သု-
 ဟဋ္ဌာစ၊ နှလုံးအကျမ်းဝင်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂထံ၊ လာခဲ့
 သလော။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဆိုလျက်။ အဘိနန္ဒန္တိယထာ၊
 အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သကဲ့သို့။

၂၂၀။ ။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အသွာလောကံ၊ ဤလောကမှ။
 ပရံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံ၊ သွားသော။ ကတပုညံပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်း
 မှုရှိသော သူကိုလည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ အာဂတံ၊ လာသလော။
 ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကိုဆို၍။ ပိယဉာတိဝ၊ ချစ်လှစွာသောအဆွေ
 အမျိုးတို့ကဲ့သို့။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ အာယုဝစုန စသော သမ္ပတ္တိကို ပေးသောအားဖြင့်
 လှမ်းယူကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ စိရပ္ပဝါသိန္တိ၊ စိရပ္ပဝါသံ* ဟူသည်ကား။
 စိရပ္ပဝုဋ္ဌံ၊ ကလအကြာ ကွေကွင်းခြင်းရှိသောသူတည်း။ ဣရတောသောတ္ထိ-
 မာဂတန္တိ၊ မာဂတံ ဟူသည်ကား။ ဝါဏိဇံဝါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ရာဇပေါရိသံဝါ၊ မင်းအား စားခြင်းတို့လည်းကောင်း။ ကတော၊
 ပြု၍။ လဒ္ဓလာဘံ၊ ရအပ်သော လာဘ်ရှိသော။ နိပ္ပန္နသမ္ပတ္တိံ၊ ပြီးပြီးသော
 စည်းစိမ်ရှိသော။ အနုပဒ္ဒဝေန၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသဖြင့်။ ဒုရဋ္ဌာနတော၊ ဝေး
 သော အရပ်မှ။ အာဂတံ၊ လာသောသူကို။ ဉာတိမိတ္တာသုဟဇ္ဇာစာတိ၊
 သုဟဇ္ဇာစ ဟူသည်ကား။ ကုလသမ္ပန္နဂသေန၊ အမျိုးအနွယ်စပ်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဉာတိစ၊ မိတ်ဆွေဖမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိဋ္ဌာဒိဘာဝေန၊ သန္တိဋ္ဌ
 စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သုဟ-
 ဒယဘာဝ ဝသေန၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသောအဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဟဇ္ဇာစ၊
 အကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်
 ၏။ အာဂတန္တိ၊ အာဂတံ ဟူသည်ကား။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဂတံ၊
 လာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနမတ္ထေနဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားမျှဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကရုဏမတ္ထေနဝါ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ သမ္ပတ္တိပန၊ ရောက်လာသောသူကိုကား။
 နာနပ္ပကာရပဏ္ဏာ ကာရောဘိဟရဏ ဝသေန၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော
 အလွန်မွန်မြတ်သော လက်ဆောင်ကို ရွှေ၌ထားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိ-
 နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တထေဝါတိ၊ တထေဝ ဟူသည်ကား။ တေန-
 ဝကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ကတပုညပုဂ္ဂလံ၊ ပြုအပ်သောကောင်း
 မှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဣမသွာလောကော၊ ဤလောကမှ။ ပရံလောကံ၊ တမ
 လွန် ဘဝသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သောသူကို။ ဒိဗ္ဗံအာယုဝဏ္ဏသုခယသအဓိပ္ပတေယျံ၊

နတ်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ အခြံအရံ
 များခြင်း၊ အစိုးရခြင်းတို့လည်းကောင်း။ ခဗ္ဗရူပ သဒ္ဓါ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော ရူပ သဒ္ဓါ ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ-
 ဒေသဝိမံ၊ ဤဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊
 ယူ၍။ မာတာပိတုဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားနှင့်။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အဘိနန္ဒန္တနိ၊
 အလွန်နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊
 လှမ်းယူကုန်၏။ ပိယဉာဏိ ဝါတိ၊ ဝါဟူသည်ကား။ ဣဒေသောကေ၊ ဤလော-
 က၌။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပိယဉာဏံ၊ ချစ်စွာသောဆွေမျိုးကို။ သေသ-
 ဉာတကာ၊ ကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိဝိယ၊ လှမ်းယူကုန်သကဲ့သို့။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
 ၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောဘာပတ္တိဖလာဒ္ဓိနိ၊ သောတာ-
 ပတ္တိဖိုလ်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိပရိ သပာပနံ၊ တဆယံးခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပိယဝဂ်
 ၌ ကိုးခုမြောက်သော နန္ဒိယဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ နန္ဒိယဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသပတ္တံ၊ ပြီးပြီ။
 ပိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။
 သောဋ္ဌသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၇-နကောဝေဝဂ္ဂ။ ၁-ရောဟိနိခတ္တိယကညာဝတ္ထု။

(ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော တဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်
 မြစ်သော် ပိယဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာအပေါင်း၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကိုပြုပြီး၍ ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တဆယ့်ခုနစ်ခု
 တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောကောဝေဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာအပေါင်း
 ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည် “ကောခံ-
 ဇဟေ” တိ စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ကောဓံ ဇဟေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကောဓံဇဟေ-အစရှိသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရောဟိနီ၊ ရောဟနီ အမည်ရှိသော။ ခတ္ထိယ ကံညံ၊ မင်းသမီးကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ပဉ္စသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ တိက္ခဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ အဂမာသိ ကိရ၊ ကြွသွားသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ဉတကာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ထေရော၊ မထေရ်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အာဂတောတိ၊ လာ၏ဟု။ သုတော၊ ကြား၍။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ရောဟိနီ နာမရောဟိနီအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ ဘဂိနိံ၊ နှမကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဉတကေ၊ အဆွေအပျိုးတို့ကို။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီသည်။ အဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤကျောင်းသို့။ နာဂတာ၊ မလာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဿ၊ ထိုရောဟိနီ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှနာသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏ဟု။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်သဖြင့်။ နာဂတာ၊ မလိုက်လာပါ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော ထေရော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ နံ၊ ထိုရောဟနီကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ချေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌကဉ္စကံ၊ သင်တိုင်း ပုဆိုးကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ စုပ်ဝတ်၍။ အာဂတံ၊ လာသော ရောဟိနီကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နာဂတာသိ၊ ငါ့အထံသို့ သင်မလာဘိသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်၍။ နာဂနာ၊ မရောက်လာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အဝေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာတုံ၊

ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ ကိံ ပန၊ မအပ်လေသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြုပါရအံ့နည်း။
ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာသန သာလံ၊ နေရာစရပ်ကို။ ကာရေဟိ၊
ဆောက်စေလော့။ ဣဟိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကံ၊ အတယ်ကို။
ဂဟေက္ခာ၊ ယူ၍ ဆောက်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေ၊ သင်
အား။ ပဿာနေ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဆင်သော ပတီး၊ လက်ကောက်၊ ဒါလီ၊ ဘယက်
စသော ဘဏ္ဍာသည်။ နတ္ထိကိံ၊ မရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
ကိံ ဝုလံ၊ အဖိုးမည်မျှလိုက်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒဿဟဿမူလံ၊
ကလောင်းသော အဖိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ထိုက်သည်ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ လိုလို့လိုအပ်ပြီးကား။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။
ပိတေဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ အာသန သာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ ကာရေဟိ၊
ဆောက်စေလော့။ ဣဟိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
မေ၊ ငါအား။ ကော၊ အဘယ်အလည်ရှိသော သူသည်။ ကရိဿတိ၊ ဆောက်
ပါလတ္တံ့နည်း။ ဣဟိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါသည်။
သဝိပမ၊ အနီး၌။ ဌိတညဘဂေ၊ တည်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကို။
ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ်၍။ တုမ္ပဒကံ၊ သင်တို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ တုမေ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့
စောင်ခြင်းကိုပြု၍။ ဓမ္မနုဂ္ဂဟဖြင့်ချီးမြှင့်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ အဟံပိ စေတ၊ ငါသည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဓမ္မအားဖြင့် စောင်မ
ခြင်းကို ဖြစ်စေအံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို
တပြီးကား။ တေဿာ၊ ထိုစရပ်၏။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦတို့ကို။
အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမု၊ ကောင်းပါပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ
မထေရ်သည်။ အာသန သာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ သဝိဒဟန္တေ၊ စီရင်သည်
ရှိသော်။ ရောဟိနိံ၊ ရောဟိနိကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒွိဘူမိကံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့်

ရှိသော။ အာသနသာလံ၊ လည်ပေါ်စရပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။
 ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဒရာနံ၊ ပျဉ်တို့၏။ ဒိန္နကာလတော ပဌာယ၊ ခင်းသည်မှစ၍။
 ဟေဌာ၊ အောက်၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း
 ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလေလော့။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။
 ပါနိယသဋ္ဌေ၊ သောဏ်ရေအိုးတို့ကို။ ဥပဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုရောဟိနိသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်း
 ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသာဋ္ဌနဘဏ္ဍိကံ၊ ဆင်သောတန်းဆာကို။ ဝိသေဇ္ဇိတွာ၊
 စွန့်၍။ ဒွိဘူမိက အာသန သာလံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့်ရှိသော လည်ပေါ် စရပ်ကို။
 ကာရေတွာ၊ ဆောက်၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဒရာဒိန္နကာလတော ပဌာယ၊ ပျဉ်
 ကို ခင်းသည်မှစ၍။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇနိယာဒိနိ၊
 တံမြက်လှည်းခြင်း စသည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ နိသိဒ္ဓန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုရောဟိနိ
 ၏။ အာသန သာလံ၊ နေရာဖြစ်သော လည်ပေါ်စရပ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တိယာဝ
 တံမြက်လှည်းစဉ်သာလျှင်။ ဆဝိရောဂေါ၊ နုနာသည်။ မိလာယိ၊ ညှိုး၏။
 အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်။ နိဋ္ဌိတာယ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။
 ဗုဒ္ဓပမုဿ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။
 နိဗန္ဓေတွာ၊ ဖိတ်၍။ အာသနသာလံ၊ နေရာစရပ်ကို။ ပုဇရတွာ၊ ပြည့်စေ၍။
 နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ဗုဒ္ဓပမုဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်း
 သံဃာအား။ ပဏိကံ၊ မှန်မြတ်သော။ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊
 လှ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ
 ပြီးပြီးသော်။ တေ ခါနံ၊ ဤအလှသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ အလှနည်း။
 ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဂိနိယာ၊
 နှမဖြစ်သော။ ရောဟိနိယာ၊ ရောဟိနိ၏ အလှဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိအဝေါစ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ သာ ပန၊ ထိုရောဟိနိသည်ကား။ ကတံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဟေ၊ အိမ်၌။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုရောဟိနိကို။ ပက္ခော-
 သထ၊ ခေါ်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုရောဟိနိသည်။
 အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ။ န ဣစ္ဆံ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရောဟိနိ

ကို။ သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနိစ္စမာနံပိ၊ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိသော်
လည်း။ ပက္ခောသာပေသိ ယေဝ၊ ခေတိသေသည်သာလျှင်တည်း။ အာဂန္တော-
ပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရောဟိနီကို။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နာဂမိတ္ထ၊ ငါ
ဘုရားရှိရာသို့ မလာဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တံ၊ အရှင်
ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်၌။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိခိုး၏။
တေန၊ ထိုကြောင့်။ လဇ္ဇာယမာနာ၊ ရှက်နိုး၍။ နာဂတာ၊ မလာသည်။ အမှီ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
နိဿယ၊ မှီ၍။ သေ၊ ဤနှနာသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိ ပန၊
သိပါ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ န ဇာနာမိ၊
မသိပါ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ကောဓံ၊
အမျက်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဧသော၊ ဤနှနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣဟိ-
အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဟိံ ပန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တင်လျှောက်မှုကား။ သုဏာဟိ၊ နာလော။ ဣတိ-
အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုရောဟိနီအား။
သတ္တဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။
အာဘရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိ ရုညော၊ ဗာရာဏသိမင်း
၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ရုညော၊ မင်း၏။ ဧကိဿာနာဋ္ဌ ကိတ္တိယာ၊
တယောက်သော ကချေသည်မအား။ အာသာဋ္ဌံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္တိတု၊ ဖွဲ့လျက်။
အဿာ၊ ထိုကချေသည်မအား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေ
အံ့။ ဣတ္ထိ စိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဟာကစ္ဆုဗလာနိ၊ များစွာသော ယားယံ
စေတတ်သော ယင်းရိုးသီးတို့ကို။ “ကြီးစွာသောထင်းအောင်းသီးတို့ကိုလည်း
ဟူ။ ခွေးလေးသီးတို့ကိုလည်းဟူ”။ အာဟရာပေတု၊ ဆောင်စေ၍။ တံနာဋ္ဌ-
ကိတ္တိံ၊ ထိုကချေသည်မကို။ အတ္တေနာ၊ ၏။ ကန္တိကံ၊ သို့။ ပက္ခောသာပေတု၊
၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သာ၊ ထိုကချေသည်မသည်။ န ဇာနာတိ၊
မသိ။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အဿာ၊ ထိုကချေသည်မ၏။ သယနေစေ၊

အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း။ ပါဝါရကောဇဝါဒီနဉ္စ၊ အပေါ်လွှမ်းအခင်းကော်
 ဇော စသည်တို့၏လည်းကောင်း။ အန္တရေသ၊ တို့၌။ ကစ္ဆုစုဏ္ဍာနိ၊ ခွေးလေး
 သီးအမှန်တို့ကို။ ထပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ကေဠိ၊ ပြက်ရယ်ကို။ ကုရုမာနာ-
 ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုကချေသည်မ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဩကိရိ၊
 သွန်း၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုကချေသည်မ၏။ သရီရံ၊
 ကိုယ်သည်။ ဥက္ကပက္ကံ၊ ဖူးရရူး၊ ကဏ္ဍကဏ္ဍဇာဟံ၊ အပိမ့်ပိမ့်ပေါက်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုကချေသည်မသည်။ ကဏ္ဍဝန္တိ၊ ယားလှခဲပြီဟူ၍။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တတြာပိ၊ ထိုအရပ်၌
 လည်း။ အဿ၊ ထိုကချေသည်မအား။ ကစ္ဆုစုဏ္ဍဟိ၊ ခွေးဝယ်သီးမှန်တို့ဖြင့်။
 ခါဒိ၊ ခမာနာဝိယ၊ ခဲသကဲ့သို့။ ခရမာနာ၊ ကျင်နာစွာသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကား။ ရောဟိနီ၊
 ရောဟိနီသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ယခုအဋ္ဌကထာပါ၌။ တံခဏညေဝအစ၊
 အဟောသိ အဆုံးရှိသော ပါဌ်တို့သည် မပါပဲရှိနေသည်။ ပါခြင်းသာလျှင်
 သင့်မြတ်၏)။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံအတိတံ၊ ဤလွန်လေ
 ပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီ။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်း
 မှုကံကား။ တေဉ္စ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊
 အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကောဓောဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣဿာဝါ၊ ငြူစုခြင်းကိုလည်းတောင်း။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 နယုတ္တရူပေါဝေ၊ မသင့်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၂။ ။ ရောဟိနီ၊ နီ။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊
 ကိုပါးအပြားရှိသော မာန်ကိုလည်း။ ဝိပ္ပဇဟေယျ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗသံ-
 ယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ အဘိက္ကမေယျ၊ လွန်ရာ၏။ နာမရူ-
 ပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ ငါ၏နာမ်ရုပ်ဟူ၍ တပ်ငြိခြင်းမရှိသော။
 အကိုဉ္ဇနံ၊ ရာဂစသောကြောင့်ကြခြင်း ပလိဗောဓမရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ဣတိ၊
 ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကောဓန္တိ၊** ကောဓံ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကာရံ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသော။ ကောဓံပိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဝဝိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ မာနံပိ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း။ ဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ **သံယောဇနန္တိ၊** သံယောဇနံ ဟူသည်ကား။ ကာမရာဂသံယောဇနာဒိကံ၊ ကာမရာဂသံယောဇနံစသော။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ သဗ္ဗသံယောဇနံပိ၊ အလုံးစုံသော သံသောဇနံကိုလည်း။ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်ရာ၏။ **အသဇ္ဇမာနန္တိ၊** ဟူသည်ကား။ အလဂ္ဂမာနံ၊ တပ်ခြင်းမရှိသော။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မမရူပံ၊ ငါ၏ရုပ်၊ မမဝေဒနာ၊ ငါ၏ဝေဒနာ။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့စသော နည်းဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏။ တသ္မိံ စ၊ ထိုနာမ်ရုပ် ဝေဒနာသည်လည်း။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ သောစဘိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဟညဟိ၊ ပင်ပန်း၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်၌။ သဇ္ဇဘိနာမ၊ ကပ်ငြိသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဂဏန္တော၊ မယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ နသဇ္ဇဘိနာမ၊ မတပ်ငြိသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အသဇ္ဇမာနံ၊ တပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အကိဉ္ဇနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မည်သည်။ နာနုပန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာသမာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ရောဟိနီပိ၊ ရောဟိနီသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုရောဟိနီ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သ၊ ထိုရောဟိနီသည်။ တတောစုတာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသည် ရှိသော်။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသ နတ်ပြည်၌။ စတုန္ဒဒေဝ ပုတ္တာနံ၊ နတ်သား လေးယောက်တို့၏။ သီမန္တရေ၊ အပိုင်းအခြား အတွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ဖွယ်ရှိလျက်။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်း အထူးသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

စတ္တာဗျေပိဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားလေးယောက်တို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပုဗ္ဗသိနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မမသိမာယ၊ ငါ့အပိုင်းအခြား၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝဒန္တံ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ သက္ကဿဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဣမံ၊ ဤနတ်သမီးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဇ္ဈော၊ တရားတွေခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နိစ္ဆယ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သြလောကေတွာဝ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ ဥပ္ပုဗ္ဗသိနေဟော၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဣမာယ၊ ဤနတ်သမီးကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောကာလမှစ၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ နတ်သား တယောက်သည်။ တာဝ၊ စွာ။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ၊ ဖြစ်သော စိတ်သည်။ သံဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ဘေရိဝိယ၊ စည်ကဲသို့။ သန္နိသိဒ္ဓိတုံ၊ နှစ်၍နေဖြစ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်။ မမ စိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ ပဗ္ဗတနဒိဝိယ၊ တောင်ထက်မှ အဟုန်ပြင်းစွာဆင်းသော မြစ်ရေကဲ့သို့။ သီသံ၊ လျင်စွာ။ ပဝတ္တတိဒယဝ၊ ယိုစီးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော နတ်သားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမိဿ၊ ဤနတ်သမီးကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ ကတ္တဋ္ဌဿ၊ ပုဇွန်၏။ အက္ခိနိဝိယ၊ မျက်စိတို့ကဲ့သို့။ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်။ မမစိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ ဥဿာပိတဇေပိယ၊ စိုက်အပ်သော တံခွန်ကဲ့သို့။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေ၊ ထိုနတ်သားတို့ကို။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာတ၊ အချင်းနတ်သားတို့။

တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ပသယုရူပါနိ၊
 သည်းမခံချိသော သဘောရှိကုန်၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမံ၊ ဤနတ်
 သမီးကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဇီဝိယံမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ အလတန္တဿ၊
 မရခေချသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝိယံတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ မဟာရာဇ၊
 မြတ်သောမင်းကြီး။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊
 အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။
 သာ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းသည်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။
 မနာပါ၊ နှစ်လိုခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အသုကကိဋ္ဌနာမ၊ ဤမည်
 သော ကစားခြင်းလို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣဟိဝုတ္တေ၊ ဤသို့နတ်သမီးက
 ဆိုသည်ရှိသော်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏။
 ဝစနံ၊ စကားကို။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။

ပဌမံ၊ သော။ ရောဟိနိဝတ္ထိယကညာဝတ္ထု၊ သည်။
 ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဝေဂ္ဂ။ ၂-အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ရောဟိနိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါယာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုပြီး၍ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါယာ၏ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသးဆရာသည် “ယော ဝေ ဥပ္ပတိ
 တံ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

“ယော ဝေ ဥပ္ပတိတံ” ၏ ဣမံ ဓမ္မဇေသနံ၊ ယော ဝေ ဥပ္ပတိတံ-
 စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စေတိယေ၊
 လူတို့ပူဇော်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝမည်သော ဘိလူးသိမ်းဆည်းရာ
 အရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို။ အာဂ္ဂတ္ထ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို

စကား သင့်စွာ။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်းကို။ အနုညာတေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိအာဒိဟိ၊ သဌေး စသော သူတို့သည်။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကရိယမာနေသု၊ ဆောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကော အာဠဝိကော ဘိက္ခု၊ အာဠဝိတိုင်းသား ရဟန်းတပါးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ဆောက်လုပ်သောကြောင့်။ ဧကံ မနာပရက္ခံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော သစ်တပင်ကို။ ဒွိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထ ပန၊ ထိုသစ်ပင်၌ကား။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ ကော ဟရုဏ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးတယောက်သည်။ တရုဏပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ အကေန၊ ခါးစောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာမိ၊ သခင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ မာဆိန္ဒိ၊ မဖြတ်ပါလင့်။ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ပျက်၍။ အနာဝါသာ၊ နေရာမရှိပဲ။ ဝိစရိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ န သက္ခိဿာမိ၊ တပည့်တော်မ မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိယာစိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤသစ်ပင်ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ဣဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ န လဘိဿာမိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တဿံ၊ ထို နတ်သမီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတွာ၊ နားမထောင်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဣမံပိ ဒါရကံ၊ ဤ နတ်သားငယ်ကိုလည်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဩရမိဿတိ၊ ကြည့်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤဆွန့်လုံးသွင်း၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ရက္ခသာခါယ၊ သစ်ခွ အကြား၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ဥက္ခိပိတံ ပရသု၊ မိုးအပ်သော ပုဆိန်ကို။ သန္ဓာရေတံ၊ တည်တန့်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဒါရကဿ၊ နတ်သူငယ်၏။ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်မိ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဥပ္ပန္နာဗလဝကောဓော၊ အားကြီး စွာသော အမျက်ရှိခြင်းကြောင့်။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြှောက်၍။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ သိလဝါ၊ သိလရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤ ရဟန်းကို။

သစေ မာရေဿာမိ၊ အကယ်၍ သတ်အံ့။ နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲလားခြင်းရှိသည်။
 ဘိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ သေသဒေဝတာပိ၊ ကြွင်းသော နတ် တို့သည်လည်း။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒုန္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အသုကဒေဝတာယ၊ ဤ မည်သော နတ်သမီး
 သည်။ ဧဝံ နာမ ဘိက္ခု၊ ဤသို့သော ရဟန်းကို။ မာရိတောဘိ၊ သတ်၏ဘူ
 မ၊ ငါ့ကို။ ပမာဏံ ကတော၊ ပမာဏ ပြု၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ မာရေ-
 သန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ သသာမိခကော၊
 အရှင်ရှိ၏။ သမိကဿေဝ၊ အရှင်ဖြစ်သော ဘုရားအားသာလျှင်။ နံ၊ လို ရ
 ဟန်းကို။ ကဿေဿာမိ၊ လျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥက္ခိတ္တဟတ္ထေ၊ မြှောက်
 သော လက်တို့ကို။ အံပနေတော၊ ပယ်၍။ ရောဒမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ သတ္ထု၊
 သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အလံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးလျက် ကေ-
 မန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်
 သမီးကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့် ငိုလျက် ရပ်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုနတ်
 သမီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာဝကေန၊
 ဟပညံ ရဟန်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမံ နာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။
 ကတံ၊ ပြု၏။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နံ၊ ထို ရဟန်းကို။ မာရေတု-
 ကာမာ၊ သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော
 အကြောင်းကို။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ အမာရေတွာဝ၊ မသတ် မူ၍ သာလျှင်။
 ဣမ၊ ဤဘုရားရှိရာ အရပ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်
 အားဖြင့်။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တံ၊ ထိုသို့ လျှောက်ချက်စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။
 သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော အမှုသည်။ သာဓု၊ ကောင်းလှပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတကောပံ၊ ထွက်
 ပြီးသော အမျက်ကို။ သန္တိရထံ၊ တုန်လှုပ်သော ရထားကို။ နိဂ္ဂဟ မာနာယ၊
 နှိပ်နင်းခြင်းဖြင့်။ သန္တိဝိယ၊ ငြိမ်းခြင်း ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၂၂။ ။ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဝေ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်သော။ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ ဘန္တံ၊ တုန်
လှုပ်သော။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဝါရယေ ဣဝ၊ မြစ်သကဲ့သို့။ ဝါရယေ၊ မြစ်ရာ
၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒရထိံ၊ ရထားထိန်း
နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ မြူမိ၊ ဟော၏။ ဣတရော၊ အမျက်ဒေါသကို မြစ်နိုင်သော
သို့မူ တပါးသော။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ ရသ္မိဂါဟော၊ ရထားကြီး
ကို ကိုင်ဆွဲသော သူနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥပ္ပတိတ န္တိ၊ တံ ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်ပြီး
သော။ ရထံဘန္တံဝါ တိ၊ ဘန္တံဝါဟူသည်ကား။ ယထာနုပ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား။ ဆေကောသာရထိ၊ လိမ္မာသော ရထားထိန်းတည်း။ ဒေဝိဝေဝေ
န၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဓာဝန္တရထံ၊ ပြေးသွားသော ရထားကို။ နိဂ္ဂဏိတော၊
နှိပ်၍။ ယထာဌိတံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်၌။ ဌပေသိ ယထာ၊ ထားသ
ကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤ အဘူ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပ္ပန္တံ ကောဓံ၊
ဖြစ်သော အမျက်ကို။ ဝါရယေ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ နိဂ္ဂဏိပု၊ နှိပ်နင်း ခြင်းငှာ။
သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တမဟန္တံ၊ တမဟံ ဟူသည်ကား။ ဟံ၊ ထို ဖြစ်လာ
သော အမျက်ဒေါသကို ဖျောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သူကို။ သာရထိံ၊ ရ
ထားထိန်းနှင့် တူ၏ ဟူ၍။ မြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတရော ဇနော တိ၊ ဇနော
ဟူသည်ကား။ ဣတရော ပန၊ ဤ မှတပါးသော။ ဂုဇဉ္ဇပသုဇာဒိနံ၊ ပင်း၊
အိမ်ရှေ့မင်းစသော သူတို့၏။ ရထသာရထိဇနော၊ ရထားထိန်း ဖြစ်သောသူ
သည်။ ရသ္မိဂါဟောနာမ၊ ကြီးကိုင်နှင့်တူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဥတ္တမသာရထိ၊ မြတ်သော ရထားထိန်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
၌။ သာဒေဝတာ၊ ထို နတ်သမီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သပ္ပက္ခ ပရိသာယဟိ၊ ရောက်လာသော ပရိသာ
အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အ-
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒေဝတာပန၊ နတ်သမီးသည်ကား။ သောတာပန္နာဟုတွာပိ၊ သောတာပန်
ဖြစ်၍လည်း။ ရောဒမာနာ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထို
အခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သ
မီး။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့် အငိုမစဲသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသော
ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်။ နဋ္ဌံ၊
ပျက်စီးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ကိ၊ ကရိယာမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း။
ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ အလံ၊ မစိုး
ရိမ် မကြောင့်ကြလင့်။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။
ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတဝနေ ဂန္ဓကုဋိသ-
မိပေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋိ၏အနီး၌။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရွေးဖြစ်သော
သောနေ၌။ စုတဒေဝဘံ၊ စုတပြီးသော နတ်ရှိသော။ ဧကရုက္ခံ၊ သစ်တပင်
ကို။ အပဒိသန္တော၊ ညွှန်ပြလျက်။ အမုကသ္မိ၊ သြကာသေ၊ ဤအမည်ရှိသော
အရပ်၌။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ဝိဝိဇ္ဇတ္တာ၊ ဆိတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်သို့။
ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီး
သည်။ ဟတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်သို့။ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။
ဣမိဿ၊ ဤနတ်သမီးအား။ ဗုဒ္ဓဒတ္တိယံ၊ ဘုရားသခင်ပေးအပ်သော။ ဝိမာနံ၊
ဗိမာန်ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဟေသက္ခဒေဝတာပိ၊ တန်ခိုးကြီးသော
နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ စာလေတုံ၊
လှုပ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ အတ္ထုပ္ပတ္တိကတွာ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း ရှိသည်ကိုပြု၍။
တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘူတဂါမ သိက္ခာပဒံ၊ ဘူတဂါမ် သိက္ခာပုဒ်ကို။
ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရ ဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဝေဝဂ္ဂ။ ၃-ဥတ္တရာဥပါသိကာဝတ္ထု။

(အညတရ ဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥတ္တရာဥပါသိကာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “အကောဓေန ဇိနေ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အကောဓေန ဇိနေကောဓန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အကောဓေန ဇိနေ
ကောဝေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥတ္တရာယ၊
ဥတ္တရာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကတတတ္ထကိစ္စော၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးသော ကိစ္စကို
ပြုပြီးသော်။ ဥတ္တရံ-ဥတ္တရာအမည်ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမကို။
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကုထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကံထာ၊ အစဉ်သော စကားတည်း။
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနမည်သော သဌေးကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ သူ ဆင်းရဲသည်။
ဘတိကတွာ၊ အခယူ၍။ ဇီဝတိကိရ၊ အသက်မွေးသတတ်။ တဿ၊ ကိုပုဏ္ဏ
၏။ တရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာနာမ၊ ဥတ္တရာ အမည်ရှိ
သော။ ဓီတာစ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိဒ္ဓေယေဝ၊ ဤနှစ်ယောက်
သုတို့သည်သာလျှင်။ ဂေဟမာနုဿိကာနိ၊ အမြဲအိမ်၌နေ လူတို့တည်း။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နက္ခတ္တံ၊
နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိတဗ္ဗန္တိ၊ ကစားအပ်၏ဟူ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၌။ သောသနံ၊ ကြေးကြောခြင်းကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသဌေးသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောက
လျှင်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။
တံတ၊ ချစ်သား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပရိဇနေ၊ ကျေးကျွန်အပေါင်းသည်။
နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိတုကာမော၊ ကစားလို၏။ တံ၊ သင်သည်။ နက္ခတ္တံ၊
နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိဿသိကံ၊ ကစားအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ဆိုသို့မဟုတ်မှုကား။
ဘတိ၊ အခယူအမှုကို။ ကရိဿသိကံ၊ ပြုအံ့လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဓေး

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

၅၂၆

၏။ သာမိ၊ အရှင်သဌေး။ နက္ခတ္တံနာမ၊ နက္ခတ်သဘင်မည်သည်ကား။
 သဓနာနံ၊ ဥစ္စာရှိသောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။
 ဂေဟေပန၊ ယိမ့်ဦးကား။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ရိက္ခာအကျိုးငှာ။ ယာဂု-
 တဏှုလံပိ၊ ယာဂုကျိစရာ ဆန်သည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။
 နက္ခတ္တေန၊ နက္ခတ်ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။
 လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။
 ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂေါဏေ၊ နွား
 တို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့သဌေးဆို၏။
 သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ ဗလပဂေါဏေစ၊ အားရှိသော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။
 နဂ်လဉ္စ၊ တွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ ဥတ္တရာ၏မိခင်။
 နာရာ၊ ပြုလုပ်သူတို့သည်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဉ္ဇန္တိ၊ ကစားကုန်၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဒလိဒ္ဒတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်။ ဘတိကာတုံ၊ အစစား
 ပြုခြင်းငှာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖယံပိ၊ ငါ့အားလည်း။
 တာဝ၊ ငွေ့ပြီးစွာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒွိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သော။ နိဝါပံ၊ ရိက္ခာကို။
 ပဏိက္ခာ၊ ချက်၍။ ဘတ္တံ၊ ကောင်းကို။ အာဟဓေယျာသိ၊ ဆောင်ခွဲလော့။
 ဣသိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘဒိယံ၊ မသားကို။ ဝတွာ၊ မှာပြီး၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်
 တောသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

☞ သာရိပုတ္တဏှောရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်
 ရက်တိုင်တိုင်။ နိရောဓသမာပနေံ၊ နိရောဓသပာပတ်ကို ဝင်စားပြီးသော်။
 တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူအား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
 မယာ၊ ငါသည်။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်
 သနည်း။ ဣတိဩလောကေန္တော၊ ဣသို့ကြည့်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော တွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။
 ပဝိဠံ၊ ဝင်သော။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေ၊ ဤပုဏ္ဏသည်။ သဒ္ဓေါ-
 နုခေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိပါအံ့လော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။
 သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကာတုံသက္ခိယတိနုခေါ၊ တမ္ဗင်အံ့လော။ ဣတိ
 ဩလောကေန္တော၊ ဤသို့ကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ သဒ္ဓိဘာဝဉ္စ၊
 သဒ္ဓါတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂဟံကာတုံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို

ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္တတာဝဉ္စ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တပုစ္ဆ-
ယာဝ၊ ထိုသက်ဟဟူသောအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ မဟာ
သမ္ပတ္တိ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဋိလာဘဉ္စ၊ ရအံ့သည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဥတု၊ သိ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ ကသိတဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
အာဝါဠတီရေ၊ ရေတွင်းနား၌။ ဧကံဂုမ္မံ၊ ချုံတခုကို။ ဩလောကန္တော၊
ကြည့်လျက်။ အဌာသိ၊ ရပ်၏။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တ
ရာကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ကသိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကို။ ဌပေတု၊ ထား၍။
ပဉ္စပတိဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။
ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဒန္တကဌေန၊ ဒန်ပူဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဒန္တကဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကတု၊
အပ်သည်ကိုပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ
အား။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုတ္တဉ္စ၊ သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိသာဝနဉ္စ၊
ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဟရိတု၊ ထုတ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို
ပုဏ္ဏသည်။ ပါနီဇယေန၊ ရေဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့ဟူ။ ဟံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။
ပရိသာဝေတု၊ စစ်၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏။ ပစ္ဆိမဂေဟေ၊ အိမ်နောက်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။
ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ သွားအံ့။ ဣမဿ၊ ဤ
သူ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ နလဘိဿတိ၊
မရလတ္တံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲမအား။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ တာဝ၊ သို့ရွေ့
လောက်။ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍။ သော၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ
လျှင်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဝိတိနာမေတု၊ လွန်စေ၍။ တဿ၊ ထိုသူဆင်း
ရဲမ၏။ မဂ္ဂါရုဠဘာဝံ၊ ခရီးသွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အန္တော-
နဂရာဘိမုခေါ၊ ရွေးရှု။ ပါယာသံ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။

အန္တရာမဂ္ဂေ ဌိ။ ထေရံ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 အပိ၊ ငင်စစ်။ ကေဒါ၊ တရံတခါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေယျဓမ္မေ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု
 သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ အပိ၊ စင်စစ်။
 ကေဒါ၊ တရံတခါ။ မေ၊ ငါသည်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။
 ဒေယျဓမ္မေ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့
 မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ အယောစ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရ၏။
 အယဉ္ဇ ဒေယျဓမ္မေ၊ ဤလူဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။
 သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိယတိန္ဒုခေ၊ ပြုပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊
 ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ ခတ္တဘာဇနံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဩရောပေတွာ၊ ချေ၍။
 ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝနိတွာ၊
 ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤသွမ်းကို။ လူခံ၊ တံ၊ ခေါင်းပါး၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း။ ပဏိတံ၊ တံ၊ မှန်မြတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ အစိန္တေတွာ၊
 မကြံမူ၍။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်တပည့်ဖြစ်သော ငါ့ပုဂ္ဂို
 လ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ
 အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာ-
 မေတွာ၊ ညွှတ်၍ခံသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုသူဆင်းရဲမ၏။ ကေနဟတ္ထေန၊
 လက်တဖက်ဖြင့်။ တတော၊ တိုတောင်းခွက်မှ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဒမာနာယ၊ ယူ၍
 လှူသည်ရှိသော်။ ဥပနုဘတ္တေ၊ တက်ဝက်သောဆွမ်းကို။ ဒိန္တေ၊ လှူသည်ရှိသော်။
 အလန္တိ၊ ကန်ပြီ ဟူ၍။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဓဟံ၊ ပိတ်၏။
 သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောဝပဋိပိသော၊ တခု
 သော အဖို့ရှိသော တယောက်စာကို။ ဒိဓာကာကံ၊ နှစ်ခုပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ တုမှာဟံ၊ အရှင်တို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်တပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂို
 လ်အား။ ဣလောကသင်္ဂဟံ၊ ဤငစ္စုပ္ပန် လောက၌ဖြစ်သော သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို။
 အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ပရလောကသင်္ဂဟံ၊ တမလွန်လောက၌ဖြစ်သော သင်္ဂြိုဟ်
 ခြင်းကို။ ကရောလ၊ ပြုပါကုန်လော့။ နိရဝသေသမေ၊ အကြွင်းမရှိသည်သာ
 လျှင်။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလိုသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ သဗ္ဗ
 မေ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပတ္တေ၊
 သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ ထည့်ပြီး၍။ တုမှေဟံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌ-

ဓမ္မသေဝ၊ မြင်အပ်သောတရား၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဖို့ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရလို့
 ၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။
 ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အနုမောဒနံ၊
 အနုမောဒနာကို။ ကရိတော၊ ပြုပြီး၍။ ကေသိ၊ ဥဒကဗာသုကဌာနေ၊ ကခု
 သောရေရှိ၍ ချမ်းသာသော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိသော၊ နေပြီး၍။ ဘတ္တကိစ္စ၊ ဆွမ်း
 စားခြင်းကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

တာပိ၊ ထို သူဆင်းရဲ မသည်လည်း။ နိ ဝတ္ထိတော၊ အိမ်သို့ ပြန်လည်၍။
 တဏှုလေ၊ ဆန်တို့ကို။ ပရိယေသိတော၊ ရှာ၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစိ၊ ချက်
 ၏။ ပုဏ္ဏောပိ၊ ပုဏ္ဏသည်လည်း။ အဋ္ဌကရိသမတ္တံ၊ ရှစ်မင်း ပယ်မျှလောက်
 သော အရပ်ကို။ ကသိတော၊ ထွန်ပြီး၍။ ဗိသစ္စံ၊ မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကို။
 သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဂေါ-
 ဏော၊ နွားတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ လွှတ်၍။ ကေရုက္ခန္ဓာယံ၊ တခုသော သစ်
 ပင်ရိပ်၌။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ သြလောကေန္တော၊ မျှော်
 လျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏။ ဘရိယာ၊
 မယားသည်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆ မာနာ၊ သွားသည်
 ရှိသော်။ တံ၊ ထိုငါ့ပုဏ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍ သာလျှင်။ သေ၊ ဤ သူသည်။
 ဗိသစ္စာယ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂံ၊ လမ်း
 ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေဟန်ရှိ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ စိရာယိကန္တိ၊ ကြာမြင့်၏ ဟု။ တဇ္ဇေတော၊ ခြိမ်း
 ချောက်၍။ ပတောဒလဌိယာ၊ နှင်တံဖြင့်။ သစေ ပဟရိယံတိ၊ အကယ်၍
 ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်အံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ကဘကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု
 သည်။ နိရတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုခင်ပွန်း
 သည်အား။ ပဋိကစ္စေဝ၊ ရှေးဦးစွာ မဆွဲကလျှင်။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြား
 အံ့။ ဣတိစိန္တေတော၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ စိတ်မဆိုး ပါလင့်ဟု
 ဆို၏။ သာမိ၊ အမောင်။ အဇ္ဇကေဒိဝသံ၊ ယနေ့တရက်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 သမာဒေဟိ၊ ကြည်ဖြူပါလော့။ မယာ၊ ငါသည်။ ကဘကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုတို့။ နိရတ္တကံ၊ အကျိုးမဲ့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဟိ၊ ထို စကား

၁၉

သင့်စွ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘတ္တံ၊ မောင်မင်း
 ဖွဲ့ထမင်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား
 ၌။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသွာ၊
 မြင်၍။ တံ ဘတ္တံ၊ ထို မောင်မင်း စားစရာ ထမင်းကို။ တဿ၊ ထို ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာအား။ ဒတုာ၊ လူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဂန္ဓာ၊ အိမ်သို့ပြန်၍။ ဘတ္တံ၊ ထ
 မင်းကို။ ပစိက္ခာ၊ ချက်ပြီး၍။ အာဂတ၊ လာ၏။ သမိ၊ သခင်သား။ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို။ ပသာဒေဟံ၊ ကြည်ဖြူပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
 သော၊ ထို ငါ့ပုဏ် သူဆင်းရဲသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အိမ်ရှင်။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆို
 သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိက္ခာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ တမတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ သုတုာ၊ ကြား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တေ၊ သင်သည်။ မမာတ္တံ၊
 ငါတေးစရာထမင်းကို။ အယျဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒဒမာနာယ၊ စေတ
 နာသုံးတန်ပြတ်၍ လူခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွ
 တကား။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ
 အား။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပူကို လည်းကောင်း။
 မုခေါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို လည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ လူရပြီ။ ဣတိပသန္ဓ-
 မာနသော၊ ဤသို့ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသောအားဖြင့်။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ ဥဿုရေ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ လဒ္ဓ-
 ဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော ထမင်းစားရခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလန္တ
 ကာယော၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိသော သူဆင်းရဲ ငါ့ပုဏ်သည်။ တဿ၊
 ထိုမယား၏။ အဂေါ၊ ရင်ခွင်၌။ သိသံကတုာ၊ ခေါင်းအုံး၍။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်မှေး
 ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုငါ့ပုဏ်သူဆင်းရဲ၏။ ပါတောဝ၊ စောစော
 ကလျှင်။ ပံသုစုဏ္ဍံ၊ မြေပွန်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
 ရတ္တသုစုဏ္ဍံ၊ ရွှေခီဖလံ အဆင်းရှိသော။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သည်။
 ကဏိကာရ ပုပ္ဖရာသိဝိယ၊ မဟာလောကား ပန်းပွင့်ကဲ့သို့။ သောဘမာနံ၊ တင့်
 တယ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သော၊ သူဆင်းရဲငါ့ပုဏ်သည်။ ပဗုဒ္ဓေ၊
 နိုးလတ်သော်။ ဩလောကေတုာ၊ ကြည့်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘဒ္ဒေါ၊ နမ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မမ၊ ခါ။ ကေတသိတဌာနံ၊ တခုသော လယ်
ထွန်ရာ အရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏံဟုတွံ၊ ရွှေကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ပညာယတိတိ၊ ထင်၏ဟု။
အတိဉ္ဇယုရေ၊ အလွန်နေမြင့်သော ကာလ၌။ လဒ္ဓဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော
ထမင်းစားရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိသို့သည်။
ဘမန္တိကိ နုခေါ၊ လည်လေကုန်သလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာပိ၊
ထိုမယားသည်လည်း။ ယေပိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ဝေမေ၊ ဤအတူလျှင်။
ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ ဥဌာယ၊
ထ၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်ထွန်ရာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကေပိဏ္ဏံ၊ မြေဆိုင်တခုကို။
ဂဟေတွံ၊ ယူ၍။ နဂ်လသိသေ၊ ထွန်တုံးစွန်း၌။ ပဟရိတွံ၊ ခတ်၍။ သုဝဏ္ဏ-
ဘာဝံ၊ ရွှေ၏အဖြစ်ကို။ ဥတွံ၊ သိ၍။ အဟေ၊ ဪ အဖွယ်ရှိလှပေ၏။
အယုဿ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ရှင်အာရိပုတ္တရာအား။ ဒိန္နဒါနေန ပေးအပ်သော
အလှကြောင့်။ အဇ္ဇေဝေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဒသိတော၊
မြင်ရ၏။ တွေကံ ခနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစွာကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွံ၊ ပြည့်ရှင်
မင်းအား မသိအောင်ဖုံးလွှမ်း၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ နုခေါ-
ပန သက္ကံ၊ တေတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘရိယာယ၊ မယားသည်။
အာဘတံ၊ ရွက်ဆောင်ခဲ့သော။ ဘတ္တပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေဖြင့်။
ပူရေတွံ၊ ပြည့်စေ၍ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း
အား။ ကတောကာသော၊ အခွင့်တောင်း၍ ပြုသည်ရှိသော်။ ပဝိသိတွံ၊ ဝင်၍။
ရာဇနံ၊ မင်းကြီးကို။ အသိဝါဒေတွံ၊ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ တာတာ၊ အမောင်
တို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်လာသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇေယနေ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မယား၊ ကျွန်တော်
သည်။ ကသိတဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏဘရိတမေ၊ ရွှေဖြင့်ပြည့်
သည်သာလျှင်။ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣဒံ သုဝဏ္ဏံ၊ ဤရွှေကို။
အာဟရာပေတံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋသိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦး
တင်သည်ရှိသော်။ ဝံ၊ ယင်သည်။ ကောသိ၊ အသုဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သူဖြစ်ပါ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ စော၊ သင်သည်။ အဇ္ဇေယနေ။ ကိံ ပနကတံ၊ အဘယ်
ကောင်းမှုကို ပြုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အဇ္ဇေယနေ။

မေး ကျွန်တော်သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပုကိုလည်းကောင်း။ မုခေါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ လှူရ၏။ မယံ၊ ကျွန်တော်၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ အာဟရဏဘတ္တံ၊ အာဟာရအလို့ငှါဆောင်သော ထမင်းကို။ တဿေဝ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူရ၏။ ဣတိစုတ္တေ၊ ဤသို့တင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒိန္နဒါနေန၊ ပေးအပ်သောအလှူကြောင့်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဒဿိတောကိရ၊ မြင်သတတ်။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့မိန့်၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ကိံကရောမိ၊ အသို့ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗဟုနိသကဋ္ဌသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သော လှည်းအထောင်တို့ကို။ ပဟိဏိတူ၊ စေလွှတ်၍။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ အာဟာရာပေထ၊ ဆောင်တော်မူပါစေကုန်လော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းသမားတို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။

ရာဇပုရိသေသု၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ရညောသန္တကန္တိ၊ မင်း၏ ဥစ္စာဟူ၍။ ဂဏ္ဍန္တေသု၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတဂဟိတံ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဝတ္ထုသည်။ မတ္တိကာဝ၊ မြေစိုင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဟိ၊ ထိုမင်းလုလင်တို့သည်။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကိန္တိဝတူ၊ အဘယ်သို့ဆို၍။ ဂဟိတံ၊ ယူသနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကံသန္တကံ၊ ရှင်မင်းကြီးဥစ္စာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆို၍ယူကုန်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ပုဏ္ဏဿသန္တကံ၊ ပုဏ္ဏ၏ ဥစ္စာ။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီးဆိုတိုင်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဂဟိတံ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဝတ္ထုသည်။ သုဝဏ္ဏံမေဝ၊ ရွှေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံကိုလည်း။ အာဟရိတူ၊ နောင်၍။ ရာဇဂီဏေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ အာသိ၊ အစုကို။ အာကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အသိတိ-

ဟတ္ထုဗ္ဗေသော၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်မြင့်သော။ ရာသိ၊ အစုသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဂဓရ၊ ပြည်သူ့ကို။ သဒ္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေး
 စေ၍။ ဣမသ္မိံ နဂဓရ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။
 ဧတ္တကံသုဝဏ္ဏံ၊ ဤမျှလောက်သောရွှေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့
 မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။
 ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ကိံ၊ အဘယ်အရာလျှောက်ကို။ ဒါတုံ၊
 ပေးခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်း
 ကြီး။ သေဌိဆတ္တံ၊ သဌေးတို့၏ထီးကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါသင့်၏။ ဣတိအာဟ၊
 ကျသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟုနေသေဌိနာမ၊ ဗဟုမနေ အမည်
 ရှိသော သဌေးမည်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တေနဘော-
 ဂေန၊ များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။
 သေဌိဆတ္တံ၊ သဌေးထီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊
 ထိုမင်းကြီးကို။ သော၊ ထိုဗဟုမနေသဌေးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့သည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော
 ကာလပတ်လုံး။ ပရကုလေ၊ သူတပါးအိမ်၌။ ဝသိမှာ၊ နေရကုန်၏။ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒေထ၊ ကယ်ခသနားတော်မူပါ
 လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြားကား။
 နေဂုဗ္ဗော ပညာ ယတိ၊ ဤချုပ်သည်ထင်၏မပဿ၊ ကြည့်လော့။ တေ၊ ဤချုပ်
 ကို။ ဟံရာပေတွာ၊ ခုတ်ညှိစေ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ဆောက်လေ
 လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဏသေဌိဿ၊ ရှေးဖြစ်သောသဌေး၏။ ဂေဟဌာနံ၊
 အိမ်ရာအရပ်ကို။ အာစိက္ခံ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသဌေးသည်။ တသ္မိံ ဌာ၊
 နေ၊ ထိုအရပ်၌။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက် ဖြင့်လျှင်။ ဝတ္ထု-
 အိမ်ရာကို။ သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ ဃဇ္ဇေန၊ တလုံးသော အိုးဖြင့်။
 ဃဌံ အိုးတလုံးကို။ ပဋိဟညိ၊ ထိလျက်။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ မြုပ်ထားသော ရွှေအိုး
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ ရွှေအိုးကို။ နိဟဝိတွာ၊ ထုတ်ဖော်၍။ ရာဇာနံ၊
 မင်းကြီးကို။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ ရွှေအိုးကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏။
 ဂဏှာဟိ၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဓာဝ၊ သင်၏။
 ပညလဒ္ဓံ၊ ကောင်းမှုကြောင့် ရ၏။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဗဟူဓနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို။ လဘိတူ၊ ရ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရာ-
ပေတူ၊ ဆောက်ပေး၍။ ဂေဟပ္ပဝေသနမဂ်လဉ္စ၊ အိမ်တက်မဂ်လာကို
လည်းကောင်း။ ဆတ္တမဂ်လဉ္စ၊ ထီးဆောင်းမဂ်လာကို လည်းကောင်း။ ကေ-
တော၊ တဘွန်လျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ တိက္ခလံသဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ
အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသဌေးအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အနုမောဓနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။
အနုပုပ္ဖိကလံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဝိဇ္ဇကထာဝသာနေ၊ ဓမ္မဒေသနာအဆုံး၌။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိစ၊ ပုဏ္ဏသဌေးသည်
လည်းကောင်း။ ဘရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။
ဓိသာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဥတ္တရာစ၊ ဥတ္တရာသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တယောဇနာ၊ သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့
သည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရိဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ။
ရာဇဂြိုဟ်သဌေးသည်။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိနေ၊ ပုဏ္ဏသဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးဥတ္တရာ
ကို။ အတ္တနေ၊ ပုဏ္ဏဿ၊ မိမိသားအား။ ဒါတုကာမော၊ ပေးစေလိုသည်။
အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိနေ၊ ပုဏ္ဏသဌေးသည်။ ဝါရေသိ၊ ဖြစ်၏။
သောတိပုဏ္ဏသဌေးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဒဿာမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။
ဝတူ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရေတု၊ မပြုလင့်။ တွေကံ ကာလံ၊
ဤမျှလောက် သောကာလပတ်လုံး။ အမေ၊ ငါ့ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။
ဝဿန္တေနော၊ နေသဖြင့်သာလျှင်။ တေ၊ သင်အား။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ မေပုဏ္ဏဿ၊ ငါ့သားအား။ ဓိတရံ၊ သမီးဥတ္တရာကို။
ဒေတု၊ ပေးစေချင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သဌေး
သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ အယူမှား၏။ မမ ဓိကာ၊ ငါ့သမီးသည်။ တိတိ ရတ-
နေဟိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့နှင့်။ ဝိနာဝတ္တိတုံ၊ ကင်း၍နေခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ အဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသဌေးအား။ ဓိတရံ၊ သမီးဥတ္တရာကို။ နေဝဒဿာမိ၊
မပေးနိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏသဌေးကို။
ဗဟူသေဋ္ဌိဂဏာဒယော၊ များစွာသော သဌေးအပေါင်း အစရှိကုန်သော။

ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ တေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိဝိ-
 သာသံ၊ တကွအကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ မာဘိန္နိ၊ မဖျက်ပါလင့်။ အဿ၊ ထိုသဌေး
 အား။ ဓီတရုံ၊ သမီးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိယာစိံ သု၊ ဤသို့တောင်း
 ပန်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသဌေးသည်။ တေသံစေနံ၊ ထိုသူတို့၏ စကားကို။
 သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ အာသဠိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဓီတရုံ၊
 သမီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သာ၊ ဥတ္တရာသည်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂတကာလတောပဌာယ၊ ရောက်
 သောအခါမှစ၍။ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းနိယာကျိးသို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီဝါ၊
 ရဟန်းမိန်းမသို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ ဒါနံဝါ၊ အလှူကို
 မူလည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ သောတုံ၊ နာခြင်း
 ငှာ။ နာလတ္တံ၊ မရအပ်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ အစုတိယေသု မာသေသု၊ နှစ်လခွဲ
 တို့သည်။ ဝိတိဝတ္တေသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ သန္တိကေ၊ အနီးအပါး၌။
 ဌိတံ၊ နေသော။ ပရိစာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ အန္တောဝဿဿ၊ ဝါတွင်း၌။ အဝသိဌှံ၊ ကြွင်းသောနေ့ရက်သည်။
 ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျေ၊ ထိပ်တိုင်မ။
 အစုမာသော၊ တဆယ့်ငါးရက်ရှိပါသေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊
 ထိုဥတ္တရာသည်။ ပိတု၊ အဖအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊
 စေ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝေရူပေ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော နှောင်အိမ်၌။ ပက္ခိပိံ သု၊ သွင်းကုန်ဘိသနည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။

☞ လက္ခဏာဟတံကတော၊ အမှတ်တပ်ခြင်းကိုပြု၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးသို့၏။
 ဒါသိံ၊ ကျွန်ဖြစ်အံ့သည်ကို။ သာဝေတုံ၊ ကြားခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး
 ၏။ ဝေရူပဿမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကုလဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုးအား။
 ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ အာဂတကာလတောပဌာယ၊ လာ
 သောအခါမှစ၍။ ဘိက္ခုဒ္ဓဿနာဒိသု၊ ရဟန်းကို ဖူးမြင်ခြင်း စသည်တို့တွင်။
 ဧကံပိပုညံ၊ တခုသော ကုသိုလ်ကိုမျှလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န လတာမိ၊
 မရ။ ဣတိပဟိဏိ၊ ဤသို့စေ၏။ အဿ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။
 ပိတော၊ အဖသည်။ မေ ဓီတော၊ ငါ့ သမီးသည်။ ဒုက္ခာဝတာ၊ ဆင်းရဲလေစွ
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနတ္တ မနတံ၊ နှလုံးမသာသော အဖြစ်ကို။ ပဝေ-

ဒေတွာ၊ ကြား၍။ ပဉ္စသကဟာပဏသဟဿာနိ၊ တစ်သောင်း ငါးထောင်
 သော အသပြာတို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်၌။ သိရိမာနာမ၊ သိရိမာ အမည် ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဂဏှာ
 တံ၊ ယူ၏။ ဣမေဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ဤအသပြာတို့ဖြင့်။ တံ၊ ထိုသိရိမာကို။
 အာနေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ပါဒ ပရိစာရိကံ ကတွာ၊
 အလုပ်အကျွေးကိုပြု၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကံဓော
 တု၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့ စေ၏။

သာ၊ ထိုဥတ္တရာသည်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ
 ၍။ သဟာယိကေ၊ သူငယ်ချင်း သိရိမာ။ ဣမေ ကဟာပဏေ၊ ဤအသပြာ
 တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမံ အခုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့်ငါးရက် ပတ်လုံး။
 တဝ၊ ညီမ၏။ သဟာယိကံ၊ မြှောက်သားငါးလင်ကို။ ပရိစရဟိ၊ လုပ်ကျွေး
 လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသိရိမာသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်း
 ပြီသခင်မဟု။ ပဋိသုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာသည်။ တံ၊ ထိုသိရိမာကို။
 အာဒါယံ၊ ခေါ်၍။ သာမိကဿသန္တိကံ၊ လင် အထံသို့။ ဂန္တု၊ ရောက်၍။
 တေန၊ ထိုလင်သည်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်း
 သည်။ ကိံတိ၊ အဘယ်နည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်
 သား။ ဣမံ အခုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့် ငါးရက် ပတ်လုံး။ မေ သဟာယိကာ၊
 ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်း သိရိမာသည်။ တုမေ၊ အရှင်သားတို့ကို။ ပရိစရတု၊
 မွေ့လျော်ပါစေလတ္တံ့။ အဟံပန၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဣမံ အခုမာသံ၊ ဤ
 တစ်ဆယ့်ငါးရက်မျှ။ ဒါနဉ္စေ၊ အလှူကိုလည်း။ ဒါတုကာမာ၊ လှူပါရစေ။
 ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း။ သောတုကာမာ၊ နာပါရစေ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့
 ခွင့်တောင်း၏။ သော၊ ထို သဌေးသားသည်။ အဘိရူပံ၊ အလွန် အဆင်းလှ
 သော။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထို သိရိမာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္န သိနေဟော၊ ဖြစ်
 သော ချစ်ခြင်းရှိ၍။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပုဋ္ဌိဉ္စ၊ ဝန်ခံ၏။ ဥတ္တရာပိ၊
 ခေါ၊ ဥတ္တရာသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ တိက္ခသံသံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း
 သံသံကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ အခုမာသံ၊ ဤ
 တစ်ဆယ့် ငါးရက် ပတ်လုံး။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်ကို။ အာဂန္တု၊

မကြမူ၍။ ဣဇေ၊ ဤ အိမ်၌သာလျှင်။ ဘက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူ
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ
ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤနေ
မှစ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ မဟာပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်
နေ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ တိုရွှေ့လောက်။ သတ္တာရံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို။
ဥပဌာတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။
လဘိဿာမိတိ၊ ရပေအံ့ ဟူ၍။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စိတ်ရှိ
လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပစထ၊ ကျိုက်နပ်လေ့။ ဧဝရူပေ၊
ဤသို့ သဘောရှိ ကုန်သော။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပစထ၊ ကြော် ကုန်လေ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာနသေ၊ စဖိုအိမ်၌။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စ
တို့ကို။ သံဝိဒဟန္တိ၊ စိရင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ သွေ၊
နက်ဖြန်။ ပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့် နေ့သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့ဟု။ မဟာနသောတိမုခေါ၊ စဖိုအိမ်သို့ရှေးရှု။ ဝါတပါနေ၊ လေသာ
ပြုတင်း၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ကိန္နုခေါ၊ ကရောန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုလျက်။ သာ-
အန္ဓဗာလာ၊ ထို အမိုက်မ ဥတ္တရာသည်။ ဝိစရတိတိ၊ သွားလာ သနည်းဟု။
ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သေဒကိလိန္တံ၊ ချွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်
လျက်။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။ ဩကိဏ္ဏံ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရမံသိမက္ခိတံ၊
မီးသွေးဖြင့်ကပ်သော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စိရင်၍။ ဝိစ-
မာနံ၊ သွားသော။ တံ သေဌိမိတရံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဟော၊
ဪ- အံ့ဖွယ်ရှိစွာ။ အန္ဓဗာလာ။ မလိမ္မာလှသော ဥတ္တရာသည်။ ဧဝရူပေ-
ဌာနေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အရပ်၌။ ဣမံ သိရိသတ္တိမ္ပံ၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်း
သာကို။ နာနုဘဝတိ၊ မခံစား။ မုဏ္ဍကသမဏေ၊ ဦးပြည်း ရဟန်းတို့ကို။ ဥပ-
ဌဟိဿာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ ဟူ၍။ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်။
ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟသိတွာ၊ ရယ်၍။ အပဂစ္ဆိ၊ ဖဲ၏။
တသ္မိံ၊ ထိုလင်သည်။ အပဂတေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသဌေးသား၏။
သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတံ၊ နေသော။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကိန္နုခေါ၊
ဩလောကေတွာ၊ အဘယ်ကိုကြည့်၍။ သေ၊ ဤသဌေးသားသည်။ ဟသိတိ၊

ရယ်သနည်းဟု။ တေနေဝ ဝါတပါ နေန၊ ထို လေသဘ ပြုတင်း ဖြင့်လျှင်။
 ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဣမံ၊ ဤသူယုတ်မကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဣမိနာ၊ ဤသဌေးသား
 သည်။ ဟသိတံ၊ ရယ်၏။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဣမဿ၊ ဤသဌေးသားသည်။
 တောယ၊ ထိုဥတ္တရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ဓဝေါ၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်း
 သည်။ အတ္တိတံ၊ ရှိ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ အစုမာသံ၊
 တစ်ဆယ့်ငါး ရက်ပတ်လုံး။ တသ္မိံ၊ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဗာဟိရကဣတ္ထိ၊ အပူပြစ်
 သော မိန်းမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပသမာနာပိ၊ နေသော်လည်း။ တံ သမ္ပတ္တိံ၊
 ထိုစည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝမာနာ၊ ခံစားလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗာဟိရက-
 ဣတ္ထိဘာဝံ၊ အပူ မိန်းမစိမ်း၏အဖြစ်ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ အဟံ၊ ဆရာသာ
 မိနိဟိ၊ ငါအိမ်ရှင်တည်းဟု။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အကာသိ ကိရ၊ ပြုသတတ်။
 ၉ သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ အဿာ၊ ထိုဥတ္တရာအား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာ-
 မိဟိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ ပါသာဒါ၊ ပြဿာဒ်မှ။ ဩရုယ၊ ဆင်း၍။ မဟာနသံ၊
 စဗိုဗပ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပူဝပစန ဌာနေ၊ မုန့်ကြော်ရာအရပ်၌။ ပတ္တု-
 ထိတံ၊ ဂျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ သပ္ပိံ၊ ယောပတ်ကို။ ကဋ္ဌန္တုနာ၊ ဟင်းချိုမှုတ်
 ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ခတ်၍။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာသို့။ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊
 သွား၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမ သဟာယိကာယ၊ ငါ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သော သီရိမာသည်။
 မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပကာရောကတော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည် ဖြစ်ပေ၏။
 စက္ကဝါဠံ၊ စကြဝဠာသည်။ အတိသမ္မာခံ၊ အလွန်ကျဉ်း၏။ ဗြဟ္မလောကော၊
 ဗြဟ္မာပြည်သည်။ အတိနိစကော၊ အလွန်နိမ့်၏။ မမ သဟာယိကာ ပန၊ ငါ
 သူငယ်ချင်း သီရိမာ၏ကား။ ဂုဏောဝ၊ ကျေးဇူးသည်သာလျှင်။ မဟန္တော၊
 များမြတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤသီရိမာကိုသာ
 လျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနုဉ္ဇဒါတုံ၊ အလှူပေးရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္ဇ
 သောတုံ၊ တရားနာရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ မမ၊ ငါ့အား။
 ဧတိဿာ၊ ဤသီရိမာ၏။ ဥာရိ၊ အထက်၌။ ကောပေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။
 သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည့်ဖြစ်အံ့။ ဣဒံသပ္ပိ၊ ဤထောပတ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။

ဒဟတု၊ လောင်စေသတည်း။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။
 မာဒဟတု၊ မလောင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကို။ ဖရိတာ
 ယ၊ နှံ့စေသည်ရှိစေသ်။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်း
 အပ်သော။ ပက္ကုထိတသပ္ပိ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောထောပတ်သည်။ သိတုဒကံ -
 ဝိယ၊ အေးလှသော ရေကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဒံ၊
 ဤထောပတ်သည်။ သိတလံ ဘဝိဿတိတိ၊ အစ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု။ ကဋ္ဌစ္ဆု၊ ဟင်း
 ချိုမတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ဟူလျက်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာ
 သော။ နံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒုဗ္ဗိနိတေ၊ သူယုတ်မ။ အပေဟိ၊ မဲလေလော့။ တံ၊ သင်သည်။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပက္ကုထိတံ၊
 ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ အာသိဉ္စိတံ၊ သွန်းလောင်းခြင်း
 ငှါ။ န အနုစ္စဝိကာတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟု။ သန္တဇ္ဇေန္တိယော၊ ခြိမ်းချောက်ကုန်
 လျက်။ ဣတော စိတော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊
 လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပေါ -
 ထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဘူမိယံ၊ ဂြေ၍။ ပါတေသုံ၊ လဲစေကုန်၏။ ဥတ္တရာ၊
 ဥတ္တရာသည်။ ဝါရေန္တိပိ၊ တားမြစ်ပါးသော်လည်း။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်း
 ငှါ။ န သက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ လိုသီရိမာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌိတာ၊ ရပ်
 လျက်။ သဗ္ဗာဒါသိယော၊ အလုံးစုံသော ကျွန်မတို့ကို။ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တား
 မြစ်၍။ ကိဿ၊ ကဘယ်ကြောင့်။ လော၊ သင်သည်။ ဝေရူပံဘာရိယကမ္ပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုတိသနည်းဟု။ သိရိမံ၊ သီရိ
 မာကို။ ဩဒိတွာ၊ ထုံးမ၍။ ဥဏှာဒဏန၊ ရေနှေးဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေ
 ချိုး၍။ သဘပါကတေလေန၊ အကြိမ်တစ်ရာ ချက်ပြီးသောဆီဖြင့်။ အဘဉ္စိတွာ၊
 ဆုပ်နယ်၍။ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ လိုအပ်၍။ သာ၊ လိုသီရိမာသည်။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။
 ဗာဟိရုက္ခိတ္တိဘာဝံ၊ အပမိန်းမစိမ်း၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
 မယာ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံကမ္ပံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ သာမိ -
 ကဿ၊ ခင်ပွန်း၏။ ဟသနုမတ္တကာရဏာ၊ ရယ်ခြင်းမျှ ဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဣမိဿာ၊ ဤဥတ္တရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပက္ကုထိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်

ဆူသော။ သပ္ပံ၊ ထောပတ်ကို။ အံသိဉ္ဇန္တိယံ၊ သွန်းလောင်းသည်ရှိသော်။
 အယံ၊ ဤဥတ္တရာသည်။ နံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဓက္ကထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ န အာဏာပေသိ၊ မစေခိုင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ဝိဟေဌကာလေပိ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုသောကာလ၌လည်း။ သဗ္ဗာဒါသိယော၊
 အလုံးစုံသော ကျွန်မတို့ကို။ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍။ မယျံ၊ ငါ့အား။
 ကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သော အမှုကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဣမံ၊ ဤဥတ္တရာကို။ သစေ န ခမာပေသာမိ၊ အကယ်၍ မကန်တော့သည်ဖြစ်
 အံ။ မေ၊ ငါ၏။ မုဒ္ဒေါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖာလေယျ၊
 ကဲ့ရာ၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေ
 ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ အယျ၊ ရှင်မ၊ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါ
 လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပိတိကာ ဓိဇာ၊
 အဖရှိသော သမီးတည်း။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ခမန္တေ၊ သည်းခံသည်ရှိသော်။
 ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း
 ဖြစ်စေ၊ အယျ၊ ရှင်မ။ တေ၊ သင်၏။ ပိတရိ၊ အဖဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏသေဌိံ၊
 ပုဏ္ဏသေဌေးကို။ ခမာပေသာမိ၊ ကန်တော့ပါအံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆို
 သည်ရှိသော်။ မမပုဏ္ဏော၊ ငါ၏အဖဖြစ်သော ပုဏ္ဏသေဌေးသည်။ ဝဋ္ဋဇနက-
 ပိတာ၊ သံသရာဝဋ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အဖမည်၏။ ဝိဝဋ္ဋဇနကေ၊ သံသရာ
 ဝဋ်၏ပြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ခမန္တေ ပန၊
 သည်းခံသည်ရှိသော်ကား။ အဟံ ခမိသာမိ၊ ငါသည်ခံအံ့။ ဣတိအာဟ၊
 ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဝဋ္ဋဇနကပိတာ၊ သံသရာဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သော အဖသည်။ ကော ပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိပုဏ္ဏိတေ၊ ဤသို့
 မေးသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ဘုရားတည်း။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

မယျံ၊ ငါ၏။ တေ၊ ထိုဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိသာသော၊ အကျမ်း
 ဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာပိ၊ အကျမ်းဝင်အောင်
 ပြုအံ့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 သံဃာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဣမ၊ ဤအိမ်သို့။ အဂမိဿတိ၊ ကြွလာ
 လတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာ လဇ္ဈံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်

သက္ကာရကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣဒေ၊ ဤအိမ်သို့လျှင်။ အာဂန္တော၊ လာ
 ၍။ တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ခမာပေဟံ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။
 သာ၊ ထိုသိရိမာသည်။ အယျ၊ ထိပ်တင်မ၊ သာဓူတိ၊ ကောင်းလှပါပြီ
 ဟု။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
 ပဉ္စသတပရိဝါရိတ္တိယော၊ အခြံအရံဖြစ်သော ငါးရာသော မိန်းမတို့ကို။
 အာဏာပေတွာ၊ စေခိုင်း၍။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်
 သော။ ခါဒနိယာနိစေတ၊ ခံဖွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဒယယျာနိစ၊ ဆွမ်း
 ဟင်း အဖျော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပုဉ္ဇနိသေ၊
 တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံသက္ကာရံ၊ ထိုပူဇော်သက္ကာရကို။ အာဒါယ။
 ယူ၍။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓပမုခ-
 သ၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ၏။ ပဏ္ဏ၊ သပိတ်၌။ ပတိ-
 ဋ္ဌာပေတံ၊ ဆွမ်းလောင်းခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တိ၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊
 နေ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥတ္တရာ၊
 ဥတ္တရာသည်သာလျှင်။ သံပိဒဟိ၊ စီရင်၏။ သိရိမာပိ၊ သိရိမာသည်လည်း။
 ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအဆုံး၌။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထုပါဒမူလ၊ ဘုရားခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ ဝပ်လျက်
 နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိရိမာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တေ၊ သင်၏။ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊
 ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဟိယျော၊
 ယမန်နေက။ ဣဒိနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 မေသဟာယိကာ၊ အကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း ဥတ္တရာသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
 ဝိဟေဌမာနာ၊ ပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲကုန်သော။ ဒါယိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။
 နိဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပကာရမေတ၊ ကျေးဇူးရှိ
 သည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာဟံ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဣမိဿ၊ ဤ
 ဥတ္တရာ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဣမံ၊ ဤဥတ္တရာကို။ ခမာပေသိ၊
 သည်းခံစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သော၊ ဤဥတ္တရာသည်။
 တုမေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဓမ္မန္တေသု၊ သည်းခံကုန်သည်ရှိသော်။ ခမိ-
 ယာမိ၊ သည်းခံအံ့။ ဣတိအာဟံ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရာ။ ဧဝံကိုရ၊

ဤသို့ သီရိမာလျှောက်ချက်အတိုင်း မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဪ မှန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ သဟာယိကဿ၊ သူငယ်ချင်းသီရိ
မာသည်။ ပဗ္ဗတ္တုထိသပ္ပိ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော လောပတ်ကို။ အာသိတ္တံ၊
သွန်း၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တယာ၊ သင်သည်။ ကိံစိန္တိတံ၊ အဘယ်သို့ အကြံပြု
သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားစက္ကဝါဠံ၊ စကြဝဠာသည်။
အတိသမ္မာဓံ၊ အလွန်ကျဉ်း၏။ ပြာဟုလောကော၊ ပြာဟုပြည်သည်။ အတိနိစော၊
အလွန်နိမ့်၏။ မမသဟာယိကာယ၊ အကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်း သီရိမာ၏။ ဂုဏောဝ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လျှင်။ မဟန္တော၊ များ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဧတိနိဿယ၊ ဤသီရိမာကိုမှီ၍။ ဒါနုဉ္စဒါတုံ၊ အလှပေးခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ခဉ္စသောတုံ၊ တရားနာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အလတ္တံ၊ ပေး၏။
မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိဿ၊ ဤသီရိမာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကောပေါ၊
အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သစေ အတ္တံ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒံ၊
ဤလောပတ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒဟတု၊ လောင်စေသတည်း။ နောစေ၊
အကယ်၍အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိပါသည်ဖြစ်အံ့။ မာဒဟတု၊ မလောင်ပါစေသ
တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမံ၊ ဤသီရိမာကို။ ပေတ္တာယ၊
မေတ္တာဖြင့်။ ဖရိ၊ နှံ့စေ၏။ ဣတိအဝေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဓေ၊ ဥက္ကရာ။ သာဝု သဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ကောမံ၊ အမျက်ကို။ ဇိနိတုံ၊ အောင်မြင်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွ။ ကောဓောနာမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း
မည်သည်ကို။ အကောဓေန၊ အမျက်မလွက်သဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်
၏။ အက္ခောသက ပရိဘာသကော၊ ဆဲရေးခြင်း ရေရှတ်ခြင်းကို။ အနက္ခော-
သန္တေန အပရိဘာသန္တေန၊ မဆဲရေးခြင်း မရေရှတ် ခြင်းဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊
အောင်အပ်၏။ တဒ္ဓမစ္ဆရိ၊ ကြမ်းတမ်း ဝန်တိုသော သူကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
သန္တကဿ၊ ဥစ္စာကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။
မုသာဝါဒီ၊ မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော သူကို။ သစ္စ ဝစနေန၊
မှန်သောစကားကို ပြောဆိုသဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗောတိ၊ အောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၃-ဥတ္တရာဥပါသိကာ ဝတ္ထု။

၅၄၃

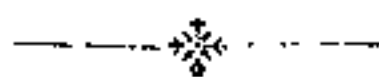
မိန့်တော်မူပြီး၍။ အကောဓေန ဇိနေကောဓံ။ လ။ သစ္စေနာလိကဝါဒိနန္တိ၊
အကောဓေန။ လ။ ဝါဒိနံဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။

၂၂၃။ ။ ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရာ။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်သော သူကို။ အ
ကောဓေန၊ အမျက်မထွက်သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာရံ၊ မကောင်း
သောသူကို။ သာဓုနာ၊ ကောင်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယံ၊
လွန်စွာ ဝန်တိုခြင်းရှိသော သူကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်
ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ မမှန်သော ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုဟန်
သောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌။ အကောဓေနာ ဟိ၊ အကောဓေန ဟူသည်ကား။
ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ကောဓေနာ၊ အမျက် ထွက်ဟန်သော။ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အကောဓေန၊ အမျက်မထွက်သည်။ ဟုသာ၊ ၍။ ဇိနိတဗ္ဗော၊
အောင်အပ်၏။ အသာရံ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟဗ္ဗကော၊ မကောင်းသော
သူကို။ ဘဒ္ဒကေန၊ သူ့ထက်သာ၍ ကောင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇိနိ-
တဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ ကဒရိယ န္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ထဒ္ဒမစ္ဆပိ၊ အလွန်
ဝန်တိုသောသူကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကဿ၊ ဥစ္စာကို။ ဗာဂစိဗ္ဗေန၊
ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသောစိတ်ဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ အလိက-
ဝါဒိ၊ မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော သူကို။ သစ္စာစနေန၊ မှန်
သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ ဇိနိ တဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ ဣတိ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ အကောဓေန ဇိနေကောဓံ။ ပ။ သစ္စေနာလိကဝါဒိနန္တိ၊ ဟူ၍။
ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်
အဆုံး၌။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ပဉ္စသတာဟိ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဣတ္ထိဟိ၊
မိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပဘိ-
ဌဟိ၊ တည်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဥတ္တရာ ဥပါသိကာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၄-မဟာမောဂ္ဂလာန ဗုဒ္ဓဝတ္ထု။

(ဥတ္တရာ ဥပါသိကာမ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အရှင် မောဂ္ဂလာန်၏ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူရာ ဖြစ်သော ဝတ္ထု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “သစ္စံ တဏှေတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☞ သစ္စံတဏှေ တိ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သစ္စံတဏှေ-စသော ဤ တရားဒေသနာဟော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ပိယမုန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မဟာမောဂ္ဂလာ နတ္ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ဗုဉ္ဇာ၊ မေးလျှောက်ဘော ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ကေသ္မိ-သမယေ၊ တနေ့သ၌။ ဖေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဒေဝစာရိ-ကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။ ဂန္ဓာ၊ သွားတော်မူ၍။ မဟေ-သက္ခာယဒေဝတာယ၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သမီး၏။ ဝိမာနဒ္ဓါရေ၊ ဝိမာန်တံခါးဝ၌။ ဌတော၊ ရပ်တော်မူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတံ၊ ရပ်လာသော။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တေဟ-ယာ၊ သင်နတ်သမီး၏။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသည်သည်။ မဟတံ၊ ကြီးမြတ်၏။ ကိံကမ္ပံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြုခဲ့ဖူး၍။ ဣမာဒေဝသမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ ကပည့်တော်မူကို။ မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော်မူပါကုန်လင့်။ ဣတံ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်နည်းသောကြောင့် လျှောက်၏။ ဒေဝ-တာ၊ နတ်သမီးသည်။ ပရိတ္တကမ္မေန၊ နည်းသော ကောင်းမှုကြောင့်။ လဇ္ဇ-မာနာ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ ဤသို့ မေးတော်မူမူပါကုန်လင့်ဟု။ ဝဒတိကံရ၊ ဆိုသတတ်။ သာပန၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ထေရေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ကထေဟိယေဝ၊ ဆိုသာဆိုလော့။ ဣတံ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုစေသည်ရှိသော်။ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်

တော်မသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နေဝဒိန္နံ၊ မလှူဖူးပေ။ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။
 နကတ၊ မပြုဖူးပေ။ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ န သုတော၊ မကြား
 ဖူး မနာဖူးပေ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သစ္စမတ္တံ၊ မှန်သောစကားမျှကို။ ရက္ခိတံ၊
 ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ဖူးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ၊ လျှောက်၏။
 ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အညာနိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝိမဒနဒ္ဒါရာနိ၊ ဗိမာန်တံခါးဝတို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ အပရာပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝဓိတဧရာ၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တာသုပိ၊
 ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးမေးသော နတ်သမီးအတူလျှင်။
 နိဂုဟိတု၊ လျှိုဝှက်၍။ ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပုဋိဗာဟိတုံ၊ ကောင်းမှု
 ကို မမေးပါလင့်ဟု တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ကော၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဟ၊
 လျှောက်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဒါနာဒိသု၊
 အလှူ အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတံနာမ၊ ပြုဖူးသော မည်သည်။
 နေဝအတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အဟံပန၊ တပည့်တော်မသည်ကား။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊
 ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ၌။ ပရဿဒါသိ၊ သူတပါးကျွန်မသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ တဿာမေ၊ ထိုတပည့်တော်မ၏။ သာမိကော၊ အရှင်
 သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ စဏ္ဍော၊ ကိုယ်လက်ကြမ်းကြုတ်၏။ ဖရူသော၊
 နှုတ်ကြမ်းတမ်း၏။ ဂဟိတေနေဝ၊ ကိုင်မိတိုင်း ကိုင်မိတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။
 ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ကလိဂံရေနဝါ၊ ထင်းစသည်ဖြင့်
 သော်လည်းကောင်း။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္ဒုတိ၊ ရိုက်ခွဲတတ်၏။ သာဟံ၊
 ထိုတပည့်တော်မသည်။ ကောပေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်။ တဝ၊ ချင်၏။ သေဧသော သာမိကော၊ ဤအရှင်သည်။ လက္ခဏာ-
 ဟတံ၊ အမှတ်တံဆိပ်ကို။ ကာတုံဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။ နာသာဒိနိ၊ နှာခေါင်း
 အစရှိသည်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတုံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဣဿဧရာ၊ အစိုးရ
 ၏။ မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်ပေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို
 သာလျှင်။ ပရိတာသေတု၊ ရေရွတ်ပြားယောင်း၍။ ကောပံနာမ၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းမည်သည်ကို။ န အကာသိ၊ မဖြစ်စဖူး။ တေနပုညေန၊ ထိုသို့အမျက်
 မထွက်ခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကြောင့်။ မေ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ အယံ-

သမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊
 လျှောက်၏။ အပရာ၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
 အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊ ကြံခင်းကို။
 ရက္ခမာနော၊ စောင့်ရှောက်၍နေစဉ်။ ကေသ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းတော်တပါး
 အား။ ဥစ္ဆုယဋ္ဌိံ၊ ကြံချောင်းကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တယောက်
 သော နတ်သမီးသည်။ ဧတံ တိရုဗ္ဗသကံ၊ တလုံးသောတည်သီးကို။ အဒါသိ၊
 လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သောနတ်သမီးသည်။ ဧကံ ဇ္ဇောလုကံ၊
 တလုံးသော သခွါးသီးကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တယောက်သော
 နတ်သမီးသည်။ ဧကံ ဖာရုသကံ၊ တလုံးသောဖက်သက်တရော်သီးကို။ အဒါသိ၊
 လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တယောက်သော နတ်သမီးသည်။ ဧကံ မူလမုဋ္ဌိံ၊ မုန်လာ
 တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သောနတ်သမီး
 သည်။ နိဗ္ဗမုဋ္ဌိံ၊ တမာရွက်တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ ဣတိ
 အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊
 ပြုခဲ့ဖူးသော။ ပရိတ္တဒါနံ၊ အနည်းငယ်မျှသော အလှူကို။ အာရာစေတနာ၊
 အသီးအသီးကြားလျှောက်၍။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်း
 မှုကြောင့်။ အဓေဟံ၊ တပည့်တော်မတို့သည်။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၏စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။
 ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ တာဟံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ ကတကမ္ပံ၊
 ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်းမှုကို။ သုတော၊ ကြား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
 ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စကထနမတ္တေန၊ မှန်သော
 စကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာန-
 မတ္တေန၊ ငြိမ်းစေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိပရိတ္တကေန၊ အနည်းငယ်မျှ
 သော။ တိဗ္ဗရသကာဒိဒါန မတ္တေန၊ တည်သီး အစရှိသော အလှူမျှဖြင့်။ ဒိဗ္ဗ-
 သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်
 နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ နားတော်လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊
 ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပုစ္ဆသိ၊
 မေးလျှောက်ဘိသနည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒေဝတာဟံ၊ နတ်သမီးတို့သည်။
 အယံ အတ္တော၊ ဤသို့ အနည်းငယ်မျှ ကောင်းမှုကြောင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်

ကြောင်းကို။ ကထိတောနန္ဒ၊ ဆိုလေပြီး မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာမ၊ ဩဌာ- ဆိုသည်မှန်ပါ၏။ ဧတ္တကေန၊ ဤအနည်းငယ်သော ကောင်းမှုကြောင့်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ လဗ္ဘတိမညေ၊ ရကောင်းအံ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ နားတော်လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်။ သစ္စမတ္ထံ၊ မှန်သောစကားကို။ ကထေတွာပိ၊ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကောပမတ္ထံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမျှကို။ ဇဟိတွာပိ၊ စွန့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာပိ၊ ပေးလှူရသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိယေဝါတိ၊ ရောက်လေသည်သာလျှင်တည်းဟူ။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သစ္စံဘဏေ၊ နကုဇ္ဈေယျ။ လ။ ဂစ္ဆေ ဒေဝါန သန္တိကေထိ၊ ဂစ္ဆေ ဒေဝါန သန္တိကေ-ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၂၄။ ။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ သစ္စံ၊ အမှန်ကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ နကုဇ္ဈေ၊ သူတပါးအား အမျက်မထွက်ရာ။ ယာစိတော၊ သီလဝန္တရဟန်းစသောသူတို့သည် တောင်းအပ်သော ဒါယကာသည်။ အပ္ပံပိ၊ အနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ ဒဇ္ဇော၊ လှူရာ၏။ တေဟိ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤသုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သစ္စံ ဘဏေတိ၊ ကား။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဒိပေယျ၊ ပြရာ၏။ ဝေါဟာရေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သစ္စေ၊ မှန်သော စကား၌။ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ န ကုဇ္ဈေယျာတိ၊ ကား။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ န ကုဇ္ဈေယျ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ယာစိတောတိ၊ ကား။ ယာစကာ နာမ၊ သူတော်ကောင်းယာစကာ မည်သည်ကား။ သီလဝန္တာ၊ သီလရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းတို့တည်း။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကိပ္ပိပိ၊ တစုံတခုမျှကိုလည်း။ ဒေထာတိ၊ ပေးလှူပါလော့ဟူ။ အယာစိတွာဝ၊ နှုတ်မြှောက်၍ မတောင်းသော်လည်း။ သရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဟိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ အတ္ထတော ပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ ယာစန္တိယော နာမ၊ တောင်းသည်ပင်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

၅၄၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သီလဝဇ္ဇေဟိ၊ သီလရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ အလှူခံသည်ရှိသော်။ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဒေယျဓမ္မေ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိသည်ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှကိုသော်လည်း။ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ ဧတေဟိ တိဟိတိ၊ ဟိဟူသည်ကား။ ဧတေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဧကေနပိ ကာရုဏေန၊ တပါးပါးသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်လေကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရပဉ္စဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၅-ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

(အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ ကြွကြောင်းဝတ္ထု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဗုဒ္ဓပိတု ပုဏ္ဏား၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါယာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓစောသ ဆရာသည် “အဟိံသကာယာ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အဟိံသကာယာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဟိံသကာယာ အစရှိသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဓကေတံ၊ သာဓကတပြည်ကို။ နိဿယ၊ ဆွမ်းခံအမီပြု၍။ အဉ္ဇနဝနေ၊ အဉ္ဇနမည်သော တောအုပ်၌။ “မျက်စဉ်းတော” လည်းဟူ၍တနည်း။ “အဉ္ဇနမည်သောဆင်သည် စောင့်အပ်သောတော၌”။ (ကြိုက်ရာပေး)။ ဝိဟန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုဋ္ဌပဉ္စ၊ မေးလျှောက်သောပြဿနာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားရဖူးသည်ကား။ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိက္ခု၊ သံဃပရိဝုတဿ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ သာဓကေတံ၊ သာဓကတပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သာဓကေတဝါသိ၊ သာဓကတပြည်၌ နေသော။ မဟလ္လကဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကြီးတစ်

ယောက်သည်။ နဂရတော၊ သာကေတပြည်မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိ
 သော်။ အန္တရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါးအကြား၌။ ဒသဗလံ၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး
 အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ပဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ ပတိတု၊ ဝပ်၍။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖမုက်တို့၌။
 ဒဠိ၊ မြဲစွာ။ ဂဟေတု၊ ဖက်၍။ တာသ၊ ချစ်သား။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့သည်။
 ဇိဏ္ဏကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖဘို့ကို။
 ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိတဗ္ဗာနနုနာမ၊ စောင့်ရှောက် လုပ်ကျွေးအပ်၏ မဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။
 အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နဒေသေသိ၊ မပြတ်သနည်း။
 မယာ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒိဋ္ဌေသိ၊ မြင်အပ်သည်ဖြစ်ပြီး။
 မာတရံပိ၊ အမိကိုလည်း။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ။ ဧဟိထိ၊ ကြွပါလော့
 ဟု။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟေတု၊ ပင့်ခေါ်၍။ အတ္တနော ဂေဟံ၊
 မိမိအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထို
 အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပညတ္တေအာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။
 တိက္ခသံသေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏။
 ဗြာဟ္မဏိဝိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သတ္တုပါဒေသု၊
 ဘုရား ခြေတော်တို့၌။ ပတိတု၊ ဝပ်၍။ တာသ၊ ချစ်သား။ ဧတ္တကံကာလံ၊
 ဤမျှလောက်သော ကာလတိုင်အောင်။ ကုဟိံ ဂတောသိ၊ အဘယ်အရပ်သို့ကြွ
 သနည်း။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းကုန်သော ကာလ၌။ မာတာ ပိတရော၊
 မိဖဘို့ကို။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗာ နနုနာမ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပါ၏ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ
 ဝတု၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုတ္တဓိတရော၊ သားသမီးတို့ကို။ ဇေယျ၊ လာကုန်လော့။
 ဘာတရံ၊ အစ်ကိုကို။ ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝန္တပေသံ၊
 ရှိခိုးစေ၏။ တေဉ္ဇဘောပိ၊ ထို ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏားမ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။
 တုဋ္ဌမာနသ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ တိက္ခသံသံ၊
 တုရား အမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာကို။ ပရိ ဝိသိတု၊ ဆွမ်း လုပ်ကျွေး၍။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေဝ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊
 ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ ဝတု၊ ဤသို့ လျှောက်သော
 ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဧကဋ္ဌာနေယေဝ၊ တခုသော

အရပ်၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗိဒ္ဓံ၊ အမြဲ။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ န ဂဏ္ဍန္တံ၊ မခံကုန်။ ဣတိ
 ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ယေ အကြင်သူတို့သည်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ နိမန္တေတုံ၊ ဖိတ်
 ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေ၊ ထို သူတို့ကို။ အမှာကံသန္တိကေ၊ ငါတို့အိမ်
 သို့။ ပဟိဏေယျ၊ စေလွှတ်ပါလော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထောပဉ္စာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ နိမန္တေတုံ၊ ဖိတ်
 ခြင်းငှာ။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော သူတို့ကို။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပြာဟ္မဏဿ၊
 ပုဏ္ဏားအား။ အာရောစေထ၊ ကြားကုန်လော့။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့ စေ
 ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သွာတနာယ၊
 နက်ဖြန် ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေမ၊ ဖိတ်
 ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပြာဟ္မ-
 ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော ဂေ-
 ဟတော၊ မိမိအိမ်မှ။ ဘတ္တဘံဘဇနသုပေယျ၊ ဘာဇနာနိ၊ ဆွမ်းအိုး၊ ဟင်းအိုး
 တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိသီဒနဌာနံ၊ နေရာ
 အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အညတြပန၊ တပါးသော အရပ်၌ကား။ နိမန္တ-
 နေ၊ ဖိတ်သူသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပြာဟ္မ-
 ဏသေဝ၊ ပုဏ္ဏား၏သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း
 ကိစ္စကို။ တရောတိ၊ ပြု၏။ တေဉ္စဘောပိ၊ ထို နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်
 လည်း။ အတ္တနော ဒေယျဓမ္မံ၊ မိမိ၏ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်
 သိမ်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒေန္တာ၊ လူကုန်လျက်။ ဓမ္မ-
 ကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ အနာဂါမိဇလံ၊ အနာဂါ
 မိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာ-
 ယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ပြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ပိတာ၊ အဖကား။ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒန မည်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်
 သည်။ မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာ မည်၏။ ဣတိဇာနာတိ၊ ဤသို့ သိ၏။
 ဇာနန္တော၊ သိလျက် လျှင်။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အမှာကံ ပုတ္တောတိ၊ ငါတို့သားဟူ၍။ ဝဒတိ၊

ဆို၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသူတို့ ဆိုတိုင်း သာလျှင်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို ပုဏ္ဏားမောင်နှံတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တမော၊ သားကိုသာ လျှင်။ ပုတ္တောတိ၊ သားဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝတူ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤ ပုဏ္ဏားသည်။ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်။ ပဉ္စဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ယေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ သာပိဗြာဟ္မဏိ၊ ထို ပုဏ္ဏား မသည်လည်း။ နိရုန္တရမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာ တို့ပတ်လုံး။ မေမာတာ၊ ငါ့အမိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဉ္စဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ စူဠမာတာ၊ မိထွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဉ္စဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ မဟာ မနုတာ၊ မိကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိယခုဇာတိ သဟဿံ၊ ဘဝတစ်ထောင် ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ သံဝဇော၊ ကြီးခဲ့ဖူး၏။ ဒိယခုဇာတိ သဟဿံ၊ ဘဝ တစ် ထောင်ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ သံဝဇော၊ နို့ရည်ကျွေး၍ ကြီးခဲ့ဖူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟိ၊ ဤဇာတိ သဟဿာနိ၊ ဘဝ သုံးထောင်တို့ပတ်လုံး။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားအို သမီးခင်ပွန်းတို့၏။ ပုတ္တဘာဝံ၊ သား၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတူ၊ ပြ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မိံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌။ မနောနိဝိသတိ၊ နှလုံး အကျွမ်းဝင်၏။ စိတ္တဉ္စာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ အဒိဋ္ဌ-

ပုဗ္ဗေက၊ ရှေးက မမြင်ခဲ့ဖူးသော။ တသ္မိံ ပိပေါသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ဝိသာသေ၊ အကျမ်းဝင်ရာ၏။

ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်။ သန္နိဝါသေန၊ အတူတကွ။ ပေါင်းဖော်ဖူးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ အစီးအပွားကိုဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့တွင် တပါးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ ကြားသည်။ ဇာယတေယထာ၊ ကဲ့သို့လျှင်။ တံပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမာသမေဝ၊ သုံးလပတ်လုံးလျှင်။ တံကုလံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအမျိုးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိံသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သမီး ခင်ပွန်းတို့အား။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဧကကုဋ္ဌာဂါရမေဝ၊ တခုသော အထွဋ်ရှိသော တလား၌သာလျှင်။ အာရောပေတော၊ တင်၍။ နိဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပဉ္စသတဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အာဠတနံ၊ သင်းချိုင်းသူသာန်သို့။ အဂမာသိ၊ အသုဘရှု ကြွတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ မာတာပိတရောတိ၊ ဖော်တော် ခမည်းတော်တို့တည်းဟူ။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ နိက္ခမိ ကိရ၊ ထွက်သတတ်။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာဠာဟနသမိပေ၊ သင်းချိုင်း၏အနီး၌။ ဧကံသာလံ၊ တဆောင်သော စရပ်သို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ အဋ္ဌာဘိ၊ နေဟော်မူ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္နိကော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလကံတာတိ၊ စုတေကုန်၏ဟူ။ မာစိန္တဟိတ္ထံ၊ စို ရိမ်တော်မူမူပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ဓမ္မပဋိသန္ဓာရကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစုတ္တံ၊ မဆိုးကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပဋိက္ခိပိတော၊ မပယ်မူ၍။ ပရိသယ၊ ပရိသတ်၏။ အာသယံ၊ အလိုဟူသော အာသယကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တံခဏရူပံ၊ ထိုခဏနှင့်လျော်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဣဒံ ဇီဝိတံ၊ ဤလူတို့၏ အသက်သည်။ အပ္ပံဝတ၊ နည်းစွတကား။ ဩရံ ဝဿသတာပိ၊ အနှစ်တစ်ရာအောက်ယုတ်သော အသက် ရှည်သည်ဖြစ်၍လည်း။ မိယတိ၊ သေရ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စေပိ၊ ယကယ်၍လည်း။ အတိစ္စဇီဝတိ၊ အနှစ်တစ်ရာထက်အလွန် အသက်ရှည်အံ့။ အထပိ၊ ထိုသို့အနှစ်တစ်ရာကိုလွန်၍ အသက်ရှည်သော်လည်း။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဇရာယပိ၊ အိုခြင်းကြောင့်လည်း။ မိယတိ၊ သေရ၏။

ဣတိ ဣဒံ ဇရာသုတ္တံ၊ ဤဇရာသုတ္တန်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ စတုရာသိဝိယာ ပါဏသဟသာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာ လေးပါးတရားကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏသမ၊ ပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏိယသမ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏လည်း ကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်သို့။ အဇာနန္တော၊ မသိ ခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေသိ၊ ထိုပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏေးမတို့၏။ အဘိ သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသို့ လားခြင်းသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အသေခမုနီနံ၊ အသေခရဟန်းတို့၏။ အဘိသမ္ပရာယောနာမ၊ တမလွန်ဘဝသို့ လားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သူတို့သည်။ အစ္စုတံ၊ ရွှေ့ ခြင်းမရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ မဟာနိဗ္ဗာနမေဝ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣညဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ အဟံ သကာယာ မုနယောကျာဒိ၊ မုနယော စသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၂၅။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မုနယော၊ မောနေယျအကျင့်ဖြင့် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော အသေခရဟန်းတို့သည်။ အဟိံသကာယာ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ နသောစရေ၊ မစိုးရိမ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအသေခရဟန်းတို့သည်။ အစ္စုတံ၊ ရွှေ့ခြင်းမရှိသော။ တံဌာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မုနယောတိ၊ မုနယော ဟူသည်ကား။ မောနေယျ-ပဋိပဒါယ၊ မောနေယျအကျင့်ဖြင့်။ မဂ္ဂဖလပတ္တာ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သော။ အသေခမုနယော၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မုနိတို့တည်း။ ကာယေနာတိ တေ၊ ကာယေနဟူသော ဤပုဒ်သည်။။ ဒေသနာမတ္ထမေဝ၊ ဒေသနာမျှသည်သာလျှင်တည်း။ တိဟိပိဒ္ဓါရေဟိ၊ သုံးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်လည်း။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အစ္စုတန္တိ၊ အစ္စုတံ ဟူသည်ကား။ သဿတံ၊ မြဲသော။ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံ ဟူသည်ကား။ အကုပ္ပဌာနံ၊ မပျက်သောအရပ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓုဝဌာနံ၊ မြဲစွာတည်သော အရပ်တည်း။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထာဟူသည်ကား။ ယသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ နသောစရေနသောစန္တိ၊ မစိုးရိမ်ကြကုန်။ နဝိဟညန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္ထံ- ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဝေဂ္ဂ။ ၆-ပုတ္တနာမရာဇဂဟ္တသေဋ္ဌိဒါသိဝတ္ထု။

(ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌။ အိမ်ပြည့်ဝမည်သော ကျွန်မ၏ဝတ္ထု၌

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၆-ပုဏ္ဏနာမရာဇဂဟသေဌိဒါသိ ဝတ္ထု။ ၅၅၅

ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ
သောသ ဆရာသည် “သဒါ ဇာဂရမာနာနံ” စသော ပါဠိကို
မိန့်သတည်း။)

သဒါ ဇာဂရမာနာနံ နန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဒါဇာဂရမာနာနံ-စသော
ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဇ္ဈကုဋေ၊ ဂဇ္ဈကုဋ်
တောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရာဇဂဟသေဌိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်သဌေး
ကြီး၏။ ပုဏ္ဏဝနာမဒါသိ၊ အိမ်ပြည့်ဝ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿာ၊
ထိုအိမ်ပြည့်ဝအား။ ဗဟုဝိဟိ၊ များစွာသောစပါးကို။ ကောဋနုတ္တာယ၊
ထောင်းစိမ့်သောငှာ။ အဓိသုကိရ၊ ပေးကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝ
သည်။ ရတ္တိပိ၊ ည၌လည်း။ ဒိပဇာလေတွာ၊ မီးတန်း၍။ ဝိဟိ ကောဋန္တိ၊
စပါးထောင်းရ သည်ရှိသော်။ ဝိသမတ္တာယ၊ အပင်အပန်းဖြေခြင်းငှာ။
သေဒတိန္တေန ဂတ္တေန၊ ချေးထွက်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဗဟိဝါဒတ၊ အာ လေညှင်း
လာရာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တသ္မိသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မလ္လပုတ္တော၊
မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓသည်။ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။
သေနာသနပညာပကော၊ အိပ်ရာနေရာခင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဝိထို
ရှင်ဗုဒ္ဓသည်။ ဓမ္မသဝနံသုတွာ၊ တရားနာပြီး၍။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။
သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော။ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
အား။ အင်္ဂုလိ ဇာလေတွာ၊ လက်ညှိုးကို ပီးတိုင်ကဲ့သို့ညှိ၍။ ပုရတော၊ ပုရတော၊
ရှေးကရှေးက။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
ကို။ မဂ္ဂဒေသနုတ္တာယ၊ ခရီးညွှန်ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။
နိမ္မိနိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ ပုဏ္ဏာ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ တေနာလောကေန၊ ထိုအလင်း
ဖြင့်။ ဝိစရန္တော၊ သွားကုန်သော။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ တိက္ခု၊
တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတ္တနော-
ဒုက္ခော၊ မိမိဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပဒုတယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။
ဣမာယဝေလာယပိ၊ ဤအခါ၌လည်း။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ နဥပေမိ၊ မကပ်ရ။
ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်းကောင်းတို့သည်။ ကိကာရဏံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
န နိဒ္ဒါယန္တိ၊ မအိပ်ကုန်သနည်း။ ဣတ္ထိစိန္တော၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ အဒ္ဓါ၊

၁၅၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မချွတ်။ ကေသ ဘိက္ခုနော၊ တယောက်သောရဟန်း၏။ အဖာသုကံဝါ၊
မချမ်းသာခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒီသဇာတိကေပိ၊
မြွေခဲခြင်းတို့ကြောင့်။ ဥပ္ပဒ္ဒဝေါဝါ၊ ဘေးရန်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသညံ ကတွာ၊ ဤသို့အမှတ်ကိုပြု၍။ ပါတောဝ၊ စောစော
ကြီးကလျှင်။ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကဲ့မုန့်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။
တေမေတွာ၊ စုတ်၍။ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ပုဗ္ဗကတွာ၊ မုန့်ကဲ့သို့။
ပြား၍။ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျိုးတို့၌။ ပစိတွာ၊ ကင်၍။ ဥစ္ဆေဂေကတွာ၊
ခါးပိုက်၌ ညှပ်သည်ကိုပြု၍။ တိတ္ထမဂ္ဂေ၊ ရေဆိပ်ခရီး၌။ ခါဒိဿာမိတိ၊
စားအံ့ဟူ၍။ သဋ္ဌံ အာဒါယ၊ ရေခပ်အိုးကိုယူလျက်။ တိတ္ထာဘိမုခိ၊
ရေဆိပ်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့
ငှာ။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ တမေဝမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိ၊
ကြွတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တပါးသော နေတို့၌။
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌေပိ၊ မြင်သော်လည်း။ မမ၊ ငါ့အား။
ဒေယျမေဓော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ မေ၊ အား။ ဒေယျ-
မေဓောပိစ၊ လူဖွယ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သတ္တာစ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။
သံမုခိဘူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လူခံဝါတိ၊
ကြမ်း၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပဏိတံဝါတိ၊ မွန်မြတ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။
အစိန္တေတွာ၊ မကြံပဲ။ သစေဂဏေယျ၊ အကယ်၍ အလူခံပါမူကား။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဣမံ ပုဗ္ဗံ၊ ဤမုန့်ကို။ ဝဒေယျ၊ လူရာ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့
ကြံ၍။ သဋ္ဌံ၊ ရေခပ်အိုးကို။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိက္ခိပိတွာ၊
ချထား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ လူခံ၊ ခေါင်းပါးသော။ ဣမံ ဒါနံ၊ ဤမုန့်ဟူသောအလှူကို။ ပဋိ-
ဂုဏန္တော၊ ခံတော်မူလျက်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ ကရေထ၊ သဂြိုဟ်
ခြင်းကို ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။

၁၇ ကောဝေဂ္ဂ။ ဇိပုဏ္ဏနာမရာဇဂဟသေဋ္ဌဒါသိ ဝတ္ထု။ ၅၅၇

တေန၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ နိဟာရိတော၊ ထုတ်၍။ မဟာရာဇဒတ္တိယံ၊ စတုမဟာ
ရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် လူအပ်သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်
ကို။ ဒိန္နံ၊ ကပ်အပ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာမေတော၊ ညွတ်၍။ ပူဝံ၊ မုန့်
ကို။ ဂဏှံ၊ ခံတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာပိ၊ အိမ်ပြည့်ဝ သည်လည်း။ ဝံ၊ ထို မုန့်ကို။
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတော၊ ထည့်၍သာ
လျှင်။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေဟံ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမေဟာယေ၊ ပြင်
အပ်သောတရားရှိသည်သာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံ ပါစေ
သတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သတ္တု၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧဝံဟောတူတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့် သု
အတိုင်း ပြည့်စုံစေ ဟူ၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက် သာလျှင်။ အနုမောဒနံ၊
အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာပိ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်လည်း။
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သင်္ဂဟံ၊ ချီး
မြှောက်ခြင်းကို။ ကရောဇန္တော၊ လို၍။ ပူဝံ၊ မုန့်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ ပဏှံ၊ အကယ်
၍ကား ခံတော်မူ၏ရှင်။ ပန ဘထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ခံတော်မူသော်လည်း။ ဣဒံ၊
ဤမုန့်ကို။ န ခါဒိဿတိ၊ မဘုဉ်းပေး လတ္တံ့။ အဒ္ဓါ၊ ပဉ္စတ်။ ပုရတော၊
ရှေ့မှ။ ကာကဿဝါ၊ ကျီးအား လည်းကောင်း။ သုနယယဝါ၊ ခွေးအား
လည်းကောင်း။ ဒက္ခာ၊ ပေး၍။ ရုညောဝါ၊ မင်း၏ လည်းကောင်း။ ရာဇ -
ပုတ္တဿဝါ၊ မင်းသား၏ လည်းကောင်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွက်။
ပဏိကဘောဇနံ၊ မုန့်ဖြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့။
ဣတိစိန္တေသိ၊ အသိကြုံး။ သတ္တုပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်သည်။ သော၊
ဤအိမ်ပြည့်ဝသည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူသည် ရှိသော်။ ကဿာ၊ လိုအပ်ပြည့်ဝင်။ စိတ္တာစာရံ၊
စိတ်အကြံကို။ ဥတော၊ သိ၍။ အာနန္ဒတ္ထေဝံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သြလော -
ကေတော၊ ဩည၍။ နိသိဒနာကာရံ၊ နေအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒသေသိ၊
ပြ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စိဝရံ၊ သင်္ချန်းကို။ ပညာပေတော၊
ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ကပ်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟိနဂရေယေဝ၊
မြို့ပ၌သာလျှင်။ နိသိဒိသော၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။

အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သကလစက္ကဝါဠ ဂဗ္ဘေ၊
 အလုံးစုံသော စကြာ ဌာတိုက်၌။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဥပကပ္ပနကံ၊
 ဘိုးဘောင်ခံစားအပ်သော။ သြဇံ၊ သြဇာကို။ မရပဋ္ဌလံဝိယ၊ ပျားလဘို့ ကဲ့
 သို့။ ပိဋေတော၊ ညစ်၍။ ကတ္ထံ၊ ထိုဆန်ကဲ့မုန့်၌။ ပက္ခိပိံ သု၊ ထည့်ကုန်၏။
 ပုဏ္ဏာစ၊ အိမ်ပြည့်ဝ သည်လည်း။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်၏။ အတ္တကိစ္စာ ဝသာနေ၊ ဆန်ကဲ့မုန့်ကို ဘုဉ်းပေး ပြီးသော အဆုံး၌။
 ထေရော၊ အရှင်အနန္ဒာသည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သတ္တာ၊ သည်။
 ကတသတ္တကိစ္စာ၊ ဆန်ကဲ့မုန့်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပုဏ္ဏံ၊ အိမ်ပြည့်ဝ
 အာပဇန္တကော၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ပုဏ္ဏေ၊ အိမ်ပြည့်ဝ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 တံ၊ သင်သည်။ မမသာဝကော၊ ငါ့ တပည့်တို့ကို။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်ဘိ
 သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နပရိ-
 ဘာသာဝိ၊ မရေရွတ်ပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့
 မရေရွတ်သည်ရှိသော်။ တယာ၊ သင်သည်။ မမသာဝကော၊ ငါ့တပည့်တို့ကို။
 ကြလောကေတော၊ ကြည့်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကထိတံ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ-
 အာဟ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဣမိနာဒုက္ခပုဒ္ဓဝေန၊ ဤဆင်းရဲခြင်း နှိပ်စက်သဖြင့်။ နိဒ္ဒံ၊
 အိပ်ခြင်းသို့။ န ဩက္ကပိ၊ မကပ်ရ။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင် ကောင်းတို့သည်။ ကိမတ္ထံ၊
 အဘယ်ဘကျိုးငှာ။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ န ဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်သနည်း။ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်။ ကဿမိ၊ ကစုံတယောက်သော ရဟန်း၏။ အဖါသုကံဝါ၊ မချမ်းသာ
 ခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒီလဇာတိကေန၊ မြေမျိုး၌ ဖြစ်
 သော သတ္တဝါကြောင့်။ ဥပဒ္ဓဝေါဝါ၊ ဘေးရန်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိတ္ထေကံ၊ ဤမျှလောက်သော အခြင်းအရာကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ စိန္တိတန္တိ၊ အကြံဖြစ်အပ်၏ဟု။ ဝတော၊ လျှောက်သောကြောင့်။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဿာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊
 ကြား၍။ ပုဏ္ဏေ၊ ပုဏ္ဏ။ တံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဒုက္ခပုဒ္ဓဝေန၊
 ဆင်းရဲခြင်း ဥပဒ္ဓဝေါဖြင့်။ န နိဒ္ဒါယတိ၊ မအိပ်ရသည် ဖြစ်၏။ မမသာဝကော၊
 ငါ့တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇာဂရိယံ၊ နို့ချုပ်ခြင်းနှင့်။ အနု-
 ယုတ္တကာယ၊ လှိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နနိဒ္ဒါယတိ၊ မအိပ်ရ။ ဣတိဝတော၊

၁၇-ကောဝေဂ္ဂ။ ၆-ပုဏ္ဏနာမရာဇဂဟသေဋ္ဌိဒါသိ ဝတ္ထု။ ၅၅၉

ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
၂၂၆။ ။ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ “အိမ်ပြည့်ဝလည်းဟူ”။ သဒါ၊ အခါခပ်
သိမ်း။ ဇာဂရမာနာနံ၊ နိုးကြားခြင်းလုံ့လကို မပြတ်ယှဉ်ကုန်ထသော။
အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနံ၊ ညဉ့်နေပတ်လုံး သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်သော။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိမုတ္တာနံ၊ အလိဂ္ဂိကုန်သော သူဘို့အား။ အာသဝါ၊
အာသဝေါတရားတို့သည်။ အတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနန္တိ၊ သိက္ခိနံဟူသည်ကား။
ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း။ ရတ္တိံစ၊ ည၌လည်းကောင်း။ တိဿောသိက္ခာ၊
သုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို။ သိက္ခာယမာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနံ အဓိ-
မုတ္တာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ အဓိမုတ္တာနံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဇ္ဈသယာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
အလိဂ္ဂိကုန်သော။ အတ္တံ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား။ ဝေရူပါနံ၊
ဤသို့သောရုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗေပိအာသဝါ၊ အလုံးစုံသော
အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း။ အတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
၌။ ယထာဋ္ဌိတာဝ၊ ရပ်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ပုဏ္ဏာ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ သောဘာ-
ပတ္တိဖလေ၊ သောဘာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ
ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဏ္ဏ-
ကအင်္ဂါရူပဝေန၊ မီးကျိုး၌ ကင်အပ်သော ဆန်ကဲ့မုန့်ဖြင့်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်း
စားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံပိ၊ တရားသဘင်၌လည်း။ ကထံ၊
စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုဓသော၊ ငါ့ရှင်ဘို့။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဏ္ဏာယ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ ဒိန္နေန၊
လူအပ်သော။ ကုဏ္ဏကအင်္ဂါရူပဝေန၊ မီးကျိုး၌ ဖုတ်အပ်သော ဆန်ကဲ့မုန့်ဖြင့်။
ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဇ္ဇေန၊ ပြုသဖြင့်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော
အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ ဣတိ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

တေရဟိ၊ ယခုလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကဟာယ၊ အဘယ်မည်သော
 ကောင်းဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဣဒါယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော
 ကောကြောင့်တည်းဟူ။ ဝုတ္တေနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န မဟုတ်သော။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဣမာယ၊ ဤအိမ်ပြည့်ဝသည်။ ဒိန္နကုဏ္ဍကံ၊ ပေးအပ်
 သော ဆန်ကဲ့ကို။ ပရိဘုတ္တမေဝ၊ သုံးဆောင်စားသောက်ဖူးသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောအ
 ကြောင်းကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်တော်မူ၍။

ဘောဒောဇာနိယော၊ အိုအာဇာနည်မြင်းမြတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ တိဏ-
 ပရိသာသံ၊ စားကြွင်းသောပြက်ကို။ ဘုတော၊ စား၍။ အာစာမကုဏ္ဍကံ၊
 လမ်းချိုးဆန်ကဲ့မုန့်ကို။ ဘုတော၊ စား၍။ သံဝဇော၊ ကြီး၏။ ဧတံ၊ ဤမြက်
 လမ်းချိုးဆန်ကဲ့မုန့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဘောဇနံ၊ အစာသည်။ အာသိ၊
 ပြစ်၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဘုဉ္ဇသိ၊ မစားသနည်း။

မဟာဗြာဟ္မဏေ၊ မြတ်သောပုဏ္ဏား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗဟူ၊ များ
 စွာကုန်သောသူတို့သည်။ ပေါသံ၊ မွေးမြူအပ်မသာ သတ္တဝါကို။ ဇာတိ-
 ယာဝါ၊ အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယေနဝါ၊ ဆုံးမကပြစ်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ကတ္ထ၊ ထိုးအရံ၌။ အာစာမကုဏ္ဍကံ၊
 လမ်းချိုးဆန်ကဲ့မုန့်ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ ဘဒ္ဒက္ခ၊ စားရရာ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဟဉ္စ၊ သင်သည်တမူကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယာဒိသော၊
 အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အယံ၊ ဤမြင်းသည်။ ဟယတ္တမော၊ မြတ်သော
 မြင်းတည်း ဟူ၍။ ပဇာနသိခေါ၊ သိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇာနန္တော၊
 သိအပ်သောငါသည်။ ဇာနံ၊ သိတတ်သော သင်၏အယံသို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်
 ၍။ တေ၊ သင်၏။ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကဲ့မုန့်ကို။ နာက္ခာမိ၊ ငါမစားအံ့။

ဣတိဣမံ ကုဏ္ဍကသိန္နဝ ပေါတကဇာတကံ၊ ဤကုဏ္ဍက သိန္နဝပေါတက
 ဇာတိကို။ ဝိတ္ထရေတော၊ ချွေ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပုဏ္ဏာနာမရာဇဂဟသေဋ္ဌိဒါသိပတ္တ၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၇-အတုလျဉ္စပသကောဝတ္ထ။

(အိမ်ပြည့်ဝမည်သော ကျွန်မ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အတုလျမည်သော ဒါယကာ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ပေါရာဏမေတန္တိ” စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ပေါရာဏမေတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပေါရာဏမေတံ-စသော ဤဟရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ အတုလျနာမဉ္စပါသကံ၊ အတုလျမည်သော ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာဓတ္ထိပိသိ၊ သာဓတ္ထိပြည့်၌နေသော။ သော ဉ္စပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပဉ္စသတဉ္စပါသတပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ဒါယကာ ခြံရံလျက်။ ကေဒိဝသိ၊ တနေ့သ၌။ တေ ဉ္စပါသကေ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သော ပနာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်သည်။ ပဋိသလ္လနာရာမော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။ သိဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ဧကစာရော၊ တယောက်ထီးတည်းကျင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေန၊ ထိုအတုလဒါယကာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ န ကထေသိ၊ မဆို။ ဣတံ၊ ဤသို့ မဆိုသည်ရှိသော်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ကို။ တေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဧကနတ္ထေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတတ္တာတိ၊ လာရနည်းဟူ။ စုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမေ ဉ္စပါသကေ၊ ဤသီတင်းသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့။ ဉ္စပသကံမိ၊ ကပ်၏။ တဿမေ၊ ထို

၅၆၂

ဓမ္မမဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အကျွန်ုပ်အား။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုနိုးသောစကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ ။ (ဣတိကား၊ အနက်မရှိ)။ ။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတော၊ လာ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေဟ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ နိဿိဒထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်လျက်။ ဗဟုကံကတော၊ များစွာပြု၍။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာသည်လည်း။ အဘိဓမ္မကထာ နာမ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာမည်သည်ကား။ အတိသဏှာ၊ အလွန်သိမ်မွေ့၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကား။ ဗဟံ၊ များစွာ။ အဘိဓမ္မမေဝ၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣမိနာ၊ ဤအဘိဓမ္မာဒေသနာဖြင့်။ ကောအတ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိကုဇ္ဈိတော၊ ဤသို့အမျက်ထွက်၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အာနန္ဒထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ထေရေနာပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ကိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ရောက်လာသနည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ရေဝတထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့။ ဥပါသကံမိမ္မာ၊ ကပ်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အလ္လာပသလ္လာပမတ္တံပိ၊ စကားပြောဟောခြင်းကိုမျှလည်း။ အလဘိတော၊ မရမူ၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်လျက်။ သာရိပုတ္တေတ္ထရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမိမ္မာ၊ ရောက်လာသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဗဟံ၊ များစွာ။ အတိသဏှံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော။ အဘိဓမ္မမေဝ၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣမိနာ၊ ဤအဘိဓမ္မာ ဒေသနာဖြင့်။ ကော အတ္တောတိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု။ တေဿာပိ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာအားလည်း။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတမ္မာ၊ လာကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊

အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခံမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ နိသီဒိတော၊
 နေ၍။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလျက်။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ သုဝိညေယျံ၊ သိလွယ်သည်ကို။
 ကတော၊ ပြု၍။ အပ္ပကမေဝဓမ္မံ၊ အနည်းငယ်သောတရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ထေရဿပိ၊ အာနန္ဒာအားလည်း။
 ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့။ ဂန္တော၊ ရောက်
 ၍။ ဝနိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ
 သု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ အာဂတတ္ထ၊ ရောက်
 လာကုန်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သုတောပန၊ ကြား
 အပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ရောတတ္ထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့။ ဥပသကံမိမ္မာ၊
 ကပ်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရေဝတမထေရ်သည်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ န ကထေသိ၊ မဆို။ တဿ၊
 ထိုရေဝတအား။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သို့။ ဥပသကံမိမ္မာ၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဗဟုအဘိဓမ္မော၊ များစွာကုန်သော အဘိဓမ္မာတရား
 ကို။ ဣတိတော၊ ဟော၏။ တံ၊ ထို အဘိဓမ္မာ တရားကို။ အသလ္လက္ခန္ဓော၊
 မမှတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်သို့။ ဥပသကံမိမ္မာ၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို ရှင်အာနန္ဒာသည်။ နော၊
 အကျွန်ုပ် တို့အား။ အပ္ပမတ္တကောဝ ဓမ္မော၊ အနည်းငယ်သော တရား ကိုမျှ
 သာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ တဿပိ၊ ထို အာနန္ဒာ မထေရ်အား
 လည်း။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဝံ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတမ္မာ၊ ရောက်
 လာကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရား

၅၆၄

မွေပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်။ တဿ၊ ထိုအတုလဒါယကာ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား
 ၍။ အတုလု၊ အတုလဒါယကာ။ ပေါရာဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ရှေးအခါမှစ
 ၍။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ အာစိဏ္ဏမေဝ၊ အလေ့အလာရှိသည်သာ
 လျင်ဖြစ်၏။ တုဏှိတုဘံပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော သူကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုက
 ထံပိ၊ စကားများသော သူကိုလည်းကောင်း။ မန္တကထံပိ၊ စကား နည်းသော
 သူကိုလည်းကောင်း။ ဂရဟန္တိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ။ ဧကန္တ ဂရဟိတဗ္ဗောယေဝ၊ စင်စစ်ကဲ့ရဲ့အပ်သော သူသည်
 လည်းကောင်း။ ဧကန္တ ပသံသိ တဗ္ဗောယေဝ၊ စင်စစ် ချီးမွမ်းအပ်သော သူ
 သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇာနောပိ၊ မင်းတို့ကိုလည်း။ ဧကဇ္ဈေ၊
 အချို့သောသူတို့သည်။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သော သူတို့
 သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ မဟာပထဝီပိ၊ မြေကြီးကို လည်းကောင်း။
 စန္ဒိမသုရိယေပိ၊ လနေတို့ကို လည်းကောင်း။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သော သူတို့
 သည်။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊
 ချီးမွမ်းကုန်၏။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ နိသိဒိတု၊
 နေတော်မူ၍။ ဝမ္ပံ၊ တရားကို။ ကထေန္တံ၊ ဟောသော။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓံပိ၊
 ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ။ အန္တဗာလာနံ၊ အလွန်မိုက်သော သူတို့၏။ နိန္ဒာဝါ၊ ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပသံသာဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော။ မေဓာဝိနာပန၊ လျင်
 စွာဆီနိုင်သော သဘောရှိသော သူသည် သာလျှင်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 သည်။ နိန္ဒိတောနာမ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပသံသိ
 တောစ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်လည်း။ ပသံသိတောနာမ၊ ချီးမွမ်းခြင်းမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ
 တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၂၇။ ။ အတုလု၊ အတုလဒါယကာ။ ဧတံ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ရှုချခြင်း
 သည်။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေးမှစ၍ဖြစ်သော အလေ့အကျက်တည်း။ ဧတံ၊ ဤသို့

၁၇-ကောဝေဂ္ဂ။ ၇-အတုလျဉ္စပါသကာ ဝတ္ထု။

၅၆၅

ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်းသည်။ အဇ္ဇတနမိဝ၊ ယခုသာဖြစ်သကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ တုဏှိ-
မာသိနံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော သူတို့သည်လည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗဟုဘာ-
ဏိနံ၊ စကားများစွာ ဆိုလေ့ရှိသောသူကိုလည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ မိတ-
ဘာဏိပိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော စကားရှိသော သူကိုလည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်
၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သော သူမည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၂၀။ ။ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ပေါ-
သောဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း။ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပသံ-
သိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ပေါသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။
န အဟု၊ ရှေး၌လည်း မဖြစ်ဖူး။ နစ ဘဝိဿတိ၊ နောင်၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။
ဧတရဟိစ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၂၁။ ။ အတ္ထိန္ဒဝတ္ထိ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ မေဓာ-
ဝိ၊ လောကီပညာရှိသော။ ပညာသိသ ဘမာဟိတံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ
ပညာ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဟံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိည၊
ပညာရှိတို့သည်။ သုဝေ သုဝေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ အနုဝိစ္စ၊ ချီးမွမ်းခြင်း
ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်၍ သိလျက်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း
ကုန်၏။

၂၂၀။ ။ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗုရာဇ်ရွှေ၏။ နိက္ခန္ဓာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ခတ်
ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းငှာ ခံသော အချိန်ရှိသော တန်ခိုးကဲ့သို့။ တံ၊ ထိုသူကို။
ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတုံ၊ ငှာ။ အရဟသိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။ နံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝိပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြဟ္မနာပိ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်လည်း။ ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်
၏။ ဣတိအသာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပေါရာဏမေတ န္တိပဒဿ၊ ပေါရာဏမေတံ
ဟူသော ပုဒ်၏။ ပုရာဏကံ ဥတန္တိ ပဒဗ္ဗေဒေါ၊ ပုရာဏကံတေဟု ပုဒ်ဖြတ်

ခြင်းကို ပြုအပ်၏။ အတုလျှာ တံ၊ အတုလျှာ ဟူသည်ကား။ တုညပါသကံ၊
 ထိုဒါယကာကို။ အာသပတံ၊ ခေါ်၏။ နေတံ အဇ္ဇတနမိဝါ တံ၊ နေတံ-
 အဇ္ဇတနမိဝ ဟူသည်ကား။ နိန္ဒိယံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပသံ-
 သိတံဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အဇ္ဇတနံ အဓနာယ၊ ယခုနေ့၌။
 ဥပ္ပန္နာဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ နဟော-
 တံ၊ မဖြစ်။ **တုဏှိမာသိနန္တိ**၊ တုဏှိမာသိနံ ဟူသည်ကား။ ကော၊ ဤ
 သူသည်။ မူဂေါဝိယ၊ အ- သကဲ့သို့။ ပဓိရောဝိယ၊ နားပင်းသကဲ့သို့။ ကိဉ္စ၊
 တစုံတခုကို။ အဇာနန္တောဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့။ တုဏှိဟုတွာ၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍။
 ကံနိသိန္နော၊ အဘယ်ကြောင့်နေသနည်း။ ဣတိနိန္ဒန္တိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ဗဟုဘာဏိနန္တိ၊ ဗဟုဘာဏိနံဟူသည်ကား။ သေ၊ ဤသူသည်။ ဝါတာဟတ-
 တာလပဏ္ဍိဝိယ၊ လေဖြင့်ဝတ်သောထန်းရွက်ကဲ့သို့။ တဋ္ဌတဋ္ဌယတံ၊ ဖြတ်ဖြတ်
 မြည်လျက်။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏။ ကထာ၊ စကားသည်။ ပရိယန္တေယေဝ၊
 အဆုံးသည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိနိန္ဒန္တိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ **မိတဘာ-**
ဏိပိတံ၊ မိတဘာဏိပိ ဟူသည်ကား။ ဧသ ဧသော၊ ဤသူသည်။ သုဝဏ္ဏ-
 ပရိရူပိယ၊ ရွှေငွေကဲ့သို့။ အဉ္ဈနောဝစနံ၊ မိမိစကားကို။ မညမာနော၊
 အောက်မေ့လျက်။ ကံဝါ၊ စိတခွန်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ နွေဝါ၊
 နှစ်ခွန်းသော စကားကိုလည်းကောင်း။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိနိန္ဒန္တိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗ-
 တာပိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣမသ္မိလောကေ၊
 ဤလောက၌။ အနိန္ဒိတောနာမ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ နစာဟူတံ၊ နစအဟု ဟူသည်ကား။
 အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌လည်း။ နဟောတံ၊ မဖြစ်စဖူး။ အနာ-
 ဂတေပိ၊ နောင်ကာလ၌လည်း။ နဘဝိယတံ၊ မဖြစ်လဲတ္တံ။ **ယဉ္ဇေဝိညူတံ**၊
 ယဉ္ဇေဝိညူဟူသည်ကား။ ဗာလနံ၊ မလိမ္မာသောသူတို့၏။ နိန္ဒာဝါ၊ ကဲ့ရဲ့
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပသံသာဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်။ ယမ္ပန၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းကို
 ကား။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိသော သူတို့သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ။ နေတိုင်း
 နေတိုင်း။ အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ နိန္ဒကာရဏံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို

၁၇-ကောဓဝေဂ္ဂ။ ၇-အတုလျဉ္စပါသကာ ဝတ္ထု။

၅၆၇

လည်းကောင်း။ ပသံသကာရဏံဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဇာနိတော၊ သိ၍။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အစ္စန္ဒာယ သိက္ခာယ၊ မပျက်
 သော သိက္ခာကို။ ဝတ္ထမာနံဝါ၊ ကျင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ အစ္စန္ဒာယ-
 ဇီဝိတဝုတ္တိယာဝါ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတတ္တာ၊
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အစ္စန္ဒဝုတ္တိ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်း
 သဘောရှိသော။ ဓမ္မောဗေညာယ၊ တရားကြောင့်ဖြစ်သော ပညာနှင့်။
 သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသော။
 လောကီယလောကုတ္တရ ပညာယစေဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့်လည်း
 ကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ၊ လေးပါးသောပါရိသုဒ္ဓိသီလ နှင့်လည်း
 ကောင်း။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပညာသီလသမာ-
 ဟိတံ၊ ပညာသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်
 ၏။ သုဝဏ္ဏဒေါသဝိရဟိတံ၊ ရွှေ၏အပြစ်မှကင်းသော။ သန္ဓနမဇ္ဇက္ခမံ၊
 ခတ်ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းငှာ ခံ့သော။ ဇမ္ဗောနဒနိက္ခဝိယ၊ ဇမ္ဗုရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့။
 တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ။ အရဟတံ၊
 ထိုက်အံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေဝါဇီတိ၊ ဒေဝါပိ
 ဟူသည်ကား။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတမနုဿာပိ၊
 ပညာရှိသောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥပဋ္ဌာယ၊
 လုပ်ကျွေး၍။ ထောမေန္တိ၊ ချီးမြှင့်ကုန်၏။ ဗြဟ္မနာပီတိ၊ ဗြဟ္မနာပိဟူ
 သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေဝမနုသေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ န၊
 ချီးမွမ်းအပ်သည်မဟုတ်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ
 တိုက်၌။ မဟာဗြဟ္မနာပိ၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့သည်လည်း။ သေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 ပသံသိတောယေဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
 အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊
 ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သော-
 တာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ အတုလျဉ္စပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၈-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု။

(အတုလျဉ်ပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ ဆရာသည် “ကယပွကောပန္နိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ကယပွကောပန္နိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကယပွကောပံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုကားသင့်စွာ။ ဥကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥဘောဟိ ဟဗ္ဗေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ယဋ္ဌိယာ၊ တောင်ဌေးတို့ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ကဉ္စပါဒကံ၊ သစ်သားခြွေနှင်းကို။ အာရုယ၊ စီး၍။ ပိဋ္ဌိပါသာဇော၊ ကျောက်ဖျာ၌။ စင်္ဂမန္တနံ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော။ တေသံဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ခဋ္ဌာခဋ္ဌာတိသဒ္ဓံ၊ ခေါက်ခေါက်ဟူသောအသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ စသော၊ ဤခေါက်ခေါက်ဟူသောအသံသည်။ ကံသဒ္ဓေ၊ နာမ၊ အဘယ်အသံလည်းနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိဟော၊ ဤသို့အပေးရှိသောကြောင့်။ ပါဒကံ၊ ခိုဇိန်ကို။ အာရုယ၊ စီး၍။ စင်္ဂမန္တနံ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ခဋ္ဌာခဋ္ဌာသဒေ၊ ခေါက်ခေါက်သံဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သောစကားကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတော၊ ပညတ်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမေည်သည်ကား။ ကယာပိနိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လွန်ဖြူးခြင်းစသည်တို့ကို။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ န္ဇယိ၊ အပ်၏။ ဣတိတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣပဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၂၃။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝှို့။ ကယပွကောပံ၊ ကယဒုစရိုက်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။

သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကာ-
ယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂၃၂။ ။ ဝစီပကောပံ၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။
ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ သုစရိ-
တံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂၃၃။ ။ မနေပကောပံ၊ မနောဒုစ္စရိုက်ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။
မနဿာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ မနဿာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။
သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂၃၄။ ။ ယေဓီရာ၊ အကြင် ပညာရှိတို့သည်။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရ
ဖြင့်။ သံဝုတော၊ လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရ
ဖြင့်။ သံဝုတော၊ လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ မနဿာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊
လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ တေဓီရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။
ဝေကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုပရိသံဝုတော၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်
ကုန်ပြီးသော တံခါးရှိကုန်၏။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတွင်။ ကာယဗ္ဗကောပန္နိ၊ ကောပံ ဟူသည်ကား။
တိဝိမံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ရက္ခေယျ၊
စောင့်ရာ၏။ ကာယေန သံဝုတောတိ၊ သံဝုတော ဟူသည်ကား။ ကာယ-
ဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌။ ဒုစ္စရိတ ပဝေသနံ၊ ဒုစ္စရိုက်၏ ဝင်လာခြင်းကို။ နိဝါ-
ရေတွာ၊ မြစ်၍။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ ပိဟိတဒွါရော၊ ပိတ်အပ်သော
တံခါးရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ကာယ-
ဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက်
ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်လျက်။ ဧတံ ဥဘယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကရောတိ၊
ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။
ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိဝုတ္ထံ၊
ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနန္တရဂါထာသုပိ၊ အခြားမရှိသော
ဂါထာတို့၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ကာယေန သံဝု-

တော ဓီရာတိ၊ ဓီရာ ဟူသည်ကား။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိသော သူတို့
သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကာ-
ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ အကရောဇ္ဈော၊ မပြုမူ၍။ မုသာဝါဒါဒီနိ၊ မဟုတ် မမှန်
ဆိုခြင်း စသည်တို့ကို။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အကရောဇ္ဈော၊ မဆိုမူ၍။ အဘိဇ္ဈာ
ဒီနိ၊ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုတတ်သောအားဖြင့် ကြံခြင်း စသည်တို့ကို။ မနုဿ၊
ဖြင့်။ အသမုဋ္ဌပေဇ္ဈော၊ မဖြစ်မူ၍။ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။
တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဣလောကသ္မိံ၊ ဤလောက၌။ သုသံဝုတာ သုရက္ခိ
တာသုဂေါပိတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ်
ကုန်၏။ သုပိဟိတဒ္ဓါရာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိကုန်၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထုသည်။

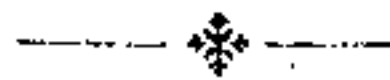
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ကောဝေဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ ကောဝေဂ် အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

သတ္တရသမေ၊ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁-ဂေါသာတကပုတ္တ ဝတ္ထု။

(ရှစ် ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကောဝေဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်
သော တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မလဝဂ်၌ ဟောရာ
ဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ
ဆရာသည် “ပဏ္ဍုပလာသော” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

စုတိယအကြိမ်

၁၈ ပဏ္ဍပလသောဝဒါနိ သိတိ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပဏ္ဍပလသောဝ-
 ဒါနိသီမ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကော-
 ဂေါသတကပုတ္တံ၊ နွားသတ်သော ယောက်ျားသား တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဗံ၊
 အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ကိရ၊ အကျယ် ဆိုဦးအံ့။
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကော ဂေါသံ တကော၊ နွားသတ်သော
 ယောက်ျားတစ်ယောက်သာ။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ဝရမံ-
 သာနိ၊ ကောင်းသော အသားတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစာပေတွာ၊ ချက်
 စေ၍။ ပုတ္တဒါရေဟိ၊ သားမယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ တကွနေထိုင်၍။
 မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ခါဒတိ၊ စား၏။ မူလေနစ၊ အဘိုး အားဖြင့်
 လည်း။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ မွေး၏။
 သော၊ ထိုနွားသတ်သည် သည်။ ဧဝံ ဤသို့။ ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်
 ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဂေါသတက ကမ္မံ၊ နွားသတ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊
 ပြုလျက်။ ဓုရဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဦး၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေ
 သည်ရှိသော်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ။ ကုဋ္ဌဇ္ဈ-
 မတ္တံပိ၊ တယောက်မ တဟင်းချိုမျှလည်း ဖြစ်သော။ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုံကိုလည်း
 ကောင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ န အဒါသိ၊ မလှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 သောစ၊ တို့ နွားသတ် ယောက်ျားသည်လည်း။ မံသေန၊ နွားသားအမဲနှင့်။
 ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။ သော၊ ထို နွားသတ်ယောက်ျားသည်။
 ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မံသံ၊ နွားသားကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ အတ္တ-
 နော အတ္တဿ၊ မိမိအကျိုးငှာ။ ပစိတုံ၊ ချက်စေခြင်းငှာ။ ကေမံသဇ္ဈေ၊ တစ်ခု
 သော အသားစုအပိုင်းကို။ ဘရိယာယ၊ မယားအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နှာ-
 ယိတုံ၊ ရေချိုး ခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
 ထိုနွားသတ်ယောက်ျား၏။ သဟာယကော၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ
 အား။ ထောက်၊ တနပ်စာ လောက်ရုံမျှဖြစ်သော။ ဝိက္ကိဏိယ မံသံ၊ ရောင်း
 အပ်သော နွားသားကို။ ဒေဟိ၊ အကြွေး ပေးနှင့်ပါလော့။ မေ၊ ငါ၏။
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပုဂ္ဂဟနကော၊ ဧည့်သည် အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အာဂတော၊

လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဝိက္ခိဏိယ မံသံ၊ ရောင်းအပ်သော နွားသား
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။
မံသံဝိက္ခိဏိတော၊ အမဲရောင်းပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုး
ခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မပြု
လင့်။ မံသခဏံ၊ အသားပိုင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။
ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေ၊ ၏။ သဟာယ ကဿ၊
အဆွေခင်ပွန်း၏။ နိက္ခိတ္တ မံသံ၊ ထားအပ်သော အမဲကို။ ထပေတော၊ ထား
၍။ အညံ၊ တပါးသော အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊
ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကဿ၊ ငါ့အဆွေဖြစ်သောသူ
၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ထပိတမံတတော၊ ထားသော အမဲမှ။ အညံ-
မံသံ၊ တပါးသော အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောစ၊ ထို ငါ၏သူငယ်ချင်း
သည်လည်း။ မံသေန၊ အမဲနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ ထမင်း မစား
နိုင်။ အယံ၊ ဤအမဲကို။ န၊ ဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကား
ကိုဆိုလျက်။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ တံ မံသံ၊ ထိုအမဲကို။ ဂဟေ-
တော၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။

ဂေါသာတတောပိ၊ နွားသတ် ယောက်ျား သည်လည်း။ နှုက္ခာ၊ ရေချိုး
ပြီး၍။ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုမယားသည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပက္ကပဏ္ဏေန၊ ဟင်းရွက်ကျက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဘတ္တေ၊ ထမင်း
တို့ကို။ ဝဇေဟော၊ ခူး၍။ ဥပနိတေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ မံသံ၊ အမဲသည်။
ကတံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။
နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အတံ၊ ငါသည်။ ပစနတ္ထာယ၊ ချက်
စေခြင်းငှာ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒုတော၊ ပေး၍။ ဂတောနဗု၊ သွားခဲ့တကား။
ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တဝ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
သော သူငယ်ချင်းသည်။ အာဂန္နာ၊ လာ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဟုနကော၊
ညွှတ်သည်ဖြစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ အာဂတော၊ ၏။ ဝိက္ခိဏိယမံသံ၊
ရောင်းအပ်သော အမဲကို။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝတော၊ ဆို၍။ မယာ၊
ငါသည်။ တေ၊ သဟာယကဿ၊ သင် အဆွေခင်ပွန်း၏ အကျိုးငှာ။ ထပိတ-
မံသတော၊ ထားသော ဟင်းလျာအမဲမှ။ အညံ မံသံ၊ တပါးသောအမဲသည်။

နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောစ၊ ထို နွားသတ်ယောက်ျား လည်လည်း။ မံသေန၊ အမဲ
 ဟင်းလျာနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘုဉ္ဇတိ၊ ထမင်းမစားနိုင်။ ဣတိဝုတ္တေပိ၊
 ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ ဗသက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ တံ မံသံ၊ ထိုအမဲကို။
 သာမံ ယေဝ၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂဟေ၊ သွား၏။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မံသေန၊ အမဲ ဟင်းလျာနှင့်။
 ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘတ္ထံ၊ ထမင်းကို။ န ဘုဉ္ဇာမိ၊ မစားနိုင်။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။
 ဟရာဟိ၊ ဆောင်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည် ရှိသော်။ သာမိ၊ သခင်
 သား။ ကိံကတံ၊ အဘယ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့နည်း။
 ဘုဉ္ဇ၊ စားတော်ခေါ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို
 နွားသတ် ယောက်ျားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဘုဉ္ဇာမိတိ၊ မစားနိုင်ပါ
 ဟူ၍။ တံ ဘတ္ထံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ သတ္ထံ၊ ဓားကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စာ ဂေဟေ၊ အိမ်၏ နောက်၌။ ဌိတော ဂေါဏော၊
 ချည်၍ထားသော နွားသည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ တဿ သန္တိကံ၊ ထိုနွားအတံသို့။
 ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း
 ၍။ ဇိဝံ၊ နွားလျှာကို။ နိဟရိတွာ၊ ငင်ထုတ်၍။ သတ္တေန၊ ဓားဖြင့်။
 ဇိဝံ၊ မူလတော၊ လျှာအရင်းမှ။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ပြတ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊
 သွားပြီးသော်။ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျိုးတို့၌။ ပစာပေတွာ၊ ဖုတ်ကင်စေ၍။
 ဘတ္ထမုတ္တကေ၊ ထမင်းထိပ်၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။
 ကေဟတ္ထပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းတဆုပ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ကေ မံသာဇ္ဈံ၊ တစ်ခု
 သောအမဲတစ်ကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ တံ ခဏညေဝ၊
 ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုနွားသတ်ယောက်ျားအား။ ဇိဝံ၊ လျှာသည်။
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ပြတ်၍။ ဘတ္ထပါတိယံ၊ ထမင်းခွက်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ တံ ခဏညေဝ၊
 ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ကမ္မသရိက္ခိကံ၊ မိမိပြုသော ကံနှင့် တူစွာ။ ဝိပါကံ၊
 မကောင်းကျိုးကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သောပိ၊ ထိုနွားသတ်ယောက်ျား
 သည်လည်း။ ဂေါဏောဝိယ၊ နွားကဲ့သို့။ လောဟိတဓာရာယ၊ သွေးအယဉ်ဖြင့်။
 မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ပဉ္စရန္တိယာ၊ ယိုစီးလျက်။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း
 သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဇဏ္ဍုကေဟိ၊ ပုဆစ်ဒူးထို့ဖြင့်။ ဝိစရန္တော၊ လေးဖက်
 ထောက်ဖြင့် လှည့်ပတ် သွားလာလျက်။ ဝိရဝိ၊ နွားကဲ့သို့မြည်၏။

တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါသတကဿ၊ နွားသတ်ယောက်ျား၏။
 ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။
 သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 နံ၊ ထိုသားကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဣမံ-
 ဂေါသတကံ၊ ဤနွားသတ်ယောက်ျားကို။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။
 ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်လယ်၌။ ဇဏ္ဍကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဝိရိတွာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်
 ၍။ ဝိရဝန္တံ၊ မြည်းတမ်းလျက်မသေခင်ခံရသော။ ဣမံ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသည်။
 တဝမတ္ထကေ၊ သင်ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့။ မမံပိ၊ ငါ့ကို
 လည်း။ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မူ၍။ အတ္တနော သောတ္ထိံ၊ မိမိချမ်း
 သာခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပလာယသု၊ ပြေးပါလေလော့။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ မရဏဘယသဇ္ဇိတော၊
 သေဘေးဖြင့် ကြောက်သောကြောင့်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ပလာယိတွာစပန၊ ပြေးပြီး၍ကား။ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်
 ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဂေါသတကောပိ၊ နွားသတ်ယောက်ျား
 သည်လည်း။ ဂေါဏာပိယ၊ နွားကဲ့သို့။ ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်အလယ်၌။ ဝိရဝန္တော၊
 မြည်းတမ်းလျက်။ ဝိရိတွာ၊ သွားလာ၍။ ကာလကံတော၊ သေသည်ရှိသော်။
 အာမိန္တိ၊ အဝိက္ခံ။ နိဗ္ဗုတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါဏောပိ၊ နွားသည်လည်း။ ကာလ-
 မကာသိ၊ သေ၏။ ဂေါသတက ပုတ္တောပိ၊ နွားသတ်ယောက်ျား၏ သား
 သည်လည်း။ တက္ကသီလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္တော၊ ၍။ သုဝဏ္ဏကာရကမ္ပံ၊
 ဂူဝန်းတိမ်သည် အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂကံ၊ သင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊
 ထိုနွားသတ်ယောက်ျား၏ သား၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဂါမံ၊ သင်၏
 ရှာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 အလင်္ကာရံနာမ၊ တန်းဆာမည်သည်ကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏။ “ပြုလေ
 လော့လည်းဟူ”။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ သောပိ၊ ထိုနွား
 သတ်ယောက်ျား၏ သားသည်လည်း။ တထာ ရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။
 အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊
 ထိုနွားသတ်ယောက်ျား၏ သား၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
 တံ အလင်္ကာရံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤယောက်ျားသည်။

ယတ္ထကတ္တစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ချုံ။ ဇီဝိတုံ သမတ္ထောတိ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ စွမ်းပြီဟု။ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ အတ္တနောဓိတရံ၊ မိမိအမီးကို။ အဒါယံ၊ ၏။ သော၊ ထိုနှားသတ်ယောက်ျား၏ သားသည်။ ပုတ္တဇီတာဟိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့်။ ဝဗ္ဗံ၊ ကြီးပွားစည်ပင်၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုနှားသတ်ယောက်ျား၏ သား၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ချုံ။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝသန္ဓာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓါပသန္ဓာ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပီတာပိ၊ အဖသည်လည်း။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ကိဉ္စိကုသလံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အကတွာဝ၊ မပြုရပဲသာလျှင်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနှားသတ်ယောက်ျား၏ သား၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ပီတာ၊ အဖသည်။ မဟလ္လကောတိ၊ အိုမင်းပြီဟူ၍။ အတ္တနောသန္တိကံ၊ မိမိအထံသို့။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ အတ္ထာယ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓပမုခံဘိက္ခုသံသံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တယိံ၊ သူ၊ ဖိတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှားသတ်ယောက်ျား၏ သား၏ သားသမီးတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခံဘိက္ခုသံသံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ပရိဝိသိတော၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသည်၏အဆုံး၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပိတု၊ အဖ၏။ ဣဒံ ဇီဝဘတ္တံ၊ ဤအသက်ရှည်အံ့သော ဆွမ်းကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ပိတု၊ အဖအား။ အနုမောဇနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရေထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုနှားသတ်ယောက်ျား၏သားကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဥပါယက၊

ဒါယကာ။ တံသင်သည်။ မဟလ္လကော၊ အရွယ်ကြီးသည်ဖြစ်၍။ ပရိပက္ခ-
သရိရော၊ ကြီးရင့်သောကိုယ်ရှိ၏။ ပဏ္ဍုပလာသသဒိသော၊ ပြတ်၍ မြေ၌ ကျ
လတ္တံ့သော ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ဖက်ရွက်လျော်နှင့်တူ၏။ တဝ၊
သင်၏။ ပရလောက၊ မနာယ၊ တမလွန်ဘဝသို့သွားခြင်းငှာ။ ကုသလပါထေ-
ယံ၊ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာထုပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနောပတိဌံ၊ မိမိတည်
ရာကို။ ကရောတိ၊ ပြုလေ့။ ပဏ္ဍိဟော၊ ပညာရှိသည်။ တဝ၊ ဖြစ်လေ့။
ဗာလော၊ မိုက်မဲတွေဝေသည်။ မာဘဝ၊ မဖြစ်လင့်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣမာဒွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၃၅။ ။ ဘော ဥပါသက၊ အို ဒါယကာ။ တံသင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ ပဏ္ဍုပလာသောဝ၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ဖက်ရွက်လျော်
ကဲ့သို့။ ဒေသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယမပုရိသာပိစ၊ ငရဲမင်း၏ တမန် ယောက်ျားတို့သည်
လည်း။ တံသင်၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏။ တံသင်သည်။ ဥယော
ဂမုခေစ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍ သေမင်း၏ အဝဋ္ဌသာလျှင်။ တိဋ္ဌသိ၊ ကည်၏။
ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ တေသင်အား။ ပါထေ
ယံပိစ၊ ကုသိုလ်ဟူသော ရိက္ခာထုပ်သည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၃၆။ ။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒီပံ၊ ကျွန်းကြီး
နှင့်တူသော ကုသိုလ်ဟူသော မှီခိုရာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။
ဝါယာမ၊ လုံ့လပြုလေ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လေ့။ နိဒ္ဒန္တ
မလော၊ ထုတ်ပြီးသော ရာဂ စသော အညစ်အကြေးရှိသည်။ ဒေနင်္ဂဏော၊
ကိလေသာ မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ ဖြစ်ရာ
ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗံ၊ ဘုဒ္ဓါဝါသတုံသို့။ ဥပေဟိသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိအဘာသိ၊
ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပဏ္ဍုပလာသောဝ ဒါနိသီတိ၊ ဒါနိသိ
ဟူသည်ကား။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တံသင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
ဆိန္ဒိတွာ၊ ပြတ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတပဏ္ဍုပလာသောဝိယ၊ ကျသော
ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယမပုရိသာတိ၊ ဟူသည်ကား။
ယမဒ္ဓတာ၊ ယမမင်း၏ တမန်တို့ကို။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံပန၊ ဤစကား

ကိုကား။ မရဏမေဝ၊ သေခြင်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 တေ၊ သင်အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ပစ္စုပ္ပန်တံ၊ ရှေးရှုတည်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥယောဓမ္မဓေတိ၊ မုခေ ဟူသည်ကား။
 ပရိဟာနိမုခေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိသော သေခြင်း၏ အဝဉ္စ။ အဝဗ္ဗိမုခေဝ၊ ပွား
 ခြင်း မရှိသော အဝဉ္စသာလျှင်။ ဌိတော၊ တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ပါထေယုန္တိ၊ ပါထေယံ ဟူသည်ကား။
 ဂမိကာယ၊ ခရီးသွားသောသူအား။ တဏှုလာဒိပါထေယျဝိယ၊ ဆန် အစရှိ
 သော ရိက္ခာထုပ်ကဲ့သို့။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော။
 တဝ၊ သင်အား။ ကုသလပါထေယျံပိ၊ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာထုပ်သည်လည်း။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဘော၊ ကရောသီတိ၊
 ကရောသီ ဟူသည်ကား။ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ နာဝါယ၊
 လေ့ဖြင့်။ ဘိန္ဓာယ၊ ကဲ့သည်ရှိသော်။ ဒီပသင်္ခါတံ၊ ကျန်းဟု ဆိုအပ်သော။
 ပတိဋ္ဌဝိယ၊ တည်ရာကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုသလပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
 သော ကုသိုလ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ကရောန္တော၊ ပြု၍လည်း။ ခိပ္ပံသီသံ၊
 သီသံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဝါယာမဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဗ္ဗ၊ အားထုတ်၍။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ပတိဋ္ဌာကရဏေန၊ တည်ရာကို
 ပြုသဖြင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ မရဏမုခံ၊ သေမင်း၏အဝသို့။ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍။
 ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္တကာလေဝ၊ စွမ်းနိုင်သော ကာလကသာလျှင်။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြု၏။ သေ၊ ဤသူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော-
 နာမ၊ ပဏ္ဍိတမည်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။
 အန္ဓမာလော၊ အလွန်တွေဝေသောသူသည်။ မာဘဝ၊ မဖြစ်လင့်။ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤကား အနက်တည်း။ ဗိဗ္ဗအရိယဘူမိန္တိ၊ ဘူမိံ ဟူသည်ကား။ ဝေံ၊ သို့။
 ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ရာဂါဒိနိမလာနံ၊ ရာဂ အစရှိသော
 အညစ်အကြေးတို့ကို။ နိဟတထာယ၊ ထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒန္တ-
 မလော၊ နုတ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော။ အနင်္ဂဏောတိ၊ ဟူသည်
 ကား။ အနင်္ဂဏဘာဝေန၊ အင်္ဂဏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနင်္ဂဏော-
 နိက္ကိလေသော၊ ကိုလေသာမရှိသည့်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဉ္စဝိဓသုဒ္ဓါဝါသဘူမိံ၊

ငါးပါးအပြားရှိသော သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့၊ ပါပုဏိဿဘိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။
 သော ဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
 ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့
 အားလည်း။ သာတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား နွားသတ်ယောက်ျား၏ သားဖြစ်သော
 ဥပသကာ၏ သောတာပန်ဖြစ်သည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော စကားတည်း။ တေ၊
 ထိုဥပါသကာ၏ သားသမီးတို့သည်။ ပုနဒိဝသတ္ထာယပိ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု
 အကျိုးငှာလည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ
 ရှိသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုမောဒနကာလေ၊ တရားဟော
 တော်မူသောအခါ၌။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတု၊ အဖ၏။ ဣဒံပိ ဇီဝိတဘတ္တမေဝ၊ ဤအသက်ရှည်စေ
 ခြင်းငှာ လှူဒါနဆွမ်းသည်လျှင်။ ဣမသေဝ၊ ဤသူအားသာလျှင်။ အနုမော-
 ဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊
 ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသူအား။
 အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလို၍။ ဣမာဒွေဂါထာ၊
 ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၃၇။ ။ ဘော ဥပါသကာ၊ အို ဒါယကာ။ တံ၊ သင်သည်။ ဒါနံ၊
 ယခုအခါ၌။ ဥပနိတ ဝယောစ၊ လွန်လေပြီးသော အရွယ်သည်လည်း။ အသိ၊
 ဖြစ်၏။ ယမဿ၊ သေမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သံပယာဂတော၊ သွား
 အံ့သော အစီအရင်ရှိသည်ဖြစ်၍တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တရာ၊ အကြား
 ၌။ တေ၊ သင်အား။ ဝါသောပိစ၊ နေရခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊
 သင်အား။ အန္တရာ၊ သံသရာ အကြား၌။ ပါထေယျံပိစ၊ ကုသိုလ်ဟူသော
 ရိက္ခာ သည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၃၈။ ။ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒီပံ၊ ကျွန်းနှင့်
 တူသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဟူသော တရားကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ခိပ္ပံ၊
 လျှင်စွာ။ ဝါယာမ၊ လုံ့လပြုလော့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်

လော့။ နိဒ္ဒန္တမလော့၊ ထုတ်အပ်သော ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးသည်။ အနက်ကော၊ ကိလေသာ မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသို့။ နဥပေဟိသိ၊ မကပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထို ဂါထာတို့တွင်။ ဥပနိတဝယော၊ ဥပနိတဝယော ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဥပါတိ၊ ဥပ ဟူသည်ကား။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ တည်း။ နိတဝယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဂတဝယော၊ ပျို့နုခြင်းမှကင်းသော အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ အဘိက္ကန္တဝယော၊ လွန်သော အရွယ်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တယောစဝယော၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကိုလည်း။ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ မရဏမုခေ၊ သေမင်း၏ အဝဋ်။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက် တည်း။ သံပယာတော၊ သံပယာတော- ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ သေ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ မရဏမုခံ၊ သေမင်း၏ အဝဋ်။ ဂစ္ဆံ၊ သွားခြင်းငှာ။ သဇ္ဇော၊ စီရင်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ် ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဝါသောဝိစ တေနတ္ထိ- သန္တရာ တိ၊ အန္တရာ ဟူသည်ကား။ ဗဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော သူတို့သည်။ တာနိတာနိကိစ္စာနိ၊ ထိုလို အမှုတို့ကို။ ကဇရာန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဝသန္တိယထာ၊ နေကုန် သကဲ့သို့။ ဇဝံ ဟထာ၊ ထိုအတူ။ ပရကောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ပရလောကံ ဂစ္ဆန္တော၊ တမလွန်ဘဝသို့ သွားလိုသောသူကို။ ကတိပါဟံ၊ ရှက် သုံးရက်မျှ။ အဓိဝါသေထ၊ နေပါကုန်လော့။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဒါနိ၊ အလှူကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာမိ၊ နာအံ့။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နဟိ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတောပန၊ ဤဘဝမှကား။ စဝိတွာ၊ စုဟေ၍။ ပရလောကေ၊ တမလွန် ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တောဝ၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမ မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပါထေယျန္တိ၊ ပါထေယျဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤ တရားဒေ သနာကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တမေဝ၊ အကယ်၍ကားဟောအပ်

၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်ပြီးသော်လည်း။ ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာ အား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒဠိကရဏတ္ထံ၊ မြို့စွာ မှတ်စေခြင်းငှာ။ ဣဓာပိ၊ ဤ အရာ၌လည်း။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဇာတိဇရန္တိတ္ထေ၊ ဇာတိဇရံ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဗျာဓိ မရဏာနိနာခြင်း သေခြင်းတို့ကို။ ဂဟိတာနေဝံ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ ဟေဋ္ဌိမ ဂါထာဟိစ၊ အောက်၌ ဟောအပ်ပြီးသော ဂါထာတို့ဖြင့်ကား။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမ၊ ဤဂါထာ၌။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံသန္ဓေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ရညာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခပမာဏေန၊ ခံတွင်းကို နှိုင်းရှည့်သဖြင့်။ ကဗလံ၊ ထမင်းလုပ်ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဥပနိတေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ သောကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ မုခပမာဏမေဝ၊ ခံတွင်းပမာဏဖြင့်သာ လျှင်။ ဂဏှာတိယထာနာမ၊ ယူသည်မည်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပရိမဂ္ဂစသေန၊ အထက်မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိတေပိ၊ ဟောသော်လည်း။ ဥပါသကော၊ အဖိုးအို ဒါယကာသည်။ အတ္တနောဥပနိဿယဝသေန၊ မိမိဥပနိဿယည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော အနုမောဒနာကိုပြုရာ၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ဝတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဣမိဿ၊ အနုမောဒနာယ၊ ဤအထက် ဖြစ်သော အနုမောဒနာဂါထာ၏။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သေသပရိသာယပိ၊ ကြွင်းသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေ သနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဂေါသဒိတကပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၂-အညတရဗြဟ္မဏံ ဝတ္ထု။

(ဂေါဃာတကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ အညတရဗြဟ္မဏံဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “အနုပုဗ္ဗေန” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အနုပုဗ္ဗေနာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနုပုဗ္ဗေန-စသော ဤဒေသနာ တော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရဗြဟ္မဏံ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စိဝရပါရူပနဌာနေ၊ သင်္ကန်းရုံရာ အရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရူပန္တေ၊ ရုံသည်တို့ ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဌာသိကိရ၊ တည်သတတ်။ တံပ နဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဝိရုဠတိဏံ၊ ရှည်သောမြက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဿဘိက္ခုနေ၊ တယောက်သောရဟန်း၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရူပန္တဿ၊ ရုံသည်ရှိသော်။ စိဝရကဏ္ဏော၊ သင်္ကန်းအနား ပတ်သည်။ တိဏေသု၊ မြက်တို့၌။ ပဝတ္ထန္တော၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဥဿာပဗိန္ဒူဟိ၊ ဆီးနှင်း ပေါက်တို့ဖြင့်။ တေမိယတိ၊ စုတ်၏။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဣမံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ အပ္ပဟရိတံ၊ စိမ်းရှင်သော မြက်မရှိ သည်ကို။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိဘိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တစ္ဆေထော၊ ရွှေချော၍။ ခလမဏ္ဍလသဒိသော၊ ကောက်နယ်တလင်းနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရပါရူပန္တေသု၊ သင်္ကန်း ရုံကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ စိဝရကဏ္ဏံ၊ သင်္ကန်း နားသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတော၊ ကျ၍။ ပံသမ္ပိ၊ မြေမှုန့်သည်။ ပဝတ္တမာနံ၊ လူးသည်ကို။ ဒိသော၊

မြင်၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ သြကိရိတုံ၊ ကြဲခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ အာဟရိတော၊ ဆောင်၍။ သြကိရိ၊ သွန်းလောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်သွမ်းစားစဉ်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတမ်းခတ်ထန်ခြင်း ရှိသော။ အာတပေါ၊ နေပူသည်။ အံဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ စိဝရံပါရုပန္နာနံ၊ သင်္ကန်းမျှကုန်သောရဟန်းတို့၏။ ဂတ္တတော၊ ကိုယ်မှ။ ယေဒေမုဉ္ဇေန္တ၊ ချေးယိုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ မယာ၊ ငါသည်။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ပဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ဆောက်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါလျှင်။ ဝဿံ၊ မိုးသည်။ ဝဿံ၊ ရွာ၏။ ဝလိဋ္ဌကော၊ မိုးသည်းပါသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ပြာဟ္မဇဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်လျှင်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တိန္တစိဝရကေ၊ မိုးရေစုတ်သော သင်္ကန်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဇတ္ထံ၊ ဤအရပ်၌။ ပယာ၊ ငါသည်။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ကာရေတုံ၊ ဆောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ကာရေတော၊ သောက်စေပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ။ သာသမယံ၊ စရပ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ဗုဒ္ဓံပမုခံဘိက္ခုသံသံ၊ ဘုရားအပူူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမဇ္ဇေတော၊ ဖိတ်၍။ အန္တောစ၊ စရပ်အတွင်း၌လည်းကောင်း။ ဗဟိစ၊ စရပ်အပြင်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသိဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ အနိမောဒနတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာပြုစေခြင်းငှာ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စိဝရံပါရုပန္နကာလေ၊ သင်္ကန်းရုံသော ကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဣဒ္ဓိဒ္ဓေ၊ ဤမည် ဤမည်သော အမှုကို။ ကာရေမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟု။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊ ကောင်းကို။ သုတုဘ၊ ကြား၍။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပဏ္ဍိတဘနာမ၊ ပညာရှိသော သူတို့မည်သည်ကား။ ခဏေ
 ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ်မျှ အနည်းငယ်မျှ
 သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အကုသလမလံ၊ အကုသိုလ်ဟူသော အညစ်အကြေး
 ကို။ နိဟရန္တိယေဝ၊ ထုတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၃၉။ ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကမ္မာရော၊ ပန်းတိမ်သည်သည်။ ရဇတဿ၊
 ရွှေဝေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဒမေဣဝ၊ ထုတ်သကဲ့သို့။ မေဓာဝီ၊ ပညာ
 ရှိသောသူသည်။ ခဏေ ခဏေ၊ အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရတိုင်း။ ထောက်ထောက်၊
 အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်
 ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ရာဂ အစရှိသော
 အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဒမေ၊ ထုတ်ရာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနုပုဗ္ဗေနာတိ၊ အနုပုဗ္ဗေန ဟူသည်ကား။ အနုပဋိ-
 ပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇပညာယ၊
 ဓမ္မဟူသော ရသဩဇပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူတည်း။ ခဏေ
 ခဏေတိ၊ ခဏေ ခဏေ ဟူသည်ကား။ ဩကာသေ ဩကာသေ၊ အခွင့်ရတိုင်း
 အခွင့်ရတိုင်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကမ္မာ-
 ရောရဇတဿေဝဂါတိ၊ ကမ္မာရောရဇတဿေဝ ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏကာရော၊
 ရွှေပန်းတိမ်သည်သည်။ ကေဝါရမေ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။
 တာပေတု၊ မီးကင်၍။ ကောဇ္ဇေတု၊ ခတ်၍။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။
 နိဟရိတု၊ ထုတ်၍။ ပိလန္ဓနဝိကတိံ၊ တန်းဆာအထူးကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
 န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပစန္တော၊ ကျီလျက်။
 ကောဇ္ဇေတု ပန၊ ခတ်သည် ရှိသော်ကား။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။
 နိတရတိ၊ ထွက်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အနေကဝိဓံ၊ များသော အပြား
 ရှိသော။ ပိလန္ဓနဝိကတိံ၊ တန်းဆာအထူးကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။
 ဇေမေဝံ ဇေတထာ၊ ထို့အတူ။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

၅၈၄

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ။

ရာဂါဒိမလံ၊ ရာဂ အစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဒမေယျ၊ ထုတ်ဆု၏။
ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဒ္ဒန္တမလော၊ ထုတ်အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိ
သော သူသည်။ နိက္ကိလေသောဝါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး
မရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မဟာ
ဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရ ဗြာဟ္မဏတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလ ဝဂ္ဂ။ ၃-တိဿတ္ထေရဝတ္ထု။

(အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ တိဿမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏
အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသဆရာသည် “အယသာဝ
မလန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်တည်း။)

“အယသာဝမလ”န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အယသာဝမလံ- စသော ဤ
တရား ဖောဋ္ဌာဋ္ဌာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ တိဿတ္ထေရနာမကံ၊ တိဿ
ထေရ် အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဘာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ သော ကုလပုတ္တော၊
ထိုအမျိုးသားတယောက်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ လဒ္ဓုပသမ္ပဒေါ၊
ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ တိဿတ္ထေရောတိ၊ တိဿမထေရ် ဟူ၍။
ပညာယတိ ကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ အပရ-
ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇနပဒဝိဟာရေ၊ ဇနပုဒ်ကျောင်း၌။ ဝဿုပဂတော၊
ဝါဆိုသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌဟတ္ထကံ ထူလသာဋ္ဌကံ၊ ရှစ်တောင် အတိုင်းအရှည်ရှိ

သော ချည်ရုံ၊ သော သင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ ဝတ္ထဝသော၊ ဝါ
 ကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ ဒောဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုနှမသည်။
 ဒေသာ၊ သာဓူကော။ ဤပုဆိုးသည်။ မေဘာတု၊ ငါ့မောင်အား။ နအန္တု-
 ကောတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟူ၍။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ တံခိဏာယ ဝါသိယာ၊ ထက်စွာ
 သော ပဲကွပ်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ ဟိရံ ဟိရံ၊ အမျှင် အမျှင်။ ကတု၊
 ပြု၍။ ဥဒုက္ခလေန၊ ဆုံဖြင့်။ ကောဇ္ဇေတု၊ ထောင်း၍။ ပဝိသေတု၊ ဝါ
 ဖတ်ခြင်းသို့ သွင်း၍။ ပေါထေတု၊ ဝါဝွမ်းဖွပ်သကဲ့သို့ ဖွတ်၏။ ဝဇ္ဇေတု၊
 တိုင်းလိပ်သကဲ့သို့ လိပ်၍။ သုခုမသုတ္တံ၊ သိမ်မွေ့သော ချည်ကို။ ကန္တေတု၊
 ဝင့်၍။ သာဓူကံ၊ ပုဆိုးကို။ ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ့၏။ ထေရောပိ၊ တိဿ
 မထေရ်သည်လည်း။ သုတ္တုဉ္ဇေ၊ ချည်ကိုလည်းကောင်း။ သုစိယောစ၊ အပ်ကို
 လည်းကောင်း။ သံဝိဒဟိတု၊ စီရင်၍။ စိဝရ ကာရကေ၊ သင်္ကန်းချုပ်တတ်
 ကုန်သော။ ဒဟရသာမဏေရေ၊ ပဉ္စင်းပျို သာမဏေတို့ကို။ သန္နိပါတေတု၊
 စည်းဝေးစေ၍။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေ၊
 ငါ၏။ တိ သာဓူကံ၊ ထို ပုဆိုးကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
 ကို။ ကာရေသမိ၊ ချုပ်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုနှမသည်။
 နဝ ဟတ္ထံ သာဓူကံ၊ ကိုးတောင်သော ပုဆိုးကို။ နိဟရိတု၊ ထုတ်၍။ ကနိဋ္ဌ-
 ဘာတိကဿ၊ မောင်ငယ် ဖြစ်သော တိဿ မထေရ်သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
 ထပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထို တိဿမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဂဟေ-
 တု၊ ယူ၍။ ဝိတ္ထာရေတု၊ ဖြန့်၍။ ဩလောကေတု၊ ကြည့်၍။ မမသာဓူ-
 ကော၊ ငါ့ပုဆိုးသည်။ ထူလော၊ ရုံ၏။ အဋ္ဌဟတ္ထော၊ ရှစ်တောင်သာတည်း။
 အယံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ နဝဟတ္ထော၊ ကိုးတောင်ရှိ၏။
 အယံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ န သာဓူကော၊ ပုဆိုးမဟုတ်။ သော၊ ဤ
 ပုဆိုးသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏ ပုဆိုးသာတည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊
 ဤပုဆိုးဖြင့်။ န အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ တမော၊ ထို ပုဆိုးကို
 သာလျှင်။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ ဒေသာ၊ ဤပုဆိုးသည်။ တုမ္ဘာကမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ပုဆိုးသာ
 လျှင်တည်း။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို

၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ နေဝဇ္ဇန္တိ၊ ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုတိဿအား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ သဗ္ဗံ၊ အသုံးသော။ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ဤပုဆိုးသည်။ တုမှဘမေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့ပုဆိုးသာလျှင်တည်း။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ စိဝရကမ္ပံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အထ၊ ထိုတိဿ၏။ ဘဂိနီ၊ နှမသည်။ စိဝရကာရာနံ၊ သင်္ကန်းချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ယာဂုဘတ္တာဒိနီ၊ ယာဂုဆုမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေသိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ စိဝရဿ၊ သင်္ကန်း၏။ နိဋ္ဌိတ ဒိဝသေပန၊ ပြီးပြီးသောနေ့၌ကား။ အတိရေကသက္ကာရံ၊ အလွန် ပြည့်စုံစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ ဗိဟာရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သြလော ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တသ္မိံ၊ ထိုသင်္ကန်း၌။ ဥနန္တသိနေဟော၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိ၏။ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ပါရုပိဿာမိ၊ ရံရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်းလျက်။ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်၍။ စိဝရ ဝိဇ္ဇေ၊ သင်္ကန်းတန်း၌။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ရတ္တိံ၊ ညအခါ၌။ တံ ဘုတ္တံဟာရံ၊ ပြည့်စုံစွာလှသော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်ကို စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာဟာရကို။ ဇိရာပေတံ၊ အစာကျေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတက်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ကာလံ ကဟာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ တသ္မိံ စိဝရေ၊ ထိုသင်္ကန်း၌။ ဥကာဟုတွာ၊ သန်းဖြင့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂိနီပိ၊ နှမသည်လည်း။ အထ၊ တိဿမထေရ်၏။ ကာလံကိရိယံ၊ စုတေခြင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒိ၊ ငို၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထ၊ ထိုတိဿ၏။ သရိရကိစ္စံကတွာ၊ အကောင်ဖုတ်ခြင်းကိုပြု၍။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကထ၊ သူနာ အလုပ်အကျွေး၏။ အဘာဝေနံ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ သံသဿေဝ၊ သံသာအားသာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ဘာဇဿာမ၊ ခွဲဝေ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ စိဝရံ၊ ထို သင်္ကန်းကို။ နိဟုရာပေသု၊ ထုတ်စေကုန်၏။

သာဠိကဿ၊ ထိုသန်းသည်။ ဣမေ၊ ဤ ရဟန်းတို့သည်။ မမ-သန္တကံ၊ ငါးဥစွာ
ကို။ ဝိလုပ္ပန္တိတိ၊ လုယက် ဖျက်ဆီး ကုန်၏ဟု။ ဝိရဝန္တိ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။
ဣတောစိတော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သန္တာဝိ၊ ပြေးသွား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။
ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဏ်ဖြင့်။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုအသံ
ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ။ တိဿဿ၊ တိဿ၏။ စိဝရံ၊
သင်္ကန်းကို။ အဝိဘာဇေတွာ၊ မဝေဖန်မှု၍။ သတ္တာယံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ။ နိက္ခိပိ-
တံ၊ ထားစေခြင်းငှာ။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုချေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။
ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထို သန်းသည်လည်း။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်
ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ တုသိတ ဝိမာနေ၊
တုသိတာ နတ်ပြည်ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
တိဿဿ၊ တိဿ၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဘာဇေတွာ၊ ခွဲဝေ၍။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်
လော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကလံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်
စေကုန်၏။ ကသ္မာနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တိဿဿ၊ တိဿ၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
အောင်။ ထပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌။ ဂဏှိတံ၊ ဝေ၍ယူခြင်းငှာ။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုလေဘိသနည်း။ ဣတိ
သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္ဓာ၊
ကြွတော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သော
ကာလ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊
စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးတော်
မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။
ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဿော၊

တိဿသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ဥိကာဟုတွာ၊ သန်းဖြစ်
 ၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။
 ဘာဗိယမာနေ၊ ခဲ့ဝေသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မမ သန္တကံ၊
 ငါ့ဥစ္စာကို။ ဝိလုပ္ပန္နိတိ၊ လုယက် ဖျက်ဆီးကုန်၏ ဟူ၍။ ဝိရဝန္တော၊ ငိုမြည်
 ကမ်းလျက်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဓာဝိ၊ ပြေးသွားသည်ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုတိဿသည်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂယမာနေ၊
 ဝေဖန်၍ ယူသည်ရှိသော်။ တုမေသု၊ သင်တို့၌။ မနံပဒုဿိတွာ၊ မနောဒွါရ
 ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းရှိ၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထို
 ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိပါပေသိ၊ ထားစေ၏။
 ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ တုသိတဝိမာ-
 နေ၊ တုသိတာ နှုတ်ပြည် ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
 ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မယာ၊ သည်။ စိဝရဂဟဏံ၊ သင်္ကန်းကိုဝေဖန်၍ ယူခြင်း
 ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ပုနံ၊ တဖန်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဓန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ တဏှာနာမ၊ ဤတဏှာမည်သည်ကား။ ဘာရိ-
 ယာဝတ၊ ဝန်လေးစွတကား။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိ
 သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဪ-ဝန်လေးသည်မှန်၏။ ဣမေသံ-
 သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ တဏှာနာမ၊ တဏှာမည်သည်ကား။ ဘာရိယာ၊
 ဝန်လေးစွာ၏။ အယတော၊ သံမှ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးဟူသော သံချေး
 သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍။ အယမေဝ၊ သံကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စား၏။
 ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းအောင်။ ကရေ-
 တိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူလျှင်။ အယံ တဏှာ၊ ဤ
 တဏှာသည်။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အဗ္ဗန္တရေ၊ ကိုယ်တိုင်း၌။
 ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေ သတ္တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ နိရယာဒိသု၊ ငရဲ စသည်
 တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိနာသံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်
 စေ၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။

၂၄၀။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယသ၊ သံမှ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။
 သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုသံမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တမေဝ၊ ထိုသံကိုပင်

လျှင်။ ခါဒတိ ဣဝ၊ စားသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အတိဓောနစာရီနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ဆင်ခြင်၍ မသုံးဆောင်သဖြင့် ကျင့်ခြင်းရှိသော သူကို။ သာနိကဗ္ဗာနိ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

☞ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယသဝဂါတိ၊ အယသဝဟူသည်ကား။ အယတော၊ သံဃ။ သမုဠာယာတိ၊ သမုဠာယ ဟူသည်ကား။ သမုဠဟိတော၊ တက်၍။ တတုဠာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထိုသံဃ။ ဥဠာယ၊ တက်၍။ အတိဓောနစာရီနန္တိ၊ အတိဓောနစာရီနံ ဟူသည်ကား။ စတ္တာရောပစ္စေယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ဓောနာ၊ ဓောနဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးကို။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇနသညာ၊ သုံးဆောင်သောသညာတည်း။ တံ၊ ထိုသညာကို။ အတိက္ကမိတော၊ လွန်၍။ စရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်။ အတိဓောနစာရီနာမ၊ အတိဓောနစာရီမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယတော၊ သံဃ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ သမုဠာယ၊ ဖြစ်၍။ အယတော၊ သံဃ။ သမုဠိတံ၊ တက်သော။ တံ၊ ထိုသံဃေသည်။ တမေဝ၊ ထိုသံကိုသာလျှင်။ ခါဒတိယထာ၊ စားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ စတုပစ္စေယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ အပစ္စဝေက္ခိတော၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သော။ အတိဓောနစာရီနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူသော အမှတ်ကိုလွန်၍ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာနိ၊ သာနိမည်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကာနေဝ၊ ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်။ သာနိ၊ သာနိမည်ကုန်၏။ သာနိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကဗ္ဗာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့တည်း။ တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုမိမိ၏ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည် တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မလဝဂ်၌
သုံးခုပြောက်ဖြစ်သော တိဿ မထေရ် ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၄-လာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု။

(တိဿမထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ လာဠုဒါယိ မထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော
ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ သောသဆရာသည်
“အသဇ္ဈာယမလာတိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အသဇ္ဈာယမလာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသဇ္ဈာယမလာ - စသော
ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ၊ လာဠု
ဒါယိမထေရ်ကို။ အာယုဗ္ဗံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဉ္စကောဋိမတ္တာ၊ ငါးကုဋေမျှ အတိုင်း အရှည်
ရှိကုန်သော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ခွေကောဋိမတ္တာ၊ နှစ်ကုဋေမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဘို့သည်။ ဝသန္တိယေဝ၊ နေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ-
သု၊ ထိုခုနစ်ကုဋေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လူတို့တွင်။ အရိယ သာဝကော၊
အရိယသာဝကတို့သည်။ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒက္ခာ၊
ပေး၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ သပ္ပိတေလမဓုဖါဏိတ ဝတ္ထာဒိနိ၊
ထောပတ်ဆီ ပျား တင်လဲ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး စသည်တို့ကို။ ဂဗဟတာယု-
၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သု-
ဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဓမ္မသုတ္တာ၊ တရားနာ၍။ ဂမနကာလေဝ၊ သွားသောအခါ
လည်း။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် တို့၏။
ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို။ ကံထေန္တိကိရ၊ ပြောကုန်သတတ်။

ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တာဝ၊ ရှေးစွာ။ ဧတေသံ၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ တုမေ၊ သင် တို့သည်။ ဧဝံကထေထ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ မမဓမ္မကထံ၊ ငါ၏ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ နကသေသံ၊ မချီးမွမ်းကြကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဥဒါယိ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အယံ၊ ဤ မထေရ်သည်။ ဧကော ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ် တပါးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဣမဿ၊ ဤဥဒါယိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ အမေဟံ၊ ငါတို့သည်။ သောတံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို။ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဓမ္မသဝန ဒိဝသောတိ၊ တရား နာအံ့သော နေ့တည်းဟု။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတွာ၊ ပေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရားတို့။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒိဝါနေ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေယျာထ၊ ဟောတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လူတို့ လျှောက်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဥဒါယိသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏ စကားကို။ အဓိဝါသေတိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၏။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဓမ္မသဝန ဝေလာယ၊ တရားနာအံ့သော အခါ၌။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ကထေထ၊ ဟောပါကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္ထေ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ စိတ္တ ဗိဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သော ယဝ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ စာလေန္တော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ဧကံပိ ဓမ္မပဒံ၊ တပုဒ် တပါးမျှသော တရားကိုလည်း။ အဒိသော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရတညံ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရားဒေသနာကို။ ဘဏိဿာမိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍။ အညော၊ တပါးသောသူကို။ ဓမ္မကထံ၊ တရား စကားကို။ ကထေတု၊ ဟောပါစေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩတရိ၊ တရားဟောပလ္လင်မှ ဆင်း၏။

တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ အညော၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ န ကံထာပေတွာ၊ မဟောစေ မူ၍။ သရဏာဏတ္ထာယ၊ ပါဠိသက်သက်ကိုသာ ဟောစေခြင်းငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထို ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်သို့။ အာရောပယိံ သု၊ တက်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ကထေဿာမိ၊ ဟောပါအံ့။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ သရဏညံ၊ ပါဠိတော်သက်သက်ကို။ ဘဏတု၊ ရွတ်ပါစေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာသနာ၊ တရားဟောပလ္လင်မှ။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ အညော၊ တပါးသောသူတို့ကို။ သရဏညံ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းကို။ နဘဏာပေတွာ၊ မစေခိုင်းကုန်မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာနယိံ သု၊ တရားဟောပလ္လင်သို့ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယိမထေရ်သည်။ ရတ္တိံပိ၊ ညဉ့်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော ဟောရာဖြစ်သောတရားကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပစ္စုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ အညော၊ တပါးသောသူကို။ ကထေသု၊ ဟောစေလော့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩတရိ၊ ဆင်း၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ အညော၊ တပါးသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ န ကထာပေတွာ၊ မဟောစေမူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပစ္စုသေ၊ မိုးသောက်ထသောအခါ၌။ တံ၊ ထိုဥဒါယိကို။ အာနယိံ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ လေဇ္ဈဒဏ္ဍာပိနိ၊ အုတ်ခဲလှံတန် စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ အန္ဓဗာလ၊ မိုက်လှစွာသောဥဒါယိ။ တံ၊ သင်သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏။ ဇဏ္ဍေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ ကထိယမာန၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝေဠုဝေဠု၊ ဤမည် ဤမည်သော စကားကိုလည်း။ ဝပေသိ၊ မနာလို၍ ငြုစုသောအားဖြင့်ဆိုဘိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ န ကထေသိ၊ သင်မဟောဘိသနည်း။ ဣတိ သန္တဇေတွာ၊ ဤသို့ခြမ်းချောက်ခြင်းကြောင့်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသောဥဒါယိကို။ အန္ဓဗန္ဓိ၊ လိုက်၏။

သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ ပလာယန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဧကိဿာဝစ္စ-
 ကုဋိယာ၊ တခုသောရေအိမ်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ကထံ၊
 စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ပြောဟော၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ လာဠုဒါယိ၊ လာဠု
 ဒါယိမထေရ်သည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဂုဏကထာယ၊
 ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားသည်။ ပဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 ဥဿယန္တော၊ ငြူစုခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မကထိကဘာဝံ၊ တရား
 ဟောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြခြင်းကြောင့်။ မနုဿဟိ၊
 လူတို့သည်။ သက္ကာရိကတွာ၊ ပူဇော်သက္ကာရပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏောမ၊
 နာကုန်အံ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်။
 အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ကထေဘဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ဟောအပ်သည်နှင့်
 ယှဉ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။
 တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျေန သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ယုဂဂ္ဂါဟံ၊ အတူကို။ ဂဏှာသီတိ၊ ယူတိ၏ ဟု။
 လေဇ္ဈဒဏှာဒီနိ၊ အုတ်ခဲလှံတန် စသည်တို့ကို။ ဂဟတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ သန္တဇ္ဇေတွာ၊
 ခြိမ်းမောင်းခြင်းကြောင့်။ ပလာယမာနော၊ ပြေးသည်ရှိသော။ ဝစ္စကုဋိယာ၊
 ရေအိမ်၌။ ပတိတော၊ ကျ၏။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ပြောဟော၏။ သတ္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တော၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရတိ၊
 ငါလာဆဲဖြစ်သော အခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။
 သန္တိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကား
 ကြောင့် တည်းဟူ။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဧသော၊
 ဤလာဠုဒါယိမထေရ်သည်။ ဂုထကူပေ၊ မစင်တွင်း၌။ နိမ္မဂ္ဂေါယော၊ နစ်ဖူး
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီး
 သော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

သမ္မ၊ အချင်းခြင်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးချောင်း
 ရှိ၏။ သမ္မ၊ အချင်းခြင်သော်။ တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေး
 ချောင်းရှိ၏။ ဟေ၊ လာလှည့်။ သမ္မ၊ အချင်းခြင်သော်။ နိဝတ္တဿ၊ ပြန်ခဲ့ဦး

လောကံ။ ဘိတော၊ ကြောက်လျက်။ ကိန္နုပလာယသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြေးဘိသနည်း။

အသုစိ၊ ရွာသူတို့၏ မစင်ကို စားလေ့ရှိသော။ သူကရ၊ ဝက်ယုတ်မာ။ တံ၊ သင်သည်။ ပူတိလောမော၊ ပုပ်သောအမွှေးရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့သည်။ ဝါယသိ၊ လှိုင်၏။ ယုဇ္ဈိတုတာမော၊ စင်ထိုးလိုသည်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သမ္မ၊ အဆွေဝက်။ တေ၊ သင်အား။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ ဒဒါမိ၊ ပေး၏။

ဣတိဣမံဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချွေ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သူကရော၊ ဝက်သည်။ လာဠုဒါယိ၊ လာဠုဒါယိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္တိ၊ သို့။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒါယိနာ၊ ဥဒါယိအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ အပ္ပမတ္တကောဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်လျက်။ သဇ္ဈာယံ ပန၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုယား။ နေဝ အကာသိ၊ မပြု။ ဟံ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းသော။ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟတော၊ သင်၍။ တဿ၊ ထို ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော သင်ခြင်းကို။ အသရဇ္ဈာယ ကရဏံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို မပြုခြင်းသည်။ မလမေဝ၊ အညစ် အကြေး သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မန္တာ၊ ကျမ်းဂန် တို့သည်။ အသဇ္ဈာယ-မလာ၊ မသရဇ္ဈာယ်ခြင်း သည်သာလျှင် အညစ်အကြေး မည်ကုန်၏။ သရာ၊ အိမ်တို့သည်။ အနုဋ္ဌာနမလာ၊ အားမထုတ်ခြင်း သည်လျှင် အညစ် အကြေး မည်၏။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိသော အဖြစ်သည်။ ဝဏ္ဏဿ၊ ကိုယ်အဆင်း၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ရက္ခတော၊ စက္ခု စသော ဒွါရ ခြောက်ပါးကို စောင့်သောသူ၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ် အကြေး မည်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အသဇ္ဈာယ မလာတိ၊ မလာ ဟူသည်ကား။ ယာ-
 ကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပရိယတ္တိဝါ၊ ပရိယတ်ကို လည်းကောင်း။ သိပ္ပံဝါ၊
 အတက်ကို လည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ အသဇ္ဈာ ယန္တဿ၊
 မသရဇ္ဈာယ်သော သူအား လည်းကောင်း။ အာနန္ဒယုဉ္ဇန္တဿ၊ အားမထုတ်
 သောသူအား လည်းကောင်း။ ဝိနယတိဝါ၊ ပျောက်မှုလည်း ပျောက်၏။
 နိရန္တရံဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းမူလည်း။ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 အသရဇ္ဈာယမလာမန္တာတိ၊ မန္တာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်
 ကြောင့်ကား။ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တဿ၊
 နေသည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။ ဇိဏ္ဏပဋိသင်္ခရဏာဒိနိ၊ ဆွေး
 မြွေရာ၌တဖန် ပြုပြင်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရောန္တဿ၊ မပြုအပ် သောသူ
 အား။ ဃရာနာမ၊ အိမ် မည်သည်ကား။ ဝိနယတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ အနုဋ္ဌာန မလာဃရာတိ၊ ဃရာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကော-
 သဇ္ဇဝသေန၊ ပျင်းရိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သရီရပဋိဇ္ဇေနံဝါ၊ ကိုယ်ကိုသုတ်သင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိက္ခာရ ပဋိဇ္ဇေနံဝါ၊ ပရိက္ခရာကို သုတ်သင် ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ အကရောန္တဿ၊ မပြုသော။ ဝိဟိဿဝါ၊ လူ၏လည်းကောင်း။
 ပဗ္ဗဇိတဿဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊
 အဆင်း မလှသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ မလံဝဏ္ဏဿကသဇ္ဇန္တိ၊ ကောသဇ္ဇဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂါ-
 ဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခန္တဿ၊ ကျောင်းသည်ရှိသော်။ နိဒါယန္တဿဝါ၊ အိပ်
 စဉ် လည်းကောင်း။ ကိဋ္ဌန္တဿဝါ၊ ကစားစဉ် လည်းကောင်း။ ပမာဒဝသေ-
 န၊ မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာဂါဝေါ၊ ထို နွားတို့သည်။ အတိတ္တ-
 ပက္ခန္ဓနာဒိနာဝါ၊ ဆိပ်မဟုတ်သည်သို့ ပြေးဝင်ခြင်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝါဠုမိဂစေရာဒိဥပဒ္ဒဝေနဝါ၊ လျား၊ သစ်၊ သားရဲ၊ ခိုးသူစသော ဘေးဥဒ္ဒ
 ဝေါဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သာလိခေတ္တာဒိနိ၊ သလေး
 စပါး စိုက်ရာ လယ်စသည်တို့သို့။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ ခါဒန ဝသေနဝါ၊
 စားသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒဏ္ဍိ-
 ဝါ၊ ဒဏ်သင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပရိဘာသံပိ၊ အဆဲအရေး ခံရခြင်းသို့

လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဏာတိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပန၊ အသို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့။ ဆဒ္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ဒွါရတို့ကို။ အာရက္ခပမာဒသေန၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊ ရဟန်း သို့လည်း။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာသနာ၊ သာသနာတော် မှ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ စာဝေန္တိ၊ ရှေ့လျောစေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ပုမာဒေါ ရက္ခတော မလန္တိ၊ မလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထို မေ့လျော့ခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိနာသာဂဟနေ၊ ပျယ်စီးခြင်း ဟူသော တောကို လွန်နိုင်ခဲ့ သဖြင့်။ မလဋ္ဌာနာနိယတ္တာ၊ အညစ် အကြေး၏ တည်ရာနှင့် စပ်ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မလံ၊ မမလမည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာသာသနော၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့ သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ လာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၅ အညတရ ကုလပုတ္တဝတ္ထု။

(လာဠုဒါယိ မထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရကုလပုတ္တ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓစောသ ဆရာ သည် “မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတ န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မလိတ္ထိယာဒုစ္စရိတံ-စသောဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူ၍။ အညတရံ၊ ကုလပုတ္တံ၊ အမှတ်မရှိသော အမျိုး သားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထို အမျိုးသားအား။ သမာနဇောတိကံ၊ တူသော အမျိုးရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့ သမီးငယ်ကို။ အာနေသုကိရ၊ ဆောင်ကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။

အာနိတဒိဝသဘော၊ ဆောင်ယူသောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ အတိစာရိနိ၊ လင်ကို
 လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုး
 သားသည်။ တဿ၊ ထိုမယား၏။ အတိစာရေန၊ လင်ငယ်သားခြင်းဖြင့်။
 လဇ္ဇိတော၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ သမ္ပုဉ္စိ
 ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓုပဌာနာဒိနိ၊ ဘုရားအားဆည်းကပ်ခြင်း စတင်သို့
 ကို။ ပစ္ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ကတိပါယစွဲယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်။
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတော၊ ဤ။ ဂေမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဥပါသက၊
 ဒါယကာ၊ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဒိဿတိ၊ မလင်သနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဟမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစသိ၊ ကြား၏။
 အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သတ္တာ၊ သည်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
 ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေး၌လည်း။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဣတ္ထိယာနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်
 ကား။ နဒိအာဒိ သဒိသ၊ မြစ် အစရှိသည်နှင့်တူကုန်၏။ တာသုပန၊ ထိုမိန်းမ
 တို့၌ကား။ ပဏ္ဍိတန၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ကောဓော၊ အပျက်လှက်ခြင်း
 ကို။ န ဘတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူဖူးပြီ။ တံ ပန၊ လင်
 သည်ကား။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဝပဋိစ္ဆန္တော၊ ဘဝဖြင့် ဖိုလှုပ်သော
 ကြောင့်။ နသလ္လကမ္ဘာ၊ မပျက်နိုင်။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဂေန၊
 ထိုဒါယကာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်။

လောကော၊ လောက၌။ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား။ နဒိယ
 ထာစ၊ မြစ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇန္နာယထာစ၊ ခရီးဆုံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ပါနာဂါရုဗ္ဗယထာ၊ သေတင်းကုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဘာယထာစ၊ သဘင်
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပပါယထာစ၊ ရေအိုးစင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇင်ဟာကော၊
 ထိုအတူ။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ဝေလာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏ အပိုင်း မည်သို့
 သော ကမ်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ။ ဥပါသက၊ အိုဒါယကာ။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား။ အတိစာရိနိဘာဓေန၊
 လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဒါနံ၊ အလှူ

ကို။ ဒေန္တဿ၊ ပေးသောသူအား။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်
အကြေး မည်၏။ ဣဒေလကပရလောကေသု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်
လောကဟူ၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အတုသလကမ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။
ဝိနာသနုဓတ္တန၊ ပျက်စီးတတ်သောအနက်ကြောင့်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်
၏။ အဝိဇ္ဇာပန၊ အဝိဇ္ဇာသည်ကား။ သဗ္ဗမလနံ၊ အလုံးစုံသော အညစ်
အကြေးတို့ထက်။ ဥတ္တမ မလံ၊ လွန်ကဲသောအညစ်အကြေးမည်၏။ ဣတိဝတု၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။

၂၄၂။ ။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဒုစ္စရိတံ၊ လင်ကြီးကိုလွန်၍ လင်ငယ်
နှင့် ပကောင်းသော အကျင့်သည်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ မလံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏
အကြောင်းတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဒဒတော၊ ပေးကမ်းသောသူ၏။
ပလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်
တရားတို့သည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤလောက၌လည်းကောင်း။ ပရမိံစ၊
တမလွန်၌လည်းကောင်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မလာ၊ အညစ်အကြေး မည်ကုန်၏။

၂၄၃။ ။ ဟဟော၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အညစ်အကြေးတို့ထက်။
မလာမလဟရံ၊ အလူးသဖြင့် လွန်ကဲသောအညစ်အကြေးကို။ တေ၊ သင်အား။
ကထေမိ၊ ငါတောအံ့။ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိခြင်းတည်းဟူသော အဝိဇ္ဇာသည်လျှင်။
ပရပံမလံ၊ လွန်စွာသောအညစ်အကြေးတည်း။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံမလံ၊
ဤအညစ်အကြေးကို။ ဗဟန္တေန၊ ပယ်စွန့်၍။ နိမ္မလာ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်
သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါထာတွင်။ ဒုစ္စရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိစာရော၊ လင်ကြီးကို
လွန်၍ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ အတိစာရိနိ၊ လင်ငယ်နှင့်သော။
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ သာမိဇကာပိ၊ လင်ကြီးသည်လည်း။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရတိ၊
နှင်ထုတ်၏။ မာတပိတုနံ၊ မိဖတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားသည်
ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ကုလဿ၊ အမျိုးကို။ အဂရဝဘူတာ၊ မရှိသေးခြင်းကြောင့်
ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ အက္ခိဟိပိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်လည်း။ နဒဠဗ္ဗာ၊ မမြင်လိုကုန်ပြီ။
ဣဟိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ နိဟရတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ သာ၊ ထိုလင်ငယ်

ထားသော မိန်းမသည်။ အနာထဝိစရန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သွားခြင်းရှိ
 လျက်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုလင်ငယ်ထားသောမိန်းမကို။ ဒုစ္စရိတံမလန္တိ၊ မလံဟူ
 ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဒဒတော၊ မလန္တိ၊ ဒဒတောမလံ ဟူသည်ကား။
 ခါယကဿ၊ ပေးတတ်သောသူအား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ခေတ္တကသန-
 ကာလေ၊ လယ်ထွန်သောကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ခေတ္တေ၊ ဤလယ်သည်။ သမ္ပန္နေ၊
 စပါးရခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ သကာလဘတ္တာဒိနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း စ
 သည်တို့ကို။ ဒဿာမိ၊ လူအံ့။ ဣတိစိန္တေတွာပိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်လည်း။
 နိပ္ပန္နသဿေ၊ ကောက်သည်ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။
 ဥဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ စာဂစိတ္တံ၊ ပေးစွန့်ကြဲလိုသောစိတ်ကို။ နိဝါပေသိ၊ မြစ်၏။
 သော၊ ထိုအလှူဒါယကာသည်။ မစ္ဆေရဝသေန၊ ဝန်တိုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
 စာဂစိတ္တေ၊ စွန့်ကြဲလိုသောစိတ်သည်။ အဝိရူပန္တေ၊ မရောက်သည်ရှိသော်။
 မနုဿသမ္ပတ္တိ၊ လူချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ချမ်းသာကို
 လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ တိဿောသမ္ပတ္တိယော၊ သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို။ နလဘတိ၊ မရ။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မစ္ဆေရံဒဒတောမလန္တိ၊ မလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။
 သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်း
 ရှိပါ၏။ ပါပကမ္မာတိ၊ မောဟူသည်ကား။ အကုသလာမ္မာ ပန၊ အကုသိုလ်
 တရား တို့သည်ကား။ ဣဓ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌
 လည်းကောင်း။ ပရလောကေစ၊ တမလွန် ဘဝ၌လည်းကောင်း။
 မလမေဝ၊ အညစ်အကြေး သည်သာလျှင်တည်း။ တတောတိ၊ ဟူသည်ကား။
 ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တမလတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးထက်။ မလတ-
 ရန္တိ၊ မလတရံ ဟူသည်ကား။ အတိရေကမလံ၊ လွန်စွာသော အညစ်အကြေး
 ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကထေပိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌဝတ္ထုကံ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းကို။
 အညာဏမေဝ၊ မသိခြင်းသည်သာလျှင်။ မလတရံပရံမလံ၊ လွန်ကဲသော
 အညစ်အကြေးမည်၏။ ပဟန္တာနာတိ၊ ပဟန္တာနဟူသည်ကား။ တေမလံ၊
 ဤအညစ်အကြေးကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုဓမ္မ၊ သင်

တို့သည်။ နိမ္မာလာ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓါနိ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံလု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ၊ သော။ အညတရကုလပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်
ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈ မလဝဂ္ဂ။ ၆-စူဠသာရိဝတ္ထု။

(အညတရကုလပုတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ စူဠသာရိ မည်သော ရဟန်းပုတ္တု၌ ဟောရာဖြစ်
သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာ
သည်။ “သုဇိဝန္တိ” စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

သုဇိ ဝန္တိ ဣပံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဇိဝံ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာသူရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟ-
ရန္တော၊ နေတော်ပူလျက်။ စူဠသာရိ နာမ၊ စူဠသာရိအမည်ရှိသော။ သာရိပုတ္တ-
ဝတ္ထရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသော
တပည့်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဏေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊
ထိုရှင်သာရိသည်။ ကေဒိဝသေ၊ တနေသ၌။ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ဆေးကုသောအမှုကို။
ကတော၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ပဏိတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။
လဘိတော၊ ရ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ အန္တ-
ရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ရေိက၊ မထေရ်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤမွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။
ဝေဇ္ဇကမ္ပကတော၊ ဆေးကုခြင်းကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
အညတ္ထ၊ တပါးသော မြို့ရွာ နိဂုံးဇနပုဒ်တို့၌။ ဝေရူပံ ဘောဇနံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ နလဘိဿထ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ ဣမံ၊
ဤဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇယ၊ ဘုဉ်းပေးလော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေ၊
သင်အား။ ဝေဇ္ဇကမ္ပကတော၊ ဆေးသမားလုပ်၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။

ဝေရူပံအာဟာရံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အစာ အာဟာရကို။ အာဟာရိဿာ-
မိ၊ ဆောင်ပါအံ့။ ဣတိ အာဟာ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုစူဠသရိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတူ၊ ကြား
၍။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပက္ခာမိ၊ ပဲ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း
တို့တည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟိရိကောနာမ၊ အရှက်
အကြောက်မရှိသော ရဟန်းမည်သည်ကား။ ပဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကြမ်း
တမ်းခြင်းရှိလျက်။ ကာကသဒ္ဓိသော၊ ကျီးနှင့်တူသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။
ကေဝိသတိဝိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်ဘဝ၊ အပြားရှိသော။ အနေသနာယ၊ မရှာမှီး
အပ်သည်ကိုရှာမှီးခြင်း၌။ ဌတူ၊ တည်၍။ သုခဇီဝတိ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်
မွေး၏။ ဟိရိသြတ္တပ္ပဿဗ္ဗန္ဓောပန၊ အရှက် အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား။ ဒုက္ခဇီဝတိ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိဝတူ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။

၂၄၄။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာကသုရေန၊ ရဲသော ကျီးနှင့်တူထ
သော။ အဟိရိကေန၊ အရှက် အကြောက် မရှိသော။ ဓံသိနာ၊ သူ့ကျေး
ဇူးကို ဖျက်တတ်သော။ ပက္ခန္ဓိနာ၊ သူ့ဘဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စကို မိမိ
ပြုအပ်သော ကိစ္စကဲ့သို့ ပြု၍ ပြေးဝင်သော အားဖြင့် ကျင့်လေ့ ရှိသော။
ပဂဗ္ဘေန၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး ကြမ်းတမ်း ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနာ၊
သည်။ သံကိလိဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးသည် ဖြစ်၍။ ဇီဝိတံ၊ မကောင်းသောအသက်
မွေးခြင်းကို။ သုဇီဝံ၊ ကောင်းသော အသက် မွေးခြင်း ဟူ၍။ ပညာယတိ၊
မှတ်ထင်၏။

၂၄၅။ ။ ဟိရိမတာစ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
သုစိဂဓေသိနာ၊ စင်ကြယ်သော ကာယကံ စသည်ကို ရှာမှီးထသော။ အလိ-
နေန၊ အသက်မွေးခြင်း၌ တွန့်တိုးခြင်း မရှိသော။ အပဂဗ္ဘေန၊ ကိုယ်နှုတ်
၏ ကြမ်းတမ်းခြင်း ကင်းသော။ သုဇ္ဈဇီဝေန၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေး
ခြင်းလည်း ရှိသော။ ပဿတော၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကို သဘော

အားဖြင့် ရှုတတ်သောသူသည်။ ဒုဗ္ဗိဝံ၊ ခေါင်းပါးသဖြင့် အသက် မွေးခြင်း မည်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဘာသံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဟိရိကေနာတံ၊ ဟူသည်ကား။ ဆိန္ဒဟိ-
ရောတ္တပ္ပကေန၊ ပြတ်သောဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပရှိထသော။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝေရူပေန၊ ဤ
သို့သဘောရှိသောသူသည်။ တမာတရမေဝ၊ အမိမဟုတ်သောသူကို သာလျှင်။
မေ၊ ငါ၏။ မာတာတံ၊ အမိဟူ၍။ အပိတာဒယောဒဝစ၊ အဖ မဟုတ်သော
သူ စသည်တို့ကိုလျှင်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊
ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဧကဝိသတိဝိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်တစ်
ပါး အပြားရှိသော။ အနေသနာယ၊ မရှာမှီး အပ်သည်ကို ရှားမှီးခြင်း၌။
ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဗီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊
တတ်ကောင်း၏။ ကာကသုရေနာတံ၊ သူရေန ဟူသည်ကား။ သူရကာကာ
ဒိဝသေန၊ ကျီးရဲနှင့် တူထသော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သူရကာကော၊ ရဲသော
ကျီးသည်။ ကုသသမေသု၊ အမျိုးအိမ်ယှဉ်။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုစသည့်တို့
ကို။ ငဏိတုကာမော၊ ယူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘိတ္တိအာဒိသု၊ နံရံ စသည်တို့၌။
နိသိဒိတော၊ နား၍။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ ဩလောက နဘာဝံ၊ ကြည့်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ အနော သောကေန္တော ဝိယစ၊ မကြည့် လေဟန်
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အညာဝိဟိတကောဝိယစ၊ တစ်ပါးကို နှလုံးသွင်း လေ
ဟန်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ ယဇန္တာ ဝိယစ၊ ငိုက်မျည်းသကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။
သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ အနုပတိတော၊ အစဉ်အတိုင်း နား၍။ သုသုတိ၊ သုသုဟူ
၍။ ဝဒန္တေသုယေဝ၊ ဆိုကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ဘာဇနတော၊ ခွက်မှ။ မုခပူရံ၊ ခံတွင်း
ပြည့်လေအောင်။ ဂဟေတော၊ ချီ၍။ ပလာယတိယထာ၊ ပျံသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊
ဤ အတူလျှင်။ အဟိရိက ပုဂ္ဂလောပိ၊ အရွက် အကြောက် မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိ-
တော၊ ဝင်၍။ ယာဂု ဘတ္တဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ယာဂု ထမင်းရှိရာ အရပ် စသည်တို့ကို။
ဝ ဝတ္တပေသိ၊ မှတ်သား၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့သည်။
ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတော၊ သွား၍။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော
ဆွမ်းကို။ အာဒေါယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ ဂန္တော၊ သွား

၍။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လျက်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝိတော၊ သောက်
၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကဇ္ဇေန္တိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၏။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ သ
ရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ အာသနံသာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တံမြက်လှည်း
ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤရဟန်းသည်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။
ဂါမာဘိမုခေါ၊ ရွာတွင်းသို့ ရွေးရှုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထို
စကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤ
ရဟန်းကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ ဩလော-
ကိရမာနောပိ၊ ကြည့်ကုန်သော်လည်း။ အနော လောကေန္တောပိယ၊ မကြည့်
စာကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အညာဝိဟိတောပိယ၊ တပါးကို နှလုံးသွင်း သကဲ့
သို့ လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါယန္တောပိယ၊ အိပ်မျည်း သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
ဂဏ္ဍိကံ၊ ခါးပတ်သီးကို။ မုဉ္ဇန္တောပိယ၊ ဖြေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊
သင်္ကန်းကို။ သံဝိဒဟန္တောပိယ၊ ပြုပြင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်
၍။ မေ၊ ငါ့အား။ အသုကံနာမ ကမ္ပံ၊ ဤမည်သော အမှုသည်။ အတ္တိတိ၊
ရှိ၏ဟူ၍။ ဝေန္တော၊ ဆိုလျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂါမံ၊
ရွာသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ပါတော၊ စောစောကလျှင်။ ဝဝတ္ထပိတ ဂေ-
ဟေသု၊ မှတ်ပြီး မှန်းပြီးသော အိမ်တို့တွင်။ အညတရံ ဂေဟံ၊ တခုခုသောအိမ်
ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ သရမာနုဿကေသု၊ အိမ်ရှင် လူတို့သည်။ ထောက်၊
အတန်ငယ်။ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။
နိသိဒိတော၊ ထိုင်၍။ ကန္ဓန္တေသုပိ၊ ကြွပ်ဦး လောဟု ဆိုကုန် သော်လည်း။
ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပဏာမေတော
တုန်း၍။ အန္တော၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ အကာမကာပိ၊ အလိုမရှိပဲလျက်လည်း။
အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒါပေတော၊ နေစေ၍။ ယာဂု အာဒိသု၊ ယာဂုစသည်
တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုပစ္စည်းကို။
ဒေန္တိ၊ လူကုန်၏။ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတော၊ စား၍။ အဝသေသံ၊
အကြွင်းကို။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ အယံ၊
ဤရဟန်းသည်။ ကာက သုရောနာမ၊ ကျီးရဲနှင့်တူသော ရဟန်းမည်၏။ ဧဝ
ရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဟိရိကေန၊ အရှက်အကြောက် မရှိသော

ရဟန်းသည်။ သုဇီဝံ၊ လွယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဓံသိနာတိ၊ ဓံသိနာ ဟူသည်ကား။ အသုက္ကတ္ထရောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ စသော စကားတို့ကို။ ဝစနေန၊ ဆိုသဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဂုဏဓံသနတာယ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဓံသိနာ၊ ဖျက်ဆီးထသော။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ အယံပိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏေ ယုတ္တောတိ၊ အလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ယှဉ်၏ဟု။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ လူအပ်ကုန်၏ဟု။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ သော ပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဝိညုပုရိသာနံ၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားတို့၏။ စိတ္တံစိတ်ကို။ အာရာဇေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ တမှာလာဘာပိ၊ ထိုလာဘ်မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဧဝံဤသို့။ ဓံသိပုဂ္ဂလော၊ သူ့ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရဿပိ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ နာယေတိယေဝ၊ ဖျက်ဆုံးသည်သာလျှင်တည်း။ ပက္ခန္ဓိနာတိ၊ ယူသည်ကား။ ပက္ခန္ဓနစာရိနာ၊ အဖို့တပါးသို့ ငင်ခြင်းဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကိစ္စာနိပိ၊ ကိစ္စတို့ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စာနိဝိယံ၊ ကိစ္စတို့ကဲ့သို့။ ဒသေန္တေန၊ ပြသဖြင့်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စေတိယဂ်ဏာဒိသု၊ စေတီရင်ပြင် စသည်တို့၌။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာန မနသိကာရေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိသိဒိတု၊ တိုင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသန္တေသု၊ ငင်ကုန်သည်ရှိသော်။ မုခံဓောဝိတု၊ မျက်နှာသစ်၍။ ပဏ္ဍုကာသာဝပါရူပနံ၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းကိုရုံလျက်။ အက္ခိအဉ္ဇနသိသမက္ခနာဒိနိ၊ မျက်စိကွင်းခြင်း ဆီလိမ်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မဇ္ဈေတု၊ တန်းဆာဆင်လျက်။ သမ္မဇ္ဇန္တောဝိယ၊ တံမြက်လှည်းသကဲ့သို့။ ဧဒ္ဒတယော၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ သမ္မဇ္ဇနိပဟာရံ၊ တံမြက်ခတ်

ခြင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဇွှါရကောဋ္ဌာကာဘိမုခေါ၊ မုခ်တံခါးသို့ ရွေးရှု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။
စေတိယံ၊ စေတိကို။ ဝန္တိဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့။ မာလာပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။
ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ အယံဝိဟာရော၊ ဤကျောင်းသည်။ ဣမံဒ-
ဟရံ၊ ဤပဉ္စင်းငယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ သုတ်သင်ခြင်းကို။ လဘတိ၊
ရ၏။ ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို။ မာဝမဇ္ဇိတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။ ဣတိတုာ၊
ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သည်ကို။ မညန္တိ၊
အောက်မေ့ကုန်၏။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုက္ကန္တိနာပိ၊ သူတပါး
ကိုစွဲကို မိမိကိုစွဲကဲ့သို့ ပြုလေ့ရှိသော သူသည်လည်း။ သုဇီဝံ၊ လွယ်သော
အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ပဂဗ္ဘေနာတိ၊ ပဂဗ္ဘေန ဟူသည်ကား။ ကာယပဂဗ္ဘ-
ယာဒိဟိ၊ ကာယပဂဗ္ဘ စသည်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။
သံကိလိဋ္ဌေနဇီဝိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇီဝိတံကပ္ပေတွာ၊ အသက်
မွေးခြင်းကိုပြု၍။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဇီဝန္တေန ပုဂ္ဂလေန၊ အသက်မွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သံကိလိဋ္ဌေနဟုတွာ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇီဝိတံနာမ၊ အသက်
မွေးအပ်သောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဇီဝိတံ၊ သည်။ ပါပမေဝ၊
ယုတ်မာသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဟိရိမတာစာတိ၊ တိရိ
မတာစ ဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နေန ပုဂ္ဂလေန၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံ
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဇီဝံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။
သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမာတာဒယောစ၊ အမိမဟုတ်သောသူ စသည်တို့ကို
လည်း။ မေမာတာ၊ ငါ့အမိ။ ဣဟိ အာဒိနိ၊ ဤသို့သော ကောင်းတို့ကို။
အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ အဓမ္မိယေပစ္စယေ၊ တရားနှင့်မလျော်သော ပစ္စည်းတို့ကို။
ဂူထဝိယ၊ မစင်ကဲ့သို့။ ဇီဝန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်လျက်။ ဓမ္မေနသမေန၊ တရားနှင့်
လျော်စွာ။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ-
စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးလျက်။ လူခံ
ဇီဝိတံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
တည်း။ သုစိဂဝေသိနာတိ၊ ဂဝေသိနာ ဟူသည်ကား။ သုစိနိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း
ရှိကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ကာယကံ စသည်တို့ကို။ ပဂဝေသန္တေန၊ ရှာ

သဖြင့်။ အလီနေနာတိ၊ အလီနေနံ ဟူသည်ကား။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ အနုအလ္လိနေန၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသော။ သုဒ္ဓဇီဝေနပဿတာတိ၊ ပဿတာဟူသည်ကား။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဝေရူပေါပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဒ္ဒါဇီဝေါနာမ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေန သုဒ္ဓါဇီဝေန၊ ထိုစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ တမေဝသုဒ္ဓဇီဝံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ သာရုတော၊ အမြတ်အားဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုလျက်။ လူဇီဝိတဝေနေ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဇ္ဇိဝံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာသာသနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ စူဠသာရိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီး။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၇-ပဉ္စသတဥပါသကဝတ္ထု။

(စူဠသာရိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍၊ ပဉ္စသတဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ယောပါဏန္တိ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

ယောပါဏန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောပါဏံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပဉ္စသတဥပါသကံ၊ ငါးရာသော သီတင်းသည်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ တေသု၊ ထိုငါးရာသောသူတို့တွင်။ ဧကေ၊ အချို့သော ဒါယကာတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒမေဝ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းမှ

ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သောသိက္ခာပုဒ် ကိုသာလျှင်။
 ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ဣတရော၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဣတရောနိ၊
 တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့
 သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို။
 ကရောမိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအကျင့်ကို။ ရက္ခာမိ၊
 စောင့်၏။ ဣတိဝိဝါဒါ၊ ဤသို့ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၏။
 တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။
 ဧကသိလံပိ၊ တခုသော သီလကိုလည်း။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညင်းနွမ်းခြင်းရှိသည်ကို။
 အကတော၊ မပြုမူ၍။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုသာလျှင်။
 ဒုရက္ခာနိ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါယာ၊
 တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၆။ ။ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ လောကော၊ သတ္တလောက၌။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ပါဏံ၊ သူ့အသက်ကို။ အတိပါတေတိ၊ လျင်စွာချ၏။
 မုသာဝါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုမူလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဒိန္နံ၊
 အရှင်မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကိုမူလည်း။ အာဒိယတိ၊ ယူ၏။ ပရဒါရဉ္စ၊
 သူ့မယားကိုမူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လွန်ကြူး၏။

၂၄၇။ ။ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သုရာမေယပါနဉ္စ၊ သုရာမေရယ
 ကိုသောက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုယုဉ္စတိ၊ ယှဉ်၏။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ဣဓေဝ-
 လော ကသ္မိံပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလံ၊
 ခေတ္တဝတ္ထု စသော အမြစ်ကို။ ခဏ၊ တူးဖို့၏။

၂၄၈။ ။ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။
 အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးကို မစောင့် ခြင်းသည်ကား။ ပါပဓမ္မာ၊
 ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်၏။ လောဘောစ၊ သည်လည်းကောင်း။
 အဓမ္မောစ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ တံဧတေဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရား

တို့ကို။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒုက္ခာယ၊ နိရယဒုက္ခအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။
မာရန္တယံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ယောပါဏမတိပါတေတိတိ၊ ပါတေတိဟူသည်
ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သာဟတ္ထိကာဒိသု၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း အစ
ရှိကုန်သော။ ဆသုပယောဂေသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ပယောဂတို့တွင်။
ကေပယောဂေနာပိ၊ တခုသော လုံ့လဖြင့်လည်း။ ပရဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိ
န္ဒြေကို။ ဥပစိန္တတိ၊ ဖြတ်၏။ မုသာဝါဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏။ အတ္တဘဉာနကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ မုသာဝါဒဉ္စ၊
မပုတ်မပွန်သော ကောင်းကိုလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ လောကေ အဒိန္နံ အာဒိ-
ယတိတိ၊ အာဒိယတိ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောက
၌။ လေယျာဘာရာဒိသု၊ ချိန်စဉ်းလဲ ဟင်းစဉ်းလဲခြင်းဖြင့် ခိုးခြင်းစသည်တို့
လွင်။ ငကေနပိ၊ တခုခုလည်းဖြစ်သော။ အဝဟာရေန၊ ခိုးခြင်းဖြင့်။
လရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါး သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ယူ၏။ ပရ-
ဒါရဉ္စဂစ္ဆတိတိ၊ ဂစ္ဆတိ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ရက္ခိတဂေါပိ-
တေသု၊ စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေအပ် ကုန်သော။ ဘဏ္ဍေသု၊ သုံးဆောင်သော
ဥစ္စာ ရတနာနှင့် တူသော မယားတို့၌။ အပရဇ္ဈန္တော၊ ပြစ်မှားခြင်း ရှိသော
သူသည်။ ဥပ္ပထစာရံ၊ ခရီးမဟုတ်သော အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ။
သုရာမေရယပါနန္တိ၊ ပါနံဟူသည်ကား။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။
သုရာယစေ၊ သူရာကို လည်းကောင်း။ မေရယဿစ၊ မေရယကိုလည်းကောင်း။
ပါနံ၊ သောက်ခြင်းတည်း။ အနုယုညတိစေ၊ ယှဉ်လည်း ယှဉ်၏။ ဗဟူလိစ၊
အကြိမ်များလည်း။ ကမ္ပေတိ၊ ပြု၏။ မူလံခဏတိတိ၊ ခဏတိ ဟူသည်ကား။
ပရလောကေ၊ ဝာမလွန်လောကကို။ ဝိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ သောပနပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမ လောကသ္မိံ ယေပါဏျံ လောကဉ္စိသာလျှင်။ ခေတ္တဝတ္ထု-
အာဒိနာ၊ ခေတ္တဝတ္ထု အစရှိသော။ ဝေနမူလေန၊ အကြင် အမြစ်ဖြင့်။ ပတိ-
ဌာပေယျ၊ တည်စေရာ၏။ တံပိ၊ ထိုအမြစ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌပေတွာဝါ၊ မတည်
စေမှု၍ လည်းကောင်း။ ဝိဿဇေတွာဝါ၊ စွန့်၍ လည်းကောင်း။ နံသုရံ၊ ထို
သေကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်သော သူသည်။ အတ္တနော မူလံ၊ မိမိ အမြစ်ကို။
ဇကတိ၊ တူးသည်မည်၏။ အနာထော ကပဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ အထီးကျန်

သော ယောကျ်ား သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဧဝံ-
 ဘောတိ၊ ဧဝံဘော ဟူသည်ကား။ ပဉ္စ ဒုသိလျ ကမ္မကရဏံ၊ ငါးပါးသော
 သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အမှုကိုပြုခြင်းရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ပါပဓမ္မာတိ၊ ပါပဓမ္မာ ဟူသည်ကား။ လာမက-
 ဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ် ဓမ္မတို့တည်း။ အသညတာတိ၊ အသညတာ
 ဟူသည်ကား။ ကာယသညတာဒီရဟိတာ၊ ကိုယ်ကို ဆုံးမခြင်းစသည်မှ ကင်း
 ကုန်၏။ အစေတသာဘိပိ၊ အစေတသာ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။
 အစိတ္တကော၊ ကိုယ်ကို ဆုံးမလိုသော စိတ်မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း။ လောဘောအဓမ္မောစာတိ၊ အဓမ္မောစဟူသည်ကား။ လောဘောစ၊
 လောဘ လည်းကောင်း။ ဒေါသောစ၊ ဒေါသ လည်းကောင်း။ ဧတံဥဘယံပိ၊
 ဤ နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ အကုသလမေဝ၊ အကုသိုလ်တရားသည်လျှင်တည်း။
 စိရိဒုက္ခာယရန္တယန္တိ၊ ယုံဟူသည်ကား။ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ
 ပတ်လုံး။ နိရယဒုက္ခာဒိနံ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္ထာ-
 ယ၊ အကျိုးငှာ။ တံ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ် တရားတို့သည်။ မာရန္ဓေန္တု၊
 မာပဒန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသ-
 နာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေ-
 ဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။
 ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာ ကုန်သော သူတို့အား
 လည်း။ သာတ္ထိကော၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ပဉ္စသတဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၈-တိဿဒဟရ ဝတ္ထု။

(ပဉ္စသတဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါတာတို့၏ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိဿအမည်ရှိသော ရဟန်းငယ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာ
 ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဘောသ
 ဆရာသည် “ဒဒန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဒဒန္တိဝေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒဒန္တိဝေ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တိဿဒဟရံနာမ၊ တိဿ အမည်ရှိသောရဟန်းငယ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုတိဿ ရဟန်းငယ်သည်။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ ငဟပတိနေ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသဌေး၏ လည်းကောင်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအရိယသာဝကကောဋိနံ၊ ငါးကုဋေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အရိယာ သာဝကတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နိန္ဒန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်။ ဝိစရတိကိုရ၊ သွားလာသတတ်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ အသဒ္ဓိသ ဒါနံပိ၊ အသဒ္ဓိသ အလှူကိုလည်း။ နိန္ဒိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့သည် သာလျှင်တည်း။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုအနာထပိဏ္ဍိကသော သဌေးတို့၏။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူပေးရာ ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌။ သီတလံ၊ သောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သီတလန္တိ၊ ဧ၏ဟု။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဥဏှ၊ ပူသော ဘောဇဉ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဥဏန္တိ၊ ဝူ၏ဟု။ နိန္ဒိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ဒေန္တေပိ၊ လှူရာ၌လည်း။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ဒေန္တိ၊ လှူ၍တိသနည်း။ ဣတိနိန္ဒတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။ ဗဟံဒေန္တေပိ၊ အများကိုလှူရာ၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ထပနဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာ ထားရာအရပ်သည်။ နတ္ထိမညေ၊ မရှိယောင် တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒါတဗ္ဗံနန္နာမ၊ လှူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းသည်။ နိရုတ္တကမေဝ၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိဿဇေတိ၊ စွန့်ရ၏။ ဣတိနိန္ဒတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အမျှလေးမျက်နှာတို့မှ။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ- အာဒိနိ၊ ဤသို့သောစကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။

ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သောပန၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်ကား။ ကေဿဒေါဂါရိကဿ၊ တယောက်သော တံခါးစောင့်၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဝိစရန္တေဟိ၊ သွားကုန်သည်။ ဝဇ္ဇကီဟိ၊ လက်သမားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရန္တေဟိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူစသည်တို့ကို။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ပရိဂဏှိဿာမ၊ နှိပ်နင်းကုန်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာသော၊ ငါ့ရှင်။ တဉာဘကာ၊ သင့်ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်။ ကဟံဝသန္တိ၊ အဘယ်အရပ်၌နေကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးပြီး၍။ အသုကဂါမေနာမာတိ၊ ဤမည်သောရွာ၌ နေ၏ဟူသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍လျှင်။ ကတိပယေ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဒဟရေ၊ သာမဏေပဉ္စင်းငယ်တို့ကို။ ပေသေသုံ၊ စေ့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာမဏေငယ် ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂါမဝါသိကေဟိ၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။ အာသနသာလာယ၊ နေရာဖြစ်သော စရပ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ကတသက္ကာရာ၊ ပြုအပ်သောပူဇော်ခြင်းရှိကုန်လျက်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဣမာမှာဂါမ၊ ဤရွာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ တိဿောနာမ၊ တိဿအမည်ရှိသော။ ဒဟရေ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏။ ဉာဘကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣဂေသဂေဟတော၊ ဤအမျိုးအိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတဒါရကော၊ ရဟန်းပြုသော သူငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမေ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ကံနုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကောဒေါဂါရိကပုတ္တော၊ အယောက်သော တံခါးစောင့်သားသည်။ ဝဇ္ဇကီဟိ၊ လက်သမားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရိတွာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်။ တိဿောနာမ၊ တိဿအမည်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတိဿကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒေထမညေ၊ ဆိုယောင်ကုန်တကား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒဟရတိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ တိဿဿ၊

တိဿ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဣဿရဉာတကာနံ၊ အစိုးရသော အဆွေအမျိုးတို့၏။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အကာရုဏမေဝ၊ အကြောင်းမရှိပဲသာလျှင်။ တိဿော၊ တိဿသည်။ ဝိလပန္နော၊ မြည့်တမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား အာရောစေသို့။ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသို့၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဝိကတ္ထေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကိုဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားသည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဝိကတ္ထကောဝ၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားဆိုခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိဝတု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ အတိဘံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတု၊ ဆောင်၍။

ကဋ္ဌာဟက၊ ကဋ္ဌာဟက။ သော၊ ထိုသူသည်။ အညံ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်တပါးသို့။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ မဟံပိ၊ များစွာလည်း။ ဝိကတ္ထေယျ၊ ချွတ်ယွင်းသဖြင့် ပြောရာ၏။ အနံအာဂန္ဓာန၊ နောက်မှ လိုက်၍။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ ဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်ခံစားလော့။

ဣတိဣမံ ကဋ္ဌာဟကဇာတကံ၊ ဤကဋ္ဌာဟကဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတု၊ ခဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ အပ္ပကေဝါ၊ အနည်းကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုကေဝါ၊ အများကိုလည်းကောင်း။ လူခေဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏီတေဝါ၊ မှန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိန္နေ၊ လူသည်ရှိသော်။

≡ အညေသံဝါ၊ တပါးသော သူတို့အားလည်း။ ဒဘ္ဘာ၊ ပေး၍။ တဿအတ္တနော၊ ထိုမိမိအား။ အဒိန္နေ၊ မပေးသည်ရှိသော်။ မံကု၊ မျက်နှာမသာသည်။ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဈာနံဝါ၊ ဈာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝိပ သနံ
ဝါ၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလာဒိနိဝါ၊ မဂ်ဖိုလ် စသည်တို့သည်

လည်းကောင်း။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြေကုန်။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၉။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာသဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါသလောက်။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ဒေန္တိ၊ လူကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပသာဒနံ၊ ကြည်ညိုသောအလျောက်။
ဇနော၊ လူသည်။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုသူတပါးကိုလူရာ၌လည်းကောင်း။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပါနဘောဇနေစ၊ သောက်ခြင်း စားခြင်း၌လည်း
ကောင်း။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗိက္ခု၊ မျက်နှာမသာခြင်းသို့ ရောက်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒိဝါဝါ၊ နေ၌လည်းကောင်း။
ရတ္တိံဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း။ သမာဓိံ၊ ဥပဇာရ သမာဓိကို။ န အဓိဂစ္ဆ-
တိ၊ မရ။

၂၅၀။ ။ယဿစ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဧတံ၊ ဤမျက်နှာမသာ
သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကို။ သမုစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်
၏။ မူလသစ္စံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သမ္မဟတံ၊ အကြွင်း
မရှိ နုတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒိဝါဝါ၊ နေ၌လည်း
လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ အဓိ-
ဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့တွင်။ ဒေန္တိဝေ ယထာ သဒ္ဓန္တိ၊ သဒ္ဓံ ဟူသည်ကား။
လူဓမ္မာဏိတာဒိသု၊ ရုံ့ရင်းခြင်း မှန်မြတ်ခြင်း စသော ဘောဇဉ်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊
အမှတ်မဲ့ တပါးပါးကို။ ဒေန္တော၊ လူသော။ ဇနော၊ လူအပေါင်းတို့သည်။
ယထာသဒ္ဓံ အတ္တနော သဒ္ဓါနုပဓမာ၊ မိမိသဒ္ဓါအားလျော်စွာသာလျှင်။ ဒေတိ၊
လှူ၏။ ယတ္ထပသာဒနန္တိ၊ ပသာဒနံ ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ထေရနဝါ
ဒိသု၊ မထေရ်ကြီး သီတင်းငယ် စသော သူတို့တွင်။ ယသ္မိံ ယသ္မိံစ၊ အကြင်
အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇကိ၊ ဖြစ်၏။
တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေန္တော၊ လူသောသူသည်။ ယတ္ထပသာဒံ အတ္တနော-
ပသာဒါနု ရူပမေဝ၊ မိမိ၏ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် လျော်စွာသာလျှင်။ ဒေတိ၊ လှူ၏။
တတ္ထာတိ၊ တတ္ထ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ တသ္မိံဒါနေ၊ ထိုပေး
သော အလှူ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အပုံ၊ အနည်းငယ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရ၏။ လုခံ၊

ကြမ်းတမ်းရုံ၊ ရင်းသောပစ္စည်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိကုတာဝံ၊ မျက်နှာ
 မသာသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သမာဓိန္တိ၊ သမာဓိ ဟူသည်
 ကား။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒွိဒ္ဓိဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ရတ္တိ
 ဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း။ ဥပစာရပ္ပနာ ဝသေနဝါ၊ ဥပစာရ အပ္ပနာ၏ အစွမ်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလဝသေနဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။
 သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ ယဿစေတန္တိ၊ ယဿစေတံ ဟူသည်
 ကား။ ယဿစ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ ဧတံ ဧတေသု ဌာနေသု၊
 ဤအရာတို့၌။ မိကုတာဝသမံ၊ မျက်နှာ မသာသောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။
 ဧတံ အကုသလံ၊ ဤအကုသိုလ်ကို။ သမုစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းကို။ မုသဂစ္ဆံ၊
 အမြစ်နှင့်တကွ ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဉာဏန၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ သမူဟတံ၊ အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တပ္ပ
 ကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏
 အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလသဒိနိ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ တိဿဒဟရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၉-ပဉ္စဥပါသကဝတ္ထု။

(တိဿဒဟရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို
 ပြုပြီး၍ ပဉ္စဥပါသက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
 နာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိသမ္ဘရာသည် “နတ္ထိ ဖုဂသမောတိ”
 စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

“နတ္ထိ ဖုဂသမောတိ”တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတ္ထိ ဖုဂသမောတိ-
 စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေ
 တဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပဉ္စ ဥပါသတေ၊ ငါး

ယောက်သော ဒါယကာတို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုငါးယောက်သော ဒါယကာတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သောတုကာမာ၊ နာလိုက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝနိတု၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်
သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ သုကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ ဘုရားတို့မည်သည်
လည်း။ အယံ၊ ဤသုကား။ ခတ္တိယော၊ မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသုကား။
ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။ အယံ၊ ဤသုကား။ အချော၊ ကြယ်ဝသော သူ
တည်း။ အယံ၊ ဤသုကား။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသားတည်း။ ဣမဿ၊ ဤသူ
အား။ ဥဋ္ဌာရံကတု၊ ပြန်ပြောသည်ကိုပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိယာမိ၊
ဟောအံ့။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ နော ဒေသိယာမိ၊ မဟောအံ့။ ဣတိဝိတ္ထံ၊
ဤသို့သောစိတ်သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မဲ့တစ်ယောက်ယောက်
ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်
ရှိသော်။ ဓမ္မဂါရဝံ၊ တရား၌ ရှိသေခြင်းကို။ ပုရုက္ခိတု၊ ရှေ့သွားပြု၍။
☞ အာကာသဂင်္ဂံ၊ အာကာသဂင်္ဂါသည်။ ဩတရန္တောငိယ၊ စီးသကဲ့သို့။ ဒေသေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တထာ-
ဂတဿ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ သန္တိကေ၊ အတံ၌။ နိသိန္ဒာနံ၊ နေကုန်
သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။ နိသိန္ဒ-
ကောဝ၊ ထိုင်လျက် သာလျှင်။ နိဒ္ဒါယံ၊ ငိုက်မျည်း၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်
သော ဒါယကာသည်။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေကို။ လိ-
ခန္တော၊ ရေးခြစ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဧကော၊ ဒါယကာ တစ်ယောက်
သည်။ ဧကံရုက္ခံ၊ သစ်တပင်ကို။ စာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။
ဧကော၊ ဒါယကာတစ်ယောက်သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥလ္လော-
ကေန္တော၊ တမော့မော့ မျှော်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ဧကောပန၊ ဒါယကာ
တစ်ယောက်သည်ကား။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အသောသိ၊
နာ၏။

အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဗိဇမာနော၊ ယပ်ခတ်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထို ဒါယကာတို့၏။ အာကာရံ၊
အမူအရာကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

အာဟာ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။
 ဣမေသံ၊ ဤသူ တို့အား။ မဟာမေသော၊ ကြီးစွာသော မိုးသည်။ ဂဇ္ဇိတံ-
 ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ ထစ်ကြိုးသကဲ့သို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထ၊ ဟောတော်မူ
 ကုန်၏။ တေပန၊ ဤသူ တို့သည်ကား။ တုမေသု၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တေသုပိ၊ ဟောကုန်သော်လည်း။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်
 ဤမည်သော အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္နော၊ နေကုန်၏။
 ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတေ၊
 ဤ ဒါယကာတို့ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ
 ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ နဇာနာမိ၊ ဪမသိပါ။ ဣတိအဝေါ၊
 ဤသို့ လျှောက်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧတသု၊ ဤ ဒါယကာတို့တွင်။ ယောသေ၊
 အကြင် ဒါယကာသည်။ နိဒ္ဒါယန္တော၊ ငိုက်မျည်းလျက်။ နိသိန္နော၊ နေ၏။
 သေ၊ ဤ ဒါယကာသည်။ ပဉ္စ ဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာ တို့ပတ်လုံး။
 သပ္ပယောနိယံ၊ ပြေပျိုး၌။ နိဗ္ဗုတိတော၊ ဖြစ်၍။ ဘေဂေသု၊ အခွေတို့၌။ သိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို။ ထပေတော၊ တင်ထား၍။ နိဒ္ဒါယံ၊ အိပ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခု
 အခါ၌လည်း။ အဿ၊ ထို ဒါယကာ၏။ နိဒ္ဒါယန သိလော၊ အိပ်လေ့ရှိ
 လျက်။ နိဒ္ဒါယဟိ၊ အိပ်ကြူး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဿကဏ္ဍံ၊ ထိုသူ၏
 နားသို့။ မမသဒ္ဓေါ၊ ငါ ဟောတော်မူသော တရားသံသည်။ နပဝိသတိ၊
 မဝင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဋိပါဋိယံ၊
 ဘဝ ငါးရာဆက်၍ ဖြစ်သော အစဉ်ဖြင့်။ ကထေထ ကိံပန၊ ဟောတော်
 မူပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှုကား။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား
 အကြား၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကို။ ကထေထကိံ၊ ဟောပါကုန်သလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧတဿ၊ ထိုသူအား။
 ကာလေန၊ ရံခါ။ မနုဿတ္တံ၊ လူ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ရံခါ၊
 ဒေဝတ္တံ၊ နတ်အဖြစ် လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ရံခါ။ နာဂတ္တံ၊ နဂါး
 အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တဿ၊ ဖြစ်သောသူ၏။ ဥပပတ္တိယော၊ လူ အဖြစ်- နတ် အဖြစ် နဂါး
 အဖြစ် စသည်တို့ကို။ သဗ္ဗညုတ ညာဏေနာပိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဖြင့်လည်း။
 ပရိစ္ဆိန္နိတုံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ပဋိပါဋိယံ၊ အစဉ်အ

တိုင်း ဆက်၍ဆက်၍။ သေ၊ ဤသူသည်။ ပဉ္စဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ နာဂယောနိယံ၊ နဂါးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒါယန္တောပိ၊ ငိုက်မျည်းလျက်လည်း။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်း၌။ အတိတ္ထောယေဝ၊ မရောင့်ရဲ နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ လိခန္ဓော၊ ရှေးခြစ်လျက်။ နိသိန္နပုရိသော၊ နေသော ယောက်ျားသည်။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒယောနိယံ၊ တိ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ ခဏိ၊ တူးခြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌လည်း။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ ခဏန္တော၊ ခြစ်လျက် သာလျှင်။ မမသဒ္ဓါ၊ ငါ ဟောတော်မူသော တရားသံကို။ န သုဏ္ဏတိ၊ ရိုသေစွာမနာ။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင် ကို။ စာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်။ သေ နိသိန္န ပုရိသောပိ၊ ဤသို့ နေသော ယောက်ျားသည်လည်း။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆက်၍ ဆက်၍။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မက္ကဋ္ဌယောနိယံ၊ မျောက်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဍဝသေန၊ ရှေး၌လေ့ ကျက်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ စာလေသိယေဝ၊ လှုပ်သည် ဖြစ်၍လျှင်။ အဿကဏ္ဍံ၊ ထိုသူ၏နားသို့။ မမသဒ္ဓေါ၊ ငါ ဟောအပ်သော တရားသံသည်။ န ပဝိသတိ၊ မဝင်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်းသို့။ ဥလ္လောကေတွာ၊ မော်ကြည့်၍။ နိသိန္နော၊ သော။ သေပြာဟ္မဏောပိ၊ ဤ ပုဏ္ဏား သည်လည်း။ ပဉ္စဇာတိသတာနိပိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ နက္ခတ္တပါဌကော၊ နက္ခတ် ဖတ်တတ်သောသူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဍဝသေန၊ ရှေး၌လေ့ ကျက်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇ္ဇောပိ၊ ယနေ့၌လည်း။ အာကာသမေဝ၊ ကောင်းကင်သို့သာလျှင်။ ဥလ္လောကေတိ၊ ကြည့်၏။ အဿကဏ္ဍံ၊ ထိုသူ၏နားသို့။ မမသဒ္ဓေါ၊ ငါ ဟောအပ် သော တရားသံသည်။ နပဝိသတိ၊ မဝင်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏ္ဏန္တော၊ နာ လျက်။ သေနိသိန္နပုရိသောပန၊ ဤသို့နေသော ယောက်ျားသည်ကား။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆက်၍ဆက်၍။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ တိဏ္ဍံဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံးတို့၍။ ပါရဂူ၊ ကမ်းကဖက်သို့ရောက် လျက်။ မန္တဇ္ဈာယကဗြဟ္မဏော၊ ဗေဒင်သုံးပုံးကိုသရဇ္ဈာယ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို။

၆၁၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သံသန္တန္တောဝိယ၊ နှိုးနှောသကဲ့သို့။ သက္ကစုံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏာတိ၊ နာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာ
သည်။ ဆဝိအာဒိနိ၊ အရေစသည်တို့ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုး
တွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟုစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ တုမေသုပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့ သည်လည်း။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ သက္ကစုံ၊ ရှိသေစွာ။
နသုဏန္တိ၊ မနာလေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ။ မမ ဓမ္မော၊ ငါတရားကို။ သုသဝနိယောတိ၊ ကောင်းစွာနာအပ်၏
ဟု။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ န ကရောတိမညေ၊ မပြုကောင်းဟု ထင်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။
ဒုသဝနိယော၊ နာနိုင်ခဲသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
အာမ၊ ဪ နာနိုင်ခဲသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုသဝနိယော၊ နာနိုင်ခဲသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓါတိဝါ၊ ဘုရားဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မောတိဝါ၊ တရားဟူ၍လည်းကောင်း။ သံသောတိဝါ၊ သံသာဟူ
၍လည်းကောင်း။ ပဒံ၊ ဆိုသောပုဒ်ကို။ ဣမေဟိ သတ္တေဟိ၊ ဤသတ္တဝါတို့
သည်။ အနေကေသုပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသတ-
သဟဿေသု၊ ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်းပတ်လုံး။ အသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။
န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အနုမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။
သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အနေက ဝိဟိတံ၊
တပါးမက များသော အပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံယေဝ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘီလာ
ဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်။ သုဏန္တော၊ နာကုန်လျက်။ အာဂတော၊ လာကုန်
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုရာပါနကေဋ္ဌိမဏ္ဍလာဒိနိ၊ သေသောက်၍ကစား
ရာ တလင်းဝန်းစသည်တို့သို့။ ဂါယန္တော၊ သိကုန်လျက်။ နစ္စန္တော၊ ကကုန်လျက်။
ဝိဝရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊
မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ နိဿာ-

ယပန၊ အဘယ်ကို မှီ၍ကား။ တေ၊ ဤသူတို့သည်။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုရှင်
 အာနန္ဒာအား။ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ရာဂံ၊
 ရာဂကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို။ နိဿယ၊ မေတံ၊ မေဟ
 ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်၏။ ရာဂဂိုသဒိတော၊ ရာဂမီးနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုရာဂမီးသည်။ ဆာရိကံ၊ ပြာကို။ အသေသေ-
 တွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ သတ္ထေ၊ သတ္တဝါတို့သို့။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ သတ္တသု-
 ရိယပါတုဘာဝံ၊ နေခုနစ်စင်းထင်ရှားစွာထွက် ခြင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကမ္ဘဝိနာသကောအဂ္ဂိပိ၊ ကမ္ဘာဖျက်မီးသည်လည်း။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အနဝသေသေတွာဝ၊ မကြွင်းစေမူ၍သာလျှင်။ လောကံ၊
 စကြဝဠာ တသောင်းဟု ဆိုအပ်သော လောကကို။ ကိဉ္စာပိဒဟတိ၊ အကယ်
 ၍ကား လောင်၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့လောင်သော်လည်း။ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုကမ္ဘာ
 ဖျက်မီးသည်သည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဒဟတိယေဝ၊ လောင်သည်သာလျှင်
 တည်း။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ရာဂဂိုနော၊ ရာဂဟူသောမီး။ အဒဟနကာ-
 လောနာမ၊ မလောင်သော ကာလမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိဝါ၊ မီးသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသ-
 သမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါဟောဝါ၊ ဖမ်းယူခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံဝါ၊ ကွန်ရက်သည်လည်းကောင်း။
 တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော။ နဒီဝါနာမ၊ မြစ်မည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ
 ဟောတော်မူ၏။

၂၅၁။ ။ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါဟော၊ ဖမ်းယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟ၊
 ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရာဂသမောတိ၊ ရာဂသမော ဟူသည်ကား။ ဓမ္မာဒိသု၊
 အခိုးစသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ အဒယောတွာ၊ မပြုမူ၍။ အန္တောယော၊
 အတွင်း၌သာလျှင်။ ဥဉ္ဇာယ၊ ထ၍။ ဈာပနဝသေန၊ လောင်စေသည်၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ ရာဂေန၊ ရာဂနှင့်။ သမောအဂ္ဂိနာမ၊ တူသောမီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဒေါသသမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယက္ခဂါဟအဇဂရဂါဟ ကုမ္ဘိလဂါဟာဒ-
 ယော၊ ဘီလူးဖမ်းခြင်း စပါးကြီးပတ်ခြင်း မိကျောင်း ငင်ခြင်း စသည်တို့
 သည်။ ကေသ္မိယော အတ္တဘာဝေ၊ တစ်ခုသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။
 ဂဏှတုံ၊ ဆွဲငင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဒေါသဂါဟောပန၊
 ဒေါသဖြင့်ဖမ်းခြင်းယူ ခြင်းသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝ၌။
 ကေန္တမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ဂဏှတိ၊ ဖမ်းယူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။
 ဒေါသေနံသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါဟောနာမ၊ ဖမ်းယူခြင်းမည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ မောဟသမန္တိ၊ သမံဟူသည်ကား။။ ဩနန္တန ပရိယောနန္တနဋ္ဌေန-
 ပန၊ မြေးရှက်ခြင်း ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေးရှက်ခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်
 ကား။ မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံနာမ၊ ကွန်ရက် မည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှာသမ္မာတိ၊ တဏှာသမာဟူသည်ကား။ ဂင်္ဂါဒိနံ၊ ဂင်္ဂါအစရှိ
 ကုန်သော။ နဒိနံ၊ မြစ်တို့၏။ ပုဏ္ဏကာလောပိ၊ ရေတက်သဖြင့် ပြည့်သော
 ကာလသည်လည်းကောင်း။ ဥနုကာလောပိ၊ ရေကျသဖြင့် ဆုတ်ယုတ်သော
 ကာလသည်လည်းကောင်း။ သုက္ခ ကာလောပိ၊ ရေခြောက်သော ကာလသည်
 လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တဏှာပန၊ တဏှာသည်ကား။ ပုဏ္ဏ-
 ကာလောဝါ၊ ပြည့်သောကာလသည်လည်းကောင်း။ သုက္ခကာလောဝါ၊
 ရေခြောက်သောကာလသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥနာဝ၊ မပြည့်
 သောကာလသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဒုပ္ပရုဏဋ္ဌေန၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့သော
 အနက်အားဖြင့်။ တဏှာယ၊ တဏှာနှင့်။ သမာ၊ တူသော။ နဒိနာမ၊ မြစ်မည်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ဓမ္မသဝ-
 နန္တော၊ တရားကိုနာသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သောတာပတ္တိ-
 ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာ

ကုန်သော သူတို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ပဉ္စပပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁၀-မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

(ပဉ္စပပါသက ဝတ္ထု၌။ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
ကိုပြုပြီး၍။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေးဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၌ အတ္ထ-
ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓလောသ ဆရာသည် “သုဒဿိ”
စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုဒဿိ ဝဇ္ဇန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဒဿိ ဝဇ္ဇန္တိ-စသော ဤတရားဒေသနာ
ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ ဘဒ္ဒိမြို့ကို။ ဥပနိဿယ၊
ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အမှီပြု၍။ ဇာတိယာဝနေ ဝိဟာရေ၊ မုလေးတောဝယ်
ဆောက်အပ်သော ကျောင်း၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေဟော်ပူစဉ်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၊
မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေးကို။ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အင်္ဂုတ္တရေသု၊ အင်္ဂုတ္တိန်း ဥတ္တရတ္တိန်းတို့၌။
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ ကြွေတော်မူသည်ရှိသော်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ-
နောစ၊ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေး၏လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေး၏။ စန္ဒပဒုမာယ-
နာမ၊ စန္ဒပဒုမအမည်ရှိသော။ ဘရိယာစ၊ မယားဖြစ်သော သေဋ္ဌေးမ၏လည်း
ကောင်း။ အဿ၊ ထိုမေဏ္ဍက သေဋ္ဌေး၏။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော။ နေဉ္စ-
ယသေဋ္ဌိနောစ၊ နေဉ္စသေဋ္ဌေး၏လည်းကောင်း။ သုဏိဿယ၊ ချေးမဖြစ်
သော။ သုမနဒေဝိယာစ၊ သုမနဒေဝီ၏လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုမေဏ္ဍက၏။
နတ္တာယ၊ မြေးဖြစ်သော။ ဝိသာခါယစ၊ ဝိသာခါ၏လည်းကောင်း။ ဒါသဿ၊
ကျန်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏဿစ၊ ပုဏ္ဏ၏လည်း။ ဣတိ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဒိဿ၊
မြင်၍။ ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့။ ဂန္တော၊ ကြွ၍။ ဇာတိယာဝနေ၊ မုလေးတော

၌။ ဝိဟာသိကီရ၊ နေတော်သမူတတ်။ မေဏ္ဍကသေဌိ၊ သေဏ္ဍကသဌေးသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာတုရား၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အသောသိ၊ ကြား၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သေ၊ ဤသူသည်။ မေဏ္ဍကသေဌိနာမ၊ မေဏ္ဍကသဌေးမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ပစ္စိမဂေဟေ၊ အိမ်၏နောက်၌။ အဋ္ဌကရီသမတ္တေ ဌာနေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာမျှလောက်သောအရပ်၌။ ဟတ္ထိအဿ ဥသတ ပမာဏာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ နွားလားဥသတ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သုာဏ္ဍ မေဏ္ဍက၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော ဆိတ်ရုပ်တို့သည်။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဘိန္ဒိတု၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ပိဋ္ဌိယ၊ ကျောက်ကုန်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရမာနာ၊ ထိခိုက်ကုန်လျက်။ ပစ္စ ဂေဟတော၊ အိမ်၏နောက်မှ။ ဥဋ္ဌဟိ သု၊ ပေါ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရွှေဆိတ်ရုပ်တို့၏။ မုခေသု၊ ခံတွင်းတို့၌။ ပဉ္စဝဏ္ဏာနံ သုတ္တာနံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော ချည်တို့၏။ ဂေဏ္ဍုက၊ အထွေးထုံးတို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ဆို့ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပိတေလမဓုဖာဏိတာဒိဟိဝါ၊ ထောပတ်၊ ဆိ၊ ပျား၊ တင်လဲစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထန္တာဒနဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိဟိဝါ၊ အဝတ်၊ ပုဆိုး၊ ရွှေ၊ ငွေ စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထေ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုရွှေဆိတ်ရုပ်တို့၏။ မုခေတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဂေဏ္ဍုကေ၊ ချည်ထွေးတို့ကို။ အပနေတိ၊ နုတ်၏။ ဧကဿာပိမေဏ္ဍကဿ၊ တခုသော ရွှေဆိတ်ရုပ်၏လည်း။ မုခေတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံပိ၊ ဇမ္ဗုပဒါဒိကျွန်း၌ မှန်ကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဟောနကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာလောက်သော။ သပ္ပိတေလမဓုဖာဏိတာ ဝတ္ထန္တာဒနဟိရညသုဝဏ္ဏာနိ၊ ထောပတ်၊ ဆိ၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ ပုဆိုး၊ ရွှေ၊ ငွေ တို့သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ မေဏ္ဍကသေဌိတိ၊ မေဏ္ဍကသဌေးဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။

အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးက ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံသည်။ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ ဝိပဿိဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿိဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ကိရ၊ ကြားရသည်ကား။ သေ၊ ဤသဌေးသည်။ အဝရော ဇဿနာမ၊ အဝရောဇ၊ အမည်ရှိသော။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏။

ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ မာတုလေန၊ ဦးရီးနှင့်။ သမာနနာမော၊ တူသော
 အမည်ရှိသော။ အဝရောဇောနာမ၊ အဝရောဇမည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုသူ၏။ မာတုလော၊ ဦးရီးသည်။ သတ္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိကတံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို ဆောက်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အား
 ထုတ်၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ တထ၊ ထို ဦးရီး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊
 ရှိ။ မာတုလ၊ ဦးရီး။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ သဟေဝ၊
 တကူသာလျှင်။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။
 အဟံ၊ သည်။ အညေဟိ၊ တပါးသော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ က။ အသာဓာရဏံ၊
 မဆက်ဆံ သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ
 လျှင်။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထိုဦးရီးသည်။ ပဋိက္ခိတ္တ-
 ကာလေ၊ ပယ်သောကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓ-
 ကုဋိကို။ ကတာယ၊ ဆောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ဤ
 အမည်ရှိသော အရပ်၌။ ကုဉ္ဇရ သာလံနာမ၊ ကုဉ္ဇရ အမည်ရှိသော စရပ်ကို။
 “ရွှေစရပ်ကိုလည်း” ။ လဒ္ဓါ၊ ဆောက်ခွင့် ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
 ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ အရညတော၊ တောမှ။ ဒဗ္ဗ သမ္ဘာရေ၊
 အဆောက်အဦးတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဧကံထမ္ဘံ၊ သည်
 တိုင်တစ်ခုကို။ သုဝဏ္ဏခစိတံ၊ ရွှေပြားဖြင့် တိုင်အလုံး၌ မွမ်းမံသည်ကို ပြု၍
 အုပ်အပ်၏။ ဧကံထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တစ်ခုကို။ ရဇတခစိတံ၊ ငွေပြားဖြင့် စီအပ်
 ၏။ ဧကထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တစ်ခုကို။ မဏိခစိတံ၊ ပတ္တမြားဖြင့် စီအပ်၏။ ဧက-
 တမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တစ်ခုကို။ သတ္တရတနခစိတံ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် စီအပ်၏။
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ တုလာသဃံသု ခွါရကဝါဠုပါနဂေါပါနသိ ဆဒနိဋ္ဌကာ၊
 သည်တိုင် ထုတ်လျှောက် တံခါးပေါက် တံခါးရှက် လေသာ တံခါးရှက်
 လေသာတံခါး အခြင်ယနယ် အမိုးအုပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံး
 စုံတို့ကိုလည်း။ သုဝဏ္ဏခစိတာဝ၊ ရွှေသည်တို့ဖြင့် မွမ်းမံသည်တို့ကိုသာလျှင်။
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓဌာနေ၊ ရွေးရူဠာ
 အရပ်၌။ တထာဂတဿ၊ ဝိပဿီဘုရားအား။ သတ္တရတနမယံ၊ ရတနာ ခုနစ်
 ပါးဖြင့်ပြီးသော။ ကုဉ္ဇရသာလံ၊ ကုဉ္ဇရ အမည်ရှိသော စရပ်ကို။ ကာရသိ၊
 ဆောက်စေ၏။ တထ၊ ထိုစရပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သနရတ္တ သုဝဏ္ဏ-

မယာ၊ တခဲနက် ရွှေနှိဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ကမ္မလာ ပဝါဠမယာ၊ ကမ္မလာနီ အဆင်းနှင့်တူသော သန္တာဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သီခရထုပ် ကာယော၊ အထွဋ် တပ်အပ်ကုန်သော ထုပ်ကာ တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဤ။ ကုဉ္ဇရ သာလာယ၊ ကုဉ္ဇရစရပ်၏။ မဇ္ဈေဌာနေ၊ အလယ်ဖြစ်သော အရပ်၌။ ရတနမဏ္ဍပံ၊ ရတနာ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်ကို၊ ပတိ ဌာပေသိ၊ တည်ထားစေ၏။ တဿ၊ ထို တရားဟော ပလ္လင်၏။ ဃနရတ္ထ သုဝဏ္ဏ မယာပေဝ၊ တခဲနက် ရွှေနှိဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ စတဿော၊ အဋ္ဌနိယောစ၊ လေးခုသော အပေါင်းတို့ သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုခြေနှင့်တူကုန်၏။ စတ္တာရောပနသုဝဏ္ဏ မဏ္ဍကော၊ လေးခုသော ရွှေနှိဖြင့်ပြီးသော ဆိတ်ရုပ်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ သွန်း စေ၍။ အာသနဿ၊ တရားဟောပလ္လင်၏။ စတုနံပါဒါနံ၊ အခြေလေးခုတို့ ၏။ ဟေဌာ၊ ၌။ ထပေသိ၊ ၏။ ဓမ္မေ မဏ္ဍကော၊ နှစ်ခုသော ရွှေဆိတ်ရုပ်တို့ ကို။ ကာရာပေတွာ၊ သွန်းစေ၍။ ပါဒပိဌကာယ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဆ သုဝဏ္ဏ မဏ္ဍကော၊ ခြောက်ခု သောရွှေဆိတ်ရုပ်တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ သွန်းစေ၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ပရိက္ခံ ပေန္တော၊ ထက် ဝန်းကျင်မှ ရံစေလျက်။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သုတ္တမယေဟိ၊ ချည်ဖြင့် ပြီးကုန် သော။ ရဇ္ဇုကေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ ဝါယာပေတွာ၊ ရက်စေ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ် ၌။ သုဝဏ္ဏ သုတ္တမယေဟိ၊ ရွှေချည် တို့ဖြင့်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မုတ္တမယေဟိ၊ ပုလဲဖြင့်ပြီးကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ ချည်တို့ဖြင့်။ ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ၏။ သတ္တ ရတန မယေဟိ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ ချည် ကြိုး တို့ဖြင့်။ ဝါယာပေသိ၊ မြှေးရှက်စေ၏။ ။ (သတ္တ ရတန မယေဟိ ဝါယာ ပေသိဟူသောပါဌ်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌မပါ။ ဆင်ခြင်လေ) ။ ။ တဿ၊ ထို တရားဟော ပလ္လင်၏။ စန္ဒနမယော၊ စန္ဒကူးဖြင့် ပြီးသော။ အပဿယော၊ နောက်မှ တံကဲသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကုဉ္ဇရသာလံ၊ ကုဉ္ဇရစရပ်ကို။ နိဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ သာလမဟံ၊ စရပ်ပူဇော်ပွဲကြီးသဘင် ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အဋ္ဌသဋ္ဌဟိတိက္ခသတသဟဿေဟိ၊ ခြောက်သန်း ရှစ်သိန်း ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

နိမန္တေတု၊ ပဋိပတ္တိ၍။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ဒါနံ အဒါသိ၊ အလှူပေး၏။ ဩသာနဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ့၌။ တိစိဝရံ၊ တိစိဝရိက် သင်္ကန်းသို့။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းထို့တွင်။ သံသနဝ- ကဿ၊ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သံဃာအား။ သတသဟဿဂ္ဂနိတံ၊ အဖိုးတစ်သိန်း ထိုက်သော ပရိက္ခရာသည်။ ပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ ဤသို့။ ဝိပဿိဗုဒ္ဓိ- ကာလေ၊ ဝိပဿိဘုရားလက်ထက်၌။ ပုညကမ္ပံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကာရေတု၊ ပြုစေ၍။ တတော၊ ထိုအဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝမနုဿေ၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌လည်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိ- ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ မဟာ- တောဂကုလေ၊ များသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တေတု၊ ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိနာမ၊ ဗာရာဏသီသဌေး မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇုပဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာပုဏ္ဏား။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဥပဓာရေထကံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ပါ၏လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး ၏။ အာမဥပဓာရေမိ၊ ဪ ဤသို့မေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညံ၊ နက္ခတ်ကိုကြည့်သည်မှ တပါးသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏားက ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဇနပဒစာရိတ္တံ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧတံဘယံ၊ တစ်ခုသောဘေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေး။ ဆာတကဘယံ၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော ဘေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဣတော၊ ဤနှစ်မှ။ တိဏ္ဍသံဝဇ္ဇ- ရာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ ဗဟုံကသိက ကမ္ပံ၊ များစွာသော လယ်လုပ်ခြင်းကို။ ကာရေတု၊ ပြုစေ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနဓနေနာပိ၊ ရှိသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဧညမေဝ၊ စပါးကိုသာလျှင်။

၆၂၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဂဟေတွာ၊ ဝယ်၍။ အစုတေရသာနိ၊ ကောဠသသာနိ၊ တစ်ထောင့် နှစ်ရာ ငါး
ဆယ်ကုန်သော ကျီတို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ သဗ္ဗကောဠကော၊ အလုံး
စုံသော ကျီတို့ကို။ ဝိတိဟိ၊ စပါးတို့ဖြင့်။ ပရိဝူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ ကောဠကေသု၊
ကျီတို့သည်။ နပ္ပဟောန္တေသု၊ မဆန့်ကုန်သည်ရှိသော်။ စာဠိအာဒိနိ၊ အိုးလုပ်
စသည်တို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောစပါးကို။ တူမိယံ၊
မြေ၌။ အာဝါဠေ၊ တွင်းတို့ကို။ ကတွာ၊ တူး၍။ နိဓဏိ၊ မြှုပ်၏။ နိဓာနဝသေသံ၊
မြှုပ်ပြီး သိုမှီးပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စပါးကို။ မတ္တိယာယ၊ မြေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မဒ္ဒေတွာ၊ နယ်၍။ ဘိတ္တိယော၊ နှံရံတို့ကို။ လိမ္မာပေသိ၊ လိမ်းကျံစေ၏။
ဆော၊ ထိုမေဏ္ဍကသဌေးသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။
ဆာဘကဘယေ၊ ဖွတ်သိပ်သော ဘေးသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိက္ခိတ္တဗျေ၊ ထားအပ်သောစပါးကို။ ပရိဘူန္တေ၊
သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ကောဠေသုစ၊ ကျီတို့၌လည်းကောင်း။ စာဠိ အာဒိ-
သုစ၊ အိုးစရည်းကြီး စသည်တို့၌လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တဗျေ၊ ထားအပ်
သော စပါးသည်။ ပရိက္ခိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဇနေ၊ ကျေးကျွန်တို့ကို။
ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊
သွားကြလေကုန်။ ပဗ္ဗတ ပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဇီဝန္တေ၊
အသက်မွေးကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ သုဘိက္ခကာလေ၊ ဝပြောသော ကာလ၌။
မမသန္တိကာ၊ ငါ့အထံသို့။ အာဂန္တုကာမာ၊ လာလိုကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂစ္ဆထ၊
လာကုန်လော့။ အနာဂန္တုကာမာ၊ မလာလိုကုန်သည်ရှိသော်။ တတ္ထေ၊ ထို
တောင်ခြေရင်း၌ပင်လျှင်။ ဇီဝထ၊ အသက်မွေးလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုအချင်းအရင်းကျန်တို့သည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေး
ကုန်လျက်။ အဿုမုခါ၊ မျက်ရည်ယိုသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
သေဠိံ၊ သဌေးကို။ ဓန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့စေ၍။ သတ္တာဟံ၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေပြီး၍။ တထာ၊ ထိုသဌေးဆိုတိုင်း။
အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ သန္တိကေ ပန၊ အထံ၌ကား။ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ အမှု
ကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော
နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော။ ဒါသော၊ ကျန်သည်။ ဩဟိယံ၊ ကျန်ရစ်၏။ တေန၊

ထိုပုဏ္ဏနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သေဋ္ဌိဇာယာ၊ သဌေးမလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊
သဌေးသားလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိသုဏိသာ၊ သဌေးချေးမလည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စေဇနာ၊ ငါးယောက်သောလူတို့သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ အာဝါဒဋ္ဌသု၊ တွင်းတို့၌။ နိဟိတ-
ဓညေပိ၊ သိုမှီးသောစပါးသည်လည်း။ ပရိက္ခိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိတ္တိမတ္တိ-
ကံ၊ နံရံ၌ ကပ်၍ထားအပ်သော မြေကို။ ပါတေတွာ၊ ခွါ၍။ ဘေ မေတွာ၊ ရေဖြင့်
စွတ်၍။ တတော၊ ထိုနံရံမှ။ လဒ္ဓဓညေန၊ ရအပ်သောစပါးဖြင့်။ ယာပယိံသု၊
မျှကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေ၏။ ဇာယာ၊ မယားဖြစ်သော
သဌေးမသည်။ ဆာတကေ၊ မွတ်သိပ် ခြင်းသည်။ အဝတ္ထရန္တေ၊ ဖိစီးသည်ရှိ
သော်။ မတ္တိကာယ၊ မြေဖြင့်နယ်၍ နံရံ၌ ကပ်၍ထားသော စပါးသည်။ ခီယ-
မာနာ၊ ကုန်ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘိတ္တိပါဒေသု၊ နံရံခြေအရပ်တို့၌။ အဝသိဋ္ဌ-
မတ္တိကံ၊ ကြွင်းသောမြေကို။ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ တေမေတွာ၊ ရေဖြင့်စိမ်
၍။ အစုနာလိကမတ္တိ၊ ကွမ်းစားဝက်မျှသော။ ။ အချို၊ နိဿုမှ၊ သုံးခွက်
မျှလောက်သော ဟု အနက်ပေး၏။ သင့်မည်မထင်။ (အချို၊ နိဿုမှ၊ တစ
ရွတ်ဟု အနက်ပေး၏။ အစုနာလိသဒ္ဓါ၏ စရွတ်ဟော အနက်သည် ငါတို့
မထင်။ အခွံနှင့်တကွ တကွမ်းစား တပြည်-ဟု အနက်ထင်၏။ ဆင်ခြင်လေ)။
ဝိဟိံ၊ စပါးကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ကောဇေတွာ၊ ထောင်း၍။ ကေ တဏှ၊
လနာလိံ၊ တကွမ်းစားသောဆန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဆာတက ကာလေ-
ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဗဟု၊ များကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ စောရ ဘယေန၊ ခိုးသူဘေး
ကြောင့်။ ကေသ္မိံ၊ ကုဋေ၊ တစ်ခုသော အိုး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပိဒဟိတွာ
ပိတ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိဓဏိတွာ၊ မြုပ်၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ ရာဇုပဋ္ဌာနတေ၊ ဇင်း
အား ခစားရာမှ။ အာဝန္တာ၊ လာ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ သဌေး
ကတော်။ ဆာတော၊ မွတ်သိပ် ဆာလောင်ခြင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ကိဉ္ဇိ၊
တစုံတခုသော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိပုဏ္ဏံ၊
ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုသဌေးမသည်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ရှိသည်ကို။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ
ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုပဲလျက်။ သာမိ၊ ရှင်သဌေး။ ကော တဏှ၊ လနာလိ။

၆၂၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဆန်တကွမ်းစားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုဆန်
တကွမ်းစားသည်။ ကတံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိ
သော်။ မေ၊ ငါသည်။ စောရ၊ ဘယေန၊ ခိုးသူ ဘေးဖြင့် ကြောက်သော
ကြောင့်။ ခဏိတော၊ မြုပ်၍။ ထပိတာ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။
တေနဟိ၊ ထို ဆိုတပြီးကား။ နံ၊ ထို တကွမ်းစားကို။ ဥဒ္ဓိရိတော၊ ထုတ်၍။
ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ ပစာဟိ၊ ချက်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ယာဂုံ၊
ယာဂုကို။ သစေ ပစိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကျိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒွေဝါရေနှစ်ကြိမ်
နှစ်ခါ။ ပစိဿတိ၊ ကျိုရ လတ္တံ့။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သစေ ပစိဿာမိ၊
အကယ်၍ ချက်သည်ဖြစ်အံ့။ ကေဝါရမေဝ၊ တကြိမ်တခါသာလျှင်။ ဘဝိဿ-
တိ၊ ချက်ရလတ္တံ့။ သာမိ၊ အမောင်။ ကိံ ပစိဿာမိ၊ အဘယ်ကို ချက်ရအံ့
နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော ပစ္စ-
ယော၊ တပါးသော အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။
ဘုဉ္စိတော၊ စား၍။ မရိဿာမ၊ သေကုန်အံ့။ ဘတ္တမေဝ၊ ထမင်းကိုသာလျှင်။
ပစာဟိ၊ ချက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသဌေးမသည်။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ပဉ္စကောဋ္ဌာသေ၊ ငါးဘို့တို့ကို။ ကတော၊ စပုံ
၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဘို့ထမင်းတို့ကို။ ဝဇေတော၊
ခူး၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ထပေသိ၊ ထား၏။

တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဂန္ဓမာဒနသော၊ ဂန္ဓမာဒန တောင်မှ။ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ သမာ-
ပတ္တိတော၊ နိရောဓ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ အန္တော သမာပတ္တိယံ၊
သမာပတ်အတွင်း၌။ သမာပတ္တိ ဗလေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဗိသစ္ဆာ၊
မှတ်သိပ်ခြင်းသည်။ န ဗာဓတိကိရ၊ မနှိပ်စက် ဆုတ်။ သမာပတ္တိတော
သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတာနံပန၊ ထကုန်သော သူတို့အားကား။ ဗလာတိ၊ မှတ်သိပ်
ခြင်းအားကြီးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ ဝမ်းရေအပြင်ကို။ ဥယုန္တိ-
ဝိယ၊ လောင်ဆကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထို
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သော အရိယာတို့သည်။ လဘနဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းရရာအရပ်သို့။ သြ-
လောကေတော၊ ကြည့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထို နေ့၌
လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ သေနာ-

ပတိဋ္ဌာနာဒိယ၊ စစ်သူကြီးအရာ စသည်တို့တွင်။ အညာဇရသမ္ပတ္တိံ၊ အမှတ်
မဲ့ တပါးပါးသော အရာဌာနနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပိ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်
လည်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်ဖြင့်။ ဩလောကေခန္တိ၊
ကြည့်သည်ရှိသော်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌။ ဆာ
တကဘယံ၊ မှတ်သိပ်သော ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ သေဌိဂေဟေစ၊
သဌေးအိမ်၌လည်း။ ပဉ္စန္ဒဇနာနံ၊ ငါးယောက်သောသူတို့၏ စားရာဘို့အကျိုး
ငှာ။ နာဠိကောဒနောစ၊ ဆန်တကွမ်းစား ချက်သော ထမင်း ကိုလည်း။
ပက္ကော၊ ချက်အပ်၏။ ဧတေ၊ ဤ သူတို့သည်။ သဒ္ဓါနုခေါ၊ သဒ္ဓါတရား၊
ရှိပါ အံ့လော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊
သင်္ဂြိုဟ်သောက်ပုံခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိယန္တိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်
ကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သဒ္ဓါဘာဝဉ္စ၊ သဒ္ဓါရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းသို့။ ကာတံ၊ ပြု
ခြင်းငှာ။ သမတ္တဘာဝဉ္စ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ပဉ္စေဝါသဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အဒါယယူ၍။ မဟာသေဌိဿ၊ သဌေးကြီး၏။
ပုရတော၊ ရှေးဘူရူအရပ်မှ။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။
အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။

သော၊ ထိုသဌေးသည်။ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသန္တ -
စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။
ဒါနဿ၊ အလှူကောင်းမှုကို။ အဒိန္နတ္တာ၊ မလှူသောကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော။ ဆာတကံ၊ မှတ်သိပ်သောဘေးကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်ရ၏။ ခေါပန၊
စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဣဒံဘတ္တံ၊ ဤထမင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကေဒိဝသမေဝ၊
တစ်ရက်မျှသာလျှင်။ ရက္ခေယျံ၊ စောင့်နိုင်ရာ၏။ အယုဿပန၊ အရှင်ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါဘေး။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အနေကာသု ကပ္ပကောဋီယု၊
များခွာကုန်သော ကမ္ဘာကုဋေတို့၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်း
သာကို ဆောင်နိုင်သည်။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
တံဘတ္တံပါတိ၊ ထိုထမင်းခွက်ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။

ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတု၊ ပင့်ခေါ်၍။ သုဏ္ဏပါဒ-
 ပိဋေ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌။ ထပေတု၊ ထား၍။ ပါဒေ၊ တို့ကို။
 ဇောဝိတု၊ ၍။ အာစုနေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။
 ပတ္တေ၊ ၌။ ဘတ္တပါတိ၊ ထမင်းခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဩကိရိ၊ လောင်း၏။- ဥပခုသေသေ၊ ထက်ဝက်အကြွင်းသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်
 လတ်သော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ ပိဒဟံ၊ ပိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံ၊ ယဘတ္တုလနာဠိဟာ၊ တကွမ်းစားဆန်ဖြင့်။ ပဉ္စန္ဒ-
 ဇနာနံ၊ ငါးယောက်သောသူတို့၏ စားရာဖို့အကျိုးငှာ။ ပက္ကဩဒနဿ၊ ချက်အပ်
 သော ထမင်းတိုင်။ အယံ ဤအဖို့သည်။ ဧကော၊ တယောက်စာမျှဖြစ်သော။
 ဧကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့သည်။ ဣမံ၊ ဤအဖို့သာဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဒွိဓာ၊
 နှစ်ကဲ့။ ကသလံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပါပြီ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 အား။ ဣဓလောကေသင်္ဂဟံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို။ မာက-
 ဧဝယ၊ ပြုတော်မူမပါလင့်ကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင် မဲ့ကို။
 ဒါတုကာမော၊ လူလိုသည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဣတိတု၊ ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗတတ္ထံ၊
 အလုံးစုံသောအဖို့ကို။ အဒါသိ၊ လူ၏။ ဒတာစပန၊ လှူပြီး၍ကား။ ပတ္တနံ၊
 ဆုကောင်းကို။ ဗုဒ္ဓမေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တောနေ
 ပန၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ အရပ်၌ကား။ ဝေရူပံ၊ ဆာတကဘယံ၊ ဤသို့တဘော
 ရှိသော မှတ်သိပ်သောဘေးကို။ မာအဒ္ဓသံ၊ မမြင်ရလိုပါ။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။
 ပဌာယ၊ စ၍။ သကလဇမ္ပုဒိပဝါသိနံ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ပုဒိပါကျွန်း၌ နေကုန်
 သော သူတို့အား။ မိဘေတ္တံ၊ မျိုးစေ့ ထမင်းကို။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊
 စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ သဟးတ္ထန၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကမ္မံကတု၊
 အမှုကိုပြု၍။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ န ကပ္ပေယံ၊ မမွေးရလိမ့်။ အခုတေရသ-
 ကောဋ္ဌသတနံ၊ တစ်ထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်သော ကျီတို့ကို။ သောဓာပေတု၊
 သုတ်သင်စေ၍။ သိသံနာယိတု၊ ခေါင်းလျော်၍။ တေသံ၊ ထိုကျီတို့၏။
 ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ နိသိဒိတု၊ ထိုင်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကိတက္ခဏေ
 ယေဝ၊ ကြည့်သောခဏ၌သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ရတ္တသာလိဓာရာ၊ သလေးနီ
 စပါးအယဉ်တို့သည်။ ပတိတု၊ ကျ၍။ သဗ္ဗကောဋ္ဌကေသု၊ အလုံးစုံသော ကျီ

တို့၌။ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေ့ကုန်သတည်း။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေစ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်
တိုင်းသော ဘဝ၌လည်း။ အမေဓာရိယာ၊ ဤမယားသည်လည်းကောင်း။
အယမေဝပုတ္တော၊ ဤသားသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝသုဏိသာ၊ ဤချွေးမ
သည်လည်းကောင်း။ အယမေဝဒါသော၊ ဤကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟော
တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။

အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ မမ သာမိကော၊
ငါ့လင်သည်။ ဇိသစ္စာယ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိယမာနေ၊ နှိပ်စက်စေလျက်။
မယံ၊ ငါသည်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ န သက္ကာတိ၊ မတတ်ကောင်း၏ ဟု။
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အတ္တနောကောဌာသံ၊ မိမိအဖို့ကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အား။
ဒတွာ၊ လှ၍။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ သံသရာဘဝအဆက်
ဆက်၌။ ဝေရူပိဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ငတ်မှတ်သောဘေးကို။
နပဿေယျံ၊ မတွေ့ မကြိမ် မမြင်ရပါလို၏။ ဘတ္တထာလိကံ၊ ထမင်းအိုကို။
ပုရတောကတွာ၊ ရွှေတွင်ထား၍။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပဝါသိနံ၊ အလုံးစုံဇမ္ဗုဒ္ဓိပါ
ကျန်းသူတို့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေန္တိယာပိစ၊ ပေးသော်လည်း။ မေ၊ ငါ
သည်။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။ နဉ္ဇဌဟိဿာမိ၊ မထအံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေ
လောက်။ ဂဟိတဌာနံ၊ ခူး၍ယူရာ ယူရာ အရပ်သည်။ ပူရိတမေဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်း
ပြည့်သည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အယမေဝသာမိကော၊ ဤ
လင်သည်လည်းကောင်း။ အယမေဝ ပုတ္တော၊ ဤသားသည်လည်းကောင်း။
အယမေဝသုဏိသာ၊ ဤချွေးမသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝဒါသော၊ ဤ
ကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်း
ခြင်းကိုပြု၏။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ အတ္တနော-
ကောဌာသံ၊ မိမိအားဖို့ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအား။ ဒတွာ၊
လှ၍။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဣတောပဌာယ၊ ဤနေမှစ၍။ ဝေရူပိဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
မှတ်သိပ်သောဘေးကို။ နပဿေယျံ၊ မတွေ့မမြင်ရပါလို၏။ မေ၊ ငါ့အား။
ကေဉ္စ သဟဿထဝိကံ၊ အသပြာတစ်ထောင်ဝင်သော အိတ်တစ်လုံးကိုလည်း။
ဂဟေတွာ၊ လွယ်၍။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပဝါသိနံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျန်း

သားတို့အား။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဒေန္တဿာပိ၊ ယူကာယူကာပေး
သော်လည်း။ အယံသဟဿထဝိကာ၊ ဤအသပြာတစ်ထောင်ဝင်သော အိတ်
တစ်လုံးသည်။ ပရိပုဏ္ဏာဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣမေယေဝ၊ မာဘာပိတရောစ၊ ဤအမိအဖတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာန္တု၊
ကုန်သတည်း။ အယံဘရိယာစ၊ ဤမယားသည်လည်းကောင်း။ အယံဒါသော-
စ၊ ဤကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။

အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ သုဏိသာပိ၊ ချေးမသည်လည်း။ အတ္တနောကောဌာ-
သံ၊ မိမိအစာထပင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။
ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတောပဌာယ၊ ဤဘဝမှ
စ၍။ ဧဝံဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မှတ်သိပ်ခြင်းသေဘေးကို။
နပဿေယျံ၊ မမြင်ရလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကေဉ္စဓညပိဋကံ၊ စပါးတောင်းတစ်ခု
ကို။ ပုရတေဒထပေတွာ၊ ရွှေတွင်တည်ထား၍။ သကလဇမ္ပဒိပဝါသိနံ၊ အလုံး
စုံ ဇမ္ပုဒိပ်ကျွန်းသူတို့အား။ ဗိဇာတ္တံ၊ မျိုးစေ့စပါးကို။ ဒေန္တိယာပိ၊ စိတ်ထင်
တိုင်းပေးသော်လည်း။ ဝိဇာဘာဝေါ၊ ကုန်သောအဖြစ်သည်။ မာပညယိတ္ထ၊
မထင် စေကုန်သတည်း။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်း
သော ဘဝ၌။ ဣမေယေဝသဿရာ၊ ဤယောက္ခမယောကျ်ားသူတို့သည်လည်း
ကောင်း။ အယမေဝ၊ သာမိကော၊ ဤလင်သည်လည်းကောင်း။ အယဒမဝ-
ဒါသော၊ ဤကျွန်ငါ့ပုဏ္ဏသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။ ဒါသောပိ၊ ကျွန်ပုဏ္ဏသည်လည်း။
အတ္တနော ကောဌာသံ၊ မိမိပေစုရသော ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
အား။ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
ဣတောပဌာယ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှစ၍။ ဧဝံရူပံဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော မှတ်သိပ်သောဘေးကို။ နပဿေယျံ၊ မမြင်ရမတွေ့ မမြင်ရပါလို၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမေသာမိကာ၊ ဤကခင်တို့သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ကသန္တဿာ၊ လယ်ထွန်သည်ရှိသော်
လည်း။ ဣတော၊ ဤလက်ကျံဖက်မှ။ တိဿော၊ သုံးချောင်းသော ထွန်သွား
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတ္တော၊ ထိုလက်ဝဲဖက်မှ။ တိဿော၊ သုံးချောင်းသော

ထွန်သွားတို့သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမအလယ်၌။ ကော၊ ထွန်သွားတချောင်း
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထွန်သွားခုနစ်ချောင်းကိုလည်း။ ဒါရုအဗ္ဗဏမတ္တာ၊
သစ်သားတင်း အတိုင်းအမျှည် ရှိကုန်သော။ သတ္တသတ္တ သီတာယော-
ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုကုန်သော၊ ထွန်ရေး ထွန်ချောင်းတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားစေ့ကုန်
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ တံဝဒိသံ၊
ထိုနေ၌။ သေနာပတိဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍။
လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ သမတ္ထောပိ၊ စွမ်းနိုင်သည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။
သာမိကေသု၊ သခင်တို့၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်သဖြင့်။ ဣမေယေဝသာမိကာ၊
ဤသခင်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣသိပတ္တနံ၊ ဤ
သို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။
သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏လည်း။ ဝစနာဝသာနေ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို
ဆိုသော စကားအဆုံး၌။ ဧဝံဟောတူတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံစေသ
တည်းဟူ။ ဝတွာ၊ အမိန့်ရှိပြီး။

ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော စီးပွားချမ်းသာ
မင်္ဂလာတရားသည်။ တုယံ၊ သင်တို့အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။
သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံ
တို့သည်။ စန္ဒောပန္နရသောယထာ၊ ဆယ့်ငါးရက်ထွန်းသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။
ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣစ္ဆိတံပတ္တိတံ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံ အပေါင်းသည်။
တုယံ၊ သင်တို့အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။
သဗ္ဗေသင်္ကပ္ပ၊ အလုံးစုံသော အကြံတို့သည်။ မဏိဇောတိရသောယထာ၊
အလိုဟူသမျှကို ပြီးစေနိုင်သော မဏိဇောတိရတ် ကျောက်မြတ်ရတနာကဲ့သို့။
ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဣမာဟိ ခွိဟိဂါထာဟိ၊
ဤနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်စေခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေသံစိတ္တံ၊ ဤသူတို့၏စိတ်ကို။ ပသာဒေတုံ၊
ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။
ယာဝ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဣမေ၊

ဤသုတို့သည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို။ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အဓိဋ္ဌာဟိ-
 တော၊ ဤသို့။ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ ပက္ခလိ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားတော်မူ
 ၏။ တေပိ၊ ထိုသုတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဩလောကေ-
 ဣာဝ၊ ဖူးမြင်လျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌိသု၊ နေကုန်၏။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။
 ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တ ဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဉ္စဟိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသတေဟိ၊ ငါးရာသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝိသတိ၊ ခဲ့ခြင်းဝေဖန်၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်း
 သည်။ တဿာနိဘာဝေန၊ ထို ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။
 သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သားလည်း။ ပဟောတိ၊ သုံးဆောင်
 လောက်၏။ တေပိ၊ ထိုသု တို့သည်လည်း။ ဩလောကေန္တောယေဝ၊ ကြည့်
 လျက်သာလျှင်။ အဋ္ဌိသု၊ နေကုန်၏။ လုဒ္ဓန္တိကေ၊ မွန်းတည့်သော ကာလ
 သည်။ အတိက္ကန္တေ ပန၊ လွန်သည် ရှိသောကား။ သေဋ္ဌိ ဘရိယာ၊ သဌေး
 ကတော်သည်။ ဥက္ခလိံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဇောဝိက္ခာ၊ ဆေး၍။ ပိဒဟိတော၊
 စလောင်းအုပ်၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သဌေးသည်လည်း။ ဇိသစ္စာ-
 ယ၊ မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတော၊
 အိမ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်လျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ခမိ၊ ရောက်၏။

သောပိ၊ ထိုသဌေးသည်လည်း။ သာယန္တေညချမ်းသော အခါ၌။ ပဗုဇ္ဈိ-
 တော၊ နိုး၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟာသို၏။ ဘဇ္ဇေ၊ နှမသဌေးကတော်။
 အတိဝိယဆာတော၊ အလွန်မှတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ခလိယာ၊
 ထမင်းအိုး၏။ တလေ၊ အောက်အပြင်၌။ ဈာမကသိတ္တာနိ၊ ချိုးကပ်သော
 ထမင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊
 ထိုသဌေးကတော်သည်။ ဥက္ခလိယာ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဇောဝိက္ခာ၊ ဆေး၍။
 ထပိတဘာဝံ၊ ထားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တိပိ၊ သိလျက်လည်း။ နတ္ထိတိ၊
 မရှိဟူ၍။ အဝတော၊ မဆိုဦးပဲ။ ဥက္ခလိံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။
 အာစိက္ခိယာမိတိ၊ ကြားပါအံ့ဟု။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥက္ခလိမူလံ၊ ထမင်းအိုး
 ဘေးရာ အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥက္ခလိံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်
 ဖြစ်၍သော်။ တာဝဇ္ဇာ၊ ထိုဇာဋ္ဌိသာလျှင်။ သုမန ကုသလ ဒိသဝဏ္ဏဿ၊
 နုလေးငွေအဆင်းနှင့် ထူသော။ ဘတ္တဿ၊ ထမင်းဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်။
 အယောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ခလိပိဇာနံ၊ ထမင်းအိုး စလောင်းသည်။ ဥက္ခိပိတော၊

ကြ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ ထိုသဌေးမသည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ ပျံ့နှံ့
သောကိုယ်ရှိလျက်။ သေဌိ၊ သဌေးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။
ဥဌေဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥက္ခလိ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဇောဝိက္ခာ၊
ဆေး၍။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ သာ ပန၊ ထိုထမင်းအိုးသည်ကား။ သုမနကုလသ-
ဒိသ ဝဏ္ဏဿ၊ မြတ်လေးငုံနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ ဘတ္တဿ၊ ထမင်း
ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်၏။ ပုညာနိနာမ၊ ကောင်းပူတို့ မည်သည်ကား။ ကတ္တဗ္ဗ-
ရူပါနိ၊ ပြုအပ်သော ဆင်တောရှိ ကုန်၏။ ဒါနိနာမ၊ အလှူ မည်သည်ကား။
ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့် ယှဉ်၏။ သာမိ၊ သဌေးမင်း။ ဥဌေဟိ၊ ထ
ဦးလော့။ ဘုဉ္ဇဿ၊ စားတော် ခေါ်လော့။ ဣသိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာ၊ ထို
သဌေးမသည်။ ဒန္တံ ပိတာပုတ္တဝနံ၊ နှစ်ယောက်သော သားအဖတို့အား။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ကျွေး၏။ တေသု၊ ထို သားအဖ တို့သည်။ ဘုတ္တံ၊
စားကုန်၍။ ဥဋ္ဌိတေသု၊ ထကုန်သည်ရှိသော်။ သုဏိသာယ၊ ချွေးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊
တကွ။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီးသော်။ ပုဏ္ဏဿ၊ ကျွန်ပုဏ္ဏအား။
ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဟိတ ဂဟိတဌာနံ၊ ခူး၍ ယူရာယူရာ
အရပ်သည်။ န ခိယဟိ၊ ဝကုန်နိုင်။ ကဋ္ဌစ္ဆုနာ၊ ယောက်မဖြင့်။ သကိ-
ဂဟိတဌာနေ ယေဝ၊ တစ်ကြိမ် ခူး၍ယူရာသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်
၏။ တံ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့ ဦးသာလျှင်။ ကောဌာဒယော၊ ကျီး စသည်တို့
သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၍။ ပုရိတနိယာဓမ္မနေဝ၊ ပြည့်ဖူးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ပုရုလိသု၊ ပြည့်ကုန်၏။ သေဌိဿ၊ သဌေး၏။ ဂေဟ-
ဘတ္တံ၊ အိမ်၌ ထမင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဗိဇဘတ္တဟိ၊ မျိုးစပါးထမင်း
တို့ဖြင့်။ အတ္တိကာ၊ အလိုရှိ ကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္တု၊ လာ၍။
ဂဏုန္တုတိ၊ ယူစေကုန် သကည်းဟု။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဘောသနံ၊ ကြွေး
ကြော်ခြင်းကို။ ကာရတိ၊ ပြုစေ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ ဂေဟ-
တော၊ ထိုသဌေးအိမ်မှ။ ဗိဇဘတ္တံ၊ မျိုးစပါးထမင်းကို။ ဂဏိသု၊ ယူကုန်
၏။ သကလဗ္ဗုဒ္ဓိပဝါသိနာ၊ အလုံးစုံသော ဗ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းသားတို့သည်။
တံ၊ ထိုသဌေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိသုယေဝ၊
ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သော၊ ထိုသဌေးသည်။ တတောစုတော၊ ထိုဘဝမှ စုထေသည်ရှိသော်။
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝမန္တသေသုလူ့ပြည်
 နတ်ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလေ၊
 ဤ ငါတို့ဘုရား ပွင့်လင်း ထွန်းပတော် မူသော အခါ၌။ ဘဒ္ဒိယ နဂရေ၊
 ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော မြို့၌။ သေဌိကုလေ၊ သဌေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
 အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ မဟာဘောဂကုလေ၊
 များစွာသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊
 အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တဿေဝ၊ ထိုသဌေး၏ သာလျှင်။ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးကောင်း
 မှုကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊ အိမ်၏နောက်၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောအပြားရှိကုန်သော။ မေဏ္ဍကာ၊ ဆိတ်ရပ်ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊
 ပေါက်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမီးမောင်နှံတို့၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။
 ဒုတ္တောဝ၊ ဆုတောင်းဖက် သားသာလျှင်တည်း။ သုဏိသ၊ ချေးမသည်။ သုဏိ-
 သာဝ၊ ဆုတောင်းဖက် ချေးမသည်သာလျှင်တည်း။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။
 ဒါသောယေဝ၊ ဆုတောင်းဖက် ကျွန်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ လေဌိ၊ သဌေးသည်။ အတ္တနောပုညံ၊
 မိမိကောင်းမှုကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ အစုတေရသာနိ-
 ကောဋ္ဌသတာနိ၊ တင်ထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်သော ကျီတို့ကို။ သောဓာပေ-
 တွာ၊ သုခသင်စေ၍။ သိသံနာတော၊ ဦးခေါင်းလျော်လျက်။ ဒွါရေ၊ ကျီတံ
 ခါး၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ ဩလောကေသိ၊ ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရာ-
 နိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ကျီတို့
 သည်။ ရတ္တသလီနံ၊ သလေးစပါးနီတို့ဖြင့်။ ရမယိံ သု၊ ပြည့်ကုန်၏။ သော၊
 ထိုသဌေးသည်။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့၏လည်း။ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘရိယဉ္စ၊ မယား
 ကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တာဒယောစ၊ သားစသောသူတို့ကို လည်းကောင်း။
 တုမ္ဘာကံပိ၊ သင်တို့၏လည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ဝိမံသိဿထ၊ စုံစမ်းကြ
 ကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာကို။ အလင်္ကာရိတော၊ တန်းဆာဆင်၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ကေနာလိမတ္တံ၊ တစ်ကမ်းစားမျှသော။ တဏှုလံ၊ ဆန်ကို။ ဂဟေတော၊ ခြင်စေ၍။ တေဟိ၊ ထိုဆန်တို့ဖြင့်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစာပေတော၊ ချက်စေ၍။ ဒွါရကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ နေ၍။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌန္တံ၊ ရွှေယောက်မကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းဖြင့်။ အတ္တိကာ၊ အလိဂိုကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တုတိ၊ လာစေကုန်သတည်းဟု။ ဘောသာပေတော၊ ကြွေးကြော်စေ၍။ အဂတာဂတာနံ၊ ယူခြင်းငှာ လာကုန်လာကုန်သောသူတို့၏။ ဥပနိတဘာဇနာနိ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော အိုးခွက်တို့ကို။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သကသဒ္ဓိဝသံ၊ ဓာနေပတ်လုံး။ ဒေန္တိယာပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ကဋ္ဌန္တုနာ၊ ယောက်မဖြင့်။ ဂဟိတဌာနမေဝ၊ ခူး၍ယူရာ အရပ်မျှသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တဿာပန၊ ထိုသဌေးကတော်၏ကား။ ပုရိမဗုဒ္ဓါနိပိ၊ ရှေးဘုရားတို့အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿာပိ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း။ ဝါမဟတ္တေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဥက္ကိလိံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဒက္ခိဏဟတ္တေန၊ လက်ယာလက်ဖြင့်။ ကဋ္ဌန္တု၊ ယောက်မကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်း၏။ ဒိန္နတ္တာ၊ လူဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါမဟတ္တတလေ၊ လက်ဝဲလက်ဖဝါးအပြင်၌။ ပဒုမလက္ခဏံ၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်လက္ခဏာသည်။ ပူရေတော၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏဟတ္တတလေ၊ လက်ယာလက်ဖဝါးအပြင်၌။ စန္ဒလက္ခဏံ၊ လဝန်းလက္ခဏာသည်။ ပူရေတော၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိုဏ် ရေစက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပရိသာပေတော၊ စစ်၍။ ဒေဝေနာ၊ လူလျက်။ အပရာပရံ၊ ထိုမဏ္ဍိမှ။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုသဌေးမ၏။ ဒက္ခိဏ ပါဒတလေ၊ လက်ယာခြေဖဝါးအပြင်၌။ စန္ဒလက္ခဏံ၊ လဝန်းလက္ခဏာသည်။ ပူရေတော၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါမပါဒတလေ၊ လက်ဝဲခြေဖဝါးအပြင်၌။ ပဒုမလက္ခဏံ၊ ပဒုမ္မာကြာချပ် လက္ခဏာသည်။

ပူရေတွာ၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသဌေးမ၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤလက္ခဏာကြောင့်။ စန္ဒပဒုမာဟိ နာမံ၊ စန္ဒပဒုမ သဌေးကတော်ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်၏။

အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ပုဝတ္တာပိ၊ သားသည်လည်း။ သီသံနာတော၊ ဦးခေါင်းဆေးပြီးသော်။ သဟဿထဝိကံ၊ အသပြာတစ်ထောင် ဝင်သောအိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကဟာပဏ္ဍဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိတော၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဂတာဂတာနံ၊ လာကုန်လာကုန်သော လူတို့၏။ ဂဟိတဘာဇနာနိ၊ ထည့်စရာယူခဲ့သော တောင်း အိုး အိတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ထဝိဂာယ၊ ခံတံ၌။ ကဟာပဏ္ဍသဟဿံ၊ အသပြာတစ်ထောင်သည်။ အဟောသိ ငယဝ၊ မလျော့ပဲ အမြဲတစ်ထောင်သာလျှင်ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ သုဏ္ဍိသပိ၊ ချေးမသည်လည်း။ သဗ္ဗလင်္ကာရံ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာကို။ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဂဟိ ပိဋကံ၊ စပါးတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အကာသင်္ဂဏော၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌။ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ပိဇဘဏ္ဍေဟိ၊ မျိုးထမင်းကိုဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်လော့။ ဣတိ တော၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဂတာ ဂတာနံ၊ လာကုန် လာကုန်သော သူတို့၏။ ဂဟိတဘာဇနာနိ၊ ယူခဲ့သော တောင်းတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပိဋကံ၊ တောင်းသည်။ ယထာ ပူရိ-

တမေဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဒါသောပိ၊ ကျန်သည်လည်း။ သဗ္ဗလင်္ကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ သုဝဏ္ဏယုဂေသု၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထွန်ထမ်းပိုးတို့၌။ သုဝဏ္ဏယောဇ္ဇေဟိ၊ ရွှေကြိုးတို့ဖြင့်။ ဂေါဏော၊ နွားတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ သုဝဏ္ဏပတောဒ ယဉ္ဇိံ၊ ရွှေနှင်တံကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ၍။ ဒိန္နံ ဂေါဏာနံ၊ နွားနှစ်ခုတို့ကို။ ဂန္ဓပဉ္စဂုံလိကာနိ၊ နံ့သာရှိသော လက်ငါးချောင်းတို့ကို။ ဒတွာ၊ လိမ်းကျံခြင်းကိုပေး၍။ ဝိသာဏေသု၊ ဦးချိုတို့၌။ သုဝဏ္ဏကောသကေ၊ နွားချိုကဲ့သို့ ထုလုပ်အပ်သော ရွှေအိတ်တို့ကို။ ပဋိမုဉ္ဇိတွာ၊ နွားချို၌စပ်၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပါဇေသိ၊ နှင်၏။ ဣတောတိသော၊ ဤလက်ယာဘက်မှ သုံးချောင်း။ ဧတ္တာတိသော၊ ထိုလက်ဝဲဘက်မှ

သုံးချောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ ဌ။ ကော၊တစ်ချောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တသိတာ၊ ခုနစ်
 ချောင်းသော ထွန်သွားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိတော၊ ဝက်ဝက်ကဲ့၍။ အာဂမံသု၊ စူးဝင်
 လျက် သွားကုန်၏။ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌ နေကုန်သော သူတို့
 သည်။ ဘတ္တဗိဇဟိရည သုဝဏ္ဏာဒိသု၊ သလေးစပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ- စသည်တို့နှင့်။
 ယထာရူစိတံ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာကို။ သေဌိနော၊ သဌေး၏။ ဂေဟတော-
 ယေဝ၊ အိမ်မှသာလျှင်။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်
 ကုန်သော သူတို့သည်။ မဟာပုညာ၊ ကြီးမြတ်သောဘုန်းကံ ရှိကုန်၏။

ဝေမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့အာနုဘော်ကြီးမြတ်သော။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။
 သတ္တာ၊ သည်။ အာဂတောတိကိရ၊ ကြွတော်မူလာ၏ဟူသောစကားကို။ သုတော၊
 ကြား၍။ သတ္တုပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရိဿာ-
 မိတံ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ အန္တရာဝမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌။
 တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယေဟိ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ကဿ၊
 ကြောင့်။ ဂဟပတိ၊ သဌေး။ တံ၊ သင်သည်။ ကိရိယဝါဒေ၊ သမာနော၊ ကိရိယ
 အယူရှိသည် ဖြစ်လျက်။ အကိရိယဝါဒသံ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အကိရိယ
 အယူရှိသော ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားဘိသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ တေသံဝစနံ၊ ထို
 တိတ္ထိတို့၏ စကားကို။ အနာဒိယိတော၊ မနာမယူမူ၍။ ဂန္တော၊ ၍။ သလ္လောရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမူန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်
 ၌။ နိသီဒါနေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဌေးအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသဌေးသည်။ ဒေသနာဝသာနော၊ ဒေသနာတော်အဆုံး
 ၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်။
 အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဝါရိတဘာဝံ၊ တားမြစ်သောအဖြစ်ကို။ အာရော-
 စေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဂဟပတိ၊ သဌေး။ ဣမေသတ္တာနာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့မည်သည်ကား။
 မဟန္တမိ အတ္တဒေါသံ၊ များစွာသော မိမိအပြစ်ကိုလည်း။ နုပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။
 အဝိဇ္ဇမာနံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ ဒေါသံဝိဇ္ဇမာနံ

ကတော၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုပြု၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဘုသံဝိယ၊ ဖွဲ့ပြာ
ကဲ့သို့။ သြဖုယန္တိ၊ လွှင့်ကုန်၏။ ဣတိဝတော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၂။ ။မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဌေးကြီး။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇံ၊
အနုမြူမျှသောအပြစ်ကို။ သုဒဿံ၊ မြင်လွယ်၏။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။
ဝဇ္ဇံ၊ များစွာသောအပြစ်ကို။ ဒုဒ္ဓဿံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘုသံ၊
စပါးဖျင်းကို။ သြဖုဏာတိယထာ၊ လွှင့်သကဲ့သို့။ သော၊ ထိုသူတပါးတို့၏
အပြစ်ကိုသာမြင်လေ့ရှိသော မိမိအပြစ်ကိုမြင်လေ့မရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ သြဖုဏာတိ၊ လွှင့်၏။ ။သဌောစင်းလဲသော
ငှက်မုဆိုးသည်။ ကလိံ၊ ငှက်သို့ကိုသတ်လိုသော မိမိကိုယ်ကို။ ကိတဝါဣဝ၊
သစ်ခက်ချိုး စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ဝဇ္ဇာနိ၊
အပြစ်တို့ကို။ အာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သုဒဿံဝဇ္ဇန္တိ၊ သုဒဿံဝဇ္ဇံ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊
သူတပါး၏။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းသဖြင့် ပျက်ချော်သော။ အဏုမတ္တံ၊ အနုမြူမျှသာ
ဖြစ်သော။ ဝဇ္ဇံပိ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ သုဒဿံသုဒေနေဝပဿိတုံသက္ကာ၊ လွယ်
သဖြင့် မြင်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ အတိမဟန္တံပိ၊
အလွန်များသော အပြစ်ကိုလည်း။ ဒုဒ္ဓဿံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ပရေသံဟိတိ၊ ပရေသံ
ဟိ ဟူသည်ကား။ တေနောကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သော-
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံသမဇ္ဈာဒိသု၊ သံသာဘောဝင် စသည်တို့၌။ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌။ ထပေတွာ၊
ထား၍။ ဘုသံ၊ စပါးဖျင်းကို။ သြဖုဏန္တောဝိယ၊ လွှင့်ကုန်သကဲ့သို့။ သြဖုဏာ-
တိ၊ လွှင့်၏။ ကလိံ၊ ကိတဝါသဌောတိတ္ထေ၊ ကလိံ၊ ကိတဝါသဌော ဟူ
သောပုဒ်၌။ သကုဏေသု၊ ငှက်တို့၌။ အပရဇ္ဈနံဝေသန၊ ပြစ်မှားတတ်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တသောသည်။ ကလိံနာမ၊ ကလိံ
မည်၏။ သာဓာဂံဒိကံ၊ သစ်ခက်ချိုး အစရှိသော။ ပဋိစ္ဆာဒနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း
သည်။ ကိတဝါနာမ၊ ကိတဝါမည်၏။ သာကုဏိကော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ သကု
ဏေ၊ ငှက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ မာရေတုကာမော၊ သတ်ခြင်းငှာအလို

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁၁-ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု။

၆၄၁

ရှိလျက်။ ကိတဝါဝိယ၊ သစ်ခက်အံ့ ကဲ့သို့။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။
ပဋိစ္ဆာဒေတိယထာ၊ ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အတ္တနောဝဇ္ဇံ၊ မိမိ
အပြစ်ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။
ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့
သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ-
သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁၁-ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု။

(မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ
နာကို ပြုပြီး၍ ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ
၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာသည် “ပရ-
ဝဇ္ဈာနုပဿိဿ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

☞ ပရဝဇ္ဈာနုပဿိဿာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရဝဇ္ဈာ နုပဿိဿ-
စသော ဤတရားဟောခြင်းကို သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥဇ္ဈာနသညိနာမ၊
ဥဇ္ဈာနသညိ အမည်ရှိသော။ ကေကထေရံ၊ မထေရ် တဦးကို။ အာရဗ္ဗ၊
အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ အကျယ်ဆိုအံ့။ သော၊
ထိုမထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဧဝံ နိဝါသေတိ၊ ဤသို့ဝတ်၏။ ဧဝံ-
ပါရုပတိ၊ ဤသို့ ရံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ ရှုချသော စကားကို ဆိုလျက်။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အန္တရမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ဂဒဝသန္တော၊ ရွာ
လျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့သည်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ အသုကောနာမထေရော၊ ဤမည်သော မထေရ်သည်။ ဧဝံ-
ကရေတိတိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟု။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊

ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝတ္ထုသိသေ၊ ဝတ်ကို အဦးပြု
ခြင်း၌။ ဌတော၊ တည်၍။ ဧဝံသြဝဒန္တော၊ ဤသို့ဆုံးမသောသူကို။ အနုနု-
ပဝါဒေါ၊ မစွပ်စွဲအပ်။ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
ဥဇ္ဈာနသညိတာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏။ အန္တရံ၊ အပြစ်ကို။ မရိယေသမာနော၊ ရှာလေ့ရှိ၍။ ဧဝံတော၊ ဤ
သို့ဆိုလျက်။ ပိစရတိ၊ သွားလာ၏။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဈာနာဒိသု၊
ဈာန် စသည်တို့တွင်။ ဧကောပိ ဝိသေသော၊ တစ်ခုတစ်ခုသောဈာန်မဂ်ဖိုလ်
အထူးသည်လည်း။ နုပ္ပဇိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အာ-
သဝါယေဝ၊ အာသဝေါတို့သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ဣတိဝတော၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၃။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပရဝဇ္ဈာ နုပဿိဿ၊ သူတပါး၏ အပြစ်ကို
ရှုတတ်သော အလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုချ
လိုသော အမှတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ
တရားတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဝက္ခ-
ယာ၊ အာသဝေါတရား လေးပါး တို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ အာရာ၊ အ
လွန်ဝေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥဇ္ဈာနသညိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံနိဝါသေ-
တဗ္ဗံ၊ ဤသို့ ဝတ်အပ်၏။ ဧဝံပါရပိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ရုံအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့၏။ အန္တရံ၊ အပြစ်ကို။ ဂဝေသိတာယ၊ ရှာခြင်းရှိသဖြင့်။ ဥဇ္ဈာ-
နပုဂ္ဂလဿ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဈာနာဒိသု၊ ဈာန် စသည်တို့
တွင်။ ဧကမဓမ္မောပိ၊ တစ်ခုသော တရားသည်မျှလည်း။ န ဇေတိ၊ မပွား။
အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာသဝ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဇေတိ၊
ပွားကုန်၏။ ဧတေနော ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂသင်္ခါတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အာ-
သဝက္ခယာ၊ အာသဝေါ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာဒ္ဓရံ၊ ဝေးခြင်း
သို့။ ဂဏောဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁၂-သုတဒ္ဓပရိဗ္ဗာဇက ဝတ္ထု။

၆၄၃

ဤကံးအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကောဒေသမံ၊ သော။ ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁၂-သုတဒ္ဓပရိဗ္ဗာဇက ဝတ္ထု။

(ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သုတဒ္ဓ ပရိဗ္ဗာဇဟုန်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောဓိ ဆရာသည် “အာကာသေဝိ” နှစ်သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အာကာသေဝိ ဟုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အာကာသေ ဟူသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုသိနာဟယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ဥပဝတ္ထုနေ၊ အစော၌။ ပုလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝန၊ အင်ကြင်းတော၌။ ပရိနိဗ္ဗာနမဉ္ဇုကော၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပြုတော်မူအပ်သော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းငတ်မူလျက်။ သုဘန္တံ ပရိဗ္ဗာဇတံ၊ သုတဒ္ဓပရိဗ္ဗာဇကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကလလသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရု၊ ကြားရသည်ကံး။ သော၊ ထိုသတင်းသည်။ ဓာကိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကနိဋ္ဌဘာတရိ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကသ္မိံသသေ၊ တကြိမ်စပါးလုပ်ရာ၌။ နဝက္ခတ္တံ၊ ကိုးကြိမ်။ အဂ္ဂဒါနံ၊ အဦးအဖျားဟူသော အလှူကို။ ဒေဝန္တ၊ လူသည်ရှိသော်။ ဒါနီဒါဝံ၊ အလှူပေးခြင်းငှာ။ အနိစ္စန္တော၊ အလိုမရှိခြင်းကြောင့်။ ဩသက္ကိတော၊ စေတနာသုတ်ယုတ်သောအားဖြင့် အောက်သို့သက်၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ အဒါသိ၊ လူ၏။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်။ ပဌမဗောဓိယံပိ၊ ပဌမဗောဓိ၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဗောဓိယံပိ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၌လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠု၊ ဇူးမြင်ခြင်းငှာ။ နာလတ္တံ၊ မရအပ။ ပစ္ဆိမဗောဓိယံပန၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ၌ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာန-

ကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး၌။ အယံ၊ ဤသုဘဒ်ပရိဗုဒ္ဓိသည်။ တီသုပဉ္စေသု၊
 သုံးပါးသော ပြဿနာတို့၌။ အတ္တနောကံ၊ မိမိယုံမှားခြင်းကို။ မဟလ္လကေ-
 ၂ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗုဒ္ဓိရဟန်းကြီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ သမဏဂေါတမံ၊
 ရဟန်းဂေါတမကို။ ဒဟရောတိသညာယ၊ ငယ်၏ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ န ပုစ္ဆိ၊
 မမေးမီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တဿစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ပရိနိဗ္ဗနာ-
 ကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခါနီးပြီ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မေ၊ ငါသည်။
 သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ အပုစ္ဆတကာရဏာ၊ မမေးလိုက်
 သောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရောပိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်လည်း။
 ဥပ္ပဇ္ဇေလျ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့။ ဥပသကံတော၊ ကပ်၍။ အနန္တတ္ထေရေန၊ အနန္တမထေရ်သည်။ နိဝါယ-
 မာနောပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩကာ-
 သံကတော၊ အခွင့်ပေးတော်မူ၍။ အနန္တ၊ အနန္တာ။ သုဘဒ္ဓံ၊ သုဘဒ်ကို။
 မာနိဝါရယံ၊ မမြစ်လင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးပါ
 စေ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တောသာဏံ၊ တင်းတိမ်
 တွင်းသို့။ ပဓေသေတော၊ ဝင်၍။ ဟေဋ္ဌာမဉ္စကေ၊ ညောင်းစောင်းအောက်၌။
 နိသိန္ဓော၊ နေလျက်။ ဘောသမဏ၊ အို-ရှင်ရဟန်းဂေါတမ။ ကံနုခေါ၊ အသို့
 နည်း။ ဖာ၊ ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဒံနာမ၊ ခြေရာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ
 အံလော။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓံ၊ အပဉ္စံ။ သမဏောနာမ၊
 ရဟန်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ သဿတော၊ မြဲကုန်သော။ သင်္ခါ-
 ရာနာပ၊ သင်္ခါရတို့မည်သည်။ ရှိကုန်ရာသလော။ ဣတိဣမေပဉ္စ၊ ဤပြဿ
 နာတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုဘဒ်အား။ သတ္ထော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ထိုကောင်းကင်ခြေရာစသည်တို့၏။ အဘာဝံ၊
 မရှိခြင်းကို။ အာစိက္ခန္ဓော၊ ကြားတော်မူလျက်။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါ
 ထာတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၄။ သုဘဒ္ဓံ၊ သုဘဒ်။ အာကာသေ၊ ၌။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နတ္ထိ
 ဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟိရေ၊ ငါ၏သာသနာတော်မှ အပဉ္စံ။ သမ
 ဏော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဖလဋ္ဌာန် ရဟန်းသည်။ နတ္ထိဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ပဇာ၊ သံတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ပဗ္ဗာဘိရတ၊ သံသရာစက်ကို ချဲ့တတ်
ကုန်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဟူသော ပပဉ္စ တို့၌သာ အလွန်မွေ့ လျော်ကုန်၏။
တထာ ဂတာ၊ ဝိပဿီ စသော ရှေးဘုရားကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းကုန်သော
ဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗပဉ္စာ၊ သံသရာ စက်ကို ချဲ့တတ်ကုန်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
ကင်းကုန်၏။

၂၅၅။ ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နုတ္တိဝေ၊
မရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဗာဟိရေ၊ သာသနာမှ အပ၌။ သမဏော၊ ရဟန်း
အံ့။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။
သဿတံ၊ မြဲခြင်းတို့သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဣဉ္စိတံ၊
တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒေသေသိ၊
ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပဒန္တိ၊ ပဒံ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊
ဤကောင်းကင်၌။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇေ-
ရူပန္တိ၊ ဤသို့ သဒဿာရိ ကုန်၏ဟူ၍။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ သိစေ အပ်သော။
ကဿခိပဒံနာမံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ၏ ခြေရာမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။
ဗာဟိရေတိ၊ ဗာဟိရေ ဟူသည်ကား။ မမဿသနတော၊ ငါ့ဘုရား သာသနာ
တော်မှာ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ မဂ္ဂဗလဋ္ဌော သမဏောနာမ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဗလ
ဋ္ဌာန် ရဟန်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ပဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တလောက-
သင်္ခါတာ၊ သတ္တလောက ဟုဆိုအပ်သော။ အယံပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။
တဏှာဒိသု ပပဉ္စေသုယေဝ၊ တဏှာ စသော ပပဉ္စတို့၌သာလျှင်။ အဘိရတ၊
အလွန် မွေ့လျော်ကုန်၏။ နိဗ္ဗပဉ္စာတိ၊ နိဗ္ဗပဉ္စာ ဟူသည်ကား။ ဗောဓိပုလေ-
ယေဝ၊ ဗောဓိပင်၌သာလျှင်။ သဗ္ဗ ပပဉ္စာနံ၊ အလုံးစုံသော ပပဉ္စတို့၏။
သမုစ္ဆန္တော၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗပဉ္စ တထာ-
ဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပပဉ္စ မရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့တည်း။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စွ။
ဘေသု၊ ထို ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တစ်ခုသော ခန္ဓာသည်
လည်း။ သဿတော နာမ၊ မြဲခြင်း မည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ဣဉ္စိတန္တိ၊ ဟူ
သည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံပန၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ အားကား။ တဏှာမာနာဒိသု၊ တဏှာ

၆၄၆

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာန စသည်တို့သည်။ ဣဉ္ဇိတေသု၊ တုန်လှုပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ သဿတာနိ၊ မြဲကုန်၏ဘုရား။ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ ဂဏှယျ၊ ရာ၏။ တံ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း ကြောင့်။ ဧကံ-ဣဉ္ဇိတံပိနာမံ၊ တစ်ခုသော တုန်လှုပ်ခြင်း မည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ သုတဒ္ဓေါ၊ သုတဒ်သည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တ ပရိဆာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော။ သုတဒ္ဓပရိပ္ပာဇကဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

မလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မလဝဂ် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
အဋ္ဌာရသမော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယ
တတိယတွဲ-ပြီး၏။

